

**Εννέα Σχόλια
πάνω στο
Κομμουνιστικό Κόμμα**

Η εφημερίδα *The Epoch Times* δημοσιεύει
μια ειδική εκδοτική σειρά με τίτλο:
«**Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα**»

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	8
ΣΧΟΛΙΟ 1Ο:	10
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ;.....	10
Εισαγωγή	10
(STEPHEN SHAVER/AFP/GETTY IMAGES).....	10
I. Στηριζόμενο στη βία και τον τρόπο για να κερδίσει και να διατηρήσει την εξουσία....	11
II. Χρησιμοποιώντας ψέματα για να δικαιολογηθεί η βία	13
III. Συνεχώς μεταβαλλόμενες αρχές	14
IV. Πώς η φύση του Κόμματος αντικαθιστά και εξολοθρεύει την ανθρώπινη φύση	15
V. Ένα κακό φάντασμα αντιπαλεύει τη φύση και την ανθρώπινη φύση	16
VI. Μερικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα κατοχής από το Κακό.....	17
VII. Εξετάστε τον εαυτό σας και ξεφορτωθείτε την κατοχή του Κ.Κ.Κ.	18
ΣΧΟΛΙΟ 2Ο:	20
ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.....	20
Εισαγωγή	20
(ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: GOH CHAI HIN/ AFP/GETTY IMAGES)	20
I. Το Κ.Κ.Κ. αναπτύχθηκε μέσω της σταθερής συσσώρευσης διαφθοράς	22
Πρώτο κληρονομημένο γνώρισμα: Κακό – Υιοθετώντας την κακή πλευρά του Μαρξισμού - Λενινισμού	22
Δεύτερο κληρονομημένο γνώρισμα: Εξαπάτηση – Το κακό πρέπει να εξαπατήσει προκειμένου να προσποιηθεί πως είναι δίκαιο	23
Τρίτο κληρονομημένο γνώρισμα: Υποκίνηση – Ενθαρρύνοντας επιδέξια την εχθρότητα και υποκινώντας την πάλη μεταξύ των μαζών	24
Τέταρτο κληρονομημένο γνώρισμα: Απελευθερώνοντας τα απόβλητα της κοινωνίας – Κακοποιοί και κοινωνικά αποβράσματα συνθέτουν τις γραμμές του Κ.Κ.Κ.	25
Πέμπτο κληρονομημένο γνώρισμα: Κατασκοπία – διείσδυση, σπορά διχόνοιας, αποσύνθεση και αντικατάσταση	26
Έκτο κληρονομημένο γνώρισμα: Ληστεία – Η λεηλασία με τεχνάσματα ή βία γίνεται μία «νέα τάξη»	27
Έβδομο κληρονομημένο γνώρισμα: Διαμάχη – Καταστροφή του εθνικού συστήματος, των παραδοσιακών αξιών και κανόνων	28
Ογδοο κληρονομημένο γνώρισμα: Εξολόθρευση – Καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης ιδεολογίας γενοκτονίας	28
Ένατο κληρονομημένο γνώρισμα: Έλεγχος – Η χρήση της φύσης του Κόμματος για τον έλεγχο ολόκληρου του Κόμματος και, συνεπώς, της υπόλοιπης κοινωνίας	29
II. Η Επαίσχυνη Ίδρυση του Κ.Κ.Κ.	30
Ίδρυση του Κ.Κ.Κ. – «Θηλάζοντας» από το στήθος της Σοβιετικής Ένωσης	30
Η πρώτη συμμαχία του ΚΜΤ και του Κ.Κ.Κ. – Ένα παράσιτο διεισδύει στον πυρήνα και υπονομεύει τη Βόρεια Αποστολή	32
Η Εξέγερση των αγροτών στη Χουνάν – Υποκινώντας τα απόβλητα της κοινωνίας σε ανταρσία.....	33
Η «αντι-ιαπωνική» επιχείρηση – Η φυγή των ηττημένων.....	34
Το επεισόδιο της Σιάν – Το Κ.Κ.Κ. έσπειρε επιτυχώς τη διαφωνία και προσκολλήθηκε στο ΚΜΤ για δεύτερη φορά.....	35
Ο πόλεμος κατά των Ιαπώνων – Το Κ.Κ.Κ. μεγάλωσε σκοτώνοντας με δανεικά όπλα	36
Ανακάθαρση στην Γιανάν – Επινοώντας τις πιο τρομακτικές μεθόδους δίωξης	37
Τρία χρόνια Εμφύλιου Πολέμου – Εξαπατώντας τη χώρα για να αρπάξει την εξουσία.....	38
III. Επιδεικνύοντας κακά γνωρίσματα	39
Ο αιώνιος φόβος χαρακτηρίζει την ιστορία του Κόμματος	39
Η ακλόνητη επιδίωξη του κακού είναι τα «μαγικά όπλα» του Κ.Κ.Κ.	40
Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι μια εξεζητημένη επαγγελματική συμμορία	41
Το Κόμμα είναι το μεγαλύτερο κακό	42
Συμπέρασμα	45
ΣΧΟΛΙΟ 3Ο:	46
Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.....	46
Εισαγωγή	46
(GLOBAL PHOTOS/LIAISON).....	46

I. Εδαφική μεταρρύθμιση – Βγάζοντας από τη μέση την τάξη των γαιοκτημόνων	47
II. Μεταρρυθμίσεις στη βιομηχανία και στο εμπόριο – Βγάζοντας από τη μέση την τάξη των κεφαλαιοκρατών	48
III. Σκληρά μέτρα εναντίον των θρησκειών και των θρησκευτικών ομάδων	49
IV. Η αντι-δεξιά κίνηση – Η πανεθνική πλύση εγκεφάλου	50
V. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός – Επινοώντας ψέματα για να δοκιμαστεί η πίστη των πολιτών	52
VI. Η Πολιτιστική Επανάσταση – Ο κόσμος άνω κάτω λόγω της κακής κατοχής	53
VII. Η Μεταρρύθμιση και το άνοιγμα – Η βία εξελίσσεται με το χρόνο	56
VIII. Κάντε Πλύση Εγκεφάλου σε ολόκληρη τη χώρα και μετατρέψτε τη σε «φυλακή του νου»	60
Συμπέρασμα	61
ΣΧΟΛΙΟ 4Ο:	64
Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΝΤΙ-ΚΟΣΜΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ	64
Εισαγωγή	64
I. Πάλη με τους ανθρώπους και εξολόθρευση της ανθρώπινης φύσης	65
Μπέρδεμα του καλού και του κακού και εξολόθρευση της ανθρωπότητας	65
Το κακό που υπερβαίνει το νόμο της «αμοιβαίας δημιουργίας και της αμοιβαίας παύσης»	69
II. Πάλη με τη γη, φέρνοντας ατελείωτη καταστροφή επεκτείνοντας την πάλη των τάξεων στη φύση	70
Η διάλυση της φύσης αναγκάζει το Κ.Κ.Κ. να θερίσει ό,τι έχει σπείρει	71
III. Μάχη με τον ουρανό, που καταστέλλει την πίστη και που απορρίπτει την πίστη στο Θεό	73
Πώς μπορεί μια περιορισμένη ζωή να αντιληφθεί τον απεριόριστο χωρόχρονο;	73
Το Κ.Κ.Κ. καταστρέφει την ενάρετη πίστη της ανθρωπότητας	74
Η παραδοσιακή ορθόδοξη πίστη αποτελεί φυσικό εμπόδιο στην κομμουνιστική υπεροχία	75
Συμπέρασμα	75
ΣΧΟΛΙΟ 5Ο:	77
Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΖΙΑΝΓΚ ΤΖΕ-ΜΙΝ ΜΕ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΟΥ ΦΑΛΟΥΝ ΓΚΟΝΓΚ	77
Εισαγωγή	77
I. Παρόμοια παρελθόντα γεννούν την ίδια αίσθηση της κρίσης	79
II. Και ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. φοβούνται εξίσου την «αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα»	80
Το Φάλουν Γκονγκ διδάσκει «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα». Το Κομμουνιστικό Κόμμα υποκινεί «την αναλήθεια, την έχθρα και την διαπάλη»	81
Οι άνθρωποι με τις ενάρετες πεποιθήσεις είναι άφοβοι, ενώ το Κ.Κ.Κ. στηρίζεται στον ανθρώπινο φόβο για να διατηρήσει την πολιτική του εξουσία	82
Τα υψηλά ηθικά πρότυπα του Φάλουν Γκονγκ δυσαρεστούν το Κ.Κ.Κ.	82
Το Κ.Κ.Κ. ζήτησε εξαιρετικά τον τρόπο με τον οποίο διαδόθηκε το Φάλουν Γκονγκ	83
Το Κομμουνιστικό Κόμμα θεωρεί το θείσμό του Φάλουν Γκονγκ απειλή για τη νομιμότητα του κομμουνιστικού καθεστώτος	84
III. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. συνωμότησαν μεταξύ τους	86
IV. Πώς ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ	88
Εκμετάλλευση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για να παρεμποδιστεί η πληροφόρηση	88
Το μαύρο σύννεφο της κατοχής που πνίγει τη χώρα επεσήμανε ότι κάτι τόσο δραστικό όπως η Πολιτιστική Επανάσταση επρόκειτο να ξεκινήσει ξανά παντού	89
Επιβάλλοντας πρόστιμα και κάνοντας άνω-κάτω σπίτια χωρίς τη νομότυπη διαδικασία	90
Βάνανσα βασανιστήρια και αναίτιες δολοφονίες	91
Το Γραφείο 610 απλώνει τα πλοκάμια του πέρα από το πλαίσιο του νόμου	92
Χρήση των στρατιωτικών και εθνικών οικονομικών πόρων για την πραγματοποίηση της δίωξης	94
V. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ανατρέπει το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα από μέσα	95
Συμπέρασμα	96

ΣΧΟΛΙΟ 60:	97
ΠΩΣ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ	97
Εισαγωγή	97
I. Γιατί το Κ.Κ.Κ. θέλησε να υπονομεύσει τον παραδοσιακό πολιτισμό;	99
Η μακρά παράδοση του κινεζικού πολιτισμού – Βασισμένη στην πίστη και στην αρετή του σεβασμού	99
Η κακή κομμουνιστική θεωρία αντιτάσσεται στον παραδοσιακό πολιτισμό	103
Ο παραδοσιακός πολιτισμός προκαλεί αμφισβήτηση της νομιμότητας της εξουσίας του Κ.Κ.Κ.	104
II. Πώς το Κομμουνιστικό Κόμμα υπονομεύει τον παραδοσιακό πολιτισμό	105
Εξαφανίζοντας ταυτόχρονα τις τρεις θρησκείες	105
Ένας «αδιαίτερος» τρόπος για να καταστραφεί η θρησκεία	108
Καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς	111
Καταστροφή των πνευματικών πεποιθήσεων	112
Ατελείωτη καταστροφή	113
Μεταρρύθμιση των διανοούμενων	114
Δημιουργώντας μια επίφαση πολιτισμού διατηρώντας την ομοιότητα με την παράδοση αλλά αντικαθιστώντας το περιεχόμενο	116
III. Ο πολιτισμός του Κόμματος	117
Η πτυχή της κυριαρχίας και του ελέγχου	117
i. Ένας πολιτισμός της απομόνωσης	117
ii. Ένας πολιτισμός του τρόμου	118
iii. Ένας πολιτισμός του δικτυακού ελέγχου	118
iv. Ένας πολιτισμός της ενοχοποίησης	118
Πτυχές της προπαγάνδας	119
i. Ένας μονόφωνος πολιτισμός	119
ii. Ένας πολιτισμός για την προώθηση της βίας	119
iii. Ένας πολιτισμός για την υποκίνηση της έχθρας	119
iv. Ένας πολιτισμός εξαπάτησης και ψεμάτων	120
v. Ένας πολιτισμός της πλύσης εγκεφάλου	120
vi. Ένας πολιτισμός του εκθιασμού	120
vii. Ένας πολιτισμός της αλαζονείας	120
Η πτυχή των διαπροσωπικών σχέσεων	120
i. Ένας πολιτισμός της ζηλοτυπίας	120
ii. Ένας πολιτισμός ανθρώπων που πατούν ο ένας πάνω στον άλλον	121
Λεπτές επιρροές στην εσωτερική ψυχή και στην εξωτερική συμπεριφορά των ανθρώπων	121
i. Ένας πολιτισμός που μετασχηματίζει τα ανθρώπινα όντα σε μηχανές	121
ii. Ένας πολιτισμός που συγγεί το σωστό και το λάθος	121
iii. Ένας πολιτισμός αυτοεπιβαλλόμενης πλύσης εγκεφάλου και άνευ όρων υπακοής	121
iv. Ένας πολιτισμός εξασφάλισης μιας θέσης λακέ	121
Συμπέρασμα	124
ΕΝΝΕΑ ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ	127
ΣΧΟΛΙΟ 70:	127
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ	127
Εισαγωγή	127
I. Φρικτή σφαγή	129
Καταστολή των αντεπαναστατών και εδαφική μεταρρύθμιση	130
Η «εκστρατεία των τριών στόχων» και η «εκστρατεία των πέντε στόχων»	131
Η μεγάλη πείνα	132
.....	148
Από την Πολιτιστική Επανάσταση και τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν στο Φάλουν Γκονγκ	134
II. Εξαιρετικά σκληροί τρόποι	135
Σφαγή στη βόρεια Κίνα κατά τη διάρκεια του Σινο-ιαπωνικού πολέμου	136
Ο Κόκκινος Τρόμος κατά τη διάρκεια του «κόκκινου Αυγούστου» και του κανιβαλισμού στην επαρχία Γκουανγκσί	137
Δίωξη του Φάλουν Γκονγκ	139
III. Σκληρή πάλη μέσα στο Κόμμα	141
IV. Εξάγοντας την επανάσταση, σκοτώνοντας ανθρώπους στο εξωτερικό	142

V. Η καταστροφή της οικογένειας	143
VI. Τα πρότυπα και οι συνέπειες της δολοφονίας	145
Η ιδεολογία του Κ.Κ.Κ. αναφορικά με τις δολοφονίες	145
Διαφορετικά φονικά πρότυπα κάτω από διαφορετικές περιστάσεις	148
i. Κυβερνώντας με την προπαγάνδα	148
ii. Κινητοποιώντας τις μάζες να σκοτώνουν ανθρώπους	149
iii. Καταστρέφοντας το πνεύμα κάποιου πριν σκοτώσει το φυσικό του σώμα	149
iv. Δολοφονώντας ανθρώπους με συμμαχίες και αποξένωση	149
v. Καταπνίγοντας πιθανές απειλές εν τη γενέσει τους, και μυστικές εξωδικαστικές δολοφονίες	150
vi. Δολοφονία του ενός σαν προειδοποίηση προς τους υπολοίπους	150
vii. Χρησιμοποιώντας την καταστολή για την απόκρυψη της αλήθειας σχετικά με τις δολοφονίες	151
Συμπέρασμα	151
ΣΧΟΛΙΟ 80:.....	154
ΠΩΣ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ	154
Εισαγωγή.....	154
I. Τα λατρευτικά γνωρίσματα του Κ.Κ.Κ.	155
Πίνακας 1. Θρησκευτικά γνωρίσματα του ΚΚΚ.....	155
Οι βασικές μορφές μιας θρησκείας.....	155
Οι αντίστοιχες μορφές του Κ.Κ.Κ.....	155
Τα γνωρίσματα του κομμουνιστικού κόμματος μπορούν να συνοψιστούν σε έξι σημεία:.....	156
1. Παρασκευή δογμάτων και εξολόθρευση των αποστατών	156
2. Προώθηση της λατρείας των ηγετών και των ρατσιστικών απόψεων	157
3. Βίαιη πλύση εγκεφάλου, έλεγχος του νου, σφιγτοδεμένη οργάνωση και αδυναμία οικειοθελούς αποχώρησης	158
4. Προώθηση της βίας, της σφαγής και της θυσίας για το Κόμμα	159
5. Άρνηση της πίστης στο Θεό και κατάπιξη της ανθρώπινης φύσης	160
6. Στρατιωτική ανάληψη της εξουσίας, μονοπώληση της οικονομίας και άγριες πολιτικές και οικονομικές φιλοδοξίες	161
II. Η ζημία που η λατρεία του Κ.Κ.Κ. έχει προκαλέσει.....	161
Οι κοινωνικοί έλεγχοι φτάνουν στα άκρα	162
Υποστήριξη της βίας και περιφρόνηση της ζωής	163
III. Η φύση της λατρείας του Κομμουνιστικού Κόμματος	164
.....	168
IV. Η θεωρία του Κομμουνιστικού Κόμματος για την Ημέρα της Κρίσεως – ο φόβος για το τέλος του Κόμματος	165
V. Το πολύτιμο όπλο για την επιβίωση της κομμουνιστικής λατρείας – Βάρβαρη πάλη	166
VI. Ο εκφυλισμός της κακής λατρείας του Κ.Κ.Κ.	170
VII. Σκέψεις πάνω στην κακή εξουσία του Κ.Κ.Κ.	172
Ποιο είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα;	172
Γιατί οι άνθρωποι παραμένουν απληροφόρητοι;	173
Ποια είναι η έξοδος;	174
Συμπέρασμα	175
ΣΧΟΛΙΟ 90:.....	177
Η ΑΔΙΣΤΑΚΤΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ	177
Εισαγωγή.....	177
I. Η αδιάστακτη φύση του Κ.Κ.Κ. ποτέ δεν άλλαξε	178
Για ποιους είναι η μεταμόρφωση του Κ.Κ.Κ.;	178
Τι θα έκανε η Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα;	179
Ποια είναι η πραγματική πηγή αναταραχής;	180
II. Το Κ.Κ.Κ. θυσιάζει την οικονομική ανάπτυξη	180
Πίστωση για τα επιτεύγματα της σκληρής εργασίας του λαού	180
Οικονομική ζημία προκαλούμενη από «μυωπική» συμπεριφορά	181
Ένα επώδυνο κόστος για την οικονομική ανάπτυξη του Κ.Κ.Κ.	182
Το Κ.Κ.Κ. εξαπατά τους αγρότες ακόμη μια φορά.....	183
Χρησιμοποίηση των οικονομικών συμφερόντων για να πειστούν οι Δυτικές χώρες	184

<u>III. Οι τεχνικές πλύσης εγκεφάλου του Κ.Κ.Κ. από απροκάλυπτες γίνονται «εξευγενισμένες»</u>	<u>184</u>
.....	179
<u>IV. Η Υποκρισία του Κ.Κ.Κ. όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα</u>	<u>186</u>
Από την οικειοποίηση της Δημοκρατίας για την υφαρπαγή εξουσίας στην προσποίηση της Δημοκρατίας για διατήρηση της δεσποτικής κυριαρχίας.....	186
Μεταμείωση του Κ.Κ.Κ. για τη διάπραξη ανόσιων πράξεων ενώ κρύβεται πίσω από το «νόμο»	189
i. Θέσπιση νόμων και κανονισμών κατά παράβαση του κινεζικού συντάγματος	189
ii. Τα μη πολιτικά προβλήματα αντιμετωπίζονται με πολιτικά μέσα	189
iii. Τα πολιτικά ζητήματα ρυθμίζονται με διπρόσωπα μέσα	189
Το Κ.Κ.Κ. κρατά σε ομηρία πάνω από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους στη διεστραμμένη λογική του	190
Το καρότο και το μαστίγιο – Από την παραχώρηση «ελευθερίας» στην κλιμάκωση της καταστολής	190
<u>V. Πτυχές της αδιάστακτης φύσης του Κ.Κ.Κ.</u>	<u>191</u>
Ξεπουλώντας το έδαφος του έθνους από ματαιοδοξία και προδίδοντας τη χώρα υπό το ένδυμα της «εθνικής ενότητας»	191
Πολιτικοί κακοποιοί χωρίς κανέναν ηθικό ενδοιασμό	192
Κόλπα εξαπάτησης –από την ψεύτικη αντίσταση κατά την ιαπωνική εισβολή στην απατηλή αντιτρομοκρατία	193
Προσποιητή ευλικρίνεια	194
Εγκατάλειψη της συνείδησης και υποταγή της δικαιοσύνης στα συμφέροντα του Κόμματος	195
Το Κ.Κ.Κ. χειρίζεται τα πατριωτικά συναισθήματα για να υποκινήσει το λαό	196
Αδιαντροπιά – Βάζοντας το Κόμμα πάνω από τη χώρα	196
Παίζοντας το παιχνίδι της «επανόρθωσης» και αποκαλώντας τις εγκληματικές πράξεις «μεγάλα επιτεύγματα»	197
<u>VI. Το Κ.Κ.Κ. φανερώνει την αχρεία φύση του όταν χρησιμοποιεί τον κρατικό τρόπο στην προσπάθειά του να εξαλείψει «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα»</u>	<u>198</u>
<u>VII. Κακοήθης σοσιαλισμός με «κινεζικά χαρακτηριστικά»</u>	<u>199</u>
Ευμετάβλητα και παραπλανητικά μέσα	199
Ένα μακιαβελικό κόμμα με «κινεζικά χαρακτηριστικά»	200
Το κινεζικό έθνος αντιμετωπίζει μια πρωτοφανή ηθική κρίση	201
<u>Συμπέρασμα</u>	<u>201</u>

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 1 Δεκεμβρίου 2004

Εισαγωγή

Περισσότερο από μια δεκαετία μετά από την πτώση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και των ανατολικο-ευρωπαϊκών κομμουνιστικών καθεστώτων, το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα έχει αποκηρυχθεί παγκοσμίως. Η πτώση του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος (Κ.Κ.Κ.) είναι απλά θέμα χρόνου.

Εντούτοις, πριν από την πλήρη κατάρρευσή του, το Κ.Κ.Κ. προσπαθεί να δέσει τη μοίρα του στο κινεζικό έθνος, με τα 5.000 χρόνια πολιτισμού του. Αυτό είναι μια καταστροφή για τον κινεζικό λαό. Οι Κινέζοι πρέπει να αντιμετωπίσουν τώρα τα επικείμενα ερωτήματα για το πώς να δουν το Κ.Κ.Κ., πώς να εξελίξουν την κοινωνία της Κίνας χωρίς το Κ.Κ.Κ. και πώς να μεταβιβάσουν την κινεζική κληρονομιά. Η *Epoch Times* δημοσιεύει τώρα μια ειδική εκδοτική σειρά, «Εννέα σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα». Πριν τοποθετηθεί το καπάκι στο φέρετρο του Κ.Κ.Κ., επιθυμούμε να εκφράσουμε μια τελική κρίση για αυτό [το Κ.Κ.Κ.] και για το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, το οποίο αποτέλεσε μάλιστα για την ανθρωπότητα για περισσότερο από έναν αιώνα.

Καθόλη τη διάρκεια των πάνω από 80 χρόνων του, οτιδήποτε το Κ.Κ.Κ. άγγιξε, κηλιδώθηκε με ψέματα, πολέμους, πείνα, τυραννία, σφαγή και τρόμο. Παραδοσιακές αξίες και αρχές καταστράφηκαν βίαια. Οι παραδοσιακές ηθικές έννοιες και οι κοινωνικές δομές αποσυντέθηκαν με βία. Η συναισθηματική αλληλεγγύη, η αγάπη και η αρμονία μεταξύ των ανθρώπων έχουν μεταστραφεί σε διαμάχη και έχθρα. Ο σεβασμός και η εκτίμηση για τον ουρανό και τη γη έχουν αντικατασταθεί από μια αλαζονική επιθυμία για «διαμάχη με τον ουρανό και τη γη». Το αποτέλεσμα είναι μια συνολική κατάρρευση των κοινωνικών, ηθικών και οικολογικών συστημάτων, και μια βαθύτατη κρίση για τον κινεζικό λαό, και τελικά και για την ανθρωπότητα. Όλες αυτές οι καταστροφές έχουν επέλθει μέσω του σκόπιμου σχεδιασμού, της οργάνωσης και του ελέγχου του ΚΚΚ.

Όπως λέει ένας γνωστός κινεζικός στίχος: «Μάταια, βαθιά αναστενάζω, για τα λουλούδια σαν μαραίνονται». Το τέλος είναι κοντά για το κομμουνιστικό καθεστώς, το οποίο αγωνιδώς προσπαθεί να επιζήσει. Οι μέρες πριν την κατάρρευσή του είναι μετρημένες. Οι *Epoch Times* θεωρούν ότι έχει ωριμάσει ο καιρός, πριν από την οριστική πτώση του Κ.Κ.Κ., για μια περιεκτική ματιά στο παρελθόν, προκειμένου να εκτεθεί πλήρως το πώς αυτή η πιο μεγάλη λατρεία (cult) στην ιστορία έχει καταφέρει να ενσωματώσει τη διαφθορά όλων των εποχών. Ελπίζουμε ότι εκείνοι που ακόμα εξαπατούνται από το Κ.Κ.Κ. θα δουν τώρα καθαρά τη φύση του, θα εξαλείψουν το δηλητήριο από τα πνεύματά τους, θα απεγκλωβίσουν τον νου τους από τον διεφθαρμένο έλεγχό του, θα ελευθερώσουν τον εαυτό τους από τα δεσμά του τρόμου και θα εγκαταλείψουν μια και καλή όλες τις ψευδαισθήσεις τους για αυτό.

Η κυριαρχία του Κ.Κ.Κ. είναι η σκοτεινότερη και η πιο γελοία σελίδα στην κινεζική ιστορία. Μεταξύ του ατελείωτου καταλόγου των εγκλημάτων του, το πιο χυδαίο πρέπει να είναι η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Με τη δίωξη των «Αλήθεια, Καλοσύνη, Ανεκτικότητα» ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έβαλε το τελευταίο καρφί στο φέρετρο του ΚΚΚ. Η *Epoch Times* θεωρεί ότι η κατανόηση της αληθινής ιστορίας του Κ.Κ.Κ. μπορεί να βοηθήσει στην αποτροπή τέτοιων τραγωδιών στο μέλλον, να μην επαναληφθούν. Συγχρόνως, ελπίζουμε ότι ο καθένας μας θα έβλεπε τις ενδόμυχες σκέψεις του και θα εξέταζε εάν η δειλία και ο συμβιβασμός μας μάς έχουν κάνει συνεργούς σε πολλές τραγωδίες που θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί.

Οι τίτλοι των «Εννέα Σχολίων πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα» είναι:

1. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ;
2. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
3. Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
4. Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΝΤΙΚΟΣΜΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ
5. Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΖΙΑΝΓΚ ΤΖΕ-ΜΙΝ ΜΕ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΟΥ ΦΑΛΟΥΝ ΓΚΟΝΓΚ
6. ΠΩΣ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
7. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
8. ΠΩΣ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ
9. Η ΑΔΙΣΤΑΚΤΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εκ των συντακτών της *Epoch Times*

(Τελευταία ενημέρωση στις 10 Ιανουαρίου 2005)

Copyright 2004 - The Epoch Times

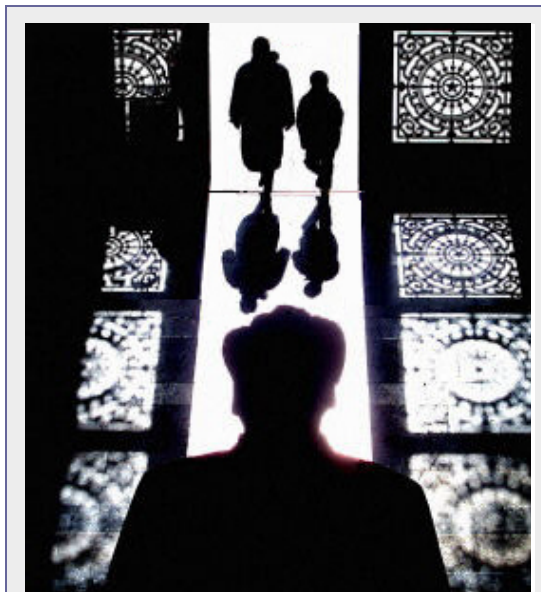
Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 9 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 1^ο: ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ;

Εισαγωγή

Επί περισσότερα από πέντε χιλιάδες χρόνια, ο λαός της Κίνας δημιούργησε έναν θαυμάσιο πολιτισμό στη Γη που ανατράφηκε από τον Κίτρινο ποταμό και τον ποταμό Γιανγκτζί. Στη διάρκεια αυτής της μακράς χρονικής περιόδου, δυναστείες ήρθαν και έφυγαν, και ο κινεζικός πολιτισμός αναπτύχθηκε και εξασθένησε. Μεγαλοπρεπείς και συγκινητικές ιστορίες εκτυλίχθηκαν στο ιστορικό σκηνικό της Κίνας.

Το 1840, το έτος που ομόφωνα θεωρήθηκε από τους ιστορικούς σαν αρχή της σύγχρονης εποχής της Κίνας, σηματοδότησε την αρχή του ταξιδιού της Κίνας από την παράδοση στον εκσυγχρονισμό. Ο κινεζικός πολιτισμός δοκίμασε τέσσερα σημαντικά επεισόδια πρόκλησης και ανταπάντησης. Τα πρώτα τρία επεισόδια περιλαμβάνουν την εισβολή στο Πεκίνο της αγγλογαλλικής συμμαχικής δύναμης στις αρχές της δεκαετίας του 1860, τον Σινο-Ιαπωνικό πόλεμο το 1894 (αποκαλούμενος και «πόλεμος Τζιαγού») και τον Ρωσο-Ιαπωνικό πόλεμο στα βορειοανατολικά της Κίνας το 1906. Σε αυτά τα τρία προκλητικά επεισόδια, η Κίνα αποκρίθηκε με την Κίνηση Δυτικοποίησης, η οποία χαρακτηρίστηκε από την εισαγωγή σύγχρονων αγαθών και όπλων, τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις μέσω της «μεταρρύθμισης των εκατό ημερών» το 1898¹ και την προσπάθεια στο τέλος της τελευταίας δυναστείας Τσινγκ (1644-1911) να θεσπιστεί σύνταγμα και, αργότερα, με την επανάσταση Σινχάι² το 1911.

(Stephen Shaver / AFP / Getty Images)
Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΜΑΟ: Μητέρα και γιος περπατούν στην είσοδο του στρατιωτικού μουσείου του Πεκίνου και αντικρίζουν ένα μεγάλο άγαλμα του πρώην δικτάτορα της Κίνας, Μάο Τσε-Ντουνγκ.

¹ Η «μεταρρύθμιση των εκατό ημερών» ήταν μια μεταρρύθμιση 103 ημερών από τις 11 Ιουνίου έως τις 21 Σεπτεμβρίου του 1898. Ο Γκουανγκ-Σου, αυτοκράτορας της δυναστείας Τσινγκ (1875-1908), διέταξε μια σειρά μεταρρυθμίσεων που στόχευαν στην επίτευξη σαρωτικών κοινωνικών και θεσμικών αλλαγών. Η αντίθεση στη μεταρρύθμιση ήταν πολύ έντονη μεταξύ της συντηρητικής κυβερνώσας ελίτ. Υποστηριζόμενη από υπερ-συντηρητικούς και με τη σιωπηρή συνδρομή του πολιτικού καιροσκόπου Γιουέν Σι-Καί, η χήρα και κληρονόμος αυτοκράτειρα Τσι-Σι κατασκεύασε ένα πραξικόπημα στις 21 Σεπτεμβρίου 1898, απομονώνοντας τον νεαρό μεταρρυθμιστή Γκουανγκ-Σου. Στη συνέχεια η Τσι-Σι ανέλαβε την κυβέρνηση ως αντιβασίλισσα. Η μεταρρύθμιση των εκατό ημερών τελείωσε με την ακύρωση των νέων διαταγμάτων και την εκτέλεση έξι εκ των βασικών υποστηρικτών της μεταρρύθμισης.

² Η επανάσταση Σινχάι, που ονομάστηκε έτσι λόγω του κινεζικού έτους Σιν-Χάι (1911), ήταν η συντριβή (10 Οκτωβρίου 1911 – 12 Φεβρουαρίου 1912) της κυρίαρχης δυναστείας Τσινγκ και της ίδρυσης της Δημοκρατίας της Κίνας.

Στο τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η Κίνα, αν και παρουσιάστηκε ως νικηφόρα δύναμη, δεν εμφανίστηκε στη λίστα μεταξύ των ισχυρότερων δυνάμεων εκείνη την περίοδο. Πολλοί Κινέζοι θεώρησαν ότι οι απαντήσεις στα τρία πρώτα επεισόδια είχαν αποτύχει. Το Κίνημα της 4ης Μαΐου³ θα οδηγούσε στην τέταρτη προσπάθεια σαν ανταπάντηση στις προηγούμενες προκλήσεις και θα κατέληγε στην πλήρη δυτικοποίηση του κινεζικού πολιτισμού μέσω του κομμουνιστικού κινήματος και της ακραίας επανάστασής του.

Αυτό το άρθρο αφορά την έκβαση του τελευταίου επεισοδίου, που είναι το κομμουνιστικό κίνημα και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ρίχνοντας μια λεπτομερή ματιά στο αποτέλεσμα των επιλογών της Κίνας ή, όπως ίσως κάποιος μπορεί να πει, αυτών που επιβλήθηκαν στην Κίνα, ύστερα από περισσότερα από 160 χρόνια, θα δούμε, σχεδόν 100 εκατομμύρια αφύσικους θανάτους και την καταστροφή σχεδόν όλης της παραδοσιακής κινεζικής κουλτούρας και πολιτισμού.

I. Στηριζόμενο στη βία και τον τρόπο για να κερδίσει και να διατηρήσει την εξουσία

«Οι κομμουνιστές αποστρέφονται να κρύβουν τις απόψεις και τους στόχους τους. Δηλώνουν ανοιχτά ότι οι τελικοί τους στόχοι μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τη βίαιη συντριβή όλων των υφιστάμενων κοινωνικών συνθηκών»⁴. Αυτό το απόσπασμα είναι από τη συμπερασματική παράγραφο του κομμουνιστικού μανιφέστου, το κύριο επίσημο έγγραφο του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η βία είναι το μοναδικό και το βασικό μέσο με το οποίο το Κομμουνιστικό Κόμμα κέρδισε την εξουσία. Αυτό το χαρακτηριστικό γνώρισμα έχει μεταφερθεί σε όλες τις μορφές που έχει πάρει το Κόμμα από τη γέννησή του και μετά.

Στην πραγματικότητα, το πρώτο Κομμουνιστικό Κόμμα παγκοσμίως ιδρύθηκε πολλά χρόνια μετά το θάνατο του Καρλ Μαρξ. Το επόμενο έτος μετά την Οκτωβριανή επανάσταση το 1917, γεννήθηκε το «Παν-Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα» (Μπολσεβίκοι), για να γίνει γνωστό αργότερα ως «Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης». Αυτό το κόμμα αναπτύχθηκε μέσα από τη χρήση της βίας ενάντια στους «ταξικούς εχθρούς» και διατηρήθηκε μέσω της βίας κατά των ίδιων των μελών του κόμματος και των απλών πολιτών. Κατά τη διάρκεια των εκκαθαρίσεων του Στάλιν στη δεκαετία του '30, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης θανάτωσε πάνω από 20 εκατομμύρια αποκαλούμενους κατασκόπους και προδότες και όσους τόλμησαν να έχουν διαφορετικές απόψεις.

Το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Κ.Κ.Κ.) ξεκίνησε αρχικά σαν κλάδος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης στην Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνή. Επομένως, φυσιολογικά κληρονόμησε την προθυμία να σκοτώνει. Κατά τη διάρκεια του πρώτου εμφυλίου πολέμου της Κίνας μεταξύ Κομμουνιστών-Κουομιντάνγκ (1927-1936), ο πληθυσμός στην επαρχία Τζιανγκσί μειώθηκε από περισσότερο από 20 εκατομμύρια σε περίπου 10 εκατομμύρια. Η ζημιά που προκλήθηκε από τη χρήση βίας από το Κ.Κ.Κ. μπορεί να γίνει φανερή από τους αριθμούς και μόνο.

Η χρήση βίας μπορεί να είναι αναπόφευκτη κατά την προσπάθεια να αποκτηθεί πολιτική

³ Το Κίνημα της 4ης Μαΐου ήταν το πρώτο μαζικό κίνημα στη σύγχρονη κινεζική ιστορία, που αρχίζει στις 4 Μαΐου 1919.

⁴ Από <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm4.txt>.

εξουσία, αλλά δεν έχει υπάρξει ποτέ καθεστώς τόσο πρόθυμο να σκοτώνει όσο το Κ.Κ.Κ., ειδικά κατά τη διάρκεια των, κατά τα άλλα, ειρηνικών περιόδων. Από το 1949, ο αριθμός θανάτων που προκλήθηκαν από τη βία του Κ.Κ.Κ. έχει ξεπεράσει τους συνολικούς θανάτους κατά τη διάρκεια των πολέμων μεταξύ 1921 και 1949.

Ένα άριστο παράδειγμα της χρήσης βίας του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι η υποστήριξη των Κόκκινων Χμερ της Καμπότζης. Υπό το καθεστώς των Κόκκινων Χμερ το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Καμπότζης, συμπεριλαμβανομένης της πλειοψηφίας των μεταναστών και καταγόμενων από την Κίνα, δολοφονήθηκε. Η Κίνα ακόμα εμποδίζει τη διεθνή κοινότητα να δικάσει τους Κόκκινους Χμερ, για να καλυφθεί ο περιβόητος ρόλος του Κ.Κ.Κ. στη γενοκτονία.

Το Κ.Κ.Κ. έχει στενές επαφές με τις πιο βάνανυες επαναστατικές οπλισμένες δυνάμεις και δεσποτικά καθεστώτα ανά τον κόσμο. Εκτός από τους Κόκκινους Χμερ, αυτές οι επαφές περιλαμβάνουν τα κομμουνιστικά κόμματα σε Ινδονησία, Φιλιππίνες, Μαλαισία, Βιετνάμ, Βιρμανία, Λάος, και Νεπάλ –τα οποία ιδρύθηκαν με την υποστήριξη του ΚΚΚ. Πολλοί ηγέτες αυτών των κομμουνιστικών κομμάτων είναι Κινέζοι, μερικοί από τους οποίους κρύβονται στην Κίνα ακόμα και μέχρι σήμερα.

Αλλά, μαοϊκής φιλοσοφίας, κομμουνιστικά κόμματα είναι το Φωτεινό Μονοπάτι της Νότιας Αμερικής και ο Ιαπωνικός Κόκκινος Στρατός, των οποίων οι αγριότητες έχουν καταδικαστεί από την παγκόσμια κοινότητα.

Μία από τις θεωρίες που οι κομμουνιστές υιοθετούν είναι ο κοινωνικός δαρβινισμός. Το Κομμουνιστικό Κόμμα εφαρμόζει τη θεωρία του ανταγωνισμού των διαφορετικών ειδών του Δαρβίνου στις ανθρώπινες σχέσεις και στην ανθρώπινη ιστορία, υποστηρίζοντας ότι η πάλη των τάξεων είναι η μόνη κατευθυντήρια δύναμη για την κοινωνική ανάπτυξη. Η πάλη, επομένως, έγινε η κυρίαρχη «πεποίθηση» του κομμουνιστικού κόμματος, ένα εργαλείο για την απόκτηση και τη διατήρηση του πολιτικού ελέγχου. Τα διάσημα λόγια του Μάο απλά προδίδουν αυτή τη λογική της επιβίωσης του καταλληλότερου: «Με 800 εκατομμύρια ανθρώπους, πώς μπορεί να λειτουργήσει [το καθεστώς] χωρίς πάλη;»

Άλλος ένας από τους ισχυρισμούς του Μάο, το ίδιο γνωστός, είναι ότι η Πολιτιστική Επανάσταση θα πρέπει να διενεργείται «κάθε επτά ή οκτώ χρόνια»⁵. Η επαναλαμβανόμενη χρήση βίας είναι ένας σημαντικός τρόπος να διατηρεί το Κ.Κ.Κ. την κυριαρχία του στην Κίνα. Ο στόχος της χρήσης βίας είναι να δημιουργηθεί τρόμος. Κάθε αγώνας και κίνημα χρησίμευσαν σαν μια άσκηση στον τρόμο, έτσι ώστε οι Κινέζοι φοβούνται εξαιρετικά πολύ, υποβάλλονταν στον τρόμο και βαθμιαία υποδουλώθηκαν στον έλεγχο του ΚΚΚ.

Σήμερα, η τρομοκρατία έχει γίνει ο βασικός εχθρός του πολιτισμένου και ελεύθερου κόσμου. Η άσκηση βίαιης τρομοκρατίας του Κ.Κ.Κ., χάρη στον κρατικό μηχανισμό, είναι μεγαλύτερη σε κλίμακα, πολύ μεγαλύτερης διάρκειας και τα αποτελέσματά της πιο καταστροφικά. Σήμερα, στον 21ο αιώνα, δεν πρέπει να ξεχάσουμε αυτόν τον κληρονομημένο χαρακτήρα του Κομμουνιστικού Κόμματος, δεδομένου ότι θα διαδραματίσει σίγουρα κρίσιμο ρόλο στο πεπρωμένο του Κ.Κ.Κ. κάποια στιγμή στο μέλλον.

⁵ Επιστολή του Μάο στη σύζυγό του Τζιανγκ Τσινγκ (1966).

II. Χρησιμοποιώντας ψέματα για να δικαιολογηθεί η βία

Το επίπεδο πολιτισμού μπορεί να μετρηθεί από το βαθμό χρήσης της βίας από ένα καθεστώς. Με την καταφυγή στη χρήση βίας, τα κομμουνιστικά καθεστώτα σαφώς αντιπροσωπεύουν ένα τεράστιο βήμα του ανθρώπινου πολιτισμού προς τα πίσω. Δυστυχώς, το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει θεωρηθεί προοδευτικό από εκείνους που θεωρούν ότι η βία είναι ένας ουσιαστικός και αναπόφευκτος τρόπος για την κοινωνική πρόοδο.

Αυτή η αποδοχή της βίας πρέπει να ιδωθεί ως μια απαράμιλλη και επιδέξια υιοθέτηση τακτικής εξαπάτησης και ψεμάτων από το Κομμουνιστικό Κόμμα, η οποία είναι άλλο ένα κληρονομημένο γνώρισμα του ΚΚΚ.

«Από πολύ παλιά, θεωρούσαμε τις ΗΠΑ αξιαγάπητη χώρα. Πιστεύουμε ότι αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι οι ΗΠΑ ποτέ δεν έχουν επιδιώξει να κατακτήσουν την Κίνα, ούτε έχουν προωθήσει οποιοσδήποτε επιθέσεις εναντίον της. Βασικά, οι Κινέζοι διατηρούν καλές εντυπώσεις για τις ΗΠΑ λόγω του δημοκρατικού και απροκατάληπτου χαρακτήρα των Αμερικανών».

Αυτό το απόσπασμα είναι από ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στις 4 Ιουλίου 1947 στην *Xinhua Daily*, επίσημη εφημερίδα του ΚΚΚ. Μόλις τρία χρόνια αργότερα, το Κ.Κ.Κ. έστειλε στρατιώτες για να πολεμήσουν τα αμερικανικά στρατεύματα στη Βόρεια Κορέα, και βάφτισε τους Αμερικανούς ως τους χειρότερους ιμπεριαλιστές στον κόσμο. Κάθε Κινέζος από την ηπειρωτική Κίνα θα έμενε έκπληκτος διαβάζοντας αυτό το άρθρο που γράφτηκε εδώ και πάνω από 50 χρόνια. Το Κ.Κ.Κ. απαγόρευσε όλες εκείνες τις παλιές δημοσιεύσεις που αναφέρουν παρόμοια αποσπάσματα και δημοσίευσε καινούριες εκδόσεις.

Από τον ερχομό του στην εξουσία, το Κ.Κ.Κ. έχει υιοθετήσει παρόμοια τεχνάσματα σε κάθε του κίνηση, συμπεριλαμβάνοντας την εξολόθρευση των αντεπαναστατών (1950-1953), το «συνεταιρισμό» δημόσιων και ιδιωτικών επιχειρήσεων (1954-1957), την αντι-δεξιά κίνηση (1957), την Πολιτιστική Επανάσταση (1966-1976), τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν (1989) και, πρόσφατα, τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ από το 1999. Η πιο αχρεία περίπτωση ήταν η δίωξη των διανοούμενων το 1957. Το Κ.Κ.Κ. κάλεσε τους διανοούμενους για να προσφέρουν τις απόψεις τους, αλλά έπειτα τους δίωξε ως «δεξιούς» χρησιμοποιώντας τα ίδια τους τα λόγια σαν αποδείξεις για τα «εγκλήματά» τους. Όταν μερικοί επέκριναν τη δίωξη σαν συνωμοσία ή σαν «σκοτεινό σχέδιο», ο Μάο δήλωσε δημόσια πως «δεν είναι σκοτεινό σχέδιο, αλλά ένας ολοφάνερος στρατηγικός ελιγμός».

Η εξαπάτηση και τα ψέματα έχουν διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο στην απόκτηση και διατήρηση του έλεγχου από το Κ.Κ.Κ.. Η Κίνα απολαμβάνει την πιο μακρόχρονη και πληρέστερη ιστορία στον κόσμο, και οι Κινέζοι διανοούμενοι έχαιραν μέγιστης εμπιστοσύνης από τα αρχαία χρόνια. Οι Κινέζοι έχουν χρησιμοποιήσει την ιστορία για να αξιολογήσουν την παρούσα πραγματικότητα και για να επιτύχουν προσωπική πνευματική βελτίωση. Για να κάνει την ιστορία να εξυπηρετήσει το παρόν καθεστώς, το Κ.Κ.Κ. έχει υιοθετήσει μια πρακτική αλλαγής και απόκρυψης της ιστορικής αλήθειας. Το Κ.Κ.Κ. στην προπαγάνδα και στις δημοσιεύσεις του έχει ξαναγράψει την ιστορία για περιόδους από τόσο παλιά όπως η περίοδος Άνοιξης και Φθινοπώρου (770-476 π.Χ.) και η περίοδος Εμπόλεμων Πολιτειών (475-221 π.Χ.) μέχρι τόσο πρόσφατα όσο η Πολιτιστική Επανάσταση. Τέτοιες ιστορικές τροποποιήσεις έχουν συνεχιστεί περισσότερο από 50 χρόνια από το 1949, και όλες οι προσπάθειες να αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια έχουν άγρια εμποδιστεί και παταχθεί από το ΚΚΚ.

Όταν η βία γίνεται πάρα πολύ αδύνατη για να διατηρήσει τον έλεγχο, το Κ.Κ.Κ. προσφεύγει στην εξαπάτηση και στα ψέματα, τα οποία χρησιμεύουν να δικαιολογήσουν και να καλύψουν την κυριαρχία μέσω της βίας.

Πρέπει πάντως να παραδεχτούμε ότι η εξαπάτηση και τα ψέματα δεν εφευρέθηκαν από το Κομμουνιστικό Κόμμα, αλλά είναι παμπάλαιες αχρείες τακτικές που το Κομμουνιστικό Κόμμα υιοθέτησε και χρησιμοποίησε χωρίς κανέναν ενδοιασμό. Το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε γη στους αγρότες, εργοστάσια στους εργάτες, ελευθερία και δημοκρατία στους διανοούμενους και ειρήνη σε όλους. Καμία από αυτές τις υποσχέσεις δεν έχει πραγματοποιηθεί. Μια ολόκληρη γενιά Κινέζων πέθανε εξαπατημένη και άλλη μια γενιά συνεχίζει να εξαπατείται. Αυτό είναι η μεγαλύτερη θλίψη του Κινεζικού λαού, η πιο δυστυχής όψη του κινεζικού έθνους.

III. Συνεχώς μεταβαλλόμενες αρχές

Στην τηλεοπτική συζήτηση υποψήφιων προέδρων στις ΗΠΑ το 2004, ένας υποψήφιος είπε ότι θα μπορούσε κάποιος να αλλάξει τακτική αν αυτό χρειαζόταν, αλλά δεν θα έπρεπε επ' ουδενί λόγο να αλλάξει τα «πιστεύω» του ή τις βασικές του αξίες, ειδάλλως δεν μπορεί να είναι αξιόπιστος⁶. Αυτή η δήλωση πράγματι καθιστά σαφή μια γενική αρχή.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Παραδείγματος χάριν, από την καθιέρωσή του 80 χρόνια πριν, το Κ.Κ.Κ. έχει οργανώσει δεκαέξι «εθνικά αντιπροσωπευτικά συνέδρια» και έχει τροποποιήσει το κομματικό σύνταγμα 16 φορές. Κατά τη διάρκεια των πέντε δεκαετιών που είναι στην εξουσία, το Κ.Κ.Κ. έχει κάνει πέντε σημαντικές τροποποιήσεις στο κινεζικό σύνταγμα.

Το ιδανικό του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι η κοινωνική ισότητα που οδηγεί σε μια κομμουνιστική κοινωνία. Σήμερα, εντούτοις, η κομμουνιστικά ελεγχόμενη Κίνα έχει γίνει το έθνος με τις σοβαρότερες οικονομικές ανισότητες στον κόσμο. Πολλά μέλη του Κ.Κ.Κ. έχουν γίνει ξεδιάντροπα πλούσια, ενώ η χώρα έχει 800 εκατομμύρια που ζουν στη φτώχεια.

Οι καθοδηγητικές θεωρίες του Κ.Κ.Κ. στηρίχθηκαν στο μαρξισμό-λενινισμό, στις οποίες προστέθηκε ο μαοϊσμός, και κατόπιν οι σκέψεις του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ και πρόσφατα οι «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» του Τζιανγκ Τζε-Μιν. Οι μαρξισμός-λενινισμός και μαοϊσμός δεν είναι καθόλου συμβατοί με τις θεωρίες του Ντενγκ και την ιδεολογία του Τζιανγκ· στην πραγματικότητα είναι τελείως αντίθετοι. Αυτό το μίγμα κομμουνιστικών θεωριών που υιοθετήθηκαν από το Κ.Κ.Κ. είναι πράγματι κάτι σπάνιο στην ανθρώπινη ιστορία.

Οι εξελισσόμενες αρχές του Κομμουνιστικού Κόμματος έχουν έρθει κατά πολύ σε αντίθεση η μια με την άλλη. Από την ιδέα μιας παγκόσμιας ολοκλήρωσης που ξεπερνά το έθνος-κράτος μέχρι το σημερινό ακραίο εθνικισμό, από την εξάλειψη κάθε ίχνους ατομικής ιδιοκτησίας και των εκμεταλλευτών μέχρι τη σημερινή παρακίνηση των κεφαλαιοκρατών να προσχωρήσουν στο Κόμμα, οι χθεσινές αρχές έχουν αντιστραφεί για την πολιτική του σήμερα, με αναμενόμενη την περαιτέρω αλλαγή τους αύριο. Ανεξάρτητα από το πόσο συχνά το Κ.Κ.Κ. αλλάζει τις αρχές του, ο στόχος παραμένει σαφής: απόκτηση και διατήρηση της εξουσίας και

⁶ Πληροφορίες από <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>.

επιβεβαίωση του απόλυτου έλεγχου στην κοινωνία.

Στην ιστορία του Κ.Κ.Κ. έχουν υπάρξει περισσότερες από δώδεκα κινήσεις που ήταν προσπάθειες «ζωής και θανάτου». Στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι προσπάθειες έχουν συμπέσει με τη μεταφορά δύναμης ύστερα από αλλαγές βασικών αρχών του Κόμματος.

Κάθε αλλαγή στις αρχές έχει προέλθει από μια αναπόφευκτη κρίση που, απειλώντας τη νομιμότητα και την επιβίωσή του, αντιμετωπίστηκε από το Κ.Κ.Κ. με αυτόν τον τρόπο. Είτε είναι μια συνεργασία με το κόμμα Κουόμιντανγκ, μια υπέρ των ΗΠΑ εξωτερική πολιτική, μια οικονομική μεταρρύθμιση και επέκταση της αγοράς, είτε προώθηση του εθνικισμού, καθεμία εξ αυτών των αποφάσεων πάρθηκε σε μια στιγμή κρίσης, και όλες απέβλεπαν στην αύξηση ή στη σταθεροποίηση της εξουσίας. Κάθε χρονική περίοδος μιας ομάδας που υφίστατο δίωξη ακολουθούταν από την αντιστροφή εκείνης της δίωξης που συνδεόταν με αλλαγές στις βασικές αρχές του ΚΚΚ.

Μια δυτική παροιμία λέει ότι οι αλήθειες παραμένουν ενώ τα ψέματα μεταβάλλονται. Πράγματι υπάρχει σοφία σε αυτό το ρητό.

IV. Πώς η φύση του Κόμματος αντικαθιστά και εξολοθρεύει την ανθρώπινη φύση

Το Κ.Κ.Κ. είναι ένα λενινιστικό αυταρχικό καθεστώς. Από την απαρχή του τρεις βασικές γραμμές έχουν καθιερωθεί: η διανοητική γραμμή, η πολιτική γραμμή και η οργανωτική γραμμή. Η διανοητική γραμμή αναφέρεται στο φιλοσοφικό υπόβαθρο του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η πολιτική γραμμή αναφέρεται στον καθορισμό των στόχων. Η οργανωτική γραμμή αναφέρεται στο πώς αυτοί οι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν μέσα από μια αυστηρή οργάνωση.

Η πρώτη και κύρια απαίτηση από όλα τα μέλη του Κ.Κ.Κ. και από εκείνους που κυβερνιούνται από το Κ.Κ.Κ. είναι να υπακούουν τις εντολές άνευ όρων. Αυτό είναι ουσιαστικά η οργανωτική γραμμή.

Στην Κίνα, οι περισσότεροι ξέρουν για τη διπλή προσωπικότητα των μελών του ΚΚΚ. Στην ιδιωτική τους ζωή τα μέλη του Κ.Κ.Κ. είναι συνηθισμένοι άνθρωποι όντα με συναισθήματα ευτυχίας, θυμού, θλίψης και χαράς. Έχουν όλα τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των συνηθισμένων ανθρώπινων όντων. Μπορεί να είναι γονείς, σύζυγοι ή φίλοι. Αλλά πάνω από την ανθρώπινη φύση και τα συναισθήματα είναι τοποθετημένη η φύση του Κόμματος, η οποία, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, ξεπερνά την ανθρωπότητα. Κατά συνέπεια, η ανθρωπότητα είναι σχετική και μεταβλητή, ενώ η φύση του Κόμματος απόλυτη, υπεράνω πάσης αμφιβολίας ή πρόκλησης.

Κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, ήταν τόσο συνηθισμένο πατέρες και γιοι να βασανίζουν ο ένας τον άλλον, σύζυγοι να πολεμούν ο ένας με τον άλλον, μητέρες και κόρες να αναφέρουν η μια την άλλη όπως επίσης μαθητές και δάσκαλοι να μεταχειρίζονται ο ένας τον άλλον σαν εχθρούς. Η φύση του Κόμματος παρακίνησε τις συγκρούσεις και την έχθρα σε αυτές τις περιπτώσεις. Κατά τη διάρκεια της πρώιμης πρώτης περιόδου της εξουσίας του Κ.Κ.Κ., πολλοί υψηλόβαθμοι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. ήταν ανίσχυροι καθώς μέλη οικογενειών τους χαρακτηρίστηκαν ταξικοί εχθροί. Κι αυτό, πάλι, οδηγήθηκε από τη φύση του Κόμματος.

Η δύναμη της φύσης του Κόμματος που ξεπερνά το άτομο προκύπτει από την παρατεταμένη

πολιτική κατήχηση του ΚΚΚ. Αυτή η κατήχηση αρχίζει στα νηπιαγωγεία και στους παιδικούς σταθμούς, όπου οι εγκεκριμένες από το Κόμμα απαντήσεις στις ερωτήσεις ανταμείβονται, απαντήσεις που δεν συμμορφώνονται με την κοινή λογική ή την ανθρώπινη φύση ενός παιδιού. Οι μαθητές λαμβάνουν την πολιτική εκπαίδευση κατά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και στη συνέχεια στο κολέγιο, μαθαίνοντας να ακολουθούν τις εγκεκριμένες από το Κόμμα πρότυπες απαντήσεις, διαφορετικά δεν μπορούν να περάσουν τις εξετάσεις και να αποφοιτήσουν.

Ένα μέλος του Κόμματος πρέπει να παραμείνει σύμφωνο με τη γραμμή του Κόμματος όταν μιλά δημόσια, ανεξάρτητα από το πώς νιώθει το ίδιο. Η οργανωτική δομή του Κ.Κ.Κ. είναι μια γιγαντιαία πυραμίδα, με την κεντρική εξουσία στην κορυφή να ελέγχει ολόκληρη την ιεραρχία. Αυτή η μοναδική δομή είναι ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του καθεστώτος του Κ.Κ.Κ., μια δομή που το βοηθά να αναπαράγει απόλυτη συμμόρφωση.

Σήμερα, το Κ.Κ.Κ. έχει εκφυλιστεί εντελώς σε μια πολιτική οντότητα που αγωνίζεται να διατηρήσει το συμφέρον της. Δεν ακολουθεί πλέον κανέναν από τους υψηλούς στόχους του κομμουνισμού. Εντούτοις, η οργανωτική δομή του κομμουνισμού παραμένει, και η απαίτησή της για απεριόριστη συμμόρφωση δεν έχει αλλάξει. Αυτό το κόμμα, που τοποθετείται πάνω από την ανθρωπότητα και την ανθρώπινη φύση, απομακρύνει οποιεσδήποτε οργανώσεις ή πρόσωπα κρίνονται καταστρεπτικές ή δυνάμει καταστρεπτικές για την εξουσία του, είτε πρόκειται για απλούς πολίτες είτε για υψηλόβαθμους αξιωματούχους του ΚΚΚ.

V. Ένα κακό φάντασμα αντιπαλεύει τη φύση και την ανθρώπινη φύση

Το καθετί κάτω από τον ουρανό περνάει από τον κύκλο της γέννησης, της ωριμότητας, της παρακμής και του θανάτου.

Αντίθετα από τα κομμουνιστικά καθεστώτα, στις μη κομμουνιστικές κοινωνίες, ακόμη και σε εκείνες που υποφέρουν κάτω από κάποια άκαμπτη ολοκληρωτική εξουσία ή δικτατορία, συχνά επιτρέπεται κάποιος βαθμός αυτοοργάνωσης και αυτοδιάθεσης. Η αρχαία κινεζική κοινωνία κυβερνήθηκε στην πραγματικότητα σύμφωνα με μια δυαδική δομή. Στις αγροτικές περιοχές οι οικογένειες ήταν το κέντρο μιας ανεξάρτητης κοινωνικής οργάνωσης, ενώ οι αστικές περιοχές οργανώθηκαν γύρω από τη συντεχνία. Η από επάνω προς τα κάτω κυβέρνηση δεν επεκτάθηκε πέρα από το επίπεδο της επαρχίας.

Το ναζιστικό καθεστώς, ίσως το πιο απάνθρωπο ολοκληρωτικό καθεστώς εξαιρώντας τα κομμουνιστικά, ακόμα κι αυτό επέτρεψε δικαιώματα στην ατομική ιδιοκτησία. Τα κομμουνιστικά καθεστώτα ξερίζωσαν οποιεσδήποτε μορφές κοινωνικής οργάνωσης ή στοιχείων ανεξάρτητων από το Κόμμα, αντικαθιστώντας τις με ιδιαίτερα συγκεντρωτικές δομές εξουσίας από επάνω προς τα κάτω.

Εάν οι από κάτω προς τα επάνω κοινωνικές δομές επιτρέπουν φυσικά και αβίαστα την αυτοδιάθεση ατόμων ή ομάδων, τότε το κομμουνιστικό καθεστώς είναι, στην ουσία του, εναντίον της φύσης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν έχει καθολικά πρότυπα για την ανθρώπινη φύση. Οι έννοιες του καλού και του κακού καθώς και όλοι οι νόμοι και οι κανόνες μεταβάλλονται αυθαίρετα. Οι κομμουνιστές δεν επιτρέπουν τη δολοφονία, παρά μόνο εκείνων που το Κομμουνιστικό

Κόμμα θεωρεί εχθρούς. Η ευσέβεια προς τους γονείς είναι καλοδεχούμενη, με εξαίρεση αυτούς τους γονείς που κρίνονται ταξικοί εχθροί. Η καλοκαγαθία, η ευθύτητα, η ευπρέπεια, η φρόνηση και η πίστη είναι όλες καλές, αλλά ακατάλληλες όταν το Κόμμα δεν είναι πρόθυμο ή δεν θέλει να λάβει υπόψη του αυτές τις παραδοσιακές αρετές. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ανατρέπει εντελώς τα καθολικά πρότυπα για την ανθρώπινη φύση, και στηρίζεται σε αρχές που αντιτάσσονται σε αυτήν.

Οι μη κομμουνιστικές κοινωνίες γενικά λαμβάνουν υπόψη τους τη διπλή φύση της ανθρωπότητας του καλού και του κακού και στηρίζονται σε σταθερές κοινωνικές συμβάσεις για να διατηρηθεί μια ισορροπία στην κοινωνία. Στις κομμουνιστικές κοινωνίες, εντούτοις, η ίδια η έννοια της ανθρώπινης φύσης αμφισβητείται, έτσι ούτε το καλό ούτε το κακό αναγνωρίζονται. Η εξάλειψη των εννοιών του καλού και του κακού, σύμφωνα με τον Μαρξ, χρησιμεύει για να ανατραπεί εντελώς το οικοδόμημα της παλιάς κοινωνίας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν πιστεύει στο Θεό, ούτε σέβεται το φυσικό περιβάλλον. «Μάχη με τον ουρανό, πάλη με τη γη, αγώνας με τους ανθρώπους – εκεί ακριβώς βρίσκεται ατελείωτη χαρά». Αυτό ήταν το σύνθημα του Κ.Κ.Κ. κατά την Πολιτιστική Επανάσταση. Μεγάλα βάσανα επιβλήθηκαν στον κινέζικο λαό και στη γη.

Οι Κινέζοι πιστεύουν παραδοσιακά στην ενότητα ουρανού και ανθρώπων. Ο Λάο Τσε λέει στο *Ντάο Ντε Τζινγκ* (Dao De Jing): «Ο άνθρωπος ακολουθεί τη γη, η γη ακολουθεί τον ουρανό, ο ουρανός ακολουθεί το Ντάο, και το Ντάο ακολουθεί αυτό που είναι φυσικό»⁷. Τα ανθρώπινα όντα και η φύση συνυπάρχουν σε μια αρμονική σχέση στον απέραντο Κόσμο.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα είδος οντότητας. Παρόλα αυτά, αντιτάσσεται στη φύση, στον ουρανό, στη γη και στην ανθρωπότητα. Είναι ένα κακό φάντασμα ενάντια στην οικουμένη.

VI. Μερικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα κατοχής από το Κακό

Τα ίδια τα όργανα του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν συμμετέχουν ποτέ σε παραγωγικές ή δημιουργικές δραστηριότητες. Μόλις αρπάξουν την εξουσία, προσκολλώνται στους ανθρώπους, ελέγχοντας και χειραγωγώντας τους. Επεκτείνουν την εξουσία τους μέχρι κάτω στην πιο βασική μονάδα της κοινωνίας από φόβο μήπως χάσουν τον έλεγχο. Μονοπωλούν τα μέσα παραγωγής και αποσπούν πλούτο από την κοινωνία.

Στην Κίνα, το Κ.Κ.Κ. επεκτείνεται παντού και ελέγχει τα πάντα, αλλά κανείς δεν έχει δει ποτέ τα λογιστικά αρχεία του, μόνο τα λογιστικά αρχεία για το κράτος, τις τοπικές κυβερνήσεις και τις επιχειρήσεις. Από την κεντρική κυβέρνηση έως τις επιτροπές των χωριών στις αγροτικές περιοχές, οι δημοτικοί ανώτεροι υπάλληλοι πάντα ταξινομούνται με χαμηλότερο βαθμό από τα μόνιμα κομματικά στελέχη, κι έτσι οι δημοτικές αρχές πάντα πρέπει να ακολουθούν τις οδηγίες από τις επιτροπές του Κομμουνιστικού Κόμματος του ίδιου επιπέδου. Τα έξοδα του Κόμματος παρέχουν οι δημοτικές ομάδες, και για αυτά λογοδοτεί το Κόμμα στο δημοτικό σύστημα.

Η οργάνωση του Κ.Κ.Κ., όπως ένα γιγαντιαίο πνεύμα κατεχόμενο από το κακό, προσκολλάται σε κάθε μονάδα και κύτταρο της κινεζικής κοινωνίας τόσο στενά όσο η σκιά

⁷ *Dao De Jing*, κεφάλαιο 25.

ενός αντικειμένου. Διαπερνά βαθιά κάθε κύτταρο της κοινωνίας με τα πλέον λεπτά παρασιτικά όργανά του και με αυτόν τον τρόπο ελέγχει και χειρίζεται την κοινωνία.

Αυτή η ιδιαίτερη δομή της κατοχής από το Κακό υπήρχε και στο παρελθόν στην ανθρώπινη ιστορία, είτε μερικώς είτε προσωρινά. Ποτέ όμως δεν έχει λειτουργήσει τόσο πολύ καιρό και ελέγξει μια κοινωνία τόσο ολοκληρωτικά όπως κάτω από την εξουσία του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Για αυτόν τον λόγο, οι Κινέζοι αγρότες ζουν σε τέτοια ένδεια ενώ δουλεύουν σαν σκλάβοι. Όχι μόνο πρέπει να συντηρούν τους παραδοσιακούς δημοτικούς ανώτερους υπαλλήλους, αλλά και πολλά κομματικά στελέχη.

Για αυτόν τον λόγο, πάρα πολλοί Κινέζοι εργάτες έχασαν τη δουλειά τους. Τα πανταχού παρόντα παρασιτικά όργανα του Κ.Κ.Κ. έχουν αποσπάσει κεφάλαια από τα εργοστάσιά τους για πολλά χρόνια.

Για αυτόν τον λόγο, οι Κινέζοι διανοούμενοι το βρίσκουν τόσο δύσκολο να κερδίσουν την ελευθερία της σκέψης. Εκτός από τους διαχειριστές τους, υπάρχουν παντού «κομματικές σκιές» που περιδιαβαίνουν, μην κάνοντας τίποτα παρά μόνο να ελέγχουν τους ανθρώπους.

Για ένα κατοχικό πνεύμα, είναι απαραίτητο να ελέγξει απολύτως το μυαλό του κατεχόμενου, προκειμένου να στραγγίξει ενέργεια για την επιβίωσή του.

Σύμφωνα με τη σύγχρονη πολιτική επιστήμη, η εξουσία προέρχεται από τρεις βασικές πηγές: βία, πλούτο και γνώση. Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν έχει διστάσει ποτέ να χρησιμοποιήσει μονοπωλιακό έλεγχο και βία για να ληστεύει τις περιουσίες των πολιτών. Το πιο σημαντικό, έχει στερήσει από το λαό τις ελευθερίες του λόγου και του Τύπου. Έχει βιάσει το πνεύμα και τη βούληση των πολιτών προκειμένου να διατηρήσει τον απόλυτο έλεγχο της εξουσίας του. Από αυτήν την άποψη, η κακή κατοχή του Κ.Κ.Κ. ελέγχει την κοινωνία τόσο στενά, που μετά βίας μπορεί να συγκριθεί με οποιοδήποτε άλλο καθεστώς στον κόσμο.

VII. Εξετάστε τον εαυτό σας και ξεφορτωθείτε την κατοχή του Κ.Κ.Κ.

Στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο*, το πρώτο προγραμματικό έγγραφο του κομμουνιστικού κόμματος, ο Μαρξ διακήρυξε ότι «το 1848, ένα φάντασμα στοιχειώνει την Ευρώπη –το φάντασμα του κομμουνισμού»⁸. Αργότερα, και για περισσότερο από έναν αιώνα, ο κομμουνισμός είναι ήδη κάτι πολύ περισσότερο από ένα φάντασμα. Κατέχει ένα πολύ συμπαγές, υλικό σώμα. Εξαπλώθηκε σε όλο τον κόσμο σαν επιδημία, σκότωσε δεκάδες εκατομμύρια και αφαίρεσε την ιδιοκτησία, τον ελεύθερο νου και το πνεύμα από εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους.

Η βασική αρχή του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι να αφαιρέσει κάθε ατομική ιδιοκτησία ώστε να εξαφανίσει την «εκμεταλλευτική τάξη». Η ατομική ιδιοκτησία είναι η βάση όλων των κοινωνικών δικαιωμάτων και συχνά μεταφέρει τον εθνικό πολιτισμό. Οι άνθρωποι που τους ληστεύουν την ατομική τους ιδιοκτησία χάνουν και την ελευθερία του νου και του πνεύματός τους. Μπορούν κατόπιν πιο εύκολα να χάσουν την ελευθερία υποστήριξης των κοινωνικών και πολιτικών τους δικαιωμάτων.

⁸ Από <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm1.txt>.

Αντιμετωπίζοντας μια κρίση επιβίωσης, το Κ.Κ.Κ. αναγκάστηκε να μεταρρυθμίσει την οικονομία της Κίνας στη δεκαετία του '80. Μερικά από τα δικαιώματα στην ατομική ιδιοκτησία ξαναδόθηκαν στο λαό. Αυτό δημιούργησε μια τρύπα στην συμπαγή και ογκώδη μηχανή του εξονυχιστικού ελέγχου του ΚΚΚ. Αυτή η τρύπα διευρύνθηκε, καθώς τα μέλη του Κ.Κ.Κ. προσπάθησαν να συγκεντρώσουν ατομικές περιουσίες.

Το Κ.Κ.Κ., ένα κακό κατοχικό φάντασμα, που υποστηρίχτηκε από τη βία, την εξαπάτηση και τη συχνή αλλαγή της εμφάνισης και της εικόνας του, έχει εμφανίσει τώρα σημάδια αποσύνθεσης, ταραάζεται σε κάθε μικρή ενόχληση. Προσπαθεί να επιζήσει συσσωρεύοντας περισσότερο πλούτο και εντείνοντας τον έλεγχο, αλλά όλα αυτά έχουν ως μοναδικό αποτέλεσμα να επιδεινώσουν την κρίση.

Η σημερινή Κίνα μπορεί να εμφανίζεται ακμάζουσα, αλλά οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν σταδιακά αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό όσο ποτέ πριν. Χρησιμοποιώντας πολιτικές δολοπλοκίες από το παρελθόν, το Κ.Κ.Κ. μπορεί να επιδείξει κάποιο είδος υποχώρησης, επανορθώνοντας τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν ή αποκαθιστώντας το Φάλουν Γκονγκ ή επιλέγοντας κάποια άλλη ομάδα σαν εχθρό του, συνεχίζοντας με αυτόν τον τρόπο να ασκεί την εξουσία του τρόμου.

Αντιμετωπίζοντας προκλήσεις κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκατό ετών, το κινεζικό έθνος έχει ανταποκριθεί εισάγοντας όπλα, μεταρρυθμίζοντας τα συστήματά του και ακολουθώντας ακραίες και βίαιες επαναστάσεις. Αμέτρητες ζωές έχουν χαθεί, και το μεγαλύτερο μέρος του κινεζικού παραδοσιακού πολιτισμού έχει εγκαταλειφθεί. Φαίνεται ότι αυτές οι αντιδράσεις έχουν αποτύχει. Καθώς αναταραχή και ανησυχία κατέλαβαν τον κινεζικό λαό, το Κ.Κ.Κ. εκμεταλλεύθηκε την ευκαιρία να μπει στη σκηνή, και να ελέγξει τελικά αυτόν τον τελευταίο αρχαίο επιζώντα πολιτισμό στον κόσμο.

Στις μελλοντικές προκλήσεις, ο κινεζικός λαός θα πρέπει αναπόφευκτα πάλι να επιλέξει. Ανεξάρτητα από το πώς γίνεται η επιλογή, ο κάθε Κινέζος πρέπει να καταλάβει ότι οποιαδήποτε παρατεταμένη ελπίδα στο Κ.Κ.Κ. απλώς θα μεγαλώσει ακόμα περισσότερο τη ζημία που έγινε στο κινεζικό έθνος και θα προσδώσει νέα ενέργεια στο, κατεχόμενο από το κακό, Κ.Κ.Κ.

Πρέπει να εγκαταλείψουμε όλες τις ψευδαισθήσεις, να εξετάσουμε λεπτομερώς οι ίδιοι τον εαυτό μας χωρίς να επηρεαζόμαστε από μίσος, απληστία ή επιθυμίες. Μόνο τότε μπορούμε να απελευθερωθούμε από τον εφιαλτικό έλεγχο του κατοχικού πνεύματος του Κ.Κ.Κ., τα τελευταία 50 χρόνια. Στο όνομα ενός ελεύθερου έθνους, μπορούμε να εγκαθιδρύσουμε ξανά τον κινεζικό πολιτισμό που βασίζεται στο σεβασμό της ανθρώπινης φύσης και στην ευσπλαχνία για όλους.

(Τελευταία ενημέρωση 12 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα
The Epoch Times - 13 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 2^ο:

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή

Σύμφωνα με το βιβλίο «Εξηγώντας απλούς και αναλύοντας σύνθετους χαρακτήρες» (Shuowen Jiezi) του Σου Σεν (147 μ.Χ. στην Ανατολική Δυναστεία Χαν), ο παραδοσιακός κινεζικός χαρακτήρας *Ντανγκ*, που σημαίνει *κόμμα* ή *συμμορία*, αποτελείται από δύο ρίζες που αντιστοιχούν στο «προωθώ ή συνηγορώ» και «σκοτεινός ή μαύρος» αντίστοιχα. Βάζοντας τις δύο ρίζες μαζί, ο χαρακτήρας σημαίνει *προωθώντας το σκοτάδι*. Το «κόμμα» ή το «μέλος κόμματος» (που μπορούν επίσης να ερμηνευθούν σαν «συμμορία» ή «μέλος συμμορίας») έχει υποτιμητική έννοια. Ο

(Φωτογραφία: GOH CHAI HIN/ AFP/Getty Images)
Ένας Κινέζος κοιτάζει έναν πίνακα του Κινέζου κομμουνιστή ηγέτη Μάο Τσε-Ντουνγκ που αναγγέλλει το σχηματισμό της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στην πύλη της Απαγορευμένης Πόλης το 1949. Παρά τους ισχυρισμούς του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος για το αντίθετο, η ιστορία του Κ.Κ.Κ. είναι γεμάτη από το αίμα αθώων και από απάτη.

Κομφούκιος είπε: «Ένας ευγενής είναι υπερήφανος αλλά όχι επιθετικός, κοινωνικός αλλά όχι αντιστασιακός». Στις υποσημειώσεις του βιβλίου *Ανάλεκτα* (Lunyu) εξηγείται πως «οι άνθρωποι που βοηθούν ο ένας τον άλλο να κρύψουν τις αδικίες τους θεωρείται πως σχηματίζουν μια συμμορία (κόμμα)». Στην κινεζική ιστορία, οι πολιτικές κλίκες συχνά αποκλήθηκαν *πανγκ-ντανγκ* (σκευωρία). Αυτό είναι ένα συνώνυμο για τη «συμμορία παλιανθρώπων» στον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό και σχετίζεται με τις συνέπειες της δράσης μιας συμμορίας για ατομικούς σκοπούς.

Γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα εμφανίστηκε, αναπτύχθηκε και τελικά πήρε δια της βίας την εξουσία στη σύγχρονη Κίνα; Το κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Κ.Κ.Κ.) ενσταλάζει συνεχώς στο μυαλό του κινεζικού λαού την ιδέα ότι η ιστορία το έχει επιλέξει, ότι ο λαός το έχει επιλέξει και ότι «χωρίς το Κ.Κ.Κ. δεν θα υπήρχε η νέα Κίνα».

Ο κινέζικος λαός επέλεξε το Κομμουνιστικό Κόμμα ή μήπως το Κομμουνιστικό Κόμμα εξανάγκασε τον κινέζικο λαό να το αποδεχθεί; Πρέπει να βρούμε τις απαντήσεις από την ιστορία.

Από την τελευταία δυναστεία Τσινγκ (1644-1911) μέχρι τα πρώτα χρόνια της περιόδου της Δημοκρατίας (1911-1949), η Κίνα δοκίμασε τεράστιους εξωτερικούς κλονισμούς και εκτενείς προσπάθειες για εσωτερική μεταρρύθμιση. Η κινεζική κοινωνία ήταν σε κατάσταση

οδυνηρής αναταραχής. Πολλοί διανοούμενοι και άνθρωποι με υψηλά ιδανικά θέλησαν να σώσουν τη χώρα και το λαό της. Ωστόσο, στο μέσον της εθνικής κρίσης και του χάους, η αίσθηση ανησυχίας τους αυξήθηκε, οδηγώντας τη χώρα πρώτα στην απογοήτευση και έπειτα την πλήρη απελπισία. Όπως οι άνθρωποι που πάνε σε οποιονδήποτε διαθέσιμο γιατρό όταν είναι άρρωστοι, έτσι κι αυτοί αναζήτησαν λύσεις έξω από την Κίνα. Όταν οι βρετανικοί και γαλλικοί τρόποι απέτυχαν, μεταπήδησαν στη ρωσική μέθοδο. Δεν δίστασαν να υπαγορεύσουν την πιο ακραία θεραπεία για την ασθένεια, με την ελπίδα ότι η Κίνα θα γινόταν γρήγορα ισχυρή.

Το Κίνημα της 4ης Μαΐου του 1919 ήταν μια ακριβής αντανάκλαση αυτής της απελπισίας. Κάποιοι άνθρωποι υποστήριζαν την αναρχία, άλλοι πρότειναν να ανατραπούν τα δόγματα του Κομφούκιου και άλλοι πρότειναν ακόμα και την εισαγωγή ξένου πολιτισμού. Εν ολίγοις, απέρριψαν τον κινεζικό παραδοσιακό πολιτισμό και αντιτέθηκαν στο κομφουκιανικό δόγμα της μέσης οδού. Πρόθυμοι να πάρουν ένα συντομότερο δρόμο, υποστήριζαν την καταστροφή καθετί παραδοσιακού. Αφενός, τα ακραία μέλη μεταξύ τους δεν είχαν κάποιον τρόπο να εξυπηρετήσουν τη χώρα και αφετέρου, πίστεψαν σταθερά στα δικά τους ιδανικά και θέληση. Ένοιωσαν ότι ο κόσμος ήταν χωρίς ελπίδα, πιστεύοντας πως αυτοί μόνο είχαν βρει τη σωστή προσέγγιση για τη μελλοντική ανάπτυξη της Κίνας. Ήταν παθιασμένοι για επανάσταση και βία.

Διαφορετικές εμπειρίες οδήγησαν σε διαφορετικές θεωρίες, αρχές και μονοπάτια μεταξύ των διάφορων ομάδων. Τελικά μια ομάδα συνάντησε αντιπροσώπους του Κομμουνιστικού Κόμματος από τη Σοβιετική Ένωση. Η ιδέα της «βίαιης επανάστασης για την αρπαγή της πολιτικής εξουσίας», που πάρθηκε από τη θεωρία του Μαρξισμού-Λενινισμού, άσκησε ακατανίκητη έλξη στα ανυπόμονα μυαλά τους και προσαρμόστηκε στην επιθυμία τους να σώσουν τη χώρα και το λαό της. Αμέσως συμμαχησαν μεταξύ τους. Εισήγαγαν τον κομμουνισμό, μια εντελώς ξένη έννοια, στην Κίνα. Συνολικά δεκατρείς αντιπρόσωποι παρευρέθηκαν στο πρώτο Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. Αργότερα, μερικοί από αυτούς πέθαναν, μερικοί έφυγαν και μερικοί, προδίδοντας το Κ.Κ.Κ. ή αφού έγιναν ομορτουμιστές, δούλεψαν για τις ιαπωνικές δυνάμεις κατοχής και πρόδωσαν την Κίνα ή εγκατέλειψαν το Κ.Κ.Κ. και συστρατεύτηκαν με το Κουομιντάνγκ (το Εθνικό Κόμμα, ΚΜΤ). Μέχρι το 1949, όταν ήρθε το Κ.Κ.Κ. στην εξουσία στην Κίνα, μόνο ο Μάο Τσε Τουνγκ και ο Ντονγκ Μπιγού παρέμεναν ακόμα από τα αρχικά δεκατρία μέλη του Κόμματος. Δεν είναι ξεκάθαρο το κατά πόσον οι ιδρυτές του Κ.Κ.Κ. γνώριζαν εκείνη την εποχή ότι η «θεότητα» που είχαν εισαγάγει από τη Σοβιετική Ένωση ήταν στην πραγματικότητα ένα κακό φάντασμα, και η θεραπεία που επιδίωκαν για την ισχυροποίηση του έθνους ήταν στην πραγματικότητα ένα θανάσιμο δηλητήριο.

Το Πανρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Μπολσεβίκικο, αργότερα γνωστό ως Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης), έχοντας μόλις κερδίσει την επανάστασή του, είχε μεγάλες φιλοδοξίες για την Κίνα. Το 1920, η Σοβιετική Ένωση ίδρυσε το Γραφείο της Άπω Ανατολής, ένα παράρτημα της Τρίτης Κομμουνιστικής Διεθνούς ή *Κόμιντερν*. Αυτό ήταν αρμόδιο για την ίδρυση Κομμουνιστικού Κόμματος στην Κίνα και σε άλλες χώρες. Ο Σουμίλτσκι ήταν επικεφαλής του γραφείου, και ο Γκριγκόρι Βοϊτίνσκυ ήταν ο αναπληρωτής διευθυντής. Άρχισαν να προετοιμάζονται για την ίδρυση του Κ.Κ.Κ. με τον Τσεν Ντου-Σιαο και άλλους. Η πρόταση που υπέβαλαν στο Γραφείο της Άπω Ανατολής τον Ιούνιο του 1921 για να ιδρύσουν ένα κινεζικό παράρτημα της Κομμουνιστικής Διεθνούς υποδήλωνε ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν καθοδηγούμενο από την Κομμουνιστική Διεθνή. Στις 23 Ιουλίου 1921, κάτω από τις οδηγίες του Νικόλσκυ και του Μάρινγκ από το Γραφείο της Άπω Ανατολής, σχηματίστηκε επισήμως το ΚΚΚ.

Έτσι το Κομμουνιστικό Κίνημα εισήχθη στην Κίνα πειραματικά, και το Κ.Κ.Κ. έθεσε τον εαυτό του πάνω από όλα, κατακτώντας τα πάντα στο διάβα του και προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο τεράστια καταστροφή στην Κίνα.

I. Το Κ.Κ.Κ. αναπτύχθηκε μέσω της σταθερής συσσώρευσης διαφθοράς

Δεν είναι εύκολο να εισαχθεί ένα ξένο και κακό φάντασμα όπως το Κομμουνιστικό Κόμμα, κάτι εντελώς ασυμβίβαστο με την κινεζική παράδοση, στην Κίνα, μια χώρα με ιστορία 5.000 ετών πολιτισμού. Το Κ.Κ.Κ. εξαπάτησε το λαό και τους πατριώτες διανοούμενους που θέλησαν να υπηρετήσουν τη χώρα, με την υπόσχεση της «κομμουνιστικής ουτοπίας». Διαστρέβλωσε περαιτέρω τη θεωρία του κομμουνισμού, που ήδη ήταν πολύ διαστρεβλωμένη από τον Λένιν, για να εξασφαλίσει μια θεωρητική βάση για την καταστροφή όλων των παραδοσιακών ηθών και αρχών. Επιπλέον, η διαστρεβλωμένη θεωρία του Κ.Κ.Κ. περί κομμουνισμού χρησιμοποιήθηκε για να καταστρέψει όλα όσα ήταν ασύμφορα για την εξουσία του Κ.Κ.Κ. και για να εξολοθρεύσει κάθε κοινωνική τάξη και τους πολίτες που μπορεί να αποτελούσαν απειλή για την εξουσία του. Το Κ.Κ.Κ. υιοθέτησε την καταστροφή της Βιομηχανικής Επανάστασης εκ πεποιθήσεως καθώς και τον απόλυτο αθεϊσμό του κομμουνισμού. Το Κ.Κ.Κ. κληρονόμησε την άρνηση του κομμουνισμού για την ατομική ιδιοκτησία και εισήγαγε τη θεωρία του Λένιν περί βίαιης επανάστασης. Συγχρόνως, κληρονόμησε και ενίσχυσε ακόμα περισσότερο τα χειρότερα χαρακτηριστικά της κινεζικής μοναρχίας.

Η ιστορία του Κ.Κ.Κ. είναι μια διαδικασία βαθμιαίας συσσώρευσης εκ μέρους του κάθε είδους προστυχιάς, εγχώριας και ξένης. Έχει τελειοποιήσει τα εννέα κληρονομημένα γνώρισμά του, δίνοντάς τους «κινέζικα χαρακτηριστικά»: κακό, εξαπάτηση, υποκίνηση βίας, εξαπόλυση των αποβρασμάτων της κοινωνίας, κατασκοπία, ληστεία, διαμάχη, εξολόθρευση και έλεγχος. Ανταποκρινόμενο στη συνεχή κρίση, το Κ.Κ.Κ. έχει παγιώσει και ενισχύσει τα μέσα και το βαθμό στον οποίο αυτά τα κακοήθη χαρακτηριστικά έχουν «ξεδιπλωθεί».

Πρώτο κληρονομημένο γνώρισμα: Κακό – Υιοθετώντας την κακή πλευρά του Μαρξισμού - Λενινισμού

Ο μαρξισμός προσέελκυσε αρχικά τους Κινέζους Κομμουνιστές με τη δήλωσή του για τη «χρήση βίαιης επανάστασης για να καταστρέψει τον παλιό κρατικό μηχανισμό και για να καθιερώσει τη δικτατορία του προλεταριάτου». Αυτή ακριβώς είναι η ρίζα του κακού στο Μαρξισμό και στο Λενινισμό.

Ο μαρξιστικός υλισμός στηρίζεται στις στενές οικονομικές έννοιες των δυνάμεων παραγωγής, των σχέσεων παραγωγής και της υπεραξίας. Στο αρχικό, πρώιμο στάδιο του καπιταλισμού, ο Μαρξ έκανε μια μυωπική πρόβλεψη: ότι ο καπιταλισμός θα πέθαινε και το προλεταριάτο θα κέρδιζε. Αυτό από την ίδια την ιστορία και την πραγματικότητα αποδείχτηκε λανθασμένο. Η μαρξιστική-λενινιστική βίαιη επανάσταση και η δικτατορία του προλεταριάτου προωθούν την εξουσιαστική πολιτική και την προλεταριακή κυριαρχία. Το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* αφορούσε την ιστορική και φιλοσοφική βάση του Κομμουνιστικού Κόμματος για τη σύγκρουση και την πάλη των τάξεων. Το προλεταριάτο αποστασιοποιήθηκε από τα παραδοσιακά ήθη και τις κοινωνικές σχέσεις, για να πάρει δια της βίας την εξουσία. Με την εμφάνισή τους, τα δόγματα του κομμουνισμού αντιτέθηκαν σε όλη την παράδοση.

Η ανθρώπινη φύση παγκοσμίως απορρίπτει τη βία. Η βία καθιστά τους ανθρώπους άσπλαχνους και τυραννικούς. Κατά συνέπεια, σε κάθε εποχή και τόπο η ανθρωπότητα έχει απορρίψει πλήρως τα προαναφερθέντα της θεωρίας του Κομμουνιστικού Κόμματος περί βίας – μια θεωρία που δεν έχει προηγούμενο, σε κανένα παλιότερο σύστημα σκέψης, φιλοσοφίας ή παράδοσης. Το κομμουνιστικό σύστημα τρομοκρατίας έπεσε πάνω στη γη σαν από το πουθενά.

Η κακή ιδεολογία του Κ.Κ.Κ. στηρίζεται στην προϋπόθεση ότι οι άνθρωποι μπορούν να υπερνικήσουν τη φύση και να μετασχηματίσουν τον κόσμο. Το Κομμουνιστικό Κόμμα προσέλευσε πολλούς ανθρώπους με τα ιδανικά της «απελευθέρωσης όλης της ανθρωπότητας» και της «παγκόσμιας ενότητας». Το Κ.Κ.Κ. εξαπάτησε πολλούς ανθρώπους, ειδικά εκείνους που ανησυχούσαν για την κατάσταση του ανθρώπου και ήταν πρόθυμοι να βάλουν τη σφραγίδα τους στην κοινωνία. Αυτοί ξέχασαν ότι υπάρχει πάνω ένας ουρανός. Εμπνευσμένοι από την όμορφη αλλά ουτοπική έννοια της «οικοδόμησης του παράδεισου πάνω στη γη», περιφρόνησαν τις παραδόσεις αλλά και την ανθρώπινη τη ζωή, η οποία στη συνέχεια εξευτελίστηκε. Όλα αυτά τα έκαναν σε μία προσπάθεια να υπηρετήσουν αξιέπαινα το Κ.Κ.Κ. και να κερδίσουν σε υπόληψη.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα παρουσίασε το ψέμα ενός «κομμουνιστικού παραδείσου» σαν αλήθεια και ξεσήκωσε τον ενθουσιασμό του λαού να παλέψει για αυτόν: «Από βροντές λογικής, νέα δημιουργία. Αυτός είναι ένας καλύτερος κόσμος σε γέννηση»¹. Υιοθετώντας μια τέτοια απολύτως ανόητη ιδέα, το Κ.Κ.Κ. περιόρισε τη σύνδεση μεταξύ ανθρώπινης φύσης και ουρανού και έκοψε τη γραμμή ζωής που συνδέει τον κινέζικο λαό με τους προγόνους και τις εθνικές παραδόσεις του. Καλώντας το λαό να δώσει τη ζωή του για τον κομμουνισμό, το Κ.Κ.Κ. ενίσχυσε την ικανότητά του να προκαλεί κακό.

Δεύτερο κληρονομημένο γνώρισμα: Εξαπάτηση – Το κακό πρέπει να εξαπατήσει προκειμένου να προσποιηθεί πως είναι δίκαιο

Το κακό πρέπει να πει ψέματα. Για να εκμεταλλευθεί την εργατική τάξη, το Κ.Κ.Κ. απένειμε στον εαυτό του τους τίτλους της «πιο προηγμένης τάξης», της «ανιδιοτελούς τάξης», της «κυρίαρχης τάξης» και της «πρωτοπορίας της επανάστασης του προλεταριάτου». Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα χρειάστηκε τους αγρότες, υποσχέθηκε «γη στον καλλιεργητή». Ο Μάο επιδοκίμασε τους αγρότες, λέγοντας: «Χωρίς τους φτωχούς αγρότες δεν θα υπήρχε καμία επανάσταση. Το να αρνηθούμε το ρόλο τους είναι σαν να αρνούμαστε την επανάσταση»². Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα χρειάστηκε βοήθεια από την τάξη των κεφαλαιοκρατών, τους αποκάλυψε «συντρόφους συνταξιδιώτες στην προλεταριακή επανάσταση» και τους υποσχέθηκε «δημοκρατικό ρεπουμπλικανισμό». Όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα σχεδόν εξολοθρεύτηκε από το ΚΜΤ, έκανε έντονη έκκληση λέγοντας: «Οι Κινέζοι δεν αντιμάχονται τους Κινέζους» και υποσχέθηκε να υποταχτεί στην ηγεσία του ΚΜΤ. Μόλις τελείωσε ο πόλεμος εναντίον των Ιαπώνων (1937-1945), το Κ.Κ.Κ. επέστρεψε με πλήρη τη δύναμή του ενάντια στο ΚΜΤ και ανέτρεψε την κυβέρνησή του. Παρομοίως, εξολόθρευσε την κεφαλαιοκρατική τάξη αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας στην Κίνα και τελικά μετέτρεψε τους αγρότες και τους εργάτες σε ένα πραγματικά πάμφτωχο προλεταριάτο.

Η ιδέα ενός ενιαίου μετώπου είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για τα ψέματα που λέει το

¹ Από τον κομμουνιστικό ύμνο *The Internationale*.

² Από αναφορά του Μάο «σχετικά με μια έρευνα για το αγροτικό κίνημα στο Χουνάν» (Μάρτιος 1927).

Κ.Κ.Κ. Προκειμένου να κερδίσει τον εμφύλιο πόλεμο ενάντια στο ΚΜΤ, το Κ.Κ.Κ. εγκατέλειψε τη συνηθισμένη του τακτική της δολοφονίας κάθε οικογενειακού μέλους των γαιοκτημόνων και των πλούσιων αγροτών και υιοθέτησε μια «προσωρινή πολιτική ενοποίησης» με τους ταξικούς εχθρούς του, τους γαιοκτήμονες και τους πλούσιους αγρότες. Στις 20 Ιουλίου 1947, ο Μάο ανήγγειλε ότι «αν εξαιρέσουμε μερικά αντεπαναστατικά στοιχεία, πρέπει να υιοθετήσουμε μια πιο χαλαρή στάση απέναντι στην τάξη των γαιοκτημόνων... προκειμένου να μειωθούν τα εχθρικά στοιχεία». Ωστόσο, αφότου το Κ.Κ.Κ. κέρδισε την εξουσία, οι γαιοκτήμονες και οι πλούσιοι αγρότες δεν γλίτωσαν τη γενοκτονία.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι φυσιολογικό το να λέει ένα πράγμα και να κάνει κάτι άλλο. Όταν το Κ.Κ.Κ. χρειαζόταν να χρησιμοποιήσει τα δημοκρατικά κόμματα, παρότρυνε όλα τα κόμματα «να προσπαθήσουν για μια μακροπρόθεσμη συνύπαρξη, να ασκούν κοινή εποπτεία, να είναι ειλικρινή μεταξύ τους και να μοιράζονται σεβασμό και δυσμείνεια». Όσοι διαφώνησαν ή αρνήθηκαν να προσαρμοστούν στις ιδέες, στα λόγια, στις πράξεις ή στην οργάνωση του κόμματος εξολοθρεύτηκαν. Ο Μαρξ, ο Λένιν και οι ηγέτες του Κ.Κ.Κ., όλοι έχουν πει ότι η πολιτική εξουσία του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν θα μοιραζόταν με κανέναν άλλον –πρόσωπο ή ομάδα. Από την αρχή, ο κομμουνισμός έφερε καθαρά μέσα του το γονίδιο της δικτατορίας. Το Κ.Κ.Κ. είναι δεσποτικό και θέλει να έχει την αποκλειστικότητα. Δεν έχει συνυπάρξει ποτέ με οποιοδήποτε άλλο πολιτικό κόμμα ή ομάδα κατά τρόπο ειλικρινή, είτε όταν προσπαθούσε να πάρει δια της βίας την εξουσία είτε αφότου απέκτησε τον έλεγχο. Ακόμη και κατά τη διάρκεια της αποκαλούμενης «χαλαρής» περιόδου, η συνύπαρξη του Κ.Κ.Κ. με άλλα κόμματα ήταν περισσότερο μια «χορογραφική παράσταση».

Η ιστορία μάς διδάσκει ποτέ να μην πιστεύουμε σε οποιαδήποτε υποσχέσεις του Κ.Κ.Κ., ούτε να ελπίζουμε πως οποιαδήποτε από τις δεσμεύσεις του θα εκπληρωθούν. Η πίστη στα λόγια του Κομμουνιστικού Κόμματος σε οποιαδήποτε περίπτωση θα κόστιζε τη ζωή κάποιου.

Τρίτο κληρονομημένο γνώρισμα: Υποκίνηση – Ενθαρρύνοντας επιδέξια την εχθρότητα και υποκινώντας την πάλη μεταξύ των μαζών

Η εξαπάτηση χρησιμεύει για να υποκινήσει την εχθρότητα. Η διαμάχη στηρίζεται στην εχθρότητα. Όπου δεν υπάρχει εχθρότητα, μπορεί να δημιουργηθεί.

Το βαθιά ριζωμένο πατριαρχικό σύστημα στην κινεζική επαρχία χρησίμευσε ως ένα βασικό εμπόδιο στην εδραίωση της πολιτικής εξουσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η αγροτική κοινωνία ήταν αρχικά αρμονική και η σχέση μεταξύ των γαιοκτημόνων και των κολίγων δεν ήταν εξ ολοκλήρου σχέση αντιπαράθεσης. Οι γαιοκτήμονες προσέφεραν στους αγρότες τα μέσα για να ζήσουν, και ως αντάλλαγμα οι αγρότες τους υποστήριζαν.

Αυτή η κάπως αμοιβαία εξαρτώμενη σχέση διαστρεβλώθηκε από το Κ.Κ.Κ. σε ακραίο ταξικό ανταγωνισμό και ταξική εκμετάλλευση. Η αρμονία μετατράπηκε σε εχθρότητα, μίσος και διαμάχη. Το λογικό μετατράπηκε σε παράλογο, η τάξη σε χάος και η πίστη σε δημοκρατικές αρχές σε δεσποτισμό. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ενθάρρυνε την αλλοτρίωση, τη δολοφονία για τα χρήματα και τη σφαγή των γαιοκτημόνων, των πλούσιων αγροτών και των οικογενειών τους. Πολλοί αγρότες δεν ήταν πρόθυμοι να πάρουν την ιδιοκτησία άλλων. Μερικοί επέστρεψαν τη νύχτα την ιδιοκτησία που πήραν από τους γαιοκτήμονες κατά τη διάρκεια της ημέρας, αλλά επικρίθηκαν από τις ομάδες εργασίας του Κ.Κ.Κ. στις αγροτικές περιοχές πως έχουν «χαμηλή ταξική συνείδηση».

Για να υποκινήσει την ταξική εχθρότητα, το Κ.Κ.Κ. υποβάθμισε το κινεζικό θέατρο σε ένα εργαλείο προπαγάνδας. Μια γνωστή ιστορία για την ταξική καταπίεση, *Το Κορίτσι με τα Άσπρα Μαλλιά*³, αρχικά ήταν για ένα θηλυκό αθάνατο ον και δεν είχε καμία σχέση με ταξικές συγκρούσεις. Ωστόσο, κάτω από την πέννα των στρατιωτικών συγγραφέων, μετασχηματίστηκε σε ένα «σύγχρονο» δράμα, όπερα και μπαλέτο που χρησιμοποιήθηκε για να υποκινήσει την ταξική εχθρότητα. Όταν η Ιαπωνία εισέβαλε στην Κίνα κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, το Κ.Κ.Κ. δεν πολέμησε τα ιαπωνικά στρατεύματα. Αντ' αυτού, επιτέθηκε στην κυβέρνηση του ΚΜΤ με τις κατηγορίες ότι το ΚΜΤ πρόδωσε τη χώρα χωρίς να πολεμήσει ενάντια στην Ιαπωνία. Ακόμη και στην πιο κρίσιμη στιγμή της εθνικής καταστροφής, το Κ.Κ.Κ. υποκίνησε το λαό να αντιταχθεί στην κυβέρνηση του ΚΜΤ.

Η υποκίνηση των μαζών να πολεμούν ο ένας κατά του άλλου είναι ένα κλασικό τέχνασμα του Κ.Κ.Κ.. Το Κ.Κ.Κ. δημιούργησε την ταξική αναλογία του 95 – 5: 95% του πληθυσμού θα κατατασσόταν στις διάφορες τάξεις που θα μπορούσαν να πάνε με το μέρος του, ενώ το υπόλοιπο 5% θεωρούταν ταξικοί εχθροί. Οι πολίτες που ήταν στο 95% ήταν ασφαλείς, αλλά εκείνοι που ήταν στο 5% πολεμήθηκαν. Από φόβο και για να προστατευθούν, όλοι προσπαθούσαν να συμπεριληφθούν στο 95%. Αυτό, σε πολλές περιπτώσεις, είχε σαν αποτέλεσμα οι άνθρωποι να προξενούν κακό σε άλλους, προσθέτοντας ακόμη και προσβολές για να ζημιώσουν κάποιον. Το Κ.Κ.Κ., μέσω της υποκίνησης σε πολλές από τις πολιτικές κινήσεις του, έχει τελειοποιήσει αυτή την τεχνική.

Τέταρτο κληρονομημένο γνώρισμα: Απελευθερώνοντας τα απόβλητα της κοινωνίας – Κακοποιό και κοινωνικά αποβράσματα συνθέτουν τις γραμμές του Κ.Κ.Κ.

Η απελευθέρωση των κοινωνικών αποβρασμάτων οδηγεί στο κακό, και το κακό χρειάζεται να χρησιμοποιήσει τα αποβράσματα αυτά. Οι κομμουνιστικές επαναστάσεις συχνά χρησιμοποίησαν την εξέγερση κακοποιών και κοινωνικών αποβρασμάτων. Η «Κομμούνια των Παρισίων» στην πραγματικότητα περιελάμβανε την ανθρωποκτονία, τον εμπρησμό και τη βία, όπου πρωταγωνίστησαν τέτοια κοινωνικά αποβράσματα. Ακόμη και ο Μαρξ περιφρονούσε το λεγόμενο «λούμπεν προλεταριάτο»⁴. Στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* ο Μαρξ ανέφερε: «Η επικίνδυνη τάξη, τα κοινωνικά κατακάθια, αυτή η μάζα που παθητικά σαπίζει και που παραπετιέται από τα χαμηλότερα στρώματα της παλιάς κοινωνίας, μπορεί, εδώ και εκεί, να απορροφηθεί από μια προλεταριακή επανάσταση. Οι συνθήκες ζωής της, ωστόσο, την κάνουν ευάλωτη στη δωροδοκία και την προετοιμάζουν περαιτέρω να παίξει έναν τέτοιο ρόλο στην αντεπαναστατική σκευωρία». Οι αγρότες, από την άλλη, σύμφωνα με τον Μαρξ και τον Ένγκελς, δεν μπορούσαν να αποτελούν κοινωνική τάξη λόγω της αποκαλούμενης διασποράς και της άγνοιάς τους.

³ Ένας κινεζικός λαϊκός μύθος, «Το κορίτσι με τα άσπρα μαλλιά» είναι η ιστορία ενός θηλυκού αθάνατου όντος που ζούσε σε μια σπηλιά και είχε υπερφυσικές δυνατότητες να ανταμείβει την αρετή και να τιμωρεί την κακία, να υποστηρίζει το δίκαιο και να αποτρέπει το κακό. Ωστόσο, στο κινεζικό «σύγχρονο» θέατρο, στην όπερα και στο μπαλέτο, περιγράφηκε ως κορίτσι που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μια σπηλιά αφότου ο πατέρας της χτυπήθηκε μέχρι θανάτου επειδή αρνήθηκε να την παντρεύει με ένα γέρο φεουδάρχη. Τα μαλλιά της έγιναν άσπρα ελλείψει τροφής. Αυτό έγινε ένα από τα πιο γνωστά «σύγχρονα» δράματα στην Κίνα και υποκίνησε την εχθρότητα κατά της τάξης των γαιοκτημόνων.

⁴ Λούμπεν προλεταριάτο, που μεταφράζεται κατά προσέγγιση ως κουρελιασμένοι εργάτες. Αυτός ο όρος προσδιορίζει την τάξη των εκφυλισμένων ή περιθωριακών στοιχείων που αποτελούν τμήμα του πληθυσμού των βιομηχανικών κέντρων. Περιλαμβάνει επαίτες, πόρνες, γκάνγκστερ, εκβιαστές, απατεώνες, εγκληματίες, αγύρτες, χρόνιους ανέργους ή ανεπάγγελτους, ανθρώπους που έχουν αποβληθεί από τη βιομηχανία και κάθε είδος ξεπεσμένων, εξαχρειωμένων ή εκφυλισμένων στοιχείων. Ο όρος επινοήθηκε από τον Μαρξ στο *The Class Struggles in France, 1848-1850*.

Το Κ.Κ.Κ. ανέπτυξε περαιτέρω τη σκοτεινή πλευρά της θεωρίας του Μαρξ. Ο Μάο έλεγε: «Τα κοινωνικά απόβλητα και οι κακοποιοί, αν και πάντα απορρίπτονταν από την κοινωνία, στην πραγματικότητα είναι οι γενναιότεροι, οι πιο ολοκληρωμένοι και οι πιο σταθεροί στην επανάσταση στις αγροτικές περιοχές (βλέπε υποσημ. 2). Το λούμπεν προλεταριάτο ενίσχυσε τη βίαιη φύση του Κ.Κ.Κ. και εδραίωσε την πρώιμη πολιτική εξουσία του κομμουνιστικού κόμματος στις αγροτικές περιοχές. Η λέξη «επανάσταση» στα Κινέζικα σημαίνει κυριολεκτικά *αφαίρεση ζωής*, που ηχεί φρικιαστικά και καταστρεπτικά σε όλους τους καλούς ανθρώπους. Ωστόσο, το κόμμα κατόρθωσε να διαποτίσει τη λέξη «επανάσταση» με θετική έννοια. Ομοίως, σε μια συζήτηση πάνω στον όρο «λούμπεν προλεταριάτο» στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, το Κ.Κ.Κ. αντιλήφθηκε ότι η λέξη «λούμπεν» δεν ηχούσε καλά, κι έτσι την αντικατέστησε απλά με τη λέξη «προλεταριάτο».

Μια άλλη μορφή συμπεριφοράς αυτών των απόβλητων της κοινωνίας είναι να παίζουν το ρόλο του καθάρματος. Όταν κατηγορούνταν ως δικτάτορες, οι ανώτεροι υπάλληλοι του κόμματος αποκάλυπταν την τάση τους να εκβιάζουν και να δηλώνουν ξεδιάντροπα: «Ναι, έχετε δίκιο, αυτό ακριβώς κάνουμε. Η πείρα που συσσωρεύτηκε τις προηγούμενες δεκαετίες απαιτεί να εξασκήσουμε αυτή την εξουσία της δημοκρατικής δικτατορίας. Την αποκαλούμε λαϊκή δημοκρατική δικτατορία».

Πέμπτο κληρονομημένο γνώρισμα: Κατασκοπία – διείσδυση, σπορά διχόνοιας, αποσύνθεση και αντικατάσταση

Εκτός από την εξαπάτηση, την υποκίνηση βίας και τη χρήση των αποβρασμάτων της κοινωνίας, χρησιμοποιήθηκε η τεχνική της κατασκοπίας και της σποράς διχόνοιας. Το Κ.Κ.Κ. ήταν επιδέξιο στη διείσδυση. Δεκαετίες πριν, οι «τρεις κορυφαίοι» διακεκριμένοι μυστικοί πράκτορες του, ο Τσιαν Τζουανγκ-Φέι, ο Λι Κε-Νονγκ και ο Χου Μπέι-Φενγκ, στην πραγματικότητα εργάζονταν για τον Τσεν Γκενγκ, διευθυντή του Δεύτερου Παραρτήματος του Τομέα Κατασκοπείας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. Όταν ο Τσιαν Τζουανγκ-Φέι δούλευε ως εμπιστευτικός γραμματέας και έμπιστος υφιστάμενος του Σιου Αν-Τζενγκ, του διοικητή του Γραφείου Έρευνας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΜΤ, έστειλε μυστικές πληροφορίες στον Λι Κε-Νονγκ από τα πρώτα και δεύτερα στρατηγικά σχέδια του ΚΜΤ, που αφορούσαν την περικύκλωση των στρατευμάτων του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Τζιανγκσί, μέσω του εσωτερικού ταχυδρομείου του Τμήματος Οργάνωσης της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΜΤ. Ο Λι Κε-Νονγκ στη συνέχεια τα παρέδιδε στον Τζόου Εν-Λαϊ⁵. Τον Απρίλιο του 1930, μια ειδική οργάνωση διπλών πρακτόρων που χρηματοδοτήθηκε από το Κεντρικό Τμήμα Έρευνας του ΚΜΤ συστάθηκε στη βορειοανατολική περιφέρεια της Κίνας. Φαινομενικά, ανήκε στο ΚΜΤ και διευθυνόταν από τον Τσιαν Τζουανγκ-Φέι, αλλά στο παρασκήνιο ελεγχόταν από το Κ.Κ.Κ. και καθοδηγούταν από τον Τσεν Γκενγκ.

Επίσης, ο Λι Κε-Νονγκ προσχώρησε στο Αρχηγείο Στρατού του ΚΜΤ σαν κρυπτογράφος. Αυτός ήταν που αποκωδικοποίησε το επείγον μήνυμα σχετικά με τη σύλληψη και την ανταρσία του Γκου Σουν-Τζανγκ⁶, ενός διοικητή του Γραφείου Ασφάλειας του ΚΚΚ. Ο Τσιαν Τζουανγκ-Φέι αμέσως έστειλε το αποκωδικοποιημένο μήνυμα στον Τζόου Εν-Λαϊ,

⁵ Ο Τζόου Εν-Λαϊ (5 Μαρτίου 1898 - 8 Ιανουαρίου 1976), είχε τη δεύτερη θέση μετά τον Μάο στην ιστορία του Κ.Κ.Κ.. Ήταν ηγετική μορφή στο Κ.Κ.Κ. και πρωθυπουργός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από το 1949 μέχρι το θάνατό του.

⁶ Ο Γκου Σουν-Τζανγκ ήταν αρχικά ένας από τους αρχηγούς του ειδικού συστήματος πρακτόρων του ΚΚΚ. Το 1931 συνελήφθη από το ΚΜΤ και τους βοήθησε στην αποκάλυψη πολλών μυστικών πρακτόρων του ΚΚΚ. Και τα οκτώ μέλη της οικογένειάς του Γκου αργότερα στραγγαλίστηκαν και θάφτηκαν στη Γαλλική Παραχώρηση στη Σαγκάη. Δείτε το κείμενο «Η ιστορία των δολοφονιών του Κ.Κ.Κ.» για περισσότερες σχετικές πληροφορίες (<http://english.epochtimes.com/4-7-14/22421.html>).

αποτρέποντας με αυτόν τον τρόπο τη σύλληψη όλου αυτού του δικτύου των κατασκόπων. _

Ο Γιανγκ Ντεν-Γινγκ ήταν κομμουνιστής ειδικός αντιπρόσωπος του Κεντρικού Γραφείου Έρευνας του ΚΜΤ που έδρευε στη Σαγκάη. Το Κ.Κ.Κ. τον διέταξε να συλλάβει και να εκτελέσει τα κομματικά μέλη που το Κ.Κ.Κ. θεωρούσε αναξιόπιστα. Ένας ανώτερος υπάλληλος του Κ.Κ.Κ. από την επαρχία Χενάν ενόχλησε έναν κομματικό πυρήνα και οι άνθρωποι του Γιανγκ Ντεν-Γινγκ τον έβαλαν φυλακή [στον καιρό του ΚΜΤ] για αρκετά χρόνια.

Κατά τη διάρκεια του Απελευθερωτικού Πολέμου⁷, το Κ.Κ.Κ. κατόρθωσε να τοποθετήσει ένα μυστικό πράκτορα στον οποίο ο Τσιανγκ Κάι-Σεκ⁸ είχε μεγάλη εμπιστοσύνη. Ο Λίου Μπέι, υποστράτηγος και αναπληρωτής υπουργός στο υπουργείο Άμυνας, ήταν υπεύθυνος για την αποστολή του στρατού του ΚΜΤ. Ο Λίου στην πραγματικότητα ήταν μυστικός πράκτορας του ΚΚΚ. Πριν ακόμα ο στρατός του ΚΜΤ μάθει την επόμενη αποστολή του, οι πληροφορίες για την προγραμματισμένη ανάπτυξη μετώπου είχαν ήδη φθάσει στην Γιανάν, την έδρα του ΚΚΚ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα θα απαντούσε με ένα δικό του σχέδιο. Ο Σιονγκ Σιανγκ-Χουί, γραμματέας και έμπιστος υφιστάμενος του Χου Τζονγκ-Ναν⁹, αποκάλυψε στον Τζόου Εν-Λαϊ το σχέδιο του Χου για την εισβολή στη Γιανάν. Έτσι όταν ο Χου Τζονγκ-Ναν και οι δυνάμεις του έφθασαν στη Γιανάν, δεν βρήκαν κανέναν. Ο Τζόου Εν-Λαϊ είπε κάποτε: «Ο πρόεδρος Μάο ήξερε τις στρατιωτικές διαταγές που δόθηκαν από τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ προτού ακόμα φτάσουν στον στρατιωτικό διοικητή του Τσιανγκ».

Έκτο κληρονομημένο γνώρισμα: Ληστεία – Η λεηλασία με τεχνάσματα ή βία γίνεται μία «νέα τάξη»

Όλα όσα έχει το Κ.Κ.Κ. τα απέκτησε μέσω ληστείας. Όταν έφερε τον Κόκκινο Στρατό για να εγκαθιδρύσει την εξουσία του με στρατιωτική δύναμη, χρειάστηκαν χρήματα για όπλα, πυρομαχικά, τρόφιμα και ρούχα. Το Κ.Κ.Κ. μάζεψε κεφάλαια υπό τη μορφή καταστολής των τοπικών τυράννων και ληστεύοντας τράπεζες, όπως ακριβώς θα έκαναν ληστές. Σε μια αποστολή που καθοδηγήθηκε από τον Λι Σιεν-Νιέν¹⁰, έναν από τους ανώτερους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., ο Κόκκινος Στρατός απήγαγε ένα άτομο από κάθε πλούσια οικογένεια της επαρχίας της δυτικής Χούμπεϊ. Οι απαχθέντες κρατήθηκαν ζωντανόι για να ζητηθούν κατόπιν λύτρα από τις οικογένειές τους κι έτσι να έχει ο στρατός συνεχή οικονομική στήριξη. Οι απαχθέντες στέλνονταν πίσω μόνο όταν ο Κόκκινος Στρατός φαινόταν ικανοποιημένος ή οι οικογένειες δεν είχαν άλλα να πληρώσουν. Πολλοί ήταν τρομοκρατημένοι, πολλοί έφτασαν ετοιμοθάνατοι και άλλοι είχαν βασανιστεί τόσο άσχημα, που πέθαναν προτού επιστρέψουν.

Μέσω της «πάταξης των τοπικών τυράννων και της δήμευσης της γης τους», το Κ.Κ.Κ. επέκτεινε τα τεχνάσματα και τη βία της λεηλασίας σε ολόκληρη την κοινωνία,

⁷ Ο πόλεμος μεταξύ του Κ.Κ.Κ. και του ΚΜΤ τον Ιούνιο του 1946. Ο πόλεμος χαρακτηρίζεται από τρεις διαδοχικές εκστρατείες: Λιαοσί-Σενγιάνγκ, Χουάι-Χάι και Μπέιπινγκ-Τιεντζίν, μετά τις οποίες το Κ.Κ.Κ. ανέτρεψε την εξουσία του ΚΜΤ, οδηγώντας στην ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας την 1η Οκτωβρίου 1949.

⁸ Ο Τσιανγκ Κάι-Σεκ ήταν ηγέτης του ΚΜΤ, και αργότερα εξορίστηκε και έγινε κυβερνήτης της Ταϊβάν.

⁹ Ο Χου Τζονγκ-Ναν (1896-1962), καταγόμενος από τον νομό Σιάοφενγκ (τώρα τμήμα του νομού Αντζί), της επαρχίας Τζετζιάνγκ, ήταν διαδοχικά αναπληρωτής διοικητής, ενεργός διοικητής και προϊστάμενος του προσωπικού της νοτιοδυτικής στρατιωτικής και διοικητικής έδρας του ΚΜΤ.

¹⁰ Ο Λι Σιεν-Νιέν (1909-1992), ένας από τους ανώτερους ηγέτες του ΚΚΚ. Ήταν Πρόεδρος της Κίνας το 1983. Έπαιξε σημαντικό ρόλο βοηθώντας τον Ντενγκ Σιάο-Πινγκ να επανακτήσει την εξουσία του τον Οκτώβριο του 1976 στο τέλος της Πολιτιστικής Επανάστασης.

αντικαθιστώντας έτσι την παράδοση με τη «νέα τάξη». Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει διαπράξει κάθε είδους νοσηρή πράξη, μεγάλη και μικρή, ενώ δεν έχει κάνει κανένα μα κανένα καλό. Κάνει μικρές χάρες σε οποιονδήποτε, με σκοπό να υποκινηθούν κάποιοι ώστε να καταγγείλουν κάποιους άλλους. Κατά συνέπεια, η ευσπλαχνία και η αρετή εξαφανίζονται εντελώς και αντικαθίστανται από τη σύγκρουση και τη δολοφονία. Η «κομμουνιστική ουτοπία» είναι στην πραγματικότητα ένας ευφημισμός για τη βίαιη λεηλασία.

Έβδομο κληρονομημένο γνώρισμα: Διαμάχη – Καταστροφή του εθνικού συστήματος, των παραδοσιακών αξιών και κανόνων

Η εξαπάτηση, η υποκίνηση, η εξαπόλυση των κοινωνικών αποβλήτων και η κατασκοπεία εξυπηρετούν το σκοπό της υφαρπαγής και της διαμάχης. Η κομμουνιστική φιλοσοφία προωθεί τη διαμάχη. Η κομμουνιστική επανάσταση δεν ήταν απλώς κάποιο αποδιοργανωμένο χτύπημα, συντριβή και ληστεία. Ο Μάο έλεγε: «Οι βασικοί στόχοι της επίθεσης των αγροτών είναι οι τοπικοί τύραννοι, η κακή ανώτερη τάξη και οι άναρχοι γαιοκτήμονες, αλλά στο πέρασμά τους χτυπούν επίσης όλες τις πατριαρχικές αντιλήψεις και θεσμούς, τους διεφθαρμένους ανώτερους υπαλλήλους των πόλεων και τις κακές πρακτικές και συνήθειες στις αγροτικές περιοχές» (βλέπε υποσημ. 2) Ο Μάο εκπαιδεύτηκε ξεκάθαρα στο να καταστρέφει ολόκληρο το παραδοσιακό σύστημα και τα ήθη της επαρχίας.

Ο κομμουνιστικός αγώνας περιλαμβάνει επίσης ένοπλες δυνάμεις και ένοπλη πάλη. «Μια επανάσταση δεν είναι συγκέντρωση για γεύμα, συγγραφή δοκιμίου, δημιουργία πίνακα ζωγραφικής ή κέντημα. Δεν μπορεί να ξεκαθαριστεί έτσι, τόσο ήρεμα και απλά, τόσο ήπια, ευγενικά, πολιτισμένα, συγκρατημένα και μεγαλόψυχα. Μια επανάσταση είναι μια εξέγερση, μια πράξη βίας μέσω της οποίας μια τάξη συντρίβει την άλλη» (βλέπε υποσημ. 2) Ο αγώνας χρησιμοποιήθηκε από το Κ.Κ.Κ. όταν προσπάθησε να πάρει την κρατική εξουσία δια της βίας. Μερικές δεκαετίες αργότερα, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε το ίδιο χαρακτηριστικό της πάλης για να «εκπαιδεύσει» την επόμενη γενεά στη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης.

Όγδοο κληρονομημένο γνώρισμα: Εξολόθρευση – Καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης ιδεολογίας γενοκτονίας

Ο κομμουνισμός έχει κάνει πολλά πράγματα με απόλυτη σκληρότητα. Το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε στους διανοούμενους έναν «παράδεισο στη Γη». Αργότερα τους ονόμασε «δεξιούς» και τους έβαλε στην κακόφημη ένατη κατηγορία¹¹ των διωκόμενων πολιτών και στην ίδια μοίρα με τους γαιοκτήμονες και τους κατασκόπους. Αφαίρεσε από τους γαιοκτήμονες και τους κεφαλαιοκράτες την ιδιοκτησία τους, εξολόθρευσε τους γαιοκτήμονες και τους πλούσιους αγρότες, κατέστρεψε τις κοινωνικές τάξεις και τη δομή στην επαρχία, αφαίρεσε την εξουσία από τους τοπικούς αρχηγούς, απήγαγε και εκβίασε για λύτρα τους πλουσιότερους ανθρώπους, έκανε πλύση εγκεφάλου σε αιχμαλώτους πολέμου, «αναμόρφωσε» βιομηχάνους και κεφαλαιοκράτες, διείσδυσε στο ΚΜΤ και το αποσύνθεσε, αποχώρησε από την Κομμουνιστική Διεθνή και την πρόδωσε, αποστέρησε τα χρήματα και τα υπάρχοντα όλων των διαφωνούντων μέσω διαδοχικών πολιτικών κινήσεων αφότου ήρθε στην εξουσία το 1949, και απείλησε τα ίδια του τα μέλη με εξουδετέρωση. Σε όλα αυτά δεν παρέκκλινε καθόλου από την πορεία του.

¹¹ Όταν άρχισε το Κ.Κ.Κ. την εδαφική μεταρρύθμιση, ταξινόμησε το λαό. Μεταξύ των καθορισμένων ταξικών εχθρών, οι διανοούμενοι είναι δίπλα στους ιδιοκτήτες, στους αντεπαναστάτες, στους κατασκόπους κτλ. και κατατάσσονται στην 9^η κατηγορία.

Τα προαναφερθέντα περιστατικά βασίστηκαν στη θεωρία του Κ.Κ.Κ. περί γενοκτονίας. Κάθε πολιτική κίνησή του κατά το παρελθόν ήταν και μια εκστρατεία τρομοκρατίας με πρόθεση τη γενοκτονία. Το Κ.Κ.Κ. άρχισε να χτίζει το θεωρητικό του σύστημα περί γενοκτονίας στο αρχικό του στάδιο ως μια σύνθεση των θεωριών του για τις τάξεις, την επανάσταση, την πάλη, τη βία, τη δικτατορία, τα κινήματα και τα πολιτικά κόμματα. Περιλαμβάνει όλη την πείρα που έχει αποκομίσει και συσσωρεύσει από τις διάφορες πρακτικές γενοκτονίας που έχει χρησιμοποιήσει.

Η κύρια έκφραση του Κ.Κ.Κ. για τη γενοκτονία είναι η εκμηδένιση της συνείδησης και της ανεξάρτητης σκέψης. Με αυτόν τον τρόπο ένα «βασιλείο της τρομοκρατίας» εξυπηρετεί τα θεμελιώδη συμφέροντα του Κ.Κ.Κ. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο θα σας εξολοθρεύσει αν είστε ενάντια σε αυτό, αλλά μπορεί επίσης να σας καταστρέψει ακόμα κι αν είστε υπέρ του. Θα εξολοθρεύσει οποιονδήποτε κρίνει πως πρέπει να εξολοθρευτεί. Συνεπώς, ο καθένας ζει στη σκιά του τρόμου και φοβάται το Κ.Κ.Κ.

Ένατο κληρονομημένο γνώρισμα: Έλεγχος – Η χρήση της φύσης του Κόμματος για τον έλεγχο ολόκληρου του Κόμματος και, συνεπώς, της υπόλοιπης κοινωνίας

Όλα τα κληρονομημένα χαρακτηριστικά στοχεύουν στο να επιτύχουν έναν και μοναδικό σκοπό: να ελέγξει το λαό μέσω της χρήσης του τρόμου. Μέσω των μιαρών ενεργειών του, το Κ.Κ.Κ. έχει αποδειχθεί πως είναι ο φυσικός εχθρός όλων των υπάρχουσών κοινωνικών δυνάμεων. Από το ξεκίνημά του, έχει αγωνιστεί μέσω της μιας κρίσης μετά την άλλη, μεταξύ των οποίων η κρίση της επιβίωσής του ήταν πάντα η πιο σημαντική. Το Κ.Κ.Κ. βρίσκεται σε μια κατάσταση διαρκούς φόβου για την επιβίωσή του. Ο μόνος σκοπός του είναι να διαιωνίσει την ύπαρξή του και να διατηρήσει την εξουσία –το υψηλότερο όφελός του. Για να αναπληρώνει τη χαμένη του δύναμη, το Κ.Κ.Κ. πρέπει να επιστρέφει σε ολοένα και χειρότερα μέτρα σε τακτική βάση. Το συμφέρον του Κόμματος δεν είναι το συμφέρον οποιουδήποτε μέλους του Κόμματος, ούτε το συμφέρον διάφορων ατόμων. Περισσότερο είναι το συμφέρον του Κόμματος ως μια συλλογική οντότητα που υπερισχύει οποιασδήποτε αίσθησης του ατόμου.

Η «φύση του Κόμματος» είναι το πιο κακόηθες χαρακτηριστικό αυτής της κακής «οντότητας». Η φύση του κόμματος συντρίβει την ανθρώπινη φύση τόσο ολοκληρωτικά, ώστε οι Κινέζοι έχουν χάσει την ανθρωπιά τους. Για παράδειγμα, ο Τζόου Εν-Λαϊ και ο Σουν Μπινγκ-Βεν ήταν κάποτε σύντροφοι. Αφότου ο τελευταίος πέθανε, ο Τζόου Εν-Λαϊ υιοθέτησε την κόρη του, Σουν Γουέι-Σι. Κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, η Σουν Γουέι-Σι επιπλήχτηκε αυστηρά. Πέθανε αργότερα υπό φρούρηση από ένα μακρύ καρφί που μπήχτηκε στο κεφάλι της. Το ένταλμα σύλληψής της είχε υπογραφεί από τον πατριό της, τον Τζόου Εν-Λαϊ.

Ένας από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. ήταν ο Ρεν Μπι-Σι, υπεύθυνος για τις πωλήσεις όπιο κατά τον αντι-ιαπωνικό πόλεμο. Το όπιο ήταν σύμβολο της ξένης εισβολής εκείνη την περίοδο, καθώς οι Βρετανοί εισήγαγαν όπιο στην Κίνα για να στραγγίξουν την κινεζική οικονομία και να εθίσουν τον κινεζικό λαό. Παρά το ισχυρό εθνικό συναίσθημα ενάντια στο όπιο, ο Ρεν τόλμησε να φυτέψει το όπιο σε μια μεγάλη περιοχή λόγω «της αντίληψής του της φύσης του Κόμματος», διακινδυνεύοντας τη διεθνή κατακραυγή. Λόγω της ευαίσθητης και παράνομης φύσης των συναλλαγών όπιο, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τη λέξη «σαπούνι» ως κωδική λέξη για το όπιο. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε το εισόδημα από το παράνομο εμπόριο ναρκωτικών με τις γείτονες χώρες για την αυτοχρηματοδότησή του. Στα εκατό χρόνια από τη γέννηση του Ρεν, ένας από τη νέα γενεά των Κινέζων ηγετών εγκωμίασε ιδιαίτερα την

αφοσίωση του Ρεν στο Κόμμα ή, αλλιώς, την αντίληψη που είχε για τη φύση του Κόμματος, υποστηρίζοντας: «Ο Ρεν είχε ανώτερο χαρακτήρα και ήταν μέλος-πρότυπο του Κόμματος. Είχε επίσης σταθερή πίστη στον κομμουνισμό και απεριόριστη πίστη στο λόγο ύπαρξης του Κόμματος».

Ένα παράδειγμα αφοσίωσης στο Κόμμα ήταν ο Τζανγκ Σι-Ντε. Το Κόμμα είπε ότι σκοτώθηκε από την ξαφνική κατάρρευση ενός κλιβάνου, άλλοι όμως υποστήριξαν ότι πέθανε ψήνοντας όπιο. Δεδομένου ότι ήταν ήρεμο άτομο, υπηρετώντας στη Μεραρχία της Κεντρικής Φρουράς και μη ζητώντας ποτέ να προωθηθεί, ειπώθηκε ότι «ο θάνατός του είναι βαρύτερος από ό,τι το όρος Τάι»¹² σημαίνοντας ότι η ζωή του είχε ιδιαίτερη σημασία.

Ένα άλλο πρότυπο ήταν ο Λέι Φενγκ, ευρέως γνωστός ως «η βίδα που δεν σκουριάζει ποτέ, λειτουργώντας στην επαναστατική μηχανή». Επί μακρό χρονικό διάστημα και ο Λέι και ο Τζανγκ χρησιμοποιήθηκαν για να εκπαιδεύσουν τους Κινέζους, για να είναι πιστοί στο Κόμμα. Ο Μάο έλεγε: «Η δύναμη των παραδειγμάτων είναι απεριόριστη». Πολλοί ήρωες του Κόμματος χρησιμοποιήθηκαν για να διαμορφώσουν τη «σιδερένια θέληση και αρχή του πνεύματος του Κόμματος».

Για να αδράξει την εξουσία, το Κ.Κ.Κ. προώθησε μια επιθετική εκστρατεία ελέγχου του νου για να πλάσει πολλά νέα «εργαλεία» και «βίδες» από τις επόμενες γενεές. Το Κόμμα διαμόρφωσε ένα σύνολο «κατάλληλων τρόπων σκέψης» και μια σειρά στερεότυπων μορφών συμπεριφοράς. Αυτά τα πρωτόκολλα χρησιμοποιήθηκαν αρχικά μέσα στο Κόμμα, αλλά γρήγορα επεκτάθηκαν σε ολόκληρο το κοινό. Με την επίφαση του έθνους, αυτές οι σκέψεις και ενέργειες λειτούργησαν με στόχο την πλύση εγκεφάλου, ώστε οι άνθρωποι να συμμορφωθούν με το σατανικό μηχανισμό του Κ.Κ.Κ..

II. Η Επαίσχυντη Ίδρυση του Κ.Κ.Κ.

Το Κ.Κ.Κ. αξιώνει μια λαμπρή ιστορία, μια ιστορία που έχει να επιδείξει τη μια νίκη μετά την άλλη. Αυτό είναι απλώς μια προσπάθεια να ωραιοποιήσει την εικόνα του στα μάτια του κοινού. Στην πραγματικότητα, το Κ.Κ.Κ. δεν έχει τίποτε να επιδείξει. Μόνο με τη χρήση των εννέα κληρονομημένων κακών γνωρισμάτων θα μπορούσε να εδραιώσει και να διατηρήσει την εξουσία.

Ίδρυση του Κ.Κ.Κ. – «Θηλάζοντας» από το στήθος της Σοβιετικής Ένωσης

«Η πρώτη κανονιά της Οκτωβριανής Επανάστασης, μας έφερε το Μαρξισμό και το Λενινισμό». Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο το Κόμμα απεικονίστηκε στο λαό. Ωστόσο, όταν ιδρύθηκε αρχικά το Κόμμα, αποτελούσε απλώς το ασιατικό παρακλάδι της Σοβιετικής Ένωσης. Από την αρχή, ήταν προδοτικό κόμμα.

Κατά την ίδρυση του Κόμματος, δεν υπήρχαν ούτε χρήματα, ούτε ιδεολογία, ούτε οποιαδήποτε εμπειρία. Δεν υπήρχε κάποια βάση να στηριχθεί. Το Κ.Κ.Κ. ακολούθησε την Κομμουνιστική Διεθνή για να συνδέσει το πεπρωμένο του με την υπάρχουσα βίαιη επανάσταση. Η βίαιη επανάσταση του Κ.Κ.Κ. ήταν ακριβώς απόγονος της επανάστασης του

¹² Από ένα ποίημα του Σου-Μα Τσιεν (145-135 π.Χ. περίπου – 87 π.Χ. περίπου), ιστορικού και λογίου στη Δυτική Δυναστεία Χαν. Το διάσημο ποίημά του λέει: «Καθένας πρέπει να πεθάνει. Πεθαίνει είτε πιο βαρύς από το όρος Τάι είτε πιο ελαφρύς από ένα φτερό». Το όρος Τάι είναι ένα από τα σημαντικότερα βουνά στην Κίνα.

Μαρξ και του Λένιν. Η Κομμουνιστική Διεθνής ήταν το κεντρικό αρχηγείο για την ανατροπή των πολιτικών δυνάμεων σε όλο τον κόσμο, και το Κ.Κ.Κ. ήταν απλώς ένα ανατολικό παρακλάδι του σοβιετικού κομμουνισμού, πραγματοποιώντας τον ιμπεριαλισμό του ρωσικού Κόκκινου Στρατού. Το Κ.Κ.Κ. μοιράστηκε την εμπειρία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, της βίαιης ανάληψης πολιτικής εξουσίας και τη δικτατορία του προλεταριάτου και ακολούθησε τις οδηγίες του Σοβιετικού Κόμματος για την πολιτική γραμμή του, τη διανοητική γραμμή και τη γραμμή οργάνωσης. Το Κ.Κ.Κ. αντέγραψε τα μυστικά και υπόγεια μέσα με τα οποία επιζεί μια εξωτερική παράνομη οργάνωση, υιοθετώντας ακραία μέτρα επιτήρησης και ελέγχου. Η Σοβιετική Ένωση ήταν η σπονδυλική στήλη και ο προστάτης του ΚΚΚ.

Το σύνταγμα του Κ.Κ.Κ. που πέρασε από το Πρώτο Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. διατυπώθηκε από την Κομμουνιστική Διεθνή, και βασιζόταν στο Μαρξισμό-Λενινισμό και στις θεωρίες της πάλης των τάξεων, της δικτατορίας του προλεταριάτου και της ίδρυσης του Κόμματος. Το σύνταγμα του Σοβιετικού κόμματος παρείχε στο Κ.Κ.Κ. τη θεμελιώδη βάση του. Η ψυχή του Κ.Κ.Κ. αποτελείται από την εισαγόμενη από τη Σοβιετική Ένωση ιδεολογία. Ο Τσεν Ντου-Σιου, ένας από τους σπουδαιότερους ανώτερους υπαλλήλους του Κ.Κ.Κ., είχε διαφορετικές απόψεις από τον Μάρινγκ, αντιπρόσωπο από την Κομμουνιστική Διεθνή. Ο Μάρινγκ έγραψε ένα υπόμνημα στον Τσεν τονίζοντας ότι εάν ο Τσεν ήταν πραγματικό μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, πρέπει να ακολουθήσει τις διαταγές της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Ακόμα κι αν ο Τσεν Ντου-Σιου ήταν ένας από τους ιδρυτές πατέρες του Κ.Κ.Κ., δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο από το να ακούει και να υπακούει σε διαταγές. Στην πραγματικότητα, αυτός και το Κόμμα ήταν απλώς υφιστάμενοι της Σοβιετικής Ένωσης.

Κατά το Τρίτο Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. το 1923, ο Τσεν Ντου-Σιου δημόσια αναγνώρισε ότι το Κόμμα χρηματοδοτήθηκε σχεδόν εξ ολοκλήρου από συνεισφορές της σοβιετικής Κομμουνιστικής Διεθνούς. Σε ένα χρόνο, η Κομμουνιστική Διεθνής έδωσε πάνω από 200.000 γιουάν στο Κ.Κ.Κ., με μη ικανοποιητικά αποτελέσματα. Η Κομμουνιστική Διεθνής κατηγορήσε το Κ.Κ.Κ. ότι δεν ήταν αρκετά επιμελές στις προσπάθειές του.

Σύμφωνα με ελλιπείς στατιστικές από τα αποχαρακτηρισμένα έγγραφα του Κόμματος, το Κ.Κ.Κ. έλαβε 16.655 γιουάν από τον Οκτώβριο του 1921 μέχρι τον Ιούνιο του 1922. Το 1924, έλαβε 1.500 δολάρια και 31.927,17 γιουάν, και το 1927 έλαβε 187.674 γιουάν. Η μηνιαία συμβολή της Κομμουνιστικής Διεθνούς υπολογιζόταν περίπου στα 20.000 γιουάν. Οι τακτικές που συνήθως χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. σήμερα, όπως η πίεση, το πέρασμα από την πίσω πόρτα, οι δωροδοκίες, οι απειλές, χρησιμοποιούνταν ήδη από τότε. Η Κομμουνιστική Διεθνής κατηγορήσε το Κ.Κ.Κ. για συνεχή πίεση κεφαλαίων.

«Εκμεταλλεύονται τις διαφορετικές πηγές χρηματοδότησης (Διεθνές Γραφείο Επικοινωνιών, Αντιπρόσωπους για την Κομμουνιστική Διεθνή, στρατιωτικές οργανώσεις κτλ.) για να πάρουν τα κεφάλαιά τους, επειδή η μια οργάνωση δεν ξέρει ότι η άλλη οργάνωση έχει ήδη διανείμει κεφάλαια... Το αστείο είναι ότι όχι μόνο καταλαβαίνουν την ψυχολογία των Σοβιετικών συντρόφων μας, αλλά, το πιο σημαντικό, ξέρουν πώς να αντιμετωπίζουν διαφορετικά τους συντρόφους που είναι υπεύθυνοι για τη διανομή των κεφαλαίων. Μόλις καταλάβουν ότι δεν θα είναι σε θέση να τα βγάλουν πέρα με κανονικά μέσα, καθυστερούν τις συναντήσεις. Στο τέλος χρησιμοποιούν τα πιο άτεχνα μέσα για να εκβιάσουν, όπως είναι η διάδοση φημών ότι μερικοί απλοί υπάλληλοι έχουν συγκρούσεις με τους Σοβιετικούς και ότι τα χρήματα δίνονται στους πολεμάρχους αντί για το Κ.Κ.Κ.»¹³.

¹³ Γιανγκ Κουι-Σονγκ: «Μια σύνοψη των οικονομικών ενισχύσεων που η Μόσχα παρείχε στο Κ.Κ.Κ. από τη δεκαετία του '20 μέχρι τη δεκαετία του '40 (1)» αριθ. 27, διαδικτυακή έκδοση (30 Ιουνίου 2004).

Η πρώτη συμμαχία του KMT και του Κ.Κ.Κ. – Ένα παράσιτο διεισδύει στον πυρήνα και υπονομεύει τη Βόρεια Αποστολή¹⁴

Το Κ.Κ.Κ. έχει διδάξει πάντα στους ανθρώπους του ότι ο Τσιανγκ Κάι-Σεκ πρόδωσε το Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα¹⁵, αναγκάζοντας το Κ.Κ.Κ. να προχωρήσει σε ένοπλη επανάσταση.

Στην πραγματικότητα, το Κ.Κ.Κ. είναι ένα παράσιτο ή ένα φάσμα που έχει κάνει κατάληψη. Συνεργάστηκε με το KMT στην πρώτη συμμαχία KMT - Κ.Κ.Κ. για να επεκτείνει την επιρροή του επωφελούμενο της εθνικής επανάστασης. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. ήταν πρόθυμο να προωθήσει την επανάσταση που υποστηριζόταν από τη Σοβιετική Ένωση και να πάρει δια της βίας την εξουσία, και η επιθυμία του για εξουσία κατέστρεψε στην πραγματικότητα και πρόδωσε το Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα.

Στο Δεύτερο Εθνικό Συνέδριο του Κ.Κ.Κ. τον Ιούλιο του 1922, εκείνοι που αντιτάσσονταν στη συμμαχία με το KMT επικράτησαν στο συνέδριο, επειδή τα μέλη του Κόμματος είχαν αγωνία να αρπάξουν την εξουσία. Ωστόσο, η Κομμουνιστική Διεθνής άσκησε βέτο στην πρόταση που ψηφίστηκε στο συνέδριο και διέταξε το Κ.Κ.Κ. να προσχωρήσει στο KMT.

Κατά την πρώτη συμμαχία μεταξύ του KMT και του Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. οργάνωσε το Τέταρτο Εθνικό Συνέδριό του στη Σαγκάη τον Ιανουάριο του 1925 και έθεσε θέμα ηγεσίας στην Κίνα προτού πεθάνει ο Σουν Γιατ-Σεν¹⁶ στις 12 Μαρτίου του 1925. Αν δεν είχε πεθάνει, αυτός, αντί για τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ, θα ήταν ο στόχος του Κ.Κ.Κ. στην αναζήτησή του για εξουσία.

Με την υποστήριξη της Σοβιετικής Ένωσης, το Κ.Κ.Κ. απρόκλητα άρπαξε την πολιτική εξουσία μέσα από το KMT κατά τη διάρκεια της συμμαχίας του με το ΚΚΚ. Ο Ταν Πινγκ-Σαν (1886-1956), ένας από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Γκουανγκντόνγκ, έγινε υπουργός του Κεντρικού Τμήματος Προσωπικού του KMT. Στον Φενγκ Τζου-Πο (1899-1954), έναν από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Γκουανγκντόνγκ –σαν γραμματέας του υπουργείου Εργασίας– χορηγήθηκε η πλήρης εξουσία να εξετάσει όλες τις σχετικές υποθέσεις με την εργασία. Ο Λιν Τζουάν (ή Λιν Μπο-Τσου, 1886-1960), ένα από τα πρώτα μέλη του Κ.Κ.Κ., ήταν υπουργός Γεωργίας, ενώ ο Πενγκ Πάι (1896-1929), ένας από τους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., ήταν γραμματέας αυτού του υπουργείου. Ο Μάο ανάλαβε τη θέση του εν ενεργεία υπουργού προπαγάνδας του υπουργείου Προπαγάνδας του KMT. Οι στρατιωτικές σχολές και η ηγεσία του στρατού ήταν πάντα η εστίαση του Κ.Κ.Κ.: Ο Τζόου Εν-Λαϊ κράτησε τη θέση του διευθυντή του Πολιτικού Τμήματος της Στρατιωτικής Ακαδημίας (Whampoa) Χουανγκπού, και ο Τζανγκ Σεν-Φου (ή Τζανγκ Σουνγκ-Νιεν, 1893-1986), ένας από τους ιδρυτές του Κ.Κ.Κ. που συνέστησαν στον Τζόου Εν-Λαϊ να γίνει μέλος του Κ.Κ.Κ., ήταν ο έμπιστος διευθυντής. Ο Τζόου Εν-Λαϊ ήταν επίσης προϊστάμενος του

Ιστοσελίδα: <http://www.cuhk.edu.hk/ics/21c/supplem/essay/040313a.htm> (στα Κινέζικα). Ο συντάκτης Γιανγκ Κουι-Σονγκ ήταν ερευνητικός συνεργάτης της σύγχρονης ιστορίας στην Κινεζική Ακαδημία των Κοινωνικών Επιστημών. Αυτή την περίοδο, είναι καθηγητής στο Τμήμα Ιστορίας, στο Πανεπιστήμιο του Πεκίνου και αναπληρωτής καθηγητής στο *Eastern China Normal University*.

¹⁴ Η Βόρεια Αποστολή ήταν μια στρατιωτική εκστρατεία με επικεφαλής τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ το 1927 με σκοπό την ενοποίηση της Κίνας υπό την εξουσία του KMT και να τερματίσει την εξουσία των τοπικών πολέμαρχων. Ήταν σε μεγάλο μέρος επιτυχής σε αυτούς τους στόχους. Κατά τη διάρκεια της Βόρειας Αποστολής, το Κ.Κ.Κ. είχε συμμαχία με το KMT.

¹⁵ Το επαναστατικό κίνημα κατά τη διάρκεια της συμμαχίας του Κ.Κ.Κ. με το KMT, που σημαδεύεται από τη Βόρεια Αποστολή.

¹⁶ Σουν Γιατ-Σεν (1866-1925), ιδρυτής της σύγχρονης Κίνας.

Τμήματος Νομικών Συμβούλων, και φύτεψε τους Ρώσους στρατιωτικούς συμβούλους εδώ κι εκεί. Πολλοί κομμουνιστές είχαν τις θέσεις των πολιτικών εκπαιδευτικών στις στρατιωτικές σχολές του ΚΜΤ. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. χρησίμευσαν επίσης ως αντιπρόσωποι του Κόμματος στο ΚΜΤ σε διάφορα πόστα του Εθνικού Επαναστατικού Στρατού¹⁷. Επίσης, ορίστηκε ότι χωρίς την υπογραφή ενός κομματικού αντιπροσώπου, καμία διαταγή δεν θα ήταν προς εκτέλεση. Ως αποτέλεσμα αυτής της παρασιτικής σύνδεσης στο Εθνικό Επαναστατικό Κίνημα (ΚΜΤ), ο αριθμός των μελών του Κ.Κ.Κ. αυξήθηκε κατακόρυφα από λιγότερο από 1.000 το 1925 σε 30.000 μέχρι το 1928.

Η Βόρεια Αποστολή άρχισε το Φεβρουάριο του 1926. Από τον Οκτώβριο του 1926 μέχρι το Μάρτιο του 1927, το Κ.Κ.Κ. ξεκίνησε τρεις οπλισμένες εξεγέρσεις στη Σαγκάη. Αργότερα, επιτέθηκε στη στρατιωτική έδρα της Βόρειας Αποστολής, αλλά απέτυχε. Οι περίπολοι για τις γενικές απεργίες στην επαρχία Γκουανγκ-ντονγκ συμμετείχαν στις βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία κάθε ημέρα. Τέτοιες εξεγέρσεις προκάλεσαν την εκκαθάριση του Κ.Κ.Κ. από το ΚΜΤ στις 12 Απριλίου 1927¹⁸.

Τον Αύγουστο του 1927, τα μέλη του Κ.Κ.Κ. μέσα στον Επαναστατικό Στρατό του ΚΜΤ άρχισαν την Εξέγερση της Ναντσάνγκ, η οποία καταστάληκε γρήγορα. Το Σεπτέμβριο, το Κ.Κ.Κ. προώθησε την έγερση «Θερισμός Φθινοπώρου» για να επιτεθεί στην Τσανγκσά, αλλά κι εκείνη η επίθεση κατεστάλη επίσης. Το Κ.Κ.Κ. άρχισε να εφαρμόζει ένα δίκτυο ελέγχου στο στρατό με το οποίο τα «παρακλάδια του κόμματος εγκαθίστανται στους λόχους του στρατού», και αυτό εξαπλώνεται στην περιοχή του βουνού Τζινγκ-γκανγκ στην επαρχία Τζιανγκσί¹⁹, εγκαθιστώντας την εξουσία του στην εκεί επαρχία.

Η Εξέγερση των αγροτών στη Χουνάν – Υποκινώντας τα απόβλητα της κοινωνίας σε ανταρσία

Κατά τη Βόρεια Αποστολή, όταν ο Εθνικός Επαναστατικός Στρατός ήταν σε εμπόλεμη κατάσταση με τους πολέμαρχους, το Κ.Κ.Κ. υποκίνησε εξεγέρσεις στις αγροτικές περιοχές σε μία προσπάθεια να κερδίσει την εξουσία.

Η Εξέγερση των Αγροτών στη Χουνάν το 1927 ήταν μια εξέγερση του όχλου, των απόβλητων της κοινωνίας, παρόμοια με τη γνωστή Κομμούνα του Παρισιού το 1871 –την πρώτη κομμουνιστική εξέγερση. Γάλλοι υπήκοοι και αλλοδαποί στο Παρίσι της εποχής επιβεβαίωσαν ότι η Κομμούνα του Παρισιού ήταν ομάδα περιπλανώμενων ληστών χωρίς κανένα όραμα, που έσπειραν την καταστροφή. Ζώντας σε έξοχα κτήρια και τεράστια μέγαρα και τρώγοντας υπερβολικά και πολυτελή γεύματα, φρόντισαν μόνο για την ικανοποίηση της στιγμιαίας ευτυχίας τους και δεν νοιάστηκαν για τίποτα... Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης της Κομμούνας του Παρισιού, λογόκριναν τον Τύπο. Πήραν ως όμηρο και αργότερα πυροβόλησαν τον Αρχιεπίσκοπο του Παρισιού, Ζωρζ Νταρμπούα, που έκανε κήρυγμα στο βασιλιά. Για την προσωπική τους απόλαυση σκότωσαν απάνθρωπα 64 κληρικούς, έβαλαν φωτιά στα παλάτια και κατέστρεψαν τα κυβερνητικά γραφεία, τις ιδιωτικές κατοικίες, τα

¹⁷ Ο Εθνικός Επαναστατικός Στρατός που ελεγχόταν από το ΚΜΤ ήταν ο εθνικός στρατός της Δημοκρατίας της Κίνας. Κατά τη διάρκεια της συμμαχίας του Κ.Κ.Κ. με το ΚΜΤ, περιέλαβε μέλη του Κ.Κ.Κ. που προσχώρησαν στη συμμαχία.

¹⁸ Στις 12 Απριλίου 1927, το ΚΜΤ υπό την αρχηγία του Τσιανγκ Κάι-Σεκ άρχισε μια στρατιωτική επιχείρηση ενάντια στο Κ.Κ.Κ. στη Σαγκάη και διάφορες άλλες πόλεις. Περισσότερα από 5.000 έως 6.000 μέλη του Κ.Κ.Κ. συνελήφθησαν και πολλά από αυτά σκοτώθηκαν στη Σαγκάη μεταξύ 12 Απριλίου και του τέλους του 1927.

¹⁹ Η περιοχή του βουνού Τζινγκάνγκ θεωρείται η πρώτη αγροτική επαναστατική βάση του Κ.Κ.Κ., και καλείται «λίκνο του Κόκκινου Στρατού».

μνημεία και τις στήλες επιγραφών.

Ο πλούτος και η ομορφιά της γαλλικής πρωτεύουσας δεν είχαν όμοιά τους στην Ευρώπη. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της Κομμούνας του Παρισιού, τα κτήρια μετατράπηκαν σε στάχτες και οι άνθρωποι σε τέφρα. Τέτοιες αγριότητες και σκληρότητα σπάνια έχουν συμβεί στη διάρκεια της ιστορίας.

Όπως παραδέχτηκε ο Μάο:

«Είναι αλήθεια ότι οι αγρότες είναι από μία άποψη “απειθαρχοί” στην επαρχία. Ανώτατη σε κύρος, η ένωση αγροτών δεν επιτρέπει στους γαιοκτήμονες να μιλούν και εξαλείφει το γόητρό τους. Αυτό ισοδυναμεί με το να ρίχνει κάτω τον γαιοκτήμονα και να τον κρατάει εκεί. Οι αγρότες απειλούν: “Θα σας βάλουμε στον άλλο κατάλογο [τον κατάλογο των αντεπαναστατών]!”.

Επιβάλλουν πρόστιμο στους τοπικούς τύραννους και στην κακή ανώτερη τάξη, απαιτούν συνεισφορές από αυτούς και σπάνε τα ατομικά τους φορεία. Άνθρωποι συρρέουν στα σπίτια των τοπικών τυράννων και της κακής ανώτερης τάξης που είναι ενάντια στην ένωση αγροτών, σφάζουν τα γουρούνια τους και καταναλώνουν το σιτάρι τους. Επίσης, χαλαρώνουν ένα ή δύο λεπτά στα πλουμιστά κρεβάτια τους από ελεφαντόδοντο που ανήκουν στις νεαρές κυρίες των οικογενειών των τοπικών τυράννων και της κακής ανώτερης τάξης. Στην παραμικρή πρόκληση προβαίνουν σε συλλήψεις, φορούν στους συλληφθέντες ψηλά χάρτινα καπέλα και τους παρελαύνουν μέσα από το χωριό λέγοντας: “Εσείς, βρόμικοι γαιοκτήμονες, τώρα ξέρετε ποιο είμαστε!” Κάνοντας οτιδήποτε τους αρέσει και φέρνοντας τα πάνω κάτω, έχουν δημιουργήσει ένα είδος τρόμου στην επαρχία» (βλέπε υποσημ. 2).

Αλλά ο Μάο ενέκρινε πλήρως τέτοιες «απειθαρχες» ενέργειες λέγοντας:

«Για να μιλήσουμε χωρίς περιστροφές, είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί για λίγο τρόμος σε κάθε αγροτική περιοχή, ειδάλλως θα ήταν αδύνατον να κατασταλούν οι δραστηριότητες των αντεπαναστατών στην επαρχία ή να ανατραπεί η αρχή της αριστοκρατίας. Πρέπει να ξεπεραστούν συγκεκριμένα όρια, να προκειμένου να διορθωθεί το λάθος, ειδάλλως το λάθος δεν μπορεί να διορθωθεί... Πολλές από τις πράξεις τους στην περίοδο επαναστατικής δράσης ήταν στην πραγματικότητα ακριβώς αυτό που η επανάσταση χρειαζόταν» (βλέπε υποσημ. 2).

Η κομμουνιστική επανάσταση δημιουργεί ένα σύστημα τρόμου

Η «αντι-ιαπωνική» επιχείρηση – Η φυγή των ηττημένων

Το Κ.Κ.Κ. ονόμασε τη «Μακρά Πορεία» μια από τα βόρεια κατευθυνόμενη αντι-ιαπωνική επιχείρηση. Εκθείασε τη «Μακρά Πορεία» ως κινεζικό επαναστατικό παραμύθι. Υποστήριξε ότι η «Μακρά Πορεία» ήταν ένα «μανιφέστο», μια «ομάδα προπαγάνδας» και μια «μηχανή σποράς», που τελείωσε με τη νίκη του Κ.Κ.Κ. και την ήττα των εχθρών τους.

Το Κ.Κ.Κ. κατασκεύασε τέτοια προφανή ψέματα για την πορεία προς το Βορρά με στόχο τον πόλεμο με τους Ιάπωνες, για να καλύψει τις αποτυχίες του. Από τον Οκτώβριο του 1933 μέχρι τον Ιανουάριο του 1934, το Κομμουνιστικό Κόμμα υπέστη μια συνολική ήττα. Στην πέμπτη επιχείρηση του ΚΜΤ, που στόχευσε να περικυκλώσει και να εκμηδενίσει το Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. έχασε τα οχυρά του στην ύπαιθρο το ένα μετά το άλλο. Με τις βασικές του περιοχές να στενεύουν συνεχώς, ο κύριος Κόκκινος Στρατός έπρεπε να απομακρυνθεί. Αυτό είναι η αληθινή σημασία της «Μακράς Πορείας».

Η «Μακρά Πορεία» στόχευε στην πραγματικότητα στο σπάσιμο της περικύκλωσης και της διαφυγής στην ηπειρωτική Μογγολία και τη Σοβιετική Ρωσία κατά μήκος ενός τόξου που

πήγε αρχικά δυτικά και έπειτα βόρεια. Μόλις ετίθετο σε ισχύ, το Κ.Κ.Κ. θα μπορούσε να δραπετεύσει στη Σοβιετική Ένωση σε περίπτωση ήττας. Το Κ.Κ.Κ. συνάντησε μεγάλες δυσκολίες στο δρόμο προς την Εξωτερική Μογγολία. Επέλεξε να περάσει από τη Σαανσί και τη Σουιγιουάν. Αφενός περνώντας μέσω αυτών των βόρειων επαρχιών, θα μπορούσαν να υποστηρίξουν ότι είναι «αντι-ιαπωνικά» και να κερδίσουν τις καρδιές των ανθρώπων. Αφετέρου, εκείνες οι περιοχές ήταν ασφαλείς καθώς κανένα ιαπωνικό στράτευμα δεν πήγε προς τα εκεί. Η περιοχή που καταλήφθηκε από τον ιαπωνικό στρατό ήταν κατά μήκος του Μεγάλου Τείχους. Ένα χρόνο αργότερα, όταν έφθασε τελικά το Κ.Κ.Κ. στο Σανμπέι (βόρεια της επαρχίας Σαανσί), η βασική δύναμη του κυρίως Κόκκινου Στρατού είχε μειωθεί από 80.000 σε 6.000 ανθρώπους.

Το επεισόδιο της Σιάν – Το Κ.Κ.Κ. έσπειρε επιτυχώς τη διαφωνία και προσκολλήθηκε στο ΚΜΤ για δεύτερη φορά

Το Δεκέμβριο του 1936, ο Τζανγκ Σιουε-Λιανγκ και ο Γιανγκ Χου-Τσενγκ, στρατηγοί του ΚΜΤ, απήγαγαν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ στη Σιάν. Αυτό έχει αναφερθεί από τότε ως Επεισόδιο της Σιάν.

Σύμφωνα με τα εγχειρίδια του Κ.Κ.Κ., το Επεισόδιο της Σιάν ήταν ένα «στρατιωτικό πραξικόπημα» που άρχισε από τον Τζανγκ και τον Γιανγκ, που παρέδωσαν ένα τελεσίγραφο ζωής ή θανάτου στον Τσιανγκ Κάι-Σεκ. Τον ανάγκαζαν να πάρει θέση ενάντια στους Ιάπωνες εισβολείς. Ο Τζού Εν-Λαϊ κλήθηκε σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες στη Σιάν ως αντιπρόσωπος του Κ.Κ.Κ. για να βοηθήσει στη διαπραγμάτευση ενός ψηφίσματος ειρήνης. Με διαφορετικές ομάδες στην Κίνα να μεσολαβούν, το γεγονός επιλύθηκε ειρηνικά, ώστε να τελειώσει ένας εμφύλιος πόλεμος δέκα ετών και να αρχίσει μια ενοποιημένη εθνική συμμαχία ενάντια στους Ιάπωνες. Τα βιβλία ιστορίας του Κ.Κ.Κ. λένε ότι αυτό το γεγονός ήταν μια σημαντική καμπή για την Κίνα στην περίοδο κρίσης της. Το Κ.Κ.Κ. περιγράφει τον εαυτό του σαν το πατριωτικό κόμμα που λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα ολόκληρου του έθνους.

Όλο και από περισσότερα έγγραφα έχει αποκαλυφθεί ότι πολλοί κατάσκοποι του Κ.Κ.Κ. είχαν ήδη συγκεντρωθεί γύρω από τον Γιανγκ Χου-Τσενγκ και τον Τζανγκ Σιουε-Λιανγκ πριν από το επεισόδιο στη Σιάν. Τον Λίου Ντινγκ, ένα υπόγειο μέλος του Κ.Κ.Κ. γνώρισε στον Τζανγκ Σιουε-Λιανγκ η Σουνγκ Τσινγκ-Λινγκ, σύζυγος του Σουν Γιατ-Σεν, μια αδελφή της κυρίας Τσιανγκ και μέλος του ΚΚΚ. Μετά το επεισόδιο στη Σιάν, ο Μάο επιδοκίμασε λέγοντας: «Ο Λίου Ντινγκ πρόσφερε άξια υπηρεσία στο Επεισόδιο της Σιάν». Μεταξύ εκείνων που εργάζονταν στο πλευρό του Γιανγκ Χού-Τσενγκ, η σύζυγός του Σιε Μπάο-Τζεν ήταν μέλος του Κ.Κ.Κ. και εργάστηκε στο Πολιτικό Τμήμα Στρατού του Γιανγκ. Η Σιε παντρεύτηκε τον Γιανγκ Χού-Τσενγκ τον Ιανουάριο του 1928 με την έγκριση του ΚΚΚ. Επιπλέον, ένα άλλο μέλος του Κ.Κ.Κ., ο Γουάνγκ Μπινγκ-Ναν, ήταν επίτιμος καλεσμένος στο σπίτι του Γιανγκ εκείνη την περίοδο. Ο Γουάνγκ έγινε αργότερα αναπληρωτής υπουργός του υπουργείου Εξωτερικών του ΚΚΚ. Αυτά ήταν τα μέλη του Κ.Κ.Κ. γύρω από τον Γιανγκ και τον Τζανγκ που υποκίνησαν άμεσα το χτύπημα.

Στην αρχή του επεισοδίου, οι ηγέτες του Κ.Κ.Κ. θέλησαν να σκοτώσουν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ προς εκδίκηση της προηγούμενης καταστολής του ΚΚΚ. Εκείνη την περίοδο, το Κ.Κ.Κ. είχε μια πολύ αδύνατη βάση στη βόρεια επαρχία Σαανσί, και κινδύνευε να εξαλειφθεί πλήρως σε μια μόνο μάχη. Το Κ.Κ.Κ., χρησιμοποιώντας όλες τις δεξιότητες που είχε αποκτήσει για εξαπάτηση, υποκίνησε τον Τζανγκ και τον Γιανγκ να επαναστατήσουν. Προκειμένου να αντισταθούν στους Ιάπωνες και να τους αποτρέψουν να επιτεθούν στη Σοβιετική Ένωση, ο Στάλιν έγραψε προσωπικά στην Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Κ., ζητώντας τους να μη

σκοτώσουν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ, αλλά να συνεργαστούν μαζί του για δεύτερη φορά. Ο Μάο και ο Τζόου Εν-Λαϊ συνειδητοποίησαν ότι δεν μπορούσαν να καταστρέψουν το ΚΜΤ με την περιορισμένη δύναμη του ΚΚΚ. Εάν σκότωναν τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ, θα νικούνταν και θα αποβάλλονταν ακόμη και από τον στρατό του ΚΜΤ.

Υπό αυτές τις συνθήκες, το Κ.Κ.Κ. άλλαξε τον τόνο του. Το Κ.Κ.Κ. ανάγκασε τον Τσιανγκ Κάι-Σεκ να αποδεχθεί τη συνεργασία δεύτερη φορά στο όνομα της κοινής αντίστασης ενάντια στους Ιάπωνες.

Το Κ.Κ.Κ. υποκίνησε αρχικά μια επανάσταση, βάζοντας το πιστόλι στον κρόταφο του Τσιανγκ Κάι-Σεκ, αλλά έπειτα, ενεργώντας σαν ένας ήρωας επί σκηνής, τον ανάγκασε να αποδεχθεί και πάλι το ΚΚΚ. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο γλίτωσε από μια κρίση αποσύνθεσης, αλλά και χρησιμοποίησε την ευκαιρία για να προσκολληθεί στην κυβέρνηση του ΚΜΤ για δεύτερη φορά. Ο Κόκκινος Στρατός μετατράπηκε σύντομα στην Όγδοη Μεραρχία Πεζικού και έγινε μεγαλύτερος και ισχυρότερος από πριν. Πρέπει κανείς να θαυμάσει τις ασυναγώνιστες δεξιότητες του Κ.Κ.Κ. για εξαπάτηση.

Ο πόλεμος κατά των Ιαπώνων – Το Κ.Κ.Κ. μεγάλωσε σκοτώνοντας με δανεικά όπλα

Όταν ξέσπασε ο αντι-ιαπωνικός πόλεμος, το 1937, το ΚΜΤ είχε περισσότερους από 1,7 εκατομμύρια οπλισμένους στρατιώτες, σκάφη με 110.000 τόνους εκτόπισμα και περίπου 600 μαχητικά αεροπλάνα διαφόρων ειδών. Το συνολικό μέγεθος του στρατού του Κ.Κ.Κ. συμπεριλαμβανομένου του Νέου Τέταρτου Στρατού που ομαδοποιήθηκε το Νοέμβριο του 1937, δεν υπερέβαινε τις 70.000. Η δύναμή του μειώθηκε περαιτέρω από την εσωτερική αμελητέα πολιτική και θα μπορούσε να εξαλειφθεί σε μια μόνο μάχη. Το Κ.Κ.Κ. συνειδητοποίησε ότι εάν ερχόταν αντιμέτωπο σε μάχη με τους Ιάπωνες, δεν θα ήταν σε θέση να νικήσει ούτε ένα μόνο τμήμα των ιαπωνικών στρατευμάτων. Στα μάτια του Κ.Κ.Κ., η βασική εστίαση και η έμφαση για «εθνική ενότητα» ήταν περισσότερο για την διατήρηση της δύναμής του, παρά για την εξασφάλιση της επιβίωσης του έθνους. Επομένως, κατά τη διάρκεια της συνεργασίας του με το ΚΜΤ, το Κ.Κ.Κ. άσκησε μια εσωτερική πολιτική «του δίνω προτεραιότητα στον αγώνα για πολιτική δύναμη, το οποίο πρόκειται να αποκαλυφθεί εσωτερικά και να υλοποιηθεί στην πράξη».

Αφότου οι Ιάπωνες κατέλαβαν την πόλη Σενγιάνγκ στις 18 Σεπτεμβρίου 1931, επεκτείνοντας έτσι τον έλεγχό τους σε μεγάλες περιοχές στη βορειοανατολική Κίνα, το Κ.Κ.Κ. πάλεψε σώμα με σώμα με τους Ιάπωνες εισβολείς για να νικήσει το ΚΜΤ. Σε μια δήλωση που γράφτηκε σε απάντηση στην ιαπωνική κατοχή, το Κ.Κ.Κ. προέτρεψε τους πολίτες στις περιοχές που έλεγχε το ΚΜΤ να επαναστατήσουν, «υποχρεώνοντας τους εργάτες να απεργήσουν, τους αγρότες να κάνουν φασαρίες, τους σπουδαστές να μποϊκοτάρουν τις τάξεις, τους φτωχούς να εγκαταλείψουν την εργασία τους, τους στρατιώτες να επαναστατήσουν» ώστε να ανατραπεί η Εθνικιστική κυβέρνηση.

Το Κ.Κ.Κ. ύψωσε ένα πλακάτ καλώντας για αντίσταση στους Ιάπωνες, αλλά είχαν μόνο τοπικές δυνάμεις στρατού και ανταρτών σε στρατόπεδα μακριά από τις πρώτες γραμμές. Εκτός από μερικές μάχες, συμπεριλαμβανομένης αυτής στο πέρασμα Πινγκσίγκ, το Κ.Κ.Κ. δεν συνέβαλε καθόλου στον πόλεμο κατά των Ιαπώνων. Αντ' αυτού, ξόδεψε την ενέργειά του επεκτείνοντας τη βάση του. Όταν οι Ιάπωνες παραδόθηκαν, το Κ.Κ.Κ. ενσωμάτωσε τους παραδοθέντες στρατιώτες στο στρατό του, υποστηρίζοντας ότι έχει επεκταθεί σε περισσότερους από 900.000 τακτικούς στρατιώτες, συν 2 εκατομμύρια μαχητές της πολιτοφυλακής. Ο στρατός του ΚΜΤ ήταν ουσιαστικά μόνος στις πρώτες γραμμές παλεύοντας τους Ιάπωνες, χάνοντας περισσότερους από 200 στρατηγούς στον πόλεμο. Οι

διοικητές στην πλευρά του Κ.Κ.Κ. δεν υπέστησαν σχεδόν καμία απώλεια. Ωστόσο, τα εγχειρίδια του Κ.Κ.Κ. σταθερά υποστήριζαν ότι το ΚΜΤ δεν αντιστάθηκε στους Ιάπωνες, και ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν που ευθυνόταν για τη μεγάλη νίκη στον αντι-ιαπωνικό πόλεμο.

Ανακάθαρση στην Γιανάν – Επινοώντας τις πιο τρομακτικές μεθόδους δίωξης.

Το Κ.Κ.Κ. προσέλκυσε τεράστιο αριθμό πατριωτικής νεολαίας στην Γιανάν στο όνομα του αγώνα ενάντια στους Ιάπωνες, αλλά εκδίωξε δεκάδες χιλιάδες από αυτούς κατά τη διάρκεια της κίνησης ανακάθαρσης στην Γιανάν. Αφότου πήρε τον έλεγχο της Κίνας, το Κ.Κ.Κ. παρουσίασε την Γιανάν ως επαναστατικό «Άγιο Τόπο», αλλά δεν έχει κάνει οποιαδήποτε αναφορά στα εγκλήματα που διέπραξε κατά τη διάρκεια της ανακάθαρσης.

Η κίνηση ανακάθαρσης στην Γιανάν ήταν το μεγαλύτερο, σκοτεινότερο και πιο άγριο παιχνίδι δύναμης που παίχτηκε ποτέ στον ανθρώπινο κόσμο. Στο όνομα της κάθαρσης από τις «ασήμαντες τοξίνες της αστικής τάξης», το Κόμμα απάλειψε την ηθική, την ανεξαρτησία της σκέψης, την ελευθερία δράσης, την ανοχή και την αξιοπρέπεια. Το πρώτο βήμα για την ανακάθαρση ήταν να ιδρυθούν, για κάθε πρόσωπο, προσωπικά αρχεία, τα οποία περιλάμβαναν: 1) μια προσωπική δήλωση, 2) ένα χρονικό της πολιτικής ζωής κάποιου, 3) οικογενειακό υπόβαθρο και κοινωνικές σχέσεις, 4) αυτοβιογραφία και ιδεολογικό μετασχηματισμό, 5) αξιολόγηση σύμφωνα με τη φύση του Κόμματος.

Στο προσωπικό αρχείο έπρεπε κανείς να καταγράψει όλες τις γνωριμίες του από τη γέννηση, όλα τα σημαντικά γεγονότα καθώς τον τόπο και το χρόνο όπου αυτά έλαβαν χώρα. Οι πολίτες κλήθηκαν να γράψουν επανειλημμένα για το αρχείο, και οποιεσδήποτε παραλείψεις θα θεωρούνταν σημάδι ανηθικότητας. Κάποιος έπρεπε να περιγράψει όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες στις οποίες είχε συμμετάσχει, ειδικά εκείνοι που επρόκειτο να προσχωρήσουν στο Κόμμα. Έμφαση δόθηκε στον προσωπικό τρόπο σκέψης κατά τη διάρκεια αυτών των κοινωνικών δραστηριοτήτων. Η αξιολόγηση βασισμένη στη φύση του Κόμματος ήταν ακόμα σημαντικότερη, και έπρεπε καθένας να ομολογήσει οποιαδήποτε σκέψη ή συμπεριφορά στη συνείδηση, στην ομιλία, στην εργασία, στην καθημερινή ζωή ή τις κοινωνικές του δραστηριότητες. Για παράδειγμα, στην αξιολόγηση της συνείδησης κάποιου, κάποιος έπρεπε να εξετάσει εξονυχιστικά εάν ενδιαφερόταν για το προσωπικό του συμφέρον, εάν είχε χρησιμοποιήσει την εργασία για το Κόμμα για να επιτύχει προσωπικούς του στόχους, εάν είχε αμφιταλαντευτεί όσον αφορά το επαναστατικό μέλλον, φοβούμενος το θάνατο στη διάρκεια των μαχών, ή εάν έχασε μέλη της οικογένειάς του και σύζυγο αφότου προσχώρησε στο Κόμμα ή στο στρατό. Δεν υπήρχε κανένα αντικειμενικό πρότυπο, κι έτσι σχεδόν ο καθένας βρέθηκε ότι είχε προβλήματα.

Ο εξαναγκασμός χρησιμοποιήθηκε για να εξαγάγει «την ομολογία» των εκπαιδευμένων που επιθεωρούνταν προκειμένου να εξαλειφθούν οι «κρυμμένοι προδότες». Προέκυψαν αμέτρητες σκευωρίες και ψεύτικες και λανθασμένες κατηγορίες, και ένας μεγάλος αριθμός εκπαιδευμένων διώχτηκε. Κατά τη διάρκεια της ανακάθαρσης, η Γιανάν χαρακτηρίστηκε «μέρος για τον εξαγνισμό της ανθρώπινης φύσης». Μια ομάδα εργασίας μπήκε στο Πανεπιστήμιο Στρατιωτικών και Πολιτικών Υποθέσεων για να εξετάσει την προσωπική ιστορία των εκπαιδευμένων, προκαλώντας Κόκκινο Τρόμο για δύο μήνες. Χρησιμοποιήθηκαν διάφορες μέθοδοι για να εξαχθούν ομολογίες, συμπεριλαμβάνοντας αυτοσχεδιαστικές ομολογίες, αποδεικτικές ομολογίες, «πειθώ ομάδας», «πειθώ πέντε λεπτών», ιδιωτικές συμβουλές, εκθέσεις διασκέψεων και προσδιορισμός των «ραδικιών» (δηλ., κόκκινο έξω και άσπρο μέσα). Υπήρξε επίσης «φωτογράφιση» – παρατάσσοντας τον καθένα για την εξέταση. Εκείνοι που εμφανίστηκαν νευρικοί θεωρήθηκαν ύποπτοι και

μπήκαν στο στόχαστρο προς διερεύνηση.

Ακόμη και οι αντιπρόσωποι από την Κομμουνιστική Διεθνή υπαναχώρησαν όσον αφορούσε τις μεθόδους που χρησιμοποίησαν κατά την ανακάθαρση, λέγοντας ότι η κατάσταση στην Γιανάν ήταν αποκαρδιωτική. Οι άνθρωποι δεν τόλμησαν να αλληλεπιδράσουν μεταξύ τους. Ο καθένας ήθελε να σώσει τον εαυτό του και όλοι ήταν νευρικοί και φοβισμένοι. Κανένας δεν τόλμησε να πει την αλήθεια ή να προστατεύσει τους φίλους που είχαν υποστεί κακομεταχείριση, επειδή ο καθένας προσπαθούσε να σώσει τη ζωή του. Οι κακοήθεις – εκείνοι που κολάκευαν, έλεγαν ψέματα και προσέβαλλαν– προάγονταν. Η ταπείνωση στην Γιανάν έγινε μια καθημερινή πραγματικότητα –είτε ταπεινώναν άλλους συντρόφους είτε τον εαυτό τους. Οι άνθρωποι ωθήθηκαν στο χείλος της παραφροσύνης, έχοντας εξαναγκαστεί να εγκαταλείψουν την αξιοπρέπεια, την αίσθηση της τιμής ή ντροπής, και την αγάπη ο ένας για τον άλλον, προκειμένου να σώσει ο καθένας τη ζωή και τη δουλειά του. Έπαψαν να εκφράζουν τις απόψεις τους, αντ' αυτού αποστήθιζαν τα άρθρα των αρχηγών του Κόμματος.

Αυτό το ίδιο σύστημα καταπίεσης έχει χρησιμοποιηθεί σε όλες τις πολιτικές δραστηριότητες του Κ.Κ.Κ. αφότου άρπαξε την εξουσία στην Κίνα.

Τρία χρόνια Εμφύλιου Πολέμου – Εξαπατώντας τη χώρα για να αρπάξει την εξουσία

Η Ρωσική Αστική Επανάσταση το Φεβρουάριο του 1917 ήταν μια σχετικά ήπια εξέγερση. Ο Τσάρος βάζοντας πρώτα τα συμφέροντα της χώρας, παρέδωσε το θρόνο αντί να αντισταθεί. Ο Λένιν επέστρεψε βιαστικά στη Ρωσία από τη Γερμανία, οργάνωσε ένα άλλο χτύπημα, και στο όνομα της κομμουνιστικής επανάστασης δολοφόνησε τους επαναστάτες της κεφαλαιοκρατικής τάξης που είχε ανατρέψει τον Τσάρο, στραγγαλίζοντας κατά συνέπεια την αστική επανάσταση στη Ρωσία. Το Κ.Κ.Κ., όπως ο Λένιν, έδρεψε τους καρπούς μιας εθνικιστικής επανάστασης. Αφότου τελείωσε ο αντι-ιαπωνικός πόλεμος, το Κ.Κ.Κ. προώθησε τον αποκαλούμενο «Απελευθερωτικό Πόλεμο» (1946-1949) για να ανατρέψει την κυβέρνηση του ΚΜΤ, φέρνοντας την καταστροφή του πολέμου στην Κίνα για ακόμα μια φορά.

Το Κ.Κ.Κ. είναι ευρέως γνωστό για την «στρατηγική του τεραστίων αριθμών», την θυσία τεράστιου αριθμού θυμάτων και ψυχών, προκειμένου να κερδίσει μια μάχη. Σε αρκετές μάχες με το ΚΜΤ, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο Λιαοσί-Σενγιάνγκ, στο Πεκίνο-Τιεντζίν και στο Χουάι Χάι²⁰, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τις πιο πρωτόγονες, βάρβαρες και απάνθρωπες τακτικές θυσιάζοντας τεράστιο αριθμό πολιτών. Στην πολιορκία της πόλης Τσάνγκτσουν στην επαρχία Τζιλίν στη βορειοανατολική Κίνα, προκειμένου να εξαντληθούν τα αποθέματα τροφής στην πόλη, ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΛΑΣ) διατάχτηκε να απαγορεύσει στους απλούς ανθρώπους να αναχωρούν από την πόλη. Στους δύο μήνες πολιορκίας της Τσάνγκτσουν έχασαν τη ζωή τους σχεδόν 200.000 άνθρωποι από την πείνα και το κρύο. Αλλά ο ΛΑΣ δεν επέτρεπε στους πολίτες να φύγουν. Αφότου τελείωσε η μάχη, το Κ.Κ.Κ., χωρίς ίχνος ντροπής, υποστήριξε ότι είχαν «ελευθερώσει την Τσάνγκτσουν χωρίς ούτε έναν πυροβολισμό».

Από το 1947 ως το 1948, το Κ.Κ.Κ. υπέγραψε τη «Συμφωνία του Χάρμπιν» και τη «Συμφωνία της Μόσχας» με τη Σοβιετική Ένωση, παραχωρώντας εθνικά κεφάλαια και εθνικούς πόρους από τα βορειοανατολικά, σε αντάλλαγμα της πλήρους υποστήριξης της

²⁰ Οι μάχες στις περιοχές Λιαοσί-Σενγιάνγκ, Πεκίνο-Τιεντζίν και Χουάι Χάι ήταν οι τρεις κυριότερες μάχες του Κ.Κ.Κ. εναντίον του ΚΜΤ από το Σεπτέμβριο του 1948 μέχρι τον Ιανουάριο του 1949, οι οποίες εκμηδένισαν πολλά από τα σημαντικά στρατεύματα του ΚΜΤ. Εκατομμύρια άνθρωποι χάθηκαν σε αυτές τις τρεις μάχες.

Σοβιετικής Ένωσης στις εξωτερικές σχέσεις και στις στρατιωτικές υποθέσεις. Σύμφωνα με τις συμφωνίες, η Σοβιετική Ένωση θα παρείχε στο Κ.Κ.Κ. 50 αεροπλάνα. Θα έδινε στο Κ.Κ.Κ. όπλα που άφησαν οι Ιάπωνες που παραδόθηκαν σε δύο δόσεις και θα πωλούσε στο Κ.Κ.Κ. πυρομαχικά και στρατιωτικές προμήθειες στα βορειοανατολικά της Κίνας σε χαμηλές τιμές. Εάν το ΚΜΤ επιχειρούσε μια από θαλάσσης απόβαση στα βορειοανατολικά, η Σοβιετική Ένωση θα υποστήριζε κρυφά το στρατό του Κ.Κ.Κ.. Επιπλέον, η Σοβιετική Ένωση θα βοηθούσε το Κ.Κ.Κ. να αποκτήσει τον έλεγχο στο Σιντζιάνγκ στη βορειοδυτική Κίνα. Το Κ.Κ.Κ. και η Σοβιετική Ένωση θα δημιουργούσαν μια συμμαχική Πολεμική Αεροπορία. Οι Σοβιετικοί θα βοηθούσαν στον εξοπλισμό 11 μεραρχιών του στρατού του Κ.Κ.Κ., και θα μετέφεραν το ένα τρίτο των παρεχόμενων όπλων από τη Σ.Ε. (αξίας 13 δισεκατομμυρίων δολαρίων) στη βορειοανατολική Κίνα.

Για να κερδίσει τη σοβιετική υποστήριξη, το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε στη Σοβιετική Ένωση ειδικά προνόμια μεταφορών στα βορειοανατολικά από γης και από αέρος, πρόσφερε πληροφορίες στη Σοβιετική Ένωση για τις ενέργειες τόσο της κυβέρνησης του ΚΜΤ όσο και του στρατού των Η.Π.Α., προμήθευσε τη Σοβιετική Ένωση με προϊόντα από τα βορειοανατολικά (βαμβάκι, σόγια) και στρατιωτικά εφόδια σε αντάλλαγμα προηγμένων όπλων. Επίσης χορήγησε στη Σοβιετική Ένωση προνομιακά μεταλλευτικά δικαιώματα μέσα στην Κίνα, επέτρεψε στη Σοβιετική Ένωση να τοποθετήσει στρατιωτικές δυνάμεις στα βορειοανατολικά και στο Σιντζιάνγκ και επέτρεψε τους Σοβιετικούς να ιδρύσουν το Γραφείο Πληροφοριών της Άπω Ανατολής στην Κίνα. Εάν ξεσπούσε πόλεμος στην Ευρώπη, το Κ.Κ.Κ. θα έστελνε έναν εξερευνητικό στρατό 100.000 ατόμων συν 2 εκατομμυρίων εργατών σε υποστήριξη της Σοβιετικής Ένωσης. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε να συγχωνεύσει μερικές συγκεκριμένες περιοχές στην επαρχία Λιαονίνγκ στη Βόρεια Κορέα εάν ήταν απαραίτητο.

III. Επιδεικνύοντας κακά γνωρίσματα

Ο αιώνιος φόβος χαρακτηρίζει την ιστορία του Κόμματος

Το κυριότερο χαρακτηριστικό του Κ.Κ.Κ. είναι ο αιώνιος φόβος του. Η επιβίωση υπήρξε το υψηλότερο ενδιαφέρον του Κ.Κ.Κ. από την αρχή της ίδρυσής του. Ένα τέτοιο ενδιαφέρον κατόρθωσε να υπερνικήσει το φόβο που κρυβόταν κάτω από τη συνεχώς μεταβαλλόμενη εμφάνισή του. Το Κ.Κ.Κ. είναι όπως ένα καρκινικό κύτταρο που διαχέεται και εισχωρεί σε κάθε μέρος του σώματος, σκοτώνει τα περιβάλλοντα υγιή κύτταρα και αυξάνεται μοχθηρά και ανεξέλεγκτα. Στον κύκλο της ιστορίας μας, η κοινωνία ήταν ανίκανη να διαλύσει έναν τέτοιον αλλοιωμένο παράγοντα όπως το Κ.Κ.Κ. και δεν είχε καμία άλλη εναλλακτική λύση από το να το αφήσει να πολλαπλασιαστεί. Αυτός ο αλλοιωμένος παράγοντας είναι τόσο ισχυρός, που τίποτα δεν μπορεί να τον σταματήσει. Ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας έχει μολυνθεί, και όλο και μεγαλύτερες περιοχές έχουν πλημμυρίσει από τον κομμουνισμό ή τα κομμουνιστικά στοιχεία. Αυτά τα στοιχεία ενισχύονται περαιτέρω και γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από το Κ.Κ.Κ. και έχουν υποβιβάσει πλήρως την ηθική και τις κοινωνικές δομές της ανθρωπότητας.

Το Κ.Κ.Κ. δεν πιστεύει σε οποιαδήποτε γενικά αναγνωρισμένη αρχή της ηθικής και της δικαιοσύνης. Όλες αυτές οι αρχές χρησιμοποιούνται εξ ολοκλήρου για το συμφέρον του. Είναι πλήρως εγωιστικό, και δεν υπάρχει καμία αρχή που θα μπορούσε να συγκρατήσει και να ελέγξει τις επιθυμίες του. Με βάση τις αρχές του, το Κόμμα πρέπει να συνεχίσει τον τρόπο με τον οποίο εμφανίζεται, αλλάζοντας το δέρμα του. Κατά τη διάρκεια της πρώιμης περιόδου

όταν η επιβίωσή του ήταν σε κίνδυνο, το Κ.Κ.Κ. συνδέθηκε με το Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης, με το ΚΜΤ, με το κυβερνητικό σώμα του ΚΜΤ και με την Εθνική Επανάσταση. Αφότου πήρε την εξουσία, το Κ.Κ.Κ. ακολούθησε διάφορες μορφές καιροσκοπίας, στα μυαλά των πολιτών και στα συναισθήματα, στις κοινωνικές δομές και μέσα σε οτιδήποτε μπορούσε να βάλει το χέρι του. Έχει χρησιμοποιήσει κάθε κρίση ως μια ευκαιρία για να συσσωρεύσει περισσότερη δύναμη και να ενισχυθούν τα μέσα ελέγχου του.

Η ακλόνητη επιδίωξη του κακού είναι τα «μαγικά όπλα» του Κ.Κ.Κ.

Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι η επαναστατική νίκη εξαρτάται από τρία «μαγικά όπλα»: την ιδεολογία του Κόμματος, τον ένοπλο αγώνα και τα ενωμένα μέτωπα. Η εμπειρία με το ΚΜΤ πρόσφερε στο Κ.Κ.Κ. δύο ακόμη τέτοια «όπλα»: προπαγάνδα και κατασκοπεία. Τα διάφορα «μαγικά όπλα» του Κόμματος έχουν εμποτιστεί με τα εννέα κληρονομημένα γνωρίσματα του Κ.Κ.Κ.: κακό, εξαπάτηση, ενθάρρυνση, εξαπόλυση των απόβλητων στοιχείων της κοινωνίας, κατασκοπεία, ληστεία, πάλη, αποβολή και έλεγχος.

Ο μαρξισμός-λενινισμός είναι κακός από τη φύση του. Η ειρωνεία είναι ότι οι Κινέζοι κομμουνιστές δεν καταλαβαίνουν πραγματικά το μαρξισμό-λενινισμό. Ο Λιν Μπιάο²¹ είπε ότι υπήρξαν πολύ λίγα μέλη του Κ.Κ.Κ. που είχαν διαβάσει πραγματικά τα βιβλία του Μαρξ ή του Λένιν. Το κοινό θεώρησε ότι ο Τσου Τσιου-Μπιάι²² ήταν ιδεολόγος, αλλά αυτός παραδέχτηκε ότι είχε διαβάσει μόνο πολύ λίγα για το μαρξισμό-λενινισμό. Η ιδεολογία του Μάο είναι μια αγροτική έκδοση του μαρξισμού-λενινισμού που υποστηρίζει την εξέγερση των αγροτών. Η θεωρία του Ντενγκ Σιάο-Πινγκ για το αρχικό στάδιο του σοσιαλισμού έχει τον καπιταλισμό σαν βασικό στοιχείο της. «Οι τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» του Τζιανγκ Τζε-Μιν²³ προέκυψαν από το τίποτα. Το Κ.Κ.Κ. δεν κατάλαβε ποτέ πραγματικά τι είναι ο μαρξισμός-λενινισμός, αλλά έχει κληρονομήσει από αυτόν όλες τις κακές πλευρές πάνω στις οποίες έχει αποθέσει τη δική του ακόμη χειρότερη ουσία.

Το ενωμένο μέτωπο του Κ.Κ.Κ. είναι ένας συνδυασμός εξαπάτησης και βραχυπρόθεσμης εκκαθάρισης λογαριασμών. Μοναδικός στόχος ήταν να ενισχυθεί η δύναμή του, να το βοηθήσει να αυξηθεί από μια μικρή σε μια τεράστια ομάδα και να αλλάξει την αναλογία των φίλων του προς τους εχθρούς του. Η ενότητα απαιτήσε οξυδέρκεια –ξεκαθάρισμα του ποιοι ήταν εχθροί και ποιοι φίλοι, ποιοι ήταν αριστεροί, στη μέση, ή δεξιοί, ποιος πρέπει να ενεργεί σαν φίλος και πότε, και σε ποιον πρέπει να επιτεθεί και πότε. Μετέτρεψε εύκολα παλαιότερους εχθρούς σε φίλους και έπειτα πάλι σε εχθρούς. Για παράδειγμα, κατά την περίοδο της δημοκρατικής επανάστασης, το κόμμα συμμάχησε με τους κεφαλαιοκράτες, ενώ κατά τη σοσιαλιστική επανάσταση εξάλειψε τους κεφαλαιοκράτες. Σε ένα άλλο παράδειγμα,

²¹ Ο Λιν Μπιάο (1907-1971) ήταν μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Κίνας, αντιπρόεδρος (1958) και υπουργός Άμυνας (1959). Ο Λιν θεωρείται αρχιτέκτονας της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης της Κίνας. Ο Λιν διορίστηκε διάδοχος του Μάο το 1966, αλλά έχασε την εύνοιά του το 1970. Αισθανόμενος την πτώση του, ο Λιν αναμείχθηκε, σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, σε μια προσπάθεια πραξικοπήματος και επιχείρησε να διαφύγει στην Ε.Σ.Σ.Δ. μόλις η μηχανορραφία ξεσκεπάστηκε. Κατά τη διάρκεια της αποπειραθείσας φυγής του, το αεροπλάνο του συνετρίβη στη Μογγολία, με συνέπεια τον θάνατό του.

²² Ο Τσου Τσιου-Μπιάι (1899-1935) είναι ένας από τους πρώτους ηγέτες του Κ.Κ.Κ. και διάσημος αριστερός συγγραφέας. Τον συνέλαβε το ΚΜΤ στις 23 Φεβρουαρίου του 1935 και πέθανε στις 18 Ιουνίου του ίδιου έτους.

²³ Οι «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» αναφέρθηκαν αρχικά σε μια ομιλία του Τζιανγκ Ζε-Μιν τον Φεβρουάριο, του 2000. Σύμφωνα με αυτό το δόγμα, το Κόμμα πρέπει πάντα να αντιπροσωπεύει την τάση ανάπτυξης των προηγμένων παραγωγικών δυνάμεων της Κίνας, τον προσανατολισμό του προηγμένου πολιτισμού της Κίνας και τα θεμελιώδη συμφέροντα της συντριπτικής πλειονότητας.

οι ηγέτες άλλων δημοκρατικών κομμάτων όπως ο Τζανγκ Μπο-Τζούν και ο Λούο Λονγκ-Τζι, συνιδρυτές «της Δημοκρατικής Ένωσης της Κίνας», χρησιμοποιήθηκαν ως υποστηρικτές του Κ.Κ.Κ. όταν αυτό επιδίωκε να αρπάξει την κρατική εξουσία, αλλά αργότερα εκδιώχτηκαν ως «δεξιόι».

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι μια εξεζητημένη επαγγελματική συμμορία

Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει χρησιμοποιήσει διπρόσωπες στρατηγικές, από τη μια όψη μαλακές και εύκαμπτες και από την άλλη σκληρές και αυστηρές. Οι μαλακότερες στρατηγικές του περιλαμβάνουν την προπαγάνδα, ενωμένα μέτωπα, σπορά διχόνοιας, κατασκοπεία, υποκινούμενη εξέγερση, διπλο-συναλλαγή, πλύση εγκεφάλου, ψέματα και εξαπάτηση, κάλυψη της αλήθειας, ψυχολογική βία και δημιουργία ατμόσφαιρας τρόμου. Κάνοντας αυτά τα πράγματα, το Κ.Κ.Κ. δημιουργεί ένα σύνδρομο φόβου μέσα στις καρδιές των ανθρώπων που τους οδηγεί να ξεχάσουν εύκολα τις αδικίες του Κόμματος. Αυτές οι μυριάδες μέθοδοι θα μπορούσαν να απαλείψουν την ανθρώπινη φύση και να αναθρέψουν τη μοχθηρία στην ανθρωπότητα. Η σκληρή τακτική του Κ.Κ.Κ. περιλαμβάνει βία, ένοπλο αγώνα, δίωξη, πολιτικές κινήσεις, δολοφονία μαρτύρων, απαγωγή, καταστολή των διαφορετικών απόψεων, ένοπλες επιθέσεις, περιοδικές καταστολές κτλ. Αυτές οι επιθετικές μέθοδοι δημιουργούν και διαιωνίζουν τον τρόμο.

Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί και τις μαλακές και τις σκληρές μεθόδους ταυτόχρονα. Μερικές φορές ήταν χαλαρές σε κάποιες περιπτώσεις ενώ αυστηρές σε άλλες, ή ήταν χαλαρές στο εξωτερικό ενώ σκληρές στις εσωτερικές υποθέσεις τους. Σε μια χαλαρή ατμόσφαιρα, το Κ.Κ.Κ. ενθάρρυνε την έκφραση διαφορετικών απόψεων, αλλά, σαν να ήθελε να βγάλει το φίδι από την τρύπα του, εκείνοι που εξέφραζαν ελεύθερα τη γνώμη τους διώκονταν στην επόμενη περίοδο του αυστηρού ελέγχου. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε συχνά τη δημοκρατία για να προκαλέσει το ΚΜΤ, αλλά όταν οι διανοούμενοι στις ελεγχόμενες από το Κ.Κ.Κ. περιοχές διαφωνούσαν με το Κόμμα, βασανίζονταν ή ακόμα και δολοφονούνταν. Για παράδειγμα, το αχρείο «επεισόδιο των Άγριων Κρίνων», στο οποίο ο διανοούμενος Γουάνγκ Σι-Γουεϊ (1906-1947), που έγραψε ένα δοκίμιο με τίτλο *Wild Lillies* για να εκφράσει το ιδανικό του για την ισότητα, τη δημοκρατία και τον ανθρωπισμό, εκδιώχθηκε στην κίνηση ανακάθαρσης της Γιανάν και δολοφονήθηκε με τσεκούρια από το Κ.Κ.Κ. το 1947.

Ένας βετεράνος ανώτερος υπάλληλος που είχε υποστεί βασανιστήρια στην κίνηση ανακάθαρσης στη Γιανάν θυμήθηκε ότι, όταν ήταν κάτω από έντονη πίεση, τον έσυραν για να ομολογήσει, και το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν να προδώσει τη συνείδησή του και να επινοήσει ψέματα. Στην αρχή, αισθάνθηκε άσχημα που ενοχοποίησε και ραδιουργούσε εναντίον των συντρόφων του. Μίσησε τον εαυτό του τόσο πολύ, που ήθελε να βάλει τέρμα στη ζωή του. Συμπτωματικά, ένα όπλο τοποθετήθηκε στο τραπέζι. Το άρπαξε, το έβαλε στο κεφάλι του και τράβηξε τη σκανδάλη. Το όπλο ήταν άσφαιρο! Αυτός που τον ανέκρινε περπατούσε λέγοντας: «Είναι καλό που αναγνώρισες ότι ό,τι έχεις κάνει ήταν λάθος. Οι πολιτικές του Κόμματος είναι επεικείς». Το Κομμουνιστικό Κόμμα ήξερε ότι είχατε φθάσει στα όριά σας, ότι ήσαστε «πιστοί» στο Κόμμα, έτσι είχατε περάσει τη δοκιμή. Το Κ.Κ.Κ. αρχικά πάντα στήνει σε κάποιον μια παγίδα θανάτου και απολαμβάνει έπειτα τον πόνο και την ταπείνωσή του. Όταν αυτός έφτανε στα όρια και απλώς επιθυμούσε να πεθάνει, το Κόμμα «ευγενικά» ερχόταν να του δείξει έναν τρόπο για να ζήσει. Λέγεται «καλύτερα ζωντανός και δειλός παρά νεκρός και ήρωας». Έτσι γίνεται κάποιος τόσο ευγνώμων στο Κόμμα όπως κάποιος στο σωτήρα του. Χρόνια αργότερα, αυτός ο ανώτερος υπάλληλος έμαθε για το Φάλουν Γκονγκ, μια μέθοδο Τσιγκόνγκ και άσκησης καλλιέργειας που άρχισε στην Κίνα. Αισθάνθηκε ότι η μέθοδος ήταν καλή. Παρά ταύτα, όταν άρχισε η δίωξη του Φάλουν

Γκονγκ το 1999, οι οδυνηρές μνήμες του παρελθόντος τον ξαναεπισκέφτηκαν, και δεν τόλμησε να πει ότι το Φάλουν Γκονγκ ήταν καλό.

Η εμπειρία του τελευταίου αυτοκράτορα Που-Γι της Κίνας²⁴ ήταν παρόμοια με αυτήν αυτού του ανώτερου υπαλλήλου. Φυλακισμένος στα κελιά του Κ.Κ.Κ. και βλέποντας τους ανθρώπους να σκοτώνονται ο ένας μετά τον άλλον, σκέφτηκε ότι θα πέθαινε σύντομα. Προκειμένου να ζήσει, δέχτηκε να του γίνει πλύση εγκεφάλου και συνεργάστηκε με τους φρουρούς των φυλακών. Αργότερα, έγραψε μια αυτοβιογραφία, *The First Half of my Life*, η οποία χρησιμοποιήθηκε από το Κ.Κ.Κ. ως ένα επιτυχές παράδειγμα αναθεώρησης ιδεολογίας.

Σύμφωνα με τις σύγχρονες ιατρικές μελέτες, πολλά θύματα έντονης πίεσης και απομόνωσης γίνονται έρμαια μιας ανώμαλης αίσθησης εξάρτησης από τους δεσμώτες τους γνωστής ως Σύνδρομο της Στοκχόλμης. Οι διαθέσεις των θυμάτων –ευτυχία ή θυμός, χαρά ή λύπη– υπαγορεύονται από τις αντίστοιχες αυτών που τους κρατούν. Η παραμικρή εύνοια για τα θύματα θα γίνει δεκτή με βαθιά ευγνωμοσύνη. Υπάρχουν περιγραφές στις οποίες τα θύματα αναπτύσσουν «αγάπη» για τους θύτες. Αυτό το ψυχολογικό φαινόμενο έχει χρησιμοποιηθεί επί μακρόν με επιτυχία από το Κ.Κ.Κ. τόσο ενάντια στους εχθρούς του όσο και στον έλεγχο του νου των πολιτών.

Το Κόμμα είναι το μεγαλύτερο κακό

Η πλειονότητα των γενικών γραμματέων του Κ.Κ.Κ. έχουν ονομαστεί αντι-κομμουνιστές. Σαφώς, το Κ.Κ.Κ. έχει δική του ζωή, με το δικό του ανεξάρτητο σώμα. Το Κόμμα διευθύνει τα ανώτερα στελέχη του και όχι το αντίστροφο. Στις «σοβιετικές περιοχές» της επαρχίας Τζιανγκσί, ενώ το Κ.Κ.Κ. περικυκλώθηκε από το ΚΜΤ, αν και μετά βίας μπόρεσε να επιζήσει, ακόμα διεξήγαγε εσωτερικές διαδικασίες εκκαθάρισης στο όνομα του να πάρει μέτρα πειθαρχίας κατά του «αντι-μπολσεβικικού (ΑΒ) Σώματος», εκτελώντας τους ίδιους του τους στρατιώτες τη νύχτα ή λιθοβολώντας τους μέχρι θανάτου για να γλιτώσει σφαίρες. Στη βόρεια επαρχία Σαανσί, ενώ στριμώχνεται μεταξύ των Ιαπώνων και του ΚΜΤ, το Κ.Κ.Κ. αρχίζει την μαζικής εκκαθάρισης κίνηση ανακάθαρσης στην Γιανάν, σκοτώνοντας πάρα πολλούς ανθρώπους. Αυτός ο τύπος επαναλαμβανόμενης σφαγής σε τέτοια κλίμακα δεν απέτρεψε την επέκταση της δύναμης του Κ.Κ.Κ. ώστε να κυβερνήσει τελικά όλη την Κίνα. Το Κ.Κ.Κ. επέκτεινε αυτό το πρότυπο του εσωτερικού ανταγωνισμού και της δολοφονίας του ενός μετά τον άλλον από τις μικρές σοβιετικές περιοχές σε ολόκληρο το έθνος.

Το Κ.Κ.Κ. είναι όπως ένας κακοήθης όγκος: στη γρήγορη ανάπτυξή του, το κέντρο του όγκου έχει ήδη πεθάνει, αλλά συνεχίζει να διαχέεται στους υγιείς οργανισμούς περιφερειακά. Αφότου διεισδύσουν στους οργανισμούς και στα σώματα, νέοι όγκοι εμφανίζονται. Ανεξάρτητα από το πόσο καλό ή κακό ήταν ένα πρόσωπο, αφότου προσχωρήσει στο Κ.Κ.Κ., γινόταν μέρος της καταστρεπτικής δύναμής του. Όσο τιμιότερος ήταν κάποιος τόσο πιο καταστρεπτικός θα γινόταν. Αναμφισβήτητα, αυτός ο όγκος του Κ.Κ.Κ. θα συνεχίσει να

²⁴ Που-Γι, ή Αισιν Γκίόρο στα Μαντζουριανά (1906-1967), ο τελευταίος αυτοκράτορας (1908-1912) της Κίνας, κυβέρνησε με το όνομα Σουάν Τουνγκ. Μετά την παραίτησή του, η νέα δημοκρατική κυβέρνηση του χορήγησε μεγάλη κυβερνητική σύνταξη και του επέτρεψε να ζήσει στην απαγορευμένη πόλη του Πεκίνου έως το 1924. Μετά το 1925, έζησε στην ιαπωνική παραχώρηση στην Τιεντζίν. Το 1934, με το όνομα Κανγκ Τε, έγινε αυτοκράτορας του «ανεξάρτητου» κράτους της Μαντζουρίας. Συνελήφθη από τους Ρώσους το 1945 που τον κράτησαν αιχμάλωτό τους. Το 1946, ο Που-Γι πιστοποίησε στη δίκη πολεμικών εγκλημάτων του Τόκιο ότι ήταν το απρόθυμο εργαλείο των Ιαπώνων μιλιταριστών και όχι, όπως ισχυρίζονταν, όργανο της μαντζουριανής αυτοδιάθεσης. Το 1950 παραδόθηκε στους Κινέζους κομμουνιστές και φυλακίστηκε στη Σενγιάνγκ έως το 1959, όταν του χορήγησε αμνηστία ο Μάο.

αυξάνεται έως ότου να μη μείνει τίποτα για να τον θρέψει. Κατόπιν, ο καρκίνος θα πεθάνει σίγουρα.

Ο ιδρυτής του Κ.Κ.Κ., ο Τσεν Ντου-Σιου, ήταν διανοούμενος και ηγέτης της φοιτητικής κινητοποίησης της 4ης Μαΐου. Παρουσιάστηκε αντίθετος με τη βία, και προειδοποίησε τα μέλη του Κ.Κ.Κ. ότι εάν προσπαθήσουν να προσηλυτίσουν το ΚΜΤ στην κομμουνιστική ιδεολογία ή είχαν πολύ ενδιαφέρον για την εξουσία, αυτό θα οδηγούσε βεβαίως σε τεταμένες σχέσεις. Επίσης, ένας από τους πιο ενεργούς της γενιάς της 4ης Μαΐου, ο Τσεν, ήταν επίσης ανεκτικός. Ωστόσο, ήταν ο πρώτος που ονομάστηκε «δεξιός οπορτουνιστής».

Ένας άλλος ηγέτης του Κ.Κ.Κ., ο Τσου Τσιου-Μπάι, πίστευε ότι τα μέλη του Κ.Κ.Κ. πρέπει να συμμετέχουν στις μάχες και στην πάλη, να οργανώνουν εξεγέρσεις, να ανατρέπουν τις αυθεντίες και να χρησιμοποιούν ακραία μέσα για να επαναφέρουν την κινεζική κοινωνία στην κανονική λειτουργία της. Ωστόσο, ομολόγησε πριν από το θάνατό του, «δεν θέλω να πεθάνω ως επαναστάτης. Είχα αφήσει το κίνημά σας πολύ καιρό πριν. Λοιπόν, η ιστορία έπαιξε ένα τέχνασμα, φέρνοντάς με εμένα, έναν διανοούμενο, στον πολιτικό στίβο της επανάστασης και κρατώντας με εκεί πολλά χρόνια. Στο τέλος, δεν μπορούσα ακόμα να ξεπεράσω τις ευγενείς αντιλήψεις μου. Δεν μπορώ να γίνω πολεμιστής του προλεταριάτου τελικά»²⁵.

Ο ηγέτης του Κ.Κ.Κ., Γουάνγκ Μινγκ, στις συμβουλές της Κομμουνιστικής Διεθνούς, μίλησε για συνεργασία με το ΚΜΤ στον πόλεμο ενάντια στους Ιάπωνες, αντί της επέκτασης της βάσης του ΚΚΚ. Στις συνεδριάσεις του Κ.Κ.Κ., ο Μάο και ο Τζανγκ Γουεν-Τιεν²⁶ δεν μπόρεσαν να πείσουν αυτόν τον σύντροφο, ούτε μπορούσαν να αποκαλύψουν την αλήθεια της θέσης τους: δεδομένης της περιορισμένης στρατιωτικής δύναμης του Κόκκινου Στρατού, δεν θα ήταν σε θέση να συγκρατήσουν ούτε μια μεραρχία των Ιαπώνων μόνοι τους. Εάν, ενάντια στην λογική, το Κ.Κ.Κ. είχε αποφασίσει να πολεμήσει, η κατοπινή ιστορία της Κίνας θα ήταν εντελώς διαφορετική. Ο Μάο αναγκάστηκε να παραμείνει σιωπηλός στις συνεδριάσεις. Αργότερα, ο Γουάνγκ Μινγκ αντικαταστάθηκε, πρώτα για μια «αριστερή» απόκλιση και έπειτα στιγματίστηκε σαν καιροσκόπος της δεξιάς ιδεολογίας.

Ο Χου Γιαο-Μπανγκ, ένας άλλος γραμματέας του Κόμματος, που αναγκάστηκε να παραιτηθεί τον Ιανουάριο του 1987, είχε ξανακερδίσει την υποστήριξη του κινεζικού λαού για το Κ.Κ.Κ. δικαιώνοντας πολλά αθώα θύματα που είχαν δολοφονηθεί στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Στο τέλος, πετάχτηκε έξω από το Κόμμα.

Ο Τζάο Τζι-Γιανγκ²⁷, ο τελευταίος πρώην γραμματέας, ήθελε να βοηθήσει το Κ.Κ.Κ. σε περαιτέρω μεταρρύθμιση, όμως οι ενέργειές του τού έφεραν τρομερές συνέπειες.

Έτσι τι θα μπορούσε κάθε νέος ηγέτης του Κ.Κ.Κ. να πετύχει; Μια αληθινή μεταρρύθμιση του Κ.Κ.Κ. θα οδηγούσε στο θάνατό του. Οι μεταρρυθμιστές θα έχαναν γρήγορα την εξουσία τους από το Κ.Κ.Κ. Είναι μέχρι ένα πολύ συγκεκριμένο και στενό όριο όπου τα μέλη του Κ.Κ.Κ. μπορούν να κάνουν κάτι για να μετασχηματίσουν το σύστημα του Κ.Κ.Κ. Είναι όμως τόσο στενό ώστε δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να πετύχει η μεταρρύθμιση του Κ.Κ.Κ.

²⁵ Από την ομιλία του Τσου Τσιου-Μπαι «Μερικά ακόμη λόγια» στις 23 Μαΐου του 1935 πριν από το θάνατό του στις 18 Ιουνίου 1935.

²⁶ Τζανγκ Γουεν-Τιεν (1900-1976), σημαντικός ηγέτης του Κ.Κ.Κ. από τη δεκαετία του '30. Ήταν αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών της Κίνας από το 1954 ως το 1960. Διώχτηκε μέχρι θανάτου το 1976 κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Η περίπτωση του επανορθώθηκε τον Αύγουστο του 1979.

²⁷ Ο τελευταίος των δέκα γενικών γραμματέων του ΚΚΚ. Απομακρύνθηκε λόγω της διαφωνίας του με τη χρήση βίας για τον τερματισμό των φοιτητικών διαδηλώσεων στην πλατεία Τιενανμέν το 1989.

Αφού όλοι οι αρχηγοί του Κόμματος μετατράπηκαν σε «κακούς», πώς μπόρεσε το Κ.Κ.Κ. να επεκτείνει την επανάσταση; Σε πολλές περιπτώσεις όταν το Κ.Κ.Κ. ήταν στα καλύτερά του – επίσης το πιο αχρείο όμως – τα υψηλόβαθμα στελέχη του απέτυχαν στα πόστα τους. Αυτό συνέβαινε επειδή ο βαθμός κακίας τους δεν ανταποκρίθηκε στα υψηλά πρότυπα που έθετε το Κόμμα, το οποίο, επανειλημμένως, έχει επιλέξει μόνο το χειρότερο. Πολλών αρχηγών του Κόμματος η πολιτική ζωή τελείωσε τραγικά, όμως το Κ.Κ.Κ. έχει επιζήσει. Οι ηγέτες του Κ.Κ.Κ. που διατήρησαν τις θέσεις τους δεν ήταν εκείνοι που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το Κόμμα, αλλά εκείνοι που θα μπορούσαν να κατανοήσουν τις κακές προθέσεις του Κόμματος και να τις ακολουθήσουν. Ενίσχυσαν τη δυνατότητα του Κ.Κ.Κ. να επιζεί σε περίοδο κρίσης, και δόθηκαν εξ ολοκλήρου στο Κόμμα. Δεν είναι να απορεί κανείς που τα μέλη του Κόμματος ήταν σε θέση να μάχονται με τον ουρανό, με τη γη, και να πολεμούν κατά άλλων ανθρώπινων όντων. Αλλά δεν θα μπορούσαν ποτέ αυτοί να αντιταχθούν στο Κόμμα. Είναι ήμερα εργαλεία του Κόμματος, ή το πολύ-πολύ απλά συμβιώνουν με το Κόμμα.

Η αναισχυντία έχει γίνει μια εξαιρετική ποιότητα του σημερινού ΚΚΚ. Σύμφωνα με το Κόμμα, όλα τα λάθη του έγιναν από μεμονωμένους αρχηγούς του Κόμματος, π.χ., τον Τζανγκ Γκουο-Τάο²⁸ ή τη Συμμορία των Τεσσάρων²⁹. Ο Μάο κρίθηκε από το Κόμμα ότι διέπραξε τρία λάθη και επτά επιτεύγματα, ενώ ο Ντενγκ Σιάο-Πινγκ κρίθηκε ότι έκανε τέσσερα λάθη και έξι επιτεύγματα, αλλά το ίδιο το Κόμμα δεν έκανε λάθος ποτέ. Ακόμα κι αν το Κόμμα έκανε λάθος, λοιπόν, είναι το ίδιο το Κόμμα που διόρθωσε αυτά τα λάθη. Επομένως, το Κόμμα λέει στα μέλη του «να κοιτάζουν μπροστά» και «να μην μπερδεύονται σε παλαιότερους απολογισμούς». Πολλά μπορούσαν να αλλάξουν: Ο κομμουνιστικός παράδεισος μετατρέπεται σε ταπεινό στόχο σοσιαλιστικής τροφής και στέγασης. Ο μαρξισμός-λενινισμός αντικαθίστανται από τις «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις». Ο κόσμος δεν πρέπει να εκπλαγεί βλέποντας το Κ.Κ.Κ. να προωθεί τη δημοκρατία, την ελευθερία της πίστης, να εγκαταλείπει τον Τζιανγκ Τζε-Μιν σε μια νύχτα ή να αποκαθιστά τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, εάν κρίνει πως αυτό είναι απαραίτητο για να διατηρήσει τον έλεγχό του. Υπάρχει ένα πράγμα που δεν αλλάζει ποτέ για το Κ.Κ.Κ.: Η θεμελιώδης επιδίωξη των στόχων του Κόμματος – η επιβίωση και η διατήρηση της εξουσίας και του ελέγχου του.

Το Κ.Κ.Κ. έχει αναμιξεί τη βία, την τρομοκρατία και την υψηλής καταπίεσης πολιτική κατήχηση, για να σχηματοποιήσει τη θεωρητική του βάση, η οποία μετατρέπεται έπειτα σε φύση του Κόμματος, σε ανώτατες αρχές του Κόμματος, πνεύμα των ηγετών του, μηχανισμό λειτουργίας ολόκληρου του Κόμματος, και κριτήρια για τις ενέργειες όλων των μελών του Κ.Κ.Κ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι τόσο συμπαγές όσο ο χάλυβας, και η πειθαρχία τόσο σκληρή όσο το σίδηρο. Η πρόθεση όλων των μελών πρέπει να ενοποιηθεί, και οι ενέργειες όλων των μελών πρέπει να συμμορφώνονται πλήρως με την πολιτική ημερήσια διάταξη του Κόμματος.

²⁸ Τζανγκ Γκουο-Τάο (1897-1979), ένας από τους ιδρυτές του ΚΚΚ. Αποβλήθηκε από το Κ.Κ.Κ. τον Απρίλιο του 1938. Πήγε στην Ταϊβάν το Νοέμβριο του 1948, έπειτα στο Χονγκ Κονγκ το 1949. Μετανάστευσε στον Καναδά το 1968.

²⁹ Η «Συμμορία των Τεσσάρων» σχηματίστηκε από τη σύζυγο του Μάο, Τζιανγκ Τσινγκ (1913-1991), τον υπάλληλο του Τμήματος Προπαγάνδας της Σαγκάης Τζανγκ Τσουν-Τσiao (1917-1991), τον λογοτεχνικό κριτικό Γιαο Γουέν-Γιουέν (1931) και το φρουρό ασφάλειας της Σαγκάης Γουάνγκ Χονγκ-Γουέν (1935-1992). Ανήλθαν στην εξουσία κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης (1966-1976) και δέσποζαν στην κινεζική πολιτική στην αρχή της δεκαετίας του '70.

Συμπέρασμα

Γιατί η ιστορία έχει επιλέξει το Κομμουνιστικό Κόμμα πέρα από οποιαδήποτε άλλη πολιτική δύναμη στην Κίνα; Όπως είναι γνωστό, σε αυτόν τον κόσμο υπάρχουν δύο δυνάμεις, δύο επιλογές. Η μια είναι το παλιό και το κακό, του οποίου στόχος είναι το κακό και η επιλογή του αρνητικού. Η άλλη είναι το δίκαιο και το καλό, που θα επιλέξει το σωστό και το αγαθοεργό. Το Κ.Κ.Κ. επιλέχτηκε από τις παλιές δυνάμεις. Ο λόγος για την επιλογή είναι ακριβώς επειδή το Κ.Κ.Κ. έχει συλλέξει όλο το κακό του κόσμου, εγχώριο ή ξένο, παρελθοντικό ή τωρινό. Είναι χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος των κακών δυνάμεων. Το Κ.Κ.Κ. αξιοποίησε στο μέγιστο βαθμό την εγγενή αθωότητα των ανθρώπων και την καλοκαγαθία για να εξαπατήσει και, βαθμιαία, έχει θριαμβεύσει στην εξέλιξη της σημερινής του ικανότητας για καταστροφή.

Τι εννοούσε το Κόμμα όταν υποστήριξε ότι δεν θα υπήρχε καμία νέα Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα; Από την ίδρυσή του το 1921 έως ότου πήρε την πολιτική εξουσία το 1949, τα στοιχεία δείχνουν ξεκάθαρα ότι χωρίς εξαπάτηση και βία, το Κ.Κ.Κ. δεν θα ήταν στην εξουσία. Το Κ.Κ.Κ. διαφέρει από όλους τους άλλους τύπους οργανώσεων στο ότι ακολουθεί μια διαστρεβλωμένη ιδεολογία του μαρξισμού-λενινισμού, και κάνει ό,τι το ευχαριστεί. Μπορεί να εξηγήσει όλα αυτά που κάνει με υψηλές θεωρίες και να τις συνδέει έξυπνα με συγκεκριμένες λαϊκές ομάδες, «δικαιολογώντας» έτσι τα πεπραγμένα του. Μεταδίδει ραδιοφωνική προπαγάνδα κάθε ημέρα, ντύνοντας τις στρατηγικές του με διάφορες αρχές και θεωρίες και παρουσιάζοντας αποδείξεις για το ότι το ίδιο είναι πάντα σωστό.

Η μέχρι τώρα εξέλιξη του Κ.Κ.Κ. είναι μια διαδικασία συσσώρευσης κακού, με τίποτα λαμπρό. Η διαδρομή του Κ.Κ.Κ. μας εξιστορεί με ακρίβεια την μη νομιμότητά του. Ο κινεζικός λαός δεν επέλεξε το Κ.Κ.Κ.. Αντ' αυτού, το Κ.Κ.Κ. επέβαλε τον κομμουνισμό, αυτό το ξένο κακό φάσμα, στον κινεζικό λαό εφαρμόζοντας τα κακά γνωρίσματα που έχει κληρονομήσει από το κομμουνιστικό Κόμμα –κακό, εξαπάτηση, ενθάρρυνση, εξαπόλυση των αποβλήτων της κοινωνίας, κατασκοπεία, ληστεία, πάλη, εξάλειψη και έλεγχο.

(Τελευταία Ενημέρωση 30 Δεκεμβρίου 2004)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 13 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 3^ο:

Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή

Όταν μιλάνε για την τυραννία, οι περισσότεροι Κινέζοι θυμούνται τον Τσιν Σι Χουάνγκ (259-210 π.Χ.), τον πρώτο αυτοκράτορα της δυναστείας Τσιν, του οποίου η τυραννική αυλή έκαψε φιλοσοφικά βιβλία και έθαψε ζωντανούς μελετητές του Κομφούκιου. Η σκληρή μεταχείριση των ανθρώπων από τον Τσιν Σι Χουάνγκ προήλθε από την πολιτική του της «υποστήριξης της εξουσίας του με όλα τα μέσα κάτω από τον ουρανό»¹. Αυτή η πολιτική είχε τέσσερις βασικές πτυχές: υπερβολικά βαριά φορολογία, σπατάλη της ανθρώπινης εργασίας σε προγράμματα για να δοξαστεί ο ίδιος, βάνουσα βασανιστήρια βάσει σκληρών νόμων και τιμωρία ακόμη και

(Global Photos/Liaison)

Η τυραννία συλλαμβάνεται στη φωτογραφική μηχανή: Η κινεζική αστυνομία –με στολές και πολιτικά– συλλαμβάνει ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ, που είχαν πάει στην πλατεία Τιενανμέν για να κάνουν ειρηνική έκκληση ώστε να δοθεί ένα τέλος στη δίωξη, 9 Νοεμβρίου 2000.

των μελών της οικογένειας και των γειτόνων των παραβατών και έλεγχο του ανθρώπινου νου κόβοντας κάθε δίοδο για ελεύθερη σκέψη και έκφραση μέσω της καύσης των βιβλίων και της ταφής των μελετητών ζωντανών. Κατά την εξουσία του Τσιν Σι Χουάνγκ, η Κίνα είχε πληθυσμό περίπου 10 εκατομμυρίων. Η αυλή του Τσιν στρατολόγησε περισσότερα από 2 εκατομμύρια ανθρώπους για καταναγκαστική εργασία. Ο Τσιν Σι Χουάνγκ έφερε τους άτεγκτους νόμους του στο πεδίο της διάνοησης, απαγορεύοντας την ελευθερία της σκέψης σε μαζικό επίπεδο. Κατά τη διάρκεια της εξουσίας του, χιλιάδες οπαδοί του Κομφούκιου και ανώτεροι υπάλληλοι που επέκριναν την κυβέρνηση σκοτώθηκαν.

Σήμερα η βία και οι καταχρήσεις του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος (Κ.Κ.Κ.) είναι ακόμα αυστηρότερες από εκείνες της τυραννικής δυναστείας του Τσιν. Η φιλοσοφία του Κ.Κ.Κ. πρεσβεύει «την πάλη», και η εξουσία του Κ.Κ.Κ. έχει χτιστεί πάνω σε μια σειρά «ταξικών αγώνων» και «ιδεολογικών αγώνων», τόσο στην Κίνα όσο και προς άλλα έθνη. Ο Μάο, ο πρώτος ηγέτης του Κ.Κ.Κ. της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (Λ.Δ.Κ.), είπε χωρίς περιστροφές: «Γιατί μπορεί ο αυτοκράτορας Τσιν Σι Χουάνγκ να καυχηθεί; Σκότωσε μόνο 460 οπαδούς του Κομφούκιου, εμείς όμως σκοτώσαμε 46.000 διανοούμενους. Ορισμένοι μας

¹ Από τα «Χρονικά των τροφίμων και των προϊόντων» στο «Ιστορία της προηγούμενης δυναστείας Χαν» (Han Shu). Το «όλα κάτω από τον ουρανό» αναφέρεται στην Κίνα κάτω από τους αυτοκράτορες.

κατηγορούν για την άσκηση της δικτατορίας όπως τον αυτοκράτορα Τσιν Σι Χουάνγκ, κάτι το οποίο αναγνωρίζουμε όλοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι κρίμα που δεν μας απέδωσαν αρκετή αναγνώριση, κι έτσι πρέπει να την κερδίσουμε μόνοι μας»².

Ρίξτε μια ματιά στα 55 σκληρά χρόνια που η Κίνα βρίσκεται υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ. Καθώς η θεμελιώδης φιλοσοφία του είναι αυτή της «πάλης των τάξεων», το Κ.Κ.Κ. έχει επιδοθεί, μετά την ανάληψη της εξουσίας, στη διάπραξη ταξικής γενοκτονίας, και έχει επιτύχει την κυριαρχία του τρόμου μέσω της βίαιης επανάστασης. Η δολοφονία και η πλύση εγκεφάλου έχουν χρησιμοποιηθεί για την καταστολή οποιονδήποτε άλλων πεποιθήσεων εκτός της κομμουνιστικής θεωρίας. Το Κ.Κ.Κ. έχει προωθήσει τη μια πολιτική μετά την άλλη για να φανεί το ίδιο αλάνθαστο και θεάρεστο. Ακολουθώντας τις θεωρίες του για πάλη των τάξεων και βίαιη επανάσταση, το Κ.Κ.Κ. έχει προσπαθήσει να απαλλαχτεί από τους διαφωνούντες και τις αντιτιθέμενες κοινωνικές τάξεις, χρησιμοποιώντας βία και εξαπάτηση για να αναγκάσει όλους τους Κινέζους να γίνουν υπάκουοι υπηρέτες της τυραννικής εξουσίας του.

I. Εδαφική μεταρρύθμιση – Βγάζοντας από τη μέση την τάξη των γαιοκτημόνων

Μόλις τρεις μήνες μετά την ίδρυση της κομμουνιστικής Κίνας, το Κ.Κ.Κ. απαίτησε την εξουδετέρωση της τάξης των γαιοκτημόνων ως μια από τις κατευθυντήριες οδηγίες για το πρόγραμμα “μεταρρύθμιση γης” σε εθνικό επίπεδο. Το σύνθημα “γη στον καλλιεργητή” ικανοποίησε την εγωιστική πλευρά των δίχως γη χωρικών, τους ενθάρρυνε να αγωνιστούν εναντίον των γαιοκτημόνων με οποιοδήποτε μέσον και να μη λάβουν υπόψη τις ηθικές επιπτώσεις των ενεργειών τους. Η εκστρατεία της εδαφικής μεταρρύθμισης όριζε ρητά την εξάλειψη της τάξης των γαιοκτημόνων και ταξινόμησε τον αγροτικό πληθυσμό σε διαφορετικές κοινωνικές κατηγορίες. Είκοσι εκατομμύρια αγρότες σε εθνικό επίπεδο χαρακτηρίστηκαν «γαιοκτήμονες», «πλούσιοι αγρότες», «αντεπαναστατικά ή κακοποιά στοιχεία». Αυτοί οι νέοι παρίες αντιμετώπισαν τη διάκριση, την ταπείνωση και την απώλεια όλων των πολιτικών τους δικαιωμάτων. Καθώς η εκστρατεία της εδαφικής μεταρρύθμισης επεκτάθηκε σε απομακρυσμένες περιοχές και στα χωριά των εθνικών μειονοτήτων, οι οργανώσεις του Κ.Κ.Κ. επεκτάθηκαν επίσης γρήγορα. Επιτροπές Περιφέρειας του Κόμματος και Παραρτήματα Κοινοτήτων του Κόμματος εξαπλώθηκαν σε όλη την Κίνα. Τα τοπικά παραρτήματα ήταν το φερέφωνο για τη μεταβίβαση των οδηγιών από την Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Κ. και ήταν στην πρώτη γραμμή της πάλης των τάξεων, υποκινώντας τους χωρικούς να εναντιωθούν στους γαιοκτήμονες. Σχεδόν 100.000 γαιοκτήμονες πέθαναν κατά τη διάρκεια αυτής της κινητοποίησης. Σε ορισμένες περιοχές το Κ.Κ.Κ. και οι αγρότες σκότωσαν ολόκληρες οικογένειες γαιοκτημόνων, μη λαμβάνοντας υπόψη το φύλο ή την ηλικία, έτσι ώστε να εξλειφτεί η τάξη των γαιοκτημόνων.

Στο μεταξύ, το Κ.Κ.Κ. προώθησε το πρώτο κύμα προπαγάνδας του, δηλώνοντας ότι «ο πρόεδρος Μάο είναι ο μεγάλος σωτήρας του λαού» και ότι «μόνο το Κ.Κ.Κ. μπορεί να σώσει την Κίνα». Κατά τη διάρκεια της εδαφικής μεταρρύθμισης, οι χωρικοί δίχως γη πήραν ό,τι θέλησαν μέσω της πολιτικής του Κ.Κ.Κ. να θερίζει χωρίς κόπο, να ληστεύει χωρίς να νοιάζεται για τα μέσα που χρησιμοποιεί. Οι φτωχοί αγρότες «επένδυσαν» στο Κ.Κ.Κ. για τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής τους και αποδέχθηκαν έτσι την προπαγάνδα του, ότι δηλαδή το Κόμμα εργαζόταν για τα συμφέροντα του λαού.

Για τους γαιοκτήμονες που πρόσφατα απέκτησαν γη οι καλές ημέρες «γης στον αγρότη» ήταν

² Τσιαν Μπο-Τσενγκ, *Ασιατικός πολιτισμός*, τέταρτη έκδοση, 2000.

βραχύβιες. Μέσα σε δύο χρόνια, το Κ.Κ.Κ. επέβαλε διάφορες πρακτικές στους αγρότες, όπως ομάδες αμοιβαίας ενίσχυσης, νέους συνεταιρισμούς, παλιούς συνεταιρισμούς και λαϊκές κοινότητες. Με το σύνθημα της κριτικής «των γυναικών με τα δεμένα πόδια» –εκείνων που βηματίζουν αργά, – το Κ.Κ.Κ. ξεκίνησε και ώθησε, χρόνο με το χρόνο, τους αγρότες να «ορμήσουν» στο σοσιαλισμό. Με το σιτάρι, το βαμβάκι και το λάδι μαγειρέματος στο πλαίσιο ενός ενοποιημένου συστήματος προμήθειας σε εθνικό επίπεδο, τα σημαντικότερα γεωργικά προϊόντα αποκλείστηκαν από τις εμπορικές συναλλαγές. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. καθιέρωσε ένα οικιστικό σύστημα εγγραφής, εμποδίζοντας τους αγρότες να μεταβούν στις πόλεις για δουλειά ή διαμονή. Οι εγγεγραμμένοι κάτοικοι της υπαίθρου δεν είχαν την άδεια να αγοράσουν σιτάρι στα δημόσια καταστήματα και τα παιδιά τους απαγορεύτηκε να μετέχουν στο εκπαιδευτικό σύστημα των πόλεων. Τα παιδιά των χωρικών μπορούσαν να είναι μόνο αγρότες, μετατρέποντας έτσι 360 εκατομμύρια κατοίκους αγροτικών περιοχών των αρχών της δεκαετίας του '50 σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Αρχίζοντας το 1978, στα πρώτα πέντε χρόνια μετά τη μετάβαση από ένα συλλογικό σύστημα προς ένα σύστημα οικιακών συμβάσεων, αρκετοί μεταξύ των 900 εκατομμυρίων αγροτών βοηθήθηκαν λίγο, με το εισόδημά τους να αυξάνεται ελαφρώς και την κοινωνική τους θέση κάπως να βελτιώνεται. Εντούτοις, ένα τέτοιο πενιχρό όφελος χάθηκε σύντομα λόγω μιας διάρθρωσης των τιμών που ευνόησε τα βιομηχανικά προϊόντα έναντι των γεωργικών αγαθών. Οι αγρότες βυθίστηκαν στη φτώχεια ακόμη μια φορά. Το εισοδηματικό χάσμα μεταξύ αστικού και αγροτικού πληθυσμού έχει αυξηθεί δραματικά, και η οικονομική ανομοιογένεια συνεχίζει να διευρύνεται. Οι νέοι γαιοκτήμονες και οι πλούσιοι αγρότες έχουν επανεμφανιστεί στις αγροτικές περιοχές. Τα στοιχεία από το ρακτορείο ειδήσεων Σινχουά, το φερέφωνο του Κ.Κ.Κ., δείχνουν ότι από το 1997 το εισόδημα των σημαντικότερων περιοχών παραγωγής σιταριού και το εισόδημα των περισσότερων αγροτικών οικογενειών τέθηκε σε στασιμότητα ή και μειώθηκε σε ορισμένες περιπτώσεις. Με άλλα λόγια, το κέρδος των αγροτών από τη γεωργική παραγωγή δεν αυξήθηκε πραγματικά. Η αναλογία των αστικών προς τα αγροτικά εισοδήματα αυξήθηκε από 1,8 προς 1 στα μέσα της δεκαετίας του '80 σε 3,1 προς 1 σήμερα.

II. Μεταρρυθμίσεις στη βιομηχανία και στο εμπόριο – Βγάζοντας από τη μέση την τάξη των κεφαλαιοκρατών

Μια άλλη τάξη που το Κ.Κ.Κ. θέλησε να εξαλείψει ήταν η εθνική αστική τάξη που ήταν κάτοχος κεφαλαίου στις πόλεις και στις αγροτικές κωμοπόλεις. Μεταρρυθμίζοντας τη βιομηχανία και το εμπόριο της Κίνας, το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε ότι η κεφαλαιοκρατική και η εργατική τάξη ήταν διαφορετικής φύσης: η πρώτη ήταν αυτή που εκμεταλλευόταν την άλλη, ενώ η δεύτερη ήταν αυτή που δεν εκμεταλλευόταν και αντιστεκόταν στην εκμετάλλευση. Με αυτή τη λογική, η τάξη των κεφαλαιοκρατών γεννήθηκε για να εκμεταλλεύεται και δεν θα σταματούσε μέχρι να εξαλειφθεί. Θα μπορούσε μόνο να εξαλειφθεί, όχι να αναμορφωθεί. Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε και τη δολοφονία και την πλύση εγκεφάλου για να μετασχηματίσει τους κεφαλαιοκράτες και τους εμπόρους. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε την επί μακρόν δοκιμασμένη μεθόδου του να υποστηρίζει τους υπάκουους και να καταστρέφει τους διαφωνούντες. Εάν παραδίνατε το ενεργητικό της εταιρείας σας στο κράτος και υποστηρίζατε το Κ.Κ.Κ., θεωρούταν ότι αποτελείτε απλώς δευτερεύον πρόβλημα μεταξύ των υπολοίπων. Εάν, από την άλλη, διαφωνούσατε ή παραπονιόσασταν για την πολιτική του Κ.Κ.Κ., θα χαρακτηριζόσασταν αντεπαναστάτης και θα αποτελούσατε στόχο της δρακόντειας δικτατορίας του ΚΚΚ.

Κατά την κυριαρχία του τρόμου που ακολουθήθηκε στη διάρκεια αυτών των μεταρρυθμίσεων, όλοι οι κεφαλαιοκράτες και οι επιχειρηματίες παράδωσαν τα περιουσιακά τους στοιχεία. Πολλοί από αυτούς δεν μπορούσαν να αντέξουν την ταπείνωση που υπέστησαν και αυτοκτόνησαν. Ο Τσεν Γι, μετέπειτα δήμαρχος της Σαγκάης, ρωτούσε κάθε ημέρα: «Πόσοι αλεξιπτωτιστές είναι εκεί σήμερα;» αναφερόμενος στον αριθμό των κεφαλαιοκρατών που είχαν αυτοκτονήσει πηδώντας από τις ταρατσες των κτηρίων εκείνη την ημέρα. Μέσα σε λίγα μόλις χρόνια, το Κ.Κ.Κ. εξάλειψε πλήρως την ατομική ιδιοκτησία στην Κίνα.

Ενώσω εκτελούσε τα προγράμματά του μεταρρύθμισης γης και βιομηχανίας, το Κ.Κ.Κ. προώθησε πολλές μαζικές κινητοποιήσεις καταδίωξης του λαού. Αυτές οι ενέργειες περιλάμβαναν: καταστολή «αντεπαναστάσεων» θεωρώντας τις εκστρατείες μεταρρύθμισης, εκκαθάριση της εναντίον του Κ.Κ.Κ. κλίμας με επικεφαλής τον Γκάο Γκανγκ και τον Ράο Σου-Σι³, και εκτέλεση της αντεπαναστατικής ομάδας του Χου Φενγκ⁴, την «εκστρατεία των τριών στόχων», την «εκστρατεία των πέντε στόχων» και περαιτέρω εκκαθάριση των αντεπαναστατών. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε αυτές τις ενέργειες για να στοχεύσει και να καταδιώξει άγρια αμέτρητους αθώους πολίτες. Σε κάθε πολιτική κίνηση, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε πλήρως τον έλεγχο κυβερνητικών πόρων από κοινού με τις επιτροπές, τους κλάδους και τα παραρτήματα του Κόμματος. Τρία κομματικά μέλη θα διαμόρφωναν μια μικρή ομάδα μάχης, διεισδύοντας σε όλα τα χωριά και τις γειτονιές. Αυτές οι ομάδες μάχης ήταν πανταχού παρούσες. Αυτό το βαθιά περιχαρακωμένο δίκτυο ελέγχου του Κόμματος, που κληρονομήθηκε από το δίκτυο του Κ.Κ.Κ. όπως τα «παραρτήματα του Κόμματος που τοποθετήθηκαν στο στρατό» στα χρόνια του πολέμου, έχει διαδραματίσει έκτοτε βασικό ρόλο στις μετέπειτα πολιτικές κινήσεις.

III. Σκληρά μέτρα εναντίον των θρησκειών και των θρησκευτικών ομάδων

Το Κ.Κ.Κ. διέπραξε άλλη μια αγριότητα με τη βάνουση καταστολή της θρησκείας και την πλήρη απαγόρευση όλων των θρησκευτικών ομάδων σε επίπεδο βάσης ύστερα από την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το 1950, το Κ.Κ.Κ. καθοδήγησε τις τοπικές κυβερνήσεις του να απαγορεύσουν όλα τα ανεπίσημα θρησκευτικά δόγματα και τις μυστικές ομάδες. Το Κ.Κ.Κ. δήλωσε ότι εκείνες οι «φεουδαλιστικές» υπόγειες ομάδες ήταν απλώς εργαλεία στα χέρια των γαιοκτημόνων, των πλούσιων αγροτών, των αντεπαναστατών και των ειδικών πρακτόρων του ΚΜΤ. Κατά την - σε εθνικό επίπεδο –καταστολή, η κυβέρνηση κινητοποίησε τις έμπιστες της τάξεις για να προσδιορίσουν και να διώξουν τα μέλη των θρησκευτικών ομάδων. Οι κυβερνήσεις σε διάφορα επίπεδα συμμετείχαν άμεσα στη διάλυση τέτοιων «δεισιδαιμονικών ομάδων» όπως οι κοινότητες των χριστιανών, των καθολικών, των ταοϊστών (ειδικά οι πιστοί του Ι-Κουάν Τάο) και των βουδιστών. Διέταξαν τα μέλη αυτών των εκκλησιών, ναών και θρησκευτικών ομάδων να εγγραφούν σε κυβερνητικές αντιπροσωπείες και να μετανοήσουν για την πρότερη ανάμειξή τους. Διαφορετικά θα υπήρχε αυστηρή τιμωρία. Το 1951, η κυβέρνηση δημοσιοποίησε επισήμως τους κανονισμούς απειλώντας ότι

³ Ο Γκάο Γκανγκ και ο Ράο Σου-Σι ήταν και οι δύο μέλη της Κεντρικής Επιτροπής. Ύστερα από μια ανεπιτυχή προσπάθεια σε μια διαμάχη για εξουσία το 1954, κατηγορήθηκαν για σχεδιασμό διαχωρισμού του Κόμματος και διαγράφηκαν στη συνέχεια από αυτό.

⁴ Ο Χου Φενγκ, μελετητής και κριτικός λογοτεχνίας, αντιτάχθηκε στη δογματική πολιτική λογοτεχνίας του ΚΚΚ. Διαγράφηκε από το Κόμμα το 1955 και καταδικάστηκε σε 14 έτη φυλάκισης. Από το 1951 ως το 1952, το Κ.Κ.Κ. άρχισε την «εκστρατεία των τριών στόχων» και την «εκστρατεία των πέντε στόχων», ενέργειες με δηλωμένους στόχους την εξάλειψη της δωροδοκίας, των αποβλήτων και τη γραφειοκρατία μέσα στο Κόμμα, στην κυβέρνηση, στο στρατό και στις μαζικές οργανώσεις.

εκείνοι που συνέχιζαν τις δραστηριότητές τους στις ανεπίσημες θρησκευτικές ομάδες θα αντιμετώπιζαν ισόβια κάθειρξη ή θανατική ποινή.

Αυτή η ενέργεια εκδίωξε έναν μεγάλο αριθμό ευγενικών και νομοταγών πιστών. Ελλιπείς στατιστικές δείχνουν ότι το Κ.Κ.Κ. στη δεκαετία του '50 εκδίωξε τουλάχιστον τρία εκατομμύρια πιστούς, αρκετοί από τους οποίους θανατώθηκαν. Το Κ.Κ.Κ. έψαξε σχεδόν κάθε νοικοκυριό σε ολόκληρο το έθνος και ρώτησε τα μέλη του, θρυμματίζοντας ακόμη και τα λατρευτικά αγάλματα του «Θεού της Κουζίνας» που οι Κινέζοι αγρότες λάτρευαν εκ παραδόσεως. Οι εκτελέσεις ενίσχυσαν το μήνυμα του Κ.Κ.Κ. ότι η κομμουνιστική ιδεολογία ήταν η μόνη νόμιμη ιδεολογία και η μόνη νόμιμη πίστη. Έτσι σύντομα προέκυψε η έννοια των «πατριωτών» πιστών, με το κρατικό σύνταγμα να προστατεύει μόνο αυτούς. Η πραγματικότητα ήταν η εξής: οποιαδήποτε θρησκεία και να ασπαζόταν κανείς, υπήρχε μόνο ένα κριτήριο: έπρεπε να ακολουθεί τις οδηγίες του Κ.Κ.Κ. και να αναγνωρίζει ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν πάνω από κάθε θρησκεία. Εάν κάποιος ήταν χριστιανός, το Κ.Κ.Κ. ήταν ο θεός του χριστιανικού Θεού. Εάν ήταν βουδιστής, το Κ.Κ.Κ. ήταν ο κύριος Βούδας του κύριου Βούδα. Μεταξύ μουσουλμάνων, το Κ.Κ.Κ. ήταν ο Αλλάχ του Αλλάχ. Όσον αφορά το ζωντανό Βούδα στο Θιβετανικό Βουδισμό, το Κ.Κ.Κ. θα επενέβαινε και το ίδιο θα επέλεγε ποιος θα ήταν ο ζωντανός Βούδας. Το Κ.Κ.Κ. δεν άφηνε καμία επιλογή, αντιθέτως έπρεπε όλοι να λένε και να κάνουν ό,τι απαιτούσε αυτό. Όλοι οι πιστοί εξαναγκάστηκαν να εκτελούν τους στόχους του Κ.Κ.Κ. υποστηρίζοντας την πίστη τους κατ' όνομα μόνο. Σε αντίθετη περίπτωση, θα αποτελούσαν στόχο της δίωξης και της δικτατορίας του Κ.Κ.Κ.

Σύμφωνα με έκθεση στις 22 Φεβρουαρίου 2002 του ηλεκτρονικού περιοδικού *Humanity and Human Rights*, είκοσι χιλιάδες χριστιανοί πραγματοποίησαν μια έρευνα μεταξύ 560.000 εκκλησιών χριστιανών στο εσωτερικό σε 207 πόλεις σε 22 επαρχίες στην Κίνα. Η έρευνα διαπίστωσε ότι μεταξύ των συμμετεχόντων σε οικιακά εκκλησιάσματα, 130.000 ήταν υπό κυβερνητική επιτήρηση. Στο βιβλίο *How the Chinese Communist Party Persecuted Christians* (1958) δηλώνεται ότι μέχρι το 1957 το Κ.Κ.Κ. είχε σκοτώσει περισσότερους από 11.000 θρησκευόμενους και είχε συλλάβει αυθαίρετα και εκβιαστικά απέσπασε χρήματα από πολύ περισσότερους.

Με την εξάλειψη της τάξης των γαιοκτημόνων και των κεφαλαιοκρατών και με τη δίωξη μεγάλου αριθμού πιστών και νομοταγών πολιτών, το Κ.Κ.Κ. έστρωσε το δρόμο ώστε ο κομμουνισμός να γίνει η μοναδική θρησκεία της Κίνας.

IV. Η αντι-δεξιά κίνηση – Η πανεθνική πλύση εγκεφάλου

Το 1956, μια ομάδα Ούγγρων διανοούμενων σχημάτισε τον κύκλο Πετέφι, ο οποίος οργάνωσε φόρουμ και επικριτικές συζητήσεις με την συγγραφική κυβέρνηση. Η ομάδα προκάλεσε μια πανεθνική επανάσταση στην Ουγγαρία, η οποία συντρίφθηκε από τους σοβιετικούς στρατιώτες. Ο Μάο πήρε αυτό το γεγονός ως μάθημα. Το 1957, κάλεσε τους Κινέζους διανοούμενους και άλλους πολίτες «να βοηθήσουν το Κ.Κ.Κ. να ανακαθαρθεί». Αυτή η κίνηση, γνωστή εν συντομία ως «Κίνηση των Εκατό Λουλουδιών», ακολούθησε το σύνθημα «να αφήσει εκατό λουλούδια να ανθίσουν και εκατό σχολές σκέψης να διαφωνούν». Ο σκοπός του Μάο ήταν να πιαστούν στο δόλωμα τα «αντι-κομματικά στοιχεία». Στην επιστολή του προς τους επαρχιακούς προϊσταμένους του Κόμματος το 1957, ο Μάο εξέφρασε την πρόθεση «να πιαστούν τα φίδια έξω από τις τρύπες τους» αφήνοντάς τους να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους στο όνομα της ελευθερίας της σκέψης και της ανακάθαρσης του ΚΚΚ.

Τα συνθήματα της περιόδου ενθάρρυναν τους πολίτες να μιλούν ελεύθερα και υπόσχονταν ότι δεν θα υπάρξουν αντίποινα –«το Κόμμα δεν θα άρπαζε κανέναν από τα μαλλιά, δεν θα χτυπούσε με ραβδιά ούτε θα ξεκαθάριζε τους λογαριασμούς μετά το φθινόπωρο», δηλαδή το Κόμμα δεν θα έβρισκε λάθη, δεν θα έκανε επιθέσεις, δεν θα έβαζε ετικέτες, δεν θα επιδίωκε εκδίκηση. Σύντομα το Κ.Κ.Κ. άρχισε μια «αντι-δεξιά» κίνηση, χαρακτηρίζοντας 540.000 ανθρώπους που τόλμησαν να μιλήσουν ως «δεξιούς». Μεταξύ αυτών, 270.000 έχασαν τη δουλειά τους και 230.000 χαρακτηρίστηκαν «κεντροδεξιού» ή «αντι-σοσιαλιστικά στοιχεία». Αργότερα μερικοί συνόψισαν τις πολιτικές στρατηγικές δίωξης του Κ.Κ.Κ. σε τέσσερις κατηγορίες: Να βγάλει τα φίδια από τις τρύπες τους, να κατασκευάζει εγκλήματα, να επιτίθεται ξαφνικά και να τιμωρεί με μια μόνο κατηγορία, να επιτίθεται αδυσώπητα στο όνομα της σωτηρίας του λαού και να εξαναγκάζει σε αυτοκριτική χρησιμοποιώντας τους πιο αυστηρούς χαρακτηρισμούς.

Ποιες ήταν λοιπόν οι «αντεπαναστατικές ομιλίες» που είχαν προκαλέσει την εξορία τόσο πολλών δεξιών και αντι-κομμουνιστών επί σχεδόν 30 χρόνια σε κάθε μακρινή γωνιά της χώρας; Οι «τρεις κυριότερες αντεπαναστατικές θεωρίες», οι στόχοι των γενικών και εντατικών επιθέσεων της εποχής συνίστατο σε μερικές ομιλίες του Λούου Λονγκ-Τζι, του Τζανγκ Μπο-Τζουν και του Τσου Αν-Πινγκ. Μια πιο στενή ματιά σε αυτό που πρότειναν δείχνει ότι οι προθέσεις τους ήταν πραγματικά καλοκάγαθες.

Ο Λούου πρότεινε το σχηματισμό μιας κοινής επιτροπής του Κ.Κ.Κ. και διάφορων «δημοκρατικών» κομμάτων για να ερευνήσουν τις αποκλίσεις στην «εκστρατεία των τριών στόχων» και στην «εκστρατεία των πέντε στόχων» και τις ενέργειες για την εκκαθάριση των αντεπαναστατών. Το ίδιο το κρατικό Συμβούλιο παρουσίαζε συχνά κάτι στην Πολιτική Συμβουλευτική Επιτροπή και στο Λαϊκό Συνέδριο για παρατηρήσεις και σχόλια, και ο Τζανγκ πρότεινε η Πολιτική Συμβουλευτική Επιτροπή και το Λαϊκό Συνέδριο να περιληφθούν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Ο Τσου πρότεινε ότι, εφόσον μη μέλη του Κ.Κ.Κ. είχαν επίσης καλές ιδέες, αυτοσεβασμό και αίσθηση ευθύνης, δεν χρειαζόταν να διοριστούν μέλη του Κ.Κ.Κ. σε ολόκληρο το έθνος ως επικεφαλής κάθε μονάδας εργασίας, μεγάλης ή μικρής, ή ακόμα και για τις ομάδες κάτω από κάθε μονάδα εργασίας. Δεν χρειαζόταν επίσης όλα, σημαντικά ή δευτερεύοντα, να γίνονται πάντα με τον τρόπο που πρότειναν τα μέλη του Κ.Κ.Κ. Και οι τρεις είχαν εκφράσει την προθυμία τους να ακολουθήσουν το Κ.Κ.Κ. και καμία από τις προτάσεις τους δεν είχε υπερβεί τα όρια που οροθετήθηκαν από τα λόγια του συγγραφέα και κριτικού Λου Σουν⁵: «Κυριέ μου, ο μανδύας σας έχει λερωθεί. Παρακαλώ, βγάλτε τον και θα πλύνω για σας». Όπως ο Λου Σουν, έτσι κι αυτοί οι «δεξιού» εξέφρασαν ευπείθεια, υπακοή και σεβασμό.

Κανείς από τους καταδικασμένους «δεξιούς» δεν πρότεινε να ανατραπεί το Κ.Κ.Κ. Είχαν προσφέρει απλώς εποικοδομητική κριτική. Ακριβώς λόγω αυτών των προτάσεων, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έχασαν την ελευθερία τους και εκατομμύρια οικογένειες υπέφεραν. Ακολούθησαν περισσότερες κινήσεις όπως εμπιστοσύνης στο Κ.Κ.Κ., ξετρύπωμα των αδιαλλάκτων, η νέα εκστρατεία των τριών στόχων, αποστολή διανοουμένων στην ύπαιθρο για σκληρή εργασία, και σύλληψη των δεξιών που ξέφυγαν την πρώτη φορά. Οποιοσ είχε μια

⁵ Ο Λου Σουν (25 Σεπτεμβρίου 1881-19 Οκτωβρίου 1936) θεωρείται συχνά ιδρυτής της σύγχρονης ιδιωματικής (Baihua) κινεζικής λογοτεχνίας. Ήταν επίσης αξιόλογος μεταφραστής. Ως αριστερός συγγραφέας, ο Λου διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ιστορία της κινεζικής λογοτεχνίας. Τα βιβλία του επηρέασαν πολύ την κινεζική πατριωτική νεολαία. Επιστρέφοντας στην Κίνα από τις ιατρικές μελέτες στο Σεντάι, Ιαπωνία το 1909, έγινε λέκτορας στο πανεπιστήμιο Πεκίνου και άρχισε να γράφει.

διαφωνία με τον διευθυντή στον εργασιακό του χώρο, ειδικά με τους γραμματείς του Κόμματος, θα θεωρείτο ότι αντιτασσόταν στο Κ.Κ.Κ. Αυτό θα τους υπέβαλλε συχνά σε σταθερή κριτική ή θα τους έστελνε σε στρατόπεδα εργασίας για επιβεβλημένη επανεκπαίδευση. Μερικές φορές το Κόμμα επανατοποθέτησε ολόκληρες οικογένειες στις αγροτικές περιοχές, και απαγόρευσε στα παιδιά τους να πάνε στο πανεπιστήμιο ή στο στρατό. Δεν θα μπορούσαν να υποβάλουν αίτηση για δουλειά στις πόλεις ή στις κωμοπόλεις. Οι οικογένειες θα έχαναν τα ασφαλιστικά τους οφέλη και τη δημόσια υγειονομική περίθαλψη. Έγιναν κατώτερα μέλη της τάξης των αγροτών και περιθωριακοί ακόμη και μεταξύ των πολιτών δευτέρας κατηγορίας.

Μετά τη δίωξη των διανοούμενων, μερικοί μελετητές διαμόρφωσαν μια διπρόσωπη προσωπικότητα. Ακολούθησαν στενά τον «Κόκκινο Ήλιο» (δηλαδή τον Μάο) και έγιναν οι «δικαστές διανοούμενοι του Κ.Κ.Κ.» κάνοντας ή λέγοντας οτιδήποτε αυτό ζητούσε. Μερικοί απομακρύνθηκαν από τις πολιτικές υποθέσεις. Οι Κινέζοι διανοούμενοι, που παραδοσιακά είχαν μια ισχυρή αίσθηση ευθύνης προς το έθνος, έχουν από τότε φιμωθεί.

V. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός – Επινεύοντας ψέματα για να δοκιμαστεί η πίστη των πολιτών

Μετά την Αντι-δεξιά κίνηση, η Κίνα άρχισε να φοβάται την αλήθεια. Ο καθένας συμμετείχε σε ψεύτικες συζητήσεις, έλεγε ψεύτικες ιστορίες, εφηύρε ψεύτικες ιστορίες και απέφευγε και κουκούλωνε την αλήθεια μέσω ψεμάτων και φημών. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός ήταν μια σε εθνικό επίπεδο συλλογική άσκηση στο ψεύδος. Ολόκληρο το έθνος, υπό την καθοδήγηση του κακού φάσματος του Κ.Κ.Κ., έκανε πολλά γελοία πράγματα. Και οι ψεύτες και εκείνοι που υπέστησαν τα ψέματα προδόθηκαν. Σε αυτή την εκστρατεία ψεμάτων και γελοίων ενεργειών, το Κ.Κ.Κ. εμφύτευσε τη βίαιη, κακή ενέργειά του στον πνευματικό κόσμο των Κινέζων. Με το χρόνο, πολλοί τραγουδούσαν τραγούδια που προωθούσαν το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός: «Είμαι ο αυτοκράτορας Νεφρίτης, είμαι ο βασιλιάς Δράκος. Διατάζω τα τρία βουνά και τα πέντε φαράγγια να παραμερίσουν, έρχομαι»⁶. Πολιτικές όπως «η επίτευξη παραγωγής σιταριού 75.000 κλ. ανά εκτάριο», «ο διπλασιασμός της παραγωγής χάλυβα» και «ξεπερνώντας τη Μεγάλη Βρετανία σε 10 χρόνια και τις ΗΠΑ σε 15 χρόνια» προσπαθήθηκαν χρόνο με το χρόνο. Το αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών ήταν μια σοβαρή σε εθνικό επίπεδο πείνα που κόστισε τη ζωή σε εκατομμύρια ανθρώπους.

Κατά την όγδοη Ολομέλεια της Όγδοης Κεντρικής Συνεδρίασης της Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. που πραγματοποιήθηκε στο Λουσάν το 1959, ποιος μεταξύ των συμμετεχόντων δεν συμφώνησε με την άποψη του στρατηγού Πενγκ Ντε-Χουάι⁷ ότι το Μεγάλο Άλμα προς τα

⁶ Ο αυτοκράτορας Νεφρίτης και ο βασιλιάς Δράκος είναι κινεζικές μυθικές φιγούρες. Ο αυτοκράτορας Νεφρίτης, γνωστός ως η Μεγαλοπρεπής Προσωποποίηση του Νεφρίτη και αποκαλούμενος ανεπίσημα από τα παιδιά και τους απλούς ανθρώπους ως Παππούς Ουρανός, είναι ο κυβερνήτης του Ουρανού και μεταξύ των σημαντικότερων θεών του κινεζικού τασίστικού πανθέου. Ο βασιλιάς Δράκος είναι ο θεός κυβερνήτης των τεσσάρων θαλασσών. Κάθε θάλασσα, που αντιστοιχεί σε μια από τις βασικές κατευθύνσεις, κυβερνιέται από έναν βασιλιά Δράκοντα. Αυτοί οι βασιλιάδες ζουν σε κρυστάλλινα παλάτια, που φρουρούνται από στρατιώτες γαρίδες και στρατηγούς κάβουρες. Πέρα από την κυριαρχία τους στην υδρόβια ζωή, οι βασιλιάδες αυτοί χειρίζονται επίσης τα σύννεφα και τη βροχή. Ο βασιλιάς Δράκος της ανατολικής θάλασσας λέγεται ότι έχει τη μεγαλύτερη επικράτεια.

⁷ Πενγκ Ντε-Χουάι (1898-1974): Κομμουνιστής στρατηγός και πολιτικός ηγέτης. Ο Πενγκ ήταν ο προϊστάμενος διοικητής στον κορεατικό πόλεμο, αντιπρόεδρος του κρατικού Συμβουλίου, μέλος του Πολιτικού Γραφείου και υπουργός Άμυνας από το 1954-1959. Απομακρύνθηκε από τις θέσεις του μετά τη διαφωνία του με τις αριστερές προσεγγίσεις του Μάο στην ολομέλεια του Λουσάν του Κ.Κ.Κ. το 1959.

εμπρός που άρχισε από τον Μάο ήταν ανόητο; Εντούτοις, η ενίσχυση ή μη της πολιτικής του Μάο οροθετούσε τη γραμμή μεταξύ πίστης ή προδοσίας ή τη γραμμή μεταξύ ζώης και θανάτου. Σε μια ιστορία από την κινεζική ιστορία, όταν ο Τζάο Γκάο⁸ υποστήριξε ότι ένα ελάφι ήταν άλογο, ήξερε τη διαφορά μεταξύ ενός ελαφιού και ενός αλόγου, αλλά αποκάλεσε σκόπιμα ένα ελάφι άλογο για να ελέγξει την κοινή γνώμη, να κατασιγάσει τις συζητήσεις και να επεκτείνει την εξουσία του. Το αποτέλεσμα της Ολομέλειας του Λουσαν ήταν ότι ακόμη και ο Πενγκ Ντε-Χουάι αναγκάστηκε να υπογράψει ένα ψήφισμα καταδικάζοντας και διώκοντας τον ίδιο του τον εαυτό από την κεντρική κυβέρνηση. Ομοίως, στα τελευταία χρόνια της Πολιτιστικής Επανάστασης, ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ αναγκάστηκε να υποσχεθεί ότι δεν θα διαμαρτυρόταν ποτέ ενάντια στην κυβερνητική απόφαση να απομακρυνθεί από το πόστο του.

Η κοινωνία στηρίζεται στην εμπειρία του παρελθόντος για να καταλάβει τον κόσμο και να επεκτείνει τους ορίζοντές της. Το Κ.Κ.Κ., εντούτοις, έχει στερήσει από το λαό την ευκαιρία να μάθει από την ιστορία. Η επίσημη λογοκρισία των μέσων επικοινωνίας έχει συντελέσει μόνο στη μείωση της ικανότητας των πολιτών να διακρίνουν το καλό από κακό. Ύστερα από κάθε πολιτική κίνηση, στις νεότερες γενεές έχουν δοθεί μόνο οι θετικές περιγραφές του Κόμματος, αλλά λείπουν οι αναλύσεις, τα ιδανικά και η πείρα των οξυδερκών ανθρώπων των παλαιότερων γενεών. Κατά συνέπεια, οι άνθρωποι έχουν σκόρπιες μόνο πληροφορίες ως βάση για την κατανόηση της ιστορίας και για την αποτίμηση των πρόσφατων γεγονότων, θεωρώντας ότι είναι σωστοί ενώ παρεκκλίνουν παρασάγγες από την αλήθεια. Κατά συνέπεια, η πολιτική του Κ.Κ.Κ. να κρατά τους ανθρώπους στην άγνοια έχει πραγματοποιηθεί πλήρως.

VI. Η Πολιτιστική Επανάσταση – Ο κόσμος άνω κάτω λόγω της κακής κατοχής

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν μια μεγάλη παράσταση που «ανέβασε» το κομμουνιστικό φάσμα καθώς κατείχε ολόκληρη την Κίνα. Το 1966, ένα νέο κύμα βίας εξαπολύθηκε στην Κίνα, και ένας ανεξέλεγκτος κόκκινος τρόμος τίνιζε τα βουνά και πάγωσε τους ποταμούς. Ο συγγραφέας Τσιν Μου περιέγραψε την Πολιτιστική Επανάσταση με ψυχρούς όρους:

«Ήταν αληθινά μια πρωτοφανής καταστροφή: το Κ.Κ.Κ. φυλάκισε εκατομμύρια ανθρώπους λόγω της σύνδεσής τους με ένα [σεσημασμένο] οικογενειακό μέλος, σκότωσε εκατομμύρια περισσότερους, κατέστρεψε οικογένειες, μετέτρεψε παιδιά σε κακοποιούς, έκαψε βιβλία, γκρέμισε αρχαία κτήρια, διαπράττοντας όλων των ειδών τα εγκλήματα στο όνομα της επανάστασης.»

Συντηρητικοί υπολογισμοί τοποθετούν τον αριθμό των αφύσικων θανάτων στην Κίνα στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης σε 7,73 εκατομμύρια.

Οι άνθρωποι συχνά σκέφτονται εσφαλμένα ότι η βία και το μακελειό στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης συνέβησαν κυρίως κατά τις επαναστατικές κινητοποιήσεις και ότι ήταν οι Ερυθροφρουροί και οι επαναστάτες που διέπραξαν τις δολοφονίες. Εντούτοις,

⁸ Τζάο Γκάο (ημερομηνία γέννησης άγνωστη, πέθανε 210 π.Χ.): Προϊστάμενος ευνούχος κατά τη δυναστεία Τσιν. Το 210 π.Χ., μετά το θάνατο του αυτοκράτορα Τσιν Σι Χουάνγκ, ο Τζάο Γκάο, ο πρωθυπουργός Λι Σι και ο δεύτερος γιος του αυτοκράτορα Χου Χάι πλαστογράφησαν δύο διαθήκες του αυτοκράτορα, κάνοντας τον Χου Χάι τον νέο αυτοκράτορα και διατάζοντας το διάδοχο του θρόνου Φου Σου να αυτοκτονήσει. Αργότερα, οι συγκρούσεις αυξήθηκαν μεταξύ του Τζάο Γκάο και του Χου Χάι. Ο Τζάο έφερε ένα ελάφι στο βασιλικό δικαστήριο και ισχυρίστηκε ότι ήταν άλογο. Μόνο μια χούφτα από τα ανώτερα στελέχη τόλμησε να διαφωνήσει και να πει ότι ήταν ελάφι. Ο Τζάο Γκάο θεώρησε ότι εκείνοι που αποκάλεσαν το ζώο ελάφι ήταν εναντίον του και τους απομάκρυνε από τις θέσεις τους.

χιλιάδες επίσημα δημοσιευμένα κινεζικά ετήσια χρονικά δείχνουν ότι η κορύφωση των αφύσικων θανάτων στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης δεν ήταν το 1966, όταν οι Ερυθροφρουροί έλεγχαν τις περισσότερες από τις κυβερνητικές οργανώσεις, ή το 1967 όταν πάλεψαν οι επαναστάτες μεταξύ των διαφορετικών ομάδων με όπλα, αλλά μάλλον όταν το 1968 ο Μάο επανέκτησε τον έλεγχο ολόκληρης της χώρας. Οι δολοφόνοι σε εκείνες τις περιπτώσεις ήταν συχνά ανώτεροι υπάλληλοι και στρατιώτες, οπλισμένοι εθνοφρουροί και μέλη του Κ.Κ.Κ. σε όλα τα πόστα της κυβέρνησης.

Τα ακόλουθα παραδείγματα επεξηγούν πώς η βία στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης ήταν η πολιτική του Κ.Κ.Κ. και της περιφερειακής διοίκησης, όχι η ακραία συμπεριφορά των Ερυθροφρουρών. Το Κ.Κ.Κ. έχει καλύψει την άμεση υποκίνηση και τη συμμετοχή στη βία των αρχηγών του Κόμματος και των ανώτερων κυβερνητικών υπαλλήλων.

Τον Αύγουστο του 1966, οι Ερυθροφρουροί εδίωξαν τους κατοίκους του Πεκίνου που είχαν ταξινομηθεί στις προηγούμενες κινητοποιήσεις ως «γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιόι» και τους ανάγκασαν να μετακινηθούν στην επαρχία. Ελλιπείς επίσημες στατιστικές έδειξαν ότι 33.695 σπίτια ερευνήθηκαν και 85.196 κάτοικοι του Πεκίνου εκδιώχτηκαν από την πόλη και εστάλησαν στον τόπο καταγωγής των γονιών τους. Ακολούθησαν οι Ερυθροφρουροί σε όλη τη χώρα διώχνοντας πάνω από 400.000 κατοίκους πόλεων στην επαρχία. Ακόμη και οι υψηλόβαθμοι ανώτεροι υπάλληλοι, των οποίων οι γονείς ήταν γαιοκτήμονες, ήρθαν αντιμέτωποι με την εξορία στην επαρχία.

Πραγματικά, το Κ.Κ.Κ. προγραμμάτισε την εκστρατεία εξορίας ακόμη και πριν την έναρξη της Πολιτιστικής Επανάστασης. Ο πρώην δήμαρχος του Πεκίνου, Πενγκ Τζεν, δήλωσε ότι οι κάτοικοι της πόλης πρέπει να είναι τόσο καθαροί ιδεολογικά όσο τα «γυάλινα πλαίσια και τα κρύσταλλα», που σήμαινε ότι όλοι οι κάτοικοι με ύποπτο ταξικό υπόβαθρο θα διώχονταν από την πόλη. Το Μάιο του 1966, ο Μάο διέταξε τους υφισταμένους του «να προστατεύσουν το κεφάλαιο». Συστάθηκε μια κύρια ομάδα εργασίας, με επικεφαλής τους Γιε Τζιαν-Γινγκ, Γιανγκ Τσενγκ-Γου και Σιε Φου-Τζι. Ένα από τα καθήκοντα αυτής της ομάδας ήταν η χρησιμοποίηση της αστυνομίας για τη δίωξη των κατοίκων του Πεκίνου με κακό ταξικό υπόβαθρο.

Αυτή η ιστορία βοηθά να καταστεί σαφές γιατί η κυβέρνηση και τα αστυνομικά τμήματα δεν επενέβησαν αλλά μάλλον υποστήριξαν τους Ερυθροφρουρούς στην έρευνα των σπιτιών και στη δίωξη πάνω από το 2% των κατοίκων του Πεκίνου. Ο υπουργός δημόσιας ασφάλειας, Σιε Φου-Τζι, απαίτησε από την αστυνομία να μην επέμβει στις ενέργειες των Ερυθροφρουρών αλλά να τους παράσχει συμβουλές και πληροφορίες. Οι Ερυθροφρουροί χρησιμοποιήθηκαν απλά από το Κόμμα για να πραγματοποιήσουν μια προγραμματισμένη ενέργεια, και έπειτα, στο τέλος του 1966, εγκαταλείφθηκαν από το Κ.Κ.Κ. Πολλοί ονομάστηκαν αντεπαναστατικοί και φυλακίστηκαν και άλλοι εστάλησαν στην επαρχία, μαζί με άλλους νέους αστικών περιοχών, για να εργαστούν και να αναθεωρήσουν τον τρόπο σκέψης τους. Η οργάνωση Κόκκινη Φρουρά της Δυτικής Πόλης, που ηγήθηκε της δίωξης των κατοίκων των πόλεων, ιδρύθηκε υπό την καθοδήγηση των αρχηγών του Κ.Κ.Κ. Η εντολή να ενοχοποιηθούν οι Ερυθροφρουροί εκδόθηκε επίσης αφότου επανεξετάστηκε από το Γενικό Γραμματέα του Κρατικού Συμβουλίου.

Μετά την απομάκρυνση των κατοίκων του Πεκίνου με «κακό ταξικό υπόβαθρο», οι αγροτικές περιοχές άρχισαν έναν άλλον κύκλο δίωξης των «κακοποιών ταξικών στοιχείων». Στις 26 Αυγούστου 1966, μια ομιλία του Σιε Φου-Τζι μεταβιβάστηκε στο Αστυνομικό

Γραφείο του Ντασίγκκ στη σύσκεψή τους. Ο Σιε διέταξε την αστυνομία να βοηθήσει τους Ερυθροφρουρούς στην έρευνα των σπιτιών των «πέντε στιγματισμένων κατηγοριών» (γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιοί) με την παροχή συμβουλών και πληροφοριών και τη βοήθεια στις επιδρομές τους. Το διαβόητο Μακελειό του Ντασίγκκ⁹ συνέβη ως αποτέλεσμα των άμεσων οδηγιών του αστυνομικού τμήματος. Οι διοργανωτές ήταν ο πρόεδρος και ο γραμματέας του Κ.Κ.Κ. του αστυνομικού τμήματος, και οι δολοφόνοι ήταν κυρίως εθνοφρουροί που δεν λυπήθηκαν ούτε και τα παιδιά.

Πολλοί έγιναν δεκτοί στο Κ.Κ.Κ. για την «καλή διαγωγή τους» στη διάρκεια παρόμοιων μακελειών. Σύμφωνα με ελλιπείς στατιστικές για την επαρχία Γκουανγκσί, περίπου 50.000 μέλη του Κ.Κ.Κ. συμμετείχαν στη δολοφονία. Μεταξύ τους περισσότεροι από 9.000 έγιναν δεκτοί στο Κόμμα αμέσως μετά τη δολοφονία κάποιου, περισσότεροι από 20.000 διέπραξαν φόνο αφότου έγιναν δεκτοί στο Κόμμα και περισσότερα από 19.000 μέλη του Κόμματος αναμείχθηκαν σε δολοφονίες με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, η ταξική θεωρία εφαρμοζόταν επίσης στις ήττες. Οι κακοί άξιζε να χτυπιούνται από τους καλούς. Ήταν τιμητικό για κάποιον κακό να χτυπήσει ένα άλλον κακό. Ήταν παρανόηση εάν κάποιος καλός χτυπούσε έναν άλλον καλό. Αυτή η θεωρία, που επινοήθηκε από τον Μάο, διαδόθηκε ευρέως στις επαναστατικές κινήσεις. Η βία και το μακελειό διαδόθηκαν ακολουθώντας τη λογική ότι οι εχθροί της πάλης των τάξεων άξιζαν κάθε βία εναντίον τους.

Από τις 13 Αυγούστου έως τις 7 Οκτωβρίου του 1967, πολιτοφύλακες στο νομό Ντάο στην επαρχία Χουνάν έσφαζαν μέλη της οργάνωσης «Xiangjiang Wind and Thunder» και εκείνους των «πέντε στιγματισμένων κατηγοριών». Η σφαγή διάρκεσε 66 ημέρες: περισσότεροι από 4.519 άνθρωποι σε 2.778 οικογένειες σκοτώθηκαν σε 468 ταξιαρχίες (διοικητικά χωριά) κολεκτίβων των 36 ανθρώπων σε 10 περιοχές. Σε ολόκληρο το νομαρχιακό διαμέρισμα που αποτελείται από 10 νομούς, συνολικά 9.093 άνθρωποι σκοτώθηκαν, εκ των οποίων το 38% ήταν των «πέντε στιγματισμένων κατηγοριών» και το 44% ήταν τα παιδιά τους. Το πιο ηλικιωμένο άτομο που σκοτώθηκε ήταν 78 ετών, και το νεότερο μόνο 10 ημερών.

Αυτή είναι μόνο μια περίπτωση βίας σε μια μικρή περιοχή στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Στην Εσωτερική Μογγολία, μετά την ίδρυση της «επαναστατικής επιτροπής» στις αρχές του 1968, η εκκαθάριση των τάξεων και η εκκαθάριση του κατασκευασμένου «Λαϊκού Επαναστατικού Κόμματος της Εσωτερικής Μογγολίας» σκότωσαν περισσότερους από 350.000 ανθρώπους. Το 1968, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι στην επαρχία Γκουανγκσί συμμετείχαν στη μαζική σφαγή της επαναστατικής οργάνωσης «422», σκοτώνοντας περισσότερους από 110.000 ανθρώπους.

Αυτές οι περιπτώσεις δείχνουν αυτές οι μαζικές πράξεις δολοφονίας στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης έγιναν όλες υπό την άμεση υποκίνηση και καθοδήγηση των αρχηγών του Κ.Κ.Κ., που ενθάρρυναν και χρησιμοποίησαν τη βία για να διώξουν και να σκοτώσουν ανθρώπους. Εκείνοι οι δολοφόνοι που συμμετείχαν άμεσα στην καθοδήγηση και

⁹ Το μακελειό στο Ντασίγκκ έγινε τον Αύγουστο του 1966 κατά την αλλαγή της ηγεσίας του Κόμματος στο Πεκίνο. Εκείνη την περίοδο, ο Σιε Φου-Τζί, ο υπουργός Δημόσιας Ασφάλειας, έκανε μια ομιλία σε μια συνεδρίαση με το γραφείο Δημόσιας Ασφάλειας του Πεκίνου, ενθαρρύνοντας τη μη μεσολάβηση στις ενέργειες των Ερυθροφρουρών ενάντια στις «πέντε μαύρες τάξεις». Αυτή η ομιλία αναμεταδόθηκε σύντομα σε μια συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής του Γραφείου Δημόσιας Ασφάλειας του Ντασίγκκ. Μετά τη συνεδρίαση, το γραφείο Δημόσιας Ασφάλειας του Ντασίγκκ έλαβε αμέσως μέτρα και διαμόρφωσε ένα σχέδιο για να υποκινήσει τις μάζες στο νομό Ντασίγκκ για να εξοντώσει τις «πέντε μαύρες τάξεις».

στην εκτέλεση των δολοφονιών προέρχονταν κυρίως από το στρατό, την αστυνομία, την οπλισμένη πολιτοφυλακή και ήταν μέλη-κλειδιά του Κόμματος και της Ένωσης Νεολαίας.

Εφόσον στη διάρκεια της Εδαφικής Μεταρρύθμισης το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τους αγρότες για να ανατρέψει τους γαιοκτήμονες για να καταλάβει τη γη, στη διάρκεια της Βιομηχανικής και Εμπορικής Μεταρρύθμισης το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε την εργατική τάξη για να ανατρέψει τους κεφαλαιοκράτες και να κερδίσει τα περιουσιακά τους στοιχεία, και στη διάρκεια της Αντι-δεξιάς κίνησης το Κ.Κ.Κ. διώξε όλους τους διανοούμενους που είχαν διαφορετικές απόψεις, τότε ποιος ήταν ο σκοπός όλων αυτών των δολοφονιών στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης; Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε μια ομάδα για να σκοτώσει κάποια άλλη, και δεν στηρίχτηκε σε καμιά τάξη. Ακόμα κι αν κάποιος ανήκε στην τάξη των εργατών και των αγροτών, δύο τάξεις στις οποίες το Κόμμα στηρίχθηκε στο παρελθόν, εάν η άποψή του διέφερε από αυτήν του Κόμματος, η ζωή του ήταν σε κίνδυνο. Έτσι λοιπόν, γιατί έγιναν όλα αυτά;

Ο στόχος ήταν να καθιερωθεί ο κομμουνισμός ως η μόνη θρησκεία που θα εξουσίαζε ολόκληρη τη χώρα, που θα έλεγχε όχι μόνο το κράτος αλλά και το νου κάθε ατόμου.

Η Πολιτιστική Επανάσταση ώθησε το Κ.Κ.Κ. και την προσωπολατρία του Μάο στο αποκορύφωμα. Η θεωρία του Μάο έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για να υπαγορεύει τα πάντα και το ατομικό όραμα ενός έπρεπε να εμπεδωθεί στο νου δεκάδων εκατομμυρίων πολιτών. Η Πολιτιστική Επανάσταση, με τρόπο πρωτοφανή, σκόπιμα δεν καθόρισε λεπτομερώς αυτό που δεν μπορούσε να γίνει. Αντ' αυτού, το Κόμμα έδωσε έμφαση στο τι μπορεί να γίνει και πώς να το κάνει. Τίποτα έξω από αυτό το όριο δεν μπορούσε να γίνει ή ακόμα και να νοηθεί.

Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, ο καθένας στη χώρα εκτελούσε ένα τελετουργικό, τρόπον τινά θρησκευτικό: «Απευθυνθείτε στο Κόμμα για οδηγίες το πρωί και υποβάλετε έκθεση στο Κόμμα το βράδυ», επιδοκιμάζοντας τον πρόεδρο Μάο αρκετές φορές ημερησίως, δίνοντάς του ευχές για απεριόριστη μακροζωία, και κάνοντας πρωί και βράδυ πολιτικές προσευχές σε ημερήσια βάση. Σχεδόν κάθε εγγράμματο πρόσωπο είχε την εμπειρία του να κάνει εγγράφως την αυτοκριτική του και να καταγράφει τις σκέψεις του. Αποσπάσματα του Μάο όπως το ακόλουθο απαγγέλλονταν συχνά: «Αγωνιστείτε αμείλικτα ενάντια σε κάθε εγωιστική σκέψη που περνά. Εκτελέστε τις οδηγίες είτε τις καταλαβαίνετε είτε όχι. Εμβαθύνετε την κατανόησή σας στη διαδικασία της εκτέλεσης».

Μόνο ένας «Θεός» (ο Μάο) επιτρεπόταν να λατρεύεται. Μόνο ένα είδος γραφής (η διδασκαλία του Μάο) επιτρεπόταν να μελετάται. Σύντομα η διαδικασία της «θεοποίησης» προχώρησε σε τέτοιο βαθμό, που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να αγοράσουν τρόφιμα εάν δεν απάγγελναν ένα τσιτάτο ή δεν απηύθυναν έναν χαιρετισμό στον Μάο. Στα ψώνια, στο λεωφορείο, ακόμα και όταν τηλεφωνούσαν, έπρεπε να μνημονεύουν ένα τσιτάτο του Μάο, ακόμα κι αν ήταν εντελώς άσχετο. Σε αυτά τα λατρευτικά τελετουργικά, οι άνθρωποι ήταν είτε φανατικοί, είτε κυνικοί, και σε κάθε περίπτωση ήταν ήδη υπό τον έλεγχο του κομμουνιστικού κακού φάσματος. Το να λέει κανείς ψέματα, να ανέχεται τα ψέματα και να στηρίζεται στα ψέματα έγινε τρόπος ζωής του κινεζικού λαού.

VII. Η Μεταρρύθμιση και το άνοιγμα – Η βία εξελίσσεται με το χρόνο

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν μια περίοδος αιματοχυσίας, δολοφονιών, διαμαρτυριών, απώλειας συνείδησης και σύγχυσης μεταξύ του τι είναι σωστό και τι λανθασμένο. Μετά την

Πολιτιστική Επανάσταση, η ηγεσία του Κ.Κ.Κ. άλλαζε συχνά τα συνθήματά της, όπως η κυβέρνηση άλλαξε έξι φορές μέσα σε 20 χρόνια. Η ατομική ιδιοκτησία έχει επιστρέψει στην Κίνα, οι διαφορές στο βιοτικό επίπεδο μεταξύ κατοίκων των αστικών και των αγροτικών περιοχών έχουν διευρυνθεί, οι άγονες περιοχές έχουν επεκταθεί, το νερό των ποταμών έχει στεγνώσει και η χρήση ναρκωτικών και η πορνεία έχουν αυξηθεί. Όλα τα «εγκλήματα» ενάντια στα οποία πάλεψε το Κ.Κ.Κ. επιτρέπονται σήμερα και πάλι.

Η άσπλαχνη καρδιά του Κ.Κ.Κ., η διεστραμμένη του φύση, οι κακές πράξεις και η δυνατότητα να επέλθει καταστροφή στη χώρα αυξήθηκαν. Κατά τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989, το Κόμμα κινητοποίησε στρατό και τανκ για να σκοτώσει τους φοιτητές που διαμαρτύρονταν στην πλατεία Τιενανμέν. Η κακοήθης δίωξη των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ είναι ακόμα χειρότερη. Τον Οκτώβριο του 2004, για να πάρει τη γη από τους αγρότες, η πόλη Γιουλίν της επαρχίας Σαανσί κινητοποίησε πάνω από 1.600 αστυνομικούς καταστολής για να συλλάβει και να πυροβολήσει περισσότερους από 50 αγρότες. Ο πολιτικός έλεγχος της κινεζικής κυβέρνησης συνεχίζει να στηρίζεται στη φιλοσοφία του Κ.Κ.Κ. για πάλι και βία. Η μόνη διαφορά από το παρελθόν είναι ότι το Κόμμα έχει γίνει ακόμα πιο παραπλανητικό.

Θέσπιση Νόμων: Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει σταματήσει ποτέ να δημιουργεί συγκρούσεις μεταξύ των πολιτών. Έχουν κυνηγήσει μεγάλο αριθμό πολιτών λόγω του ότι ήταν δήθεν αντεπαναστάτες, αντι-σοσιαλιστές, κακοποιά στοιχεία και μέλη σατανικής λατρείας. Η ολοκληρωτική φύση του Κ.Κ.Κ. συνεχίζει να συγκρούεται με όλες τις άλλες αστικές ομάδες και οργανώσεις. Στο όνομα «της διατήρησης της τάξης και της σταθερότητας της κοινωνίας», το Κόμμα συνεχίζει να αλλάζει το σύνταγμα, τους νόμους και τους κανονισμούς και έχει εκδιώξει τον καθένα που διαφωνεί με την κυβέρνηση.

Τον Ιούλιο του 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν πήρε μια προσωπική απόφαση, ενάντια στη θέληση των περισσότερων μελών του Πολιτικού Γραφείου: να εξαλείψει το Φάλουν Γκονγκ μέσα σε τρεις μήνες. Η δυσφήμιση και τα ψέματα τύλιξαν γρήγορα τη χώρα. Αφότου ο Τζιανγκ Τζε-Μιν αποκήρυξε το Φάλουν Γκονγκ ως «σατανική λατρεία» σε μια συνέντευξη στη γαλλική *Le Figaro*, ακολουθήθηκε επίσημη προπαγάνδα μέσω των εφημερίδων με άμεσες δημοσιεύσεις άρθρων πιέζοντας τους πάντες στη χώρα να στραφούν κατά του Φάλουν Γκονγκ. Το Εθνικό Λαϊκό Συνέδριο εξαναγκάστηκε στην έγκριση μιας ακατανόητης «απόφασης» σχετικά με τις σατανικές λατρείες. Λίγο ύστερα από αυτό το Ανώτατο Δικαστήριο του Λαού και η Ανώτατη Αντιπροσωπεία του Λαού εξέδωσαν από κοινού μια «εξήγηση» της «απόφασης».

Στις 22 Ιουλίου του 1999, το Πρακτορείο Ειδήσεων Σινχουά δημοσίευσε τις ομιλίες των αρχηγών του Τμήματος Οργάνωσης του Κ.Κ.Κ. και του Τμήματος Προπαγάνδας που υποστήριζαν δημοσίως την καταδίωξη του Φάλουν Γκονγκ εκ μέρους του Τζιανγκ. Οι Κινέζοι πιάστηκαν στα δίχτυα απλώς και μόνο επειδή ήταν μια απόφαση που λήφθηκε από το Κόμμα. Μπορούν μόνο να υπακούν σε διαταγές χωρίς να τολμούν να προβάλλουν οποιεσδήποτε αντιρρήσεις.

Τα προηγούμενα πέντε χρόνια, η κυβέρνηση χρησιμοποιούσε το ένα τέταρτο των οικονομικών πόρων του έθνους για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Ο καθένας στη χώρα έπρεπε να περάσει μια δοκιμή. Οι περισσότεροι που παραδέχτηκαν τη συμμετοχή τους στην άσκηση του Φάλουν Γκονγκ αλλά αρνήθηκαν να σταματήσουν την πρακτική έχουν χάσει τη δουλειά τους, ενώ άλλοι έχουν καταδικαστεί σε καταναγκαστικά έργα. Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ δεν έχουν παραβιάσει κανένα νόμο, ούτε έχουν προδώσει τη χώρα ούτε

έχουν αντιταχθεί στην κυβέρνηση. Έχουν πιστέψει μόνο «στην αλήθεια, στην καλοσύνη και στην ανεκτικότητα». Ακόμα, εκατοντάδες χιλιάδες φυλακίστηκαν. Ενώ το Κ.Κ.Κ. έχει επιβάλει έναν ασφυκτικό αποκλεισμό των πληροφοριών, περισσότεροι από 1.100 άνθρωποι όπως έχει επιβεβαιωθεί από τις οικογένειές τους, έχουν βασανιστεί μέχρι θανάτου, ενώ ο πραγματικός αριθμός των θανάτων είναι πολύ υψηλότερος.

Ειδησεογραφία: Στις 15 Οκτωβρίου του 2004, η εφημερίδα *Wenweipao* με βάση το Χονγκ Κονγκ ανέφερε ότι ο 20ός δορυφόρος της Κίνας επέστρεψε στη Γη, και πέφτοντας κατέστρεψε το σπίτι του Χούο Τζί-Γιου στο δήμο Πενγκλάι, που βρίσκεται στο νομό Νταγίν, στην επαρχία Σιτσουάν. Η αναφορά παρέθεσε τα λεγόμενα του διευθυντή Άι Γιου-Τσινγκ του κυβερνητικού γραφείου στο νομό Νταγίν ότι επιβεβαιώθηκε ότι ο «μαύρος όγκος» είναι ο δορυφόρος. Ο ίδιος ο Άι ήταν ο επιτόπιος αναπληρωτής διευθυντής του δορυφορικού προγράμματος αποκατάστασης. Εντούτοις, τα *Νέα του Σινχουά* ανέφεραν μόνο το χρόνο αποκατάστασης του δορυφόρου, υπογραμμίζοντας ότι αυτό ήταν ο 20ός επιστημονικός και τεχνικός πειραματικός δορυφόρος που επανακτήθηκε από την Κίνα. Τα *Νέα του Σινχουά* δεν ανέφεραν λέξη για το ότι ο δορυφόρος κατέστρεψε ένα σπίτι. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της συνήθους πρακτικής των τηλεοπτικών δελτίων ειδήσεων στην Κίνα του να αναφέρουν μόνο τις καλές ειδήσεις και να καλύπτουν τις κακές, κατά τις οδηγίες του Κόμματος.

Τα ψέματα και οι συκοφαντίες που δημοσιεύονται από τις εφημερίδες και τις τηλεοπτικές εκπομπές έχουν βοηθήσει πολύ την εκτέλεση της πολιτικής του Κ.Κ.Κ. σε όλες τις προηγούμενες πολιτικές κινητοποιήσεις. Οι εντολές του Κόμματος εκτελούνταν αμέσως από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της χώρας. Όταν το Κόμμα θέλησε να αρχίσει μια Αντι-δεξιά κίνηση, τα μέσα σε όλη την Κίνα εξέθεσαν με μια φωνή τα εγκλήματα των δεξιών. Όταν το Κόμμα θέλησε να ιδρύσει τις κολεκτίβες, κάθε εφημερίδα άρχισε να εγκωμιάζει την ανωτερότητα των κολεκτίβων. Μέσα στον πρώτο μήνα από τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, η τηλεόραση και οι ραδιοσταθμοί συκοφαντούσαν το Φάλουν Γκονγκ επανειλημμένως στην πρωινή τους αναμετάδοση, κάνοντας πλύση εγκεφάλου. Από τότε, ο Τζιανγκ έχει χρησιμοποιήσει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επανειλημμένως για να κατασκευάσει και να διαδώσει ψέματα και συκοφαντίες εναντίον του Φάλουν Γκονγκ. Αυτό περιλαμβάνει την προσπάθεια να υποκινηθεί η σε εθνικό επίπεδο έχθρα ενάντια στο Φάλουν Γκονγκ μεταδίδοντας ψεύτικες ειδήσεις ότι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ διαπράττουν φόνους και αυτοκτονούν. Ένα παράδειγμα τέτοιας ψεύτικης ανακοίνωσης είναι το σκηνοθετημένο περιστατικό «Αυτοθυσίας στην πλατεία Τιενανμέν», το οποίο επικρίθηκε από την ΜΚΟ Διεθνής Εκπαιδευτική Ανάπτυξη ως κυβερνητικά οργανωμένη ενέργεια με στόχο την εξαπάτηση. Στα προηγούμενα πέντε χρόνια, καμία κινεζική εφημερίδα ή τηλεοπτικός σταθμός δεν έχει αναφέρει την αλήθεια για το Φάλουν Γκονγκ.

Ο κινεζικός λαός είναι συνηθισμένος στις ψεύτικες ειδήσεις. Ένας παλιότερος δημοσιογράφος του Σινχουά είπε κάποτε: «Πώς μπορέσατε να εμπιστευθείτε οποιοδήποτε ρεπορτάζ της Σινχουά;». Οι άνθρωποι έχουν περιγράψει τα κινεζικά πρακτορεία ειδήσεων σαν το «σκυλί» του Κόμματος. Ένα λαϊκό τραγούδι λέει: «Είναι ένα σκυλί που ανατρέφεται από το Κόμμα, που φρουρεί την πύλη του Κόμματος. Θα δάγκωνε οποιονδήποτε του ζητούσε το Κόμμα, και το Κόμμα ζητά πολλές φορές κάτι τέτοιο».

Εκπαίδευση: Στην Κίνα, η εκπαίδευση έγινε άλλο ένα εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε για τον έλεγχο του λαού. Ο αρχικός σκοπός της εκπαίδευσης ήταν να διδαχθούν οι διανοούμενοι με τρόπο ώστε να έχουν και γνώση και ορθή κρίση. Η γνώση αναφέρεται στην κατανόηση των πληροφοριών, των δεδομένων και των ιστορικών γεγονότων, ενώ η κρίση αναφέρεται

στη διαδικασία ανάλυσης, έρευνας, κριτικής και αναπαραγωγής αυτής της γνώσης – μια διαδικασία πνευματικής ανάπτυξης. Εκείνοι που έχουν γνώση χωρίς κατάλληλη κρίση αναφέρονται ως βιβλιοσκώληκες, μη αληθινοί διανοούμενοι με κοινωνική συνείδηση. Για αυτό στην κινεζική ιστορία χαίρουν ιδιαίτερου σεβασμού οι διανοούμενοι που διαθέτουν ορθή κρίση, όχι εκείνοι που έχουν απλώς γνώσεις. Όμως υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ., η Κίνα γέμισε με διανοούμενους που έχουν γνώσεις αλλά όχι κρίση, ή που δεν τολμούν να ασκήσουν κριτική. Η εκπαίδευση στα σχολεία ήταν εστιασμένη στο να διδάσκει στους μαθητές να μην κάνουν πράγματα που το Κόμμα δεν ήθελε να κάνουν. Τα τελευταία χρόνια, όλα τα σχολεία άρχισαν να διδάσκουν την πολιτική και την ιστορία του Κ.Κ.Κ. με τα ενοποιημένα εγχειρίδια. Οι δάσκαλοι δεν πίστευαν το περιεχόμενο του κειμένου, όμως αναγκάζονταν να «πειθαρχούν» και να το διδάσκουν ενάντια στη θέλησή τους. Οι μαθητές δεν ασπάζονταν το κείμενο ή τους δασκάλους τους, όμως έπρεπε να θυμούνται όλο το περιεχόμενο του κειμένου, προκειμένου να περάσουν τις εξετάσεις. Πρόσφατα, οι ερωτήσεις για το Φάλουν Γκονγκ περιλήφθηκαν στους διαγωνισμούς εισόδου στα πανεπιστήμια και στα λύκεια. Οι μαθητές που δεν ξέρουν τις πρότυπες απαντήσεις δεν παίρνουν τα υψηλά αποτελέσματα για να μπου στα καλά πανεπιστήμια ή λύκεια. Εάν ένας μαθητής τολμήσει να πει την αλήθεια, θα αποβληθεί από το σχολείο αμέσως και θα χάσει οποιαδήποτε δυνατότητα βασικής εκπαίδευσης.

Στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, λόγω της επιρροής των εφημερίδων και των κυβερνητικών εγγράφων, πολλές γνωστές φράσεις έχουν διαδοθεί σαν αλήθεια, όπως το τσιτάτο του Μάο: «Εμείς πρέπει να υποστηρίζουμε οτιδήποτε στο οποίο αντιτίθεται ο εχθρός και να αντιτασσόμαστε σε οτιδήποτε υποστηρίζει ο εχθρός». Οι αρνητικές επιδράσεις έχουν διαδοθεί παντού: έχουν δηλητηριάσει τις καρδιές των ανθρώπων, αντικαθιστώντας την καλοκαγαθία και καταστρέφοντας την ηθική αρχή του ζην με ειρήνη και αρμονία.

Το 2004, το κινεζικό Κέντρο Πληροφόρησης ανέλυσε μια έρευνα που έγινε από το κινεζικό *Sina Net*, και τα αποτελέσματα δείχνουν ότι το 82,6% της κινεζικής νεολαίας συμφώνησε ότι μπορεί κάποιος να κακομεταχειρίζεται γυναίκες, παιδιά και φυλακισμένους στη διάρκεια ενός πολέμου. Αυτό το αποτέλεσμα σοκάρει, αλλά απεικονίζει τη νοοτροπία του κινεζικού λαού, και ειδικά της νεότερης γενεάς, η οποία στερείται μια βασική κατανόηση είτε της παραδοσιακής πολιτιστικής έννοιας της φιλανθρωπίας είτε της έννοιας της ανθρωπιάς.

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2004, ένας μανιακός πετσόκοψε 28 παιδιά με μαχαίρι στην πόλη Σούτζου. Στις 20 του ίδιου μήνα, ένας άλλος στην επαρχία Σάντονγκ τραυμάτισε 25 μαθητές δημοτικού σχολείου με μαχαίρι. Μερικοί δάσκαλοι δημοτικών σχολείων ανάγκασαν τους μαθητές να κατασκευάσουν αυτοσχέδιες κροτίδες για να συλλέξουν χρήματα για το σχολείο, με συνέπεια μια έκρηξη στην οποία σκοτώθηκαν μαθητές.

Εφαρμογή πολιτικών: Η ηγεσία του Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει συχνά τις απειλές και τον εξαναγκασμό για να εξασφαλίσει την εφαρμογή των πολιτικών της. Ένα από τα μέσα που χρησιμοποίησε ήταν τα πολιτικά συνθήματα. Επί μεγάλο διάστημα, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τον αριθμό των ταχυδρομημένων συνθημάτων ως κριτήριο αξιολόγησης των πολιτικών επιτευγμάτων κάποιου. Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, μέσα σε μια νύχτα το Πεκίνο έγινε μια «κόκκινη θάλασσα» από αφίσες, με το σύνθημα «κάτω οι κυβερνώντες κεφαλαιοκράτες στο Κόμμα». Στην επαρχία, ειρωνικά, τα συνθήματα ήταν πιο σύντομα: «Κάτω το κυβερνών κόμμα».

Πρόσφατα, για να προωθήσουν το Δασικό Νόμο, το Κρατικό Γραφείο Δασονομίας και όλοι οι σταθμοί και τα γραφεία δασικής προστασίας διέταξαν αυστηρά την παραγωγή ενός πρότυπου αριθμού συνθημάτων. Η μη επίτευξη της ποσόστωσης θα αντιμετωπιζόταν ως μη ολοκλήρωση του καθήκοντος. Κατά συνέπεια, τα τοπικά κυβερνητικά γραφεία ανάρτησαν έναν μεγάλο αριθμό συνθημάτων, συμπεριλαμβανομένου του «όποιος καίει τα βουνά πηγαίνει φυλακή». Στη διοίκηση του ελέγχου γεννήσεων τα τελευταία χρόνια, έχουν υπάρξει ακόμα χειρότερα συνθήματα όπως, «εάν ένα άτομο παραβιάσει το νόμο, ολόκληρο το χωριό θα στερηθεί», «Προτιμότερο ένας ακόμη τάφος από ένα ακόμη μωρό» ή «εάν κάποιος δεν έχει την πρόβλεψη αγγειοτομής, το σπίτι του θα γκρεμιστεί, εάν κάποια δεν έχει κάνει άμβλωση, οι αγελάδες και ορυζώνες της θα δημευθούν». Υπήρχαν κι άλλα συνθήματα που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Σύνταγμα, όπως «Θα κοιμηθείτε στη φυλακή αύριο εάν δεν πληρώνετε τους φόρους σήμερα».

Βασικά ένα σύνθημα είναι ένας τρόπος διαφήμισης, αλλά με τρόπο απλούστερο και επαναλαμβανόμενο. Ως εκ τούτου, η κινεζική κυβέρνηση χρησιμοποιεί συχνά τα συνθήματα για να προωθήσει πολιτικές ιδέες, πεποιθήσεις και θέσεις. Τα πολιτικά συνθήματα μπορούν επίσης να εμφανιστούν ως λόγιοι που η κυβέρνηση εκφωνεί στο λαό. Εντούτοις, στην πολιτική προώθησης συνθημάτων του Κ.Κ.Κ. δεν είναι δύσκολο να αισθανθεί κάποιος την τάση βίας και σκληρότητας.

VIII. Κάντε Πλύση Εγκεφάλου σε ολόκληρη τη χώρα και μετατρέψτε τη σε «φυλακή του νου»

Το αποτελεσματικότερο όπλο που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να διατηρήσει την τυραννική του εξουσία είναι το σύστημα ελέγχου του. Με έναν καλά οργανωμένο τρόπο, το Κ.Κ.Κ. επιβάλλει μια νοοτροπία υπακοής σε κάθε πολίτη. Εάν το Κόμμα αυτό-αντικρούεται ή αλλάζει συνεχώς πολιτική δεν πειράζει, εφόσον μπορεί συστηματικά να οργανώνει έναν τρόπο για να στερεί τα φυσικά ανθρώπινα δικαιώματα του λαού. Τα κυβερνητικά πλοκάμια είναι πανταχού παρόντα. Και στις αγροτικές και στις αστικές περιοχές οι πολίτες κυβερνώνται από τις αποκαλούμενες δημοτικές επιτροπές ή επιτροπές του δρόμου. Μέχρι σήμερα, η σύναψη γάμου, το διαζύγιο και η απόκτηση ενός παιδιού χρειάζονταν την έγκριση αυτών των επιτροπών. Η ιδεολογία του Κόμματος, ο τρόπος σκέψης, οι οργανισμοί, η κοινωνική δομή, οι μηχανισμοί προπαγάνδας και τα διοικητικά συστήματα εξυπηρετούν μόνο τους δικτατορικούς σκοπούς του. Το Κόμμα, μέσα από το σύστημα διακυβέρνησης, προσπαθεί να ελέγξει τη σκέψη και τις πράξεις κάθε ατόμου.

Το πόσο άγρια το Κ.Κ.Κ. ελέγχει το λαό δεν περιορίζεται στα φυσικά βασανιστήρια που επιβάλλει. Το Κόμμα αναγκάζει επίσης τους ανθρώπους να χάσουν την ικανότητά τους να σκέφτονται ανεξάρτητα, και τους κάνει έντρομους, δειλούς που μερμινούν μόνο για την αυτοπροστασία τους μην τολμώντας να υψώσουν τη φωνή τους. Ο στόχος του Κ.Κ.Κ. είναι η πλύση εγκεφάλου των πολιτών, έτσι ώστε να σκέφτονται και να μιλούν όπως το Κ.Κ.Κ., και να κάνουν οτιδήποτε προάγει το Κόμμα.

Υπάρχει ένα ρητό ότι η «πολιτική του Κόμματος είναι όπως το φεγγάρι, αλλάζει κάθε 15 ημέρες». Άσχετα από το πόσο συχνά το Κόμμα αλλάζει την πολιτική του, καθένας στο έθνος πρέπει να το ακολουθεί στενά. Όταν χρησιμοποιείτε ως μέσον επίθεσης εναντίον των άλλων, πρέπει να ευχαριστείτε το Κόμμα που εκτιμά τη δύναμή σας. Όταν βλάπτεστε, πρέπει να ευχαριστείτε το Κ.Κ.Κ. που σας «διδάσκει ένα μάθημα». Όταν γίνονται διακρίσεις εις

βάρος σας και το Κ.Κ.Κ. αργότερα σας αποζημιώνει, πρέπει να ευχαριστείτε το Κ.Κ.Κ. που είναι γενναιόδωρο, απροκατάληπτο και ικανό να διορθώνει τα λάθη του. Το Κ.Κ.Κ. ασκεί την τυραννία του μέσα από συνεχείς κύκλους καταστολής που ακολουθούνται από επανόρθωση.

Ύστερα από 55 χρόνια τυραννίας, το Κ.Κ.Κ. έχει φυλακίσει το μυαλό του έθνους και το έχει εσωκλείσει στο πλαίσιο που επιτρέπεται από το ίδιο το Κ.Κ.Κ.. Το να σκεφτεί κάποιος έξω από αυτό [το πλαίσιο] θεωρείται έγκλημα. Ύστερα από επαναλαμβανόμενους αγώνες, η ηλιθιότητα εγκωμιάζεται ως φρόνηση, και η δειλία είναι ένας τρόπος επιβίωσης. Σε μια σύγχρονη κοινωνία, με το Διαδίκτυο ως επικρατούσα τάση ανταλλαγής πληροφοριών, το Κ.Κ.Κ. ακόμη ζητά από το λαό να ασκεί αυτοπειθαρχία και να μη διαβάσει ειδήσεις από το εξωτερικό ή να κάνει «κλικ» σε ιστοσελίδες με λέξεις-κλειδιά όπως «ανθρώπινα δικαιώματα» και «δημοκρατία».

Η πλύση εγκεφάλου που ασκεί το Κ.Κ.Κ. είναι παράλογη, βάνουση και κατακριτέα, όμως πανταχού παρούσα. Έχει διαστρεβλώσει τις ηθικές αξίες και τις αρχές της κινεζικής κοινωνίας και έχει ξαναγράψει τα πρότυπα συμπεριφοράς και τον τρόπο ζωής του έθνους. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί συνεχώς διανοητικά και φυσικά βασανιστήρια για να ενισχύσει την απολυταρχική του εξουσία, ώστε να κυβερνά την Κίνα με τη «θρησκεία του Κ.Κ.Κ.», που καλύπτει τα πάντα.

Συμπέρασμα

Γιατί το Κ.Κ.Κ. πρέπει να παλεύει ασταμάτητα για να κρατήσει την εξουσία του; Γιατί το Κ.Κ.Κ. θεωρεί ότι εφόσον υπάρχει η ζωή, η σύγκρουση είναι ατελείωτη; Για να επιτύχει το στόχο του, το Κ.Κ.Κ. δεν διστάζει να προβεί σε δολοφονίες ή να καταστρέψει το φυσικό περιβάλλον, ούτε νοιάζεται ότι η πλειονότητα των αγροτών και πολλοί κάτοικοι αστικών περιοχών ζουν στην ένδεια.

Είναι για την ιδεολογία του κομμουνισμού που το Κ.Κ.Κ. περνά από μια ατελείωτη σύγκρουση; Η απάντηση είναι «Όχι». Μια από τις αρχές του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι να ξεφορτωθεί την ατομική ιδιοκτησία, κάτι που το Κ.Κ.Κ. προσπάθησε να κάνει όταν ήρθε στην εξουσία. Το Κ.Κ.Κ. θεώρησε ότι η ατομική ιδιοκτησία ήταν η πρωταρχική αιτία όλου του κακού. Εντούτοις, μετά την οικονομική μεταρρύθμιση στη δεκαετία του '80, η ατομική ιδιοκτησία επιτράπηκε πάλι στην Κίνα και προστατεύθηκε από το Σύνταγμα. Πίσω από τα ψέματα του Κ.Κ.Κ., οι άνθρωποι θα δουν ξεκάθαρα ότι στα 55 χρόνια που έχει την εξουσία, το Κ.Κ.Κ. απλώς ψευδοδιαχειρίζεται ένα σενάριο αναδιανομής της ιδιοκτησίας. Έπειτα από αρκετούς κύκλους τέτοιας διανομής, το Κ.Κ.Κ. ενσωμάτωσε απλά το κεφάλαιο άλλων στην ιδιοκτησία του.

Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι είναι ο «πρωτοπόρος της εργατικής τάξης». Το καθήκον του είναι να αποβάλει την κεφαλαιοκρατική τάξη. Εντούτοις, οι εσωτερικοί κανονισμοί του Κ.Κ.Κ. τώρα κατηγορηματικά επιτρέπουν στους κεφαλαιοκράτες να προσχωρήσουν στο Κόμμα. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. δεν πιστεύουν πλέον στο Κόμμα και στον κομμουνισμό, και η ύπαρξη του Κ.Κ.Κ. είναι αδικαιολόγητη. Αυτό που έχει απομείνει από το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι μόνο το άδειο κέλυφος από το υποτιθέμενο περιεχόμενό του.

Η μακροπρόθεσμη πάλη ήταν για να κρατηθούν τα μέλη του Κ.Κ.Κ. απαλλαγμένα από τη δωροδοκία; Όχι. 55 χρόνια αφότου το Κ.Κ.Κ. έχει την εξουσία, δωροδοκία, κατάχρηση, παράνομη συμπεριφορά και ενέργειες που ζημιώνουν το έθνος και το λαό είναι ακόμα

διαδεδομένα μεταξύ των ανώτερων υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ. σε όλη τη χώρα. Τα τελευταία χρόνια, μεταξύ των συνολικά 20 περίπου εκατομμυρίων ανώτερων κρατικών υπαλλήλων στην Κίνα, οκτώ εκατομμύρια έχουν υποβληθεί σε έλεγχο και έχουν τιμωρηθεί για εγκλήματα σχετικά με δωροδοκία. Κάθε χρόνο, περίπου ένα εκατομμύριο άνθρωποι παραπονιούνται στις ανώτερες αρχές για τους διεφθαρμένους ανώτερους υπαλλήλους στους οποίους δεν έχει γίνει έλεγχος. Από τον Ιανουάριο μέχρι το Σεπτέμβριο του 2004, το Γραφείο Συναλλάγματος της Κίνας ερεύνησε περιπτώσεις ξεπλύματος συναλλάγματος σε 35 τράπεζες και 41 επιχειρήσεις, και βρήκε 120 εκατομμύρια δολάρια σε παράνομες συναλλαγές. Σύμφωνα με πρόσφατες στατιστικές, έχουν δραπετεύσει από την Κίνα όχι λιγότεροι από 4.000 υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. με καταχρασμένα χρηματικά ποσά, και τα κλεμμένα κεφάλαιά τους από το κράτος φτάνουν τις δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια.

Μήπως οι αγώνες στόχευαν να βελτιώσουν την εκπαίδευση και τη συνείδηση των πολιτών και να τους κρατήσουν το ενδιαφέρον στις εθνικές υποθέσεις; Η απάντηση είναι ένα ακόμη ηχηρό «Όχι». Στη σημερινή Κίνα, οι υλικές αναζητήσεις είναι ασυγκράτητες, και οι άνθρωποι χάνουν την παραδοσιακή αρετή της τιμότητας. Είναι σύνηθες για τους ανθρώπους να εξαπατούν συγγενείς και φίλους. Για πολλά σημαντικά ζητήματα, όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα ή η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, πολλοί Κινέζοι είτε είναι αδιάφοροι είτε αρνούνται να μιλήσουν. Το να μην εξωτερικεύει κάποιος τις σκέψεις του και το να επιλέγει να μην πει την αλήθεια είναι βασική ικανότητα επιβίωσης στην Κίνα. Στο μεταξύ, το Κ.Κ.Κ. έχει διεγείρει επανειλημμένα το δημόσιο συναίσθημα του εθνικισμού στις κατάλληλες περιπτώσεις. Το Κ.Κ.Κ. μπορεί, για παράδειγμα, να οργανώσει το λαό να ρίξει πέτρες στην αμερικανική πρεσβεία και να κάνει αμερικανικές σημαίες. Οι Κινέζοι αντιμετωπίζονται είτε ως μια υπάκουη μάζα είτε ως ένας βίαιος όχλος, αλλά ποτέ ως πολίτες με αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα. Η πολιτιστική ανάπτυξη είναι η βάση για τη διεύρυνση της συνείδησης των πολιτών. Οι ηθικές αρχές του Κομφουκίου και του Μένσιου, επί χιλιάδες χρόνια, έχουν καθιερώσει ηθικά πρότυπα και αρχές. «Εάν όλες αυτές οι [ηθικές] αρχές εγκαταλείπονταν, οι άνθρωποι δεν θα είχαν κανέναν νόμο να ακολουθήσουν και να διακρίνουν το καλό και το κακό. Θα έχαναν τις κατευθυντήριες γραμμές τους... το Τάο θα καταστρεφόταν»¹⁰.

Σκοπός του Κ.Κ.Κ. μέσω της πάλης των τάξεων είναι να παράγεται συνεχώς το χάος, μέσω του οποίου μπορεί σταθερά να επιβεβαιώνεται ως το μόνο κυβερνών κόμμα και θρησκεία στην Κίνα, χρησιμοποιώντας την ιδεολογία του Κόμματος για να ελέγξει τους Κινέζους. Τα κυβερνητικά όργανα, τα στρατιωτικά και των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι τα εργαλεία που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να ασκεί τη βίαιη δικτατορία του. Το Κ.Κ.Κ., που έχει προκαλέσει ανίατες ασθένειες στην Κίνα, είναι το ίδιο στο χείλος του γκρεμού, και η κατάρρευσή του είναι αναπόφευκτη.

Μερικοί ανησυχούν ότι η χώρα θα βυθιστεί στο χάος εάν καταρρεύσει το Κ.Κ.Κ.. Ποιος θα αντικαταστήσει το ρόλο του Κ.Κ.Κ. στην κυβέρνηση της Κίνας; Στα 5.000 χρόνια ιστορίας της Κίνας, τα 55 χρόνια που κυβερνιέται από το Κ.Κ.Κ. είναι τόσο σύντομα όσο ένα εφήμερο σύννεφο. Δυστυχώς, όμως, σε αυτή τη μικρή χρονική περίοδο των 55 χρόνων, το Κ.Κ.Κ. έχει αποσυνθέσει τις παραδοσιακές πεποιθήσεις και τα πρότυπα, κατέστρεψε τις παραδοσιακές ηθικές αρχές και τις κοινωνικές δομές, μετέτρεψε τη φροντίδα και την αγάπη μεταξύ των ανθρώπινων όντων σε πάλη και έχθρα και αντικατέστησε το σεβασμό για τον ουρανό, τη γη και τη φύση με την υπεροψία «των ανθρώπων που κατακτούν τη φύση». Με τη μια πράξη

¹⁰ Κανγκ Γιου-Γουέι, *Collections of Political Writings* (1981). Τζονγκχουά Τζούτζου. Ο Κανγκ Γιου-Γουέι (1858-1927) ήταν σημαντικός στοχαστής μεταρρύθμισης της τελικής περιόδου της δυναστείας Τσινγκ.

καταστροφής μετά την άλλη το Κόμμα έχει καταστρέψει τα κοινωνικά, ηθικά και οικολογικά συστήματα, αφήνοντας το κινεζικό έθνος σε βαθιά κρίση.

Στην κινεζική ιστορία, κάθε φιλάγαθος ηγέτης θεωρούσε την αγάπη, την καλλιέργεια και την εκπαίδευση των ανθρώπων ως καθήκοντα της κυβέρνησης. Η ανθρώπινη φύση επιδιώκει την ευγένεια, και ο ρόλος της κυβέρνησης είναι να επιδράσει σε αυτή την έμφυτη ανθρώπινη ικανότητα. Ο Μένσιος έλεγε: «αυτός είναι ο τρόπος των ανθρώπων: εκείνοι με σταθερά μέσα υποστήριξης θα έχουν πιστή καρδιά, ενώ εκείνοι χωρίς σταθερά μέσα δεν θα έχουν πιστή καρδιά». Η εκπαίδευση χωρίς ευημερία είναι ατελέσφορη. Οι τυραννικοί ηγέτες που δεν έχουν καμία αγάπη για το λαό αλλά που έχουν σκοτώσει αθώους έχουν περιφρονηθεί από τον κινεζικό λαό.

Στα 5.000 χρόνια κινεζικής ιστορίας, έχουν υπάρξει πολλοί καλοί ηγέτες, όπως ο αυτοκράτορας Γιαο και ο αυτοκράτορας Σουν στα αρχαία χρόνια, ο αυτοκράτορας Γουέν και ο αυτοκράτορας Γου της δυναστείας Τζόου, ο αυτοκράτορας Γουέν και ο αυτοκράτορας Τζινγκ της δυναστείας Χαν, ο αυτοκράτορας Τανγκ Τάι-Τζονγκ της δυναστείας Τανγκ και ο αυτοκράτορας Κανγκ-Σι και ο αυτοκράτορας Τσιέν-Λονγκ της δυναστείας Τσινγκ. Η ευημερία που επικρατούσε σε αυτές τις δυναστείες ήταν αποτέλεσμα του ότι οι ηγέτες ασκούσαν το θεϊκό Τάο, ακολουθούσαν το δόγμα της μέσης οδού και αγωνίζονταν για την ειρήνη και τη σταθερότητα. Τα χαρακτηριστικά ενός καλού ηγέτη είναι να χρησιμοποιεί τους ενάρετους και ικανούς πολίτες, να είναι ανοιχτός στις διαφορετικές απόψεις, να προωθεί τη δικαιοσύνη και την ειρήνη και να δίνει στους ανθρώπους ό,τι χρειάζονται. Με αυτόν τον τρόπο, οι πολίτες θα υπακούν τους νόμους, θα διατηρούν την αίσθηση της ευπρέπειας, θα ζουν ευτυχισμένα και θα εργάζονται αποτελεσματικά.

Εξετάζοντας τις παγκόσμιες υποθέσεις, συχνά αναρωτιόμαστε ποιος καθορίζει το εάν ένα κράτος θα ευημερήσει ή θα εξαφανιστεί, ακόμα κι αν ξέρουμε ότι η άνοδος και η πτώση ενός έθνους έχουν τους λόγους τους. Όταν το Κ.Κ.Κ. πάψει να υφίσταται, μπορούμε να αναμένουμε ότι η ειρήνη και η αρμονία θα επιστρέψουν στην Κίνα. Οι άνθρωποι θα ξαναγίνουν ειλικρινείς, γενναιόδωροι, ταπεινοί και ανεκτικοί, και το έθνος θα φροντίσει και πάλι για τις βασικές ανάγκες των ανθρώπων, και όλα τα επαγγέλματα θα ευημερήσουν.

(Τελευταία Ενημέρωση 1η Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 14 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 4°:

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΝΤΙ-ΚΟΣΜΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Εισαγωγή

Ο κινεζικός λαός εκτιμά πολύ το Τάο ή το Δρόμο. Στα αρχαία χρόνια ένας βάνουσος αυτοκράτορας αποκαλούνταν «παρακματικός κυβερνήτης που στερείται το Τάο». Οποιαδήποτε συμπεριφορά δεν προσαρμοζόταν στα πρότυπα της ηθικής –που, στα Κινέζικα, δηλώνεται από τους δύο χαρακτήρες *Ντάο* και *Ντε*, που σημαίνουν *Τάο* και *Αρετή* αντίστοιχα– λεγόταν ότι «δεν ακολουθούσε την αρχή του Τάο». Ακόμη και οι εξεγερμένοι αγρότες αναρτούσαν συνθήματα διακηρύσσοντας «Πετύχετε τον Δρόμο εξ ονόματος του ουρανού». Ο Λάο Τζι¹ είπε:

«Υπάρχει κάτι μυστηριώδες και ολόκληρο, το οποίο υπήρξε πριν από τον ουρανό και τη γη. Σιωπηλό, άμορφο, πλήρες και αμετάβλητο. Αιώνια και παντού ζωντανό και τέλειο, είναι η μητέρα όλων των πραγμάτων. Δεν ξέρω το όνομά του, το αποκαλώ Τάο».

Αυτό υποδηλώνει ότι ο κόσμος διαμορφώνεται από το Τάο.

Τα τελευταία εκατό χρόνια, η ξαφνική εισβολή του κομμουνιστικού φάσματος έχει δημιουργήσει μια δύναμη ενάντια στη φύση και στην ανθρωπότητα, προκαλώντας απεριόριστη αγωνία και τραγωδία. Έχει ωθήσει επίσης τον πολιτισμό στο χείλος της καταστροφής. Έχοντας διαπράξει όλων των ειδών τις αγριότητες που παραβιάζουν το Τάο και έρχονται σε αντίθεση με τον ουρανό και τη γη, έχει γίνει μια εξαιρετικά κακόβουλη δύναμη ενάντια στο σύμπαν.

«Το άτομο ακολουθεί τη γη, η γη ακολουθεί τον ουρανό, ο ουρανός ακολουθεί το Τάο, και το

Αφίσα που διαφημίζει Ερυθροφρουρούς που χτυπούν πολίτες, καταστρέφουν περιουσίες και εισβάλλουν σε σπίτια. Το σύνθημα στην εικόνα λέει: «Συνθλίψτε τον παλαιό κόσμο, χτίστε ένα νέο κόσμο».

¹ Λάο Τζι (επίσης γνωστός ως Λάο Τζου, Λι Ερ ή Λι Νταν), Κινέζος φιλόσοφος, έζησε στον 6ο αιώνα π.Χ. Θεωρείται συντάκτης του *Ντάο Ντε Τζινγκ* (Dao De Jing, Tao-Te Ching), του θεμελιακού βιβλίου για τον Ταοϊσμό.

Τάο ακολουθεί αυτό που είναι φυσικό»². Στην αρχαία Κίνα οι άνθρωποι πίστευαν στη συμμόρφωση, στην εναρμόνιση και στη συνύπαρξη με τον ουρανό. Η ανθρωπότητα είναι ένα ενιαίο σύνολο με τον ουρανό και τη γη, και υπάρχει σε αμοιβαία εξάρτηση μαζί τους. Το Τάο του σύμπαντος δεν αλλάζει. Το σύμπαν λειτουργεί με τάξη σύμφωνα με το Τάο. Η γη ακολουθεί τις αλλαγές του ουρανού, επομένως έχει τέσσερις διακριτές εποχές. Σεβόμενη τον ουρανό και τη γη, η ανθρωπότητα απολαμβάνει μια αρμονική ζωή ευγνωμοσύνης και ευλογίας. Αυτό αντανακλάται στην έκφραση «ευνοϊκός ουράνιος συγχρονισμός, ωφέλιμο γήινο έδαφος και αρμονία μεταξύ των ανθρώπων»³. Σύμφωνα με την κινεζική σκέψη, η αστρονομία, η γεωγραφία, το ημερολογιακό σύστημα, η ιατρική, η λογοτεχνία, ακόμη και οι κοινωνικές δομές, όλα ακολουθούν αυτή την κατανόηση.

Αλλά το Κομμουνιστικό Κόμμα προάγει το «οι άνθρωποι πάνω από τη φύση» και μια «φιλοσοφία της πάλης» σε περιφρόνηση του ουρανού, της γης και της φύσης. Ο Μάο έλεγε: «Η μάχη με τον ουρανό είναι ατελείωτη χαρά, η πάλη με τη γη είναι ατελείωτη χαρά και ο αγώνας με την ανθρωπότητα είναι ατελείωτη χαρά». Ίσως το Κομμουνιστικό Κόμμα απόκτησε πραγματική χαρά από αυτές τις μάχες, αλλά ο λαός έχει πληρώσει πολύ βαρύ τίμημα.

I. Πάλη με τους ανθρώπους και εξολόθρευση της ανθρώπινης φύσης

Μπέρδεμα του καλού και του κακού και εξολόθρευση της ανθρωπότητας

Ένας άνθρωπος είναι πρώτα μια φυσική ύπαρξη και έπειτα μια κοινωνική ύπαρξη. «Οι άνθρωποι είναι εκ φύσεως καλοί»⁴ και «η καρδιά της συμπόνιας κατέχεται από όλους τους ανθρώπους το ίδιο»⁵ είναι μεταξύ των πολλών αρχών που τα ανθρώπινα όντα φέρνουν μαζί τους κατά τη γέννηση, αρχών που τους επιτρέπουν να διακρίνουν το σωστό από το λάθος και το καλό από το κακό. Εντούτοις, για το Κ.Κ.Κ. τα ανθρώπινα όντα είναι ζώα ή ακόμα και μηχανές. Σύμφωνα με το Κ.Κ.Κ., η αστική τάξη και το προλεταριάτο είναι απλώς υλικές δυνάμεις.

Ο σκοπός του Κ.Κ.Κ. είναι ο έλεγχος των πολιτών και η βαθμιαία μετατροπή τους σε επαναστάτες, εξτρεμιστές, χαφιέδες. Ο Μαρξ έλεγε: «Οι υλικές δυνάμεις μπορούν να νικηθούν μόνο από υλική δύναμη», «Η θεωρία γίνεται κι αυτή υλική δύναμη μόλις κατακτήσει τη μάζα»⁶. Θεωρούσε ότι ολόκληρη η ανθρώπινη ιστορία δεν είναι παρά η συνεχής εξέλιξη της ανθρώπινης φύσης, και ότι η ανθρώπινη φύση είναι στην πραγματικότητα ταξική, και διατύπωνε ως δεδομένο ότι δεν υπάρχει τίποτα έμφυτο και εγγενές σε αυτήν, αλλά ότι όλα είναι προϊόντα του περιβάλλοντος. Υποστήριζε ότι ένας άνθρωπος είναι «κοινωνικό άτομο» διαφωνώντας με την έννοια του «φυσικού ατόμου» που διατύπωνε ο Φόουερμαχ. Ο Λένιν πίστευε ότι ο μαρξισμός δεν μπορεί να παραχθεί φυσικά μεταξύ του προλεταριάτου, αλλά ότι πρέπει να εμφυσηθεί από έξω. Ο Λένιν έβαλε τα δυνατά του, αλλά ακόμα δεν μπορούσε να κάνει τους εργάτες να μετατοπιστούν από τον οικονομικό αγώνα στην πολιτική μάχη για εξουσία. Έτσι, εναπόθεσε τις ελπίδες του στη «Θεωρία των

² Ντάο Ντε Τζινγκ, κεφάλαιο 25.

³ Αυτές οι εκφράσεις προέρχονται από τον Μένσιο, βιβλίο 2.

⁴ Βιβλίο των Τριών Χαρακτήρων (San Zi Jing), ένα παραδοσιακό κινεζικό κείμενο για τη βασική εκπαίδευση.

⁵ Μένσιος, βιβλίο 6.

⁶ Καρλ Μαρξ, «Μια συμβολή στο έργο του Χέγκελ Φιλοσοφία του Δικαίου».

εξαρτημένων ανακλαστικών» που προτάθηκε από τον νομπελίστα Ιβάν Πέτροβιτς Πάβλοφ. Ο Λένιν έλεγε ότι αυτή η θεωρία «έχει μεγάλη σημασία για το προλεταριάτο σε όλο τον κόσμο». Ο Τρότσκι⁷ ακόμη πιο μάταια ήλπιζε ότι τα εξαρτημένα ανακλαστικά θα άλλαζαν ένα πρόσωπο όχι μόνο ψυχολογικά, αλλά και φυσικά. Με τον ίδιο τρόπο που ένα σκυλί, μόλις ακούσει το κουδούνι για το γεύμα, του τρέχουν τα σάλια, αναμενόταν ότι οι στρατιώτες θα ορμούσαν μπροστά θαρραλέα στο άκουσμα πυροβολισμών, αφιερώνοντας κατά συνέπεια τη ζωή τους στο Κομμουνιστικό Κόμμα.

Από τα αρχαία χρόνια, οι άνθρωποι θεωρούσαν ότι οι ανταμοιβές προέρχονται από την προσπάθεια και το μόχθο. Μέσω της σκληρής εργασίας κάποιος κερδίζει μια ευημερούσα ζωή. Οι άνθρωποι περιφρονούσαν τη νωθρότητα και θεωρούσαν ανήθικα τα οφέλη που δεν προέρχονταν από εργασία. Αφότου όμως το Κομμουνιστικό Κόμμα εξαπλώθηκε στην Κίνα σαν πανούκλα, ενθάρρυνε τα απόβλητα της κοινωνίας και τους αργόσχολους να διανέμουν τη γη, να ληστεύουν την ατομική ιδιοκτησία και να ασκούν τυραννία σε άντρες και γυναίκες – όλα γίνονταν ανοιχτά, κάτω από την επίφαση του νόμου.

Ο καθένας ξέρει ότι είναι καλό να σέβεται τους ηλικιωμένους και να φροντίζει τους ανήλικους, και κακό να μη λαμβάνει υπόψη τους ηλικιωμένους και τους δασκάλους. Η αρχαία κομφουκιανική εκπαίδευση είχε δύο μέρη: το Σιαο Σιουε (Μικρή Εκμάθηση) και το Ντα Σιουε (Μεγάλη Εκμάθηση). Η εκπαίδευση του Σιαο Σιουε, την οποία δέχονταν παιδιά κάτω από 15 ετών, εστιαζόταν κυρίως σε ό,τι αφορούσε την καθαριότητα, τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και την εθιμοτυπία (δηλ., εκπαίδευση στην υγιεινή, κοινωνική συμπεριφορά, ομιλία κτλ). Η εκπαίδευση Ντα Σιουε έδινε έμφαση στην αρετή και στην απόκτηση του Τάο⁸. Στις εκστρατείες του Κ.Κ.Κ. όπου επικρίνονταν ο Λιν Μπιάο⁹ και ο Κομφούκιος και όπου αποκηρυσσόταν ο σεβασμός προς τους δασκάλους, το Κόμμα έσβησε κάθε ηθικό πρότυπο από τη νεότερη γενεά.

Σύμφωνα με ένα αρχαίο ρητό: «Μια ημέρα να έχω κάποιον δάσκαλό μου, και πρέπει να τον σέβομαι σαν πατέρα μου για όλη μου τη ζωή».

Στις 5 Αυγούστου του 1966, η Μπιαν Τζονγκ-Γιουν, καθηγήτρια στο Λύκειο θηλέων του πανεπιστημίου του Πεκίνου παρέλασε δια της βίας με τις μαθήτριάς της στο δρόμο, φορώντας ένα ψηλό χοντρό καπέλο και ρούχα λεκιασμένα με μαύρο μελάνι, με κρεμασμένο στο λαιμό της έναν προσβλητικό μαύρο πίνακα, αυτή στη μέση και γύρω-γύρω οι μαθήτριάς της να χτυπούν τους σκουπιδοτενεκέδες σαν τύμπανα. Την ανάγκασαν να γονατίσει στο έδαφος, τη χτύπησαν με ένα ξύλινο ραβδί με καρφιά και τη ζεμάτισαν με βραστό νερό. Βασανίστηκε μέχρι θανάτου.

⁷ Λέον Τρότσκι (1879-1940), Ρώσος θεωρητικός κομμουνιστής, ιστορικός και στρατιωτικός ηγέτης, ιδρυτής του Ρωσικού Κόκκινου Στρατού. Δολοφονήθηκε στην Πόλη του Μεξικού από τους πράκτορες του Στάλιν στις 22 Αυγούστου 1940.

⁸ Σύμφωνα με τον Τζου Σι ή Τσου Σι (1130-1200), επίσης γνωστό ως Τζου-Τζι ή Τσου-Τζου, νεο-κομφουκιανικό μελετητή από τη δυναστεία Σονγκ, η Μικρή Εκμάθηση εξετάζει την αρμόζουσα συμπεριφορά, ενώ η μεγάλη εκμάθηση αναπτύσσει στις θεμελιώδεις αρχές πίσω από αυτή τη συμπεριφορά. Πηγή: Ταξινομημένες συνομιλίες του κύριου Τζου (Zhu Zi Yu Lei), τόμος 7.

⁹ Λιν Μπιάο (1907-1971), ένας από τους ανώτερους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., που διατέλεσε υπό τον Μάο μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Κίνας, αντιπρόεδρος (1958) και Υπουργός Άμυνας (1959). Ο Λιν θεωρείται αρχιτέκτονας της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης της Κίνας. Ορίστηκε διάδοχος του Μάο το 1966, αλλά έπεσε σε δυσμένεια το 1970. Αισθανόμενος την πτώση του, ο Λιν αναμείχθηκε, σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, σε μια προσπάθεια πραξικοπήματος και επιχείρησε να διαφύγει στην Ε.Σ.Σ.Δ. μόλις η μηχανορραφία του ξεσκεπάστηκε. Κατά τη διάρκεια της πτήσης, το αεροπλάνο του συνετρίβη στη Μογγολία, με συνέπεια το θάνατό του.

Η διευθύντρια του Θυγατρικού Λυκείου του πανεπιστημίου του Πεκίνου εξαναγκάστηκε βίαια από τους μαθητές να χτυπάει ένα σπασμένο νιπτήρα και να φωνάζει «είμαι κακοποιό στοιχείο». Της έκοψαν τα μαλλιά ατημέλητα για να την ταπεινώσουν. Την χτύπησαν στο κεφάλι μέχρι που έτρεχε αίμα, και την εξανάγκασαν να συρθεί στο έδαφος.

Ο καθένας σκέφτεται ότι το να είναι καθαρός είναι καλό και το να είναι βρόμικος είναι κακό. Αλλά το Κ.Κ.Κ. προωθεί το «λάσπη σε όλο το σώμα και κάλοι στα χέρια», και επαινεί ως καλό το «βρόμικα χέρια και πόδια λερωμένα από κοπριά αγελάδας»¹⁰. Με αυτόν τον τρόπο οι πολίτες θεωρούνταν πιο επαναστατικοί, και θα μπορούσαν να γραφτούν σε πανεπιστήμια, να γίνουν μέλη του Κόμματος, να προωθηθούν και τελικά να γίνουν αρχηγοί του Κόμματος.

Η ανθρωπότητα έχει προοδεύσει λόγω της συσσώρευσης της γνώσης, αλλά, κάτω από το Κ.Κ.Κ., η απόκτηση γνώσης θεωρήθηκε κακό. Οι διανοούμενοι χαρακτηρίστηκαν ως η ανυπόληπτη ένατη κατηγορία – σε μια κλίμακα με αύξοντα αριθμό από το ένα έως το εννέα. Οι διανοούμενοι είχαν την υποχρέωση να διδαχτούν από αγράμματους και να επανεκπαιδευτούν από φτωχούς αγρότες, προκειμένου να αναμορφωθούν και να αρχίσουν νέα ζωή. Στην επανεκπαίδευση των διανοούμενων, οι καθηγητές του Πανεπιστημίου Τσινγκχουά εξορίστηκαν στο Καρπ Άιλαντ στο Ναντσάνγκ, στην επαρχία Τζιανγκσί. Η σχιστοσωμίαση¹¹ ήταν συνηθισμένη ασθένεια σε αυτή την περιοχή, και ακόμη και ένα στρατόπεδο εργασίας που είχε αρχικά τοποθετηθεί εκεί έπρεπε να μετακινηθεί. Στο άγγιγμα του νερού του ποταμού οι καθηγητές αμέσως μολύνθηκαν και ανέπτυξαν κίρρωση, χάνοντας κατά συνέπεια τη δυνατότητα να εργαστούν και να ζήσουν.

Κάτω από την υποκίνηση του πρώην υπουργού Τζόου Εν-Λαϊ, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Καμπότζης (Κόκκινοι Χμερ) πραγματοποίησε τη σκληρότερη δίωξη εναντίον των διανοούμενων. Οι έχοντες ανεξάρτητη σκέψη υποβλήθηκαν σε εξολόθρευση τόσο πνευματικά όσο και φυσικά. Από το 1975 ως το 1978, το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Καμπότζης σκοτώθηκε, μερικοί από τους οποίους θανατώθηκαν απλώς και μόνο εξαιτίας των σημαδιών που είχαν στα πρόσωπά τους από τα γυαλιά που φορούσαν.

Μετά την επικράτηση του κομμουνισμού στην Καμπότζη το 1975, ο Πολ Ποτ άρχισε πρόωρα να καθιερώνει το σοσιαλισμό – «έναν παράδεισο στην ανθρώπινη κοινωνία» χωρίς ταξικές διαφορές, χωρίς αστικές και αγροτικές διακρίσεις, συνάλλαγμα ή εμπόριο. Στο τέλος, οι οικογένειες διαλύθηκαν και αντικαταστάθηκαν από ομάδες εργασίας αντρών και γυναικών. Όλοι εξαναγκάζονταν να εργάζονται και να τρώνε μαζί, και να φορούν την ίδια μαύρη επαναστατική ή στρατιωτική φόρμα. Οι σύζυγοι μπορούσαν μόνο να συναντηθούν μία φορά την εβδομάδα κατόπιν έγκρισης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα ισχυρίζεται ότι δεν φοβάται ούτε τον ουρανό ούτε τη γη, αλλά έχει προσπαθήσει με υπεροψία να μεταρρυθμίσει και τον ουρανό και τη γη. Αυτό είναι μια πλήρης ασέβεια προς όλα τα ενάρετα στοιχεία και δυνάμεις στον κόσμο. Ο Μάο έγραψε ενόσω σπούδαζε στην Χουνάν:

¹⁰ Από ομιλίες του Μάο στο «φόρουμ στη Γιανάν για τη Λογοτεχνία και την Τέχνη» (1942).

¹¹ Η σχιστοσωμίαση είναι μια ασθένεια που προκαλείται από παρασιτικά σκουλήκια. Η μόλυνση εμφανίζεται κατά την επαφή με μολυσμένο γλυκό νερό. Τα συνήθη συμπτώματα περιλαμβάνουν πυρετό, ρίγη, βήχα και πόνο των μυών. Σε σοβαρότερες περιπτώσεις, η ασθένεια μπορεί να προκαλέσει βλάβες στο συκώτι, στο έντερο, στα πνευμόνια και κύστες και, σε σπάνιες περιπτώσεις, να προκαλέσει καρδιακή προσβολή, παράλυση ή φλεγμονή του νωτιαίου μυελού.

«Ανά τους αιώνες, τα έθνη έχουν πραγματοποιήσει μεγάλες επαναστάσεις. Το παλαιό πετιέται και τα πράγματα εμποτίζονται από το καινούργιο. Μεγάλες αλλαγές έχουν συμβεί, περιλαμβάνοντας τη ζωή και το θάνατο, την επιτυχία και την καταστροφή. Είναι το ίδιο με την καταστροφή του κόσμου. Η καταστροφή δεν είναι σίγουρα η τελική καταστροφή, και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η καταστροφή εδώ θα είναι γέννηση κάπου αλλού. Όλοι προσδοκάμε τέτοια καταστροφή, επειδή καταστρέφοντας τον παλαιό κόσμο, επιφέρουμε το νέο κόσμο. Δεν είναι καλύτερο αυτό από τον παλαιό κόσμο;!»

Η αγάπη είναι ένα φυσικό ανθρώπινο συναίσθημα. Η αγάπη μεταξύ των συζύγων, η αγάπη για τα παιδιά, τους γονείς, τους φίλους, γενικά είναι κάτι φυσιολογικό. Μέσω των συνεχών πολιτικών εκστρατειών, το Κ.Κ.Κ. έχει μετατρέψει τους ανθρώπους σε λύκους, ή ακόμα και σε ζώα αγριότερα και πιο σκληρά από λύκους. Ούτε οι πιο άγριες τίγρεις δεν θα έτρωγαν τα μικρά τους. Αλλά υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ., είναι σύνηθες για τους γονείς και τα παιδιά να αναφέρουν ο ένας τον άλλον ή για τους συζύγους να εκθέτουν ο ένας τον άλλον. Οι οικογενειακές σχέσεις συχνά αποκηρύχτηκαν.

Στα μέσα της δεκαετίας του '60, μια δασκάλα σε ένα δημοτικό σχολείο του Πεκίνου τυχαία έβαλε τις λέξεις «σοσιαλισμός» και «αποτυγχάνω» μαζί ενόσω ασκούσε τους μαθητές στους κινεζικούς χαρακτήρες, και οι μαθητές την ανέφεραν. Ύστερα από αυτό, της γινόταν καθημερινά επίπληξη, και οι μαθητές τη χτυπούσαν. Η κόρη της διέκοψε κάθε σχέση μαζί της. Οποτε η επαναστατική διαμάχη στο σχολείο της γινόταν εντονότερη, η κόρη της επέκρινε τη «νέα συμμετοχή της μητέρας της στην πάλη των τάξεων» κατά τη διάρκεια των πολιτικών συνεδριάσεων. Αρκετά χρόνια μετά το ατυχές αυτό περιστατικό, η μόνη εργασία της δασκάλας ήταν ο καθημερινός καθαρισμός του σχολείου, συμπεριλαμβανομένων των τουαλετών.

Οι άνθρωποι που έζησαν την Πολιτιστική Επανάσταση δεν θα ξεχνούσαν ποτέ την Τζανγκ Τζι-Σιν, που στάλθηκε στη φυλακή επειδή επέκρινε τον Μάο για την αποτυχία του στο Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός. Πολλές φορές, οι φύλακες την έγδυναν, της έδεναν τα χέρια πίσω με χειροπέδες και την έριχναν στα κελιά των αντρών, αφήνοντας μια συμμορία φυλακισμένων να τη βιάζει. Στο τέλος, τρελάθηκε. Όταν την εκτέλεσαν, οι φύλακες φοβήθηκαν ότι θα φώναζε συνθήματα διαμαρτυρίας. Πάτησαν το κεφάλι της σε ένα τούβλο και της άνοιξαν το λαιμό χωρίς αναισθησία.

Στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ τα τελευταία χρόνια, το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει να χρησιμοποιεί τις ίδιες παλαιές μεθόδους υποκίνησης μίσους και πρόκλησης βίας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα καταστέλλει την ενάρετη φύση των ανθρώπινων όντων, και προωθεί, ενθαρρύνει και χρησιμοποιεί την κακή πλευρά τους για να ενισχύσει την εξουσία του. Στη μια εκστρατεία μετά την άλλη, άνθρωποι με συνείδηση αναγκάζονται να σιωπούν από φόβο για τη βία. Το Κομμουνιστικό Κόμμα συστηματικά έχει καταστρέψει συλλογικά ηθικά πρότυπα σε μία προσπάθεια να καταστρέψει εντελώς τις έννοιες του καλού και του κακού και της τιμής και της ντροπής που έχουν διατηρηθεί από την ανθρωπότητα επί χιλιάδες χρόνια.

Το κακό που υπερβαίνει το νόμο της «αμοιβαίας δημιουργίας και της αμοιβαίας παύσης»

Ο Λάο Τζι έλεγε:

«Κάτω από τον ουρανό όλοι μπορούν να δουν την ομορφιά ως ομορφιά μόνο επειδή υπάρχει ασχήμια.

Όλοι μπορούν να ξέρουν το καλό ως καλό μόνο επειδή υπάρχει το κακό.

Επομένως η κατοχή και η μη κατοχή προκύπτουν από κοινού.

Οι δυσκολίες και οι ευκολίες αλληλοσυμπληρώνονται.

Το μακρύ και το κοντό έρχονται σε αντιδιαστολή το ένα στο άλλο.

Το πάνω και το κάτω στηρίζονται το ένα στο άλλο.

Η φωνή και ο ήχος εναρμονίζονται μεταξύ τους.

Το μπρος και το πίσω ακολουθούν το ένα το άλλο»¹².

Για να το θέσουμε απλά, ο νόμος της «αμοιβαίας δημιουργίας και της αμοιβαίας παύσης» υπάρχει στον ανθρώπινο κόσμο. Όχι μόνο οι άνθρωποι διαιρούνται σε καλούς και κακούς, αλλά το καλό και το κακό συνυπάρχουν και μέσα στο ίδιο άτομο.

Ο Ντάο Τζι, ένα πρότυπο των ληστών στην αρχαία Κίνα, έλεγε στους ακολούθους του: «Και οι ληστές πρέπει να ακολουθούν τον Δρόμο». Συνέχισε και κατέληξε στο ότι ακόμη κι ο ληστής πρέπει να είναι «αξιότιμος, θαρραλέος, δίκαιος, σοφός και γενναιόδωρος». Δηλαδή, ακόμη και ένας ληστής δεν μπορεί να κάνει ό,τι τον ευχαριστεί, αλλά πρέπει να ακολουθεί ορισμένους κανόνες.

Η ιστορία του Κ.Κ.Κ. μπορεί να ειπωθεί ότι είναι γεμάτη απάτες και προδοσίες χωρίς κανέναν περιορισμό. Για παράδειγμα, αυτό που οι ληστές τιμούν περισσότερο είναι η «ευθύτητα». Ακόμη και το μέρος όπου μοιράζονται τη λεία καλείται «αίθουσα της Τιμής για τη μοιρασιά των λαφύρων». Αλλά κάθε φορά που δημιουργείται κρίση μεταξύ των συντρόφων μέσα στο Κ.Κ.Κ., εκθέτουν και κατηγορούν ο ένας τον άλλον, και κατασκευάζουν ακόμη και ψευδείς κατηγορίες για να ενοχοποιήσουν ο ένας τον άλλον, κάνοντας το κακό χειρότερο.

Για παράδειγμα, ο στρατηγός Πενγκ Ντε-Χουάι. Ο Μάο, που προέρχεται από αγροτική οικογένεια, ασφαλώς ήξερε ότι ήταν αδύνατον να παραχθούν 130.000 τζιν σιταριού ανά μου¹³ και ότι ό,τι είπε ο Πενγκ ήταν αλήθεια. Επίσης, ήξερε ότι ο Πενγκ δεν είχε καμία πρόθεση να του πάρει την εξουσία, μη συνυπολογιζόμενο του ότι ο Πενγκ τού είχε σώσει τη ζωή αρκετές φορές όταν πολέμησε εναντίον των στρατευμάτων των 200.000 ανδρών του Χου Τζονγκ-Ναν με μόνο 20.000 δικούς του στη διάρκεια του πολέμου μεταξύ του Κ.Κ.Κ. και του ΚΜΤ. Εντούτοις, μόλις ο Πενγκ εξέφρασε τη διαφωνία του με τον Μάο, ο τελευταίος εξερράγη αμέσως και έριξε στα σκουπίδια το ποίημα που είχε γράψει επαινώντας τον Πενγκ – «Ποιος τολμά να καλπάζει μπροστά με ξίφος τραβηγμένο; Μόνο ο στρατηγός μας ο Πενγκ!» Ο Μάο αποφάσισε να θανατώσει τον Πενγκ, παρά του ότι ο τελευταίος του έσωσε τη ζωή.

Το Κ.Κ.Κ. σκοτώνει με άγριο τρόπο παρά κυβερνά με καλοκαγαθία. Διώκει τα ίδια του τα μέλη προς περιφρόνηση της συναδελφικότητας και της προσωπικής πίστης, ξεπουλά το

¹² Ντάο Ντε Τζινγκ, κεφάλαιο 2.

¹³ Το τζιν είναι κινεζική μονάδα μέτρησης του βάρους. 1 τζιν = 0,5 κιλά. Το μου είναι κινεζική μονάδα μέτρησης του εδάφους. 1 μου = 0,165 στρέμματα.

έδαφος της Κίνας, δρώντας με δειλία. Εχθρεύεται την ενάρετη πίστη και στερείται σοφίας. Προωθεί μαζικές κινητοποιήσεις, παραβιάζοντας το σοφό τρόπο διακυβέρνησης του έθνους. Εν γένει, το Κ.Κ.Κ. έχει εκτραχυνθεί τόσο πολύ, ώστε να εγκαταλείψει ακόμη και οποιαδήποτε ηθικά πρότυπα σύμφωνα με τα οποία «ακόμη και οι ληστές πρέπει να ακολουθούν το Δρόμο». Η κακία του έχει φθάσει πολύ πέρα από το νόμο της «αμοιβαίας δημιουργίας και της αμοιβαίας παύσης» στον κόσμο. Το Κ.Κ.Κ. καταπολεμά ολοκληρωτικά τη φύση και την ανθρωπότητα με σκοπό τη σύγχυση των κριτηρίων για το καλό και το κακό και την ανατροπή του νόμου του κόσμου. Η ασυγκράτητη υπεροψία του έχει φθάσει στο αποκορύφωμά της, και είναι καταδικασμένο να καταρρεύσει πλήρως.

II. Πάλη με τη γη, φέρνοντας ατελείωτη καταστροφή επεκτείνοντας την πάλη των τάξεων στη φύση

Ο Τζιν Σουν-Χουά ήταν απόφοιτος λυκείου του 1968, από το 2^ο Γυμνάσιο Γουσόγκ της Σαγκάης και μέλος της Επιτροπής της Ερυθροφρουράς στη Σαγκάη. Στάλθηκε στην ύπαιθρο της επαρχίας Χεϊ-Λονγκ-Τζιανγκ τον Μάρτιο του 1969. Στις 15 Αυγούστου του 1969, ορμητικά νερά χίμηξαν από μια οροσειρά και πλημμύρισαν εν ριπή οφθαλμού τις περιοχές γύρω από τον ποταμό Σουάνγκ. Ο Τζιν πήδησε στα γρήγορα ρεύματα προκειμένου να ανακτηθούν δύο ηλεκτρικοί πόλοι καλωδίων που είχαν παρασυρθεί για την ομάδα παραγωγής του και πνίγηκε.

Ακολουθούν δύο αποσπάσματα από το ημερολόγιό του¹⁴ πριν από τον πνιγμό του.

4 Ιουλίου

Αρχίζω να αισθάνομαι τη δριμύτητα και την ένταση της πάλης των τάξεων στην επαρχία. Ως ερυθροφρουρός του προέδρου Μάο, είμαι πλήρως προετοιμασμένος για να παλέψω ενάντια στις αντεπαναστάτες δυνάμεις με την αήττητη Σκέψη του Μάο ως όπλο μου. Είμαι πρόθυμος να το κάνω αυτό, ακόμα κι αν σημαίνει ότι πρέπει να θυσιάσω τη ζωή μου. Θα παλέψω, θα παλέψω, και παλεύω όσο καλύτερα μπορώ για να παγιώσω τη δικτατορία του προλεταριάτου.

19 Ιουλίου

Οι ταξικοί εχθροί σε εκείνη την ταξιαρχία παραγωγής είναι ακόμα αλαζόνες. Η εκπαιδευμένη νεολαία ήρθε στην επαρχία ακριβώς για να συμμετέχει στις τρεις σημαντικές επαναστατικές κινητοποιήσεις στην επαρχία. Πρώτα από όλα, η ταξική πάλη. Πρέπει να στηριχθούμε στην τάξη των φτωχών και των χαμηλο-μεσαίων αγροτών, να κινητοποιήσουμε τις μάζες και να καταστείλουμε την υπεροψία των εχθρών. Εκπαιδευτήκαμε ώστε η νεολαία να υποστηρίζει τα μεγάλα συνθήματα της Σκέψης του Μάο, να μην ξεχάσουμε ποτέ την πάλη των τάξεων και να μην ξεχάσουμε ποτέ τη δικτατορία του προλεταριάτου.

Ο Τζιν πήγε στην επαρχία με τη σκέψη της πάλης του ουρανού και της γης και της μεταρρύθμισης της ανθρωπότητας. Τα ημερολόγια του αποκαλύπτουν ότι το μυαλό του ήταν γεμάτο «μάχες». Επέκτεινε την ιδέα «της πάλης με τους ανθρώπους» στην πάλη με τον ουρανό και τη γη, και έχασε τελικά τη ζωή του. Ο Τζιν είναι μια χαρακτηριστική περίπτωση της φιλοσοφίας της πάλης και, συγχρόνως, έγινε αναμφισβήτητα θύμα της.

¹⁴ Μεταφρασμένα στα Αγγλικά και στη συνέχεια στα Ελληνικά.

Ο Ένγκελς είχε πει κάποτε ότι η ελευθερία είναι η αναγνώριση του αναπόφευκτου. Ο Μάο προχώρησε προσθέτοντας «και ο ανασχηματισμός του κόσμου». Αυτό το τελευταίο έφερε ξεκάθαρα στο φως την άποψη του Κ.Κ.Κ. για τη φύση, δηλαδή για την αλλαγή της φύσης. Το «αναπόφευκτο», όπως το κατανοούν οι κομμουνιστές, είναι κάτι που είναι πέρα από το πεδίο όρασής τους και «μορφή» που η προέλευσή της είναι πέρα από αυτό που μπορούν να ξεκαθαρίσουν. Θεωρούν ότι η φύση και η ανθρωπότητα μπορούν «να κατακτηθούν» με την επιστράτευση της υποκειμενικής ανθρώπινης συνείδησης στο να καταλάβει αντικειμενικούς νόμους. Οι κομμουνιστές έχουν κάνει άνω κάτω και τη Ρωσία και την Κίνα, τα δύο πειραματικά τους πεδία, στις προσπάθειές τους να αλλάξουν τη φύση.

Τα λαϊκά τραγούδια κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Άλματος προς τα εμπρός δείχνουν την υπεροψία και την ηλιθιότητα του Κ.Κ.Κ.: «Αφήστε τα βουνά να υποκύψουν και τα ποτάμια να παραμερίσουν». «Δεν υπάρχει κανένας αυτοκράτορας Νεφρίτης στον ουρανό ούτε κανένας βασιλιάς Δράκοντα στη γη. Εγώ είμαι ο αυτοκράτορας Νεφρίτης και ο βασιλιάς Δράκων. Διατάζω τα τρία βουνά και τα πέντε φαράγγια να κάνουν στην άκρη, έρχομαι»¹⁵. Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει έρθει. Έτσι μαζί του έρχεται η καταστροφή της ισορροπίας στη φύση και στον αρχικά αρμονικό κόσμο.

Η διάλυση της φύσης αναγκάζει το Κ.Κ.Κ. να θερίσει ό,τι έχει σπείρει

Κάτω από την αγροτική πολιτική του, της διατήρησης του σιταριού σαν βασική παραγωγή, το Κ.Κ.Κ. μετέτρεψε κατά βούληση σε καλλιεργήσιμο έδαφος μεγάλες περιοχές βουνοπλαγιών και λιβαδιών που ήταν ακατάλληλες για καλλιέργεια, και γέμισε τους ποταμούς και τις λίμνες στην Κίνα για να γίνουν φυτείες. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε ότι η παραγωγή σιταριού το 1952 υπερέβη αυτήν της Εθνικιστικής περιόδου, αλλά αυτό που το Κ.Κ.Κ. δεν αποκάλυψε ήταν ότι μέχρι το 1972 η συνολική παραγωγή σιταριού στην Κίνα δεν υπερέβαινε αυτήν της ειρηνικής διοίκησης του Τσιάν-Λονγκ της δυναστείας Τσινγκ. Ακόμη και μέχρι αυτή την ημέρα, η κατά κεφαλήν παραγωγή σιταριού της Κίνας είναι ακόμα πολύ κάτω από αυτήν της δυναστείας Τσινγκ, και είναι μόνο το ένα τρίτο της δυναστείας Σονγκ, όταν η γεωργία ήταν στην αιχμή της στην κινεζική ιστορία.

Η άνευ διακρίσεως κοπή των δέντρων, η ισοπέδωση των ποταμών και η αποξήρανση των λιμνών έχουν οδηγήσει σε μια δραματική οικολογική καταστροφή στην Κίνα. Σήμερα, το οικοσύστημα της Κίνας είναι στο χείλος της κατάρρευσης. Η αποξήρανση του ποταμού Χάι και του Κίτρινου ποταμού και η ρύπανση του ποταμού Χουάι και του Γιανγκτζί κόβουν τη γραμμή ζωής από την οποία το κινεζικό έθνος έχει εξαρτηθεί για την επιβίωσή του. Με την εξαφάνιση των λιβαδιών στο Γκανσού, στο Τσινγκχάι, στην Εσωτερική Μογγολία και στο Σιντζιάνγκ, οι αμμοθύελλες έχουν προχωρήσει έως τις κεντρικές πεδιάδες.

Στη δεκαετία του '50, υπό την καθοδήγηση εμπειρογνομόνων του Σοβιέτ, το Κ.Κ.Κ. έχτισε τον υδραυλικό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος Σανμενσιά στον Κίτρινο ποταμό. Μέχρι σήμερα, ο σταθμός αυτός έχει μόνο την παραγωγική ικανότητα του επιπέδου ενός

¹⁵ Ο αυτοκράτορας Νεφρίτης και ο βασιλιάς Δράκων είναι κινεζικές μυθολογικές μορφές. Ο αυτοκράτορας Νεφρίτης, κοινώς γνωστός ως το Μεγαλοπρεπές Πρόσωπο του Νεφρίτη και αποκαλούμενος ανεπίσημα από τα παιδιά και τους κοινούς ανθρώπους Παππούς Ουρανό, είναι ο κυβερνήτης του Ουρανού και μεταξύ των σημαντικότερων θεών του κινεζικού τασίστικού πανθέου. Ο βασιλιάς Δράκων είναι ο θεός κυβερνήτης των τεσσάρων θαλασσών. Κάθε θάλασσα, που αντιστοιχεί σε μια από τις βασικές κατευθύνσεις, κυβερνιέται από έναν βασιλιά Δράκοντα. Οι εν λόγω βασιλιάδες ζουν σε κρυστάλλινα παλάτια, που φρουρούνται από στρατιώτες γαρίδες και στρατηγούς καβούρια. Εκτός από το να εξουσιάζουν την υδρόβια ζωή, χειρίζονται επίσης τα σύννεφα και τη βροχή. Ο βασιλιάς Δράκων της ανατολικής θάλασσας λέγεται ότι έχει τη μεγαλύτερη επικράτεια.

μέσου μεγέθους ποταμού, παρά το γεγονός ότι ο Κίτρινος ποταμός είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος ποταμός στην Κίνα. Ακόμη χειρότερα, αυτό το πρόγραμμα έχει προκαλέσει συσσώρευση λάσπης και άμμου και αύξησε το ύψος της κοίτης του ποταμού. Λόγω αυτού, ακόμη και μια μέτρια πλημμύρα φέρνει τεράστιες απώλειες σε ανθρώπινες ζωές και σε περιουσίες και στις δύο όχθες του ποταμού. Στην πλημμύρα του 2003 του ποταμού Γουέι, η μέγιστη ροή ύδατος ήταν 3,700 κυβικά μέτρα ανά δευτερόλεπτο, κάτι που μπορεί να συμβεί κάθε τρία έως πέντε χρόνια. Εντούτοις, εκείνη η πλημμύρα προκάλεσε μια καταστροφή πρωτοφανή τα τελευταία 50 χρόνια.

Υπήρχε πλήθος μεγάλης κλίμακας δεξαμενών στην τοποθεσία Τζουμαντιέν, στην επαρχία Χενάν. Το 1975, τα φράγματα αυτών των δεξαμενών κατέρρευσαν το ένα μετά το άλλο. Μέσα σε δύο ώρες, πνίγηκαν 60.000 άνθρωποι. Ο συνολικός αριθμός των νεκρών έφτασε τις 200.000.

Το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει τις ανεύθυνες καταστροφικές ενέργειες στο έδαφος της Κίνας. Το φράγμα των Τριών Φαραγγιών στον ποταμό Γιανγκτζί και το πρόγραμμα μεταφοράς νερού από το νότο στο βορρά είναι οι προσπάθειες του Κ.Κ.Κ. να αλλάξει τα φυσικά οικοσυστήματα με επενδύσεις που ανέρχονται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια. Αυτό, για να μην αναφέρουμε τα μικρού και μεσαίου μεγέθους προγράμματα για να «παλέψει με τη γη». Επιπλέον, κάποτε προτάθηκε στο Κ.Κ.Κ. να χρησιμοποιηθεί μια ατομική βόμβα για να ανοιχθεί μια διάδοχος στο οροπέδιο Τσινγκχάι-Θιβέτ για να αλλάξει το φυσικό περιβάλλον στη δυτική Κίνα. Μολονότι η αλαζονεία του Κ.Κ.Κ. και η περιφρόνηση του για τη γη έχουν συγκλονίσει τον κόσμο, δεν είναι κάτι μη αναμενόμενο.

Στα εξαγράμματα (Μπα Γκουά) του «Βιβλίου των Αλλαγών» (Book of Changes), οι πρόγονοι της Κίνας θεωρούσαν τον ουρανό ως Τσιέν ή δημιουργικό, και τον σέβονταν όπως το θεϊκό Τάο. Θεωρούσαν τη γη ως Κουν ή δεκτική, και σέβονταν τις δεκτικές αρετές.

Το Κουν, το εξάγραμμα μετά το Τσιέν, εξηγείται στο *Βιβλίο των Αλλαγών* ως εξής: «Όντας στο εξάγραμμα Κουν, η γήινη φύση πρόκειται να επεκταθεί και να αποκριθεί. Στην αντιστοιχία με αυτό, ανώτερα πρόσωπα χειρίζονται και στηρίζουν όλα τα πράγματα με άφθονες αρετές».

Τα κομφουκιανικά σχόλια στο *Βιβλίο των Αλλαγών*¹⁶ λένε: «Η τελειότητα είναι το μεγαλείο του Κουν, φέρνει τη γέννηση σε όλα τα όντα».

Ο Κομφούκιος σχολίασε περαιτέρω τη φύση του Κουν: «Το Κουν είναι το μαλακότερο, όμως στην κίνηση είναι σταθερό. Είναι το πιο ακίνητο, όμως στη φύση, τετράγωνο. Ακολουθώντας λαμβάνει τον κύριό της, όμως ακόμα διατηρεί τη φύση της και έτσι υπομένει. Περιέχει όλα τα πράγματα, και είναι λαμπρή στο μετασχηματισμό. Αυτός είναι ο δρόμος του Κουν – πόσο υπάκουο είναι, φέροντας τον ουρανό και κινούμενο με το χρόνο».

Σαφώς, μόνο στις δεκτικές αρετές της γήινης μητέρας της απαλότητας, της ακινησίας και της αντοχής ακολουθώντας τον ουρανό μπορούν όλα τα πράγματα να διατηρηθούν και να ακμάσουν στη γη. Το *Βιβλίο των Αλλαγών* μάς διδάσκει την κατάλληλη στάση απέναντι στο θεϊκό Τάο και τις γήινες αρετές: να ακολουθούμε τον ουρανό, να εμμένουμε στη γη και να σεβόμαστε τη φύση.

¹⁶ *The Complete I Ching*, μεταφρασμένο (στα Αγγλικά) από τον Άλφρεντ Χουάνγκ. Rochester, VT: Inner Traditions (1998).

Το Κ.Κ.Κ., εντούτοις, παραβιάζοντας το Τσιέν και το Κουν, προωθεί «τη μάχη με τον ουρανό και την πάλη με τη γη». Έχει λεηλατήσει τους πόρους της γης κατά βούληση. Στο τέλος, θα τιμωρηθεί αναπόφευκτα από τον ουρανό, τη γη και τον νόμο της φύσης.

III. Μάχη με τον ουρανό, που καταστέλλει την πίστη και που απορρίπτει την πίστη στο Θεό

Πώς μπορεί μια περιορισμένη ζωή να αντιληφθεί τον απεριόριστο χωρόχρονο;

Ο γιος του Αϊνστάιν, ο Έντουαρτ, τον ρώτησε κάποτε γιατί ήταν τόσο διάσημος. Ο Αϊνστάιν, δείχνοντας ένα τυφλό σκαθάρι σε μια δερμάτινη μπάλα, απάντησε ότι δεν ήξερε ότι μονοπάτι όπου σύρθηκε είναι καμπύλο, αλλά ο «Αϊνστάιν ξέρει». Η απάντηση του Αϊνστάιν έχει αληθινά βαθείς υπαινιγμούς. Ένα κινεζικό ρητό μεταβιβάζει μια παρόμοια έννοια: «Δεν ξέρετε το αληθινό πρόσωπο του βουνού Λου ακριβώς επειδή είστε στο βουνό». Για να καταλάβει κάποιος ένα σύστημα, πρέπει να περπατήσει έξω από εκείνο το σύστημα για να το παρατηρήσει. Εντούτοις, χρησιμοποιώντας περιορισμένες έννοιες για να παρατηρήσει τον απεριόριστο χωρόχρονο του κόσμου, η ανθρωπότητα δεν θα είναι σε θέση ποτέ να καταλάβει την πλήρη σύνθεση του κόσμου, και έτσι ο κόσμος θα παραμείνει για πάντα ένα μυστήριο για την ανθρωπότητα.

Το βασίλειο που είναι μη διαπερατό από την επιστήμη ανήκει στην πνευματικότητα ή στη μεταφυσική, οι οποίες εμπίπτουν φυσικά στη σφαίρα «της πίστης».

Η πίστη, μια διανοητική δραστηριότητα που περιλαμβάνει την εμπειρία και την κατανόηση της ζωής, βρίσκεται πέρα από αυτό που μπορεί να ρυθμιστεί από ένα πολιτικό κόμμα. «Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, λοιπόν, και τα του Θεού τω Θεώ»¹⁷. Εντούτοις, βασισμένο στη θλιβερή και παράλογη κατανόησή του για τον κόσμο και τη ζωή, το Κομμουνιστικό Κόμμα καλεί οτιδήποτε έξω από τις δικές του θεωρίες «δεισιδαιμονίες», και υποβάλλει τους πιστούς σε πλύση εγκεφάλου και προσηλυτισμό. Όσοι είναι απρόθυμοι να αλλάξουν την πίστη τους έχουν δεχτεί προσβολές ή και έχουν σκοτωθεί.

Οι πραγματικοί επιστήμονες έχουν μια πολύ ευρεία άποψη για τον κόσμο, και δεν θα αρνηθούν το απεριόριστο «άγνωστο» με τις περιορισμένες έννοιες ενός ατόμου. Ο διάσημος επιστήμονας Νεύτων, στο βιβλίο του *Αρχές των Μαθηματικών*, που δημοσιεύθηκε το 1678, εξήγησε λεπτομερώς τις αρχές της μηχανικής, του παλιρροιακού σχηματισμού και της κίνησης των πλανητών και υπολόγισε την κίνηση του ηλιακού συστήματος. Ο Νεύτων, που τόσο καταξιώθηκε, επανειλημμένα ισχυριζόταν ότι το βιβλίο του πρόσφερε μια περιγραφή των επιφανειακών μόνο φαινομένων, και ότι και σε καμιά περίπτωση δεν τόλμησε να μιλήσει για την πραγματική έννοια του απόλυτου Θεού στη Δημιουργία του κόσμου. Στη δεύτερη έκδοση του βιβλίου του, εκφράζοντας την πίστη του ο Νεύτων έγραψε: «Αυτό το πανέμορφο σύστημα του Ηλίου, των πλανητών και των κομητών θα μπορούσε να προχωρήσει μόνο από την καθοδήγηση και την κυριαρχία μιας ευφούς και ισχυρής ύπαρξης... Όπως ένα τυφλό άτομο δεν έχει καμιά ιδέα των χρωμάτων, έτσι κι εμείς δεν έχουμε ιδέα για τον τρόπο με τον οποίο ο πάνσοφος Θεός αντιλαμβάνεται και καταλαβαίνει τα πάντα».

Ας αφήσουμε κατά μέρος τα ερωτήματα του εάν υπάρχουν θεϊκά βασίλεια που ξεπερνούν αυτόν τον χωρόχρονο και εάν εκείνοι που αναζητούν τον Δρόμο μπορούν να επιστρέψουν στη

¹⁷ Βίβλος, Κατά Ματθαίον, 22:21.

θεία προέλευση και στον αληθινό εαυτό τους. Σε ένα πράγμα μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι: Οι οπαδοί μιας ενάρετης πίστης όλοι πιστεύουν στην αιτιώδη σχέση ότι η καλοσύνη γεννά την καλοσύνη και ότι το κακό θα τιμωρηθεί. Η ενάρετη πίστη παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της ανθρώπινης ηθικής σε ορισμένο επίπεδο. Από τον Αριστοτέλη μέχρι τον Αϊνστάιν, πολλοί πιστεύουν στην ύπαρξη ενός επικρατούντος νόμου στον κόσμο. Η ανθρωπότητα ποτέ δεν σταμάτησε την έρευνα για την αλήθεια του κόσμου με διάφορα μέσα. Εκτός από την επιστημονική έρευνα, γιατί να μην μπορούν η θρησκεία, η πίστη και η εσωτερική καλλιέργεια να γίνουν αποδεκτές ως άλλες προσεγγίσεις μέσω των οποίων αποκαλύπτεται η καθολική αλήθεια;

Το Κ.Κ.Κ. καταστρέφει την ενάρετη πίστη της ανθρωπότητας

Όλα τα έθνη έχουν πιστέψει ιστορικά στο Θεό. Ακριβώς λόγω της πίστης στο Θεό και της καρμικής αιτιότητας του καλού και του κακού, οι άνθρωποι αυτο-συγκρατούνταν και διατηρούσαν τα ηθικά πρότυπα της κοινωνίας. Πάντα και πέρα από τον κόσμο, οι ορθόδοξες θρησκείες στη Δύση, και ο Κομφουκιανισμός, ο Βουδισμός και ο Ταοϊσμός στην Ανατολή έχουν διδάξει στους ανθρώπους ότι η αληθινή ευτυχία προέρχεται από την πίστη στο Θεό, τη λατρεία του ουρανού, τη συμπόνια, την ευγνωμοσύνη για όσα έχει κάποιος και την ανταπόδοση της καλοσύνης.

Κατευθυντήρια πρόταση του κομμουνισμού υπήρξε η αθεΐα – η πεποίθηση ότι δεν υπάρχει ούτε Βούδας, ούτε Τάο, ούτε προηγούμενες ζωές, ούτε μετά θάνατον ζωή, ούτε καμία αιτιώδης τιμωρία. Επομένως, οι κομμουνιστές στις διαφορετικές χώρες όλοι έχουν πει στους φτωχούς και στο προλεταριάτο¹⁸ ότι δεν χρειάζεται να πιστεύουν στο Θεό, να πληρώνουν για ό,τι κάνουν, να τηρούν τους νόμους και να έχουν τρόπους. Αντίθετα, πρέπει να χρησιμοποιούν την πονηριά και τη βία για να αποκτήσουν πλούτο.

Στην αρχαία Κίνα, ακόμη και οι αυτοκράτορες, που θεωρούνταν της ανώτατης αριστοκρατίας, έβαζαν τον εαυτό τους κάτω από τον ουρανό, αυτοαποκαλούμενοι γιοι του ουρανού. Ελεγχόμενοι και συγκρατούμενοι από τη «θέληση του ουρανού», κατά διαστήματα, συνήθιζαν να εκδίδουν αυτοκρατορικά διατάγματα για να κατηγορούν τον εαυτό τους και να μετανοούν στον ουρανό. Οι κομμουνιστές, εντούτοις, αναλαμβάνουν οι ίδιοι να αντιπροσωπεύσουν τη θέληση του ουρανού. Ασυγκράτητοι από τους νόμους ή τον ουρανό, είναι ελεύθεροι να κάνουν ό,τι θέλουν. Κατά συνέπεια, έχουν δημιουργήσει τη μια κόλαση μετά την άλλη πάνω στη γη.

Ο Μαρξ, ο πατριάρχης του κομμουνισμού, θεωρούσε ότι η θρησκεία είναι το πνευματικό όπιο του λαού. Φοβόταν ότι οι άνθρωποι θα πίστευαν στο Θεό και θα αρνούσαν να αποδεχθούν τον κομμουνισμό του. Το πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου του Ένγκελς «Η διαλεκτική της φύσης» περιέχει μια κριτική για τον Μεντελέγεφ και την ομάδα του μελέτης του μυστικισμού.

Ο Ένγκελς δήλωνε ότι όλα πριν ή κατά τη διάρκεια ή πριν του Μεσαίωνα έπρεπε να δικαιολογούν την ύπαρξή τους πριν από τη δίκη της ανθρώπινης ορθολογιστικής ικανότητας.

¹⁸ Λούμπεν προλεταριάτο, που μεταφράζεται κατά προσέγγιση ως εργαζόμενοι σε τρώγλες. Αυτός ο όρος προσδιορίζει την τάξη των εκφυλισμένων ή υπόγειων στοιχείων περιθωριακών, που αποτελούν μέρος του πληθυσμού των βιομηχανικών κέντρων. Περιλαμβάνει ζητιάνους, πόρνες, γκάνγκστερ, απατεώνες, εγκληματίες, αγύρτες, χρόνια άνεργους ή ανεπάγγελτους, ανθρώπους που έχουν εκδιωχθεί από τη βιομηχανία και κάθε είδος ξεπεσμένων και εξαχρειωμένων στοιχείων και τον υπόκοσμο. Ο όρος επινοήθηκε από τον Μαρξ στο *The Class Struggles in France, 1848-1850*.

Δεδομένου ότι έκανε αυτή την παρατήρηση, θεώρησε ότι ο ίδιος και ο Μαρξ είναι δικαστές σε μια τέτοια δοκιμή. Ο Μιχαήλ Μπακούνιν, αναρχικός και φίλος του Μαρξ, σχολίασε τον Μαρξ ως εξής: «Εμφανιζόταν στους ανθρώπους σαν Θεός. Δεν μπορούσε να ανεχτεί ότι υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον ίδιο. Ήθελε οι άνθρωποι να τον λατρεύουν όπως τον Θεό, και να του αποτεινούν σεβασμό ως είδωλό τους. Διαφορετικά, τους έκανε λεκτική επίθεση ή τους υπέβαλλε σε δίωξη».

Η παραδοσιακή ορθόδοξη πίστη αποτελεί φυσικό εμπόδιο στην κομμουνιστική υπεροψία.

Το Κ.Κ.Κ. έχει χάσει κάθε αυτοκυριαρχία στη μανιώδη δίωξη της θρησκείας. Στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, πάρα πολλοί ναοί και μουσουλμανικά τεμένη γκρεμίστηκαν, και μοναχοί ταπεινώθηκαν στο δρόμο. Στο Θιβέτ, καταστράφηκε το 90% των ναών. Ακόμα και σήμερα, το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει τη θρησκευτική δίωξη, φυλακίζοντας δεκάδες χιλιάδες χριστιανούς. Ο Γκονγκ Πιν-Μεϊ, καθολικός ιερέας στη Σαγκάη, φυλακίστηκε περισσότερο από 30 χρόνια από το Κ.Κ.Κ. Ήρθε στις ΗΠΑ τη δεκαετία του '80. Πριν πεθάνει σε ηλικία άνω των 90, έκανε μια διαθήκη που έλεγε: «Θάψτε με στη Σαγκάη όταν το Κ.Κ.Κ. δεν κυβερνά πλέον την Κίνα». Σε περισσότερο από 30 χρόνια απομόνωσης λόγω της πίστης του, το Κ.Κ.Κ. τον είχε πιάσει πολλές φορές να αρνηθεί την πίστη του και να αποδεχθεί την ηγεσία της «Τριμερούς Πατριωτικής Επιτροπής» του Κ.Κ.Κ.¹⁹ με αντάλλαγμα την ελευθερία του.

Τα τελευταία χρόνια, η καταστολή του Κ.Κ.Κ. κατά των ασκούμενων του Φάλουν Γκονγκ, που αντιπροσωπεύουν τις αρχές «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας» είναι μια επέκταση του δόγματος «πάλης με τον ουρανό» καθώς και μια αναπόφευκτη έκβαση της πίεσης προς τους ανθρώπους εκ μέρους του, ενάντια στη θέλησή τους.

Οι άθεοι κομμουνιστές προσπαθούν να ελέγξουν την πίστη των ανθρώπων στο Θεό. Αντλούν χαρά με το να πολεμούν με τον ουρανό. Η γελοιοότητά τους δεν μπορεί να περιγραφεί με λέξεις. Περιγραφές όπως υπεροψία δεν μπορούν να απεικονίσουν ούτε ένα μέρος της εικόνας.

Συμπέρασμα

Στην πράξη ο κομμουνισμός έχει αποτύχει εντελώς σε όλη την υφήλιο. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, πρώην ηγέτης του τελευταίου σημαντικού κομμουνιστικού καθεστώτος στον κόσμο, είπε σε έναν ανταποκριτή της *Washington Post* το Μάρτιο του 2001: «Όταν ήμουν νέος, πίστευα ότι ο κομμουνισμός θα ερχόταν πολύ γρήγορα, αλλά τώρα δεν αισθάνομαι έτσι»²⁰. Αυτή τη στιγμή ο αριθμός εκείνων που πιστεύουν αληθινά στον κομμουνισμό είναι μικρός. Το κομμουνιστικό κίνημα ήταν μοιραίο να αποτύχει από τη στιγμή που παραβιάζει το νόμο του

¹⁹ Η Τριμερής Πατριωτική Επιτροπή (ή Τριμερής Πατριωτική Εκκλησία, TSPC) είναι ένα δημιούργημα του ΚΚΚ. Η λέξη «τριμερής» αναφέρεται στην «αυτο-διακυβέρνηση, αυτο-στήριξη και στην αυτο-προώθηση». Η Επιτροπή ζητά οι Κινέζοι χριστιανοί να διακόψουν τους δεσμούς τους με τους χριστιανούς εκτός Κίνας. Το TSPC ελέγχει όλες τις επίσημες εκκλησίες στην Κίνα. Οι εκκλησίες που δεν προσχώρησαν στο TSPC αναγκάστηκαν να κλείσουν. Οι ηγέτες και οι οπαδοί των ανεξάρτητων εκκλησιών διώκονται και συχνά καταδικάζονται σε φυλάκιση.

²⁰ Τζον Πόμφρετ. «Ο Τζιανγκ είναι επιφυλακτικός για τις Η.Π.Α. – Ο ηγέτης της Κίνας ισχυρίζεται ότι η διαπραγμάτευση όπλων στην Ταϊβάν θα δημιουργούσε ένταση». *Washington Post*, 24 Μαρτίου, 2001.

κόσμου και λειτουργεί ενάντια στον ουρανό. Μια τέτοια αντι-κοσμική δύναμη θα τιμωρηθεί σίγουρα από τη θέληση του ουρανού και τα θεία πνεύματα.

Αν και το Κ.Κ.Κ. έχει επιζήσει των κρίσεων αλλάζοντας συχνά την εμφάνισή του και τώρα προσκολλάται στις τελευταίες απελπισμένες επινοήσεις του, η αναπόφευκτη μοίρα του είναι σαφής σε όλο στον κόσμο. Ρίχνοντας τις απατηλές μάσκες του μια-μια, το Κ.Κ.Κ. αποκαλύπτει την αληθινή φύση του, της πλεονεξίας, της βιαιότητας, της αδιαντροπιάς, της διαφθοράς και της σύγκρουσης με τον κόσμο. Παρόλα αυτά συνεχίζει να ελέγχει το νου των πολιτών, στρεβλώνει την ανθρώπινη ηθική και έτσι καταστρέφει την ηθική συμπεριφορά, την ειρήνη και την πρόοδο.

Ο απέραντος κόσμος φέρνει μέσα του την ακαταμάχητη θέληση του ουρανού, η οποία μπορεί επίσης να ονομαστεί θεία θέληση ή νόμος και δύναμη της φύσης. Η ανθρωπότητα θα έχει μέλλον μόνο εάν σέβεται τη θέληση του ουρανού, ακολουθεί την πορεία της φύσης, ακολουθεί το νόμο του κόσμου και αγαπά όλα τα όντα κάτω από τον ουρανό.

(Τελευταία Ενημέρωση 2 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα

The Epoch Times - 18 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 5°:

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΖΙΑΝΓΚ ΤΖΕ-ΜΙΝ ΜΕ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΟΥ ΦΑΛΟΥΝ ΓΚΟΝΓΚ

Εισαγωγή

Η κ. Τζανγκ Φου-Τζεν, 38 ετών, ήταν υπάλληλος στο πάρκο Σιανχέ, στην πόλη Πίνγκντου, στην επαρχία Σάντονγκ. Πήγε στο Πεκίνο να κάνει έκκληση για το Φάλουν Γκονγκ το Νοέμβριο του 2000 και απήχθη αργότερα από τις αρχές. Σύμφωνα με γνώστες του περιστατικού, η αστυνομία βασάνισε και ταπείνωσε τη Τζανγκ Φου-Τζεν, γδύνοντάς την και ξυρίζοντας ολόκληρο το κεφάλι της. Την έδεσαν σε ένα κρεβάτι με τα τέσσερα άκρα της τεντωμένα, και την ανάγκασαν να μείνει εκεί. Αργότερα, η αστυνομία της έκανε έγχυση ενός άγνωστου δηλητηριώδους φαρμάκου. Μετά την ένεση, η Τζανγκ πονούσε τόσο πολύ, που σχεδόν παραφρόνησε. Τελικά ξεψύχησε μέσα σε αφόρητους πόνους. Ολόκληρη η διαδικασία βεβαιώθηκε από τους τοπικούς ανώτερους υπαλλήλους του Γραφείου 610 (από έκθεση της 23ης Ιουλίου 2004 στην ιστοσελίδα Clearwisdom)¹.

Η κ. Γιανγκ Λι-Ρονγκ, ετών 34, έμενε στην οδό Μπέιμεν, στην πόλη Ντινγκτζόου, στο νομαρχιακό διαμέρισμα Μπαοντίνγκ, στην επαρχία Χέμπεϊ. Η αστυνομία παρενοχλούσε την οικογένειά της με συνεχείς εφόδους και την εκφόβιζε επειδή ασκούσε το Φάλουν Γκονγκ. Στις 8 Φεβρουαρίου του 2002, έπειτα από νυχτερινή επιδρομή της αστυνομίας, ο σύζυγος της κ. Γιανγκ, οδηγός στο Γραφείο Προτύπων και Μετεωρολογίας, τραυματίστηκε και φοβήθηκε ότι θα έχανε την εργασία του. Δεν μπορούσε να αντέξει την τεράστια πίεση που του άσκησαν οι αρχές. Νωρίς το επόμενο πρωί, επωφελούμενος τη στιγμή που οι ηλικιωμένοι γονείς του βγήκαν από το σπίτι, στραγγάλισε τη σύζυγό του. Η Γιανγκ Λι-Ρονγκ πέθανε τραγικά, αφήνοντας πίσω της έναν γιο 10 χρονών. Αμέσως μετά, ο σύζυγός της εξέθεσε το γεγονός

¹ Περισσότερες πληροφορίες για αυτήν την περίπτωση μπορούν να βρεθούν σε:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

στις αρχές, και η αστυνομία έσπευσε στη σκηνή για να διενεργήσει αυτοψία στο σώμα της κ. Γιανγκ, το οποίο ήταν ακόμα ζεστό. Αφαίρεσαν πολλά όργανα από το σώμα της ενώ αυτά ήταν ακόμη ζεστά ακόμα θερμότητα και το αίμα ανάβλυζε. Ένα μέλος του Γραφείου Δημόσιας Ασφάλειας της Ντίνγκτζου είπε: «Αυτό δεν είναι αυτοψία, είναι ζωτομία!» (από έκθεση της 25ης Σεπτεμβρίου 2004 στην ιστοσελίδα Clearwisdom)².

Στο στρατόπεδο καταναγκαστικών έργων Γουάντζια στην επαρχία Χεϊλονγκτζιάνγκ, κρέμασαν μια έγκυο περίπου 7 μηνών από ένα δοκάρι. Της έδεσαν και τα δύο χέρια της με ένα χοντρό σχοινί που πέρασε σε μια τροχαλία και το έδεσαν στο δοκάρι. Το σκαμνί που την υποστήριζε αφαιρέθηκε, και αυτή έμεινε στον αέρα. Το δοκάρι ήταν ύψους 3 έως 4 μέτρων. Το σχοινί περάστηκε από την τροχαλία, και τη μια άκρη του σχοινιού κρατούσαν οι φύλακες. Όταν οι φύλακες τραβούσαν στο σχοινί, αυτή κρεμόταν στον αέρα. Μόλις η αστυνομία άφηνε το σχοινί, αυτή έπεφτε απότομα στο έδαφος. Αυτή η έγκυος υπέστη οδυνηρά βασανιστήρια έως ότου απέβαλε. Ακόμα σκληρότερο ήταν το γεγονός ότι ο σύζυγός της αναγκάστηκε να βλέπει τη σύζυγό του να βασανίζεται (από αναφορά της 15ης Νοεμβρίου 2004 στην ιστοσελίδα Μίνγκχουι, μια συνέντευξη με την κ. Γουάνγκ Γιου-Τζί που βασανίστηκε πάνω από 100 ημέρες στο στρατόπεδο καταναγκαστικών έργων Γουάντζια)³.

Αυτές οι φρικιαστικές τραγωδίες συνέβησαν στη σύγχρονη Κίνα. Συνέβησαν σε ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ, οι οποίοι διώκονται άγρια, και είναι μερικές μόνο από τις αμέτρητες περιπτώσεις βασανιστηρίων που έχουν λάβει χώρα κατά τα προηγούμενα πέντε χρόνια συνεχούς δίωξης.

Δεδομένου ότι η Κίνα άρχισε οικονομικές μεταρρυθμίσεις προς το τέλος της δεκαετίας του '70, το Κ.Κ.Κ. έχει προσπαθήσει να οικοδομήσει μια θετική, φιλελεύθερη εικόνα στη διεθνή κοινότητα. Εντούτοις, η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ τα τελευταία πέντε χρόνια, που είναι αιματηρή, παράλογη, εκτεταμένη, σφοδρή και βάνανση, επέτρεψε στη διεθνή κοινότητα για άλλη μια φορά να σιγουρευτεί για το αληθινό πρόσωπο του Κ.Κ.Κ. και τη μεγαλύτερη ασέβεια απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα. Το ευρύ κοινό στην Κίνα, κάτω από την αυταπάτη ότι το Κ.Κ.Κ. έχει βελτιωθεί και έχει προοδεύσει, είναι συνηθισμένο να κατηγορεί την ανηθικότητα της αστυνομίας για τις αγριότητες που διαπράχθηκαν από το κινεζικό νομικό σύστημα και την επιβολή του νόμου. Εντούτοις, η βάνανση, συστηματική δίωξη του Φάλουν Γκονγκ είναι πανταχού παρούσα σε όλα τα επίπεδα της κινεζικής κοινωνίας και έχει διαλύσει ολοκληρωτικά την ψευδαίσθηση περί βελτιωμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πολλοί μελετούν βαθιά τώρα το πώς μπόρεσε να συμβεί στην Κίνα μια τέτοια αιματηρή και προσβλητική δίωξη. Η κοινωνική τάξη σταθεροποιήθηκε μετά το χάος της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης 20 χρόνια πριν. Γιατί η Κίνα έχει εισέλθει σε έναν άλλον παρόμοιο κύκλο εφιαλτικών γεγονότων; Γιατί το Φάλουν Γκονγκ, που υποστηρίζει τις αρχές «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας» και που είναι διαδεδομένο σε περισσότερες από 60 χώρες παγκοσμίως, έχει υποστεί δίωξη μόνο στην Κίνα, κι όχι οπουδήποτε αλλού στον κόσμο; Σε αυτή τη δίωξη, ποια είναι η σχέση μεταξύ του Τζιανγκ Τζε-Μιν και του Κ.Κ.Κ.;

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν στερείται τόσο ικανοτήτων όσο και ηθικής ακεραιότητας. Χωρίς μια καλο-κουρδισμένη μηχανή βίας όπως το Κ.Κ.Κ., που βασίζεται σε σφαγές και ψέματα, δεν θα

² Περισσότερες πληροφορίες για αυτή την περίπτωση μπορούν να βρεθούν σε: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

³ Οι σχετικές πληροφορίες είναι επίσης διαθέσιμες στο: <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (στα Κινέζικα)

μπορούσε ποτέ να διαπράξει αυτή τη γενοκτονία, μια γενοκτονία που έχει εξαπλωθεί σε όλη την Κίνα και που επεκτείνεται ακόμη και στο εξωτερικό. Ομοίως, το Κ.Κ.Κ. δεν θα είχε πάει εύκολα ενάντια στο ρεύμα των ιστορικών τάσεων και του περιβάλλοντος που δημιουργούνται από τις πρόσφατες οικονομικές μεταρρυθμίσεις του Κ.Κ.Κ. και τις προσπάθειές του να συνδεθεί με τον κόσμο. Μόνο ένας ισχυρογνώμων δικτάτορας όπως ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, που ήταν αποφασισμένος να επιβληθεί, θα μπορούσε να το κάνει αυτό. Η συνωμοσία και ο συντονισμός μεταξύ του Τζιανγκ Τζε-Μιν και του κακού φάσματος του Κ.Κ.Κ. έχουν ενισχύσει τις αγριότητες αυτής της δίωξης σε ένα πρωτοφανές επίπεδο. Είναι παρόμοιο με το πώς ο συντονισμός μεταξύ του ήχου του εξοπλισμού ενός ορειβάτη και μιας ασήμαντης ποσότητας χιονιού, μπορεί να προκαλέσει χιονοστιβάδα και να επιφέρει καταστρεπτικά αποτελέσματα.

I. Παρόμοια παρελθόντα γεννούν την ίδια αίσθηση της κρίσης

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν γεννήθηκε την ταραγμένη χρονιά του 1926. Όπως ακριβώς το Κ.Κ.Κ. κρύβει την αιματηρή ιστορία του, έτσι και ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, μπροστά στο Κόμμα και στον κινεζικό λαό, έχει επίσης καλύψει το ότι υπήρξε προδότης της Κίνας.

Όταν ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ήταν 17 ετών, ο παγκόσμιος πόλεμος κατά του φασισμού ήταν στο φόρτε του. Ενώ οι πατριωτικές νεολαίες πήγαν η μια μετά την άλλη στην πρώτη γραμμή να πολεμήσουν την Ιαπωνία και να σώσουν την Κίνα, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν επέλεξε να ακολουθήσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση το 1942 στο κεντρικό πανεπιστήμιο που καθιερώθηκε από το κατευθυνόμενο καθεστώς του Γουάνγκ Τζινγκ-Βέι στο Ναντζίνγκ υπό τον έλεγχο των Ιαπώνων. Έρευνες διάφορων πηγών θεωρούν ότι ο αληθινός λόγος ήταν ότι ο βιολογικός πατέρας του Τζιανγκ Τζε-Μιν, ο Τζιανγκ Σι-Τζουν, ήταν κάποτε υψηλόβαθμος ανώτερος υπάλληλος στο τμήμα προπαγάνδας του ιαπωνικού στρατού κατά της Κίνας αφότου η Ιαπωνία κατέλαβε την επαρχία Τζιανγκσού κατά την εισβολή της στην Κίνα. Ο Τζιανγκ Σι-Τζουν ήταν αληθινά ένας προδότης στην Κίνα.

Από την άποψη της προδοσίας και της απάτης, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. είναι το ίδιο: είναι τόσο κενοί από συναισθήματα και αγάπη για τον κινεζικό λαό, ώστε δεν δίστασαν να σκοτώσουν αθώους ανθρώπους.

Προκειμένου να εισχωρήσει στο Κ.Κ.Κ. για να αυξήσει τον πλούτο του και να στρατολογηθεί στο Κ.Κ.Κ. αφότου αυτό κέρδισε τον εμφύλιο πόλεμο, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν κατασκεύασε το ψέμα ότι υιοθετήθηκε και ανατράφηκε από το θείο του Τζιανγκ Σαν-Τσινγκ, ο οποίος ήταν στο Κ.Κ.Κ. σε νεαρή ηλικία και αργότερα πυροβολήθηκε από ληστές. Λόγω της κατασκευασμένης οικογενειακής ιστορίας του, ήταν σε θέση να προαχθεί από χαμηλόβαθμος υπάλληλος σε ανώτερο αναπληρωτή υπουργό της Βιομηχανίας Ηλεκτρονικών μέσα σε μερικά μόνο χρόνια. Η προώθηση του Τζιανγκ δεν οφειλόταν στις ικανότητές του, αλλά στις προσωπικές του διασυνδέσεις και εύνοιες. Στη διάρκεια του αξιώματός του ως γραμματέας του Κ.Κ.Κ. στη Σαγκάη, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έκανε ότι περνούσε από το χέρι του για να κερδίσει την εύνοια των μεγιστάνων του Κ.Κ.Κ. όπως ο Λι Σιεν-Νιέν και ο Τσεν Γιουν που πήγαιναν στη Σαγκάη κάθε χρόνο για το Φεστιβάλ Άνοιξης. Ακόμη και ως γραμματέας του Κόμματος στη Σαγκάη, κάποτε καθόταν και περίμενε στο πυκνό χιόνι αρκετές ώρες για να παραδώσει προσωπικά μια τούρτα γενεθλίων στον Λι Σιεν-Νιέν⁴.

⁴ Λι Σιεν-Νιέν (1902 - 1992), πρώην πρόεδρος της Κίνας (1983-1988) και πρόεδρος του Πολιτικού Συμβουλευτικού Συνεδρίου του Κινεζικού Λαού (1988-1992). Ήταν πεθερός του Τζιανγκ Τζε-Μιν. Ο Τσεν Γιουν (1905-1995), ένας από τους σημαίνοντες ηγέτες της κομμουνιστικής Κίνας. Ο Τσεν ήταν

Η σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989 ήταν μια άλλη κρίσιμη καμπή στη ζωή του Τζιανγκ Τζε-Μιν. Έγινε Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Κ. μέσω της καταστολής μιας φιλελεύθερης εφημερίδας, της *World Economic Herald*, θέτοντας τον ηγέτη του Λαϊκού Συνεδρίου, τον Γουάν Λι, σε κατ' οίκον περιορισμό, και υποστηρίζοντας το μακελειό. Προτού ακόμη πραγματοποιηθεί η σφαγή, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν είχε παραδώσει μια μυστική επιστολή στον Ντενγκ Σιαο-Πινγκ⁵, ζητώντας «να ληφθούν δραστικά μέτρα» εναντίον των φοιτητών, διαφορετικά «και το έθνος και το Κόμμα θα υποδουλώνονταν». Κατά τα προηγούμενα 15 χρόνια, ο Τζιανγκ έχει καθοδηγήσει την αδικαιολόγητη καταστολή και τη δολοφονία όλων των διαφωνούντων και των ομάδων με ανεξάρτητες πεποιθήσεις, στο όνομα «της σταθερότητας ως υψηλότερη προτεραιότητα».

Δεδομένου ότι και η Ρωσία και η Κίνα άρχισαν να χαρτογραφούν τα κοινά σύνορά τους το 1991, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έχει αναγνωρίσει πλήρως τα αποτελέσματα των εισβολών κατά της Κίνας από τον Τσάρο και την πρώην Σοβιετική Ένωση, και έχει αποδεχθεί πλήρως όλες τις άνισες συνθήκες μεταξύ Ρωσίας και Κίνας μετά τη Συνθήκη Αϊγκούν. Κινεζικό έδαφος έκτασης πάνω από ένα εκατομμύριο τετραγωνικά χιλιόμετρα έτσι έχει χαθεί μόνιμα εξαιτίας του.

Με την προσωπική ιστορία του, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, προσποιούμενος το ορφανό ενός μάρτυρα του Κ.Κ.Κ. ενώ στην πραγματικότητα είναι ο μεγαλύτερος γιος ενός Κινέζου προδότη, ακολούθησε προσωπικά το παράδειγμα του Κ.Κ.Κ. της εξαπάτησης. Με την υποστήριξή του στη σφαγή «της 4ης Ιουνίου» και την καταστολή των δημοκρατικών κινημάτων και των θρησκευτικών πεποιθήσεων, έχει υιοθετήσει προσωπικά την πρακτική του Κ.Κ.Κ. της δολοφονίας. Ακριβώς όπως το Κ.Κ.Κ. ήταν κάτω από τις διαταγές της Σοβιετικής Ένωσης ως τμήμα της Άπω Ανατολής της Κομμουνιστικής Διεθνούς, έτσι και ο Τζιανγκ Τζε-Μιν διανέμει τώρα εδάφη δωρεάν. Ασκείται στην προδοσία, που είναι τόσο χαρακτηριστική του Κ.Κ.Κ..

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. μοιράζονται παρόμοια, ατιμωτική προέλευση και ιστορία. Για αυτό, και οι δύο μοιράζονται μια οξεία αίσθηση της αβεβαιότητας σχετικά με τη δύναμή τους.

II. Και ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. φοβούνται εξίσου την «αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα»

Η ιστορία του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος γράφτηκε με το αίμα εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων. Σχεδόν κάθε κομμουνιστική χώρα πέρασε από μια διαδικασία παρόμοια με την αντεπαναστατική καταστολή του Στάλιν στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Εκατομμύρια ή ακόμα και δεκάδες εκατομμύρια αθώοι άνθρωποι θανατώθηκαν. Στη δεκαετία του '90, η πρώην Σοβιετική Ένωση διαλύθηκε και η Ανατολική Ευρώπη υπέστη δραστικές

μέλος της Μόνιμης Επιτροπής του Πολιτικού Γραφείου επί δεκαετίες και πρόεδρος της Κεντρικής Συμβουλευτικής Επιτροπής από το 1987 ως το 1992.

⁵ Το 1992, ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ βγήκε από την ημιαπομόνωση, περιόδευσε στη Σεντζέν στη νότια Κίνα κοντά στο Χονγκ Κονγκ και έδωσε ομιλίες για να προωθήσει μια σοσιαλιστική εμπορική οικονομία στην Κίνα. Η περιοδεία του Ντενγκ θεωρείται ότι κατά ένα μεγάλο μέρος αναζωπύρωσε την οικονομική μεταρρύθμιση της Κίνας έπειτα από μια προσωρινή παύση αρχίζοντας με το μακελειό στην πλατεία Τιενανμέν το 1989.

αλλαγές. Το κομμουνιστικό μπλοκ έχασε περισσότερο από το μισό της επικράτειάς του μέσα σε μια νύχτα. Το Κ.Κ.Κ. πήρε το μάθημα και συνειδητοποίησε ότι η παύση της καταστολής και η άδεια του δικαιώματος στην ελευθερία του λόγου ισοδυναμούσε με την αναζήτηση της ίδιας του της καταστροφής. Εάν επιτρεπόταν στους ανθρώπους να εκφράζονται ελεύθερα, πώς θα μπορούσε το Κ.Κ.Κ. να καλύψει τις αιματηρές αγριότητες του; Πώς θα μπορούσε να δικαιολογήσει την παραπλανητική ιδεολογία του; Εάν η καταστολή σταματούσε και οι άνθρωποι ήταν ελεύθεροι από απειλές και φόβο, δεν θα τολμούσαν να επιλέξουν έναν τρόπο ζωής και μια ιδεολογία διαφορετική από τον κομμουνισμό; Τότε, πώς το Κομμουνιστικό Κόμμα θα διατηρούσε την κοινωνική βάση που είναι ουσιαστική για την επιβίωσή του;

Το Κ.Κ.Κ. παραμένει ουσιαστικά το ίδιο, ανεξάρτητα από οποιεσδήποτε επιφανειακές αλλαγές που φαίνεται να έχει κάνει. Μετά τη σφαγή «της 4ης Ιουνίου», ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έδρασε για «να εξαλείψει οποιουδήποτε ασταθείς παράγοντες εν τη γενέσει τους». Εξαιρετικά φοβισμένος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν θα σταματούσε ποτέ να ψεύδεται στο κοινό, και θα συνέχιζε να καταστέλλει το λαό μέχρι να τον ακινητοποιήσει εντελώς.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, το Φάλουν Γκονγκ πρωτοεμφανίστηκε στην Κίνα. Αρχικά, πολλοί το θεώρησαν ένα είδος Τσιγκόνγκ⁶ με μια ιδιαίτερα ισχυρή δυνατότητα να κρατά τους ανθρώπους υγιείς και σε καλή φυσική κατάσταση. Αργότερα, οι άνθρωποι συνειδητοποίησαν βαθμιαία ότι η ουσία του Φάλουν Γκονγκ δεν ήταν πέντε εύκολες ασκήσεις. Αντ' αυτού, η ουσία του Φάλουν Γκονγκ είναι να διδάξει στους ανθρώπους να γίνουν καλύτεροι βασισμένοι στις αρχές «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας».

Το Φάλουν Γκονγκ διδάσκει «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα». Το Κομμουνιστικό Κόμμα υποκινεί «την αναλήθεια, την έχθρα και την διαπάλη»

Το Φάλουν Γκονγκ προωθεί «την αλήθεια», δηλαδή το να λέει κανείς την αλήθεια και να ενεργεί με ειλικρίνεια. Το Κ.Κ.Κ. στηρίζεται σε ψέματα για να κάνει στους ανθρώπους πλύση εγκεφάλου. Εάν ο καθένας άρχιζε να λέει την αλήθεια, το κοινό θα μάθαινε ότι το Κ.Κ.Κ. αναπτύχθηκε αποκτώντας την εύνοια της Σοβιετικής Ένωσης, δολοφονώντας, απαγάγοντας, φεύγοντας την κατάλληλη στιγμή, φυτεύοντας όπιο, σφετεριζόμενο την άμυνα ενάντια στην ιαπωνική εισβολή κτλ. Το Κ.Κ.Κ. κάποτε ισχυρίστηκε: «τίποτα σημαντικό δεν μπορεί να ολοκληρωθεί χωρίς ψέματα». Αφότου το Κ.Κ.Κ. πήρε δια της βίας την εξουσία, άρχισε τις διαδοχικές πολιτικές κινήσεις και δημιούργησε αμέτρητα αιματηρά χρέη. Η προώθηση της αξιοπιστίας θα προδιέγραφε έτσι την πορεία του Κ.Κ.Κ. προς την πτώση.

Το Φάλουν Γκονγκ προωθεί «την καλοσύνη», δηλαδή το να σκέφτεται κανείς τους άλλους πρώτα και να είναι καλός μαζί τους σε όλες τις περιστάσεις. Το Κ.Κ.Κ. πάντα υποστήριξε τη «σκληρή πάλη και την ανελέητη καταστολή». Το πρότυπο ήρωα του Κ.Κ.Κ., ο Λέι Φενγκ, είπε κάποτε: «Πρέπει να συμπεριφερόμαστε στους εχθρούς μας ανελέητα, να είμαστε τόσο ψυχροί όσο ο βαρύν χειμώνας». Πραγματικά, το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο συμπεριφερόταν στους εχθρούς του με αυτόν τον τρόπο, αλλά ακόμα και στα ίδια του τα μέλη δεν συμπεριφερόταν καθόλου καλύτερα. Οι ιδρυτές του Κομμουνιστικού Κόμματος, οι ανώτατοι διοικητές και οι αρχηγοί της αστυνομίας, ακόμη και ο πρόεδρος της χώρας όλοι ανακρίθηκαν ανελέητα, χτυπήθηκαν άγρια και βασανίστηκαν άθλια από το Κόμμα. Η σφαγή των αποκαλούμενων

⁶ Τσιγκόνγκ είναι ένας γενικός όρος στα Κινέζικα για τις ενεργειακές ασκήσεις. Υπάρχουν πολλές σχολές Τσιγκόνγκ, οι περισσότερες εκ των οποίων έχουν τις ρίζες τους στις παραδοσιακές πνευματικές πεποιθήσεις. Το Φάλουν Γκονγκ είναι μια μορφή Τσιγκόνγκ.

«ταξικών εχθρών» ήταν τόσο βάνουση, που θα μπορούσε να κάνει την τρίχα κάποιου να σηκωθεί. Εάν η «καλοσύνη» είχε κυριαρχήσει στην κοινωνία, οι μαζικές κινητοποιήσεις που βασίζονται στην «κακία», όπως αυτή ξεκίνησε από το Κομμουνιστικό Κόμμα, δεν θα ήταν σε θέση ποτέ να πραγματοποιηθούν.

Το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* δηλώνει ότι «η ιστορία της μέχρι τώρα υπάρχουσας κοινωνίας είναι η ιστορία της πάλης των τάξεων». Αυτό αντιπροσωπεύει την αντίληψη του Κομμουνιστικού Κόμματος για την ιστορία και τον κόσμο. Το Φάλουν Γκονγκ προωθεί την έρευνα μέσα στον εαυτό για τις ανεπάρκειες κάποιου παρά τη σύγκρουση. Η ενδοσκόπηση και η αυτοπειθαρχία είναι το πλήρες αντίθετο της φιλοσοφίας του Κ.Κ.Κ. για πάλι και επίθεση.

Η πάλι υπήρξε το σημαντικότερο μέσον για να κερδίσει το Κομμουνιστικό Κόμμα την πολιτική εξουσία και να επιζήσει. Το Κομμουνιστικό Κόμμα άρχισε περιοδικά τις πολιτικές κινήσεις για να καταστείλει ορισμένες ομάδες προκειμένου να επαναφορτίσει τις μπαταρίες του και να «αναβιώσει το επαναστατικό αγωνιστικό του πνεύμα». Η διαδικασία επαναλήφθηκε με τη βία και τα ψέματα, προκειμένου να ενισχυθεί και να ανανεωθεί ο φόβος των πολιτών, ώστε να διατηρηθεί η εξουσία του Κ.Κ.Κ.

Από ιδεολογική άποψη, η φιλοσοφία στην οποία έχει στηριχθεί το Κομμουνιστικό Κόμμα για την επιβίωσή του είναι εντελώς αντίθετη με όσα διδάσκει το Φάλουν Γκονγκ.

Οι άνθρωποι με τις ενάρετες πεποιθήσεις είναι άφοβοι, ενώ το Κ.Κ.Κ. στηρίζεται στον ανθρώπινο φόβο για να διατηρήσει την πολιτική του εξουσία

Οι άνθρωποι που καταλαβαίνουν την αλήθεια είναι άφοβοι. Ο Χριστιανισμός διώχτηκε για σχεδόν 300 χρόνια. Πάρα πολλοί χριστιανοί αποκεφαλίστηκαν, κάηκαν ζωντανοί μέχρι θανάτου ή πνίγηκαν, ή ακόμα και ρίχτηκαν στα λιοντάρια, αλλά δεν εγκατέλειψαν την πίστη τους. Όταν ο Βουδισμός βίωσε τις δοκιμασίες του Ντάρμα του στην ιστορία, οι βουδιστές συμπεριφέρθηκαν επίσης πιστά, με παρόμοιο τρόπο.

Η προπαγάνδα των άθεων στοχεύει να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν ότι δεν υπάρχει ούτε ουρανός ή κόλαση ούτε κάποια καρμική τιμωρία, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μην περιορίζονται πλέον από τη συνειδήσή τους. Αντ' αυτού, να εστιάζονται στον πλούτο και στην άνεση σαν να είναι η πραγματικότητα αυτού του κόσμου. Οι αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης μπορούν τότε να χειραγωγηθούν, και ο εκφοβισμός καθώς και ο πειρασμός μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να ελέγξουν πλήρως τους ανθρώπους. Εντούτοις, όσοι διαθέτουν ισχυρή πίστη είναι σε θέση να δουν μέσω της ζωής και του θανάτου. Οι παραισθήσεις αυτού του υλικού κόσμου δεν τους συγκινούν. Παίρνουν τους πειρασμούς του γήινου κόσμου και τις απειλές εναντίον της ζωής τους ελαφριά, καθιστώντας κατά συνέπεια το Κομμουνιστικό Κόμμα αδύναμο σε οποιοσδήποτε προσπάθειες να τους χειραγωγήσει.

Τα υψηλά ηθικά πρότυπα του Φάλουν Γκονγκ δυσχεραίνουν το Κ.Κ.Κ.

Μετά τη σφαγή «της 4ης Ιουνίου» το 1989, η ιδεολογία του Κ.Κ.Κ. έχει πτωχεύσει εντελώς. Τον Αύγουστο του 1991, το Κομμουνιστικό Κόμμα της πρώην Σοβιετικής Ένωσης κατέρρευσε, και ακολούθησαν δραστικές αλλαγές στην Ανατολική Ευρώπη. Αυτό έφερε τεράστιο φόβο και πίεση στο Κ.Κ.Κ. Η νομιμότητα της εξουσίας του και η προοπτική της επιβίωσής του αντιμετώπισαν πρωτοφανείς προκλήσεις, καθώς αντιμετώπιζε μεγάλη κρίση και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Εκείνη την περίοδο, το Κ.Κ.Κ. δεν ήταν πλέον ικανό να ενώσει τα μέλη του με τα αρχικά δόγματα του μαρξισμού, του λενινισμού και του

μαοϊσμού. Αντ' αυτού, γύρισε στη συνολική δωροδοκία σε αντάλλαγμα την πίστη των μελών του Κόμματος. Με άλλα λόγια, όποιος ακολουθούσε το Κόμμα θα αποκόμιζε προσωπικά οφέλη μέσω της δωροδοκίας και της κατάχρησης, ένα πλεονέκτημα αδύνατο στα μη μέλη. Ειδικά μετά την περιοδεία του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ στη νότια Κίνα το 1992, οι ανώτεροι κυβερνητικοί υπάλληλοι κερδοσκοπούσαν και η διαφθορά στην ακίνητη περιουσία και στο χρηματιστήριο είχαν συνταράξει την Κίνα. Παράνομες δεύτερες σύζυγοι και λαθρεμπόριο βρίσκονται παντού. Η πορνογραφία, τα τυχερά παιχνίδια και τα ναρκωτικά είναι ανεξέλεγκτα σε όλη την Κίνα. Αν και μπορεί να μην είναι δίκαιο να ειπωθεί ότι δεν υπήρξαν κάποια μεμονωμένα καλά άτομα στο Κομμουνιστικό Κόμμα, το ευρύ κοινό έχει χάσει προ πολλού την εμπιστοσύνη στις προσπάθειες του Κόμματος για την πάταξη της διαφθοράς, και υποστηρίζει ότι περισσότεροι από τους μισούς από τους μεσαίους ή υψηλά ιστάμενους κυβερνητικούς υπαλλήλους εμπλέκονται στη διαφθορά.

Την ίδια στιγμή, τα υψηλά ηθικά πρότυπα που καταδεικνύονταν από τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ, που ασκούν «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα», αντήχησαν με καλοσύνη στις καρδιές του κοινού. Περισσότεροι από εκατό εκατομμύρια άνθρωποι προσελκύστηκαν από το Φάλουν Γκονγκ και άρχισαν την πρακτική. Το Φάλουν Γκονγκ είναι ένας καθρέφτης δικαιοσύνης, που από την ίδια του τη φύση αποκαλύπτει όλη την αδικία του ΚΚΚ.

Το Κ.Κ.Κ. ζήτησε εξαιρετικά τον τρόπο με τον οποίο διαδόθηκε το Φάλουν Γκονγκ

Ο μοναδικός τρόπος διάδοσης του Φάλουν Γκονγκ είναι πρόσωπο με πρόσωπο και καρδιά με καρδιά. Το Φάλουν Γκονγκ έχει μια χαλαρή διαχείριση, και καθένας μπορεί να προσέλθει και να φύγει ελεύθερα όπως επιθυμεί. Είναι πολύ διαφορετικό από την αυστηρή οργάνωση του ΚΚΚ. Παρά την αυστηρή οργάνωση, η πολιτική μελέτη και οι ομάδες δραστηριοτήτων που διεξάγονταν κάθε εβδομάδα ή συχνότερα, στους τομείς του Κ.Κ.Κ. υπήρχαν μόνο τύποι. Λίγα μέλη συμφωνούσαν με την ιδεολογία του Κόμματος. Αντίθετα, οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ ακολουθούσαν ενσυνείδητα τις αρχές «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας». Λόγω της ισχυρής επίδρασης του Φάλουν Γκονγκ στη βελτίωση της διανοητικής και φυσικής υγείας των ανθρώπων, ο αριθμός αυτών που ασκούσαν το Φάλουν Γκονγκ αυξήθηκε σημαντικά. Οι ασκούμενοι μελέτησαν εθελοντικά τα βιβλία του κ. Λι Χονγκ-Τζί και προήγαγαν το Φάλουν Γκονγκ με δικά τους έξοδα. Σε μόλις επτά χρόνια, ο αριθμός των ασκουμένων στο Φάλουν Γκονγκ αυξήθηκε από 0 σε 100 εκατομμύρια. Όταν εκτελούσαν τις ασκήσεις το πρωί, η μουσική άσκησης του Φάλουν Γκονγκ μπορούσε να ακουστεί σχεδόν σε κάθε πάρκο στην Κίνα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είπε ότι το Φάλουν Γκονγκ «ανταγωνίζεται» το Κ.Κ.Κ. και ότι ήταν μια «θρησκεία». Στην πραγματικότητα, αυτό που το Φάλουν Γκονγκ φέρνει στους ανθρώπους είναι ένας πολιτισμός και ένας τρόπος ζωής. Είναι ένας προγονικός πολιτισμός και η ρίζα των κινεζικών παραδόσεων, τις οποίες οι Κινέζοι είχαν χάσει πολύ καιρό πριν. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κομμουνιστικό Κόμμα φοβούνταν το Φάλουν Γκονγκ, επειδή μόλις το κοινό αποδέχτηκε αυτή την παραδοσιακή ηθική, με τίποτα δεν μπορούσε να αποτραπεί η διάδοσή της. Οι κινεζικές παραδοσιακές πεποιθήσεις έχουν αποκλειστεί βίαια και έχουν αλλοτριωθεί από το Κομμουνιστικό Κόμμα για δεκαετίες. Θα ήταν η επιλογή της ιστορίας η επιστροφή στην παράδοση. Θα ήταν το μονοπάτι της επιστροφής που επέλεξε η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων ύστερα από δοκιμασίες και δυστυχία. Όταν δίνεται μια τέτοια επιλογή, οι άνθρωποι διακρίνουν με βεβαιότητα μεταξύ του σωστού και του λάθους και είναι πιθανό να εγκαταλείψουν τη διαφθορά. Αυτό βεβαίως θα ήταν μια θεμελιώδης άρνηση και μια εγκατάλειψη αυτού που το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει προαγάγει. Αυτό ήταν χτύπημα

στη θανάσιμη αδυναμία του ΚΚΚ. Όταν ο αριθμός αυτών που ασκούσαν το Φάλουν Γκονγκ υπερέβη αυτόν των μελών του Κομμουνιστικού Κόμματος, μπορείτε να φανταστείτε το βαθύ φόβο και τη ζήλια του ΚΚΚ.

Στην Κίνα, το Κ.Κ.Κ. ασκεί ολοκληρωτικό έλεγχο σε κάθε τμήμα της κοινωνίας. Στην επαρχία, υπάρχουν τομείς του Κομμουνιστικού Κόμματος σε κάθε χωριό. Στις αστικές περιοχές, τα γραφεία του Κ.Κ.Κ. βρίσκονται σε κάθε διοικητικό γραφείο στις γειτονιές. Στο στρατό, στην κυβέρνηση και στις επιχειρήσεις, οι τομείς του Κόμματος φθάνουν πολύ βαθιά. Το απόλυτο μονοπώλιο και η αποκλειστική χειραγώγηση είναι ουσιαστικά μέτρα που το Κ.Κ.Κ. λαμβάνει για να διατηρήσει το καθεστώς του. Το Κινεζικό Σύνταγμα κατ' ευφημισμών ονόμασε αυτό το φαινόμενο «εμμονή στην ηγεσία του Κόμματος». Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ, από την άλλη μεριά, έτειναν προφανώς να υιοθετήσουν τις αρχές «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας». Το Κ.Κ.Κ. το είδε αυτό ως άρνηση προς την ηγεσία του Κόμματος, πράγμα απολύτως μη αποδεκτό από το Κόμμα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα θεωρεί το θείσμό του Φάλουν Γκονγκ απειλή για τη νομιμότητα του κομμουνιστικού καθεστώτος

Μια αληθινή θειστική πεποίθηση αναγκαστικά είναι σημαντική πρόκληση για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Επειδή η νομιμότητα του κομμουνιστικού καθεστώτος βασίστηκε στον αποκαλούμενο «διαλεκτικό υλισμό» και στην επιθυμία να χτιστεί ένας «ουρανός στη γη», αυτό θα μπορούσε να στηριχθεί μόνο στην ηγεσία της «εμπροσθοφυλακής στον κόσμο», συγκεκριμένα στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Εν τω μεταξύ, η πρακτική του αθεϊσμού επέτρεψε στο Κομμουνιστικό Κόμμα να ερμηνεύσει ελεύθερα τι είναι αρετή, τι καλό και τι κακό. Κατά συνέπεια, δεν έχει υπάρξει ουσιαστικά καμία ηθική ή διάκριση μεταξύ του καλού ή του κακού. Αυτό που οι άνθρωποι πρέπει να θυμούνται είναι ότι το Κόμμα είναι πάντα «μεγάλο, λαμπρό και σωστό».

Εντούτοις, ο θείσμος δίνει στους ανθρώπους ένα αμετάβλητο πρότυπο για το τι είναι καλό και τι κακό. Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ αξιολογούν το σωστό και το λάθος βασισμένοι «στην αλήθεια, στην καλοσύνη και στην ανεκτικότητα». Αυτό εμποδίζει προφανώς τις συνεχείς προσπάθειες του Κ.Κ.Κ. «να ενοποιηθεί η ανθρώπινη σκέψη».

Συνεχίζοντας αυτή την ανάλυση, υπάρχουν ακόμα πολλοί άλλοι λόγοι. Εντούτοις, οποιοσδήποτε από τους παραπάνω πέντε λόγους είναι μοιραίος για το ΚΚΚ. Πραγματικά, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν καταστέλλει το Φάλουν Γκονγκ για τους ίδιους λόγους. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν άρχισε τη σταδιοδρομία του με ψέματα για το παρελθόν του, επειδή ασφαλώς φοβάται την «αλήθεια». Μέσω της καταστολής των πολιτών, έγινε γρήγορα επιτυχημένος και ισχυρός, ώστε είναι φυσικό να αντιπαθεί «την καλοσύνη». Διατήρησε τη δύναμή του μέσω των πολιτικών αγώνων μέσα στο Κόμμα, ώστε είναι φυσικό να αντιπαθεί «την ανεκτικότητα».

Από ένα μικρό συμβάν μπορούμε να πούμε πόσο εξαιρετικά μικροπρεπής και ζηλόφθονος είναι ο Τζιανγκ Τζε-Μιν. Το μουσείο των Ευρημάτων Χεμουντού⁷ στο νομό Γιουγιάο (που αναταξινόμείται τώρα ως πόλη), στην επαρχία Τζετζιάνγκ είναι μια σημαντική ιστορική και πολιτιστική τοποθεσία υπό κρατική συντήρηση. Αρχικά, ήταν ο Τσιαο Σι⁸ που έγραψε στην επιγραφική στήλη του μουσείου. Το Σεπτέμβριο του 1992, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν είδε την επιγραφή του Τσιαο Σι όταν επισκέφτηκε το μουσείο και το πρόσωπό του σκοτεινίασε και

⁷ Ανακαλύφθηκε το 1973. Πρόκειται για τα ερείπια ενός σημαντικού χωριού της Λίθινης Εποχής, 7.000 ετών.

⁸ Πρώην πρόεδρος του Κινεζικού Εθνικού Λαϊκού Συνεδρίου.

συνοφρωθήκε. Το συνοδευτικό προσωπικό ήταν πολύ νευρικό, δεδομένου ότι ήξερε ότι ο Τζιανγκ δεν θα μπορούσε να ανεχθεί τον Τσiao Σι και ότι ήθελε τόσο πολύ να επιδεικνύεται, που θα έγραφε μια επιγραφή οπουδήποτε πήγαινε, ακόμα και όταν επισκεπτόταν το αστυνομικό τμήμα κυκλοφορίας του Γραφείου Δημόσιας Ασφάλειας στην πόλη Τζινάν και την Ένωση Συνταξιούχων Μηχανικών της πόλης Τζενγκτζόου. Το προσωπικό του μουσείου φρόντισε να μην προσβάλει το μικροπρεπή Τζιανγκ Τζε-Μιν. Συνεπώς, το Μάιο του 1993, με τη δικαιολογία της ανακαίνισης, το μουσείο αντικατέστησε την επιγραφή του Τσiao Σι με εκείνη του Τζιανγκ πριν από την επαναλειτουργία.

Λέγεται ότι ο Μάο είχε «τέσσερις τόμους βαθέος και αποτελεσματικού γραψίματος», ενώ τα *Επιλεγμένα Έργα του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ* έχουν μια «θεωρία γατών»⁹ με μια γεύση πρακτικότητας. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ξεζούμισε το μυαλό του, αλλά δεν μπόρεσε να βρει παρά μόνο τρεις προτάσεις, όμως υποστήριξε ότι έχει βρει το δόγμα των «Τριών Αντιπροσωπευτικών». Δημοσιεύθηκαν σε ένα βιβλίο το οποίο προώθησε το Κ.Κ.Κ. μέσα από τις κυβερνητικές οργανώσεις, όμως πούλησε μόνο επειδή οι άνθρωποι εξαναγκάστηκαν να το αγοράσουν. Εντούτοις, τα μέλη Κόμματος ούτε τότε σεβάστηκαν τον Τζιανγκ Τζε-Μιν. Διέδωσαν κουτσομπολιά για τη σχέση του με μια τραγουδίστρια, τα ντροπιαστικά επεισόδια όταν τραγούδησε το «Ο Sole Mio» στο εξωτερικό και όταν χτένισε τα μαλλιά του μπροστά στο βασιλιά της Ισπανίας. Όταν ο ιδρυτής του Φάλουν Γκονγκ, ο κ. Λι Χονγκ-Τζι, που ήταν ένας συνηθισμένος πολίτης, έδινε μια διάλεξη, η αίθουσα γέμιζε καθηγητές, ειδικούς και Κινέζους φοιτητές του εξωτερικού. Πολλοί άνθρωποι με διδακτορικά ή μεταπτυχιακά πετούσαν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά για να ακούσουν τις διαλέξεις του. Όταν ο κ. Λι έδινε μια εύγλωττη ομιλία στην εξέδρα για αρκετές ώρες, το έκανε χωρίς να χρησιμοποιήσει καθόλου σημειώσεις. Κατόπιν, η διάλεξη θα μπορούσε να μεταγραφεί σε χαρτί και να γίνει βιβλίο προς δημοσίευση. Όλα αυτά ήταν αόρητα στον Τζιανγκ Τζε-Μιν, ένα ματαιόδοξο, ζηλόφθονο και μικροπρεπές άτομο.

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ζει μια εξαιρετικά σπάταλη, λάγνα και διεφθαρμένη ζωή. Ξόδεψε 900 εκατομμύρια γιουάν (περισσότερα από 110 εκατομμύρια δολάρια) για να αγοράσει ένα πολυτελές αεροπλάνο για δική του χρήση. Ο Τζιανγκ αποσπούσε συχνά χρήματα από δημόσια κεφάλαια, δεκάδες δισεκατομμύρια, για να κάνει ο γιος του επιχειρήσεις. Χρησιμοποίησε το νεποτισμό για να προαγάγει τους συγγενείς και τα τσιράκια του σε υψηλόβαθμα πόστα επάνω από το υπουργικό επίπεδο, και προσέφυγε σε απεγνωσμένα και ακραία μέτρα για να καλύψει τη διαφθορά και τα εγκλήματα των φίλων του. Για όλους αυτούς τους λόγους, ο Τζιανγκ φοβάται τις ηθικές αρχές του Φάλουν Γκονγκ, και ακόμη περισσότερο φοβάται πως τα ζητήματα του ουρανού, της κόλασης και της αρχής του καλού και του κακού που ανταμείβεται αναλόγως, όπως αυτά εξετάζονται από το Φάλουν Γκονγκ, είναι πραγματικά.

Αν και ο Τζιανγκ διέθετε μεγάλη εξουσία στο Κ.Κ.Κ., δεδομένου ότι στερούταν πολιτικών επιτευγμάτων και ταλέντου, συχνά ανησυχούσε ότι θα αναγκαζόταν να τεθεί εκτός εξουσίας στη μέση των ανηλεών αγώνων του Κ.Κ.Κ. για εξουσία. Είναι πολύ ευαίσθητος όσον αφορά τη θέση του ως «πυρήνα» εξουσίας. Προκειμένου να αποτραπεί η έριδα, κατέστρωσε ύπουλα σχέδια για να ξεφορτωθεί τους πολιτικούς εχθρούς του, τον Γιανγκ Σαν-Κουν και τον αδελφό του Γιανγκ, τον Μπάι-Μπινγκ Γιανγκ. Στο 15^ο εθνικό συνέδριο της επιτροπής του κομμουνιστικού κόμματος (ΕΚΚ) το 1997 και στο 16^ο εθνικό συνέδριο της ΕΚΚ το 2002, ο Τζιανγκ ανάγκασε τους αντιπάλους του να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους. Από την άλλη

⁹ Ο Ντενγκ κάποτε είχε πει: «Είτε είναι μαύρη γάτα είτε είναι άσπρη γάτα, είναι καλή γάτα εφόσον πιάνει τα ποντίκια», δηλαδή ότι ο στόχος των οικονομικών μεταρρυθμίσεων ήταν να φέρουν ευημερία στους ανθρώπους, ανεξάρτητα αν η μορφή είναι σοσιαλιστική ή κεφαλαιοκρατική.

μεριά, αγνόησε τους σχετικούς κανονισμούς και κράτησε γερά τη θέση του.

Το 1989, ο νέος γενικός γραμματέας του Κ.Κ.Κ. Τζιανγκ Τζε-Μιν οργάνωσε μια συνέντευξη Τύπου με Κινέζους και ξένους δημοσιογράφους. Ένας Γάλλος δημοσιογράφος ρώτησε για την ιστορία μιας φοιτήτριας που, λόγω της συμμετοχής της στη φοιτητική κινητοποίηση της 4^{ης} Ιουνίου στην πλατεία Τιενανμέν, μεταφέρθηκε σε ένα αγρόκτημα στην επαρχία Σιτσουάν για να μεταφέρει τούβλα από μια μεριά σε άλλη και βιάστηκε επανειλημμένα από τους αγρότες της περιοχής. Ο Τζιανγκ απάντησε: «Δεν ξέρω εάν ό,τι είπατε είναι αλήθεια ή όχι, αλλά εκείνη η γυναίκα είναι βίαιη στασιαστής. Ακόμα κι αν ήταν αλήθεια, της άξιζε». Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης, η Τζιανγκ Τζι-Σιν¹⁰ υποβλήθηκε σε βιασμό από συμμορίες και ο λαιμός της ανοίχτηκε (για να μην μπορεί να αποκαλύψει την αλήθεια) όταν τέθηκε υπό κράτηση στη φυλακή. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν πιθανώς επίσης θα σκεφτόταν ότι της άξιζε. Μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε την αχρεία διεστραμμένη νοοτροπία και τη σκληρότητα του Τζιανγκ Τζε-Μιν.

Εν περιλήψει, η πείνα του Τζιανγκ Τζε-Μιν για δικτατορική δύναμη, η σκληρότητα και ο φόβος του απέναντι «στην αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα» είναι οι αιτίες για την παράλογη προώθηση εκ μέρους του της εκστρατείας για την καταστολή του Φάλουν Γκονγκ. Αυτό συμφωνεί ιδιαίτερα και με τον τρόπο λειτουργίας του ΚΚΚ.

III. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. συνωμότησαν μεταξύ τους

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν είναι γνωστός για την επιδειξιμανία του και την εφαρμογή πολιτικών τεχνασμάτων. Η ανικανότητα και η άγνοιά του είναι ευρέως γνωστές. Αν και σκόπευε ολόψυχα «να εξολοθρεύσει» το Φάλουν Γκονγκ από προσωπικό φθόνο, ήταν ανίκανος να κάνει πολλά, από τη στιγμή που το Φάλουν Γκονγκ είναι ριζωμένο στον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό και έχει γίνει τόσο δημοφιλές, ώστε να κερδίσει μια ευρεία κοινωνική βάση. Εντούτοις, οι μηχανισμοί της τυραννίας που χρησιμοποιήθηκαν από το Κ.Κ.Κ., που τελειοποιήθηκαν μέσω των τόσων κινήσεων, ήταν σε πλήρη λειτουργία, και το Κ.Κ.Κ. σκόπευε να ξεριζώσει το Φάλουν Γκονγκ. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν εκμεταλλεύθηκε τη θέση του ως Γενικού Γραμματέα του Κ.Κ.Κ. και πήρε ο ίδιος σκληρά μέτρα εναντίον του Φάλουν Γκονγκ. Η επίδραση της κρυφής συνεννόησης και του συντονισμού μεταξύ του Τζιανγκ Τζε-Μιν και του Κ.Κ.Κ. ήταν όπως μια χιονοστιβάδα που προκαλείται από τις κραυγές ενός ορειβάτη.

Πριν ο Τζιανγκ εξαγγείλει επισήμως οδηγίες για τα σκληρά μέτρα εναντίον του Φάλουν Γκονγκ, το Κ.Κ.Κ. είχε ήδη αρχίσει την καταστολή, τον έλεγχο, την έρευνα και τις επινοήσεις του για τη σκηνοθεσία των κατηγοριών εναντίον του Φάλουν Γκονγκ. Το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ. αισθάνθηκε ενστικτωδώς να απειλείται από «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα», για να μην αναφέρουμε την πρωτοφανή ταχεία ανάπτυξη της άσκησης. Το μυστικό προσωπικό δημόσιας ασφάλειας του Κ.Κ.Κ. διείσδυσε στο Φάλουν Γκονγκ από το 1994, αλλά απέτυχαν να ανακαλύψουν οποιαδήποτε ψεγάδια, και μερικοί άρχισαν ακόμη και να ασκούν το Φάλουν Γκονγκ στα σοβαρά. Το 1996, η *Guangming Daily* παραβίασε τους «Τρεις Περιορισμούς», μια κρατική πολιτική σχετικά με το Τσιγκόνγκ (δηλαδή ότι το κράτος «δεν υποστηρίζει, δεν επεμβαίνει ούτε καταδικάζει» τις δραστηριότητες του Τσιγκόνγκ), δημοσιεύοντας ένα άρθρο όπου κατήγγειλε την ιδεολογία του Φάλουν Γκονγκ. Ύστερα από

¹⁰ Διανοούμενη που βασανίστηκε μέχρι θανάτου από το Κ.Κ.Κ. στη Μεγάλη Πολιτιστική Επανάσταση για την ειλικρίνεια της.

αυτό, οι πολιτικοί με προϊστορία στη δημόσια ασφάλεια ή με τον τίτλο «των επιστημόνων» παρενοχλούσαν συνεχώς το Φάλουν Γκονγκ. Στις αρχές του 1997, ο Λούο Γκαν, ο Γραμματέας της Πολιτικής και Δικαστικής Επιτροπής της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ., εκμεταλλεύθηκε τη θέση του και διέταξε το Γραφείο Δημόσιας Ασφάλειας να διεξαγάγει μια σε εθνικό επίπεδο έρευνα για το Φάλουν Γκονγκ με την πρόθεση να βρει τις κατηγορίες, ώστε να δικαιολογήσει την απαγόρευση του Φάλουν Γκονγκ. Αφότου αναφέρθηκε ότι δεν βρέθηκε μέχρι τώρα κανένα στοιχείο, ο Λούο Γκαν εξέδωσε μια εγκύκλιο –No. 555– «Κοινοποίηση σχετικά με την έναρξη έρευνας για το Φάλουν Γκονγκ» μέσω του Πρώτου Γραφείου του Υπουργείου Δημόσιας Ασφαλείας (επίσης αποκαλούμενου Πολιτικό Γραφείο Ασφαλείας). Αρχικά κατηγόρησε το Φάλουν Γκονγκ ότι είναι μια «σατανική αίρεση» και διέταξε έπειτα τα αστυνομικά τμήματα σε ολόκληρη τη χώρα να ερευνήσουν το Φάλουν Γκονγκ συστηματικά, χρησιμοποιώντας μυστικό προσωπικό για να συλλέξει στοιχεία. Η έρευνα δεν βρήκε κανένα στοιχείο για να στηριχθεί η κατηγορία του.

Πριν το Κ.Κ.Κ., η εκδήλωση ενός κακού φάσματος, μπορούσε να αρχίσει να διώκει το Φάλουν Γκονγκ, χρειαζόταν το σωστό πρόσωπο για να ενεργοποιήσει τους μηχανισμούς για την καταστολή. Το πώς η κεφαλή του Κ.Κ.Κ. χειρίστηκε το ζήτημα ήταν ένα κρίσιμο σημείο. Ως άτομο, ο αρχηγός του Κ.Κ.Κ. μπορούσε να κατέχει και την καλοσύνη και την κακία – δύο αντίθετες πτυχές της ανθρώπινης φύσης. Εάν επέλεγε να ακολουθήσει την καλή πλευρά του, θα μπορούσε προσωρινά να σταματήσει μια έκρηξη της αισχρής φύσης του Κόμματος, διαφορετικά, η κακή φύση του Κ.Κ.Κ. θα εκδηλωνόταν πλήρως.

Κατά τη διάρκεια της φοιτητικής κινητοποίησης υπέρ της δημοκρατίας το 1989, ο Τζάο Τζι-Γιανγκ, τότε Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ., δεν είχε καμία πρόθεση καταστολής των φοιτητών. Ήταν τα οκτώ παλαιότερα μέλη του Κόμματος που έλεγχαν το Κ.Κ.Κ. που επέμεναν στην καταστολή των φοιτητών. Ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ είπε εκείνη την περίοδο: «Θα σκοτώναμε 200.000 ανθρώπους σε αντάλλαγμα 20 χρόνων σταθερότητας». Τα αποκαλούμενα «20 χρόνια σταθερότητας» πραγματικά σήμαναν 20 χρόνια εξουσίας του Κ.Κ.Κ. Αυτή η ιδέα προσαρμόστηκε στο θεμελιώδη στόχο του Κ.Κ.Κ. να είναι δικτατορία, κι έτσι έγινε αποδεκτή από το ΚΚΚ.

Όσον αφορά το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ, από τα επτά μέλη της Μόνιμης Επιτροπής του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ., ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ήταν ο μοναδικός που επέμενε στην καταστολή. Η δικαιολογία που έφερνε ο Τζιανγκ ήταν ότι αφορούσε «την επιβίωση του Κόμματος και της χώρας». Αυτό άγγιξε το πιο ευαίσθητο νεύρο του Κ.Κ.Κ. και προκάλεσε την τάση του προς την πάλη. Η προσπάθεια του Τζιανγκ Τζε-Μιν να διατηρήσει την προσωπική του επιρροή και η προσπάθεια του Κ.Κ.Κ. να διατηρήσει τη δικτατορία ενώθηκαν ιδιαίτερα σε αυτό το σημείο.

Το βράδυ της 19ης Ιουλίου του 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν προήδρευσε μιας διάσκεψης των ανώτατων υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ. Καταπάτησε το νόμο με την πολιτική ισχύ του, ο ίδιος «ενοποίησε» την κατανόηση όλων των παρόντων μελών και αποφάσισε ο ίδιος να προωθήσει μια μαζική καταστολή του Φάλουν Γκονγκ. Απαγόρευσε το Φάλουν Γκονγκ στο όνομα της κινεζικής κυβέρνησης και εξαπάτησε το κοινό. Το Κ.Κ.Κ., η κυβέρνηση της Κίνας, και οι βίαιοι μηχανισμοί που εφαρμόστηκαν από το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιήθηκαν στην πλήρη έκτασή τους σε μια συντριπτική καταστολή εκατομμυρίων αθώων ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ.

Εάν ο Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Κ. εκείνη την περίοδο ήταν κάποιος άλλος κι όχι ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, η καταστολή του Φάλουν Γκονγκ δεν θα είχε πραγματοποιηθεί. Από αυτή την άποψη, μπορούμε να πούμε ότι το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τον Τζιανγκ Τζε-Μιν.

Από την άλλη μεριά, εάν το Κ.Κ.Κ. δεν είχε συνάψει τόσα πολλά αιματηρά χρέη με την αχρεία, ανήθικη και άγρια φύση του, δεν θα θεωρούσε το Φάλουν Γκονγκ απειλή. Χωρίς τον ολοκληρωτικό διαβρωτικό έλεγχο του Κ.Κ.Κ. σε κάθε επίπεδο της κοινωνίας, η πρόθεση του Τζιανγκ Τζε-Μιν να κατασταλεί το Φάλουν Γκονγκ δεν θα είχε κερδίσει οργάνωση, χρηματοδότηση και προπαγάνδα, ή την υποστήριξη των διπλωματών, του προσωπικού και του εξοπλισμού, ή την υποστήριξη των φυλακών, της αστυνομίας, του τμήματος εθνικής ασφάλειας και του στρατού, ή της αποκαλούμενης «υποστήριξης» από θρησκευτικούς κύκλους, της επιστήμης και της τεχνολογίας, των δημοκρατικών κομμάτων, των σωματείων των εργαζομένων, των επιτροπών νεολαίας, των ενώσεων γυναικών κτλ. Από αυτήν την άποψη, μπορούμε να πούμε ότι ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποίησε το ΚΚΚ.

IV. Πως ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ

Εκμεταλλευόμενος την οργανωτική αρχή του Κ.Κ.Κ. ότι «όλα τα μέλη του Κόμματος πρέπει να υπαχθούν στην Κεντρική Επιτροπή», ο Τζιανγκ Τζε-Μιν εκμεταλλεύτηκε τον κρατικό μηχανισμό που ελεγχόταν από το Κ.Κ.Κ. για να εξυπηρετήσει το στόχο της δίωξης του Φάλουν Γκονγκ. Η ελεγχόμενη από το Κ.Κ.Κ. κρατική μηχανή περιλαμβάνει το στρατό, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το προσωπικό δημόσιας ασφάλειας, την αστυνομία, την παραστρατιωτική αστυνομία, τις δυνάμεις κρατικής ασφάλειας, το δικαστικό σύστημα, το Εθνικό Λαϊκό Συνέδριο, το διπλωματικό προσωπικό καθώς και δήθεν θρησκευτικές ομάδες. Ο στρατός και η παραστρατιωτική αστυνομία, που ελέγχονται από το Κ.Κ.Κ., έχουν συμμετάσχει άμεσα στην απαγωγή και στη σύλληψη ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ. Τα δελτία ειδήσεων στην Κίνα έχουν βοηθήσει το καθεστώς του Τζιανγκ διαδίδοντας ψέματα και δυσφημώντας το Φάλουν Γκονγκ. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έχει εκμεταλλευτεί προσωπικά το κρατικό σύστημα ασφάλειας συλλέγοντας και υποβάλλοντας πληροφορίες, κατασκευάζοντας ψέματα και πλαστογραφώντας πληροφορίες. Το Εθνικό Λαϊκό Συνέδριο και το δικαστικό σύστημα έχουν φορέσει τη «νομική» ενδυμασία και την περιβολή «του κράτους δικαίου» για να δικαιολογήσουν τα εγκλήματα που διαπράττονται από τον Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ., εξαπατώντας αποτελεσματικά τους πολίτες όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Έχουν μετατραπεί σε όργανο για την υπηρεσία και την προστασία του Τζιανγκ Τζε-Μιν. Συγχρόνως, το διπλωματικό σύστημα έχει διαδώσει ψεύδη στη διεθνή κοινότητα και έχει προσελκύσει ξένες κυβερνήσεις, ανώτερους υπαλλήλους και τα διεθνή μέσα με πολιτικά και οικονομικά κίνητρα, έτσι ώστε να παραμείνουν σιωπηλοί σχετικά με το ζήτημα της δίωξης του Φάλουν Γκονγκ.

Κατά τη συνδιάσκεψη της Κεντρικής Επιτροπής, στην οποία διατάχτηκε η καταστολή του Φάλουν Γκονγκ, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ισχυρίστηκε: «Με τίποτα δεν πιστεύω ότι το Κ.Κ.Κ. δεν μπορεί να νικήσει το Φάλουν Γκονγκ». Στον προγραμματισμό της στρατηγικής της καταστολής, τρεις πολιτικές τέθηκαν σε ισχύ: «να καταστρέψουν τη φήμη [των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ], να τους καταστρέψουν οικονομικά και να τους καταστρέψουν φυσικά». Μια εκστρατεία καταστολής μπήκε στη συνέχεια σε πλήρη λειτουργία.

Εκμετάλλευση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για να παρεμποδιστεί η πληροφόρηση

Την πολιτική «της καταστροφής της φήμης των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ» έχουν

φέρει σε πέρας τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία είναι υπό τον απόλυτο έλεγχο του ΚΚΚ. Αρχικά στις 22 Ιουλίου του 1999, την τρίτη ημέρα της εκστρατείας για τη σύλληψη ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ σε ολόκληρη τη χώρα, τα ελεγχόμενα από το Κ.Κ.Κ. δελτία ειδήσεων προώθησαν μια τεράστια πολιτική προπαγάνδα εναντίον του Φάλουν Γκονγκ. Πάρτε για παράδειγμα την *China Central Television* (CCTV) με έδρα το Πεκίνο. Τους υπόλοιπους μήνες του 1999, το *CCTV* ξόδευε επτά ώρες ημερησίως μεταδίδοντας εκπομπές με φτιαχτά σενάρια για να διαδώσει ψέματα για το Φάλουν Γκονγκ. Οι παραγωγοί αυτών των προγραμμάτων άρχισαν διαστρεβλώνοντας και πλαστογραφώντας ομιλίες του κ. Λι Χονγκ-Τζί, ιδρυτή του Φάλουν Γκονγκ, έπειτα πρόσθεσαν συμπληρωματικά περιστατικά «αυτοκτονίας, δολοφονίας και θανάτου λόγω άρνησης ιατρικής περίθαλψης». Έκαναν ό,τι μπορούσαν για να κηλιδώσουν και να ενοχοποιήσουν το Φάλουν Γκονγκ και τον ιδρυτή του.

Το πιο διαφημισμένο περιστατικό ήταν η αφαίρεση της λέξης «όχι» από τα λεγόμενα του κ. Λι Χονγκ-Τζί σε μια δημόσια εκδήλωση, ότι «το γεγονός της αποκαλούμενης έκρηξης της γης δεν υπάρχει». Το πρόγραμμα του *CCTV* άλλαξε αυτή τη δήλωση σε: «Η έκρηξη της γης υπάρχει», υποστηρίζοντας έτσι ότι το Φάλουν Γκονγκ διαδίδει θεωρίες για την Ημέρα της Κρίσεως. Η εξαπάτηση υιοθετείται επίσης προκειμένου να παραπλανηθεί το κοινό, μεταφέροντας, για παράδειγμα, τις παραβάσεις των συνηθισμένων εγκληματιών στους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Ένας φόνος που διαπράχτηκε από το φρενοβλαβή Φου Γι-Μπιν στο Πεκίνο και μια θανατηφόρα δηλητηρίαση ενός ζητιάνου στην επαρχία Τζετζιάνγκ αποδόθηκαν και τα δύο στο Φάλουν Γκονγκ. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί έπειτα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για να υποκινήσει την έχθρα μεταξύ του εξαπατημένου κοινού, δικαιολογώντας και επιδιώκοντας υποστήριξη για την αντιδημοτική, αιματηρή δίωξη.

Περισσότερες από 2.000 εφημερίδες, περισσότερα από 1.000 περιοδικά και εκατοντάδες τοπικοί ραδιοσταθμοί και τηλεοπτικά προγράμματα υπό τον απόλυτο έλεγχο του Κ.Κ.Κ. επιδόθηκαν στην ενθουσιώδη δυσφημιστική προπαγάνδα εναντίον του Φάλουν Γκονγκ. Αυτά τα προπαγανδιστικά προγράμματα επεκτάθηκαν και σε κάθε άλλη χώρα εκτός Κίνας μέσω του επίσημου *Xinhua News Agency*, του *China News Services*, του *H.K. China News Agency* και άλλων ελεγχόμενων υπερπόντιων μέσων. Βάσει ελλιπών στατιστικών, μέσα σε μόνο έξι μήνες, περισσότερα από 300.000 άρθρα εφημερίδων και προγράμματα που κηλιδώνουν και στοχεύουν το Φάλουν Γκονγκ δημοσιεύθηκαν ή μεταδόθηκαν ραδιοφωνικά, δηλητηριάζοντας το νου αμέτρητων εξαπατημένων ανθρώπων.

Στις κινεζικές πρεσβείες και στα προξενία παρουσιάστηκαν μεγάλοι αριθμοί λευκωμάτων, CD και δημοσιεύσεων που επικρίνουν και προσποιούνται ότι «αποκαλύπτουν» το Φάλουν Γκονγκ. Ειδικές στήλες εγκαινιάστηκαν στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών ασκώντας κριτική και «αποκαλύπτοντας» το Φάλουν Γκονγκ. Επιπλέον, στο τέλος του 1999 κατά την Ειρηνικο-ασιατική Σύνοδο Κορυφής Οικονομικής Συνεργασίας (APEC) που πραγματοποιήθηκε στη Νέα Ζηλανδία, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν διένειμε με κάθε προσποίηση φυλλάδια που συκοφαντούν το Φάλουν Γκονγκ σε καθέναν από τους αρχηγούς κρατών των περισσότερων από δέκα χωρών που παρευρίσκονταν στη διάσκεψη. Στη Γαλλία, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, σε παραβίαση του κινεζικού συντάγματος, χαρακτήρισε το Φάλουν Γκονγκ «σατανική αίρεση» στα ξένα μέσα προκειμένου «να καταστρέψει τη φήμη των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ».

Το μαύρο σύννεφο της κατοχής που πνίγει τη χώρα επεσήμανε ότι κάτι τόσο δραστικό όπως η Πολιτιστική Επανάσταση επρόκειτο να ξεκινήσει ξανά παντού.

Το πιο αξιολογούμενο περιστατικό ήταν το αποκαλούμενο συμβάν «αυτοθυσίας» που στήθηκε τον Ιανουάριο του 2001, το οποίο ανακοινώθηκε παγκοσμίως με πρωτοφανή ταχύτητα μέσω του Πρακτορείου Ειδήσεων *Xinhua* για να συκοφαντηθεί το Φάλουν Γκονγκ. Το γεγονός έχει επικριθεί έκτοτε από πολυάριθμους διεθνείς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένης της Διεθνούς Αντιπροσωπείας Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης (ΜΚΟ) στα Ηνωμένα Έθνη στη Γενεύη, ως κυβερνητικά οργανωμένη ενέργεια με στόχο την εξαπάτηση του κοινού. Κατά τη διάρκεια της επερώτησης, ένα μέλος του τηλεοπτικού συνεργείου παραδέχτηκε ότι μερικές από τις σκηνές που παρουσιάστηκαν στο *CCTV* τραβήχτηκαν στην πραγματικότητα κατόπιν. Η αχρεία φύση των καταπιεστών είναι προφανής. Δεν μπορεί κανείς να μην αναρωτηθεί πώς αυτοί οι «μαθητές του Φάλουν Γκονγκ που αντιμετώπισαν το θάνατο ακλόνητα» (αναφέρθηκε για τους «αυτοθυσιασθέντες») μπορούν να είναι τόσο συνεργάσιμοι με τις αρχές του Κ.Κ.Κ. ώστε να τους αφήσουν να τραβήξουν τη σκηνή της αυτοθυσίας ξανά.

Κανένα ψέμα δεν μπορεί να επιζήσει στο φως της ημέρας. Ενώσω διέδιδε φήμες και κατασκεύαζε ψέματα, το Κ.Κ.Κ. έκανε επίσης ότι μπορούσε για να εμποδίσει τη ροή των πληροφοριών. Έχει καταστείλει αδυσώπητα οποιεσδήποτε υπερπόντιες αναφορές σχετικά με τις δραστηριότητες του Φάλουν Γκονγκ καθώς και οποιαδήποτε λογική υπεράσπιση από τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Όλα τα βιβλία του Φάλουν Γκονγκ και άλλα έγγραφα έχουν καταστραφεί χωρίς εξαίρεση. Έχουν ληφθεί ακραία μέτρα φρούρησης ενάντια σε οποιεσδήποτε προσπάθειες μέσω του εξωτερικού να πάρουν συνέντευξη από ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ στην Κίνα, συμπεριλαμβανομένης της απέλασης των δημοσιογράφων από την Κίνα, της πίεσης προς τα ξένα ειδησεογραφικά μέσα, ή του καταναγκασμού τους να είναι σιωπηλοί με την απειλή να απαγορευθούν στην Κίνα.

Όσον αφορά τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ στην Κίνα που έχουν προσπαθήσει να διαβιβάσουν στο εξωτερικό τα γεγονότα σχετικά με το Φάλουν Γκονγκ και υλικό τεκμηριώνοντας την απάνθρωπη καταστολή από τις αρχές, το Κ.Κ.Κ. επίσης έχει εγκρίνει τα ακραία και βάνουσα μέτρα για την καταστολή τους. Η Λι Γιαν-Χουά, μια γυναίκα 60 ετών περίπου, ήταν από την πόλη Ντασιτσιέν, της επαρχίας Λιανίνγκ. Απήχθη από την αστυνομία κατά τη διανομή φυλλαδίων με πληροφορίες για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ την 1^η Φεβρουαρίου του 2001, και κτυπήθηκε μέχρι θανάτου. Για να καλύψει τα εγκλήματά τους, η αστυνομία είπε ότι πέθανε επειδή «μαγεύτηκε από το Φάλουν Γκονγκ».

Στο Πανεπιστήμιο Τσινγκχουά μόνο, σε περισσότερους από δώδεκα δασκάλους και σπουδαστές αποδόθηκαν μακροχρόνιες ποινές φυλάκισης για διανομή υλικού του Φάλουν Γκονγκ. Μετά την έκθεση των γεγονότων από έναν ασκούμενο του Φάλουν Γκονγκ και έναν απόφοιτο του Πανεπιστημίου Τσονγκτσίνγκ, για το βίβισμο που υπέστη κατά την προφυλάκισή της η κ. Γουέι Σινγκ-Γιαν, επτά ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ στο Τσονγκτσίνγκ κατηγορήθηκαν και τους αποδόθηκαν μακροχρόνιες ποινές φυλάκισης.

Επιβάλλοντας πρόστιμα και κάνοντας άνω-κάτω σπίτια χωρίς τη νομότυπη διαδικασία

Ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός του Κ.Κ.Κ. έχει ακολουθήσει μια πολιτική του «να οδηγήσει σε πτώχευση τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ». Στα περισσότερα από πέντε χρόνια από την έναρξη της καταστολής, σε εκατοντάδες χιλιάδες ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ έχουν επιβληθεί πρόστιμα που κυμαίνονται από χιλιάδες γιουάν μέχρι δεκάδες χιλιάδες γιουάν στις προσπάθειες να εκφοβιστούν και να τους προκληθούν σοβαρά οικονομικά πλήγματα. Χωρίς την παραμικρή δικαιολογία, οι τοπικές κυβερνήσεις, οι μονάδες εργασίας, τα αστυνομικά τμήματα και τα τμήματα δημόσιας ασφάλειας έχουν επιβάλει

αυθαίρετα αυτά τα πρόστιμα. Εκείνοι που αναγκάζονται να πληρώσουν τα πρόστιμα δεν παραλαμβάνουν καμία απόδειξη ούτε παραπέμπονται σε οποιαδήποτε νομικά άρθρα για εξηγήσεις. Δεν υπάρχει καμία έννομη διαδικασία.

Το εξονυχιστικό ψάξιμο των σπιτιών είναι μια άλλη μορφή ληστείας και εκφοβισμού που επιβάλλεται στους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Εκείνοι που έχουν κάποια εμπορική επιχείρηση στο όνομά τους έχουν να αντιμετωπίσουν αθέμιτες εφόδους με την αστυνομία να ψάχνει την κατοικία τους ανά πάσα στιγμή. Τα μετρητά τους και άλλα τιμαλφή έχουν δημευθεί χωρίς αιτιολόγηση. Στην επαρχία, δεν τους έχουν αφήσει ούτε το αποθηκευμένο σιτάρι ούτε άλλα τρόφιμα. Επιπλέον, κανένα από τα αντικείμενα που αφαιρούνται από τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ δεν έχει τεκμηριωθεί ούτε ποτέ έχουν εκδοθεί οποιεσδήποτε αποδείξεις. Συνήθως εκείνοι που δημεύουν την ιδιοκτησία των ασκουμένων την κρατούν οι ίδιοι.

Συγχρόνως, οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν αντιμετωπίσει επίσης την ποινική ρήτρα του να απολυθούν από τη δουλειά τους. Στην επαρχία οι αρχές έχουν απειλήσει να δημεύσουν τη γη των ασκουμένων. Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει παραβλέψει τους ηλικιωμένους που είναι συνταξιούχοι. Τα συνταξιοδοτικά σχέδιά τους έχουν τερματιστεί και η κυβέρνηση τους έχει εκδιώξει από τις κατοικίες τους. Από μερικούς ασκούμενους του Φάλουν Ντάφα με δική τους επιχείρηση έχουν κατάσχει την περιουσία και έχουν παγώσει τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς.

Στην εκτέλεση αυτών των πολιτικών, το Κ.Κ.Κ. υιοθέτησε τη μέθοδο της ενοχής από συνεταιρισμό. Δηλαδή εάν ανακαλυφθούν ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ σε οποιαδήποτε ιδιαίτερη μονάδα εργασίας ή κρατική επιχείρηση, οι ηγέτες και οι υπάλληλοι αυτών των μονάδων δεν θα έπαιρναν επιδόματα ούτε προαγωγή. Ο στόχος είναι να υποκινηθεί η έχθρα εναντίον των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ στην κοινωνία. Τα μέλη των οικογενειών και οι συγγενείς των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ αντιμετωπίζουν επίσης την απειλή απόλυσης από τη δουλειά τους, αποβολής των παιδιών τους από το σχολείο και εκδίωξης από τα σπίτια τους. Όλα αυτά τα μέτρα εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό: να κοπούν όλες οι πιθανές πηγές εισοδήματος των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ, προκειμένου να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν την άσκησή τους.

Βάναυσα βασανιστήρια και αναίτιες δολοφονίες

Η φρικιαστική πολιτική «της φυσικής εξόντωσης των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ έχει πραγματοποιηθεί στην Κίνα πρώτιστα από την αστυνομία, την εισαγγελία¹¹ και από το δικαστικό σύστημα. Βάσει στατιστικών που συγκεντρώθηκαν στην ιστοσελίδα *Clearwisdom*, τουλάχιστον 1.143 ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν δολοφονηθεί από τη δίωξη τα τελευταία πέντε χρόνια. Οι θάνατοι έχουν συμβεί σε πάνω από 30 επαρχίες, αυτόνομες περιοχές και δήμους κάτω από την άμεση ηγεσία της κεντρικής κυβέρνησης. Μέχρι την 1^η Οκτωβρίου του 2004, η επαρχία όπου καταγράφεται ο μέγιστος αριθμός θανάτων είναι η Χείλονγκτζιάνγκ, ακολουθεί η Τζιλίν, η Λιαονίνγκ, η Χέμπεϊ, η Σάντονγκ, η Σιτσουάν και η

¹¹ Το κρατικό όργανο της Κίνας που είναι αρμόδιο για τη δίωξη και τη νομική επίβλεψη. Οι λειτουργίες του περιλαμβάνουν απόφαση σχετικά με τη σύλληψη και τη δίωξη σημαντικών εγκληματικών υποθέσεων, διεξαγωγή έρευνας, έναρξη και ενίσχυση δημόσιων διώξεων, ερμηνεία του νόμου στις συγκεκριμένες εφαρμογές, εποπτεία των δικαστικών αποφάσεων, έλεγχο των δικαστικών διαδικασιών και επίβλεψη των δραστηριοτήτων των φυλακών, των κέντρων κράτησης και των στρατοπέδων εργασίας.

Χούμπεϊ. Ο νεότερος που πέθανε ήταν μόνο 10 μηνών, ο μεγαλύτερος 82 ετών. Οι γυναίκες υπολογίζονται σε 51,3%. Οι άνω των 50 ετών σε 38,8%. Ανώτεροι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. έχουν ομολογήσει ιδιαίτερος ότι ο πραγματικός αριθμός ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ που έχουν πεθάνει από τη δίωξη είναι πολύ υψηλότερος.

Τα σκληρά βασανιστήρια στα οποία υποβάλλονται οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ είναι πολλά και διάφορα: ξυλοκόπηση, μαστίγωμα, ηλεκτροσόκ, πάγωμα, δέσιμο με σχοινιά, με χειροπέδες και με αλυσίδες για εκτεταμένες περιόδους, καψίματα με φωτιά, αναμμένα τσιγάρα ή καντά σίδερα, χαστούκισμα και κρέμασμα, καταναγκαστική όρθια στάση ή στάση στα γόνατα για πολλές ώρες, χτύπημα με βέργες μπαμπού ή μεταλλικές βέργες, σεξουαλική κακοποίηση και βιασμός είναι μερικά μόνο παραδείγματα. Τον Οκτώβριο του 2000, οι φρουροί στο στρατόπεδο καταναγκαστικών έργων Μασάντζια στην επαρχία Λιαονίνγκ έγδυσαν 18 ασκούμενες του Φάλουν Γκονγκ και τις έριξαν σε κελιά ανδρών για να τις βιάσουν και να τις συμπεριφερθούν κατά βούληση. Όλα αυτά τα εγκλήματα έχουν τεκμηριωθεί πλήρως και είναι πάρα πολλά για να καταγραφούν σε λίστα.

Μια άλλη κοινή μορφή, μεταξύ πολλών, απάνθρωπου βασανισμού είναι η «ψυχιατρική θεραπεία». Φυσιολογικοί, λογικοί και υγιείς ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν εγκλειστεί παράνομα σε ψυχιατρικές εγκαταστάσεις και τους έχει γίνει έγχυση άγνωστων φαρμάκων, ικανών να καταστρέψουν το κεντρικό νευρικό σύστημα του ανθρώπου. Μερικοί ασκούμενοι, κατά συνέπεια, έχουν υποστεί μερική ή ολική παράλυση. Μερικοί έχουν χάσει την όραση και από τα δύο μάτια ή την ακοή και στα δύο αυτιά. Μερικοί έχουν υποστεί καταστροφή των μυών ή των εσωτερικών τους οργάνων. Μερικοί έχουν χάσει εν μέρει ή πλήρως τη μνήμη τους και έχουν αποκτήσει διανοητική υστέρηση. Τα εσωτερικά όργανα μερικών ασκουμένων έχουν τραυματιστεί σοβαρά. Μερικοί έχουν υποστεί πλήρη διανοητική κατάρρευση. Μερικοί πέθαναν ακόμη και αμέσως μετά την έγχυση των φαρμάκων.

Οι στατιστικές δείχνουν ότι οι περιπτώσεις των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ που διώκονται με «ψυχιατρική θεραπεία» έχουν εξαπλωθεί σε 23 από τις 33 επαρχίες, τις αυτόνομες περιοχές και τους δήμους κάτω από την άμεση ηγεσία της κεντρικής κυβέρνησης στην Κίνα. Τουλάχιστον 100 ψυχιατρικές εγκαταστάσεις σε επαρχιακό, σε αστικό, ή σε τοπικό επίπεδο έχουν συμμετάσχει στη δίωξη. Με βάση τον αριθμό και την κατανομή αυτών των περιστατικών, είναι σαφές ότι η κακοποίηση με ψυχιατρικά φάρμακα ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ είναι μια καλά προγραμματισμένη, συστηματικά εκτελεσμένη, από επάνω προς τα κάτω πολιτική. Τουλάχιστον 1.000 διανοητικά υγιείς ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ εστάλησαν σε ψυχιατρικές εγκαταστάσεις ή σε κέντρα αποκατάστασης ναρκομανών παρά τη θέλησή τους. Πολλοί πήραν με τη βία πολυάριθμα φάρμακα ικανά να καταστρέψουν το νευρικό σύστημα κάποιου. Αυτοί οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ δέθηκαν επίσης με σχοινιά και βασανίστηκαν με ηλεκτροσόκ. Τουλάχιστον 15 από αυτούς πέθαναν από την υπερβολική δόση.

Το Γραφείο 610 απλώνει τα πλοκάμια του πέρα από το πλαίσιο του νόμου

Στις 7 Ιουνίου του 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν δυσφήμισε αβάσιμα το Φάλουν Γκονγκ σε μια συνεδρίαση του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΚ. Κατέταξε το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ στην κατηγορία της «ταξικής πάλης», χαρακτήρισε τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ πολιτικούς εχθρούς του Κ.Κ.Κ., προκάλεσε το αντανάκλαστικό του Κ.Κ.Κ. για πάλι και έδωσε διαταγές να ιδρυθεί το «Γραφείο για την αντιμετώπιση του ζητήματος του Φάλουν Γκονγκ» στην Κεντρική Επιτροπή. Από τη στιγμή της ίδρυσής του στις 10 Ιουνίου, καλείται «Γραφείο 610». Ύστερα από αυτό, ιδρύθηκαν Γραφεία 610 σε ολόκληρη τη χώρα σε όλα τα

επίπεδα της κυβέρνησης, από το υψηλότερο στο χαμηλότερο, ώστε να έχουν συγκεκριμένες αρμοδιότητες για κάθε υπόθεση που αφορά την καταστολή του Φάλουν Γκονγκ. Η Πολιτική και Δικαστική Επιτροπή, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα όργανα δημόσιας ασφάλειας, η εισαγγελία, τα λαϊκά δικαστήρια και τα δευτερεύοντα όργανα εθνικής ασφάλειας της ηγεσίας της Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. χρησιμεύουν ως μπράβοι για το Γραφείο 610. Το Γραφείο 610 τεχνικά υποβάλλει έκθεση στο κρατικό Συμβούλιο, αλλά στην πραγματικότητα είναι οργάνωση του Κόμματος που έχει την άδεια να λειτουργεί έξω από το νομοθετημένο κρατικό πλαίσιο και την κινεζική κυβέρνηση, ελεύθερο από οποιονδήποτε νομικό περιορισμό, κανονισμό ή εθνική πολιτική. Είναι μια παντοδύναμη οργάνωση πολύ παρόμοια με την Γκεστάπο της ναζιστικής Γερμανίας, με δυνάμεις πολύ επάνω και πέρα από τα νομικά και δικαστικά συστήματα, χρησιμοποιώντας τους πόρους της χώρας κατά πώς τη βολεύει. Στις 22 Ιουλίου του 1999, αφότου ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έδωσε εντολή για την καταστολή του Φάλουν Γκονγκ, το *Xinhua News Agency* δημοσιοποίησε τις ομιλίες των υπευθύνων του Κεντρικού Οργανωτικού Υπουργείου του Κ.Κ.Κ. και του Κεντρικού Υπουργείου Προπαγάνδας του Κ.Κ.Κ., παρέχοντας ανοικτή υποστήριξη στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ που προωθήθηκε από τον Τζιανγκ Τζε-Μιν. Όλοι αυτοί συνεργάστηκαν κάτω από την αυστηρή οργάνωση του Κ.Κ.Κ. για να πραγματοποιήσουν το κακόηθες σχέδιο του Τζιανγκ Τζε-Μιν.

Πάρα πολλές υποθέσεις έχουν αποδείξει ότι ούτε τα τμήματα δημόσιας ασφάλειας, ούτε οι τοπικοί αντιπρόσωποι, ούτε τα δικαστήρια έχουν τη δύναμη να αποφασίζουν αυτοβούλως για την υπόθεση του Φάλουν Γκονγκ. Πρέπει να πάρουν εντολές από το Γραφείο 610. Όταν τα μέλη των οικογενειών πολλών ασκούμενων του Φάλουν Γκονγκ που συλλήφθηκαν, τέθηκαν υπό κράτηση και βασανίστηκαν μέχρι θανάτου, απευθύνθηκαν και παραπονέθηκαν στη δημόσια ασφάλεια, στους αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς και στα δικαστήρια, τους είπαν ότι όλες οι αποφάσεις θα λαμβάνονταν από το Γραφείο 610.

Εντούτοις, η ύπαρξη του Γραφείου 610 δεν έχει καμία νομική βάση. Όταν εξέδιδε εντολές σε όλα τα όργανα του συστήματος του Κ.Κ.Κ., δεν υπήρχε συνήθως καμία γραπτή εντολή ή ανακοίνωση, μόνο προφορική επικοινωνία. Επιπλέον, όρισε ότι όλοι εκείνοι που δέχονται τις εντολές απαγορεύεται να ηχογραφούν ή να βιντεοσκοπούν, ακόμα και να κρατούν σημειώσεις.

Η χρήση αυτού του τύπου προσωρινού οργάνου δικτατορίας είναι μια τακτική που το Κόμμα έχει επαναλάβει συχνά, αγνοώντας συνολικά το νόμο. Κατά τις προηγούμενες πολιτικές κινητοποιήσεις εκκαθάρισης, το Κόμμα χρησιμοποίησε πάντα ανώμαλη τακτική και ίδρυσε ανώμαλα προσωρινά όργανα, όπως η Κεντρική Πολιτιστική Ομάδα Επανάστασεων, για να οδηγήσει και να διαδώσει την τυραννία του κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος σε ολόκληρη τη χώρα.

Κατά τη διάρκεια της μακροπρόθεσμης κυριαρχίας της τυραννίας και της καταπιεστικής διακυβέρνησης, το Κόμμα έχει δημιουργήσει το ισχυρότερο και χειρότερο σύστημα κρατικού τρόμου με βία, ψέματα και παρεμπόδιση της ροής των πληροφοριών. Η απανθρωπιά και η εξαπάτηση είναι σε ιδιαίτερα επαγγελματικό επίπεδο. Η κλίμακα και ο βαθμός τους είναι πρωτοφανείς. Σε όλες τις προηγούμενες πολιτικές κινητοποιήσεις, το Κόμμα συσώρευε συστηματικές και αποτελεσματικές μεθόδους και πείρα για να τιμωρεί, να βλάπτει και να σκοτώνει ανθρώπους με τους σκληρότερους, πιο πανούργους και διπρόσωπους τρόπους που μπορεί κανείς να φανταστεί. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο σύζυγος δεν μπόρεσε να αντέξει τις απειλές και την παρενόχληση της αστυνομίας και σκότωσε την σύζυγό του. Αυτός είναι ο κακός καρπός του κρατικού τρόμου του Κ.Κ.Κ., συμπεριλαμβανομένης της εξαπάτησης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, της πολιτικής πίεσης, της ενοχής από το συσχετισμό και τον

εκφοβισμό, προκειμένου να διαστρεβλωθεί η ανθρώπινη φύση και να υποκινηθεί η έχθρα.

Χρήση των στρατιωτικών και εθνικών οικονομικών πόρων για την πραγματοποίηση της δίωξης

Το Κόμμα ελέγχει όλες τις κρατικές στρατιωτικές δυνάμεις, γεγονός που του επιτρέπει να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς κανένα φόβο, όταν καταστέλλει το λαό. Στην καταστολή του Φάλουν Γκονγκ, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν όχι μόνο χρησιμοποίησε την αστυνομία και την παραστρατιωτική αστυνομία, αλλά και κινητοποίησε άμεσα τις ένοπλες στρατιωτικές δυνάμεις τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του 1999, όταν σκόπευαν εκατοντάδες χιλιάδες, ακόμη και εκατομμύρια, απλοί άνθρωποι από όλη τη χώρα να πάνε στο Πεκίνο και να κάνουν έκκληση για το Φάλουν Γκονγκ. Στρατιώτες τοποθετήθηκαν σε διάφορα σημεία μέσα στο Πεκίνο. Κατά μήκος όλων των βασικών οδών στο Πεκίνο είχαν παραταχθεί στρατιώτες με γεμάτα πυροβόλα. Συνεργάστηκαν με την αστυνομία για την παρεμπόδιση και τη σύλληψη των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ που πήγαν για να κάνουν έκκληση. Η κατανομή των οπλισμένων δυνάμεων του Κ.Κ.Κ. απευθείας από τον Τζιανγκ Τζε-Μιν, προετοίμασε το έδαφος για την αιματηρή δίωξη.

Το Κόμμα ελέγχει τους κρατικούς πόρους χρηματοδότησης, οι οποίοι παρέχουν στον Τζιανγκ Τζε-Μιν την οικονομική στήριξη για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Ένας υψηλόβαθμος υπάλληλος του Τμήματος Δικαιοσύνης της επαρχίας Λιαονίνγκ είπε κάποτε σε μια διάσκεψη στο στρατόπεδο καταναγκαστικών έργων Μασάντζια της επαρχίας Λιαονίνγκ: «Οι οικονομικοί πόροι που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση του Φάλουν Γκονγκ έχουν υπερβεί τις δαπάνες ενός πολέμου».

Δεν είναι σαφές ακόμα τι μέρος από τους οικονομικούς πόρους του κράτους και έσοδα από τον ιδρώτα και το μόχθο του λαού έχει χρησιμοποιήσει το Κ.Κ.Κ. για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Εντούτοις, δεν είναι δύσκολο να δει κανείς ότι πρόκειται για ένα τεράστιο ποσό. Το 2001, οι πληροφορίες μέσα από το Τμήμα Δημόσιας Ασφάλειας του Κόμματος έδειξαν ότι, στη μια μόνο μεριά της πλατείας Τιενανμέν, η δαπάνη για τη σύλληψη ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ ήταν 1,7 έως 2,5 εκατομμύρια γιουάν ημερησίως, και ανέρχεται σε 620 έως 910 εκατομμύρια γιουάν ετησίως. Σε ολόκληρη τη χώρα, από τις πόλεις μέχρι τις απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές, από την αστυνομία στα αστυνομικά τμήματα και τα τμήματα δημόσιας ασφάλειας μέχρι το προσωπικό σε όλα τα παραρτήματα του «Γραφείου 610», ο Τζιανγκ Τζε-Μιν απασχόλησε τουλάχιστον μερικά εκατομμύρια άτομα για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Μόνο το κόστος των αμοιβών τους μπορεί να υπερβαίνει τα εκατό δισεκατομμύρια γιουάν ετησίως. Επιπλέον, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ξόδεψε τεράστια ποσά για να επεκτείνει τα στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων για να θέσει υπό κράτηση τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ και να χτίσει κέντρα και βάσεις πλύσης εγκεφάλου. Παραδείγματος χάριν, τον Δεκέμβριο του 2001, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ξόδεψε μονομιάς 4,2 δισεκατομμύρια γιουάν για να χτίσει τα κέντρα και τις βάσεις πλύσης εγκεφάλου για «να μεταμορφώσει» τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποίησε επίσης χρηματικά κίνητρα για να υποκινήσει και να ενθαρρύνει τη συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού ανθρώπων στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Σε πολλές περιοχές, το βραβείο για τη σύλληψη ενός ασκούμενου του Φάλουν Γκονγκ ήταν αρκετές χιλιάδες ακόμη και δέκα χιλιάδες γιουάν. Το στρατόπεδο καταναγκαστικών έργων Μασάντζια στην επαρχία Λιαονίνγκ είναι ένα από τα χειρότερα στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Το Κόμμα επιβράβευσε τον διευθυντή του στρατοπέδου Σου, με 50.000 γιουάν και τον αναπληρωτή διευθυντή Σάο με 30.000 γιουάν.

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, ο προηγούμενος γενικός γραμματέας του Κ.Κ.Κ., είναι αυτός που εξαπέλυσε τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, αυτός που τη σχεδίασε και τη διέταξε. Χρησιμοποίησε τους μηχανισμούς του Κ.Κ.Κ. για να προωθήσει τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Φέρει αναπόφευκτη ευθύνη για αυτό το ιστορικό έγκλημα. Εντούτοις, εάν δεν υπήρχε το Κ.Κ.Κ. με το μηχανισμό βίας που διαμορφώθηκε μέσω πολλών πολιτικών κινήσεων, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν δεν θα είχε τρόπο να προωθήσει και να πραγματοποιήσει αυτή την κακόβουλη δίωξη.

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κόμμα χρησιμοποιούν ο ένας τον άλλον. Διακινδυνεύουν να καταδικαστούν από όλους για να καταπολεμήσουν «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα» για το συμφέρον ενός μεμονωμένου ατόμου και του Κόμματος. Η συνωμοσία και των δυο τους είναι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο ένα τέτοιο τραγικό και παράλογο έγκλημα μπόρεσε να συμβεί.

V. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ανατρέπει το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα από μέσα.

Παρακινημένος από τα προσωπικά του συμφέροντα, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποίησε το έμφυτο κακό του Κ.Κ.Κ. για να προωθήσει αυτήν την τεράστια δίωξη που στόχευε σε αθώους ανθρώπους που καλλιεργούσαν «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα». Προώθησε μια κίνηση καταστολής ενάντια στην ευεργετικότερη και λιγότερο επιβλαβή κοινωνική δύναμη στη χώρα και στην κοινωνία. Αυτή η δίωξη όχι μόνο σέρνει τη χώρα και τους ανθρώπους στο έγκλημα και στην καταστροφή, αλλά και χτυπά το Κόμμα εκ θεμελίων. _

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποίησε το Κόμμα για να ενεργοποιήσει αμείλικτα κάθε σατανικό μέσο σε όλο τον κόσμο για την εξάλειψη του Φάλουν Γκονγκ. Ο νόμος, η ηθική και η ανθρωπότητα, όλα υπέστησαν μεγάλο πλήγμα, που καταστρέφει από τη ρίζα την αξιοπιστία για τη συντήρηση της δύναμης του καθεστώτος.

Το καθεστώς του Τζιανγκ χρησιμοποίησε κάθε διαθέσιμο οικονομικό, υλικό και ανθρώπινο δυναμικό για να καταστείλει το Φάλουν Γκονγκ, γεγονός που άσκησε τεράστιο φορτίο για τη χώρα και την κοινωνία και τεράστια πίεση στο οικονομικό σύστημα. Το Κόμμα δεν έχει άλλον τρόπο να στηρίξει αυτή την καταδικασμένη δίωξη για μια εκτεταμένη χρονική περίοδο. Θα μπορούσε μόνο να χρησιμοποιήσει τις οικονομίες των απλών πολιτών, να εκδώσει εθνικά γραμμάτια και να προσελκύσει ξένες επενδύσεις για να συνεχίσει.

Κατά τη διάρκεια της δίωξης, το Κόμμα και ο Τζιανγκ Τζε-Μιν έχουν επινοήσει κάθε είδος ύπουλης, βάνουσης και παραπλανητικής τακτικής, χρησιμοποιώντας ολόκληρο το ρεπερτόριο της προδοσίας και της σατανικότητας προκειμένου να κατασταλεί το Φάλουν Γκονγκ.

Το Κόμμα και ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποίησαν κάθε γνωστό εργαλείο προπαγάνδας για να κατασκευάσουν φήμες, να συκοφαντήσουν το Φάλουν Γκονγκ και να δικαιολογηθούν για την καταστολή και τη δίωξη. Εντούτοις, κανένα ψέμα δεν μπορεί να διαρκέσει για πάντα. Μόλις εκτεθούν τελικά τα ψέματα, και όταν αποκαλυφθεί όλο το κακό από την αποτυχία της δίωξης και γίνει γνωστό σε όλους, οι μέθοδοι προπαγάνδας τους δεν θα είναι σε θέση πλέον να εξαπατήσουν. Το Κόμμα θα χάσει την αξιοπιστία του και την καρδιά των πολιτών εντελώς.

Στην αρχή της καταστολής του Φάλουν Γκονγκ το 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν σκόπευε να λύσει το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ σε «τρεις μήνες». Εντούτοις, το Κόμμα υποτίμησε τη δύναμη του Φάλουν Γκονγκ και τη δύναμη της παράδοσης και της πίστης.

Από τα αρχαία χρόνια, το κακό δεν ήταν ποτέ σε θέση να εξαλείψει το δίκαιο. Δεν μπορεί να ξεριζώσει την ευγένεια από τις καρδιές των ανθρώπων. Πέντε χρόνια έχουν περάσει. Το Φάλουν Γκονγκ είναι ακόμα Φάλουν Γκονγκ. Επιπλέον, το Φάλουν Γκονγκ έχει εξαπλωθεί ευρέως σε όλο τον κόσμο. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κόμμα έχουν υποστεί μια σοβαρή ήττα σε αυτόν τον αγώνα μεταξύ του καλού και του κακού. Η ύπουλη, σκληρή και κακή τους φύση εκτίθεται πλήρως. Ο πασίγνωστος Τζιανγκ Τζε-Μιν περιβάλλεται τώρα με προβλήματα και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό και αντιμετωπίζει πολλές δίκες και κατηγορίες που θέλουν να τον φέρουν ενώπιον της δικαιοσύνης.

Το Κόμμα σκόπευε αρχικά να χρησιμοποιήσει την καταστολή για να παγιώσει την τυραννία του. Εντούτοις, το αποτέλεσμα δεν ήταν ικανό «να επαναφορτίσει τις μπαταρίες του», αλλά αντ' αυτού εξάντλησε την ενέργειά του. Τώρα το Κόμμα απέχει πολύ από τη νεκρανάστασή του. Είναι ακριβώς όπως ένα σάπιο, μαραμένο δέντρο. Με ένα ξαφνικό φύσημα του αέρα θα καταρρεύσει. Κάθε όνειρο για τη διάσωση του Κ.Κ.Κ. είναι ενάντια στην τάση της ιστορίας. Όχι μόνο είναι μάταιο, αλλά και θα καταστρέψει το μέλλον των συμμετεχόντων.

Συμπέρασμα

Ο προηγούμενος Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Κ., ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, είναι αυτός που προώθησε, σχεδίασε και διέταξε αυτή την κακή δίωξη. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν χρησιμοποίησε πλήρως την ισχύ του Κ.Κ.Κ., τη θέση, τις πειθαρχικές μεθόδους και τους μηχανισμούς του για τις πολιτικές κινήσεις για να θέσει σε κίνηση αυτή τη δίωξη ενάντια στο Φάλουν Γκονγκ. Για αυτόν το λόγο φέρει αναπόδραστη ευθύνη για αυτό το ιστορικό έγκλημα. Από την άλλη, εάν δεν υπήρχε το Κ.Κ.Κ., ο Τζιανγκ Τζε-Μιν θα ήταν ανίκανος να προωθήσει και να διεξαγάγει αυτήν την κακή δίωξη. Από την ημέρα που δημιουργήθηκε το Κ.Κ.Κ., στράφηκε ενάντια στην ευθύτητα και την καλοσύνη. Με την καταστολή ως εργαλείο επιλογής του και τη δίωξη σαν απόσταγμα της εμπειρίας του, το Κ.Κ.Κ. στήριξε την κυριαρχία του στην αυστηρή πλύση εγκεφάλου που ακολουθεί ένα ενιαίο, κεντρικό κόμμα. Από την ίδια του τη φύση, το Κ.Κ.Κ. φοβάται «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα» και θεωρεί το Φάλουν Γκονγκ εχθρό. Επομένως, η καταστολή και η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ ήταν αναπόφευκτες. Ενόσω επιτίθονταν στην «αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα», ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. έδωσαν την ευκαιρία στην αναλήθεια, το κακό, τη βία, το δηλητήριο, τη διαφθορά και τη δωροδοκία να διαδοθούν. Αυτό που ακολούθησε ήταν μια εκτεταμένη ηθική κατάπτωση στην Κίνα, που είχε επιπτώσεις στον καθέναν.

Η συνωμοσία μεταξύ του Κ.Κ.Κ. και του Τζιανγκ Τζε-Μιν έχει συνδέσει τις μοίρες τους. Το Φάλουν Γκονγκ μηνύει τώρα τον Τζιανγκ Τζε-Μιν. Την ημέρα που ο Τζιανγκ θα παραστεί στη δικαιοσύνη, η μοίρα του Κ.Κ.Κ. θα είναι αυτονόητη. Οι θεϊκές αρχές δεν θα ανεχτούν εκείνους που διεξάγουν απάνθρωπη δίωξη ενάντια σε μια ομάδα καλών ανθρώπων που ακολουθούν «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα». Οι σατανικές πράξεις του Τζιανγκ Τζε-Μιν και του Κ.Κ.Κ. θα γίνουν επίσης ένα διαρκές και βαθύ μάθημα για την ανθρωπότητα.

(Τελευταία Ενημέρωση 31 Δεκεμβρίου 2004)
Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Σχόλιο 6^ο:

**ΠΩΣ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ
ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ**

Εισαγωγή

Ο πολιτισμός είναι η ψυχή ενός έθνους. Αυτός ο πνευματικός παράγοντας είναι τόσο σημαντικός για την ανθρωπότητα όσο και φυσικοί παράγοντες όπως η φυλή και η χώρα.

Οι πολιτιστικές εξελίξεις καθορίζουν την ιστορία του πολιτισμού ενός έθνους. Η πλήρης καταστροφή ενός εθνικού πολιτισμού οδηγεί στο τέλος του έθνους. Τα αρχαία έθνη που είχαν δημιουργήσει λαμπρούς πολιτισμούς θεωρούνταν ότι εξαφανίστηκαν όταν εξαφανίστηκαν οι πολιτισμοί τους, ακόμα κι αν οι άνθρωποι των φυλών τους έχουν επιζήσει. Η Κίνα είναι η μόνη χώρα στον κόσμο της οποίας ο αρχαίος πολιτισμός έχει επιβιώσει επί περισσότερα από 5.000 χρόνια. Η καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού της είναι ένα ασυγχώρητο έγκλημα.

Ο κινεζικός πολιτισμός, που θεωρούνταν ότι έχει προέλθει από τον Θεό, άρχισε με τέτοιους μύθους όπως τη δημιουργία από τον Παν-Γκου του ουρανού και της γης¹, τη δημιουργία από την Νου-Γουά της ανθρωπότητας², τον προσδιορισμό από τον Σεν-Νονγκ των εκατοντάδων ιατρικών βοτάνων³ και την εφεύρεση από τον Τσανγκ-Τζίε των κινεζικών χαρακτήρων⁴. «Ο άνθρωπος ακολουθεί

(AFP/Getty Images)

Αφίσα από την εκστρατεία «Επίκρισης του Λιν Μπιαο και του Κομφούκιου».

¹ Ο Παν-Γκου ήταν το πρώτο έμβιο ον και ο δημιουργός των πάντων στην κινεζική μυθολογία.

² Η Νου-Γουά ήταν η θεϊκή μητέρα που δημιούργησε την ανθρωπότητα στην κινεζική μυθολογία.

³ Ο Σεν-Νονγκ (κυριολεκτικά «θεϊκός αγρότης») είναι μια θρυλική μορφή στην κινεζική μυθολογία που έζησε πριν από 5.000 χρόνια περίπου. Δίδαξε στους αρχαίους τις πρακτικές της γεωργίας. Του αποδίδεται επίσης το ότι διακινδύνευσε τη ζωή του για να προσδιοριστούν οι εκατοντάδες των ιατρικών (και δηλητηριωδών) βοτάνων και των διαφόρων φυτών, τα οποία ήταν κρίσιμα για την ανάπτυξη της παραδοσιακής κινεζικής ιατρικής.

⁴ Ο Τσανγκ-Τζίε είναι μια μυθική και θρυλική μορφή από την αρχαία Κίνα, λέγεται ότι υπήρξε ο επίσημος ιστορικός του Κίτρινου Αυτοκράτορα και ο εφευρέτης των κινεζικών χαρακτήρων. Η μέθοδος *Cangjie* της εισόδου κινεζικών χαρακτήρων στους υπολογιστές ονομάζεται έτσι προς τιμήν του.

τη γη, η γη ακολουθεί τον ουρανό, ο ουρανός ακολουθεί το Τάο και το Τάο ακολουθεί αυτό που είναι φυσικό»⁵. Η ταοϊστική σοφία περί της ενότητας του ουρανού και της ανθρωπότητας έχει περάσει μέσα στο αίμα του κινεζικού πολιτισμού. Η «Μεγάλη Εκμάθηση» προωθεί την καλλιέργεια της αρετής»⁶. Ο Κομφούκιος άνοιξε μια σχολή για να διδάξει μαθητές πριν από περισσότερα από 2.000 χρόνια και μετέδωσε στην κοινωνία τα κομφουκιανικά ιδανικά που αντιπροσωπεύονται από τις πέντε βασικές αρετές της καλοσύνης, της ευθύτητας, της ευπρέπειας, της φρόνησης και της πίστης. Στον πρώτο αιώνα, ο Βουδισμός του Σακυαμούνι ταξίδεψε ανατολικά στην Κίνα δίνοντας έμφαση στην συμπόνια και στη σωτηρία όλων των όντων. Ο κινεζικός πολιτισμός έγινε πιο ευρύς και βαθύς. Έκτοτε, ο Κομφουκιανισμός, ο Βουδισμός και ο Ταοϊσμός λειτούργησαν συμπληρωματικά στην κινεζική κοινωνία, φέρνοντας τη δυναστεία Τανγκ (618-907 μ.Χ.) στην αιχμή της δόξας και της ευημερίας της, όπως είναι γνωστό σε όλους κάτω από τον ουρανό.

Αν και το κινεζικό έθνος έζησε εισβολές και επιθέσεις πολλές φορές στην ιστορία, ο κινεζικός πολιτισμός έχει επιδείξει μεγάλη αντοχή και δύναμη, και η ουσία του μεταβιβάζεται συνεχώς. Η ενότητα του ουρανού και της ανθρωπότητας αντιπροσωπεύει την κοσμολογία των προγόνων μας. Είναι κοινή αίσθηση ότι η ευγένεια θα ανταμειφθεί και το κακό θα τιμωρηθεί. Είναι μια στοιχειώδης αρετή το να μην κάνει κανείς στους άλλους ό,τι δεν θέλει να του κάνουν. Η πίστη, η υική ευσέβεια, η αξιοπρέπεια και η δικαιοσύνη έχουν καθορίσει κοινωνικά πρότυπα, και οι πέντε βασικές αρετές του Κομφούκιου –της καλοσύνης, της ευθύτητας, της ευπρέπειας, της φρόνησης και της πίστης– έχουν θέσει τα θεμέλια για την κοινωνική και προσωπική ηθική. Με αυτές τις αρχές, ο κινεζικός πολιτισμός ενσωμάτωσε την τιμιότητα, την ευγένεια, την αρμονία και την ανοχή. Στα μνημόσυνα των απλών Κινέζων ακόμα είναι φανερός ο σεβασμός «στον ουρανό, τη γη, το μονάρχη, τους γονείς και το δάσκαλο». Αυτό είναι μια πολιτιστική έκφραση των βαθιά ριζωμένων κινεζικών παραδόσεων, οι οποίες περιλαμβάνουν τη λατρεία του Θεού (ουρανός και γη), την πίστη στη χώρα (μονάρχης), τις αξίες της οικογένειας (γονείς) και το σεβασμό προς τους δασκάλους. Ο παραδοσιακός κινεζικός πολιτισμός επιδίωξε την αρμονία μεταξύ του ατόμου και του κόσμου, και υπογράμμισε την ηθική ενός ατόμου. Βασίστηκε στην πίστη των πρακτικών καλλιέργειας του Κομφουκιανισμού, του Βουδισμού και του Ταοϊσμού και παρείχε στους Κινέζους ανεκτικότητα, κοινωνική πρόοδο, προστασία για την ανθρώπινη ηθική και την ενάρετη πίστη.

Αντίθετα από το νόμο, που ορίζει σκληρούς κανόνες, ο πολιτισμός λειτουργεί ως «μαλακός» περιορισμός. Ο νόμος επιβάλλει την τιμωρία αφότου έχει διαπραχτεί ένα έγκλημα, ενώ ο πολιτισμός, με την παγιοποίηση της ηθικής, αποτρέπει από πριν να συμβούν εγκλήματα. Η ηθική μιας κοινωνίας συχνά παίρνει σάρκα και οστά στον πολιτισμό της.

Στην κινεζική ιστορία, ο παραδοσιακός πολιτισμός έφθασε στην αιχμή του κατά τη διάρκεια της ακμάζουσας δυναστείας Τανγκ, που συμπίπτει με το αποκορύφωμα της δύναμης του κινεζικού έθνους. Η επιστήμη ήταν επίσης προηγμένη και απόλαυσε μια μοναδική φήμη μεταξύ όλων των εθνών. Διάφοροι μελετητές από την Ευρώπη, τη Μέση Ανατολή και την Ιαπωνία ήρθαν να μελετήσουν στην Τσανγκάν, την πρωτεύουσα της δυναστείας Τανγκ. Οι χώρες που συνορεύουν με την Κίνα δέχονταν την Κίνα ως επικυρίαρχο κράτος. «Δεκάδες χιλιάδες χώρες πήγαν να αποτίσουν φόρο τιμής στην Κίνα, ακόμα κι αν χρειαζόταν να το μεταφράσουν πολλές φορές και να περάσουν μέσα από αλλεπάλληλα έθιμα»⁷.

⁵ Από το *Tao-Te-Ching* ή *Dao De Jing*, ένα από τα σημαντικότερα ταοϊστικά κείμενα, που γράφτηκε από τον Λάο Τζι (Lao Zi ή Lao Tze).

⁶ Εισαγωγικές παρατηρήσεις από το *The Great Learning* του Κομφούκιου.

⁷ Από το *Records of the Historian* (Shi Ji, που μεταφράζεται επίσης ως *The Grand Scribe's Record*)

Μετά τη δυναστεία Τσιν (221-207 π.Χ.), η Κίνα συχνά καταλήφθηκε από μειονοτικές ομάδες. Αυτό συνέβη κατά τη διάρκεια των δυνασθειών Σουί (581-618 μ.Χ.), Τανγκ (618-907 μ.Χ.), Γιουάν (1271-1361 μ.Χ.) και Τσινγκ και σε άλλες περιόδους όταν εθνικές μειονότητες εγκαθίδρυσαν τα καθεστώτα τους. Ωστόσο, όλες σχεδόν αυτές οι εθνικές ομάδες αφομοιώθηκαν από τους κινεζικούς τρόπους. Αυτό δείχνει τη μεγάλη ενοποιητική δύναμη του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού. Όπως είπε Κομφούκιος: «(Έτσι) εάν οι άνθρωποι από μακριά δεν είναι ευπειθείς, μεταπείστε τους μέσω της καλλιέργειας του πολιτισμού και της αρετής (μας)»⁸.

Αφότου το Κ.Κ.Κ. πήρε την εξουσία το 1949, έχει διαθέσει τους εθνικούς πόρους στην καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού της Κίνας. Αυτή η αρρωστημένη πρόθεση δεν προήλθε από ζήλο για εκβιομηχάνιση, ούτε από απλή ανοησία λόγω λατρείας στο δυτικό πολιτισμό. Βασικά, προήλθε από την έμφυτη ιδεολογική αντίθεση του Κ.Κ.Κ. με τον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό. Κατά συνέπεια, η καταστροφή του κινεζικού πολιτισμού έχει προγραμματιστεί και οργανωθεί καλά και συστηματικά, υποστηριζόμενη από την κρατική χρήση βίας. Από την ίδρυσή του, το Κ.Κ.Κ. δεν έχει σταματήσει ποτέ το να «επαναστατικοποιεί» τον κινεζικό πολιτισμό σε μια προσπάθεια να καταστρέψει εντελώς το πνεύμα του.

Ακόμη πιο αξιοκαταφρόνητη από την καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού από το Κ.Κ.Κ. είναι η σκόπιμη κακή χρήση και η ύπουλη τροποποίηση του παραδοσιακού πολιτισμού. Το Κ.Κ.Κ. έχει δώσει έμφαση στις χυδαίες φάσεις της ιστορίας της Κίνας, σε γεγονότα που εμφανίστηκαν τις περιόδους που οι άνθρωποι απέκλιναν από τις παραδοσιακές αξίες, όπως η εσωτερική σύγκρουση για εξουσία μέσα στη βασιλική οικογένεια, σχέδια και συνωμοσία, και άσκηση δικτατορίας και δεσποτισμού. Έχει χρησιμοποιήσει αυτά τα ιστορικά παραδείγματα για να βοηθήσει να δημιουργηθεί το σύνολο των ηθικών του προτύπων, του τρόπου σκέψης και του συστήματος ομιλίας. Με αυτόν τον τρόπο, το Κ.Κ.Κ. έχει δώσει την ψεύτικη εντύπωση ότι ο «πολιτισμός του Κόμματος» είναι πραγματικά μια συνέχεια του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού. Το Κ.Κ.Κ. έχει εκμεταλλευθεί ακόμη και την αποστροφή που έχουν μερικοί άνθρωποι για τον «πολιτισμό του Κόμματος», ώστε να υποκινήσει την περαιτέρω εγκατάλειψη της αυθεντικής κινεζικής παράδοσης.

Η καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού έχει φέρει καταστρεπτικές συνέπειες στην Κίνα. Οι άνθρωποι, όχι μόνο έχουν χάσει τις ηθικές αντιστάσεις τους, αλλά έχουν επίσης κατηγορηθεί βίαια με τις κακές θεωρίες του ΚΚΚ.

I. Γιατί το Κ.Κ.Κ. θέλησε να υπονομεύσει τον παραδοσιακό πολιτισμό;

Η μακρά παράδοση του κινεζικού πολιτισμού – Βασισμένη στην πίστη και στην αρετή του σεβασμού

Ο αυθεντικός πολιτισμός του κινεζικού έθνους άρχισε περίπου πριν από 5.000 χρόνια με τον θρυλικό αυτοκράτορα Χουάνγκ, ο οποίος θεωρείται ότι είναι ο προπάτορας του κινεζικού

του Σου-Μα Τσιέν (Sima Qian, 145-85 π.Χ.), του πρώτου σημαντικού Κινέζου ιστορικού. Τεκμηριώνει την ιστορία της Κίνας και των γειτονικών της χωρών από το αρχαίο παρελθόν μέχρι την εποχή του. Το πρότυπο της ιστοριογραφικής εργασίας του Σου-Μα Τσιέν ήταν μοναδικό και χρησίμευσε ως μοντέλο για τις επίσημες πρότυπες ιστορίες των αυτοκρατορικών δυνασθειών για τα επόμενα 2.000 χρόνια.

⁸ Από το βιβλίο του Κομφουκίου *Ανάλεκτα*.

πολιτισμού. Στην πραγματικότητα, ο αυτοκράτορας Χουάνγκ πιστώθηκε επίσης με την ίδρυση του Ταοϊσμού – που χαρακτηρίστηκε επίσης σχολή σκέψης του Χουάνγκ-Λάο (Λάο Τζι). Η βαθιά επιρροή του Ταοϊσμού στον Κομφουκιανισμό μπορεί να ιδωθεί σε κομφουκιανικά ρητά, όπως «επιδιώξτε το Τάο, έστε στο δρόμο της αρετής, τηρήστε την καλοσύνη και βυθιστείτε στις τέχνες» και «εάν κάποιος ακούσει το Τάο το πρωί, μπορεί να πεθάνει χωρίς λύπη το βράδυ»⁹. Το *Βιβλίο των Αλλαγών* (I Ching), μία καταγραφή του ουρανού και της γης, του γιν και του γιανγκ, των κοσμικών αλλαγών, της κοινωνικής ανόδου και της πτώσης, και των νόμων της ανθρώπινης ζωής, θεωρήθηκε ως «το νούμερο ένα μεταξύ όλων των κινεζικών κλασικών έργων» από τους κομφουκιανούς. Η προφητική δύναμη του βιβλίου έχει κατά πολύ ξεπεράσει αυτό που η σύγχρονη επιστήμη μπορεί να συλλάβει. Εκτός από τον Ταοϊσμό και τον Κομφουκιανισμό, ο Βουδισμός, ειδικά ο Βουδισμός Ζεν, είχε μια λεπτή όμως πολύ βαθιά επιρροή στους Κινέζους διανοούμενους.

Ο Κομφουκιανισμός είναι το κομμάτι του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού που εστίασε στην «είσοδο στα εγκόσμια». Υπογράμμισε την ηθική που βασίζεται στην οικογένεια, στην οποία η υική ευσέβεια έπαιξε έναν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο, διδάσκοντας ότι «όλη η ευγένεια αρχίζει με την υική ευσέβεια». Ο Κομφούκιος υποστήριξε «την καλοσύνη, την ευθύτητα, την ευπρέπεια, τη φρόνηση και την πίστη», αλλά επίσης έλεγε «μήπως δεν είναι η υική ευσέβεια και η αδελφική αγάπη οι ρίζες της καλοσύνης;»

Η ηθική που βασίζεται στην οικογένεια μπορεί να επεκταθεί με τρόπο φυσικό και να καθοδηγήσει την κοινωνική ηθική. Η υική ευσέβεια μπορεί να επεκταθεί στην πίστη των υφισταμένων στο μονάρχη. Λέγεται ότι «είναι σπάνιο ένα πρόσωπο με υική ευσέβεια και αδελφική αγάπη να τείνει να προσβάλει τους ανωτέρους του»¹⁰. Η αδελφική αγάπη είναι η σχέση μεταξύ των αδελφών, και μπορεί να επεκταθεί περαιτέρω στην ευθύτητα και στη δικαιοσύνη μεταξύ των φίλων. Οι κομφουκιανοί διδάσκουν ότι σε μια οικογένεια, ένας πατέρας πρέπει να είναι καλός, ο γιος ευσεβής στους γονείς, ο μεγαλύτερος αδελφός να είναι φιλικός κι ο μικρότερος αδελφός γεμάτος σεβασμό. Εδώ, η πατρική ευγένεια μπορεί να αντιστοιχιστεί κατ' επέκταση στην καλοσύνη του μονάρχη προς τους υφισταμένους του. Εφόσον μπορούν να διατηρηθούν οι παραδόσεις μιας οικογένειας, η κοινωνική ηθική μπορεί να στηριχτεί με φυσικό τρόπο. «Καλλιεργηθείτε, διοικήστε την οικογένειά σας, κυβερνήστε σωστά το κράτος και κάντε ολόκληρο το βασίλειο ήρεμο και ευτυχισμένο»¹¹.

Ο Βουδισμός και ο Ταοϊσμός είναι τα μέρη του κινεζικού πολιτισμού που εστίασαν «στην αναχώρηση από τα εγκόσμια». Η επιρροή του Βουδισμού και του Ταοϊσμού διαπερνά όλες τις πτυχές της ζωής των απλών ανθρώπων. Οι πρακτικές που έχουν βαθιές ρίζες στον Ταοϊσμό περιλαμβάνουν την κινεζική ιατρική, το τσιγκόνγκ, τη γεωμαντεία (Feng Shui) και τη μαντεία. Αυτές οι πρακτικές, καθώς και οι βουδιστικές έννοιες για ένα θεϊκό Βασίλειο και μια κόλαση, η καρμική ανταμοιβή του καλού και η τιμωρία του κακού, μαζί με την κομφουκιανική ηθική, έχουν διαμορφώσει τον πυρήνα του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού.

Οι αξίες του Κομφουκιανισμού, του Βουδισμού και του Ταοϊσμού πρόσφεραν στον κινεζικό

⁹ Αυτόθι.

¹⁰ Αυτόθι.

¹¹ Ο Κομφούκιος λέγεται ότι στο *Great Learning* έγραψε: «Με το να καλλιεργούνται οι άνθρωποι, οι οικογένειές τους ήταν σε τάξη. Με το να είναι σε τάξη οι οικογένειές τους, τα κράτη τους κυβερνήθηκαν σωστά. Με το να κυβερνώνται σωστά τα κράτη τους, ολόκληρο το βασίλειο ήταν ήρεμο και ευτυχισμένο».

λαό ένα πολύ σταθερό και αμετάβλητο ηθικό σύστημα, «για όσο ο ουρανός παραμένει»¹². Αυτό το ηθικό σύστημα πρόσφερε τη βάση για την ικανότητα συντήρησης, την ειρήνη και την αρμονία στην κοινωνία.

Η ηθική ανήκει στην πνευματική σφαίρα. Κατά συνέπεια, είναι συχνά σαν έννοια κάτι αφηρημένο. Ο πολιτισμός είναι αυτός που μπορεί να εκφράσει μια τέτοια αφηρημένη έννοια (την ηθική) σε μια γλώσσα που μπορεί να είναι κοινώς κατανοητή.

Πάρτε τα «Τέσσερα Κινεζικά Κλασικά», τα τέσσερα πιο διάσημα μυθιστορήματα στον κινεζικό πολιτισμό, για παραδείγματα. Το *The Journey to the West (Ταξίδι στη Δύση)*¹³ είναι μια μυθική ιστορία. Το *A Dream of Red Mansions (Όνειρο των Κόκκινων Αρχοντικών)*¹⁴ ξεκινά με ένα διάλογο μεταξύ μιας έμψυχης πέτρας και της Θεότητας του Άπειρου Διαστήματος και το Τάο του Απεριόριστου Χρόνου στον Απύθμενο Απότομο Βράχο του Μεγάλου Έρημου Βουνού – αυτός ο διάλογος παρέχει τα κλειδιά για το ανθρώπινο δράμα που ξετυλίγεται στο μυθιστόρημα. Το *Outlaws of the Marsh (Παράνομοι του Βάλτου)*¹⁵ ανοίγει με μια ιστορία για το πώς ο Χονγκ, υπεύθυνος για τις στρατιωτικές υποθέσεις, άφησε τυχαία ελεύθερους 108 δαίμονες. Αυτός ο μύθος εξηγεί την προέλευση των «108 παράνομων μαχητών της ανδρείας». Το *The Three Kingdoms (Τα Τρία Βασίλεια)*¹⁶ αρχίζει με μια θεϊκή προειδοποίηση μιας καταστροφής, και τελειώνει με το αναπόφευκτο συμπέρασμα της θέλησης του Θεού: «Οι παγκόσμιες υποθέσεις κινούνται όπως ένα ατελείωτο ρεύμα, μια εξ ουρανού μοίρα, άπειρης ευρύτητας, καταδικάζει τα πάντα». Άλλες γνωστές ιστορίες, όπως το *The Romance of the Eastern Zhou (Το ειδύλλιο του Ανατολικού Τζόου)*¹⁷ και το *The Complete*

¹² Ο Ντονγκ Τζονγκ-Σου (περίπου 179-104 π.Χ.), ένας κομφουκιανικός φιλόσοφος κατά τη διάρκεια της δυναστείας Χαν, είπε σε μια πραγματεία *Three Ways to Harmonize Humans with Heaven* (Tian Ren San Ce): «Εφόσον ο ουρανός παραμένει, το Τάο δεν αλλάζει».

¹³ Το *The Journey in West*, γνωστό στους δυτικούς ως *Monkey King*, που γράφτηκε από τον Γου Τσενγκ-Εν (Wu Cheng'en, περίπου 1506-1582), είναι ένα από τα διάσημα κλασικά κινεζικά μυθιστορήματα. Βασίστηκε σε μια αληθινή ιστορία ενός διάσημου Κινέζου μοναχού στη δυναστεία Τανγκ, του Σιουαν Τζανγκ (602-664), που ταξίδεψε με τα πόδια στη σημερινή Ινδία, τόπο γεννήσεως του βουδισμού, για να αναζητήσει τις γραφές. Στο μυθιστόρημα, ο Βασιλιάς Πίθηκος, ο Πίγκου και ο Σάντυ κανονίστηκε από τον Βούδα να γίνουν μαθητές του Σιουαν Τζανγκ και τον συνόδεψαν στη Δύση για να πάρει τις γραφές. Πέρασαν από 81 κινδύνους και συμφορές προτού φθάσουν τελικά στη Δύση και επιτύχουν την Αληθινή Ολοκλήρωση.

¹⁴ *A Dream of Red Mansions (Hung Lou Meng*, που μεταφράζεται επίσης ως *The Dream of the Red Chamber – Το όνειρο του Κόκκινου Δωματίου)*, γράφτηκε από τον Τσάο Σιουε-Τσιν (Cao Xueqin ή Tsao Hsueh-Chin) (περίπου 1715-1763) στη δυναστεία Τσινγκ. Είναι μια τραγική ιστορία αγάπης που τίθεται στα πλαίσια της πτώσης μιας αριστοκρατικής οικογένειας. Με αυτό ως κεντρικό θέμα του, το μυθιστόρημα ξετυλίγει ένα απέραντο και συγκινητικό πανόραμα της κοινωνικής ιστορίας. Παρελαύνει επίσης ένα αξιοσημείωτο και εκθαμβωτικό σύνολο χαρακτήρων, με κεντρικούς τους Τζια Μπάο-Γιου και Λιν Ντάι-Γιου. Η εκτεταμένη και λεπτή δομή του μαζί με τη λογοτεχνική αξία του υπό μορφή έξοχης γλώσσας το καθιστά παγκοσμίως αναγνωρισμένο ως την επιτομή της τέχνης του κλασικού μυθιστορήματος στην Κίνα.

¹⁵ *Outlaws of the Marsh* (που μεταφράζεται επίσης ως *Heroes of Water Margins*), ένα από τα μεγάλα κλασικά μυθιστορήματα της Κίνας, που γράφτηκε τον 14^ο αιώνα από τον Σι Νάι-Αν (Shi Nai'an). 108 άνδρες και γυναίκες γίνονται παράνομοι στον βάλτο. Η δολοπλοκία, η περιπέτεια, η δολοφονία, ο πόλεμος και οι ρομαντικές ιστορίες λέγονται με τον αγωνιώδη τρόπο του παραδοσιακού παραμυθιά.

¹⁶ *Three Kingdoms*, ένα από τα διασημότερα κινεζικά κλασικά μυθιστορήματα γραμμένο από τον Λούο Κουάν-Τσουνγκ (Luo Guanzhong, περίπου 1330-1400) με βάση την ιστορία της περιόδου των Τριών Βασιλείων (220 μ.Χ.-280μ.Χ.). Περιγράφει τις περίπλοκες και έντονες διαμάχες για το θρόνο μεταξύ τριών ισχυρών πολιτικών δυνάμεων: του Λίου Μπέι, του Τσάο Τσάο και του Σουν Τσουάν, και εστιάζεται στα διάφορα μεγάλα ταλέντα και στις έντονες στρατηγικές κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου.

¹⁷ *The Romance of the Eastern Zhou*, ένα μυθιστόρημα που γράφτηκε, αναθεωρήθηκε και ξαναγράφηκε, αρχίζοντας από τον Γιου Σάο-Γιου στη δυναστεία Μινγκ, αναθεωρήθηκε από τον Φενγκ

*Story of Yue Fei (Η Πλήρης Ιστορία του Γιουέ Φέι)*¹⁸, όλες αρχίζουν με παρόμοιους μύθους.

Η χρήση αυτών των μύθων από τους μυθιστοριογράφους δεν ήταν σύμπτωση, αλλά αντανάκλαση της βασικής φιλοσοφίας των Κινέζων διανοουμένων προς τη φύση και την ανθρωπότητα. Αυτά τα μυθιστορήματα είχαν βαθιά επιρροή στον κινεζικό λαό. Έτσι όταν μιλάνε για «ευθύτητα», οι άνθρωποι σκέφτονται τον Γκουάν Γιου (160-219 μ.Χ.) από το έργο *The Three Kingdoms* παρά την ίδια την έννοια – πώς η ευθύτητά του προς τους φίλους του ξεπέρασε τα σύννεφα και έφθασε στον ουρανό, πώς η αμετακίνητη πίστη του στον ανώτερο και ορκισμένο αδελφό του Λίου Μπέι κέρδισε τον σεβασμό ακόμη και των εχθρών του, πώς με την ανδρεία του στη μάχη κυριάρχησε στις πιο τρομερές καταστάσεις, την τελική ήττα του σε μια μάχη κοντά στην πόλη Μάι και, τελικά, την απονομή θεϊκής υπόστασης σε αυτόν και τον γιο του. Όταν μιλάνε για «αφοσίωση», ο κινεζικός λαός σκέφτεται φυσικά τον Γιουε Φέι (1103-1141 μ.Χ.), ένα στρατηγό της δυναστείας Σονγκ ο οποίος υπηρέτησε τη χώρα του με ακλόνητη ακεραιότητα και αφοσίωση, και τον Τσου-Κο Λιανγκ (181-234 μ.Χ.), πρωθυπουργό του κράτους Σου κατά τη διάρκεια της περιόδου των Τριών Βασιλείων, ο οποίος «έδωσε τα πάντα έως ότου σταμάτησε η καρδιά του να χτυπά».

Το εγκώμιο του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού για την αφοσίωση και την ορθότητα έχει πλεχτεί πλήρως στις ζωνόχρωμες ιστορίες αυτών των συγγραφέων. Οι αφηρημένες ηθικές αρχές που ενστερνίζονται έγιναν συγκεκριμένες και ενσωματώθηκαν σε πολιτισμικές εκφράσεις.

Ο Ταοϊσμός υπογραμμίζει την αλήθεια. Ο Βουδισμός δίνει έμφαση στην συμπόνια και ο Κομφουκιανισμός τιμά την αφοσίωση, την ανοχή, την καλοσύνη και την ορθότητα. «Ενώ οι μορφές τους διαφέρουν, οι σκοποί τους είναι οι ίδιοι... όλοι εμπνέουν τους ανθρώπους να επιστρέψουν στην ευγένεια»¹⁹. Αυτές είναι οι πολυτιμότερες πτυχές του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού που βασίζεται στις ιδέες του Κομφουκιανισμού, του Βουδισμού και του Ταοϊσμού.

Ο παραδοσιακός κινεζικός πολιτισμός είναι γεμάτος με έννοιες και αρχές όπως ουρανός, Τάο, Θεός, Βούδας, μοίρα, προκαθορισμός, καλοκαγαθία, ευθύτητα, ευπρέπεια, φρόνηση, πίστη, τιμότητα, ντροπή, αφοσίωση, υική ευσέβεια, αξιοπρέπεια κτλ. Πολλοί Κινέζοι μπορεί να είναι αναλφάβητοι, αλλά είναι ακόμη εξοικειωμένοι με τα παραδοσιακά θεατρικά έργα και τις όπερες. Αυτές οι πολιτιστικές μορφές είναι σημαντικοί τρόποι για να μάθουν οι απλοί άνθρωποι τα παραδοσιακά ήθη. Έτσι, η καταστροφή του παραδοσιακού κινεζικού πολιτισμού από το Κ.Κ.Κ. είναι μια άμεση επίθεση ενάντια στην κινεζική ηθική και υπονομεύει τη βάση

Μενγκ-Λονγκ στο τέλος της δυναστείας Μινγκ, και αναθεωρήθηκε περαιτέρω από τον Τσάι Γιουάν-Φανγκ στη δυναστεία Τσινγκ. Καλύπτει μια ιστορία περισσότερο από 500 χρόνια κατά τη διάρκεια της περιόδου Άνοιξης και Φθινοπώρου (770-476 π.Χ.) και της περιόδου των Εμπόλεμων Κρατών (475-221 π.Χ.).

¹⁸ *The Complete Story of Yue Fei*, γράφτηκε από τον Τσιέν Τσάι στη δυναστεία Τσινγκ. Περιέγραψε τη ζωή του Γιουε Φέι (1103-1142) από τη Νότια Δυναστεία Σονγκ, ενός από τους διασημότερους στρατηγούς και φιλοπάτριδες ήρωες στην κινεζική ιστορία. Ο στρατηγός Γιουε Φέι διακρίθηκε στις μάχες ενάντια στους βόρειους εισβολείς από το έθνος Τζιν. Ενοχοποιήθηκε για εγκλήματα που δεν διέπραξε, πήγε φυλακή και εκτελέστηκε, καθώς ο πρωθυπουργός Τσιν Χούι προσπάθησε να αποβάλει το πολεμικό κόμμα. Ο Γιουε Φέι αργότερα απαλλάχτηκε από τις αβάσιμες κατηγορίες εναντίον του και χτίστηκε στη μνήμη του ένας ναός. Κατασκευάστηκαν τέσσερα αγάλματα από χυτοσίδηρο για τον τάφο του. Με τα στήθη γυμνά και τα χέρια δεμένα πίσω από τις πλάτες τους και σε στάση γονυκλισίας μπροστά στον τάφο του, αντιπροσωπεύουν εκείνους που ευθύνονται για τη δολοφονία του Γιουε Φέι. Ο Γιουε Φέι έχει γίνει πρότυπο στον κινεζικό πολιτισμό για την αφοσίωσή του στη χώρα.

¹⁹ Αυτό το απόσπασμα προέρχεται από το *Abstract of Collected Taoist Scriptures – Αποσπάσματα από Επιλεγμένα Ταοιστικά Κείμενα* (Dao Cang Ji Yao) που καταρτίστηκε στη δυναστεία Τσινγκ.

για την ειρήνη και την αρμονία στην κοινωνία.

Η κακή κομμουνιστική θεωρία αντιτάσσεται στον παραδοσιακό πολιτισμό

Η «φιλοσοφία» του Κομμουνιστικού Κόμματος έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον αυθεντικό παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό. Ο παραδοσιακός πολιτισμός σέβεται την εντολή του ουρανού, όπως είπε κάποτε ο Κομφούκιος: «Η ζωή και ο θάνατος είναι προκαθορισμένοι· ο πλούτος και η τάξη καθορίζονται από τον ουρανό»²⁰. Και ο Βουδισμός και ο Ταοϊσμός είναι μορφές πίστης στον Θεό, και πιστεύουν στον κύκλο μετενσάρκωσης της ζωής και του θανάτου, και στην καρμική αιτιότητα του καλού και του κακού. Το Κομμουνιστικό Κόμμα, αντίθετα, όχι μόνο πιστεύει στον αθεϊσμό, αλλά αψηφά εντελώς το Τάο και επιτίθεται στις θεϊκές αρχές. Ο Κομφουκιανισμός τιμά την οικογένεια, αλλά το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* διακηρύσσει καθαρά την κατάργηση της οικογένειας. Ο παραδοσιακός πολιτισμός διαφοροποιεί τον Κινέζο από τον ξένο, ενώ το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* υποστηρίζει το τέλος της εθνικότητας. Ο κομφουκιανικός πολιτισμός προωθεί την ευγένεια απέναντι στους άλλους, ενώ το Κομμουνιστικό Κόμμα ενθαρρύνει τον ταξικό αγώνα. Οι κομφουκιανοί ενθαρρύνουν την πίστη στο μονάρχη και την αγάπη για το έθνος. Το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* προάγει την εξάλειψη των εθνών.

Για να κερδίσει και για να διατηρήσει την εξουσία στην Κίνα, το Κομμουνιστικό Κόμμα έπρεπε πρώτα να φυτέψει τις ανήθικες ιδέες του στο κινεζικό χώμα. Ο Μάο ισχυριζόταν: «Αν θέλουμε να ανατρέψουμε μια αρχή, πρέπει πρώτα να κάνουμε προπαγάνδα, και να εργαστούμε στον τομέα της ιδεολογίας»²¹. Το Κ.Κ.Κ. συνειδητοποίησε ότι η βίαιη κομμουνιστική θεωρία, που στηρίζεται στα όπλα, είναι η άρνηση της δυτικής σκέψης και δεν θα μπορούσε να αντιμετωπίσει με επιτυχία τη βαθύτατη πολιτιστική ιστορία των 5.000 χρόνων της Κίνας. «Μέσα για μια δεκάρα, μέσα για μια λίρα». Το Κ.Κ.Κ. έπειτα κατέστρεψε εντελώς τον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό, έτσι ώστε ο μαρξισμός και ο λενινισμός να μπορούν να κυριαρχήσουν στην πολιτική σκηνή της Κίνας.

Ο παραδοσιακός πολιτισμός είναι εμπόδιο στη δικτατορία του Κ.Κ.Κ.

Ο Μάο σωστά είπε κάποτε ότι δεν ακολουθεί ούτε το Τάο ούτε τον ουρανό²². Ο παραδοσιακός κινεζικός πολιτισμός αποτέλεσε αναμφισβήτητα τεράστιο εμπόδιο για το Κ.Κ.Κ. που αψηφά το Τάο και παλεύει με τον ουρανό.

Η πίστη στον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό δεν σημαίνει τυφλή αφοσίωση. Στα μάτια του λαού, ο αυτοκράτορας είναι «γιος του ουρανού» – με τον ουρανό από πάνω του. Ο αυτοκράτορας δεν μπορεί να είναι πάντα σωστός. Επομένως χρειαζόταν διαρκώς οι παρατηρητές να επισημάνουν τα λάθη του αυτοκράτορα. Στα χρονικά της Κίνας υπήρχαν ιστορικοί που κατέγραφαν κατά γράμμα όλα τα λόγια και τις πράξεις του αυτοκράτορα. Οι ανώτεροι αξιωματούχοι μπορούσαν να γίνουν δάσκαλοι για τους συνετούς βασιλιάδες τους, και η συμπεριφορά του αυτοκράτορα κρινόταν από τους κομφουκιανικούς κλασικούς. Εάν ο αυτοκράτορας ήταν ανήθικος – μη φωτισμένος στο Τάο, ο λαός μπορούσε να ξεσηκωθεί για να τον ανατρέψει, όπως συνέβη όταν ο Τσεν-Τανγκ επιτέθηκε στον Τζιε, ή στην καθαίρεση

²⁰ Βλέπε υποσημείωση 8.

²¹ Από την ομιλία του Μάο στην Όγδοη Φάση Επικοινωνίας της Δέκατης Ολομέλειας του Κ.Κ.Κ.. Οι

²² Οι πρωτότυπες λέξεις του Μάο στα Κινέζικα χρησιμοποίησαν ένα λογοπαίγνιο: «Είμαι όπως ένας μοναχός που κρατά μια ομπρέλα – όχι το Τάο (ή Fa, λογοπαίγνιο για τα «μαλλιά» [hair]) ούτε τον Ουρανό [heaven] (λογοπαίγνιο για «τον ουρανό» [sky]).

του βασιλιά Γου από τον Τζόου²³. Αυτές οι εξεγέρσεις, κρίνοντας βάσει του παραδοσιακού πολιτισμού, δεν θεωρήθηκαν παραβιάσεις αφοσίωσης ή του Τάο. Αντ' αυτού, θεωρήθηκαν ως επιβολή του Τάο εξ ονόματος του ουρανού. Όταν ο Γουέν Τιεν-Σιανγκ (1236-1283 μ.Χ.)²⁴, γνωστός στρατιωτικός διοικητής της δυναστείας Σονγκ, πιάστηκε αιχμάλωτος, αρνήθηκε να παραδοθεί στους Μογγόλους εισβολείς ακόμα και όταν ο αυτοκράτορας προσπάθησε να τον πείσει να παραδοθεί. Αυτό συνέβη επειδή, σαν κομφουκιανός, πίστευε ότι «οι άνθρωποι είναι πρώτοι σε σπουδαιότητα, κατόπιν έρχεται το έθνος, και τελευταίος έρχεται ο κυβερνήτης»²⁵.

Το δικτατορικό Κ.Κ.Κ. δεν θα μπορούσε με κανέναν τρόπο να αποδεχθεί τέτοιες παραδοσιακές αξίες. Θέλησε να αγιοποιήσει τους ηγέτες του και να προωθήσει μια προσωπολατρία, και έτσι δεν επέτρεψε σε τέτοιες βαρυσήμαντες έννοιες όπως ουρανός, Τάο και Θεός να κυβερνήσουν άνωθεν. Το Κ.Κ.Κ. γνώριζε πως ό,τι έκανε θεωρούταν το πιο μισητό και τεράστιο έγκλημα ενάντια στον ουρανό και στο Τάο, εάν μετριόταν με τα πρότυπα του παραδοσιακού πολιτισμού. Γνώριζαν ότι εφόσον υπήρξε ο παραδοσιακός πολιτισμός, ο λαός δεν θα εγκωμιάζε το Κ.Κ.Κ. ως «λαμπρό, μεγάλο και σωστό». Οι μελετητές θα συνέχιζαν την παράδοση να «διακινδυνεύουν τη ζωή τους για να νουθετούν το μονάρχη», «υπερασπίζοντας τη δικαιοσύνη εις βάρος της ζωής τους»²⁶, και να τοποθετούν τους ανθρώπους πάνω από τους κυβερνήτες. Κατά συνέπεια, οι άνθρωποι δεν θα γίνονταν μαριονέτες του Κ.Κ.Κ., και ούτε το ίδιο θα μπορούσε να τους αναγκάσει σε συμμόρφωση..

Ο σεβασμός του παραδοσιακού πολιτισμού για τον ουρανό, τη γη και τη φύση αποτέλεσε εμπόδιο στη μάχη του Κ.Κ.Κ. «με τη φύση» σε μια προσπάθεια «να αλλαχτεί ο ουρανός και η γη». Ο παραδοσιακός πολιτισμός εκτιμά την ανθρώπινη ζωή, διδάσκοντας ότι «οποιαδήποτε κατάσταση περιλαμβάνει την ανθρώπινη ζωή πρέπει να αντιμετωπιστεί με τη μέγιστη προσοχή». Μια τέτοια αντίληψη ήταν εμπόδιο στη μαζική γενοκτονία του Κ.Κ.Κ. και στην εξουσία του μέσω του τρόμου. Τα τελευταία ηθικά πρότυπα του παραδοσιακού πολιτισμού του «θεικού Τάο» ήρθαν αντιμέτωπα με το χειρισμό των ηθικών αρχών εκ μέρους του Κ.Κ.Κ.. Για αυτούς τους λόγους, το Κ.Κ.Κ. έκανε τον παραδοσιακό πολιτισμό εχθρό σε μια προσπάθεια να ενισχύσει τον έλεγχό του.

Ο παραδοσιακός πολιτισμός προκαλεί αμφισβήτηση της νομιμότητας της εξουσίας του Κ.Κ.Κ.

Ο παραδοσιακός κινεζικός πολιτισμός πιστεύει στον Θεό και στη θεική εντολή. Η αποδοχή της εντολής του ουρανού σημαίνει ότι οι κυβερνήτες πρέπει να είναι συνετοί, να ακολουθούν το Τάο και να αποδέχονται το πεπρωμένο. Η αποδοχή της πίστης στον Θεό σημαίνει την αποδοχή ότι η εξουσία πάνω στην ανθρωπότητα εναπόκειται στον ουρανό.

Η αρχή της εξουσίας του Κ.Κ.Κ. συνοψίζεται ως εξής: «Δεν θα μας δεσμεύσουν ποτέ πια οι αλυσίδες της παράδοσης, ξεσηκωθείτε δουλεutaδες όχι άλλο στη σκλαβιά· η γη θα χτιστεί

²³ Τζιε είναι το όνομα του τελευταίου κυβερνήτη της δυναστείας Σια (περίπου 21-16 π.Χ.), και Τζόου είναι το όνομα του τελευταίου κυβερνήτη της δυναστείας Σανγκ (περίπου 16-11 π.Χ.). Και οι δύο είναι γνωστοί ως τύραννοι.

²⁴ Γουέν Τιεν-Σιανγκ (1236-1283 μ.Χ.), στρατιωτικός διοικητής που πολέμησε ενάντια στα μογγολικά στρατεύματα για να προστατεύσει την ακεραιότητα της Νότιας Δυναστείας Σονγκ. Σκοτώθηκε στις 9 Ιανουαρίου του 1283 επειδή αρνήθηκε να παραδοθεί στους Μογγόλους αφότου πιάστηκε αιχμάλωτος.

²⁵ Από το *Mencius*.

²⁶ Από ένα πολύ διάσημο ρητό του Μένσιου: «Ζωή, η επιθυμία μου. Δικαιοσύνη, η επιθυμία μου επίσης. Όταν δεν μπορώ να έχω και τις δύο συγχρόνως, θα διατηρήσω τη δικαιοσύνη εις βάρος της ζωής μου».

σε νέα θεμέλια· δεν είμαστε τίποτα, θα είμαστε τα πάντα»²⁷.

Το Κ.Κ.Κ. προωθεί τον ιστορικό υλισμό, που υποστηρίζει ότι ο κομμουνισμός είναι ένας γήινος παράδεισος, το μονοπάτι στο οποίο οδηγείται από τους πρωτοπόρους προλετάριους ή το Κομμουνιστικό Κόμμα. Η πίστη στον Θεό έτσι άμεσα προκάλεσε αμφισβήτηση της νομιμότητας της εξουσίας του ΚΚΚ.

II. Πώς το Κομμουνιστικό Κόμμα υπονομεύει τον παραδοσιακό πολιτισμό

Όλα όσα κάνει το Κ.Κ.Κ. εξυπηρετούν έναν πολιτικό σκοπό. Προκειμένου να κυριαρχήσει, να διατηρήσει και να παγιώσει την τυραννία του, πρέπει να αντικαταστήσει την ανθρώπινη φύση με την κακή φύση του Κόμματος, και τον κινεζικό παραδοσιακό πολιτισμό με τον πολιτισμό του Κόμματος, αυτόν «της εξαπάτησης, της διαφθοράς και της βίας». Αυτή η καταστροφή και η αντικατάσταση περιλαμβάνει τόσο απτά, όπως πολιτιστικά απομεινάρια, ιστορικές περιοχές και αρχαία βιβλία, όσο και άυλα πράγματα, όπως η παραδοσιακή προοπτική στην ηθική, στη ζωή και στον κόσμο. Συμπεριλαμβάνεται κάθε πτυχή της ανθρώπινης ζωής, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών, των σκέψεων και του τρόπου ζωής. Συγχρόνως, το Κ.Κ.Κ. θεωρεί τις ασήμαντες και επιφανειακές πολιτιστικές εκδηλώσεις ως «ουσία», διατηρώντας τις, και βάζοντας κατόπιν αυτή την «ουσία» ως κάλυμμα. Το Κόμμα κρατά τα στοιχεία που έχουν ομοιότητες με την παράδοση αντικαθιστώντας την πραγματική παράδοση με τον πολιτισμό του Κόμματος. Έπειτα εξαπατά τους ανθρώπους και τη διεθνή κοινότητα πίσω από τη μάσκα της «συνέχισης και της εξέλιξης» του κινεζικού παραδοσιακού πολιτισμού.

Εξαφανίζοντας ταυτόχρονα τις τρεις θρησκείες

Εξαιτίας του γεγονότος ότι ο παραδοσιακός πολιτισμός έχει τις ρίζες του στον Κομφουκιανισμό, το Βουδισμό και τον Ταοϊσμό, το πρώτο βήμα του Κ.Κ.Κ. στην καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού ήταν η εξάλειψη της εκδήλωσης των θείων αρχών στον ανθρώπινο κόσμο, ξεριζώνοντας τις τρεις θρησκείες που αντιστοιχούν σε αυτές.

Και οι τρεις κύριες θρησκείες –ο Κομφουκιανισμός, ο Βουδισμός και ο Ταοϊσμός– αντιμετώπισαν την καταστροφή σε διαφορετικές ιστορικές περιόδους. Πάρτε τον Βουδισμό για παράδειγμα. Έχει υποστεί τέσσερις πολύ σημαντικές δοκιμασίες στην ιστορία, οι οποίες είναι γνωστές ως οι «τρεις Γου και μία Τζονγκ» διώξεις των βουδιστών πιστών από τέσσερις Κινέζους αυτοκράτορες. Ο αυτοκράτορας Τάι-Γου της βόρειας δυναστείας Γουέι (386-534 μ.Χ.) και ο αυτοκράτορας Γου-Τζονγκ²⁸ της δυναστείας Τανγκ (618-907 μ.Χ.) και οι δύο προσπάθησαν να εξαφανίσουν τον Βουδισμό προκειμένου να επικρατήσει ο Ταοϊσμός. Ο αυτοκράτορας Γου²⁹ της βόρειας δυναστείας Τζόου (557-581 μ.Χ.) προσπάθησε να εξαφανίσει τον Βουδισμό και τον Ταοϊσμό, αλλά σεβάστηκε τον Κομφουκιανισμό. Ο αυτοκράτορας Σι-Τζονγκ³⁰ της ύστερης δυναστείας Τζόου (951-960 μ.Χ.) προσπάθησε να εξαφανίσει το Βουδισμό με σκοπό να χρησιμοποιήσει τα αγάλματα του Βούδα για την κατασκευή νομισμάτων, χωρίς να αγγίζει τον Ταοϊσμό ή τον Κομφουκιανισμό.

²⁷ Από τον κομμουνιστικό ύμνο *Internationale*. Η κινεζική μετάφραση σημαίνει κυριολεκτικά: «Δεν έχει υπάρξει ποτέ κανένας σωτήρας, και δεν στηριζόμαστε ούτε στο Θεό. Για να δημιουργήσουμε την ανθρώπινη ευτυχία, στηριζόμαστε εξ ολοκλήρου σε εμάς».

²⁸ Αυτοκράτορας Γου-Τζονγκ της δυναστείας Τανγκ, αλλιώς Λι Γιουάν (840-846 μ.Χ.)

²⁹ Αυτοκράτορας Γου της βόρειας δυναστείας Τζόου, αλλιώς Γιου Γιονγκ, (561-579 μ.Χ.)

³⁰ Αυτοκράτορας Σι-Τζονγκ της ύστερης δυναστείας Τζόου, αλλιώς Τσάι-Ρονγκ (954-959 μ.Χ.)

Το Κ.Κ.Κ. είναι το μόνο καθεστώς που επιδίωξε να εξαφανίσει ταυτόχρονα και τις τρεις θρησκείες. Λίγο μετά αφότου το Κ.Κ.Κ. έγινε κυβέρνηση, άρχισε να καταστρέφει ναούς, να καίει ιερά βιβλία και εξανάγκασε τους βουδιστές μοναχούς να επιστρέψουν στην κοσμική ζωή. Το ίδιο σκληρό ήταν και στην καταστροφή διαφόρων θρησκευτικών τόπων. Μέχρι τη δεκαετία του '60, στην Κίνα μετά βίας υπήρχαν κάποια λιγοστά θρησκευτικά μέρη. Η Πολιτιστική Επανάσταση έφερε ακόμη μεγαλύτερη θρησκευτική και πολιτιστική καταστροφή κατά την εκστρατεία «καταστροφής των Τεσσάρων Παλιών»³¹ – δηλ. παλαιές ιδέες, παλαιός πολιτισμός, παλαιά έθιμα και παλαιές συνήθειες.

Για παράδειγμα, ο πρώτος βουδιστικός ναός στην Κίνα ήταν ο Ναός του Άσπρου Αλόγου (ναός Μπάι Μα)³², χτισμένος στην πρώιμη Ανατολική δυναστεία Χαν (25-220 μ.Χ.) έξω από την πόλη Λουογιάνγκ, στην επαρχία Χενάν. Τιμάται ως «λίκνο του Βουδισμού στην Κίνα» και «Οίκος του Ιδρυτή». Κατά την «Καταστροφή των Τεσσάρων Παλιών», ο Ναός του Άσπρου Αλόγου, φυσικά, δεν θα μπορούσε να γλιτώσει τη λεηλασία.

Υπήρξε μια υπηρεσία παραγωγής Ναών Άσπρων Αλόγων κοντά στο ναό. Ο γραμματέας του Κόμματος οδήγησε τους αγρότες να κάνουν κομμάτια το ναό στο όνομα της «επανάστασης». Τα 1.000 χρόνων πήλινα αγάλματα των Δεκαοχτώ Άρχατ κατασκευασμένα κατά τη δυναστεία Λιαο (916-1125 μ.Χ.) καταστράφηκαν. Το χειρόγραφο Μπέιγε³³, που ένας διαπρεπής Ινδός μοναχός έφερε στην Κίνα πριν από 2.000 χρόνια, κάηκε. Ένας σπάνιος θησαυρός, το Άλογο του Νεφρίτη, συντρίφτηκε σε κομμάτια. Αρκετά χρόνια αργότερα, ο εξόριστος Καμποτζιανός βασιλιάς εν εξορία Νοροντόμ Σιχάνουκ υπέβαλε ένα ειδικό αίτημα να αποτίσει φόρο τιμής στο Ναό του Άσπρου Αλόγου. Ο Τζόου Εν-Λαϊ, ο Κινέζος πρωθυπουργός την περίοδο εκείνη, διέταξε βιαστικά τη μεταφορά στο Λουογιάνγκ, του χειρογράφου Μπέιγε που διατηρούνταν στο Αυτοκρατορικό Παλάτι στο Πεκίνο και των αγαλμάτων των Δεκαοχτώ Άρχατ που είχαν κατασκευαστεί τον καιρό της δυναστείας Τσινγκ από το Ναό των Κυανών Συννέφων (ναός Μπιγιούν) που βρισκόταν στο πάρκο Σιανγκσάν³⁴ στο προαστιακό Πεκίνο. Με αυτή την ψευδή αντικατάσταση, «επιλύθηκε» μια διπλωματική δυσκολία.³⁵

Η Πολιτιστική Επανάσταση άρχισε το Μάιο του 1966. Στην πραγματικότητα «επαναστατικοποίησε» τον κινέζικο πολιτισμό με έναν καταστρεπτικό τρόπο. Αρχίζοντας τον Αύγουστο του 1966, η τρομερή πυρκαγιά για την «Καταστροφή των Τεσσάρων Παλιών» έκαψε ολόκληρη τη γη της Κίνας. Θεωρούμενοι ως αντικείμενα «της φεουδαρχίας, της κεφαλαιοκρατίας και του ρεβιζιονισμού», οι βουδιστικοί ναοί, οι ταοϊστικοί ναοί, τα αγάλματα του Βούδα, οι ιστορικές και γραφικές τοποθεσίες, η καλλιγραφία, τα έργα ζωγραφικής και οι αντίκες έγιναν οι βασικοί στόχοι προς καταστροφή από τους

³¹ Ένα σύνθημα που χρησιμοποιείται στα μέσα της δεκαετίας του '60 κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης στην Κίνα.

³² Ο Ναός του Άσπρου Αλόγου, το πρώτο βουδιστικό μοναστήρι στην Κίνα, χτίστηκε το 68 μ.Χ., το ενδέκατο έτος του Γιονγκ Πινγκ στην Ανατολική δυναστεία Χαν (25-220 μ.Χ.).

³³ Στη γλώσσα Ντάι, το γραπτό Μπέιγε αποδίδεται ως Τάνλαν. Το Μπέιγε είναι ένα ημιτροπικό φυτό που ανήκει στην οικογένεια των φοινίκων. Είναι ένα ψηλό είδος δέντρου με παχιά φύλλα, τα οποία είναι αντισκωρικά και στεγνώνουν πολύ αργά. Στους αρχαίους χρόνους πριν την εφεύρεση του χαρτιού, οι πρόγονοι των Ντάι αποτύπωναν τις επιστολές ή τα άρθρα πάνω στο φύλλο. Τα γράμματα που χαράζονται στο φύλλο καλούνται «αλληλογραφία Μπέιγε», και το απόσπασμα πάνω σε αυτό Τάνλαν (χειρόγραφο Μπέιγε).

³⁴ Το πάρκο Σιανγκσάν, αποκαλούμενο επίσης ευώδες πάρκο λόφων, βρίσκεται 28 χιλιόμετρα βορειοδυτικά του κέντρου του Πεκίνου. Αρχικά χτισμένο το 1186 μ.Χ. στη δυναστεία Τζιν, έγινε θερινό θέρετρο για τις αυτοκρατορικές οικογένειες κατά τη διάρκεια των δυναστειών Γιουαν, Μινγκ και Τσινγκ.

³⁵ Από το *How Many Cultural Relics Were Committed to Flames* του Ντινγκ Σου.

Ερυθροφρουρούς³⁶. Πάρτε τα αγάλματα του Βούδα για παράδειγμα. Υπήρχαν 1.000 χρωματισμένα, βερνικωμένα ανάγλυφα αγάλματα του Βούδα στην κορυφή του Λόφου της Μακροζωίας στο Θερινό Παλάτι³⁷ στο Πεκίνο. Μετά την «Καταστροφή των Τεσσάρων Παλιών», καταστράφηκαν όλα. Κανένα τους δεν έχει μείνει ολόκληρο, όπως ήταν.

Η πρωτεύουσα της χώρας ήταν στην ίδια κατάσταση, καθώς επίσης και το υπόλοιπο της χώρας. Ούτε οι πιο απομακρυσμένες περιοχές διέφεραν.

Υπάρχει ένας ναός Τιεντάι στην κομητεία Ντάι στην επαρχία Σανσί. Χτίστηκε κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος Τάιγιαν της δυναστείας του βορείου Γουέι, 1.600 χρόνια πριν και είχε πολύτιμα αγάλματα και νωπογραφίες. Αν και βρισκόταν σε μια βουνοπλαγιά σε μεγάλη απόσταση από την κομητεία, οι άνθρωποι που συμμετείχαν στην «Καταστροφή των Τεσσάρων Παλιών» αγνόησαν τις δυσκολίες και έκαναν ένα σαρωτικό στην κυριολεξία «καθάρισμα» των αγαλμάτων και των νωπογραφιών... Ο ναός Λοουγκουάν³⁸, όπου ο Λάο Τζι έδινε ομιλίες και άφησε το περίφημο *Τάο Τε Τσινγκ* 2.500 χρόνια πριν, βρίσκεται στο νομό Τζουουτζί στην επαρχία Σαανσί. Κεντροθετημένες γύρω από το σημείο όπου μιλούσε ο Λάο Τζι, σε μια ακτίνα 10 λι³⁹, υπάρχουν πάνω από 50 ιστορικές περιοχές, συμπεριλαμβανομένου του ναού «Σεβασμός στον Σοφό» (Τζόνγκσενγκ Γκονγκ), που ο αυτοκράτορας Τανγκ Γκαο-Τζου Λι Γιουάν⁴⁰ έχτισε για να δείξει το σεβασμό του απέναντι στον Λάο Τζι περισσότερα από 1.300 χρόνια πριν. Τώρα ο ναός Λοουγκουάν και οι άλλες ιστορικές περιοχές έχουν καταστραφεί, και όλοι οι ταοϊστές ιερείς εξαναγκάστηκαν να φύγουν. Σύμφωνα με τον ταοϊστικό κανόνα, μόλις κάποιος γίνει ιερέας, δεν μπορεί ποτέ να ξυρίσει τα γένεια του ή να κόψει τα μαλλιά του. Εντούτοις, τώρα οι ταοϊστές ιερείς αναγκάζονται να κόβουν τα μαλλιά τους, να βγάλουν τα ταοϊστικά ενδύματά τους και να γίνουν μέλη των *Λαϊκών Κοινοτήτων*⁴¹. Μερικοί από αυτούς παντρεύτηκαν τις κόρες των τοπικών αγροτών και έγιναν γαμπροί τους... Στα ιερά ταοϊστικά μέρη στο βουνό Λάοσαν στην επαρχία Σάντονγκ, ο Ναός της Υπέρτατης Ειρήνης, ο Ναός της Υπέρτατης Διαύγειας, ο Ανώτατος Ναός της Ανώτατης Καθαρότητας, ο Ναός Ντοουμού, η γυναικεία μονή Χουαγιάν, ο Ναός Νινγκτζέν, ο Ναός του Γκουάν Γιου, αγάλματα θεών, θυσιαστήρια αγγεία, πάπυροι με βουδιστικές γραφές, αρχαία αντικείμενα και επιγραφές ναών, όλα συντρίφτηκαν και κάηκαν εντελώς... Ο Ναός της Λογοτεχνίας στην επαρχία Τζιλίν είναι ένας από τους τέσσερις διάσημους ναούς του Κομφούκιου στην Κίνα. Κατά τη διάρκεια της «Καταστροφής των Τεσσάρων Παλιών», υπέστη σοβαρές ζημιές⁴².

³⁶ Οι «Ερυθροφρουροί» αναφέρονται σε πολίτες που ήταν οι πρώτης γραμμής εφαρμοστές της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης. Οι περισσότεροι ήταν νεαροί στα μέσα περίπου της εφηβείας τους.

³⁷ Το Θερινό Παλάτι, 15 χιλιόμετρα από το Πεκίνο, είναι ο μεγαλύτερος και καλύτερα συντηρημένος βασιλικός κήπος στην Κίνα, με ιστορία πάνω από 800 χρόνια.

³⁸ Ο ναός Λοουγκουάν είναι ένας διάσημος ταοϊστικός ιερός τόπος στην Κίνα. Τιμάται ως το «πρώτο ευλογημένο μέρος κάτω από τον ουρανό». Ο ναός είναι τοποθετημένος στη βουνοπλαγιά βόρεια των βουνών Τζονγκνάν, 15 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά του νομού Τζουουτζί και 70 χιλιόμετρα από την πόλη Σιάν.

³⁹ Το λι είναι κινεζική μονάδα μήκους (1 λι είναι 0,5 χιλιόμετρο).

⁴⁰ Αυτοκράτορας Γκάο-Τζου της δυναστείας Τανγκ, αλλιώς Λι Γιουάν, (618-626 μ.Χ.), ο πρώτος αυτοκράτορας της δυναστείας Τανγκ.

⁴¹ Οι λαϊκές κοινότητες (Ρενμίν Γκόνγκσε) ήταν στο παρελθόν οι σημαντικότερες των τριών διοικητικών επιπέδων στις αγροτικές περιοχές στην περίοδο από το 1958 έως περίπου το 1982 στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Οι κοινότητες είχαν κυβερνητικές, πολιτικές, και οικονομικές λειτουργίες. Ήταν οι μεγαλύτερες συλλογικές μονάδες και διαιρούνταν περαιτέρω σε ταξιαρχίες παραγωγής και ομάδες παραγωγής. Μετά το 1982, αντικαταστάθηκαν από τους δήμους.

⁴² Βλέπε υποσημείωση 36.

Ένας «ιδιαιτέρως» τρόπος για να καταστραφεί η θρησκεία

Ο Λένιν είπε κάποτε: «Ο ευκολότερος τρόπος να καταληφθεί ένα φρούριο είναι από μέσα». Σαν επίγονοι του μαρξισμού-λενινισμού, το Κ.Κ.Κ. είναι φυσικό να το καταλαβαίνει καλά αυτό.

Στη Σούτρα «Mahayana Mahaparinirvana Sutra»⁴³, ο Βούδας Σακυαμούνι προέβλεψε ότι μετά τη νιρβάνα του, οι δαίμονες θα ενσαρκώνονταν ως μοναχοί, καλόγριες, αρσενικοί και θηλυκοί κοσμικοί βουδιστές για να υπονομεύσουν το Ντάρμα (Διδασκαλία). Φυσικά, δεν μπορούμε να εξακριβώσουμε σε τι ακριβώς αναφερόταν ο Βούδας Σακυαμούνι. Εντούτοις, η καταστροφή του Βουδισμού από το Κ.Κ.Κ., άρχισε πράγματι με τη διαμόρφωση ενός «ενιαίου μετώπου» με μερικούς βουδιστές. Έστειλαν ακόμη και μερικά μυστικά κομματικά μέλη για να διεισδύσουν άμεσα στη θρησκεία και να την υπονομεύσουν από μέσα. Σε μια συνεδρίαση κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, κάποιος ρώτησε τον Τζάο Μπου-Τσου, αντιπρόεδρο της Κινεζικής Ένωσης Βουδιστών εκείνη την περίοδο: «Εσείς, μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, γιατί πιστεύετε στο Βουδισμό;»

Ο Βούδας Σακυαμούνι πέτυχε την ανώτατη και πλήρη φώτιση μέσω του «κανόνα συμπεριφοράς, συγκέντρωσης, σοφίας». Έτσι πριν τη νιρβάνα του, καθοδήγησε τους μαθητές του «να υποστηρίξουν και να τηρήσουν τους κανόνες συμπεριφοράς. Μην τους εγκαταλείψετε ούτε να τους παραβιάσετε». Προειδοποίησε επίσης, «άνθρωποι που παραβιάζουν τους κανόνες συμπεριφοράς είναι υποκείμενα απέχθειας από τον ουρανό, τους δράκους, τα φαντάσματα και το θείο. Η κακή φήμη τους διαδίδεται μακριά και ευρέως... Όταν η ζωή τους τελειώσει, θα υποφέρουν στην κόλαση για το κάρμα τους, και θα συναντήσουν την αδυσώπητη μοίρα τους. Κατόπιν θα βγουν. Θα συνεχίσουν να υποφέρουν φέροντας το σώμα πεινασμένων φαντασμάτων και ζώων. Θα υποφέρουν σε έναν τέτοιο κύκλο ατέλειωτα χωρίς ανακούφιση»⁴⁴.

Οι πολιτικοί βουδιστές μοναχοί κώφευσαν στις προειδοποιήσεις του Βούδα. Το 1952, το Κ.Κ.Κ. έστειλε αντιπροσώπους για να συμμετάσχουν στην εναρκτήρια συνεδρίαση της Κινεζικής Ένωσης Βουδιστών. Στη συνεδρίαση, πολλοί βουδιστές πρότειναν να καταργηθούν οι βουδιστικοί κανόνες. Υποστήριξαν ότι αυτού του είδους η πειθαρχία είχε προκαλέσει το θάνατο πολλών νεαρών ανδρών και γυναικών. Μερικοί ακόμη υποστήριξαν ότι «οι άνθρωποι πρέπει να είναι ελεύθεροι να πιστέψουν σε οποιαδήποτε θρησκεία. Πρέπει, επίσης, να υπάρξει ελευθερία για τους μοναχούς και τις μοναχές να παντρεύονται, να πίνουν αλκοόλ και να τρώνε κρέας. Κανένας δεν πρέπει να παρεμβαίνει σε αυτό». Εκείνη την περίοδο, ο δάσκαλος Σιουγιούν ήταν στη συνεδρίαση και διαπίστωσε ότι ο Βουδισμός αντιμετώπιζε τον κίνδυνο εξάλειψης στην Κίνα. Τόλμησε να βγει προς τα εμπρός, αντιτέθηκε στις προτάσεις και έκανε έκκληση για τη συντήρηση των βουδιστικών κανόνων και της ενδυμασίας. Ο δάσκαλος Σιου-Γιουν κατόπιν συκοφαντήθηκε και χαρακτηρίστηκε «αντεπαναστάτης». Τέθηκε υπό κράτηση στο δωμάτιο του ηγουμένου, χωρίς τροφή και νερό. Δεν του επιτρεπόταν να βγαίνει από το δωμάτιο ούτε ακόμη και για τις σωματικές του ανάγκες. Τον διέταξαν επίσης να παραδώσει το χρυσό, το ασήμι και τα πυροβόλα του. Όταν ο Σιου-Γιουν απάντησε ότι δεν είχε τίποτε από αυτά, τον χτύπησαν τόσο άσχημα, που το κρανίο και τα πλευρά του έσπασαν. Ο Σιου-Γιουν ήταν 112 ετών τότε. Η στρατιωτική αστυνομία τον

⁴³ Η Σούτρα Μαχαγιάνα Μαχαπαρινιρβάνα θεωρείται η τελική σούτρα Μαχαγιάνα του Βούδα, που παραδίδεται την τελευταία ημέρα της γήινης ζωής του. Υποστηρίζεται ότι αποτελεί την πεμπουσία όλων των γραφών της Μαχαγιάνα.

⁴⁴ Από το βιβλίο *Taisho Tripitaka*, τόμος T01, αριθ. 7, *Mahayana Mahaparinirvana Sutra*. Προσωρινή μετάφραση υποκείμενη σε βελτίωση.

κατέβασε από το κρεβάτι στο έδαφος. Όταν επέστρεψαν την επόμενη ημέρα και βρήκαν τον Σιου-Γιουν ακόμα ζωντανό, τον ξυλοκόπησαν και πάλι άγρια.

Η Κινεζική Ένωση Βουδιστών ιδρύθηκε το 1952 και η Κινεζική Ένωση Ταοϊστών ιδρύθηκε το 1957, και οι δύο δήλωναν σαφώς στις ιδρυτικές τους δηλώσεις ότι θα ήταν «κάτω από την ηγεσία της κυβέρνησης του Λαού». Στην πραγματικότητα, θα ήταν κάτω από την ηγεσία του αθεϊστικού Κ.Κ.Κ.. Και οι δύο ενώσεις έδειξαν ότι θα συμμετείχαν ενεργά σε παραγωγικές και κατασκευαστικές δραστηριότητες, και εκτελούσαν κυβερνητικές πολιτικές. Μετασηματίστηκαν σε απολύτως κοσμικές οργανώσεις. Οι βουδιστές και οι ταοϊστές που ήταν πραγματικά πιστοί και τηρούσαν τους κανόνες χαρακτηρίστηκαν αντεπαναστάτες ή μέλη δεισιδαιμονικών σεκτών και μυστικών κοινοτήτων. Υπό το επαναστατικό σύνθημα της «κάθαρσης των βουδιστών και των ταοϊστών», φυλακίστηκαν, αναγκάστηκαν «να αναμορφωθούν μέσω της εργασίας» ή και εκτελέστηκαν. Ούτε οι θρησκείες που διαδόθηκαν από τη Δύση, όπως ο Χριστιανισμός και ο Καθολικισμός, δεν γλίτωσαν.

Με βάση τις στατιστικές που δίνονται στο βιβλίο *Πώς το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα Διώκει τους Χριστιανούς*, που εκδόθηκε το 1958, ακόμη και ο περιορισμένος αριθμός εγγράφων που έχουν δημοσιοποιηθεί αποκαλύπτει ότι μεταξύ κληρικών που κατηγορήθηκαν ως «γαιοκτήμονες» περισσότεροι από 8.840 σκοτώθηκαν και 39.200 στάλθηκαν σε στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων. Μεταξύ των κληρικών που κατηγορήθηκαν ως αντεπαναστάτες, 2.450 σκοτώθηκαν και 24.800 στάλθηκαν στα στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων⁴⁵.

Οι θρησκείες είναι ένας τρόπος για να απομακρυνθούν οι άνθρωποι από τον υλικό κόσμο και να καλλιεργηθούν. Δίνουν έμφαση στην «αντίπερα όχθη» (την όχθη της τέλειας φώτισης) και στον «ουρανό». Ο Σακυαμούνι ήταν Ινδός πρίγκιπας. Αναζητώντας το μούκτι⁴⁶, μια κατάσταση στην οποία κάποιος μπορεί να επιτύχει ειρήνη του νου, υψηλότερη σοφία, πλήρη φώτιση και τη νιρβάνα⁴⁷, απαρνήθηκε το θρόνο και πήγε σε ένα δασώδες βουνό για να καλλιεργηθεί με βίωση δυσκολιών και κόπων. Προτού ο Ιησούς φωτιστεί, ο διάβολος τον έφερε στην κορυφή ενός βουνού, του εμφάνισε όλα τα βασίλεια του κόσμου σε όλο τους το μεγαλείο. Ο διάβολος είπε: «Εάν υποκύψεις και λατρέψεις, θα σου δώσω όλα αυτά τα πράγματα». Αλλά ο Ιησούς δεν δελεάστηκε. Ακόμα οι πολιτικοί μοναχοί και οι πάστορες που σχημάτισαν ενιαία μέτωπα με το Κ.Κ.Κ. εφηύραν μια σειρά απάτης και ψεμάτων όπως «ανθρώπινος Βουδισμός» και «η θρησκεία είναι η αλήθεια, το ίδιο και ο σοσιαλισμός». Υποστήριξαν ότι «δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ αυτής της όχθης και της άλλης όχθης». Ενθάρρυναν τους βουδιστές και τους ταοϊστές να ακολουθήσουν την ευχαρίστηση, τη δόξα, το μεγαλείο, τον πλούτο και τη διάκριση σε αυτή τη ζωή, και άλλαξαν τα θρησκευτικά δόγματα και την έννοιά τους.

Ο Βουδισμός απαγορεύει τη δολοφονία. Το Κ.Κ.Κ. σκότωνε τους ανθρώπους όπως τις μύγες

⁴⁵ Από το *The Theory and Practice of the Chinese Communist Party's Suppression of Religions* του Μπάι Τζι. Ιστοχώρος: <http://www.dajiyuan.com/gb/3/4/15/n300731.htm> (στα Κινέζικα).

⁴⁶ Μούκτι σημαίνει διδασκαλία του νόμου ή μετάδοση. Το μούκτι μπορεί επίσης να μεταφραστεί ως «χαλάρωση, ανακούφιση, απελευθέρωση, ελευθερία, χειραφέτηση, διαφυγή από τα δεσμά και απόκτηση ελευθερίας, ελευθερία από το κάρμα, από την ψευδαίσθηση, από τα βάσανα». Σημαίνει Νιρβάνα και ελευθερία που επιτυγχάνεται στην Ντιάνα (διαλογισμός). Πρόκειται για δραπετεύση από τη Σαμσάρα (μετενάρκωση).

⁴⁷ Η νιρβάνα, στο βουδισμό ή στον ινδουισμό είναι κατάσταση της πανευτυχούς ειρήνης και της αρμονίας πέρα από τα βάσανα και τα πάθη της μεμονωμένης ύπαρξης: μια κατάσταση ενότητας με το αιώνιο πνεύμα.

κατά τη διάρκεια της «καταστολής των αντεπαναστατών»⁴⁸. Οι πολιτικοί μοναχοί κατασκεύασαν τη δικαιολογία ότι «η δολοφονία των αντεπαναστατών είναι ένας ακόμα μεγαλύτερος οίκτος». Κατά τη διάρκεια του «Πολέμου Αντίστασης στην αμερικανική επιθετικότητα και στη βοήθεια προς την Κορέα» (1950-1953)⁴⁹, οι μοναχοί στάλθηκαν άμεσα ακόμη και στην πρώτη γραμμή για να σκοτώνουν.

Πάρτε το Χριστιανισμό ως ένα άλλο παράδειγμα. Το 1950, ο Γου Γιαό-Τζονγκ⁵⁰ διαμόρφωσε μια «Τριμερή» Εκκλησία, η οποία ακολούθησε τις αρχές της αυτοδιοίκησης, της αυτοσυντήρησης και της αυτοδιάδοσης. Υποστήριξε ότι θα ξεκοβαν από «τον ιμπεριαλισμό» και θα συμμετείχαν ενεργά στον «Πόλεμο Αντίστασης στην αμερικανική επιθετικότητα και στη Βοήθεια προς την Κορέα». Ένας καλός του φίλος φυλακίστηκε πάνω από 20 χρόνια επειδή αρνήθηκε να συμμετάσχει στην Τριμερή και υπέστη κάθε είδος βασανιστηρίου και ταπείνωσης. Όταν ρώτησε τον Γου Γιαό-Τζονγκ, «Πώς βλέπετε τα θαύματα που έκανε ο Ιησούς;» ο Γου απάντησε: «Τα έχω απορρίψει όλα».

Η μη αναγνώριση των θαυμάτων του Ιησού ισοδυναμεί με τη μη αναγνώριση της θεϊκότητας του Ιησού. Πώς μπορεί κάποιος να νοείται χριστιανός όταν δεν παραδέχεται τον παράδεισο στον οποίο ο Ιησούς ανήλθε; Ωστόσο, ως ιδρυτής της «Τριμερούς» Εκκλησίας, ο Γου Γιαό-Τζονγκ έγινε μέλος της μόνιμης επιτροπής του Πολιτικού Συμβουλευτικού Συνεδρίου. Όταν εισήλθε στη Μεγάλη Αίθουσα του Λαού⁵¹, πρέπει να είχε ξεχάσει εντελώς τα λόγια του Ιησού. «Πρέπει να αγαπάτε τον κύριο και Θεό σας με όλη σας την καρδιά και με όλη σας την ψυχή και με όλο σας το νου. Αυτή είναι η πρώτη και μέγιστη εντολή». (*Κατά Ματθαίον*, 22:3738) «Αποδώστε επομένως τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ». (*Κατά Ματθαίον*, 22:21).

Το Κ.Κ.Κ. δήμευσε την ιδιοκτησία των ναών, ανάγκασε τους μοναχούς και τις μοναχές να μελετήσουν το μαρξισμό-λενινισμό για να τους κάνουν πλύση εγκεφάλου, και τους ανάγκασε ακόμη και να εργάζονται. Για παράδειγμα, υπήρξε ένα «βουδιστικό εργαστήριο» στην πόλη Νίνγκμπο, στην επαρχία Τζετζιάνγκ. Πάνω από 25.000 μοναχοί και μοναχές αναγκάστηκαν να εργαστούν εκεί. Το πιο παράλογο είναι ότι το Κ.Κ.Κ. ενθάρρυνε τους μοναχούς και τις μοναχές να παντρεύονται ώστε να διαλυθεί ο Βουδισμός. Για παράδειγμα, αμέσως πριν από την Ημέρα της Γυναίκας στις 8 Μαρτίου του 1951, η ομοσπονδία των γυναικών στην πόλη Τσάνγκσα, στην επαρχία Χουνάν διέταξε όλες τις μοναχές να αποφασίσουν να παντρευτούν εντός μερικών ημερών. Επιπλέον, οι νέοι και υγιείς μοναχοί αναγκάστηκαν να προσχωρήσουν στο στρατό και στάλθηκαν στο πεδίο μάχης για να χρησιμεύσουν ως τροφή για τα κανόνια!⁵²

Οι διάφορες θρησκευτικές ομάδες στην Κίνα έχουν διαλυθεί κάτω από τη βίαιη καταστολή του Κ.Κ.Κ.. Η γνήσια ελίτ του Βουδισμού και του Ταοϊσμού έχει κατασταλεί. Μεταξύ εκείνων που παραμένουν, πολλοί επέστρεψαν στην κοσμική ζωή, και πολλοί άλλοι έγιναν

⁴⁸ Μια εκστρατεία καταστολής των αντεπαναστατών που ασχολήθηκε βίαια με πρώην μέλη μυστικών κοινοτήτων, θρησκευτικών ομάδων και του Κουόμιντανγκ στις αρχές του 1951.

⁴⁹ Ο «Πόλεμος Αντίστασης στην αμερικανική επιθετικότητα και η Βοήθεια προς την Κορέα», όπως τον αποκάλεσε το Κ.Κ.Κ., ξέσπασε το 1950. Είναι συνήθως γνωστός στο δυτικό κόσμο ως «Πόλεμος της Κορέας».

⁵⁰ Ο Γου Γιαό-Τζονγκ (1893-1975 μ.Χ.) και άλλοι δημοσίευσαν το «Means for Chinese Cristianity to Exert Efforts in the Construction of the New China», γνωστό επίσης ως «Innovation Manifesto of Three Self» το 1950 και διαμόρφωσαν έπειτα την «Τριμερή» εκκλησία.

⁵¹ Η Μεγάλη Αίθουσα του Λαού, χτισμένη το 1959, βρίσκεται στη δυτική πλευρά της πλατείας Τιενανμέν. Είναι χώρος συνάντησης για το Εθνικό Λαϊκό Συνέδριο της Κίνας.

⁵² Βλέπε υποσημείωση 46.

καλυμμένα μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος που ειδικεύτηκαν να φοράνε τηβέννους Κέσα⁵³, ταοϊστικά ενδύματα ή μακριά ράσα, για να διαστρεβλώσουν τις βουδιστικές γραφές, τον Ταοϊστικό Κανόνα και την Ιερή Βίβλο και για να βρουν δικαιολογία για τις κινήσεις του Κ.Κ.Κ. απέναντι σε αυτά τα δόγματα.

Καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς

Η καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς είναι ένα σημαντικό μέρος της καταστροφής του παραδοσιακού πολιτισμού εκ μέρους του ΚΚΚ. Στην «Καταστροφή των Τεσσάρων Παλιών», πολλά βιβλία, καλλιγραφίες και έργα ζωγραφικής που είχαν συλλεχθεί από τους διανοούμενους ρίχτηκαν στις φλόγες ή πολτοποιήθηκαν. Ο Τζανγκ Μπο-Τζουν⁵⁴ είχε μια οικογενειακή συλλογή με πάνω από 10.000 βιβλία. Οι ηγέτες της Ερυθροφρουράς τα χρησιμοποίησαν για να ανάψουν φωτιά να ζεσταθούν. Ό,τι απέμεινε στάλθηκε σε εργοστάσια χαρτοποιίας και πολτοποιήθηκε.

Ο ειδικός στην καλλιγραφία και στην διατήρηση ζωγραφικής, Χονγκ Τσιου-Σενγκ, ήταν ένας ηλικιωμένος άνθρωπος γνωστός ως «θαυματουργός γιατρός» για την αρχαία καλλιγραφία και τα έργα ζωγραφικής. Έχει κορνιζώσει αμέτρητα και παγκοσμίου εμβέλειας αριστουργήματα, όπως η ζωγραφική τοπίου του αυτοκράτορα Χούι-Τζονγκ της δυναστείας Σονγκ⁵⁵, η ζωγραφική σε μπαμπού του Σου Ντονγκ-Πο⁵⁶ και τα έργα ζωγραφικής του Γουέν Τζεν-Μινγκ⁵⁷ και του Τανγκ Μπο-Χου⁵⁸. Κατά τη διάρκεια αρκετών δεκαετιών, το μεγαλύτερο μέρος των εκατοντάδων έργων της αρχαίας καλλιγραφίας και της ζωγραφικής που είχε διασώσει είχαν γίνει μια ανεκτίμητη εθνική συλλογή. Η καλλιγραφία και τα έργα ζωγραφικής που με κόπο συνέλεξε χαρακτηρίστηκαν [πως ήταν μέσα στα] «Τέσσερα Παλιά» και ρίχτηκαν στις φλόγες. Κατόπιν, ο κ. Χονγκ είπε με δάκρυα: «Πάνω από 100 τζιν⁵⁹ (50 κιλά) καλλιγραφίας και έργων ζωγραφικής. Πήρε τόσο χρόνο για να καούν!»⁶⁰

*«Ενώ οι εγκόσμιες υποθέσεις πάνε κι έρχονται,
αρχαίες, σύγχρονες, αλληλοδιαδέχονται,
Ποταμοί και βουνά μένουν αμετάβλητα στη δόξα τους
και ακόμα να αποκαλυφθούν από αυτό το μονοπάτι...»⁶¹*

Εάν ο σύγχρονος κινεζικός λαός επρόκειτο ακόμα να θυμάται κάτι από την ιστορία του, θα αισθανόταν πιθανώς διαφορετικά κάθε φορά που απαγγέλλει αυτό το ποίημα του Μενγκ Χάο-Ραν. Οι διάσημες ιστορικές περιοχές βουνών και ποταμών έχουν καταστραφεί και έχουν εξαφανιστεί από τη θύελλα της «Καταστροφής των Τεσσάρων Παλιών». Καταστράφηκε, όχι

⁵³ Τήβεννος Κέσα, η τήβεννος του μοναχού, ή ράσο.

⁵⁴ Ο Τζανγκ Μπο-Τζουν (1895-1969) ήταν ένας από τους ιδρυτές του δημοκρατικού κόμματος της «Δημοκρατικής Ένωσης της Κίνας». Ταξινομήθηκε ως «υπ' αριθμόν ένα δεξιός» το 1957 από τον Μάο, και ήταν ένας από τους λίγους «δεξιούς» που δεν επανορθώθηκαν μετά την Πολιτιστική Επανάσταση.

⁵⁵ Αυτοκράτορας Χουι-Τζονγκ της δυναστείας Σονγκ, αλλιώς Τζάο Τζι (περίοδος εξουσίας 1100-1126 μ.Χ.).

⁵⁶ Σου Ντονγκ-Πο, (1036-1101 μ.Χ.), διάσημος Κινέζος ποιητής και συγγραφέας της δυναστείας Σονγκ. Ένας από τους «Οκτώ Μεγάλους Δασκάλους Πεζογραφίας των δυναστειών Τανγκ και Σονγκ».

⁵⁷ Γουέν Τζεν-Μινγκ (1470-1559 μ.Χ.), Κινέζος ζωγράφος της δυναστείας Μινγκ.

⁵⁸ Τανγκ Μπο-Χου (1470-1523 μ.Χ.), διάσημος Κινέζος μελετητής, ζωγράφος και ποιητής της δυναστείας Μινγκ.

⁵⁹ Το τζιν είναι κινεζική μονάδα βάρους. Ένα τζιν είναι 0,5 κιλά.

⁶⁰ Βλέπε υποσημείωση 36.

⁶¹ Από ένα ποίημα του Μενγκ Χάο-Ραν (689-740 μ.Χ.), γνωστού ποιητή της δυναστείας Τανγκ.

μόνο το Κιόσκι Ορχιδέας, όπου ο Γουάνγκ Σι-Τζι⁶² έγραψε το διάσημο «Πρόλογος στην ποιητική συλλογή που συνετέθη στο Κιόσκι Ορχιδέας»⁶³, αλλά και ο τάφος του Γουάνγκ Σι-Τζι. Ακόμα κατεδαφίστηκε η κατοικία του Τσενγκ-Εν Γου⁶⁴ στην επαρχία Τζιανγκσού, η κατοικία του Γου Τζινγκ-Τζι⁶⁵ στην επαρχία Ανχουί διαλύθηκε, η πέτρινη αναμνηστική πλάκα που είχε το χειρόγραφο άρθρο του Σου Ντονγκ-Πο «Η καλύβα στην άκρη του δρόμου του γέρου μέθυσου»⁶⁶ αναποδογυρίστηκε από τους «νεαρούς επαναστάτες»⁶⁷ και οι χαρακτήρες που υπήρχαν στην πλάκα ξύθηκαν.

Η ουσία του κινεζικού πολιτισμού έχει κληρονομηθεί και έχει συσσωρευτεί κατά τη διάρκεια αρκετών χιλιάδων ετών. Αν καταστραφεί, δεν μπορεί πλέον να αποκατασταθεί. Παρόλα αυτά, το Κ.Κ.Κ. τον έχει καταστρέψει βάρβαρα στο όνομα «της επανάστασης» χωρίς θλίψη ή ντροπή. Πόσο πολύ αναστενάζαμε για το Παλαιό Θερινό Παλάτι, που είναι γνωστό ως το «παλάτι των παλατιών», που κήκε ολοσχερώς από τις Αγγλογαλλικές Συμμαχικές Δυνάμεις, πόσο πολύ αναστενάζαμε για το μνημειώδες έργο της εγκυκλοπαίδειας Γιονγκ-Λε⁶⁸ που καταστράφηκε από τις φλόγες του εισβολέα. Πώς μπορούσαμε τότε να προβλέψουμε ότι η καταστροφή που θα προκαλούνταν από το Κ.Κ.Κ. θα ήταν πιο εκτεταμένη, μακράς διαρκείας και ολοσχερής από αυτήν που προκαλείται από οποιουδήποτε εισβολείς;

Καταστροφή των πνευματικών πεποιθήσεων

Εκτός από την καταστροφή της εξωτερικής μορφής της θρησκείας και του πολιτισμού, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε επίσης στο έπακρο την ικανότητά του να καταστρέφει την πνευματική ταυτότητα του λαού την διαμορφωμένη από την πίστη και τον πολιτισμό.

Πάρτε τους χειρισμούς του Κ.Κ.Κ. στα εθνικά «πιστεύω» για παράδειγμα. Το Κ.Κ.Κ. θεώρησε ότι οι παραδόσεις της μουσουλμανικής ομάδας Χουί ανήκουν στα «Τέσσερα Παλιά» – παλιά σκέψη, πολιτισμός, παράδοση, συνήθεια. Έτσι, ανάγκασε τους ανθρώπους της Χουί να φάνε χοιρινό κρέας. Οι μουσουλμάνοι αγρότες και τα μουσουλμανικά τεμένη έπρεπε να αναθρέφουν χοίρους, και κάθε οικογένεια έπρεπε να εφοδιάζει τη χώρα με δύο χοίρους κάθε χρόνο. Οι Ερυθροφρουροί ανάγκασαν ακόμη και τον δεύτερο τη τάξει εν ζωή Θιβητιανό Βούδα, τον λάμα Πάντσεν, να φάει ανθρώπινο περιττώμα. Διέταξαν τρεις μοναχούς από το Ναό της Ευδαιμονίας που βρίσκεται στην πόλη Χάρμπιν, στην επαρχία Χέιλονγκτζιανγκ, που

⁶² Γουάνγκ Σι-Τζι (321-379 μ.Χ.), ο διασημότερος καλλιγράφος στην ιστορία, από τη δυναστεία Τανγκ.

⁶³ Ο αρχικός *Πρόλογος Λαν Τινγκ*, που φαίνεται να γράφτηκε από τον Γουάνγκ Σι-Τζι στην ακμή της καλλιγραφικής του σταδιοδρομίας (51 χρονών, 353 μ.Χ.), αναγνωρίζεται παγκοσμίως ως το σημαντικότερο κομμάτι στην ιστορία της κινεζικής καλλιγραφίας.

⁶⁴ Γου Τσενγκ-Εν (περίπου 1506-1582 μ.Χ.), Κινέζος μυθιστοριογράφος και ποιητής της δυναστείας Μινγκ, συγγραφέας του *Journey to the West*, ενός από τα τέσσερα πιο γνωστά κινεζικά μυθιστορήματα.

⁶⁵ Ο Γου Τζινγκ-Τζι (1701-1754 μ.Χ.), ήταν ένας κομφοεπής συγγραφέας της δυναστείας Τσινγκ, συγγραφέας των «Λογίων» (Rulin Waishi, επίσης γνωστό ως «Ανεπίσημη ιστορία των λογίων»).

⁶⁶ Πρόζα γραμμένη από τον Όου-Γιανγκ Σίου (περίπου 1007-1072 μ.Χ.), έναν από τους «οκτώ μεγάλους δασκάλους πρόζας των δυναστειών Τανγκ και Σονγκ». Ο Όου-Γιανγκ Σίου αυτοαποκαλούνταν «γερο-μέθυσος».

⁶⁷ Εναλλακτική ονομασία για τους Ερυθροφρουρούς.

⁶⁸ Για τη συγγραφή της εγκυκλοπαίδειας Γιονγκ-Λε ή Γιονγκ-Λε Ντα-Ντιάν δόθηκε παραγγελία από τον Κινέζο αυτοκράτορα Γιονγκ-Λε της δυναστείας Μινγκ το 1403. Θεωρείται η πρώτη και μεγαλύτερη παγκόσμια εγκυκλοπαίδεια. Δύο χιλιάδες μελετητές εργάστηκαν στο πρόγραμμα, ενσωματώνοντας 8.000 κείμενα από τους αρχαίους χρόνους μέχρι τις αρχές της δυναστείας Μινγκ. Η εγκυκλοπαίδεια, που ολοκληρώθηκε το 1408, περιέλαβε πάνω από 22.000 τόμους χειρογράφων καταλαμβάνοντας 40 κυβικά μέτρα.

είναι ο μεγαλύτερος βουδιστικός ναός που χτίστηκε τη σύγχρονη εποχή (1921) να κρατούν μια αφίσα που έλεγε: «Στο διάβολο με τις γραφές– είναι όλα βλακείες».

Το 1971, ο Λιν Μπιαο⁶⁹, αντιπρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ., προσπάθησε να δραπετεύσει από την Κίνα, αλλά σκοτώθηκε όταν το αεροπλάνο του συνετρίβη στο Ουντουρχάν, στη Μογγολία. Αργότερα, στην κατοικία του Λιν στο Μαοτζιαγουάν του Πεκίνου, βρέθηκαν μερικά αποσπάσματα του Κομφούκιου. Το Κ.Κ.Κ. άρχισε κατόπιν, μια μανιώδη κίνηση «κριτικής του Κομφούκιου». Ένας συγγραφέας με το ψευδώνυμο Λιανγκ Σιαο⁷⁰ δημοσίευσε ένα άρθρο στο *Red Flag*, το περιοδικό που υποστήριζε το Κ.Κ.Κ., με τίτλο «Ποιος είναι ο Κομφούκιος;». Το άρθρο περιέγραφε τον Κομφούκιο ως «τρελό που θέλησε να γυρίσει την ιστορία προς τα πίσω» και ως έναν «απατηλό και πονηρό δημαγωγό». Ακολούθησε επίσης μια σειρά κινουμένων σχεδίων και τραγουδιών, που δαιμονοποιούσε τον Κομφούκιο.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, η αξιοπρέπεια και ιερότητα της θρησκείας και του πολιτισμού αφανίστηκαν.

Ατελείωτη καταστροφή

Στην αρχαία Κίνα, η κεντρική κυβέρνηση επέκτεινε την εξουσία της μόνο στο επίπεδο των νομών, κάτω από το οποίο οι πατριαρχικές γενιές διατήρησαν αυτόνομο έλεγχο. Έτσι στην κινεζική ιστορία, η καταστροφή, όπως το «κάψιμο των βιβλίων και το θάψιμο των κομφουκιανικών μελετητών» από τον αυτοκράτορα Τσιν Σι Χουάνγκ⁷¹ στη δυναστεία Τσιν (221-207 π.Χ.) και οι τέσσερις εκστρατείες για την εξόντωση του Βουδισμού μεταξύ του 5^{ου} και 10^{ου} αιώνα από τους «τρεις Γου και έναν Τζονγκ», επιβλήθηκαν όλες από πάνω προς τα κάτω, και δεν θα μπορούσαν να ξεριζώσουν τον πολιτισμό. Οι κομφουκιανικοί και βουδιστές κλασικοί και οι ιδέες τους συνέχισαν να επιζούν στην κοινωνία. Αντίθετα, η εκστρατεία «Καταστροφής των Τεσσάρων παλιών» από τους έφηβους, που υποκινήθηκαν από το Κ.Κ.Κ. ήταν μια σε όλη τη χώρα κίνηση σε επίπεδο βάσης με «αυθόρμητο ενθουσιασμό». Η επέκταση του Κ.Κ.Κ. σε κάθε χωριό ήταν τέτοια ώστε μέσα από τα παρακλάδια του έλεγχε την κοινωνία τόσο στενά, που η επαναστατική του «κίνηση» επεκτάθηκε χωρίς τελειωμό και επηρέασε κάθε πρόσωπο σε κάθε μέρος στην Κίνα.

Ποτέ άλλοτε στην ιστορία κανένας αυτοκράτορας δεν είχε ξεριζώσει από το νου των ανθρώπων αυτό που θεωρούσαν ότι είναι το ωραιότερο και το πιο ιερό, χρησιμοποιώντας

⁶⁹ Λιν Μπιαο (1907-1971), ένας από τους ανώτερους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., υπηρέτησε υπό τις διαταγές του Μάο ως μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Κίνας, ως αντιπρόεδρος (1958) και Υπουργός Άμυνας (1959). Ο Λιν υποδείχθηκε ως διάδοχος του Μάο το 1966, αλλά έχασε την εύνοιά του το 1970. Λέγεται ότι προσπάθησε να φύγει από την Κίνα. Το αεροπλάνο του συντρίφηκε στη Μογγολία, με συνέπεια το θάνατό του.

⁷⁰ Ο «Λιανγκ Σιαο» αντιπροσωπεύει μια ομάδα συγγραφέων, μεταξύ των οποίων ο Τζόου Γι-Λιανγκ, που με τη συμμετοχή στη συγγραφική ομάδα «κέρδισε» μια ανώνυμη επιστολή από έναν παλαιό φίλο που αναφερόταν «στο άκρο της αδιαντροπιάς».

⁷¹ Ο αυτοκράτορας Τσιν Σι Χουάνγκ (259-210 π.Χ.), αλλιώς Ινγκ Τζενγκ, ήταν ο πρώτος αυτοκράτορας στην ιστορία της ενοποιημένης Κίνας. Τυποποίησε τους νομικούς κώδικες, τη γραπτή γλώσσα, τα νομίσματα, τα βάρη και τα μέτρα, και διέταξε το χτίσιμο του Σινικού Τείχους. Όλα αυτά τα μέτρα είχαν μεγάλη και βαθιά επιρροή στην κινεζική ιστορία και στον πολιτισμό. Διέταξε να καούν τα βιβλία διάφορων σχολών, συμπεριλαμβανομένων του Κομφουκιανισμού και Ταοισμού, και διέταξε να θαφτούν ζωντανόι 460 κομφουκιανικοί λόγιοι. Αυτά τα γεγονότα αργότερα στην ιστορία αποκαλέστηκαν «το κάψιμο των βιβλίων και το θάψιμο των κομφουκιανικών λογίων». Έχτισε ένα τεράστιο μαισωλείο για τον εαυτό του, και οι πηλίνιοι στρατιώτες του τάφου του αυτοκράτορα Τσιν έγιναν γνωστοί ως το Όγδοο Θαύμα του κόσμου.

δυσφημιστική και προσβλητική προπαγάνδα μαζί με τη βία, όπως έκανε το ΚΚΚ. Η εξάλειψη της πίστης μπορεί συχνά να είναι πιο αποτελεσματική και μακρόβια απ' ό,τι μονάχα η φυσική καταστροφή.

Μεταρρύθμιση των διανοούμενων

Οι κινεζικοί χαρακτήρες ενσωματώνουν την ουσία 5.000 ετών πολιτισμού. Η μορφή και η προφορά κάθε χαρακτήρα, οι ιδιοματισμοί και οι λογοτεχνικοί υπαινιγμοί που αποτελούνται από τους συνδυασμούς των χαρακτήρων, όλα αυτά εκφράζουν βαθιές πολιτιστικές έννοιες. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο έχει απλοποιήσει τους κινεζικούς χαρακτήρες, αλλά έχει προσπαθήσει να τους αντικαταστήσει με τους λατινικούς χαρακτήρες *πινγίν*, που θα αφαιρούσαν όλη την πολιτιστική παράδοση από τους κινεζικούς χαρακτήρες και τη γλώσσα. Αλλά το σχέδιο αντικατάστασης έχει αποτύχει, αποφεύγοντας κατά συνέπεια περαιτέρω ζημία στην κινεζική γλώσσα. Εντούτοις, οι Κινέζοι διανοούμενοι που κληρονόμησαν αυτόν τον παραδοσιακό πολιτισμό δεν ήταν τόσο τυχεροί ώστε να αποφύγουν την καταστροφή.

Πριν το 1949, η Κίνα είχε περίπου δύο εκατομμύρια διανοούμενους. Αν και μερικοί είχαν σπουδάσει σε δυτικές χώρες, κληρονόμησαν κάποιες κομφουκιανικές ιδέες. Το Κ.Κ.Κ. δεν θα μπορούσε βεβαίως να μετριάσει τον έλεγχο πάνω τους, επειδή ως μέλη της παραδοσιακής «μορφωμένης αριστοκρατίας», ο τρόπος σκέψης τους έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της σκέψης των απλών ανθρώπων.

Τον Σεπτέμβριο του 1951, το Κ.Κ.Κ. άρχισε ένα μεγάλης κλίμακας «κίνημα μεταρρύθμισης της σκέψης» μεταξύ των διανοούμενων –αρχικά στο πανεπιστήμιο Πεκίνου, απαιτώντας την «οργάνωση μιας κίνησης (μεταξύ των διδασκόντων στα πανεπιστήμια, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και στα σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και τους φοιτητές πανεπιστημίων) όπου θα ομολογούσε ο καθένας την ιστορία του πιστά και ειλικρινά, για να καθαριστεί οποιοδήποτε αντεπαναστατικό στοιχείο⁷²».

Στον Μάο Τσε-Τουνγκ ποτέ δεν άρεσαν οι διανοούμενοι. Έλεγε: «Οι διανοούμενοι οφείλουν να γνωρίζουν την αλήθεια, ότι πραγματικά πολλοί που αποκαλούνται διανοούμενοι είναι–σχετικά μιλώντας– απολύτως ανίκανοι. Οι εργάτες και οι αγρότες ξέρουν μερικές φορές περισσότερα απ' ό,τι αυτοί⁷³. «Συγκρινόμενοι με τους εργάτες και τους αγρότες, οι μη αναμορφωμένοι διανοούμενοι δεν ήταν καθαροί, και σε τελευταία ανάλυση, οι εργάτες και οι αγρότες ήταν οι καθαρότεροι άνθρωποι, ακόμα κι αν τα χέρια τους ήταν βρόμικα και τα πόδια τους λερωμένα με κοπριά αγελάδας...⁷⁴»

Η δίωξη των διανοουμένων από το Κ.Κ.Κ. άρχισε με διάφορες μορφές κατηγοριών, που κυμαίνονται από την κριτική εναντίον του Γου Σουν⁷⁵ το 1951, για τη «λειτουργία των σχολείων με χρήματα από ικεσίες» στην προσωπική επίθεση του Μάο, το 1955, στο

⁷² Από το *The Writings of Mao Zedong 1949-1976* (τόμος 2)

⁷³ Από άρθρο του Μάο «Rectify the Party's Style of Work» (1942).

⁷⁴ Από ομιλία του Μάο στο «Talks at the Yan'an forum on Literature and Art» (1942).

⁷⁵ Γου Σουν (1838-1896), αρχικά Γου Τσι, γεννήθηκε στο Τανγκκί της επαρχίας Σάντονγκ. Έχασε τον πατέρα του σε νεαρή ηλικία, και η οικογένειά του περιέπεσε σε φτώχεια. Έπρεπε να ζητιανεύει φαί για να ταΐσει τη μητέρα του και έγινε γνωστός ως ο επαίτης της υικής αφοσίωσης. Αφότου πέθανε η μητέρα του, η ζητιανιά έγινε το μόνο μέσον του προς το ζην. Διηύθυνε ανεξάρτητα σχολεία με τα χρήματα που είχε συσσωρεύσει από τη ζητιανιά.

συγγραφέα Χου Φονγκ⁷⁶ ως αντεπαναστάτη. Στην αρχή, οι διανοούμενοι δεν ταξινομήθηκαν ως αντεπαναστάτες τάξη, αλλά μέχρι το 1957, αφότου αρκετές σημαντικές θρησκευτικές ομάδες είχαν παραδοθεί μέσω της κίνησης «ενιαίου μετώπου», το Κ.Κ.Κ. μπορούσε να στρέψει απερίσπαστο την προσοχή του στους διανοούμενους. Έτσι λοιπόν ξεκίνησε η «Αντιδεξιά» κίνηση.

Στα τέλη Φεβρουαρίου του 1957, με τον ισχυρισμό ότι «αφήνει εκατό λουλούδια να ανθίσουν και εκατό σχολές σκέψης να διαφωνούν», το Κ.Κ.Κ. ζήτησε από τους διανοούμενους να εκφράσουν τις προτάσεις και τις κριτικές τους στο Κόμμα, υποσχόμενο πως δεν θα υπάρξει καμία ανταπόδοση. Πάρα πολλοί διανοούμενοι ήταν για μεγάλο διάστημα δυσαρεστημένοι με το Κ.Κ.Κ. για την εξουσία του σε κάθε πεδίο, τη δολοφονία αθώων ανθρώπων κατά τη διάρκεια της κίνησης «καταστολής των αντεπαναστατών» το 1950-1953 και την «εξολόθρευση των αντεπαναστατών» το 1955-1957. Πίστεψαν ότι το Κ.Κ.Κ. είχε γίνει τελικά ανοιχτόμυαλο. Έτσι άρχισαν να εκφράζουν τα αληθινά συναισθήματά τους, και η κριτική τους έγινε όλο και πιο έντονη.

Πολλά χρόνια αργότερα, υπάρχουν ακόμα πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο Μάο άρχισε να επιτίθεται στους διανοούμενους επειδή δεν άντεχε τις υπερβολικά σκληρές κριτικές τους. Η αλήθεια, εντούτοις, αποδείχθηκε διαφορετική.

Στις 15 Μαΐου του 1957, ο Μάο έγραψε ένα άρθρο με τίτλο «Τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν» και το κυκλοφόρησε μεταξύ των ανώτερων στελεχών του Κ.Κ.Κ. Το άρθρο έλεγε: «Πρόσφατα οι δεξιοί... έχουν δείξει να είναι πιο αποφασισμένοι και ακραίοι... Οι δεξιοί, που είναι αντικομμουνιστές, κάνουν μια απελπισμένη προσπάθεια να ξεπηδήσει ένας ανεξέλεγκτος τυφώνας στην Κίνα... και δείχνουν να είναι τόσο αποφασισμένοι να καταστρέψουν το Κομμουνιστικό Κόμμα»⁷⁷. Ύστερα από αυτό, τα ανώτερα στελέχη που μέχρι τότε ήταν αδιάφορα για την εκστρατεία «αφήστε εκατό λουλούδια να ανθίσουν και εκατό σχολές της σκέψης να διαφωνούν» έγιναν ξαφνικά ενθουσιώδη και «φιλότιμα». Στα απομνημονεύματά της *Το Παρελθόν δεν Εξαφανίζεται όπως ο Καπνός*, η κόρη του Τζανγκ Μπο-Τζουν εξιστορεί:

«Ο Λι Γουέι-Χαν, υπουργός του τμήματος Εργασίας Ενιαίου Μετώπου, κάλεσε προσωπικά τον Τζανγκ Μπο-Τζουν να τον επισκεφτεί σε μια συνεδρίαση επανόρθωσης για να προσφέρει την άποψή του για το ΚΚΚ. Ο Τζανγκ κανονίστηκε να καθίσει σε έναν καναπέ στην πρώτη σειρά. Μην ξέροντας ότι αυτό είναι παγίδα, ο Τζανγκ εξέφρασε τις κριτικές του για το ΚΚΚ. Καθόλη τη διάρκεια, “ο Λι Γουέι-Χαν ήταν χαλαρός. Ο Τζανγκ σκεφτόταν ότι πιθανώς ο Λι συμφωνούσε με αυτά που έλεγε. Δεν ήξερε ότι ο Λι χαιρόταν να βλέπει το θήραμά του να πέφτει στην παγίδα”. Μετά τη συνεδρίαση, ο Τζανγκ ταξινομήθηκε ως ο υπ’ αριθμόν ένα δεξιός στην Κίνα.»

Μπορούμε να αναφέρουμε μια σειρά ημερομηνιών του 1957 όπου έγιναν προτάσεις ή ομιλίες διαφόρων διανοουμένων που προσέφεραν κριτικές και προτάσεις: «Ινστιτούτο Πολιτικού Σχεδιασμού» του Τζανγκ Μπο-Τζουν στις 21 Μαΐου, «Παράλογες Αντι-σοβιετικές Απόψεις» του Λονγκ Γιουν στις 22 Μαΐου, «Επανόρθωση της Επιτροπής» του Λούο Λονγκ-Τζι στις 22 Μαΐου, ομιλία του Σι-Λινγκ Λιν με θέμα «Κριτική στο Φεουδαλιστικό Σοσιαλισμό του Κ.Κ.Κ.» στο Πανεπιστήμιο του Πεκίνου στις 30 Μαΐου, «Το Κόμμα Πρέπει να Σταματήσει να Καθοδηγεί τις Τέχνες» του Γου Τζου-Γκουάνγκ στις 31 Μαΐου και «Το Κόμμα Εξουσιάζει

⁷⁶ Χου Φονγκ (1902-1985), διανοούμενος και κριτικός λογοτεχνίας, αντιπάχτηκε στη δογματική πολιτική λογοτεχνίας του ΚΚΚ. Διαγράφηκε από το Κόμμα το 1955 και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 14 χρόνων.

⁷⁷ Από το *Selected Works of Mao Zedong* (τόμος 5), «Τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν» (1957).

τον Κόσμο» του Τσου Αν-Πινγκ την 1^η Ιουνίου. Όλες αυτές οι προτάσεις και ομιλίες είχαν ζητηθεί, και προσφέρθηκαν αφότου είχε ήδη ακονίσει ο Μάο το χασαπομάχαιρό του.

Όλοι αυτοί οι διανοούμενοι, προβλέψιμα, χαρακτηρίστηκαν αργότερα δεξιοί. Υπήρξαν περισσότεροι από 550.000 τέτοιοι «δεξιοί» σε εθνικό επίπεδο.

Σύμφωνα με την κινεζική παράδοση, «οι διανοούμενοι μπορούν να σκοτωθούν αλλά δεν μπορούν να ταπεινωθούν». Το Κ.Κ.Κ. ήταν ικανό να ταπεινώσει τους διανοούμενους με την άρνηση του δικαιώματός τους να επιβιώσουν και με την ενοχοποίηση των οικογενειών τους, εκτός αν οι ίδιοι αποδέχονταν την ταπείνωση. Πολλοί διανοούμενοι υποχώρησαν. Επίσης, μερικοί από αυτούς κατέδωσαν άλλους για να σωθούν, γεγονός που ράγιζε τις καρδιές πολλών ανθρώπων. Εκείνοι που δεν υποτάχτηκαν στην ταπείνωση δολοφονήθηκαν – ως παραδειγματισμό για να τρομοκρατηθούν οι υπόλοιποι διανοούμενοι.

Η παραδοσιακή «μορφωμένη τάξη», υπόδειγμα κοινωνικής ηθικής, λοιπόν, εξαλείφθηκε. Ο Μάο έλεγε:

«Πώς μπορεί ο αυτοκράτορας Τσιν Σι Χουάνγκ να καυχιέται; Αυτός σκότωσε μόνο 460 κομφουκιανικούς μελετητές, ενώ εμείς 46.000 διανοούμενους. Στην καταστολή των αντεπαναστατών δεν σκοτώσαμε και μερικούς αντεπαναστάτες διανοούμενους; Διαφώνησα με τους δημοκρατικούς που μας κατηγορήσαν ότι ενεργήσαμε όπως ο αυτοκράτορας Τσιν Σι Χουάνγκ. Τους είπα ότι έκαναν λάθος. Τον ξεπεράσαμε εκατό φορές⁷⁸.»

Πράγματι, ο Μάο έκανε κάτι πολύ περισσότερο από το να σκοτώσει τους διανοούμενους. Ακόμη χειρότερα, κατέστρεψε το νου και τις καρδιές τους.

Δημιουργώντας μια επίφαση πολιτισμού διατηρώντας την ομοιότητα με την παράδοση αλλά αντικαθιστώντας το περιεχόμενο

Αφότου το Κ.Κ.Κ. ξεκίνησε την οικονομική μεταρρύθμιση και μια πολιτική με κάποιες συνδικαλιστικές ελευθερίες, αποκατέστησε πολλές εκκλησίες καθώς και βουδιστικούς και ταιϊστικούς ναούς. Οργάνωσε επίσης μερικές εκθέσεις ναών στην Κίνα καθώς και πολιτιστικές εκθέσεις στο εξωτερικό. Αυτή ήταν η τελευταία προσπάθεια του Κ.Κ.Κ. να χρησιμοποιήσει και να καταστρέψει τον εναπομείναντα παραδοσιακό πολιτισμό. Υπήρξαν δύο λόγοι που το Κ.Κ.Κ. έδρασε έτσι. Αφενός, η ευγένεια που είναι έμφυτη στην ανθρώπινη φύση, και που το Κ.Κ.Κ. ήταν αδύνατον να ξεριζώσει, θα οδηγούσε στην καταστροφή του «πολιτισμού του Κόμματος». Αφετέρου, το Κ.Κ.Κ. σκόπευε να χρησιμοποιήσει τον παραδοσιακό πολιτισμό για να επιθέσει καλλυντικά στο [αληθινό] πρόσωπό του, προκειμένου να καλυφθεί η κακή φύση «της εξαπάτησης, της διαφθοράς και της βίας».

Η ουσία του πολιτισμού είναι η εσωτερική ηθική έννοιά του, ενώ οι επιφανειακές μορφές έχουν μόνο ψυχαγωγική αξία. Το Κ.Κ.Κ. αποκατέστησε τα επιφανειακά στοιχεία του πολιτισμού, που διασκεδάζουν, για να καλύψει το σκοπό του, δηλαδή την καταστροφή της ηθικής. Ανεξάρτητα από το πόσες εκθέσεις τέχνης και καλλιγραφίας έχει οργανώσει το Κ.Κ.Κ., πόσα πολιτιστικά φεστιβάλ με χορούς δράκων και λιονταριών έχει οργανώσει, πόσα φεστιβάλ τροφίμων έχει φιλοξενήσει ή πόση κλασική αρχιτεκτονική έχει δομήσει, το Κόμμα αποκαθιστά απλώς την επιφάνεια, αλλά όχι την ουσία του πολιτισμού. Στο μεταξύ, το Κ.Κ.Κ. προώθησε τα πολιτιστικά του καλά δείγματα προς έκθεση και μέσα και έξω από την Κίνα με

⁷⁸ Τσιάν Μπο-Τσενγκ, *Oriental Culture*, τέταρτη έκδοση (2000).

μοναδικό βασικό σκοπό τη διατήρηση της πολιτικής του εξουσίας.

Ακόμη μια φορά, οι ναοί είναι ένα παράδειγμα. Οι ναοί προορίζονται ως τόποι όπου οι άνθρωποι θα καλλιεργούνται, ακούγοντας καμπάνες το πρωί και τύμπανα στο ηλιοβασίλεμα, λατρεύοντας τον Βούδα κάτω από λάμπες κηροζίνης. Οι άνθρωποι στη συνηθισμένη ανθρώπινη κοινωνία μπορούν επίσης να εξομολογούνται και να εκκλησιάζονται εκεί. Η καλλιέργεια απαιτεί καθαρή καρδιά που δεν επιδιώκει τίποτα. Η εξομολόγηση και η λατρεία απαιτούν επίσης ένα σοβαρό και καταλυτικό περιβάλλον. Εντούτοις, οι ναοί έχουν μετατραπεί σε θέρετρα τουριστών χάριν των οικονομικών κερδών. Μεταξύ αυτών που επισκέπτονται σήμερα τους ναούς στην Κίνα, πόσοι έρχονται για να αναλογιστούν τα λάθη τους με μια ειλικρινή και πλήρη σεβασμού καρδιά προς τον Βούδα, αμέσως αφότου κάνουν μπάνιο και αλλάζουν τα ενδύματά τους;

Η αποκατάσταση της ομοιότητας, αλλά η καταστροφή της εσωτερικής έννοιας του παραδοσιακού πολιτισμού είναι η τακτική του Κ.Κ.Κ. για να προκαλέσει σύγχυση στους ανθρώπους. Είτε πρόκειται για το Βουδισμό, είτε για άλλες θρησκείες ή πολιτιστικές μορφές που προέρχονται από αυτές, το Κ.Κ.Κ. τα υποβιβάζει σκόπιμα κατ' αυτόν τον τρόπο.

III. Ο πολιτισμός του Κόμματος

Ενώ το Κ.Κ.Κ. κατέστρεφε τον παραδοσιακό ημι-θεικό πολιτισμό, σιγά-σιγά καθιέρωνε τον «πολιτισμό του Κόμματος» μέσω των συνεχών πολιτικών κινήσεων. Ο πολιτισμός του Κόμματος έχει μετασηματίσει την παλαιότερη γενεά, δηλητηρίασε τη νεότερη γενεά και άσκησε επίσης μεγάλη επίδραση στα παιδιά. Η επιρροή του είναι εξαιρετικά βαθιά και ευρεία. Ακόμα και όταν προσπάθησαν πολλοί άνθρωποι να εκθέσουν την κακία του Κ.Κ.Κ., δεν μπόρεσαν παρά να υιοθετήσουν τους τρόπους βάσει των οποίων κρίνεται το καλό και το κακό, τους τρόπους ανάλυσης και το λεξιλόγιο που αναπτύχθηκε από το Κ.Κ.Κ., που φέρνουν αναπόφευκτα τη σφραγίδα του πολιτισμού του Κόμματος.

Ο πολιτισμός του Κόμματος κληρονόμησε όχι μόνο την εκ φύσεως διαφθορά του ξενόφερτου μαρξιστικού-λενινιστικού πολιτισμού, αλλά και συνδύασε επιδέξια όλα τα αρνητικά στοιχεία χιλιάδων χρόνων κινεζικού πολιτισμού με τη βίαιη επανάσταση και τη φιλοσοφία της πάλης από την προπαγάνδα του Κόμματος. Αυτά τα αρνητικά στοιχεία του κινεζικού πολιτισμού περιλαμβάνουν την εσωτερική σύγκρουση για εξουσία μέσα στη βασιλική οικογένεια, που διαμορφώνει ομάδες που ακολουθούν εγωιστικά συμφέροντα, πολιτική πονηριά για να κάνουν τους άλλους να υποφέρουν, βρόμικες τακτικές και συνωμοσία. Καθώς το Κ.Κ.Κ. πάλευε για την επιβίωσή του τις προηγούμενες δεκαετίες, το χαρακτηριστικό του της «εξαπάτησης, της διαφθοράς και της βίας» έχει εμπλουτιστεί, παγιοποιηθεί και μεγαλώσει.

Ο δεσποτισμός και η δικτατορία είναι η φύση του πολιτισμού του Κόμματος. Αυτός ο πολιτισμός εξυπηρετεί το Κόμμα στις πολιτικές του και στην πάλη των τάξεων. Μπορεί κανείς να καταλάβει πώς διαμορφώνει το «ανθρωπιστικό» περιβάλλον τρόμου και δεσποτισμού του Κόμματος από τέσσερις πτυχές.

Η πτυχή της κυριαρχίας και του ελέγχου

i. Ένας πολιτισμός της απομόνωσης

Ο πολιτισμός του Κόμματος είναι ένα απομονωμένο μονοπώλιο χωρίς ελευθερία σκέψης,

ομιλίας, του συνδικαλιζέσθαι ή του θρησκεύεσθαι. Ο μηχανισμός της κυριαρχίας του Κόμματος είναι παρόμοιος με ένα υδραυλικό σύστημα, που στηρίζεται στην υψηλή πίεση και στην απομόνωση για να το διατηρήσει σε μια κατάσταση ελέγχου. Ακόμη και η παραμικρή διαρροή θα μπορούσε να αναγκάσει ολόκληρο το σύστημα να καταρρεύσει. Για παράδειγμα, το Κόμμα αρνήθηκε το διάλογο με τους σπουδαστές κατά τη φοιτητική κίνηση της 4ης Ιουνίου⁷⁹, φοβούμενο ότι εάν αυτό συνέβαινε, θα ζητούσαν διάλογο και οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, οι διανοούμενοι και οι στρατιωτικοί. Συνεπώς, η Κίνα θα είχε κινηθεί τελικά προς τη δημοκρατία, και η δικτατορία του ενός κόμματος θα είχε κλονιστεί. Επομένως, επέλεξαν να διαπράξουν τη δολοφονία παρά να γίνει δεκτό το αίτημα των σπουδαστών. Σήμερα το Κ.Κ.Κ. απασχολεί δεκάδες χιλιάδες «κυβερνο-αστυνομικούς» για να ελέγξει το Διαδίκτυο και εμποδίζει άμεσα κάθε υπερπόντιο ιστοχώρο που δεν αρέσει στο ΚΚΚ.

ii. Ένας πολιτισμός του τρόμου

Όλα αυτά τα 55 χρόνια εξουσίας του, το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει τον τρόπο για να καθυποτάξει το νου του κινεζικού λαού. Έχουν χρησιμοποιήσει επιδέξια τα μαστίγια και τα μαχαίρια τους –ο λαός ποτέ δεν ξέρει ποτέ θα πέσουν πάνω του απρόβλεπτες καταστροφές– για να εξαναγκάσουν το λαό να προσαρμοστεί. Οι άνθρωποι, ζώντας στο φόβο, έγιναν υπάκουοι. Οι υπέρμαχοι της δημοκρατίας, οι ανεξάρτητοι φιλόσοφοι, οι στοχαστές και τα μέλη διάφορων πνευματικών ομάδων έχουν γίνει στόχοι για δολοφονία, ώστε να προειδοποιηθεί το κοινό. Το Κόμμα θέλει να καταστείλει κάθε αντίθεση εν τη γενέσει της.

iii. Ένας πολιτισμός του δικτυακού ελέγχου

Ο έλεγχος της κοινωνίας από το Κ.Κ.Κ. περικλείει τα πάντα. Υπάρχει ένα σύστημα οικιακής εγγραφής, ένα σύστημα επιτροπής των κατοίκων κάθε γειτονιάς και διάφορες επιτροπές του Κόμματος. «Τα παρακλάδια του Κόμματος εγκαθιδρύονται στο επίπεδο της επιχείρησης». «Κάθε χωριό έχει το δικό του κομματικό παρακλάδι». Το Κόμμα και τα μέλη της Κομμουνιστικής Ένωσης Νεολαίας αναπτύσσουν τις συνήθειες δραστηριότητες. Το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε επίσης μια σειρά συνθημάτων. Μερικά παραδείγματα είναι: «Φρουρήστε την πόρτα σας και προσέχετε τους ανθρώπους σας». «Σταματήστε τους ανθρώπους σας από το να κάνουν εκκλήσεις». «Εφαρμόστε αποφασιστικά το σύστημα επιβολής δασμών, εγγραφήτε την εκπλήρωση των καθηκόντων και εξακριβώστε πού βρίσκεται η ευθύνη. Να επαγρυπνείτε και να κάνετε αυστηρούς ελέγχους. Να είστε σοβαροί στην πειθαρχία και τους κανονισμούς και να διασφαλίζετε εικοσιτετράωρα προληπτικά μέτρα ελέγχου». «Το Γραφείο 610⁸⁰ θα σχηματίσει μια επιτροπή επιτήρησης για να επιθεωρεί και να ελέγχει τις δραστηριότητες σε κάθε περιοχή και μονάδα εργασίας σε ακανόνιστα διαστήματα».

iv. Ένας πολιτισμός της ενοχοποίησης

Το Κ.Κ.Κ. παραμέλησε εντελώς τις αρχές εξουσίας που ορίζονται από το νόμο στη σύγχρονη κοινωνία και προώθησε σθεναρά την πολιτική των αντιποίνων. Χρησιμοποίησε την απόλυτη εξουσία του για να τιμωρήσει τους συγγενείς εκείνων που χαρακτηρίστηκαν «γαιοκτήμονες»,

⁷⁹ Η φοιτητική κίνηση της 4ης Ιουνίου άρχισε από φοιτητές πανεπιστημίων υποστηρίζοντας τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στην Κίνα μεταξύ 15 Απριλίου και 4 Ιουνίου, το 1989. Κατεστάλη αργότερα από τον Απελευθερωτικό Λαϊκό Στρατό, και καλείται από τη διεθνή κοινότητα «Η σφαγή της 4ης Ιουνίου».

⁸⁰ Μία κρατική υπηρεσία που δημιουργήθηκε συγκεκριμένα για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, με απόλυτη δύναμη πάνω σε κάθε επίπεδο διοίκησης στο Κόμμα και όλα τα άλλα πολιτικά και δικαστικά συστήματα.

«πλούσιοι», «αντεπαναστάτες», «κακοποιά στοιχεία» και «δεξιοί». Πρότεινε τη θεωρία της «ταξικής προέλευσης»⁸¹.

Σήμερα, το Κ.Κ.Κ. θα επισυνάψει την ευθύνη των αρχικών ηγετών και θα τους επιπλήξει δημόσια, εάν αποτύχουν στους ηγετικούς τους ρόλους να λάβουν επαρκή μέτρα ώστε να αποτραπούν οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ να μεταβούν στο Πεκίνο και να «υποκινήσουν φασαρία». Σε σοβαρά περιστατικά, θα ληφθούν πειθαρχικά μέτρα. «Εάν κάποιος ασκεί το Φάλουν Γκονγκ, κάθε μέλος της οικογένειάς του θα απολυθεί από τη δουλειά του». «Εάν ένας υπάλληλος ασκεί το Φάλουν Γκονγκ, θα κρατηθεί το επίδομα όλων των εργαζομένων στην επιχείρηση». Το Κ.Κ.Κ. εφάρμοσε επίσης μεροληπτικές πολιτικές που ταξινόμησαν τα παιδιά σε «αυτούς που μπορούν να εκπαιδευτούν και να αναμορφωθούν» και καθόρισε «πέντε μαύρες τάξεις» (γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιοί). Το Κόμμα προώθησε τη συμμόρφωση με το Κόμμα και «την τοποθέτηση της εντιμότητας επάνω από την οικογενειακή πίστη». Καθιερώθηκαν συστήματα, όπως το προσωπικό και το οργανωτικό αρχειακό σύστημα και το προσωρινό σύστημα επαναμετάθεσης, για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή των πολιτικών του. Οι άνθρωποι ενθαρρύνθηκαν να κατηγορούν και να εκθέτουν άλλους και ανταμείφθηκαν για τη συνεισφορά τους στο Κόμμα.

Πτυχές της προπαγάνδας

i. Ένας μονόφωνος πολιτισμός

(Κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, η Κίνα ήταν γεμάτη με συνθήματα όπως) «Ανώτατες οδηγίες», «Μια πρόταση (του Μάο) φέρει το βάρος δέκα χιλιάδων προτάσεων, καθεμία είναι αληθινή». Όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης παρακινούνταν να επιδοκιμάζουν και να ομιλούν συλλογικά υπέρ του Κόμματος. Όταν απαιτούνταν, ηγέτες από κάθε επίπεδο του Κόμματος, της κυβέρνησης, του στρατού, των εργαζομένων, της ένωσης νεολαίας και των γυναικείων οργανώσεων θα παρουσιάζονταν στο κοινό για να εκφράσουν τη στήριξή τους. Ο καθένας έπρεπε να περάσει από τη δοκιμασία.

ii. Ένας πολιτισμός για την προώθηση της βίας

Ο Μάο έλεγε: «Με 800 εκατομμύρια ανθρώπους πώς μπορεί να δουλέψει το πράγμα χωρίς πάλη;» Στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν είπε: «Καμία τιμωρία για όσους χτυπούν ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ μέχρι θανάτου». Το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε το «συνολικό πόλεμο», και η «ατομική βόμβα είναι απλώς κάτι φαινομενικά πανίσχυρο... ακόμα κι αν ο μισός πληθυσμός πέθαινε, ο υπόλοιπος μισός θα αναδημιουργούσε την πατρίδα μας από τα ερείπια».

iii. Ένας πολιτισμός για την υποκίνηση της έχθρας

Γίνεται θεμελιώδης εθνική πολιτική «να μην ξεχαστεί το βάσανο των (φτωχών) τάξεων και να θυμούνται όλοι σταθερά την εχθρότητα με δάκρυα και αίμα». Η σκληρότητα προς τους ταξικούς εχθρούς εγκωμιάστηκε ως αρετή. Το Κ.Κ.Κ. δίδαξε «Δαγκώστε την έχθρα σας, μασήστε την και φτύστε την. Φυτέψτε την έχθρα στην καρδιά σας ώστε να βλαστήσει»⁸².

⁸¹ Η θεωρία της «ταξικής προέλευσης» υποστηρίζει ότι η φύση κάποιου καθορίζεται από την τάξη της οικογένειάς στην οποία γεννιέται.

⁸² Από το τραγούδι της σύγχρονης όπερας «Μύθος του κόκκινου φαναριού», ένα δημοφιλές επίσημο «Έργο Πρότυπο» που παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης (1966-76).

iv. Ένας πολιτισμός εξαπάτησης και ψεμάτων

(Εδώ είναι μερικά παραδείγματα των ψεμάτων του Κ.Κ.Κ.) «Η παραγωγή ανά μου⁸³ είναι πάνω από δέκα χιλιάδες τζίν» κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Άλματος προς τα εμπρός (1958). «Ούτε ένας δεν σκοτώθηκε στην πλατεία Τιενανμέν» κατά τη διάρκεια της σφαγής της 4ης Ιουνίου του 1989.

«Έχουμε ελέγξει τον ιό SARS» το 2003. «Αυτή είναι η καλύτερη περίοδος για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κίνα» και «οι τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις»⁸⁴.

v. Ένας πολιτισμός της πλύσης εγκεφάλου

(Αυτά είναι μερικά συνθήματα που το Κ.Κ.Κ. επινόησε για να κάνει στους ανθρώπους πλύση εγκεφάλου.) «Δεν θα υπήρχε η νέα Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα». «Η δύναμη στον πυρήνα που οδηγεί το σκοπό μας προς τα εμπρός είναι το Κ.Κ.Κ., και η θεωρητική βάση που καθοδηγεί τη σκέψη μας είναι μαρξισμός-λενινισμός»⁸⁵. «Διατηρήστε τη μέγιστη ευθυγράμμιση με την κεντρική Επιτροπή του Κόμματος». «Πραγματοποιήστε την εντολή του Κόμματος εάν την καταλαβαίνετε. Ακόμα κι αν δεν την καταλαβαίνετε, εκτελέστε την οπωσδήποτε και η κατανόησή σας θα εμβαθύνει εκτελώντας τις εντολές».

vi. Ένας πολιτισμός του εκθιασμού

«Ο ουρανός και η γη είναι μεγάλοι, αλλά ακόμα μεγαλύτερη είναι η καλοσύνη του Κόμματος». «Όλα τα επιτεύγματά μας τα οφείλουμε στο Κόμμα». «Θεωρώ το Κόμμα ως μητέρα μου». «Χρησιμοποιώ τη ζωή μου για να προστατεύσω την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος». «Ένα μεγάλο, λαμπρό και σωστό Κόμμα». «Ένα ανίκητο Κόμμα» κτλ.

vii. Ένας πολιτισμός της αλαζονείας

Το Κόμμα οργάνωσε και καθιέρωσε αλληπάλληλα μοντέλα και πρότυπα, και προώθησε εκστρατείες «σοσιαλιστικής ιδεολογικής και ηθικής προόδου» και «ιδεολογικής εκπαίδευσης». Στο τέλος, οι άνθρωποι συνέχισαν να κάνουν οτιδήποτε έκαναν πριν από κάθε εκστρατεία. Όλες οι δημόσιες διαλέξεις, οι συνεδριάσεις μελέτης, και η ανταλλαγή εμπειριών έχουν γίνει μια «βιτρίνα σοβαρότητας», την ώρα που τα ηθικά πρότυπα της κοινωνίας συνεχίζουν να πέφτουν όλο και χαμηλότερα.

Η πτυχή των διαπροσωπικών σχέσεων

i. Ένας πολιτισμός της ζηλοτυπίας

⁸³ Το μου είναι κινεζική μονάδα μέτρησης της επιφανείας. Ένα μου είναι 0,165 στρέμματα.

⁸⁴ Στις «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» υπάρχει ο ισχυρισμός ότι το Κόμμα πρέπει πάντα να αντιπροσωπεύει την τάση ανάπτυξης των προηγμένων παραγωγικών δυνάμεων της Κίνας, τον προσανατολισμό του προηγμένου πολιτισμού της Κίνας και τα θεμελιώδη συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας του κινεζικού λαού.

⁸⁵ Εναρκτήρια προσφώνηση στην Πρώτη Σύνοδο του Πρώτου Εθνικού Λαϊκού Συνεδρίου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (15 Σεπτεμβρίου 1954).

Το Κόμμα προώθησε την «απόλυτη ισότητα», ώστε «καθένας που αντιστέκεται πεισματικά να είναι στόχος επίθεσης». Οι άνθρωποι ζηλεύουν εκείνους που έχουν περισσότερες ικανότητες και εκείνους που είναι πλουσιότεροι – το αποκαλούμενο «σύνδρομο των κόκκινων ματιών»⁸⁶.

ii. Ένας πολιτισμός ανθρώπων που πατούν ο ένας πάνω στον άλλον

Το Κ.Κ.Κ. προώθησε την «πάλη πρόσωπο με πρόσωπο και την αναφορά πίσω από την πλάτη». Χαφιεδισμός για τις σχέσεις κάποιου, δημιουργία γραπτού υλικού για την συκοφάντησή τους, χάλκευση γεγονότων και διόγκωση των λαθών τους – αυτές οι ύπουλες συμπεριφορές έχουν χρησιμοποιηθεί για να μετρηθεί το πόσο «κοντά» είναι κανείς στο Κόμμα και στην επιθυμία να προωθηθεί.

Λεπτές επιρροές στην εσωτερική ψυχή και στην εξωτερική συμπεριφορά των ανθρώπων

i. Ένας πολιτισμός που μετασχηματίζει τα ανθρώπινα όντα σε μηχανές

Το Κόμμα θέλει τους ανθρώπους να είναι τα «γρανάζια που δεν σκουριάζουν ποτέ στην επαναστατική μηχανή», να είναι το «πειθήνιο εργαλείο του Κόμματος» ή να «επιτίθενται σε οποιαδήποτε κατεύθυνση τους υποδεικνύει το Κόμμα». «Οι στρατιώτες του προέδρου Μάο ακούν το Κόμμα πιο πολύ, πηγαίνουν οπουδήποτε απαιτείται και παρουσιάζονται οπουδήποτε υπάρχουν δυσκολίες».

ii. Ένας πολιτισμός που συγχέει το σωστό και το λάθος

Κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, το Κ.Κ.Κ. προτιμούσε να «έχει τα σοσιαλιστικά ζιζάνια παρά την κεφαλαιοκρατική σοδειά». Ο στρατός διατάχθηκε να πυροβολήσει και να σκοτώσει στη σφαγή της 4ης Ιουνίου «σε αντάλλαγμα 20 χρόνων σταθερότητας». Το Κ.Κ.Κ. επίσης «κάνει στους άλλους αυτό που κανείς δεν θέλει να του κάνουν».

iii. Ένας πολιτισμός αυτοεπιβαλλόμενης πλύσης εγκεφάλου και άνευ όρων υπακοής

«Όσοι βρίσκονται στις χαμηλότερες βαθμίδες υπακούν στις διαταγές αυτών που είναι στις υψηλότερες βαθμίδες και ολόκληρο το Κόμμα υπακούει στην κεντρική Επιτροπή του Κόμματος». «Παλέψτε χωρίς έλεος να ξεριζώσετε οποιοδήποτε εγωιστικές σκέψεις έρχονται αστραπιαία στο νου σας». «Κάντε επανάσταση στα βάθη της ψυχής σας». «Διατηρήστε τη μέγιστη ευθυγράμμιση με την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος». «Ενοποιήστε τα μυαλά, ενοποιήστε τα βήματα, ενοποιήστε τις διαταγές και ενοποιήστε τις εντολές».

iv. Ένας πολιτισμός εξασφάλισης μιας θέσης λακέ

«Η Κίνα θα ήταν στο χάος χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα». «Η Κίνα είναι τόσο απέραντη. Ποιός άλλος μπορεί να την οδηγήσει εκτός από το Κ.Κ.Κ.»; «Εάν η Κίνα καταρρεύσει, θα είναι μια παγκόσμια καταστροφή, έτσι πρέπει να βοηθήσουμε το Κ.Κ.Κ. να διατηρήσει την εξουσία». Από φόβο και αυτοπροστασία, οι ομάδες που υφίσταντο συνεχή καταστολή από το Κ.Κ.Κ. συχνά εμφανίστηκαν ακόμη πιο αριστερές από το ΚΚΚ.

⁸⁶ Το «σύνδρομο των κόκκινων ματιών» χρησιμοποιείται για να περιγράψει ένα πρόσωπο, που, όταν βλέπει άλλους ανθρώπους να είναι σε καλύτερη κατάσταση από αυτόν, αισθάνεται αδικία και ανήσυχια και σκέφτεται ότι πρέπει να είναι αυτός στη θέση τους.

Υπάρχουν πολύ περισσότερα παραδείγματα από αυτά. Κάθε αναγνώστης θα μπορούσε πιθανώς να βρει διάφορα από τα στοιχεία του πολιτισμού του Κόμματος μέσα από την προσωπική εμπειρία του.

Οι άνθρωποι που έζησαν την Πολιτιστική Επανάσταση πιθανώς ακόμη θυμούνται ζωντανά το «Έργο Πρότυπο» των σύγχρονων οπερών, τα τραγούδια με τα λόγια του Μάο μελοποιημένα και τον *Χορό της Αφοσίωσης*. Πολλοί ακόμη ανακαλούν τα λόγια από τους διαλόγους στο *Κορίτσι με τα Άσπρα Μαλλιά*⁸⁷, στο *Πόλεμος στα Τούνελ*⁸⁸ και στο *Πόλεμος στα Ορυχεία*⁸⁹. Μέσω αυτών των λογοτεχνικών έργων, το Κ.Κ.Κ. έχει κάνει πλύση εγκεφάλου στο λαό, γεμίζοντας βίαια το μυαλό των ανθρώπων με μηνύματα όπως «πόσο λαμπρό και μεγάλο» είναι το Κόμμα, με πόσο «πάθος και γενναιότητα» έχει παλέψει το Κόμμα κατά του εχθρού, πόσο «απόλυτα αφοσιωμένοι είναι στο Κόμμα» οι στρατιώτες του Κόμματος, πόσο πρόθυμοι είναι να θυσιάσουν για το Κόμμα και πόσο ηλίθιοι και κακοήθεις είναι οι εχθροί. Μέρα μετά τη μέρα, η μηχανή προπαγάνδας του Κ.Κ.Κ. ενσταλάζει βίαια σε κάθε άτομο τις απαραίτητες πεποιθήσεις. Σήμερα, εάν κανείς γύριζε να παρακολουθήσει το «Επικό Ποίημα» του μιούζικαλ – «Η Ανατολή είναι Κόκκινη», θα συνειδητοποιούσε ότι το όλο θέμα και το ύφος της παράστασης είναι «δολοφονία, δολοφονία και περισσότερη δολοφονία».

Την ίδια στιγμή, το Κ.Κ.Κ. έχει δημιουργήσει το δικό του σύστημα λόγου και ομιλίας, όπως η καταχρηστική γλώσσα στη μαζική κριτική, λέξεις κολακείας για να τραγουδήσει τους επαίνους του Κόμματος και κοινότοπες επίσημες διατυπώσεις παρόμοιες με το «οκταμερές δοκίμιο»⁹⁰. Οι άνθρωποι φτάνουν να μιλούν ασυναίσθητα με τα πρότυπα σκέψης που προωθούν την έννοια της «πάλης των τάξεων» και να «εκθειάζουν το Κόμμα», και χρησιμοποιούν αυταρχική γλώσσα αντί του ήρεμου και λογικού συλλογισμού. Το Κ.Κ.Κ. κάνει επίσης κακή χρήση του θρησκευτικού λεξιλογίου και διαστρεβλώνει το περιεχόμενο αυτών των όρων.

Ένα βήμα πέρα από την αλήθεια είναι πλάνη. Ο πολιτισμός του Κόμματος κάνει κακή χρήση επίσης της παραδοσιακής ηθικής. Για παράδειγμα, ο παραδοσιακός πολιτισμός τιμά την «πίστη», το ίδιο και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Εντούτοις αυτό που προάγει είναι «πίστη και τιμότητα στο Κόμμα». Ο παραδοσιακός πολιτισμός δίνει έμφαση στην «υϊκή ευσέβεια». Το Κ.Κ.Κ. μπορεί να βάλει τους ανθρώπους στη φυλακή εάν δεν συντηρούν τους γονείς τους, αλλά ο πραγματικός λόγος είναι επειδή σε διαφορετική περίπτωση αυτοί οι γονείς θα ήταν «βάρος» στην κυβέρνηση. Όταν ταιριάζει στις ανάγκες του Κόμματος, τα παιδιά απαιτείται να χαράξουν σαφή όρια και να διαχωριστούν από τους γονείς τους. Ο παραδοσιακός

⁸⁷ Ένα δημοφιλές επίσημο «Έργο Πρότυπο» που παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης (1966-76). Στο λαϊκό μύθο, το κορίτσι με τα άσπρα μαλλιά είναι ένα θηλυκό αθάνατο ον που ζει σε μια σπηλιά, διαθέτει την υπερφυσική δύναμη να ανταμείβει την αρετή και να τιμωρεί την κακία, να υποστηρίζει το δίκαιο και να αποτρέπει το κακό. Εντούτοις, σε αυτή την κινεζική «σύγχρονη» όπερα, περιγράφηκε ως κορίτσι που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μια σπηλιά αφότου ο πατέρας της χτυπήθηκε μέχρι θανάτου επειδή αρνήθηκε να την παντρέψει με έναν γέρο γαιοκτήμονα. Τα μαλλιά της έγιναν άσπρα ελλείψει σωστής διατροφής. Αυτό έγινε ένα από τα πιο γνωστά «σύγχρονα» δράματα στην Κίνα και υποκίνησε την έχθρα κατά της τάξης των γαιοκτημόνων.

⁸⁸ Πόλεμος στα τούνελ (Didao Zhan), ένα ασπρόμαυρο φιλμ του 1965 όπου το Κ.Κ.Κ. παρουσίαζε ότι οι αντάρτες του στην κεντρική Κίνα πολέμησαν τους Ιάπωνες εισβολείς μέσω των διάφορων υπόγειων σηράγγων στη δεκαετία του '40.

⁸⁹ Πόλεμος στα ορυχεία (Dilei Zhan), ένα ασπρόμαυρο φιλμ του 1962 όπου το Κ.Κ.Κ. παρουσίαζε ότι οι αντάρτες του στην επαρχία Χεμπέι πολέμησαν τους Ιάπωνες εισβολείς από λαγούμια φιαγμένα στα σπήλια τους στη δεκαετία του '40.

⁹⁰ Μια λογοτεχνική σύνθεση για τις αυτοκρατορικές εξετάσεις δημόσιων υπηρεσιών, που ήταν γνωστή για την ακαμψία μορφής και την ένδεια ιδεών.

πολιτισμός τονίζει «την πίστη». Παρόλα αυτά, «οι άνθρωποι είναι υπέρτατης σπουδαιότητας, έπειτα έρχεται το έθνος και στο τέλος έρχεται ο κυβερνήτης». Η «πίστη» που προτιμάται από το Κ.Κ.Κ. είναι η «τυφλή αφοσίωση» – τόσο τυφλή, που οι άνθρωποι απαιτείται να πιστεύουν στο Κ.Κ.Κ. άνευ όρων και να το υπακούουν αναντίρρητα.

Οι λέξεις που χρησιμοποιούνται συνήθως από το Κ.Κ.Κ. είναι πολύ παραπλανητικές. Για παράδειγμα, αποκάλεσε τον εμφύλιο πόλεμο μεταξύ του Κουομιντάνγκ και των Κομμουνιστών «Απελευθερωτικό Πόλεμο», λες κι ο λαός «ελευθερωνόταν» από κάποια κατοχή. Το Κ.Κ.Κ. αποκάλεσε την περίοδο των μετά το 1949 χρόνων, «μετά την ίδρυση του έθνους», όταν, στην πραγματικότητα, η Κίνα υπήρχε πολύ πριν από αυτήν. Το Κ.Κ.Κ. καθιέρωσε απλά ένα νέο πολιτικό καθεστώς. Η τρίχρονη Μεγάλη Πείνα⁹¹ ονομάστηκε «τρία χρόνια φυσικής καταστροφής», όταν, στην πραγματικότητα, δεν ήταν καθόλου μια φυσική καταστροφή, αλλά μια προκαλούμενη από τον άνθρωπο καταστροφή. Εντούτοις, στο άκουσμα αυτών των λέξεων που χρησιμοποιούνται στην καθημερινή ζωή και ανεπαίσθητα την επηρεάζουν, οι άνθρωποι αποδέχονται ασυναίσθητα τις ιδεολογίες που το Κ.Κ.Κ. επιδιώκει να τους ενσταλάξει.

Στον παραδοσιακό πολιτισμό, η μουσική λαμβάνεται ως ένας τρόπος να περιοριστούν οι ανθρώπινες επιθυμίες. Στο *Book of Song* (Yue Shu), στον τόμο 24 του *Records of the Historian* (Shi Ji), ο Σου-Μα Τσιεν (145-85 π.Χ.)⁹² είπε ότι η φύση του ατόμου είναι ειρηνική, η αντίληψη των εξωτερικών ζητημάτων επηρεάζει τα συναισθήματα κάποιου και προκαλεί το συναίσθημα της αγάπης ή του μίσους, βάσει του χαρακτήρα και της σοφίας κάποιου. Εάν δεν μπει κάποιος φραγμός σε αυτά τα συναισθήματα, ο καθένας θα εκμαυλιστεί από τους ατελείωτους εξωτερικούς πειρασμούς και θα αφομοιωθεί από τα εσωτερικά του συναισθήματα, για να διαπράξει, τέλος, πολλές κακές πράξεις. Κατά συνέπεια, είπε ο Σου-Μα Τσιεν, οι αυτοκράτορες του παρελθόντος χρησιμοποιούσαν διάφορα τελετουργικά και τη μουσική για να συγκρατήσουν τους ανθρώπους. Τα τραγούδια πρέπει να είναι «εύθυμα αλλά όχι άσεμνα, λυπηρά αλλά όχι υπερβολικά στενόχωρα». Πρέπει να εκφράζουν συναισθήματα και επιθυμίες, να έχουν όμως έλεγχο σε αυτά τα συναισθήματα. Ο Κομφούκιος είπε στα *Ανάλεκτα*: «Οι τριακόσιοι στίχοι του έργου *Οι Ωδές* (ένα από τα έξι κλασικά έργα που μεταφράστηκαν και επιμελήθηκαν από τον Κομφούκιο) μπορούν να συνοψιστούν σε μια μόνο πρόταση: “Μη σκέφτεσαι τίποτε κακό”».

Εντούτοις, κάτι τόσο όμορφο όπως η μουσική, χρησιμοποιήθηκε από το Κ.Κ.Κ. ως μέθοδος πλύσης εγκεφάλου των ανθρώπων. Τραγούδια όπως «Ο σοσιαλισμός είναι καλός», «Δεν θα υπήρχε η νέα Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα» κ.α., έχουν τραγουδηθεί από τους παιδικούς σταθμούς μέχρι τα Πανεπιστήμια. Τραγουδώντας τα, οι άνθρωποι έχουν αποδεχθεί ασυναίσθητα τις έννοιες των στίχων. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. έκλεψε τις μελωδίες των πιο μελωδικών λαϊκών τραγουδιών και τα αντικατέστησε με στίχους που εγκωμιάζουν το Κόμμα. Αυτό χρησίμευσε στην καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού αλλά και στην προώθηση του Κόμματος.

Ως ένα από τα κλασικά έγγραφα του Κ.Κ.Κ., «Η ομιλία του Μάο στο φόρουμ στη Γιανάν για τη λογοτεχνία και τις Τέχνες»⁹³ χαρακτήρισε τις πολιτιστικές προσπάθειες και το στρατό ως «τα δύο μέτωπα μάχης». Δήλωσε ότι δεν ήταν αρκετό να έχει απλώς εξοπλισμένο στρατό. Ένας «στρατός των τεχνών» ήταν επίσης απαραίτητος. Καθόρισε ότι «η λογοτεχνία πρέπει να

⁹¹ Η Μεγάλη Πείνα του 1959-1961 στην Κίνα είναι η μεγαλύτερη πείνα στην ανθρώπινη Ιστορία. Σύμφωνα με εκτιμήσεις οι αριθμοί «αφύσικων θανάτων» κυμαίνονται από 18 έως 43 εκατομμύρια.

⁹² Βλέπε υποσημείωση 7.

⁹³ Από τον Μάο (1942).

εξυπηρετεί την πολιτική» και «η λογοτεχνία του προλεταριάτου... είναι “τα γρανάζια και οι βίδες” της επαναστατικής μηχανής». Ένα πλήρες σύστημα του «πολιτισμού του Κόμματος» αναπτύχθηκε από αυτό, με πυρήνα του «τον αθεϊσμό» και την «πάλη των τάξεων». Αυτό το σύστημα είναι εντελώς αντίθετο στον παραδοσιακό πολιτισμό.

Ο «πολιτισμός του Κόμματος» έχει παράσχει πράγματι διακεκριμένη υπηρεσία βοηθώντας το Κ.Κ.Κ. να κερδίσει την εξουσία και τον έλεγχο στην κοινωνία. Όπως ο στρατός, οι φυλακές και η αστυνομική δύναμή του, το ίδιο και ο πολιτισμός του Κόμματος είναι μια μηχανή βίας, η οποία παρέχει ένα διαφορετικό είδος σκληρότητας – «πολιτιστική βιαιότητα». Αυτή η πολιτιστική βιαιότητα, με την καταστροφή 5.000 χρόνων παραδοσιακού πολιτισμού, έχει αμβλύνει τη θέληση των ανθρώπων και έχει υπονομεύσει τη συνεκτικότητα του κινεζικού έθνους.

Σήμερα, πολλοί Κινέζοι δεν έχουν ιδέα για την ουσία του παραδοσιακού πολιτισμού. Μερικοί εξισώνουν τα 50 χρόνια «πολιτισμού του Κόμματος» με τα 5.000 χρόνια κινεζικού παραδοσιακού πολιτισμού. Αυτό είναι πολύ λυπηρό για τον κινεζικό λαό. Πολλοί δεν συνειδητοποιούν ότι εναντιωνόμενοι στον έτσι αποκαλούμενο «παραδοσιακό πολιτισμό», στην πραγματικότητα εναντιώνονται στον «πολιτισμό του Κόμματος» του Κ.Κ.Κ. κι όχι στον πραγματικό παραδοσιακό πολιτισμό της Κίνας.

Πολλοί ελπίζουν να αντικαταστήσουν το παρόν κινεζικό σύστημα με το δυτικό δημοκρατικό σύστημα. Στην πραγματικότητα, η δυτική δημοκρατία έχει καθιερωθεί επίσης σε πολιτιστική βάση, ειδικότερα αυτή του Χριστιανισμού, ο οποίος, υποστηρίζοντας ότι «ο καθένας είναι ίσος στα μάτια του Θεού», σέβεται την ανθρώπινη φύση και τις ανθρώπινες επιλογές. Πώς θα μπορούσε ο δεσποτικός, απάνθρωπος «πολιτισμός του Κόμματος» του Κ.Κ.Κ. να χρησιμοποιηθεί ως θεμέλιο για ένα δημοκρατικό σύστημα δυτικού ύφους;

Συμπέρασμα

Η Κίνα άρχισε να παρεκκλίνει από τον παραδοσιακό πολιτισμό της στη δυναστεία Song (960-1279 μ.Χ.), και εκείνος ο πολιτισμός έχει έκτοτε λεηλατηθεί σταθερά. Μετά το Κίνημα της 4ης Μαΐου του 1919⁹⁴, μερικοί διανοούμενοι που ανυπομονούσαν για γρήγορη επιτυχία και πρόσκαιρο όφελος προσπάθησαν να βρουν ένα δρόμο για την Κίνα με τη στροφή από τον παραδοσιακό πολιτισμό προς το δυτικό πολιτισμό. Ακόμα, οι συγκρούσεις και οι αλλαγές στον πολιτιστικό τομέα παρέμειναν ο στόχος της ακαδημαϊκής διαμάχης χωρίς τη συμμετοχή κρατικών δυνάμεων. Όταν όμως ιδρύθηκε το Κ.Κ.Κ., μετέτρεψε τις πολιτιστικές συγκρούσεις σε ζητήματα πάλης ζωής και θανάτου για το Κόμμα. Έτσι άρχισε να ασκεί άμεση επίθεση στον παραδοσιακό πολιτισμό, χρησιμοποιώντας καταστρεπτικά μέσα καθώς και έμμεση ζημία με τη μορφή της «υιοθέτησης του σκάρτου και απόρριψης της ουσίας».

Η καταστροφή του εθνικού πολιτισμού ήταν επίσης η διαδικασία καθιέρωσης του «πολιτισμού του Κόμματος». Το Κ.Κ.Κ. υπονόμει την ανθρώπινη συνείδηση και την ηθική κρίση, οδηγώντας κατά συνέπεια τους ανθρώπους να γυρίσουν την πλάτη τους στον παραδοσιακό πολιτισμό. Εάν ο εθνικός πολιτισμός καταστραφεί εντελώς, η ουσία του έθνους θα εξαφανιστεί μαζί του, αφήνοντας μόνο ένα κενό όνομα για το έθνος. Και αυτό δεν είναι μια υπερβολική προειδοποίηση.

⁹⁴ Η Τέταρτη Κίνηση του Μαΐου ήταν η πρώτη μαζική κίνηση στη σύγχρονη κινεζική ιστορία, που άρχισε στις 4 Μαΐου 1919.

Την ίδια στιγμή, η καταστροφή του παραδοσιακού πολιτισμού μάς έχει φέρει απροσδόκητη ζημία σε φυσικό επίπεδο.

Ο παραδοσιακός πολιτισμός τιμά την ενότητα του ουρανού και των ανθρώπων και την αρμονική συνύπαρξη μεταξύ των ανθρώπων και της φύσης. Το Κ.Κ.Κ. έχει δηλώσει ατελείωτη χαρά από «την πάλη με τον ουρανό και τη γη». Ο πολιτισμός του Κ.Κ.Κ. έχει οδηγήσει άμεσα σε σοβαρή υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, και οι συνέπειες αυτού πλήττουν σήμερα την Κίνα. Πάρτε τους υδάτινους πόρους για παράδειγμα. Ο κινεζικός λαός, που έχει εγκαταλείψει την παραδοσιακή αξία ότι «ένας ευγενής θεωρεί σημαντικό τον πλούτο, αλλά κάνει περιουσία με αξιοπρεπή τρόπο», έχει ερημώσει επιπόλαια περιοχές και έχει μολύνει το φυσικό περιβάλλον. Σήμερα, περισσότερο από το 75% των 50.000 χιλιομέτρων των ποταμών της Κίνας είναι ακατάλληλο ως βιότοπος. Περισσότερο από το 1/3 των υπόγειων νερών είχε μολυνθεί πριν από μια δεκαετία και τώρα η κατάσταση συνεχίζει να επιδεινώνεται. Ένα παράξενο «θέαμα» εμφανίστηκε στον ποταμό Χουάιχε: Ένα μικρό παιδί που έπαιζε στο γεμάτο με πετρέλαιο ποταμό δημιούργησε ένα σπινθήρα, που μόλις άγγιξε την επιφάνεια του ποταμού, άναψε μια φλόγα ύψους πέντε μέτρων. Μόλις η πυρκαγιά ξεχύθηκε σαν θάλασσα στον αέρα, περισσότερες από δέκα ιτιές στην περιοχή έγιναν παρανάλωμα του πυρός⁹⁵. Μπορεί εύκολα να αντιληφθεί κανείς ότι είναι αδύνατον όσοι πίνουν τέτοιο νερό να μην αναπτύξουν καρκίνο ή άλλες παράξενες ασθένειες. Άλλα περιβαλλοντικά προβλήματα, όπως η ερημοποίηση και η υπερβολική περιεκτικότητα αλατιού στο έδαφος στη βορειοδυτική Κίνα και η βιομηχανική ρύπανση στις αναπτυγμένες περιοχές, όλα συσχετίζονται με την απώλεια του σεβασμού της κοινωνίας για τη φύση.

Ο παραδοσιακός πολιτισμός σέβεται τη ζωή. Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι «η επανάσταση είναι δικαιολογημένη», και «ο αγώνας κατά των ανθρώπινων όντων δίνει μεγάλη χαρά». Στο όνομα της επανάστασης, το Κόμμα θα μπορούσε να δολοφονήσει και να αφήσει να πεθάνουν από την πείνα δεκάδες εκατομμύρια άνθρωποι. Αυτό έχει οδηγήσει τους ανθρώπους να υποτιμούν τη ζωή, γεγονός που στη συνέχεια ενθαρρύνει τον πολλαπλασιασμό των τροποποιημένων και δηλητηριασμένων προϊόντων στην αγορά. Στην πόλη Φουγιάνγκ της επαρχίας Άνχουι, για παράδειγμα, πολλά υγιή μωρά ανέπτυξαν κοντά άκρα, λεπτά και αδύναμα σώματα και μεγάλα κεφάλια. Οκτώ μωρά πέθαναν λόγω αυτής της παράξενης ασθένειας. Ύστερα από έρευνα, ανακαλύφθηκε ότι η ασθένεια προκλήθηκε από το δηλητηριώδες γάλα σε σκόνη που φτιάχτηκε από έναν διεστραμμένο και άπληστο κατασκευαστή. Μερικοί άνθρωποι ταΐζουν τα καβούρια, τα φίδια και τις χελώνες με ορμόνες και αντιβιοτικά, αναμειγνύουν το βιομηχανικό οινόπνευμα με το κρασί, γυαλίζουν το ρύζι χρησιμοποιώντας βιομηχανικά μείγματα και λευκαίνουν το αλεύρι με βιομηχανικά λευκαντικά μέσα. Επί οκτώ χρόνια, ένας κατασκευαστής στην επαρχία Χενάν παρήγαγε κάθε μήνα χιλιάδες τόνους λάδι μαγειρέματος χρησιμοποιώντας υλικά που περιείχαν καρκινογόνες ουσίες, όπως απόβλητα πετρελαίου, λάδι που εξήχθη από εναπομείναντα γεύματα, ή άργιλο που περιείχε κατάλοιπα διύλισης πετρελαίου μετά τη χρήση του. Η παραγωγή δηλητηριωδών τροφίμων δεν είναι ένα τοπικό ή περιορισμένης έκτασης φαινόμενο, αλλά κοινό σε όλη την Κίνα. Αυτό έχει να κάνει με την προσήλωση στην αναζήτηση υλικού κέρδους, που έρχεται αμέσως μετά την καταστροφή του πολιτισμού και του επακόλουθου εκφυλισμού της ανθρώπινης ηθικής.

Σε αντίθεση με το απόλυτο μονοπώλιο και την αποκλειστικότητα του πολιτισμού του Κόμματος, ο παραδοσιακός πολιτισμός έχει τεράστια περιεκτική ικανότητα. Κατά τη διάρκεια της ακμάζουσας δυναστείας Τανγκ, οι βουδιστικές διδασκαλίες, ο Χριστιανισμός και

⁹⁵ Τσεν Γκουι-Λι, *Warning of Huaihe River* (1995).

άλλες δυτικές θρησκείες συνυπήρξαν αρμονικά με την ταοϊστική και την κομφουκιανική σκέψη. Ο αυθεντικός κινεζικός παραδοσιακός πολιτισμός θα είχε κρατήσει μια ανοικτή και ανεκτική στάση απέναντι στο σύγχρονο δυτικό πολιτισμό. Οι τέσσερις «τίγρεις» της Ασίας (Σιγκαπούρη, Ταϊβάν, Νότια Κορέα και Χονγκ Κονγκ) έχουν δημιουργήσει μια «νέα κομφουκιανική» πολιτιστική ταυτότητα. Η άνοδος της οικονομίας τους έχει αποδείξει ότι ο παραδοσιακός πολιτισμός δεν είναι εμπόδιο στην κοινωνική ανάπτυξη.

Συγχρόνως, ο αυθεντικός παραδοσιακός πολιτισμός μετρά την ποιότητα της ανθρώπινης ζωής βάσει της εσωτερικής ευτυχίας παρά βάσει της εξωτερικής υλικής άνεσης. «Θα προτιμούσα να μην έχω κάποιον να με κατηγορεί πίσω από την πλάτη μου, παρά κάποιον να με εγκωμιάζει κατά πρόσωπο. Θα ήθελα να έχω ειρήνη στο νου, παρά άνεση στο σώμα»⁹⁶. Ο Τάο Γιουαν-Μινγκ (365-427 μ.Χ.)⁹⁷ έζησε στην ένδεια, αλλά κράτησε ένα χαρούμενο πνεύμα και απόλαυσε ως χόμπι «να μαζεύει [το φυτό] αστήρ κάτω από τον ανατολικό φράχτη, ατενίζοντας το Νότιο Όρος πέρα μακριά».

Ο πολιτισμός δεν προσφέρει καμία απάντηση σε ερωτήσεις όπως το πώς να επεκταθεί η βιομηχανική παραγωγή ή ποια κοινωνικά συστήματα να υιοθετηθούν. Μάλλον, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην παροχή ηθικών οδηγιών και εγκράτειας. Η αληθινή αποκατάσταση του παραδοσιακού πολιτισμού θα είναι η αποκατάσταση της ταπεινότητας προς τον ουρανό, τη γη και τη φύση, του σεβασμού της ζωής και του δέους ενώπιον του Θεού. Θα επιτρέψει στην ανθρωπότητα να ζήσει αρμονικά με τον ουρανό και τη γη και να απολαύσει τα δοσμένα από τον ουρανό γηρατειά.

(Τελευταία Ενημέρωση 12 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

⁹⁶ Από το βιβλίο του Χαν Γιου (768-824 μ.Χ.), *Prologue to See Li Yuan to Return to Pangu*, ενός από του οκτώ μεγάλους δασκάλους πρόζας των δυναστειών Τανγκ και Σονγκ.

⁹⁷ Τάο Γιουαν-Μινγκ (365-427 μ.Χ.), γνωστός και ως Τάο Τσιεν, μεγάλος ποιητής της κινεζικής λογοτεχνίας.

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 23 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 7^ο:

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή

Η 55χρονη ιστορία του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος είναι γραμμένη με αίμα και ψέματα. Οι ιστορίες πίσω από αυτή την αιματηρή πορεία είναι εξαιρετικά τραγικές και ελάχιστα γνωστές. Υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ., 60 έως 80 εκατομμύρια αθώοι Κινέζοι έχουν σκοτωθεί, αφήνοντας πίσω τους διαλυμένες οικογένειες. Πολλοί άνθρωποι αναρωτιούνται γιατί το Κ.Κ.Κ. σκοτώνει. Ενώ το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει τη βάνουση δίωξη των ασκούμενων του Φάλουν Γκονγκ και πρόσφατα κατέστειλε με πυροβολισμούς πλήθος διαδηλωτών στη Χανγιουάν, οι άνθρωποι αναρωτιούνται εάν θα έρθει ποτέ η μέρα που το Κ.Κ.Κ. θα μάθει να μιλά με λέξεις αντί με όπλα.

(AFP/Getty Images)

Φωτογραφία που δείχνει την κακοποίηση και την καταδίκη ενός «αντεπαναστάτη» από ενεργά στελέχη του ΚΚΚ.

Ο Μάο συνόπισε το σκοπό της Πολιτιστικής Επανάστασης: «... μετά το χάος ο κόσμος φθάνει στην ειρήνη, αλλά σε 7 ή 8 χρόνια το χάος πρέπει να συμβεί και πάλι»¹. Με άλλα λόγια, πρέπει να υπάρχει μια πολιτική επανάσταση κάθε 7 ή 8 χρόνια και να σκοτώνεται πλήθος ανθρώπων κάθε 7 ή 8 χρόνια.

Πίσω από τις σφαγές του Κ.Κ.Κ. βρίσκονται μια υποστηρικτική ιδεολογία και πρακτικά προαπαιτούμενα.

Έτσι, το Κ.Κ.Κ. πιστεύει στη «δικτατορία του προλεταριάτου» και της «συνεχούς επανάστασης υπό τη δικτατορία του προλεταριάτου». Επομένως, αφότου το Κ.Κ.Κ. επικράτησε στην Κίνα, σκότωσε τους γαιοκτήμονες για να επιλύσει τα προβλήματα στις σχέσεις παραγωγής στις αγροτικές περιοχές. Σκότωσε τους κεφαλαιοκράτες για να επιτύχει το στόχο της εμπορικής και βιομηχανικής μεταρρύθμισης και για να λύσει τις σχέσεις

¹ Επιστολή του Μάο στη σύζυγό του Τζιανγκ Τσινγκ (1966).

παραγωγής στις πόλεις. Αφότου εξολοθρεύτηκαν αυτές οι δύο τάξεις, τα προβλήματα σχετικά με την οικονομική βάση βασικά επιλύθηκαν. Ομοίως, η επίλυση προβλημάτων σχετικών με τους κοινωνικούς θεσμούς επίσης επέβαλε σφαγές. Η καταστολή της αντικομματικής ομάδας του Χου Φενγκ² και του αντι-δεξιού κινήματος εξολόθρευσε τους διανοούμενους. Δολοφονώντας χριστιανούς, ταοϊστές, βουδιστές και άλλες δημοφιλείς λαϊκές ομάδες έλυσε το πρόβλημα των θρησκειών. Οι μαζικές δολοφονίες κατά την Πολιτιστική Επανάσταση εγκατέστησαν, πολιτιστικά και πολιτικά, την απόλυτη ηγεσία του ΚΚΚ. Η σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν χρησιμοποιήθηκε για να αποτρέψει την πολιτική κρίση και να καταστείλει τα δημοκρατικά αιτήματα. Η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ είχε στόχο να επιλύσει τα ζητήματα της πίστης και της παραδοσιακής θεραπείας. Όλες αυτές οι ενέργειες ήταν απαραίτητες για να ενισχύσει το Κ.Κ.Κ. τη δύναμή του και να διατηρήσει την εξουσία του παρά τη συνεχή οικονομική κρίση (οι τιμές των καταναλωτικών αγαθών ανέβηκαν στα ύψη αφότου το Κ.Κ.Κ. πήρε την εξουσία, και η οικονομία της Κίνας σχεδόν κατέρρευσε μετά την Πολιτιστική Επανάσταση), την πολιτική κρίση (μερικοί δεν ακολούθησαν τις διαταγές του Κόμματος ή μερικοί άλλοι ήθελαν να μοιραστούν πολιτικά δικαιώματα με το Κόμμα) και την κρίση των πεποιθήσεων (διάλυση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, πολιτικές αλλαγές στην Ανατολική Ευρώπη και το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ). Εκτός από το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ, σχεδόν όλες οι προηγούμενες πολιτικές κινήσεις χρησιμοποιήθηκαν για να αναβιώσουν το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ. και να υποκινήσουν την επιθυμία του για επανάσταση. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε επίσης αυτές τις πολιτικές κινήσεις για να δοκιμάσει τα μέλη του, αποβάλλοντας εκείνα που δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις του Κόμματος.

Οι δολοφονίες είναι επίσης απαραίτητη τακτική για πρακτικούς λόγους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα άρχισε ως ομάδα κακοποιών και αχρείων που σκότωσαν για να πάρουν την εξουσία. Αφότου τέθηκε αυτό σαν βάση, δεν υπήρχε δρόμος επιστροφής. Χρειαζόταν σταθερός τρόμος για να εκφοβίζονται οι άνθρωποι ώσπου να αναγκαστούν να αποδεχθούν, από φόβο, την απόλυτη εξουσία του ΚΚΚ.

Επιφανειακά, μπορεί να φαίνεται ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν «αναγκασμένο να προβεί σε δολοφονίες» και ότι τα διάφορα γεγονότα συνέβησαν ακριβώς για να ερεθίσουν το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ. και να προκαλέσουν το μηχανισμό δολοφονιών του ΚΚΚ. Στην πραγματικότητα, αυτά τα γεγονότα χρησιμεύουν για να μεταμφιέσουν την ανάγκη του Κόμματος να σκοτώνει, και το ότι απαιτούνται από το Κ.Κ.Κ. περιοδικές δολοφονίες. Χωρίς αυτά τα επίπονα μαθήματα, οι άνθρωποι μπορεί να άρχιζαν να σκέφτονται ότι το Κ.Κ.Κ. βελτιωνόταν και να άρχιζαν να απαιτούν δημοκρατία, ακριβώς όπως εκείνοι οι ιδεαλιστές φοιτητές στη δημοκρατική κίνηση του 1989. Η επαναλαμβανόμενη σφαγή κάθε 7 ή 8 χρόνια χρησιμεύει στο να αναζωογονείται στη μνήμη των ανθρώπων ο τρόμος, και είναι ένας τρόπος προειδοποίησης της νεότερης γενιάς – πως οποιοσδήποτε στρέφεται ενάντια στο Κ.Κ.Κ., θέλει να προκαλέσει την απόλυτη κυριαρχία του Κ.Κ.Κ. ή προσπαθεί να πει την αλήθεια σχετικά με την ιστορία της Κίνας, θα πάρει μια γεύση της «σιδερένιας γροθιάς της δικτατορίας του προλεταριάτου».

Οι δολοφονίες είναι ένας από τους πιο βασικούς τρόπους ώστε να διατηρήσει το Κ.Κ.Κ. την εξουσία. Μετά την κλιμάκωση των αιματηρών χρεών του, το να εγκαταλείψει το χασαπομάχαιρό του θα ενθάρρυνε το λαό να πάρει εκδίκηση για τις εγκληματικές πράξεις του ΚΚΚ. Επομένως, το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο έπρεπε να διεξαγάγει πολλές και εκτεταμένες δολοφονίες, αλλά η σφαγή έπρεπε να γίνει κάθε φορά με έναν ακόμα πιο βάνουσο τρόπο για να εκφοβίσει αποτελεσματικά το λαό, ειδικά τον πρώτο καιρό που το Κ.Κ.Κ. καθιέρωνε την

² Ο Χου Φενγκ, διανοούμενος και κριτικός λογοτεχνίας, αντιτάχθηκε στη δογματική πολιτική λογοτεχνίας του ΚΚΚ. Διαγράφηκε από το Κόμμα το 1955 και καταδίκασε σε 14 χρόνια φυλάκιση.

εξουσία του.

Δεδομένου ότι ο σκοπός των δολοφονιών ήταν να ενσταλαχθεί ο μέγιστος τρόμος, το Κ.Κ.Κ. επέλεξε τους στόχους του αυθαίρετα και παράλογα. Σε κάθε πολιτική κίνηση, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τη στρατηγική της γενοκτονίας. Πάρτε για παράδειγμα την «καταστολή των αντεπαναστατών». Το Κ.Κ.Κ. δεν κατέστειλε πραγματικά την αντεπαναστατική «συμπεριφορά» αλλά τους «ανθρώπους» που χαρακτηρίστηκαν αντεπαναστάτες. Εάν κάποιος είχε στρατολογηθεί και είχε υπηρετήσει μερικές ημέρες στον στρατό του ΚΜΤ, αλλά δεν έκανε απολύτως τίποτα πολιτικό αφότου κέρδισε το Κ.Κ.Κ. την εξουσία, κι αυτός θα σκοτωνόταν λόγω του «αντεπαναστατικού παρελθόντος του». Στη φάση της εδαφικής μεταρρύθμισης, προκειμένου να κοπεί η «ρίζα του προβλήματος», το Κ.Κ.Κ. σκότωνε συχνά ολόκληρη την οικογένεια ενός γαιοκτήμονα.

Από το 1949, το Κ.Κ.Κ. έχει καταδιώξει περισσότερο από το μισό πληθυσμό στην Κίνα. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, 60 με 80 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν από αφύσικα αίτια. Αυτός ο αριθμός υπερβαίνει το συνολικό αριθμό θανάτων και στους δύο Παγκόσμιους Πολέμους.

Όπως και σε άλλες κομμουνιστικές χώρες, οι αναίτιες δολοφονίες που γίνονται από το Κ.Κ.Κ. περιλαμβάνουν επίσης βάνουσες σφαγές των ίδιων των μελών, προκειμένου να απομακρυνθούν οι διαφωνούντες που διαθέτουν ακόμα την αίσθηση της ανθρωπιάς πάνω από τη φύση του Κόμματος. Η εξουσία του τρόμου του Κ.Κ.Κ. αφορά εξίσου το λαό και τα μέλη του σε μία προσπάθεια να διατηρηθεί ένα «αήττητο φρούριο».

Σε μια συνηθισμένη κοινωνία, οι άνθρωποι εκφράζουν φροντίδα και αγάπη ο ένας για τον άλλον, νιώθουν δέος και σεβασμό για τη ζωή και ευχαριστούν το Θεό. Στην Ανατολή, οι άνθρωποι λένε: «Μην επιβάλλετε στους άλλους ό,τι δεν θα θέλατε να κάνουν αυτοί σε σας³». Στη Δύση, οι άνθρωποι λένε: «Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν⁴». Αντιθέτως, το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι «η ιστορία της μέχρι τώρα υπάρχουσας κοινωνίας είναι η ιστορία της πάλης των τάξεων⁵». Προκειμένου να κρατήσει ζωντανή την «πάλη» μέσα στην κοινωνία, πρέπει να παραχθεί έχθρα. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο αφαιρεί ζωές το ίδιο, αλλά και ενθαρρύνει τους ανθρώπους να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον. Προσπαθεί να απευαισθητοποιήσει τους ανθρώπους απέναντι στα βάσανα των άλλων περιβάλλοντάς τους σταθερά με δολοφονίες. Τους θέλει ναρκωμένους από τη συχνή έκθεση στην απάνθρωπη βιαιότητα, και να αναπτύξουν τη νοοτροπία του «το καλύτερο που μπορείτε να ελπίζετε είναι να αποφύγετε τη δίωξη». Όλα αυτά τα μαθήματα που διδάσκονται μέσω της βάνουσας καταστολής επιτρέπουν στο Κ.Κ.Κ. να διατηρεί την εξουσία του.

Εκτός από την αφαίρεση αμέτρητων ζώων, το Κ.Κ.Κ. κατέστρεψε επίσης την ψυχή του κινεζικού λαού. Πάρα πολλοί άνθρωποι έχουν «ρυθμιστεί» να αντιδρούν στις απειλές του Κ.Κ.Κ. με το να εγκαταλείπουν εξ ολοκλήρου τη λογική τους και τις αρχές τους. Από μία άποψη, οι ψυχές αυτών των ανθρώπων έχουν πεθάνει – κάτι πιο τρομακτικό από το φυσικό θάνατο.

I. Φρικτή σφαγή

³ Κομφούκιος, *Ανάλεκτα*.

⁴ *Λευϊκόν*, 19:18.

⁵ Μαρξ, *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* (1848).

Προτού το Κ.Κ.Κ. πάρει την εξουσία, ο Μάο έγραψε: «Σίγουρα δεν εφαρμόζουμε μια πολιτική καλοσύνης προς τους αντεπαναστάτες και προς τις αντεπαναστατικές δραστηριότητες των αντεπαναστατικών τάξεων⁶». Με άλλα λόγια, ακόμη και προτού το Κ.Κ.Κ. καταλάβει το Πεκίνο, είχε αποφασίσει ήδη να ενεργήσει τυραννικά κάτω από τον ευφημισμό της «Λαϊκής Δημοκρατικής Δικτατορίας». Τα παρακάτω είναι μερικά παραδείγματα.

Καταστολή των αντεπαναστατών και εδαφική μεταρρύθμιση

Τον Μάρτιο του 1950, το Κ.Κ.Κ. εξάγγειλε «εντολές για την αυστηρή καταστολή των αντεπαναστατικών στοιχείων», που στην ιστορία έχει μείνει ως κίνηση «καταστολής των αντεπαναστατών».

Αντίθετα από όλους τους αυτοκράτορες που χορήγησαν αμνηστία σε ολόκληρη τη χώρα μετά τη στέψη τους, το Κ.Κ.Κ. άρχισε να σκοτώνει από το πρώτο λεπτό που κέρδισε την εξουσία. Ο Μάο είπε σε ένα έγγραφο: «Υπάρχουν ακόμα πολλά μέρη όπου οι άνθρωποι εκφοβίζονται και δεν τολμούν να σκοτώσουν ανοιχτά τους αντεπαναστάτες σε μεγάλη κλίμακα⁷». Το Φεβρουάριο του 1951, το κεντρικό Κ.Κ.Κ. είπε ότι εκτός από την επαρχία Τζετζιάνγκ και τη νότια επαρχία Ανχουί, «άλλες περιοχές που δεν σκοτώνουν αρκετά, ειδικά στις μεγάλες και μεσαίου μεγέθους πόλεις, πρέπει να συνεχίσουν να συλλαμβάνουν και να σκοτώνουν πολλούς και δεν πρέπει να σταματήσουν πάρα πολύ σύντομα». Ο Μάο ακόμη σύστησε ότι «στις αγροτικές περιοχές, για να σκοτωθούν οι αντεπαναστάτες, πρέπει να σκοτωθεί πάνω από το 1/1.000 του συνολικού πληθυσμού... στις πόλεις, πρέπει να είναι λιγότερο από 1/1.000⁸». Ο πληθυσμός της Κίνας εκείνη την περίοδο ήταν περίπου 600 εκατομμύρια. Αυτό το «βασιλικό διάταγμα» του Μάο θα είχε προκαλέσει τουλάχιστον 600.000 θανάτους. Κανένας δεν ξέρει πώς προήλθε αυτή η αναλογία του 1/1.000. Ίσως σε μια ιδιοτροπία, ο Μάο αποφάσισε ότι αυτές οι 600.000 ζωές πρέπει να είναι αρκετές για να θέσει τα θεμέλια για τη δημιουργία φόβου μεταξύ των ανθρώπων, και έτσι διέταξε να εκτελεστεί.

Εάν εκείνοι που σκοτώθηκαν άξιζε να πεθάνουν δεν ήταν κάτι που ενδιέφερε το ΚΚΚ. «Οι κανονισμοί της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για την τιμωρία των αντεπαναστατών», που εξαγγέλθηκαν το 1951 διακήρυσσαν ότι ακόμη και εκείνοι που «διαδίδουν φήμες» μπορεί «να εκτελεσθούν αμέσως».

Ενώ η καταστολή των αντεπαναστατών εφαρμοζόταν θερμά, η εδαφική μεταρρύθμιση πραγματοποιούταν επίσης σε μεγάλη κλίμακα. Στην πραγματικότητα, το Κ.Κ.Κ. είχε ήδη αρχίσει την εδαφική μεταρρύθμιση στις κατελημμένες περιοχές προς το τέλος της δεκαετίας του '20. Φαινομενικά, η εδαφική μεταρρύθμιση εμφανίστηκε να υποστηρίζει ένα ιδανικό παρόμοιο με αυτό του θεικού βασιλείου της Ταϊπίνγκ⁹, δηλαδή, όλοι θα είχαν γη για να καλλιεργούν, αλλά στην πραγματικότητα ήταν απλώς μια δικαιολογία για να σκοτώνει. Ο Τάο Τζου, που κατόπιν πήρε την 4^η θέση στην ιεραρχία του Κ.Κ.Κ., είχε ένα σύνθημα για την

⁶ Μάο, *The People's Democratic Dictatorship* (1949).

⁷ Μάο: «Πρέπει να προωθήσουμε πλήρως [την καταστολή των αντεπαναστατών], ώστε κάθε οικογένεια να είναι ενήμερη». (30 Μαρτίου 1951).

⁸ Μάο: «Πρέπει να χτυπήσουμε τους αντεπαναστάτες δυνατά και με ακρίβεια». (1951)

⁹ Το θεικό βασίλειο της Ταϊπίνγκ (1851-1864), επίσης γνωστό ως Εξέγερση της Ταϊπίνγκ, ήταν μια από τις πιο αιματηρές συγκρούσεις στην κινεζική ιστορία. Ήταν μια σύγκρουση μεταξύ των δυνάμεων της αυτοκρατορικής Κίνας και εκείνων που ακολούθησαν έναν αυτοαποκαλούμενο μύστη καταγωγής Χάκα, ονόματι Χονγκ Σιου-Τσουάν, που ήταν επίσης προσήλυτος χριστιανός. Θεωρείται ότι έχασαν τη ζωή τους τουλάχιστον 30 εκατομμύρια άνθρωποι.

εδαφική μεταρρύθμιση: «Κάθε χωριό αιμορραγεί, κάθε οικογένεια παλεύει», δείχνοντας ότι σε κάθε χωριό οι γαιοκτήμονες πρέπει να πεθάνουν.

Η εδαφική μεταρρύθμιση μπορούσε να επιτευχθεί χωρίς δολοφονίες. Θα μπορούσε να έχει γίνει με τον ίδιο τρόπο που η ταϊβανέζικη κυβέρνηση εφάρμοσε την δική της εδαφική μεταρρύθμιση με την αγορά της γης των γαιοκτημόνων. Εντούτοις, καθώς το Κ.Κ.Κ. δημιουργήθηκε από μια ομάδα κακοποιών και το λούμπεν προλεταριάτο, ήξερε μόνο πώς να ληστεύει. Φοβούμενο ότι μπορεί να υποστεί εκδίκηση μετά τη ληστεία, το Κ.Κ.Κ. ασφαλώς χρειαζόταν να σκοτώσει τα θύματα, πατάσσοντας την πηγή του προβλήματος.

Ο πιο κοινός τρόπος να σκοτώνει κατά τη διάρκεια της εδαφικής μεταρρύθμισης ήταν γνωστός ως «συνάντηση πάλης». Το Κ.Κ.Κ. κατασκεύαζε εγκλήματα και τα χρέωνε στους γαιοκτήμονες ή στους πλούσιους αγρότες. Το κοινό ρωτήθηκε πώς πρέπει να τιμωρηθούν. Κάποια μέλη ή στελέχη του Κ.Κ.Κ. είχαν ήδη τοποθετηθεί μέσα στο πλήθος και φώναζαν: «Πρέπει να τους σκοτώσουμε!» και οι γαιοκτήμονες και οι πλούσιοι αγρότες εκτελούνταν επί τόπου. Εκείνη την περίοδο, όποιοι ήταν ιδιοκτήτες γης στα χωριά χαρακτηρίστηκαν ως «καταπιεστές». Εκείνοι που συχνά εκμεταλλεύονταν τους αγρότες αποκλήθηκαν «κακοί καταπιεστές», εκείνοι που συχνά βοηθούσαν στην επισκευή των δημόσιων εγκαταστάσεων και δώριζαν χρήματα σε σχολεία και για την ανακούφιση από φυσικές καταστροφές αποκλήθηκαν «ευγενικοί καταπιεστές» και εκείνοι που δεν έκαναν τίποτα αποκλήθηκαν «ήσυχιοι καταπιεστές». Η ταξινόμηση όμως αυτή δεν είχε κανένα νόημα, αφού όλοι οι «καταπιεστές» κατέληξαν να εκτελεστούν αμέσως ανεξάρτητα από την κατηγορία «καταπιεστή» στην οποία ανήκαν.

Μέχρι το τέλος του 1952, ο δημοσιευμένος από το Κ.Κ.Κ. αριθμός των εκτελεσθέντων «αντεπαναστατικών στοιχείων» ήταν περίπου 2,4 εκατομμύρια. Στην πραγματικότητα, ο συνολικός αριθμός θανάτων των πρώην υπαλλήλων της κυβέρνησης του ΚΜΤ σε επίπεδο κομητειών και των γαιοκτημόνων ήταν τουλάχιστον 5 εκατομμύρια.

Η καταστολή των αντεπαναστατών και η εδαφική μεταρρύθμιση είχε τρία άμεσα αποτελέσματα. Κατ' αρχάς, οι πρώην τοπικοί υπάλληλοι που είχαν επιλεγεί μέσω της αυτονομίας και βασιζόταν στην οικογενειακή διαδοχή εξοντώθηκαν. Μέσω της καταστολής των αντεπαναστατών και της εδαφικής μεταρρύθμισης, το Κ.Κ.Κ. σκότωσε όλο το διοικητικό προσωπικό του προηγούμενου συστήματος και άσκησε πλήρη έλεγχο των αγροτικών περιοχών με την εγκατάσταση ενός παραρτήματος του Κόμματος σε κάθε χωριό. Δεύτερον, τεράστιο ποσό πλούτου αποκτήθηκε με κλοπές και ληστείες κατά τη διάρκεια της «εδαφικής μεταρρύθμισης» και της «καταστολής των αντεπαναστατών». Τρίτον, οι άνθρωποι τρομοκρατήθηκαν από τη βίβανση καταστολή των γαιοκτημόνων και των πλούσιων αγροτών.

Η «εκστρατεία των τριών στόχων» και η «εκστρατεία των πέντε στόχων»

Η καταστολή των αντεπαναστατών και η εδαφική μεταρρύθμιση στόχευαν κυρίως στην επαρχία, ενώ η «εκστρατεία των τριών στόχων» και η «εκστρατεία των πέντε στόχων» που ακολούθησαν μπορούν να θεωρηθούν ως η αντίστοιχη γενοκτονία στις πόλεις.

Η «εκστρατεία των τριών στόχων» άρχισε τον Δεκέμβριο του 1951 και στόχευε τη δωροδοκία, την ασωτία και τη γραφειοκρατία μεταξύ του μόνιμου προσωπικού του ΚΚΚ. Μερικοί διεφθαρμένοι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. εκτελέστηκαν. Αμέσως μετά, το Κ.Κ.Κ. απέδωσε τη δωροδοκία των ανώτερων κυβερνητικών υπαλλήλων του στον πειρασμό από

τους κεφαλαιοκράτες. Έτσι, η «εκστρατεία των πέντε στόχων» ενάντια στη δωροδοκία, στη φορολογική διαφυγή, στην κλοπή της κρατικής ιδιοκτησίας, στα κακοχτισμένα κτήρια και στην κατασκοπεία των κρατικών οικονομικών πληροφοριών ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1952.

Η «εκστρατεία των πέντε στόχων» ήταν ουσιαστικά κλοπή της ιδιοκτησίας των κεφαλαιοκρατών ή μάλλον δολοφονία των κεφαλαιοκρατών για τα χρήματά τους. Ο Τσεν Γι, δήμαρχος της Σαγκάης εκείνη την περίοδο, δεχόταν αναφορές στον καναπέ με ένα φλιτζάνι τσάι κάθε νύχτα. Ρωτούσε ήρεμος: «Πόσους αλεξιπτωτιστές έχουμε σήμερα;», δηλαδή «πόσοι επιχειρηματίες πήδησαν από ψηλά κτήρια για να αυτοκτονήσουν;» Κανένας από τους κεφαλαιοκράτες δεν μπορούσε να γλιτώσει από την «εκστρατεία των πέντε στόχων». Τους ζητούσαν να πληρώσουν «διαφυγόντες» φόρους όπως στην αρχή της περιόδου Γκουανγκ-Σου (1875-1908) στη δυναστεία Τσινγκ (1644-1911) όταν καθιερώθηκε αρχικά η εμπορική αγορά της Σαγκάης. Οι κεφαλαιοκράτες δεν είχαν πιθανόν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν τέτοιους «φόρους» ακόμη και με όλη την περιουσία τους. Δεν είχαν άλλη επιλογή από το να βάλουν τέλος στη ζωή τους, αλλά δεν τολμούσαν να πέσουν στον ποταμό Χουανγκπού, γιατί αν δεν βρίσκονταν τα σώματά τους, το Κ.Κ.Κ. θα τους κατηγορούσε για φυγή στο Χονγκ Κονγκ, και τα μέλη των οικογενειών τους θα θεωρούνταν ακόμα υπεύθυνα για την καταβολή των φόρων. Αντ' αυτού, πηδούσαν από ψηλά κτήρια, αφήνοντας ένα πτώμα, ώστε το Κ.Κ.Κ. να έχει απόδειξη του θανάτου τους. Λέγεται ότι οι άνθρωποι δεν τολμούσαν να περπατήσουν δίπλα σε ψηλά κτήρια στη Σαγκάη εκείνη την περίοδο φοβούμενοι μήπως τους πλακώσουν άνθρωποι που έπεφταν από πάνω.

Σύμφωνα με το βιβλίο *Facts of the Political Campaigns after the Founding of the People's Republic of China*, που εκδόθηκε το 1996 από τέσσερις κυβερνητικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένου του Ερευνητικού Κέντρου Ιστορίας του Κ.Κ.Κ., κατά τη διάρκεια της «Εκστρατείας των τριών στόχων» και της «Εκστρατείας των πέντε στόχων», περισσότεροι από 323.100 άνθρωποι συνελήφθησαν και πάνω από 280 αυτοκτόνησαν ή εξαφανίστηκαν. Στην εκστρατεία κατά του Χου Φενγκ το 1955, πάνω από 5.000 ενοχοποιήθηκαν, πάνω από 500 συνελήφθησαν, πάνω από 60 αυτοκτόνησαν και 12 πέθαναν από ατύχημα αίτια. Στην επόμενη «καταστολή των αντεπαναστατών», πάνω από 21.300 άνθρωποι εκτελέστηκαν και πάνω από 4.300 αυτοκτόνησαν ή εξαφανίστηκαν¹⁰.

Η μεγάλη πείνα

Οι περισσότεροι θάνατοι καταγράφηκαν κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πείνας στην Κίνα αμέσως μετά το «Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός»¹¹. Το άρθρο «Μεγάλη Πείνα» στο βιβλίο *Historical Records of the People's Republic of China* αναφέρει: «Ο αριθμός ατύχημων θανάτων και μειωμένων γεννήσεων από το 1959 ως το 1961 υπολογίζεται περίπου σε 40 εκατομμύρια... Με την μείωση του πληθυσμού της Κίνας κατά 40 εκατομμύρια, πιθανόν να είναι η μεγαλύτερη πείνα παγκοσμίως σε αυτόν τον αιώνα»¹².

Η Μεγάλη Πείνα κακώς ονομάστηκε από το Κ.Κ.Κ. «τρίχρονη φυσική καταστροφή». Στην πραγματικότητα, εκείνα τα τρία χρόνια επικρατούσαν ευνοϊκές καιρικές συνθήκες χωρίς

¹⁰ Απόσπασμα βιβλίου δημοσιευμένο στο περιοδικό *Chengming*, με έδρα το Χονγκ Κονγκ (www.chengmingmag.com), τεύχος Οκτωβρίου, 1996.

¹¹ Το Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός (1958-1960) ήταν μια εκστρατεία του Κ.Κ.Κ. για να ενισχύσει τις βιομηχανίες της Κίνας, ιδιαίτερα τη χαλυβουργία. Θεωρείται ευρέως ως μεγάλη οικονομική καταστροφή.

¹² Δημοσιεύτηκε τον Φεβρουάριο του 1994, εκδόσεις *Red Flag Publishing House*.

καθόλου μαζικές φυσικές καταστροφές όπως πλημμύρα, ξηρασία, τυφώνας, τσουνάμι, σεισμός, παγετός, χαλάζι ή ακρίδες. Η «καταστροφή» προκλήθηκε εξ ολοκλήρου από τον άνθρωπο. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός απαιτούσε καθένας στην Κίνα να ασχοληθεί με τη σιδηρουργία, αναγκάζοντας τους αγρότες να εγκαταλείψουν τις σοδειές τους. Πέρα από αυτό, οι αξιωματούχοι σε κάθε περιοχή κλιμάκωσαν τις αξιώσεις τους στην απόδοση των καλλιεργειών. Ο Χε Γι-Ραν, ο πρώτος γραμματέας της Επιτροπής Κόμματος του νομαρχιακού διαμερίσματος Λιουτζόου, κατασκεύασε μόνος του τη συγκλονιστική παραγωγή «65.000 χιλιόγραμμων ρυζιού ορυζώνα ανά “μου”¹³» στο νομό Χουαντζιάνγκ. Αυτό ήταν αμέσως μετά την ολομέλεια του Λουσάν, όταν η «αντιδεξιά κίνηση» του Κ.Κ.Κ. διαδόθηκε σε ολόκληρη τη χώρα. Προκειμένου να καταδειχθεί ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν σωστό, οι συγκομιδές απαλλοτριώθηκαν από την κυβέρνηση ως μια μορφή φορολογίας για αυτό το υπέρογκο ποσοστό παραγωγής. Συνεπώς, τα δελτία τροφίμων σιταριού, οι σπόροι και τα βασικά τρόφιμα των αγροτών όλα δημεύθηκαν. Όταν η απαίτηση αυτή δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί ξανά, οι αγρότες κατηγορούνταν ότι έκρυβαν τις συγκομιδές τους.

Ο Χε Γι-Ραν είπε κάποτε ότι πρέπει να προσπαθήσουν να πάρουν την πρώτη θέση στον ανταγωνισμό για υψηλότερη παραγωγή ανεξάρτητα από το πόσοι άνθρωποι θα πέθαιναν στο Λιουτζόου. Μερικοί αγρότες στερήθηκαν τα πάντα, κρατώντας μόνο μερικές χούφτες ρύζι που έκρυβαν στη λεκάνη της τουαλέτας. Η επιτροπή του Κόμματος στην περιοχή Σουνλέ, στο νομό Χουαντζιάνγκ έδωσε την εντολή να απαγορεύεται ακόμη και το μαγείρεμα, αποτρέποντας τους αγρότες να καταναλώνουν τις σοδιές. Οι πολιτοφύλακες περιπολούσαν όλη νύχτα. Εάν έβλεπαν να βγαίνει φως από φωτιά, έκαναν επιδρομή και έρευνα. Πολλοί αγρότες δεν τολμούσαν ούτε να μαγειρέψουν εδώδιμα αγριόχορτα ή φλοιούς, και πέθαιναν από την πείνα.

Ιστορικά, σε περιόδους πείνας, η κυβέρνηση παρείχε κουάκερ ρυζιού, διένειμε τις συγκομιδές και έδινε τη δυνατότητα στα θύματα να γλιτώσουν από την πείνα. Το Κ.Κ.Κ., εντούτοις, θεώρησε την αποφυγή της πείνας ντροπή για το γόητρο του Κόμματος, και διέταξε τους πολιτοφύλακες να βάλουν οδοφράγματα για να αποτρέψουν τα θύματα να γλιτώσουν την πείνα. Όταν οι αγρότες έφτασαν από την πείνα να αρπάζουν δημητριακά από τις αποθήκες σιταριού, το Κ.Κ.Κ. διέταξε να ανοίξουν πυρ κατά του πλήθους για να καταστείλει τη λεηλασία. Έπειτα ονόμασε εκείνους που σκοτώθηκαν αντεπαναστατικά στοιχεία. Μεγάλος αριθμός αγροτών πέθαναν από την πείνα σε πολλές επαρχίες, συμπεριλαμβανομένων των επαρχιών Γκανσού, Σάντονγκ, Χενάν, Άνχουϊ, Χούμπεϊ, Χουνάν, Σιτσουάν και Γκουανγκσί. Ακόμα, οι πεινασμένοι αγρότες αναγκάστηκαν να συμμετέχουν σε εργασίες άρδευσης, στην κατασκευή φραγμάτων και στη σιδηρουργία. Πολλοί έπεφταν κάτω από την εξάντληση όταν εργάζονταν και δεν ξανασηκώνονταν ποτέ. Στο τέλος, εκείνοι που έμεναν ζωντανοί δεν είχαν δύναμη ούτε τους νεκρούς να θάψουν. Πολλά χωριά έσβησαν εντελώς, αφού οι οικογένειες πέθαιναν από την πείνα η μια μετά την άλλη.

Σε σοβαρότερες περιόδους πείνας στην ιστορία της Κίνας πριν από το Κ.Κ.Κ., υπήρξαν περιπτώσεις στις οποίες οι οικογένειες αντάλλασσαν τα παιδιά τους και τα έτρωγαν, αλλά κανένας δεν έφαγε ποτέ τα δικά του παιδιά. Υπό την κυριαρχία του Κ.Κ.Κ., εντούτοις, άνθρωποι κατέληγαν να τρώνε εκείνους που πέθαιναν, να κανιβαλίζουν εκείνους που τρέπονταν σε φυγή από άλλες περιοχές, και ακόμη να σκοτώνουν και να τρώνε τα ίδια τους τα παιδιά. Ο συγγραφέας Σα Τσινγκ απεικόνισε αυτή τη σκηνή στο βιβλίο του *Yi Xi Da Di Wan (An Obscure Land of Bayou – Μια σκοτεινή γη του βάλτου)*: «Στην οικογένεια ενός αγρότη, ένας πατέρας έμεινε μόνο με το γιο και την κόρη του κατά τη διάρκεια της Μεγάλης

¹³ Κινεζική μονάδα μέτρησης εδάφους. 1 “μου” = 0,165 στρέμματα.

Πείνας. Μια ημέρα, ο πατέρας έδωξε την κόρη από το σπίτι. Όταν επέστρεψε, δεν μπορούσε να βρει το μικρότερο αδελφό της, αλλά είδε άσπρο λάδι να επιπλέει στο καζάνι και έναν σωρό κόκαλα δίπλα στη σόμπα. Αρκετές ημέρες αργότερα, ο πατέρας πρόσθεσε περισσότερο νερό στο δοχείο, και κάλεσε την κόρη του να έρθει πιο κοντά. Το κορίτσι φοβόταν, και παρακάλεσε τον πατέρα του έξω από την πόρτα: “Μπαμπά, σε παρακαλώ μη με φας. Μπορώ να μαζεύω καυσόξυλα και να σου μαγειρεύω. Εάν με φας, κανένας άλλος δεν θα το κάνει αυτό για σένα”».

Η τελική έκταση και ο αριθμός τραγωδιών όπως η παραπάνω είναι άγνωστοι. Το Κ.Κ.Κ. τις παραποίησε παρουσιάζοντάς τες σαν μια μεγαλειώδη δόξα, υποστηρίζοντας ότι οδηγούσε το λαό να αντιμετωπίσει με θάρρος τις «φυσικές καταστροφές» και συνέχισε να επαινεί τον εαυτό του ως «μεγάλο, λαμπρό και σωστό».

Μετά τη συνεδρίαση της ολομέλειας στο Λουσάν το 1959, ο στρατηγός Πενγκ Ντε-Χουάι αποποιήθηκε της εξουσίας του για να μιλήσει ανοιχτά υπέρ του λαού. Μια ομάδα κυβερνητικών υπαλλήλων και στελεχών που τόλμησαν να πουν την αλήθεια αποπέμφθηκαν από τις θέσεις τους, τέθηκαν υπό κράτηση ή έγινε έρευνα για αυτούς. Ύστερα από αυτό, κανείς δεν τόλμούσε να πει την αλήθεια. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πείνας, αντί να λένε την αλήθεια, οι άνθρωποι απέκρυπταν την αλήθεια σχετικά με τους θανάτους από την πείνα, προκειμένου να προστατέψουν τις θέσεις τους. Η επαρχία Γκανσού αρνήθηκε ακόμη και την επισιτιστική βοήθεια από την επαρχία Σαανσί, με τον ισχυρισμό ότι η Γκανσού είχε πολύ μεγάλο πλεόνασμα τροφίμων.

Αυτή η Μεγάλη Πείνα ήταν επίσης μια δοκιμή καταλληλότητας για τα στελέχη του ΚΚΚ. Σύμφωνα με τα κριτήρια του Κ.Κ.Κ., τα στελέχη που είχαν αντισταθεί στο να πουν την αλήθεια παρά τις δεκάδες εκατομμύρια θανάτους από την πείνα ήταν βεβαίως «κατάλληλα». Με αυτή τη δοκιμή, το Κ.Κ.Κ. θεωρούσε ότι πλέον τίποτα, είτε ανθρώπινα συναισθήματα είτε θεϊκές αρχές, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει συνειδησιακό βάρος που θα απέτρεπε αυτά τα στελέχη από το να ακολουθήσουν τη γραμμή του Κόμματος. Μετά τη Μεγάλη Πείνα, οι αρμόδιοι επαρχιακοί υπάλληλοι συμμετείχαν μόνο στην τυπικότητα της αυτοκριτικής. Ο Λι Τζινγκ-Τσουάν, γραμματέας του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Σιτσουάν όπου εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν από την πείνα, προήχθη στη θέση του πρώτου γραμματέα του γραφείου νοτιοδυτικής περιφέρειας του ΚΚΚ.

Από την Πολιτιστική Επανάσταση και τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν στο Φάλουν Γκονγκ

Η Πολιτιστική Επανάσταση προωθήθηκε τυπικά στις 16 Μαΐου 1966 και διάρκεσε έως το 1976. Αυτή η περίοδος χαρακτηρίστηκε «δεκαετής καταστροφή» ακόμη και από το ίδιο το ΚΚΚ. Αργότερα σε μια συνέντευξη σε έναν Γιουγκοσλάβο δημοσιογράφο, ο Χου Γιάο-Μπανγκ, πρώην γενικός γραμματέας του Κόμματος είπε: «Εκείνη την περίοδο σχεδόν 100 εκατομμύρια άνθρωποι ενοχοποιήθηκαν, δηλαδή το 1/10 του πληθυσμού της Κίνας».

Το βιβλίο *Facts of the Political Campaigns after the Founding of the People's Republic of China* (Γεγονότα των πολιτικών εκστρατειών μετά την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας) ανέφερε ότι «τον Μάιο του 1984, ύστερα από 31 μήνες εντατικής έρευνας, επαλήθευσης και επανυπολογισμού από την Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Κ., οι αριθμοί σχετικά με την Πολιτιστική Επανάσταση ήταν: πάνω από 4.2 εκατομμύρια άνθρωποι τέθηκαν υπό κράτηση και έγινε έρευνα για αυτούς, πάνω από 1.728.000 άνθρωποι πέθαναν από

αφύσικα αίτια, πάνω από 135.000 άνθρωποι χαρακτηρίστηκαν αντεπαναστάτες και εκτελέστηκαν, πάνω από 237.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν, πάνω από 7.030.000 έμειναν ανάπηροι από τις ένοπλες επιθέσεις και 71.200 οικογένειες καταστράφηκαν». Οι στατιστικές που συλλέχθηκαν από τα αρχεία των νομών δείχνουν ότι 7.730.000 άνθρωποι πέθαναν από αφύσικα αίτια στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης.

Εκτός του ότι οι άνθρωποι ξυλοκοπούνταν μέχρι θανάτου, η αρχή της Πολιτιστικής Επανάστασης προκάλεσε επίσης ένα κύμα αυτοκτονιών. Πολλοί διάσημοι διανοούμενοι, συμπεριλαμβανομένων των Λάο Σε, Φου Λέι, Τζιαν Μπο-Τζαν, Γου Χαν και Τσου Αν-Πινγκ, όλοι τερμάτισαν τη ζωή τους στην αρχή της Πολιτιστικής Επανάστασης.

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν η πιο φρενήρης ακραία αριστερή περίοδος στην Κίνα. Οι δολοφονίες έγιναν ένας ανταγωνιστικός τρόπος να εκτεθεί η επαναστατική θέση κάποιου, έτσι η σφαγή των «ταξικών εχθρών» ήταν εξαιρετικά σκληρή και βάνουση.

Η πολιτική «της μεταρρύθμισης και του ανοίγματος» προώθησε ιδιαίτερα τη ροή των πληροφοριών, η οποία κατέστησε δυνατό για πολλούς ξένους δημοσιογράφους να επιβεβαιώσουν τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989 και αναφορές που έδειχναν τανκ να καταδιώκουν και να συντρίβουν φοιτητές πανεπιστημίων.

Δέκα χρόνια αργότερα, στις 20 Ιουλίου 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν άρχισε την καταστολή του Φάλουν Γκονγκ. Μέχρι το τέλος του 2002, εσωτερικές πληροφορίες από κυβερνητικές πηγές στην ηπειρωτική Κίνα επιβεβαίωσαν την συγκάλυψη πάνω από 7.000 θανάτων στα κρατητήρια, στα στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων, στις φυλακές και στα ψυχιατρεία, με μέσο όρο επτά νεκρούς ημερησίως.

Σήμερα το Κ.Κ.Κ. τείνει να σκοτώνει πολύ λιγότερο απ' ό,τι στο παρελθόν όπου δολοφονούνταν εκατομμύρια ή δεκάδες εκατομμύρια. Υπάρχουν δύο σημαντικοί λόγοι για αυτό. Αφενός, το Κόμμα έχει στρεβλώσει το νου του κινεζικού λαού με τον πολιτισμό του Κόμματος, ώστε τώρα είναι πιο ενδοτικοί και κυνικοί. Αφετέρου, λόγω της υπερβολικής δωροδοκίας και της κατάχρησης των υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ., η κινεζική οικονομία έχει γίνει ένας «τύπος οικονομίας από μετάγγιση», και εξαρτάται ουσιαστικά από το ξένο κεφάλαιο για την οικονομική της ανάπτυξη και την κοινωνική σταθερότητα. Το Κ.Κ.Κ. θυμάται ζωντανά τις οικονομικές κυρώσεις που ακολούθησαν τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν, και ξέρει ότι οι ανοικτές δολοφονικές ενέργειες θα οδηγούσαν σε απόσυρση του ξένου κεφαλαίου, γεγονός που θα έβαζε σε κίνδυνο το ολοκληρωτικό καθεστώς του.

Εντούτοις, το Κ.Κ.Κ. ποτέ δεν σταμάτησε τις σφαγές στο παρασκήνιο, αλλά το σημερινό Κ.Κ.Κ. δεν κάνει καμία προσπάθεια να κρύψει τις αιματηρές αποδείξεις.

II. Εξαιρετικά σκληροί τρόποι

Όλα όσα κάνει το Κ.Κ.Κ. εξυπηρετούν έναν και μόνο σκοπό: το κέρδος και τη διατήρηση της εξουσίας. Η δολοφονία είναι ένας πολύ σημαντικός τρόπος για να διατηρηθεί το Κ.Κ.Κ. στην εξουσία. Όσο περισσότεροι άνθρωποι σκοτώνονταν και όσο σκληρότερες οι δολοφονίες, τόσο μεγαλύτερη η δυνατότητά του να τρομοκρατεί. Τέτοιος τρόμος άρχισε πριν από το Σινο-ιαπωνικό πόλεμο.

Σφαγή στη βόρεια Κίνα κατά τη διάρκεια του Σινο-ιαπωνικού πολέμου

Όταν συνέστηνε το βιβλίο *Enemy Within* του Πατέρα Ρέυμοντ Τζ. ντε Τζέγκερ και της Ιρίν Κόρμπαλλω Κουν¹⁴, ο πρώην Πρόεδρος των Η.Π.Α. Χούβερ σχολίασε ότι εξέθετε τον αποκάλυπτο τρόπο των κομμουνιστικών κινήσεων. Θα το σύστηνε σε όποιον ήταν πρόθυμος να αντιληφθεί μια τέτοια κακή δύναμη σε αυτόν τον κόσμο.

Σε αυτό το βιβλίο, ο ντε Τζέγκερ εξιστορούσε πώς το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιούσε τη βία για να τρομοκρατεί τον κόσμο ώστε να υποταχθεί σε αυτό. Για παράδειγμα, μια μέρα το Κ.Κ.Κ. απαίτησε να πάνε όλοι στην πλατεία στο χωριό. Οι δάσκαλοι οδήγησαν τα παιδιά από το σχολείο στην πλατεία. Ο σκοπός της συγκέντρωσης ήταν να παραστούν στη δολοφονία δεκατριών νεαρών πατριωτών ανδρών. Αφότου αναγγέλθηκαν οι κατασκευασμένες κατηγορίες ενάντια στα θύματα, το Κ.Κ.Κ. διέταξε την τρομαγμένη δασκάλα να καθοδηγήσει τα παιδιά να τραγουδήσουν πατριωτικά τραγούδια. Στη σκηνή δεν εμφανίζονταν ανάμεσα στα τραγούδια χορευτές, αλλά ένας εκτελεστής με ένα αιχμηρό μαχαίρι στα χέρια του. Ο εκτελεστής ήταν ένας άγριος, γερός νέος κομμουνιστής στρατιώτης με δυνατά χέρια. Ο στρατιώτης πήγε πίσω από το πρώτο θύμα, σήκωσε γρήγορα το μεγάλο αιχμηρό μαχαίρι και το κατέβασε προς τα κάτω, και το πρώτο κεφάλι έπεσε στο έδαφος. Το αίμα πετάχτηκε σαν πίδακας, καθώς το κεφάλι κύλησε στο έδαφος. Το υστερικό τραγούδι των παιδιών μετατράπηκε σε χασοτικές κραυγές και κλάματα. Η δασκάλα κράτησε το ρυθμό, προσπαθώντας να συνεχιστεί το τραγούδι. Τα καμπανάκι της δασκάλας ακουγόταν να ηχεί ξανά και ξανά στο χάος.

Ο εκτελεστής χτύπησε 13 φορές, και 13 κεφάλια έπεσαν στο έδαφος. Έπειτα από αυτό, ήρθαν πολλοί κομμουνιστές στρατιώτες, άνοιξαν τα στήθη των θυμάτων και έβγαλαν έξω τις καρδιές τους για φαγοπότι. Όλη αυτή η βιαιότητα έλαβε χώρα μπροστά στα παιδιά. Τα παιδιά γλώμιασαν από τον τρόμο, και μερικά έκαναν εμετό. Η δασκάλα επέπληξε τους στρατιώτες, και στοίχισε τα παιδιά για την επιστροφή στο σχολείο.

Ύστερα από αυτό, ο πατέρας ντε Τζέγκερ έβλεπε συχνά παιδιά να εξαναγκάζονται να παρίστανται σε δολοφονίες. Τα παιδιά συνήθισαν τις αιματηρές σκηνές και αναισθητοποιούνταν στις δολοφονίες. Μερικά άρχισαν ακόμη και να τις απολαμβάνουν με ενθουσιασμό.

Όταν το Κ.Κ.Κ. θεώρησε ότι μια απλή δολοφονία δεν προκαλούσε πλέον τρόμο και δεν ήταν αρκετά διεγερτική, εφηύρε κάθε είδους σκληρό βασανιστήριο. Για παράδειγμα, ανάγκαζε κάποιον να καταπιεί πολύ αλάτι χωρίς να τον αφήνει να πει καθόλου νερό – το θύμα υπέφερε μέχρι που πέθαινε από τη δίψα. Επίσης, έγδυνε κάποιον και τον ανάγκαζε να κυλήσει το σώμα του πάνω σε σπασμένα γυαλιά, ή δημιουργούσε μια τρύπα σε έναν παγωμένο ποταμό το χειμώνα, κι έπειτα έριχνε το θύμα στην τρύπα –το θύμα είτε πάγωνε και πέθαινε είτε πνιγόταν.

Ο ντε Τζέγκερ έγραψε ότι ένα μέλος του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Σανσί εφηύρε φοβερά βασανιστήρια. Μια ημέρα όταν περιφερόταν στην πόλη, σταμάτησε μπροστά από ένα εστιατόριο και κοίταζε επίμονα ένα μεγάλο καζάνι. Αργότερα αγόρασε διάφορα πελώρια καζάνια, και συνέλαβε αμέσως μερικούς ανθρώπους που ήταν ενάντια στο κομμουνιστικό Κόμμα. Κατά τη διάρκεια της εσπευσμένης δοκιμής, γέμισε με νερό τα καζάνια και τα έβαλε να βράσουν. Τρία θύματα ήταν γυμνά και τα έριξαν μέσα για να βράσουν μέχρι θανάτου. Στο

¹⁴ De Jaegher, Raymond J., *Enemy Within*. Guild Books, Catholic Polls, Incorporated (1968).

Πίνγκσαν, ο ντε Τζέγκερ επιβεβαίωσε ότι ένας πατέρας γδάρθηκε ζωντανός. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. ανάγκασαν το γιο του να παρίσταται και να συμμετέχει στα απάνθρωπα βασανιστήρια, για να δει τον πατέρα του να πεθαίνει με βασανιστικό πόνο και να ακούει τις κραυγές του. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. έχυσαν ξίδι και οξύ επάνω στο σώμα του πατέρα και έπειτα ξεφλούδισαν όλο του το δέρμα. Άρχισαν από την πλάτη, κατόπιν τους ώμους και σύντομα έφυγε το δέρμα από ολόκληρο το σώμα του, αφήνοντας άθικτο μόνο το δέρμα στο κεφάλι. Ο πατέρας του πέθανε σε λίγα λεπτά.

Ο Κόκκινος Τρόμος κατά τη διάρκεια του «κόκκινου Αυγούστου» και του κανιβαλισμού στην επαρχία Γκουανγκσί

Αφότου κέρδισε τον απόλυτο έλεγχο της χώρας, το Κ.Κ.Κ. δεν έβαλε τέλος στην άσκηση βίας του. Κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, αυτή η βία έγινε χειρότερη.

Στις 18 Αυγούστου 1966, ο Μάο συναντήθηκε με αντιπροσώπους της Ερυθροφρουράς στον πύργο της πλατείας Τιενανμέν. Η Σονγκ Μπιν-Μπιν, κόρη του κομμουνιστή ηγέτη Σονγκ Ρεν-Τσιονγκ, έβαλε στον Μάο ένα περιβραχιόνιο με το έμβλημα της Ερυθροφρουράς. Όταν ο Μάο έμαθε το όνομα της Σονγκ Μπιν-Μπιν, που σημαίνει ήρεμος και ευγενικός, είπε: «Χρειαζόμαστε περισσότερη βία». Η Σονγκ έκτοτε άλλαξε το όνομά της σε Σονγκ Γιαο-Γου (που σημαίνει «θέλω βία»).

Οι βίαιες ένοπλες επιθέσεις σύντομα επεκτάθηκαν σε ολόκληρη τη χώρα. Η νεότερη γενεά που εκπαιδεύτηκε στον κομμουνιστικό αθεϊσμό δεν είχε κανένα φόβο ή ανησυχία. Υπό την άμεση ηγεσία του Κ.Κ.Κ. και υπό τις οδηγίες του Μάο, οι Ερυθροφρουροί, όντας φανατικοί, ανίδεοι και υπεράνω του νόμου οι ίδιοι, άρχισαν να χτυπούν τον κόσμο και να λεηλατούν σπίτια σε εθνικό επίπεδο. Σε πολλές περιοχές, οι «πέντε μαύρες τάξεις» (γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιοί) και τα μέλη των οικογενειών τους ξεριζώθηκαν σύμφωνα με μια πολιτική γενοκτονίας. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν ο νομός Ντασίνγκ κοντά στο Πεκίνο, όπου από τις 27 Αυγούστου έως την 1η Σεπτεμβρίου του 1966, συνολικά 325 άνθρωποι σκοτώθηκαν σε 48 κολεκτίβες των 13 ατόμων. Ο μεγαλύτερος που σκοτώθηκε ήταν 80 χρονών και ο μικρότερος μόνο 38 ημερών. Είκοσι δύο ολόκληρες οικογένειες ξεκληρίστηκαν.

Ο ξυλοδαρμός μέχρι θανάτου ήταν μια συνηθισμένη σκηνή. Στην οδό Σάταν, μια ανδρική ομάδα Ερυθροφρουρών βασάνισε μια ηλικιωμένη γυναίκα με μεταλλικές αλυσίδες και δερμάτινες ζώνες, μέχρι που εκείνη δεν μπορούσε να κινηθεί πια, και κατόπιν μια γυναικεία ομάδα Ερυθροφρουράς πήδησε στο σώμα της πατώντας δυνατά στο στομάχι της. Η ηλικιωμένη γυναίκα πέθανε επί τόπου... Κοντά στο Τσονγκγουενμένγκ, όταν η Ερυθροφρουρά έψαχνε το σπίτι της συζύγου ενός «γαιοκτήμονα», ανάγκασε κάθε γείτονα να φέρει ένα δοχείο με βραστό νερό και το έριξαν μέσα από τον γιακά της ηλικιωμένης κυρίας έως ότου το σώμα της κάηκε. Αρκετές ημέρες αργότερα, η ηλικιωμένη κυρία βρέθηκε νεκρή στο δωμάτιο, με το σώμα της καλυμμένο από σκουλήκια... Υπήρχαν πολλοί διαφορετικοί τρόποι δολοφονίας, συμπεριλαμβανομένου του χτυπήματος με ρόπαλα μέχρι θανάτου, του τεμαχισμού με δρεπάνια και του στραγγαλισμού με σχοινιά... Ο τρόπος να σκοτώνουν μωρά ήταν ο πιο βάνανσος: «ο δολοφόνος πάτησε πάνω στο ένα πόδι του μωρού και τράβηξε το άλλο πόδι, σχίζοντας το μωρό στη μέση» (*Investigation of Daxing Massacre* του Γιου Λουο-Γουέν)¹⁵.

¹⁵ Η Σφαγή στο Ντασίνγκ συνέβη τον Αύγουστο του 1966 κατά την αλλαγή του γραμματέα του Κόμματος του Πεκίνου. Εκείνη την περίοδο, έγινε μια ομιλία του υπουργού Δημοσίας Ασφαλείας, Σιε Φου-Τζί, σε μια συνεδρίαση με το Γραφείο Δημοσίας Ασφαλείας του Πεκίνου για ουδεμία επέμβαση

Ο κανιβαλισμός στο Γκουανγκσί ήταν ακόμα πιο απάνθρωπος από τη σφαγή στο Ντασίνγκ. Ο Τζενγκ Ι, συγγραφέας του βιβλίου *Scarlet Memorial*, περιέγραψε ότι ο κανιβαλισμός εξελισσόταν σε τρία στάδια¹⁶.

Το πρώτο ήταν το αρχικό στάδιο, όταν ο τρόμος ήταν συγκαλυμμένος και θλιβερός. Τα αρχεία των νομών τεκμηρίωσαν μια χαρακτηριστική σκηνή: τα μεσάνυχτα, οι δολοφόνοι ανίχνευαν για να βρουν το θύμα τους και να το ανοίξουν για να αφαιρέσουν την καρδιά και το συκώτι του. Επειδή ήταν άπειροι και φοβισμένοι, έπαιρναν τον πνεύμονά του κατά λάθος, τον οποίο κατόπιν έπρεπε να επιστρέψουν. Μόλις μαγείρευαν την καρδιά και το συκώτι, μερικοί άνθρωποι έφερναν ποτό από το σπίτι, κάποιιο έφερναν καρυκεύματα, και έπειτα όλοι οι δολοφόνοι έτρωγαν τα ανθρώπινα όργανα σιωπηλά υπό το φως της φωτιάς στο φούρνο.

Το δεύτερο στάδιο ήταν η κορύφωση, όταν ο τρόμος έγινε πλέον ανοικτός και δημόσιος. Σε αυτό το στάδιο, παλαιμάχοι δολοφόνοι, που είχαν πείρα στο πώς να αφαιρούν τις καρδιές και τα συκώτια ενώ το θύμα ήταν ακόμα ζωντανό, δίδασκαν και σε άλλους, τελειοποιώντας τις τεχνικές τους. Για παράδειγμα, όταν άνοιγαν ένα ζωντανό άτομο, οι δολοφόνοι χρειαζόταν απλώς να κάνουν έναν σταυρό στην κοιλιά του θύματος, να πατήσουν στο σώμα του (εάν το θύμα ήταν δεμένο σε δέντρο, οι δολοφόνοι θα χτυπούσαν το χαμηλότερο μέρος της κοιλιάς του με το γόνατο), και η καρδιά και τα άλλα όργανα απλώς θα έβγαιναν έξω. Ο επικεφαλής δολοφόνος δικαιούταν την καρδιά, το συκώτι και τα γεννητικά όργανα, ενώ οι άλλοι θα έπαιρναν ό,τι απέμεινε. Όμως αυτές οι τραγικές σκηνές εξωραϊστήκαν με σημαίες και συνθήματα.

Το τρίτο στάδιο ήταν σκέτη παράνοια. Ο κανιβαλισμός έγινε μια μαζική διαδεδομένη κίνηση. Στο νομό Γουσιουέν, σαν άγρια σκυλιά που τρώνε πτώματα κατά τη διάρκεια μιας επιδημίας, οι άνθρωποι έτρωγαν μετά μανίας άλλους ανθρώπους. Συχνά τα θύματα πρώτα «επικρίνονταν δημόσια», γεγονός που πάντα που ακολουθούσαν από δολοφονία, και έπειτα κανιβαλίζονταν. Μόλις το θύμα έπεφτε στο έδαφος, νεκρό ή ζωντανό, οι άνθρωποι έβγαζαν έξω τα μαχαίρια που είχαν μαζί τους και περιέβαλλαν το θύμα, κόβοντας οποιοδήποτε μέρος του σώματος μπορούσαν. Σε αυτή τη φάση, οι απλοί πολίτες όλοι συμμετείχαν στον κανιβαλισμό. Ο τυφώνας της «πάλης των τάξεων» πήρε μακριά οποιαδήποτε αίσθηση αμαρτίας και ανθρωπιάς από το μυαλό των ανθρώπων. Ο κανιβαλισμός διαδόθηκε όπως μια επιδημία, και οι άνθρωποι απολάμβαναν τις κανιβαλιστικές γιορτές. Οποιοδήποτε μέρος του ανθρώπινου σώματος ήταν φαγώσιμο, συμπεριλαμβανομένης της καρδιάς, του κρέατος, του συκωτιού, των νεφρών, των αγκώνων, των ποδιών και των τενόντων. Τα ανθρώπινα σώματα μαγειρεύονταν με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, όπως βράσιμο, βράσιμο στον ατμό, τηγάνισμα, ψήσιμο και ψήσιμο στα κάρβουνα... Οι άνθρωποι έπιναν ποτό ή κρασί και έπαιζαν παιχνίδια τρώγοντας ανθρώπινα σώματα. Κατά τη διάρκεια της κορύφωσης αυτής της κίνησης, ακόμη και το κυλικείο του υψηλότερου κυβερνητικού οργανισμού, η Επαναστατική Επιτροπή του νομού Γουσιουέν, πρόσφερε ανθρώπινα πιάτα.

Οι αναγνώστες δεν πρέπει να σκεφτούν εσφαλμένα ότι ένα τέτοιο πανηγύρι κανιβαλισμού

στις ενέργειες των Ερυθροφρουρών ενάντια στις «πέντε μαύρες τάξεις». Αυτή η ομιλία αναμεταδόθηκε σύντομα σε μια συνεδρίαση της Μόνιμης Επιτροπής του Γραφείου Δημοσίας Ασφαλείας του Ντασίνγκ. Μετά τη συνεδρίαση, το Γραφείο Δημοσίας Ασφαλείας ανέλαβε αμέσως δράση και έκανε ένα πλάνο για να υποκινήσει τις μάζες στο Ντασίνγκ να σκοτώσουν τις «πέντε μαύρες τάξεις».

¹⁶ Τζενγκ Ι, *Scarlet Memorial* (Ταϊπέι: Κινεζικός Τηλεοπτικός Εκδοτικός Οίκος, 1993). Αυτό το βιβλίο είναι επίσης διαθέσιμο στα Αγγλικά: *Scarlet Memorial: Tales of Canibalism in Modern China*, Ι Τζενγκ (Υί Zheng), μετάφραση-επιμέλεια Τ. Π. Σάουμ (Boulder, Colorado: Westview Type, 1998.)

ήταν καθαρά μια ανοργάνωτη συμπεριφορά του λαού. Το Κ.Κ.Κ. ήταν μια ολοκληρωτική οργάνωση που έλεγχε κάθε κύτταρο της κοινωνίας. Χωρίς την ενθάρρυνση και το χειρισμό του Κ.Κ.Κ., η κίνηση κανιβαλισμού σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούσε να συμβεί.

Ένα τραγούδι γραμμένο από το Κ.Κ.Κ. και εγκωμιαστικό του ίδιου λέει: «Η παλιά κοινωνία¹⁷ μετέτρεψε τους ανθρώπους σε φαντάσματα, η νέα κοινωνία μετέτρεψε τα φαντάσματα σε ανθρώπους». Εντούτοις, αυτές οι δολοφονίες και οι κανιβαλιστικές γιορτές μάς λένε ότι το Κ.Κ.Κ. μπορούσε να μετατρέψει έναν άνθρωπο σε τέρας ή διάβολο, επειδή το ίδιο το Κ.Κ.Κ. είναι σκληρότερο από οποιοδήποτε τέρας ή διάβολο.

Δίωξη του Φάλουν Γκονγκ

Καθώς ο λαός στην Κίνα περνάει στην εποχή των υπολογιστών και των διαστημικών ταξιδιών, και μπορεί να μιλήσει ιδιαιτέρως για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ελευθερία και τη δημοκρατία, πολλοί άνθρωποι σκέφτονται ότι οι ανατριχιαστικές και φρικιαστικές αγριότητες ανήκουν στο παρελθόν. Το Κ.Κ.Κ. έχει φορέσει τον πολιτικό του μανδύα και είναι έτοιμο να συνδεθεί με τον κόσμο.

Αλλά αυτό απέχει πολύ από την αλήθεια. Όταν το Κ.Κ.Κ. ανακάλυψε ότι υπάρχει μια ομάδα που δεν φοβάται τα σκληρά του βασανιστήρια και τις δολοφονίες, τα μέσα που χρησιμοποιούσε έγιναν ακόμα πιο μανιώδη. Η ομάδα που έχει διωχτεί κατ' αυτόν τον τρόπο είναι το Φάλουν Γκονγκ.

Η βία των Ερυθροφρουρών και ο κανιβαλισμός στην επαρχία Γκουανγκσί στόχευαν στην εξάλειψη του σώματος του θύματος, δολοφονώντας κάποιον σε λίγα λεπτά ή αρκετές ώρες. Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ διώκονται για να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν την πίστη τους «στην αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα». Επίσης, τα σκληρά βασανιστήρια συχνά διαρκούν αρκετές ημέρες, αρκετούς μήνες, ακόμα και αρκετά χρόνια. Υπολογίζεται ότι περισσότεροι από 10.000 ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν πεθάνει από τα βασανιστήρια.

Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ που υπέστησαν κάθε είδους βασανιστήρια και γλίτωσαν από το στόμα του λύκου έχουν καταγράψει περισσότερες από 100 σκληρές μεθόδους βασανιστηρίων, ενώ οι ακόλουθες είναι μόνο μερικά παραδείγματα.

Ο σκληρός ξυλοδαρμός είναι η συνηθέστερα χρησιμοποιούμενη μέθοδος βασανιστηρίων για τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Η αστυνομία και οι διευθυντές των φυλακών κτυπούν οι ίδιοι τους ασκούμενους υποκινώντας έτσι άλλους φυλακισμένους να κάνουν το ίδιο. Πολλοί ασκούμενοι έχουν κουραθεί από τους ξυλοδαρμούς, οι εξωτερικοί ιστοί των αυτιών τους έχουν κοπεί, οι βολβοί των ματιών τους έχουν συντριβεί, τα δόντια και το κρανίο τους έχουν σπάσει, η σπονδυλική στήλη, τα οστά της θωρακικής κοιλότητας, η κλείδα, η λεκάνη, τα χέρια και τα πόδια τους έχουν σπάσει, τα χέρια και τα πόδια έχουν ακρωτηριαστεί. Μερικοί βασανιστές έχουν σφίξει αλύπητα τους όρχεις των ασκουμένων και έχουν χτυπήσει γεννητικές περιοχές των γυναικών. Εάν οι ασκούμενοι δεν ενέδιδαν, οι βασανιστές συνέχιζαν το ξύλο μέχρι που σχιζόταν το δέρμα και άνοιγε η σάρκα. Τα σώματα των ασκουμένων, από τα βασανιστήρια, έχουν εντελώς παραμορφωθεί και καλυφθεί με αίμα, όμως οι φρουροί χύνουν ακόμα και αλμυρό νερό πάνω τους και τους υποβάλλουν σε ηλεκτροσόκ. Η μυρωδιά

¹⁷ Η «παλαιά κοινωνία», όπως την αποκαλεί το Κ.Κ.Κ., αναφέρεται στην περίοδο πριν από το 1949 και η «νέα κοινωνία» αναφέρεται στην περίοδο μετά το 1949, όταν το Κ.Κ.Κ. ανέλαβε την εξουσία της χώρας.

του αίματος και της καμένης σάρκας καθώς και οι κραυγές αγωνίας είναι απεριγράπτες. Εν τω μεταξύ, οι βασανιστές χρησιμοποιούν και πλαστικές σακούλες για να καλύπτουν τα κεφάλια των ασκουμένων σε μία προσπάθεια να τους κάνουν να παραδοθούν από το φόβο της ασφυξίας.

Η ηλεκτροπληξία είναι μια άλλη μέθοδος που χρησιμοποιείται συνήθως στα κινεζικά στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων για να βασανίζουν τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Η αστυνομία χρησιμοποιεί ηλεκτρικές ράβδους για να πλήξει τα ευαίσθητα μέρη του σώματος των ασκουμένων, συμπεριλαμβανομένου του στόματος, της κορυφής του κεφαλιού, του στήθους, των γεννητικών οργάνων, των ισχίων, των μηρών, των πελμάτων των ποδιών, του στήθους των γυναικών και του πέους. Η αστυνομία έχει κλονίσει τους ασκούμενους με διάφορες ηλεκτρικές ράβδους ταυτόχρονα, έως ότου η καιγόμενη σάρκα να μυρίσει και τα τραυματισμένα μέρη να μελανιάσουν. Μερικές φορές, το κεφάλι και ο πρωκτός πλήττονταν συγχρόνως. Η αστυνομία έχει χρησιμοποιήσει συχνά δέκα ή και περισσότερες ηλεκτρικές ράβδους ταυτόχρονα για να πλήξει τους ασκούμενους για πολλή ώρα. Κανονικά μια ηλεκτρική ράβδος έχει δεκάδες χιλιάδες βολτ. Όταν γίνεται εκκένωση, εκπέμπει μπλε φως με έναν στατικό ήχο. Όταν το ηλεκτρικό ρεύμα περνά από το σώμα κάποιου, αισθάνεται σαν να καίγεται ή να τον δαγκώνουν φίδια. Κάθε κλονισμός είναι πολύ επίπονος όπως ένα δάγκωμα φιδιού. Το δέρμα του θύματος κοκκινίζει, ανοίγει και οι πληγές γεμίζουν πύο. Υπάρχουν και ισχυρότερες ράβδοι με υψηλότερη τάση που κάνουν το θύμα να αισθάνεται σαν να του χτυπούν το κεφάλι με σφυρί.

Η αστυνομία χρησιμοποιεί επίσης αναμμένα τσιγάρα για να κάψει τα χέρια των ασκούμενων, το πρόσωπο, τις πατούσες, το στήθος, την πλάτη, τις θηλές. Χρησιμοποιούν αναπτήρες για να κάψουν τα χέρια και τα γεννητικά όργανα των ασκούμενων. Ειδικά φτιαγμένες ράβδοι σιδήρου θερμαίνονται σε ηλεκτρικές σόμπες έως ότου γίνονται κατακόκκινες. Χρησιμοποιούνται έπειτα για να κάψουν τα πόδια των ασκούμενων. Η αστυνομία χρησιμοποιεί επίσης ξυλάνθρακα για να κάψει τα πρόσωπα των ασκούμενων. Η αστυνομία έκαψε έναν ασκούμενο μέχρι θανάτου, ο οποίος αφού είχε υπομείνει ήδη σκληρά βασανιστήρια, ανέπνεε ακόμα και είχε σφυγμό. Η αστυνομία μετά ισχυρίστηκε ότι ο θάνατός του ήταν «αυτοθυσία».

Η αστυνομία χτύπησε ασκούμενες στο στήθος και στη γεννητική περιοχή. Επίσης, ασκούμενες έχουν υποστεί βιασμούς. Επιπλέον, η αστυνομία τις έχει γδύσει και τις έχει ρίξει σε κελιά γεμάτα άνδρες φυλακισμένους που έπειτα τις βιάζουν. Έχουν χρησιμοποιήσει ηλεκτρικές ράβδους για να κλονίσουν τα στήθη και τα γεννητικά όργανά τους. Έχουν χρησιμοποιήσει αναπτήρες για να κάψουν τις θηλές τους, και έχουν τοποθετήσει ηλεκτρικές ράβδους στους κόλπους τους. Έχουν τοποθετήσει τέσσερις οδοντόβουρτσες στους κόλπους ασκούμενων και τις έτριψαν. Έχουν γαντζώσει τα ιδιωτικά μέρη τους με σιδερένιους γαντζούς. Τα χέρια των ασκούμενων δένονται πίσω από την πλάτη τους, και οι θηλές τους γαντζώνονται σε ηλεκτροφόρα καλώδια.

Αναγκάζουν τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ να φορέσουν «ζουρλομανδύες¹⁸» και

¹⁸ Ο ζουρλομανδύας είναι ένα εργαλείο βασανισμού σε σχήμα σακακιού. Τα χέρια του θύματος δένονται με ένα σχοινί στην πλάτη και έπειτα τραβιούνται στο μέτωπο πάνω από το κεφάλι. Αυτή η μέθοδος βασανισμού μπορεί άμεσα να προκαλέσει ακρωτηριασμό των χεριών. Μετά, βάζουν στο θύμα το ζουρλομανδύα και του δένουν τα χέρια. Η άμεση συνέπεια αυτού είναι να σπάνε τα κόκαλα στον ώμο, στους αγκώνες, στους καρπούς και στην πλάτη, οδηγώντας το θύμα στο θάνατο με αφόρητους πόνους. Διάφοροι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν πεθάνει από αυτά τα βασανιστήρια. Επισκεφτείτε τις ακόλουθες σελίδες για περισσότερες πληροφορίες: <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/9/30/85430.html> (Κινέζικα) και

έπειτα να σταυρώσουν και να δέσουν τα χέρια τους πίσω από την πλάτη τους. Τραβούν τα χέρια τους πάνω από το ύψος των ώμων τους στο μπροστινό μέρος του στήθους τους, δένουν τα πόδια των ασκουμένων και τους κρεμούν έξω από το παράθυρο. Συγχρόνως, φιμώνουν τα στόματα των ασκουμένων, βάζουν ακουστικά στα αυτιά τους και παίζουν συνεχώς μηνύματα δυσφημώντας το Φάλουν Γκονγκ. Σύμφωνα με έναν απολογισμό αυτόπτων μαρτύρων, στους ανθρώπους που υφίστανται αυτά τα βασανιστήρια αμέσως σπάζουν τα χέρια τους, οι τένοντες, οι ώμοι, οι καρποί και οι αγκώνες. Σε εκείνους που έχουν βασανιστεί με αυτόν τον τρόπο για πολύ έχει σπάσει εντελώς η σπονδυλική τους στήλη, και πεθαίνουν μέσα σε αβάσταχτο πόνο.

Ρίχνουν επίσης τους ασκούμενους σε μουντρούμια που γεμίζουν με λύματα. Καρφώνουν κομμάτια μπαμπού κάτω από τα νύχια των ασκουμένων και τους αναγκάζουν να ζουν σε υγρά δωμάτια, με μούχλα στην οροφή, στα πατώματα και τους τοίχους, που κάνουν τα τραύματά τους να βγάζουν πύο. Έχουν επίσης σκυλιά, φίδια και σκορπιούς να δαγκώνουν τους ασκούμενους και τους εγχέουν φάρμακα που καταστρέφουν τα νεύρα. Αυτοί είναι απλώς μερικοί από τους τρόπους που οι ασκούμενοι βασανίζονται στα στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων.

III. Σκληρή πάλη μέσα στο Κόμμα

Επειδή το Κ.Κ.Κ. ενοποιεί τα μέλη του στη βάση της φύσης του Κόμματος παρά στην ηθική και στη δικαιοσύνη, η πίστη των μελών του, ειδικά των ανώτερων υπαλλήλων, στον ανώτατο ηγέτη είναι ένα κεντρικό ζήτημα. Το Κόμμα πρέπει να δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα τρόμου και με τη δολοφονία των μελών του. Οι επιζώντες έπειτα βλέπουν ότι όταν ο ανώτατος δικτάτορας θέλει να σκοτώσει κάποιον, εκείνος θα πεθάνει άθλια.

Η εσωτερική πάλη των κομμουνιστικών κομμάτων είναι ευρέως γνωστή. Όλα τα μέλη του Πολιτικού Γραφείου του Ρωσικού Κομμουνιστικού Κόμματος στις δύο πρώτες περιόδους, εκτός από τον Λένιν, που είχε πεθάνει, και τον Στάλιν, εκτελέστηκαν ή αυτοκτόνησαν. Τρεις από τους πέντε αρχηγούς αστυνομίας εκτελέστηκαν, τρεις από τους πέντε αρχιστράτηγους εκτελέστηκαν και όλοι οι 10 αρχιστράτηγοι του δευτεροβάθμιου στρατού εκτελέστηκαν, 57 από τους 85 διοικητές των σωμάτων στρατού καθώς και 110 από τους 195 διοικητές μεραρχιών εκτελέστηκαν.

Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει πάντα τη «βάνουση πάλη και τις ανελέητες επιθέσεις». Αυτές οι τακτικές στοχεύουν ανθρώπους όχι μόνο έξω από το Κόμμα. Από την αρχή της επαναστατικής περιόδου στην επαρχία Τζιανγκσί, το Κ.Κ.Κ. είχε σκοτώσει ήδη τόσους πολλούς ανθρώπους στο Αντι-μπολσεβικικό Σώμα¹⁹, που μερικοί μόνο επέζησαν για να πάρουν μέρος στον πόλεμο. Στην πόλη Γιανάν, το Κόμμα πραγματοποίησε μια εκστρατεία «ανόρθωσης». Αργότερα, αφότου καθιερώθηκε πολιτικά, εξολόθρευσε τον Γκάο Γκανγκ, τον Ράο Σου-Σι²⁰, τον Χου Φενγκ και τον Πενγκ Ντε-Χουάι. Μέχρι την Πολιτιστική Επανάσταση,

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/10/52274.html> (Αγγλικά).

¹⁹ Το 1930, ο Μάο διέταξε το Κόμμα να σκοτώσει χιλιάδες μέλη του Κόμματος, Ερυθροφρουρούς και αθώους πολίτες στην επαρχία Τζιανγκσί, σε μία προσπάθεια να παγιωθεί η εξουσία του στις ελεγχόμενες από το Κ.Κ.Κ. περιοχές. Επισκεφτείτε την ακόλουθη σελίδα για περισσότερες πληροφορίες: <http://kanzhongguo.com/news/articles/4/4/27/64064.html> (Κινέζικα)

²⁰ Ο Γκάο Γκανγκ και ο Ράο Σου-Σι ήταν και οι δύο μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΚ. Ύστερα από ανεπιτυχή προσφορά στην πάλη των τάξεων, το 1954, κατηγορήθηκαν ότι συνωμότησαν για τη διάσπαση του Κόμματος και στη συνέχεια διαγράφηκαν από το Κόμμα.

σχεδόν όλα τα ανώτερα μέλη μέσα στο Κόμμα είχαν εξολοθρευτεί. Κανένας από τους πρώην γραμματείς-στρατηγούς του Κ.Κ.Κ. δεν είχε καλό τέλος.

Ο Λίου Σάο-Τσι, πρώην Κινέζος Πρόεδρος, πέθανε άθλια. Την ημέρα των 70ών γενεθλίων του, ο Μάο και ο Τζόου Εν-Λάι²¹ συγκεκριμένα είπαν στον Γουάνγκ Ντονγκ-Σινγκ (επικεφαλής της φρουράς του Μάο) να φέρουν στον Λίου Σάο-Τσι ένα δώρο γενεθλίων, ένα ραδιόφωνο, προκειμένου να ακούσει την επίσημη έκθεση της Όγδοης Ολομέλειας της δωδέκατης Κεντρικής Επιτροπής, που έλεγε: «Αποβάλετε για πάντα τον προδότη, τον κατάσκοπο και τον αποστάτη Λίου Σάο-Τσι από το Κόμμα και συνεχίστε να εκθέτετε και να επικρίνετε τα εγκλήματα της εθνικής προδοσίας του Λίου Σάο-Τσι και των συνεργών του».

Ο Λίου Σάο-Τσι καταστράφηκε διανοητικά και η ασθένειά του επιδεινώθηκε γρήγορα. Επειδή έμεινε στο κρεβάτι για πολύ και δεν μπορούσε να κινηθεί, ο λαιμός, η πλάτη, το ισχίο και οι φτέρνες του είχαν οδυνηρά πυώδη έλκη. Όταν αισθανόταν μεγάλο πόνο, αρπαζόταν από ρούχα, αντικείμενα ή τα χέρια άλλων ανθρώπων, και δεν τα άφηνε, γι αυτό του έβαλαν από ένα σκληρό πλαστικό μπουκάλι σε κάθε χέρι. Όταν πέθανε, τα δύο αυτά μπουκάλια είχαν αποκτήσει σχήμα κλεψύδρας από το σφίξιμο.

Μέχρι τον Οκτώβριο του 1969, το σώμα του Λίου Σάο-Τσι είχε αρχίσει να σαπίζει και το πύο είχε μια δυνατή μυρωδιά. Ήταν τόσο λεπτό όσο μια βέργα και στα πρόθυρα του θανάτου. Αλλά ο ειδικός επιθεωρητής από την κεντρική επιτροπή του Κόμματος δεν του επέτρεπε να κάνει μπάνιο ή να αλλάξει ρούχα. Αντ' αυτού, τον έγδυσαν, τον τύλιξαν σε ένα πάπλωμα, τον έστειλαν αεροπορικώς από το Πεκίνο στην πόλη Κάιφενγκ, και τον κλείδωσαν στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας. Όταν είχε υψηλό πυρετό, όχι μόνο δεν του έδιναν φάρμακα, αλλά και απομάκρυναν το ιατρικό προσωπικό. Όταν ο Λίου Σάο-Τσι πέθανε, το σώμα του είχε εκφυλιστεί εντελώς, και είχε ατημέλητα άσπρα μαλλιά γύρω στους εξήντα πόντους μακριά. Δύο ημέρες αργότερα, τα μεσάνυχτα, αποτεφρώθηκε ως κάποιος που έπασχε από μια ιδιαίτερα μολυσματική ασθένεια. Το στρωσίδι, το μαξιλάρι και άλλα πράγματά του αποτεφρώθηκαν. Η κάρτα θανάτου του Λίου γράφει: Όνομα: Λίου Γουεϊ-Χουάνγκ, επάγγελμα: άνεργος, αιτία θανάτου: ασθένεια. Το Κ.Κ.Κ. βασάνισε τον πρόεδρο του έθνους μέχρι θανάτου χωρίς καν να δώσει μια σαφή δικαιολογία.

IV. Εξάγοντας την επανάσταση, σκοτώνοντας ανθρώπους στο εξωτερικό

Εκτός από τη δολοφονία των ανθρώπων μέσα στην Κίνα και μέσα στο Κόμμα με μεγάλη απόλαυση και χρήση ποικίλων μεθόδων, το Κ.Κ.Κ. συμμετείχε επίσης και στη δολοφονία ανθρώπων στο εξωτερικό, συμπεριλαμβανομένων των υπερπόντιων Κινέζων με την εξαγωγή της «επανάστασης». Οι Κόκκινοι Χμερ είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Οι Κόκκινοι Χμερ του Πολ Ποτ κυβέρνησαν μόνο τέσσερα χρόνια στην Καμπότζη. Εντούτοις, από το 1975 ως το 1978, περισσότεροι από 2.000.000 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων πάνω από 200.000 Κινέζοι, σκοτώθηκαν σε αυτή τη μικρή χώρα που είχε πληθυσμό μόνο 8.000.000 εκατομμυρίων.

Τα εγκλήματα των Κόκκινων Χμερ είναι αμέτρητα, αλλά δεν θα τα συζητήσουμε εδώ. Πρέπει, εντούτοις, να μιλήσουμε για τη σχέση τους με το Κ.Κ.Κ..

²¹ Ο Τζόου Εν-Λάι (1898-1976) είχε τη δεύτερη θέση μετά τον Μάο στην ιστορία του Κ.Κ.Κ.. Ήταν ηγετική μορφή στο Κ.Κ.Κ. και πρωθυπουργός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από το 1949 μέχρι το θάνατό του.

Ο Πολ Ποτ λάτρευε τον Μάο. Αρχίζοντας το 1965, επισκέφτηκε την Κίνα τέσσερις φορές για να ακούσει τις διδασκαλίες του Μάο προσωπικά. Από το Νοέμβριο του 1965, ο Πολ Ποτ έμεινε στην Κίνα τρεις μήνες. Ο Τσεν Μπο-Ντα και ο Τζανγκ Τσουν-Τσιαο συζητούσαν μαζί του θεωρίες όπως η «πολιτική εξουσία αυξάνεται κάτω από την κάνη ενός πυροβόλου όπλου», «πάλη των τάξεων», «δικτατορία του προλεταριάτου» κτλ. Αυτές οι θεωρίες έγιναν αργότερα η βάση για το πώς κυβέρνησε την Καμπότζη. Αφότου επέστρεψε στην Καμπότζη, ο Πολ Ποτ μετονόμασε το κόμμα του Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα και καθιέρωσε επαναστατικές βάσεις σύμφωνα με το μοντέλο του Κ.Κ.Κ. της περικύκλωσης των πόλεων από την επαρχία.

Το 1968, το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα καθιέρωσε επίσημα έναν στρατό. Στο τέλος του 1969, είχε λίγο περισσότερους από 3.000 ανθρώπους. Αλλά το 1975, πριν την επίθεση και την κατάληψη της πόλης Πνομ Πεν, είχε γίνει μια καλά εξοπλισμένη και μάχιμη δύναμη 80.000 στρατιωτών. Αυτό οφειλόταν ολοκληρωτικά στην υποστήριξη του ΚΚΚ. Το βιβλίο *Documentary of Supporting Vietnam and Fighting with America* του Γουάνγκ Σιανγκ-Εν²² αναφέρει ότι το 1970 η Κίνα έδωσε στον Πολ Ποτ εξοπλισμό για 30.000 στρατιώτες. Τον Απρίλιο του 1975, ο Πολ Ποτ πήρε την πρωτεύουσα της Καμπότζης, και δύο μήνες αργότερα επισκέφτηκε το Πεκίνο για να ακούσει τις οδηγίες του ΚΚΚ. Είναι προφανές πως εάν οι δολοφονίες των Κόκκινων Χμερ δεν υποστηρίζονταν θεωρητικά και υλικά από το Κ.Κ.Κ., δεν θα μπορούσαν να συμβούν.

Για παράδειγμα, μετά τη δολοφονία των δυο γιων του πρίγκιπα Σιχανούκ από το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα, το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα ευπειθώς έστειλε τον Σιχανούκ στο Πεκίνο κατόπιν διαταγής του Τζόου Εν-Λάι. Ήταν γνωστό ότι όταν σκότωνε κόσμο το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα, σκότωνε «ακόμη και έμβρυα» για να αποτραπούν οποιαδήποτε πιθανά προβλήματα στο μέλλον. Αλλά στο αίτημα του Τζόου Εν-Λάι, ο Πολ Ποτ υπάκουσε χωρίς διαμαρτυρία.

Ο Τζόου Εν-Λάι μπόρεσε να σώσει τον Σιχανούκ με μια λέξη, αλλά το Κ.Κ.Κ. δεν αντιτέθηκε στους περισσότερους από 200.000 Κινέζους που σκοτώθηκαν από το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα. Εκείνη την περίοδο, οι Κινέζοι Καμποτζιανοί πήγαν στην κινεζική πρεσβεία για βοήθεια, αλλά η πρεσβεία τούς αγνόησε.

Τον Μάιο του 1998, όταν πραγματοποιήθηκαν μεγάλης κλίμακας δολοφονίες και βιασμοί Κινέζων στην Ινδονησία, το Κ.Κ.Κ. δεν είπε λέξη. Δεν πρόσφερε καμιά βοήθεια και εμπόδισε ακόμη και την πληροφόρηση για αυτά μέσα στην Κίνα. Φαίνεται ότι η κινεζική κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να ενδιαφερθεί λιγότερο για τη μοίρα των Κινέζων του εξωτερικού, δεν πρόσφερε ούτε καν ανθρωπιστική βοήθεια.

V. Η καταστροφή της οικογένειας

Δεν υπάρχει τρόπος να μετρήσουμε πόσοι άνθρωποι έχουν σκοτωθεί στις πολιτικές εκστρατείες του ΚΚΚ. Δεν υπάρχει τρόπος να γίνει μια στατιστική έρευνα λόγω της παρεμπόδισης της πληροφόρησης και των συνόρων μεταξύ των διαφορετικών περιοχών, των εθνικών ομάδων και των τοπικών διαλέκτων. Η κυβέρνηση του Κ.Κ.Κ. δεν θα πραγματοποιούσε ποτέ αυτό το είδος έρευνας, καθώς κάτι τέτοιο θα ήταν σαν να σκάβει τον

²² Γουάνγκ Σιανγκ-Εν, *Documentary of Supporting Vietnam and Fighting with America*. (Πεκίνο: International Cultural Publishing Company, 1990)

λάκκο της. Το Κ.Κ.Κ. προτιμά να παραλείπει τις λεπτομέρειες κατά το γράψιμο της ιστορίας του.

Είναι ακόμα δυσκολότερο να μάθουμε τον αριθμό των διαλυμένων οικογενειών από το ΚΚΚ. Σε μερικές περιπτώσεις, ένα άτομο πέθαινε και η οικογένεια διαλυόταν. Σε άλλες περιπτώσεις, ολόκληρη η οικογένεια πέθαινε. Ακόμα και όταν δεν πέθαινε κανείς, πολλοί αναγκάζονταν να χωρίσουν. Πατέρας και γιος, μητέρα και κόρη αναγκάζονταν να απαρνηθούν τις σχέσεις τους. Μερικοί ήταν ανάπηροι, μερικοί είχαν τρελαθεί και μερικοί πέθαναν νέοι λόγω σοβαρής ασθένειας που προκλήθηκε από τα βασανιστήρια. Το αρχείο όλων αυτών των οικογενειακών τραγωδιών είναι πολύ ελλιπές.

Το ιαπωνικό κανάλι *Yomiuri News* ανέφερε κάποτε ότι περισσότερος από τον μισό πληθυσμό της Κίνας έχει διωχτεί από το ΚΚΚ. Εάν συμβαίνει κάτι τέτοιο, ο αριθμός των οικογενειών που διαλύθηκαν από το Κ.Κ.Κ. υπολογίζεται πως είναι πάνω από 100 εκατομμύρια.

Η Τζανγκ Τζι-Σιν²³ έγινε πασίγνωστη λόγω των αναφορών σχετικά με την ιστορία της. Πολλοί άνθρωποι ξέρουν ότι υπέστη σωματικά βασανιστήρια, ομαδικό βιασμό και διανοητικά βασανιστήρια. Τέλος, τρελάθηκε και μετά πέθανε αφότου της έκοψαν τη γλώσσα. Αλλά πολλοί ίσως δεν ξέρουν ότι υπάρχει μια άλλη σκληρή ιστορία πίσω από αυτήν την τραγωδία –ακόμη και τα μέλη της οικογένειάς της έπρεπε να παρακολουθούν «μαθήματα για τις οικογένειες των τροφίμων που έχουν πεθάνει»...

Η κόρη της Τζι-Σιν Τζανγκ, η Λιν Λιν, ανακάλεσε το περιστατικό στις αρχές της άνοιξης του 1975:

Ένας από το δικαστήριο της Σενγιάνγκ είπε δυνατά: «Η μητέρα σας είναι πραγματικά μια αδιάλλακτη αντεπαναστάτρια. Αρνείται να αποδεχθεί τη μεταρρύθμιση, και είναι αδιόρθωτα επίμονη. Είναι ενάντια στο μεγάλο μας ηγέτη, τον πρόεδρο Μάο, ενάντια στην αήττητη σκέψη του Μάο και ενάντια στην προλεταριακή επαναστατική κατεύθυνση του προέδρου Μάο. Με το ένα έγκλημα να ακολουθεί ένα άλλο, η κυβέρνησή μας σκέφτεται να αυξήσει την τιμωρία. Εάν εκτελεστεί, ποια θα είναι η τοποθέτησή σας;» Ήμουν έκπληκτη, και δεν ήξερα πώς να απαντήσω. Η καρδιά μου έσπασε. Αλλά προσποιήθηκα ότι ήμουν ήρεμη, προσπαθώντας απεγνωσμένα να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Ο πατέρας μου μού είχε πει ότι δεν θα μπορούσαμε να κλάψουμε μπροστά σε άλλους, διαφορετικά δεν θα μπορούσαμε να απαρνηθούμε τη σχέση μας με τη μητέρα μου. Ο πατέρας απάντησε για μένα: «Εάν είναι αυτό το ζήτημα, η κυβέρνηση είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι κρίνει απαραίτητο».

Το ίδιο πρόσωπο από το δικαστήριο ρώτησε πάλι: «Θα περισυλλέξετε το σώμα της εάν εκτελεστεί; Θα περισυλλέξετε τα αντικείμενά της στη φυλακή;» Χαμήλωσα το κεφάλι μου και δεν είπα τίποτα. Ο πατέρας μου απάντησε για μένα πάλι: «Δεν χρειαζόμαστε τίποτα»... Ο πατέρας κρατούσε τον αδελφό μου και μένα από τα χέρια και βγήκαμε έξω. Παραπατώντας, περπατήσαμε προς το σπίτι παρά τη χιονοθύελλα. Δεν μαγειρέψαμε, ο πατέρας χώρισε το μοναδικό καλαμποκίσιο κουλούρι που είχαμε στο σπίτι και το έδωσε στον αδελφό μου και σε μένα. Είπε: «Φάτε και πηγαίνετε στο κρεβάτι νωρίς». Ξάπλωσα στο κρεβάτι ήσυχα. Ο

²³ Η Τζανγκ Τζι-Σιν ήταν διανοούμενη που βασανίστηκε μέχρι θανάτου από το Κ.Κ.Κ. κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης για την κριτική που άσκησε στην αποτυχία του Μάο στο Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός και γιατί είπε την αλήθεια. Οι φρουροί στη φυλακή την έγδυσαν πολλές φορές, έδεσαν τα χέρια της με χειροπέδες πίσω στην πλάτη και την έριξαν στα κελιά των ανδρών αφήνοντας μια συμμορία φυλακισμένων να την βιάσει έως ότου τρελάθηκε. Οι φύλακες από φόβο μήπως φωνάξει συνθήματα διαμαρτυρίας κατά την εκτέλεσή της, της άνοιξαν το λαιμό πριν την εκτέλεσή της.

πατέρας κάθισε σε ένα σκαμνί και κοίταζε επίμονα το φως μέσα σε μια ζάλη. Ύστερα από λίγο, κοίταξε το κρεβάτι και νόμισε ότι κοιμόμασταν. Σηκώθηκε, άνοιξε μαλακά τη βαλίτσα που φέραμε από το παλαιό σπίτι μας στη Σενγιάνγκ, και έβγαλε έξω τη φωτογραφία της μητέρας. Την κοίταξε και δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυά του.

Σηκώθηκα από το κρεβάτι, έβαλα το κεφάλι μου στα χέρια του πατέρα και άρχισα να κλαίω δυνατά. Ο πατέρας με χτύπησε ελαφρά και είπε: «Μην το κάνεις αυτό, δεν πρέπει να ακούσουν οι γείτονες». Ο αδελφός μου ξύπνησε από τα κλάματά μου. Ο πατέρας κράτησε τον αδελφό μου και μένα σφιχτά στην αγκαλιά του. Εκείνη τη νύχτα δεν ξέραμε πόσα δάκρυα ρίξαμε, αλλά δεν μπορούσαμε να κλάψουμε ελεύθερα²⁴.

Ένας λέκτορας είχε μια ευτυχή οικογένεια, αλλά η οικογένειά του αντιμετώπισε μια καταστροφή κατά τη διάρκεια της επανόρθωσης των δεξιών. Κατά τη διάρκεια της «Αντιδεξιάς κίνησης», η γυναίκα που θα γινόταν στο μέλλον σύζυγός του, γνώριζε κάποιον που χαρακτηρίστηκε δεξιός. Ο αγαπημένος της στάλθηκε αργότερα σε μια απομακρυσμένη περιοχή και υπέφερε πολύ. Επειδή, ως νέο κορίτσι, δεν μπόρεσε να προχωρήσει, παράτησε τον αγαπημένο της και παντρεύτηκε τον λέκτορα. Όταν τελικά ο αγαπημένος της επέστρεψε στη γενέτειρά τους, αυτή, μητέρα τώρα αρκετών παιδιών, δεν είχε άλλον τρόπο να μετανοήσει για την προδοσία της στο παρελθόν. Επέμενε να πάρει διαζύγιο από το σύζυγό της, προκειμένου να ελαφρύνει την ένοχη συνείδησή της. Εκείνον τον καιρό, ο σύζυγός της ήταν πάνω από 50 χρόνων, δεν μπόρεσε να αποδεχθεί την ξαφνική αλλαγή και τρελάθηκε. Έβγαλε όλα τα ρούχα του και έφυγε για να ψάξει ένα μέρος για να αρχίσει μια νέα ζωή. Τέλος, η σύζυγός του τον άφησε αυτόν και τα παιδιά τους. Ο επίπονος χωρισμός που θεσπίζεται από το Κόμμα είναι ένα ανεπίλυτο πρόβλημα και μια ανίατη κοινωνική ασθένεια που μπορεί μόνο να αντικαταστήσει έναν χωρισμό με έναν άλλο χωρισμό.

Η οικογένεια είναι η βασική μονάδα της κινεζικής κοινωνίας. Είναι επίσης η τελευταία υπεράσπιση του παραδοσιακού πολιτισμού ενάντια στον πολιτισμό του Κόμματος. Για αυτό η ζημία στην οικογένεια είναι η σκληρότερη στην ιστορία δολοφονιών του Κ.Κ.Κ.

Επειδή το Κ.Κ.Κ. μονοπωλεί κάθε κοινωνικό πόρο, όταν κάποιος θεωρείται ότι είναι στην αντίθετη πλευρά της δικτατορίας, θα αντιμετωπίσει αμέσως κρίση των οικονομικών του πόρων, θα κατηγορηθεί από όλους στην κοινωνία και θα χάσει την αξιοπρέπειά του. Επειδή αντιμετωπίζονται άδικα, η οικογένεια είναι το μόνο ασφαλές λιμάνι για να παρηγορηθούν αυτοί οι αθώοι άνθρωποι. Αλλά η πολιτική του Κ.Κ.Κ. απέτρεψε τα μέλη των οικογενειών να υποστηρίξουν το ένα το άλλο. Διαφορετικά, κι αυτοί κινδύνευαν να θεωρηθούν αντίπαλοι της δικτατορίας. Η Τζανγκ Τζι-Σιν, για παράδειγμα, αναγκάστηκε να χωρίσει. Για πολλούς ανθρώπους, το να προδώσουν μέλη της οικογένειάς τους –με αναφορές, κανυγάδες, δημόσια κριτική ή καταγγελίες– είναι το τελευταίο χτύπημα που καταλύει το πνεύμα τους. Έτσι, πολλοί άνθρωποι καταλήγουν να αυτοκτονήσουν.

VI. Τα πρότυπα και οι συνέπειες της δολοφονίας

Η ιδεολογία του Κ.Κ.Κ. αναφορικά με τις δολοφονίες

²⁴ Από αναφορά του *Laogai Research Foundation*, 12 Οκτωβρίου 2004: <http://www.laogai.org/news2/newsdetail.php?id=391> (Κινέζικα).

Το Κ.Κ.Κ. πάντα αυτοδιαφημίζεται ως ταλαντούχο και δημιουργικό στην εξέλιξη του μαρξισμού-λενινισμού, αλλά στην πραγματικότητα ανέπτυξε δημιουργικά ένα πρωτοφανές κακό στην ιστορία και σε όλο τον κόσμο. Χρησιμοποιεί την κομμουνιστική ιδεολογία της κοινωνικής ενότητας για να εξαπατήσει το λαό και τους διανοούμενους. Αρπάζει τις περιπτώσεις όπου επιστήμη και τεχνολογία αντιτίθενται στην πίστη για να προωθήσει τον πλήρη αθεϊσμό. Χρησιμοποιεί τον κομμουνισμό για να αποκηρύξει την ατομική ιδιοκτησία, και χρησιμοποιεί τη θεωρία και την πρακτική της βίαιης επανάστασης του Λένιν για να κυβερνήσει τη χώρα. Συγχρόνως, συνδύασε και ενίσχυσε περαιτέρω το χειρότερο μέρος του κινεζικού πολιτισμού που παρεκκλίνει από τις επικρατούσες κινεζικές παραδόσεις.

Το Κ.Κ.Κ. εφηύρε μια πλήρη θεωρία και ένα πλαίσιο περί «επανάστασης» και «συνεχούς επανάστασης» κάτω από τη δικτατορία του προλεταριάτου. Χρησιμοποίησε αυτό το σύστημα για να αλλάξει την κοινωνία και να εξασφαλίσει τη δικτατορία του Κόμματος. Η θεωρία του έχει δύο μέρη – οικονομική βάση και κοινωνικό οικοδόμημα υπό τη δικτατορία του προλεταριάτου, όπου η οικονομική βάση καθορίζει το κοινωνικό οικοδόμημα, ενώ το κοινωνικό οικοδόμημα επενεργεί στη συνέχεια στην οικονομική βάση. Προκειμένου να ενισχυθεί το κοινωνικό οικοδόμημα, ειδικά η εξουσία του Κόμματος, πρέπει πρώτα να αρχίσει την επανάσταση από την οικονομική βάση, που περιλαμβάνει:

- (1) Δολοφονία των γαιοκτημόνων για να ξεκαθαρίσουν οι σχέσεις παραγωγής²⁵ στην επαρχία, και
- (2) Δολοφονία των κεφαλαιοκρατών για να ξεκαθαρίσουν οι σχέσεις παραγωγής στις πόλεις.

Μέσα στο κοινωνικό οικοδόμημα, γίνονται επανειλημμένα δολοφονίες για να διατηρήσει το Κόμμα τον απόλυτο έλεγχο στην ιδεολογία. Αυτό περιλαμβάνει:

- (1) Επίλυση του προβλήματος της πολιτικής στάσης των διανοούμενων απέναντι στο Κόμμα.

Για μια μεγάλη περίοδο, το Κ.Κ.Κ. έχει προωθήσει πολλαπλές εκστρατείες για να μεταρρυθμίσει τη σκέψη των διανοούμενων. Έχει κατηγορήσει τους διανοούμενους για αστικό ατομικισμό, αστική ιδεολογία, απολιτικές απόψεις, αταξική ιδεολογία, φιλελευθερισμό κτλ. Το Κ.Κ.Κ. στέρησε από τους διανοούμενους την αξιοπρέπειά τους μέσω της πλύσης εγκεφάλου και της εξάλειψης της συνείδησής τους. Το Κ.Κ.Κ. εξολόθρευσε σχεδόν πλήρως την ανεξάρτητη σκέψη και πολλές άλλες καλές ποιότητες των διανοούμενων, συμπεριλαμβανομένης της παράδοσης να εκφράζουν τη γνώμη τους για τη δικαιοσύνη και να αφιερώνουν τη ζωή τους στη στήριξη της δικαιοσύνης. Η παράδοση διδάσκει: «Μην οδηγείστε σε υπερβολές όταν έχετε πλούτη και τιμές και ούτε να εκτρέπεστε από το σκοπό σας όταν είστε φτωχοί και άσημοι²⁶». «Πρέπει να είσαι ο πρώτος που θα ανησυχεί για το κράτος και ο τελευταίος που θα απαιτήσει το μερίδιο ευτυχίας του²⁷». «Κάθε απλός άνθρωπος πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του υπεύθυνο για την επιτυχία και την αποτυχία του έθνους

²⁵ Ένα από τα τρία εργαλεία (μέσα παραγωγής, τρόποι παραγωγής και σχέσεις παραγωγής) που χρησιμοποίησε ο Μαρξ για να αναλύσει την κοινωνική τάξη. Οι σχέσεις παραγωγής αναφέρονται στη σχέση μεταξύ αυτών που είναι κύριοι των παραγωγικών εργαλείων και εκείνων που δεν είναι, π.χ., η σχέση μεταξύ του ιδιοκτήτη και του καλλιεργητή ή η σχέση μεταξύ του κεφαλαιοκράτη και του εργαζόμενου.

²⁶ Mencius, βιβλίο 7, *Penguin Classics series*, μετάφραση D. C. Lau.

²⁷ Φαν Τζονγκ-Γιαν (989-1052), εξέχων Κινέζος εκπαιδευτικός, συγγραφέας και ανώτερος κυβερνητικός υπάλληλος από τη βόρεια δυναστεία Σονγκ. Αυτό το απόσπασμα ήταν από το γνωστό πεζό έργο του, *Ανεβαίνοντας τον πύργο Γιουεγιάνγκ*.

του²⁸» και «στην αφάνεια ένας κύριος τελειοποιεί ο ίδιος το άτομό του, αλλά στη διάκριση καθιστά τέλεια και ολόκληρη τη χώρα²⁹».

(2) Προώθηση μιας πολιτιστικής επανάστασης και δολοφονιών με σκοπό να επιτευχθεί η ολοκληρωτική πολιτιστική και πολιτική ηγεσία του Κ.Κ.Κ.

Το Κ.Κ.Κ. κινητοποίησε μαζικές εκστρατείες μέσα και έξω από το Κόμμα, αρχίζοντας τις δολοφονίες στους τομείς της λογοτεχνίας, της τέχνης, του θεάτρου, της ιστορίας και της εκπαίδευσης. Το Κ.Κ.Κ. στις πρώτες επιθέσεις στόχευσε διάφορους διάσημους ανθρώπους όπως το «Χωριό τριών οικογενειών³⁰», τον Λίου Σάο-Τσι, τον Γου Χαν, τον Λάο Σε και τον Τζιεν Μπο-Τζαν. Αργότερα, ο αριθμός ανθρώπων που δολοφονήθηκαν αυξήθηκε «σε μια μικρή ομάδα μέσα στο κόμμα» και «μια μικρή ομάδα μέσα στο στρατό», και τελικά οι δολοφονίες κλιμακώθηκαν από το εσωτερικό του Κόμματος και το στρατό σε καθέναν σε ολόκληρη τη χώρα. Οι οπλισμένες επιθέσεις σκότωναν το φυσικό σώμα, οι πολιτιστικές επιθέσεις σκότωναν το πνεύμα των ανθρώπων. Ήταν μια εξαιρετικά χασοτική και βίαιη περίοδος υπό τον έλεγχο του ΚΚΚ. Η κακή πλευρά της ανθρώπινης φύσης ενισχυόταν στο μέγιστο από τις ανάγκες του Κόμματος να αναβιώσει την εξουσία του σε περίοδο κρίσης. Ο καθένας μπορούσε αυθαίρετα να σκοτώσει στο όνομα «της επανάστασης» και «της υπεράσπισης της επαναστατικής γραμμής του προέδρου Μάο». Αυτή ήταν μια πρωτοφανής σε εθνικό επίπεδο άσκηση εξολόθρευσης της ανθρώπινης φύσης.

(3) Το Κ.Κ.Κ. πυροβόλησε τους φοιτητές στην πλατεία Τιενανμέν στις 4 Ιουνίου 1989 σε απάντηση στα δημοκρατικά αιτήματα μετά την Πολιτιστική Επανάσταση

Αυτή ήταν η πρώτη φορά που ο στρατός του Κ.Κ.Κ. σκότωνε πολίτες, προκειμένου να καταστείλει δημόσια τη διαμαρτυρία των ανθρώπων ενάντια στην κατάχρηση, στη δωροδοκία και στη συνωμοσία μεταξύ των κυβερνητικών ανώτερων υπαλλήλων και των επιχειρηματιών, και του αιτήματός τους για ελευθερία του Τύπου, του λόγου και των συναθροίσεων. Κατά τη διάρκεια της σφαγής στην πλατεία Τιενανμέν, προκειμένου να υποκινηθεί η έχθρα μεταξύ του στρατού και των πολιτών, το Κ.Κ.Κ. σκηνοθέτησε ακόμη και σκηνές πολιτών που καίνε στρατιωτικά οχήματα και που σκοτώνουν στρατιώτες, δημιουργώντας χωρίς ενδοιασμούς την τραγωδία του Λαϊκού Στρατού που κατέσφαξε το λαό του.

(4) Δολοφονίες ανθρώπων με διαφορετικές πεποιθήσεις

Η τομέας της πίστης είναι η σανίδα σωτηρίας του ΚΚΚ. Προκειμένου να μπορέσει η αίρεσή του να εξαπατήσει τους ανθρώπους εκείνη την περίοδο, το Κ.Κ.Κ. άρχισε να εξολοθρεύει όλες τις θρησκείες και τα συστήματα πίστης από την αρχή της εξουσίας του. Όταν ήρθε αντιμέτωπο με μια πνευματική πίστη σε μια νέα εποχή –το Φάλουν Γκονγκ–, το Κ.Κ.Κ. έβγαλε πάλι έξω το χασαπομάχαιρό του. Η στρατηγική του Κ.Κ.Κ. είναι να εκμεταλλευθεί τις αρχές του Φάλουν Γκονγκ «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας» και το γεγονός ότι οι ασκούμενοι δεν λένε ψέματα, δεν χρησιμοποιούν βία και δεν έχουν σκοπό να προκαλέσουν κοινωνική αστάθεια. Αφότου απέκτησε πείρα στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ,

²⁸ Γκου Γιαν-Γου (1613-1682), διαπρεπής μελετητής της αρχικής δυναστείας Τσινγκ.

²⁹ Μένσιος, βιβλίο 7, *Penguin Classics series*, μετάφραση D. C. Lau.

³⁰ «Χωριό τριών οικογενειών» ήταν το ψευδώνυμο τριών συγγραφέων στη δεκαετία του '60, του Ντενγκ Κούο, του Γου Χαν και του Λιαο Μο-Σα. Ο Γου ήταν συγγραφέας του θεατρικού έργου *Ο Χάι Ρούι παραιτείται από τη θέση του*, που ο Μάο θεώρησε ως μια πολιτική σάτιρα για τη σχέση του με το στρατηγό Πενγκ Ντε-Χουάι.

το Κ.Κ.Κ. γινόταν όλο και πιο ικανό να εξουδετερώνει ανθρώπους άλλων δογμάτων. Αυτή τη φορά, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. έφτασαν στο σημείο να σκοτώνουν οι ίδιοι αντί να χρησιμοποιούν άλλους ανθρώπους ή ομάδες.

(5) Δολοφονίες ανθρώπων προκειμένου να καλυφθεί η αλήθεια

Το δικαίωμα των ανθρώπων να γνωρίζουν είναι ένα άλλο αδύνατο σημείο του ΚΚΚ. Το Κ.Κ.Κ. προβαίνει σε δολοφονίες για να εμποδίσει τη ροή της πληροφόρησης. Στο παρελθόν, «το να ακούει κανείς τη ραδιοφωνική μετάδοση του εχθρού» ήταν ένα κακούργημα που τιμωρούταν με φυλάκιση. Τώρα, σε απάντηση σε πολλαπλά περιστατικά παρεμβολής στο κρατικό τηλεοπτικό σύστημα με σκοπό να αποκαλυφθεί η αλήθεια για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν εξέδωσε τη μυστική εντολή της «άμεσης δολοφονίας χωρίς έλεος». Ο Λίου Τσενγκ-Τζουν, που πραγματοποίησε μια τέτοια παρεμβολή, βασανίστηκε μέχρι θανάτου. Το Κ.Κ.Κ. έχει κινητοποιήσει το «Γραφείο 610» (μια οργάνωση παρόμοια με την Γκεστάπο στη ναζιστική Γερμανία, που δημιουργήθηκε για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ), την αστυνομία, τους δημόσιους κατηγορούς, τα δικαστήρια και ένα μαζικό διαδικτυακό σύστημα αστυνομίας για να ελέγχει κάθε κίνηση των πολιτών.

(6) Στέρηση των ανθρώπων από το δικαίωμα στην επιβίωση για δικό του συμφέρον

Η θεωρία του Κ.Κ.Κ. για συνεχή επανάσταση σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι δεν πρόκειται να παραδώσει την εξουσία. Επί του παρόντος, η κατάχρηση και η δωροδοκία μέσα στο Κ.Κ.Κ. έχουν εξελιχθεί σε συγκρούσεις μεταξύ της απολυταρχικής ηγεσίας του Κόμματος και του δικαιώματος των ανθρώπων στη ζωή. Όταν οι άνθρωποι οργανώνονται για να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους νόμιμα, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί βία, υψώνοντας το χασαπομάχαιρό του προς τους αποκαλούμενους «αρχηγούς της σπείρας των κακοποιών» αυτών των κινήσεων. Το Κ.Κ.Κ. έχει προετοιμάσει ήδη πάνω από ένα εκατομμύριο οπλισμένους αστυνομικούς για αυτόν το λόγο. Σήμερα, το Κ.Κ.Κ. είναι πολύ καλύτερα προετοιμασμένο για δολοφονικές ενέργειες απ' ό,τι ήταν στη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989, όταν έπρεπε να κινητοποιήσει για εκείνη τη ώρα το στρατό του. Παρόλα αυτά, αναγκάζοντας τους ανθρώπους του να ακολουθούν έναν καταστροφικό δρόμο, το Κ.Κ.Κ. έχει φτάσει και το ίδιο σε αδιέξοδο. Το Κ.Κ.Κ. έχει έρθει σε τόσο εξαιρετικά τρωτό σημείο, που «παίρνει ακόμη και τα δέντρα και τη χλόη για εχθρούς όταν φυσά ο αέρας», όπως λέει και το κινεζικό ρητό.

Από τα παραπάνω μπορούμε να δούμε ότι το Κ.Κ.Κ. είναι ένα κακό φάσμα. Ανεξάρτητα από το πόσο μπορεί να αλλάζει σε μια συγκεκριμένη περίοδο ή σε έναν τόπο προκειμένου να διατηρήσει την απόλυτη εξουσία, το Κ.Κ.Κ. δεν θα αλλάξει την ιστορία του των δολοφονιών – σκότωνα στο παρελθόν, σκοτώνει τώρα και θα συνεχίσει να σκοτώνει στο μέλλον.

Διαφορετικά φονικά πρότυπα κάτω από διαφορετικές περιστάσεις

i. Κυβερνώντας με την προπαγάνδα

Το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει διάφορους τρόπους για να σκοτώσει ανθρώπους ανάλογα με τη χρονική περίοδο. Στις περισσότερες περιπτώσεις, προηγήθηκε προπαγάνδα πριν από τις δολοφονίες. Το Κ.Κ.Κ. έχει πει ότι «μόνο με δολοφονία θα μπορούσε να κατευναστεί η αγανάκτηση του κοινού», σαν οι άνθρωποι να είχαν ζητήσει από το Κ.Κ.Κ. να σκοτώνει. Στην πραγματικότητα, αυτή η «αγανάκτηση του κοινού» έχει εγερθεί από το ΚΚΚ.

Για παράδειγμα, το δράμα *Το Κορίτσι με τα άσπρα Μαλλιά*³¹, είναι μια πλήρης διαστρέβλωση ενός λαϊκού μύθου, και οι κατασκευασμένες ιστορίες για είσπραξη ενοικίων και για μπουντρούμια με νερό που αναφέρθηκαν στο δράμα «Liu Wencai» χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλεία για «να εκπαιδεύσουν» τους ανθρώπους να μισούν τους γαιοκτήμονες. Το Κ.Κ.Κ. συνήθως δαιμονοποιεί τους εχθρούς του, όπως έκανε στην περίπτωση του πρώην Προέδρου της Κίνας, Λίου Σάο-Τσι. Ειδικότερα, το Κ.Κ.Κ. σκηνοθέτησε ένα περιστατικό αυτοθυσίας στην πλατεία Τιενανμέν τον Ιανουάριο του 2001 για να υποκινήσει την έχθρα των πολιτών προς το Φάλουν Γκονγκ, και έπειτα ενέτεινε τη μαζική εκστρατεία γενοκτονίας ενάντια στο Φάλουν Γκονγκ. Όχι μόνο δεν έχει αλλάξει τους τρόπους του να σκοτώνει τους πολίτες, αλλά αντ' αυτού τους έχει τελειοποιήσει υιοθετώντας τη νέα τεχνολογία πληροφόρησης. Στο παρελθόν το Κ.Κ.Κ. μπορούσε να εξαπατήσει μόνο τον κινεζικό λαό, αλλά τώρα εξαπατά τους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο.

ii. Κινητοποιώντας τις μάζες να σκοτώνουν ανθρώπους

Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο σκοτώνει ανθρώπους μέσω της μηχανής της δικτατορίας του, αλλά και κινητοποιεί ενεργά τους ανθρώπους να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον. Ακόμα κι αν το Κ.Κ.Κ. τηρούσε μερικούς κανονισμούς και νόμους στην αρχή αυτών των κινητοποιήσεων, απ' τον καιρό που υποκίνησε και το λαό να συμμετέχει, τίποτα δεν θα μπορούσε να σταματήσει τη σφαγή. Για παράδειγμα, όταν το Κ.Κ.Κ. πραγματοποιούσε την εδαφική μεταρρύθμιση, μια επιτροπή μπορούσε να αποφασίζει σχετικά με τη ζωή και το θάνατο των γαιοκτημόνων.

iii. Καταστρέφοντας το πνεύμα κάποιου πριν σκοτώσει το φυσικό του σώμα

Ένα άλλο πρότυπο δολοφονίας είναι να συντριβεί το πνεύμα κάποιου πριν χαθεί το φυσικό του σώμα. Στην ιστορία της Κίνας, ούτε η σκληρότερη και αγριότερη δυναστεία Τσιν (221-207 π.Χ.) δεν κατέστρεψε το πνεύμα των ανθρώπων. Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει δώσει ποτέ στους ανθρώπους τη δυνατότητα να πεθάνουν για αυτό που πιστεύουν. Έθεσαν σε ισχύ πολιτικές όπως «ηπιότητα σε όσους ομολογούν και αυστηρή τιμωρία σε όσους αντιστέκονται», και «το σκύψιμο του κεφαλιού ως ένδειξη αναγνώρισης του εγκλήματος είναι η μόνη έξοδος». Το Κ.Κ.Κ. αναγκάζει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις απόψεις και τις πεποιθήσεις τους, κάνοντάς τους να πεθάνουν σαν τα σκυλιά χωρίς αξιοπρέπεια. Ένας αξιοπρεπής θάνατος θα ενθάρρυνε τους συμπαθούντες. Μόνο όταν οι άνθρωποι πεθαίνουν ταπεινωμένοι και ντροπιασμένοι μπορεί το Κ.Κ.Κ. να επιτύχει το σκοπό του, «εκπαιδεύοντας» όσους θαύμαζαν το θύμα. Ο λόγος που το Κ.Κ.Κ. διώκει το Φάλουν Γκονγκ με ιδιαίτερη σκληρότητα και βία είναι επειδή οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ θεωρούν την πίστη τους σημαντικότερη από τη ζωή τους. Αφού το Κ.Κ.Κ. ήταν ανίκανο να θίξει την αξιοπρέπειά τους, έκανε ό,τι μπορούσε για να βασανίσει το φυσικό τους σώμα.

iv. Δολοφονώντας ανθρώπους με συμμαχίες και αποξένωση

Για τις δολοφονίες, το Κ.Κ.Κ. συνήθως χρησιμοποιούσε και υποσχέσεις ανταμοιβών και

³¹ Ένας κινεζικός λαϊκός μύθος, *Το Κορίτσι με τα άσπρα Μαλλιά*, είναι η ιστορία ενός θηλυκού αθάνατου όντος σε μια σπηλιά, που είχε υπερφυσικές δυνατότητες να ανταμείβει την αρετή και να τιμωρεί την κακία, να υποστηρίζει το δίκαιο και να αποτρέπει το κακό. Εντούτοις, στο κινεζικό «σύγχρονο» δράμα, την όπερα και το μπαλέτο, περιγράφηκε ως κορίτσι που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μια σπηλιά αφότου ο πατέρας της χτυπήθηκε μέχρι θανάτου επειδή αρνήθηκε να την παντρεύει με έναν γέρο γαιοκτήμονα. Τα μαλλιά της έγιναν άσπρα ελλείψει σωστής διατροφής. Κάτω από την πένα των συγγραφέων του Κ.Κ.Κ., αυτό μετασηματίστηκε σ' ένα από τα πιο γνωστά «σύγχρονα» δράματα στην Κίνα για να υποκινήσει την έχθρα του λαού απέναντι στη τάξη των γαιοκτημόνων.

ξύλο, ενεργώντας σαν φίλος μερικών ενώ αποξένωνε άλλους. Το Κ.Κ.Κ. πάντα προσπαθεί να επιτεθεί σε μια «μικρή μερίδα» του πληθυσμού, ένα ποσοστό 5%. «Η πλειοψηφία» του πληθυσμού είναι πάντα καλή, πάντα αντικείμενο «εκπαίδευσης». Τέτοια εκπαίδευση συνίσταται στον τρόμο και στη φροντίδα. Η εκπαίδευση μέσω του τρόμου χρησιμοποιεί το φόβο για να δείξει στους ανθρώπους ότι εκείνοι που αντιτάσσονται στο Κ.Κ.Κ. δεν θα έχουν καλό τέλος, κάνοντάς τους να μένουν μακριά από εκείνους που δέχτηκαν επίθεση προηγουμένως από το Κόμμα. Η εκπαίδευση μέσω «της φροντίδας» αφήνει τους ανθρώπους να δουν ότι εάν μπορούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του Κ.Κ.Κ. και να σταθούν στο πλάι του, όχι μόνο θα είναι ασφαλείς αλλά και θα έχουν μια καλή ευκαιρία να προωθηθούν ή να αποκομίσουν άλλα οφέλη. Ο Λιν Μπιαο³² είπε κάποτε: «Μια μικρή μερίδα [καταστέλλεται] σήμερα και μια μικρή μερίδα αύριο, οπότε σύντομα θα υπάρξει μια μεγάλη μερίδα συνολικά». Εκείνοι που χάρηκαν γιατί επέζησαν μετά από μια κίνηση, έγιναν συχνά θύματα της επόμενης.

v. Καταπνίγοντας πιθανές απειλές εν τη γενέσει τους, και μυστικές εξωδικαστικές δολοφονίες

Πρόσφατα το Κ.Κ.Κ. έχει αναπτύξει το φονικό πρότυπο του να καταπνίγει τα προβλήματα εν τη γενέσει τους και να σκοτώνει κρυφά εκτός νόμου. Για παράδειγμα, καθώς οι απεργίες των εργαζομένων ή οι διαμαρτυρίες των αγροτών γίνονται πιο συνηθισμένες σε διάφορα μέρη, το Κ.Κ.Κ. εξουδετερώνει τις κινήσεις προτού μπορέσουν να αυξηθούν, συλλαμβάνοντας τους αποκαλούμενους «αρχηγούς σπείρας κακοποιών» και καταδικάζοντάς τους με αυστηρή τιμωρία. Σε ένα άλλο παράδειγμα, καθώς η ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν γίνει όλο και περισσότερο μια κοινώς αναγνωρισμένη τάση σε όλο τον κόσμο, το Κ.Κ.Κ. δεν καταδίκασε κανέναν ασκούμενο του Φάλουν Γκονγκ σε θανατική ποινή, αλλά υπό την προτροπή του Τζιανγκ Τζε-Μιν πως «κανένας δεν θεωρείται υπεύθυνος για τη δολοφονία ασκούμενων του Φάλουν Γκονγκ», οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν συνήθως υποστεί τραγικούς θανάτους σε όλη τη χώρα. Το κινεζικό σύνταγμα καθορίζει το δικαίωμα των πολιτών να υποβάλουν έφεση εάν κάποιος έχει υποστεί μια αδικία. Εντούτοις, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί αστυνομικούς με πολιτικά ή τοπικούς κακοποιούς για να σταματήσουν, να συλλάβουν και να στείλουν τους εφεσιβάλλοντες πίσω στο σπίτι, ή να τους κλείσουν ακόμη και σε στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων.

vi. Δολοφονία του ενός σαν προειδοποίηση προς τους υπολοίπους

³² Λιν Μπιαο (1907-1971), ένας από τους ανώτερους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., δεύτερος στην ιεραρχία μετά τον Μάο ως μέλος του Πολιτικού Γραφείου, Αντιπρόεδρος (1958) και Υπουργός Άμυνας (1959). Ο Λιν θεωρείται αρχιτέκτονας της Πολιτιστικής Επανάστασης της Κίνας. Υποδείχθηκε ως διάδοχος του Μάο το 1966, αλλά έχασε την εύνοιά του το 1970. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, αναμείχθηκε σ' ένα αποτυχημένο πραξικόπημα και προσπάθησε να διαφύγει στην ΕΣΣΔ μόλις αποκαλύφθηκε η μηχανορραφία. Το αεροπλάνο του συντρίφηκε στη Μογγολία, με συνέπεια το θάνατό του.

Οι διώξεις της Τζανγκ Τζι-Σιν, του Γιου Λουο-Κε και της Λιν Τζάο³³ αποτελούν όλες τέτοια παραδείγματα.

vii. Χρησιμοποιώντας την καταστολή για την απόκρυψη της αλήθειας σχετικά με τις δολοφονίες

Οι διάσημοι άνθρωποι με διεθνή επιρροή συνήθως καταστέλλονται, αλλά δεν σκοτώνονται από το ΚΚΚ. Ο σκοπός αυτού είναι να αποκρυφτεί η δολοφονία εκείνων των οποίων οι θάνατοι δεν θα τραβήξουν τη δημόσια προσοχή. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια της εκστρατείας καταστολής των αντεπαναστατών, το Κ.Κ.Κ. δεν σκότωσε τους υψηλόβαθμους στρατηγούς του ΚΜΤ όπως τον Λονγκ Γιουν, τον Φου Τσουο-Ι και τον Ντου Γιου-Μινγκ, αντ' αυτού σκότωσε χαμηλότερους ανώτερους υπαλλήλους και στρατιώτες του ΚΜΤ.

Οι δολοφονικές ενέργειες του Κ.Κ.Κ., κατά τη διάρκεια μιας μακριάς χρονικής περιόδου, έχουν διαστρέψει την ψυχή του κινεζικού λαού. Τώρα, στην Κίνα, πολλοί άνθρωποι έχουν την τάση να σκοτώνουν. Όταν οι τρομοκράτες επιτέθηκαν στις ΗΠΑ στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, πολλοί Κινέζοι χειροκρότησαν τις επιθέσεις στους πίνακες μηνυμάτων της ηπειρωτικής Κίνας στο Διαδίκτυο. Οι υποστηρικτές του «ολοκληρωτικού πολέμου» ακούστηκαν παντού, κάνοντας τους ανθρώπους να τρέμουν από φόβο.

Συμπέρασμα

Λόγω της παρεμπόδισης της πληροφόρησης από το Κ.Κ.Κ., δεν έχουμε τρόπο να μάθουμε ακριβώς, πόσοι άνθρωποι έχουν πεθάνει από τις διάφορες κινήσεις δίωξης που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της εξουσίας του. Τουλάχιστον 60 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν κατά τις προηγούμενες κινήσεις. Εκτός αυτών, το Κ.Κ.Κ. σκότωσε ακόμα τις εθνικές μειονότητες στο Σιντζιάνγκ, στο Θιβέτ, στην Εσωτερική Μογγολία, στο Γιουνάν και σε άλλα μέρη. Είναι δύσκολο να βρεθούν πληροφορίες για αυτά τα γεγονότα. Η *Washington Post* υπολόγισε ότι ο αριθμός όσων έχουν διωχθεί μέχρι θανάτου από το Κ.Κ.Κ. είναι 80 εκατομμύρια³⁴.

Εκτός από τον αριθμό θανάτων, δεν υπάρχει τρόπος να μάθουμε πόσοι άνθρωποι έμειναν ανάπηροι, διανοητικά άρρωστοι, πόσοι είναι εξαγριωμένοι ή έχουν εκφοβιστεί μέχρι θανάτου μέσω της δίωξης που υπέστησαν. Κάθε θάνατος είναι μια πικρή τραγωδία που αφήνει ατελείωτη αγωνία στα οικογενειακά μέλη των θυμάτων.

Όπως ανέφερε κάποτε το ιαπωνικό κανάλι *Yomiuri News*³⁵, η κινεζική κεντρική κυβέρνηση πραγματοποίησε μια έρευνα για τα θύματα που σημειώθηκαν κατά την Πολιτιστική

³³ Ο Γιου Λουο-Κε ήταν φιλόσοφος και μαχητής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που σκοτώθηκε από το Κ.Κ.Κ. κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Το μνημειακό δοκίμιο του «On Family Background» που γράφτηκε στις 18 Ιανουαρίου 1967, κυκλοφόρησε ευρέως και επέδρασε σε όλα τα δοκίμια που αντανakλούσαν σκέψεις αντίθετες με το Κ.Κ.Κ. κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Η Λιν Τζάο, φοιτήτρια δημοσιογραφίας στο Πεκίνο, χαρακτηρίστηκε δεξιά το 1957 λόγω της ανεξάρτητης σκέψης της και της ευθείας άσκησης κριτικής της κομμουνιστικής κίνησης. Κατηγορήθηκε για συνωμοσία, πως θέλησε να ανατρέψει τη δημοκρατική λαϊκή δικτατορία και συνελήφθη το 1960. Το 1962, καταδικάστηκε σε 20 χρόνια φυλάκισης. Σκοτώθηκε από το Κ.Κ.Κ. στις 29 Απριλίου 1968 ως αντεπαναστάτρια.

³⁴ <http://www.laojiao.org/64/article0211.html> (στα Κινέζικα).

³⁵ Από «μια ανοικτή επιστολή του Σονγκ Μεί-Λινγκ στον Λιαο Τσενγκ-Τζου» (17 Αυγούστου 1982). Πηγή: <http://www.blog.edu.cn/more.asp?name=fainter&id=16445> (στα Κινέζικα).

Επανάσταση σε 29 επαρχίες και δήμους άμεσα κάτω από την Κεντρική Κυβέρνηση. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι σχεδόν 600 εκατομμύρια άνθρωποι διώχτηκαν ή ενοχοποιήθηκαν κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, δηλαδή ο μισός πληθυσμός της χώρας.

Ο Στάλιν μία φορά είπε ότι ο θάνατος ενός ανθρώπου είναι τραγωδία, αλλά ο θάνατος ενός εκατομμυρίου είναι μόνο ένα στατιστικό δεδομένο. Όταν ειπώθηκε ότι πολλοί άνθρωποι πέθαναν από την πείνα στην επαρχία Σιτσουάν, ο Λι Τζινγκ-Τσουάν, ο πρώην γραμματέας του Κόμματος της επαρχίας Σιτσουάν, παρατήρησε: «Ποια δυναστεία δεν είχε νεκρούς;» Ο Μάο είπε: «Τα θύματα είναι αναπόφευκτα σε οποιαδήποτε πάλη. Ο θάνατος είναι συχνό φαινόμενο». Αυτή είναι η άποψη των άθεων κομμουνιστών σχετικά με τη ζωή. Για αυτό πέθαναν 20 εκατομμύρια άνθρωποι ως αποτέλεσμα της δίωξης κατά τη διάρκεια του καθεστώτος του Στάλιν, δηλαδή το 10% του πληθυσμού της πρώην ΕΣΣΔ. Το Κ.Κ.Κ. έχει σκοτώσει τουλάχιστον 80 εκατομμύρια ανθρώπους, που είναι επίσης σχεδόν το 10% του πληθυσμού του έθνους [στο τέλος της Πολιτιστικής Επανάστασης]. Οι Κόκκινοι Χμερ σκότωσαν δύο εκατομμύρια ανθρώπους ή το ¼ του πληθυσμού της Καμπότζης εκείνη την περίοδο. Στη βόρεια Κορέα, οι θάνατοι από την πείνα υπολογίζονται σε πάνω από ένα εκατομμύριο. Όλα αυτά είναι τα αιματηρά χρέη των κομμουνιστικών κομμάτων.

Οι κακές λατρείες θυσιάζουν ανθρώπους και χρησιμοποιούν το αίμα τους για να λατρέψουν τα κακά φάσματα. Από την αρχή, το κομμουνιστικό Κόμμα συνεχώς σκότωνε κόσμο –όταν δεν μπορούσε να σκοτώσει τους έξω από το Κόμμα, σκότωνε ακόμη και τους δικούς του– για να τιμά τη μνήμη των «ταξικών του αγώνων», των «δια-κομματικών του αγώνων» και άλλες τέτοιες πλάνες. Έβαλε στο θυσιαστήριο της κακής λατρείας ακόμη και το γενικό γραμματέα του Κόμματος, αρχηγούς αστυνομίας, στρατηγούς, υπουργούς και άλλους.

Πολλοί σκέφτονται ότι πρέπει να δοθεί στο Κ.Κ.Κ. χρόνος να βελτιωθεί, ισχυριζόμενοι ότι έχει περιορίσει αρκετά τις δολοφονικές του ενέργειες τώρα. Καταρχήν, η δολοφονία ακόμη κι ενός ατόμου κάνει κάποιον δολοφόνο. Επιπλέον, επειδή η δολοφονία είναι μια από τις μεθόδους που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να διατηρεί το βασισμένο στον τρόμο καθεστώς του, αυξομειώνει τον αριθμό δολοφονιών σύμφωνα με τις ανάγκες του. Οι δολοφονίες εκ μέρους του Κ.Κ.Κ. είναι, γενικά, απρόβλεπτες. Όταν οι άνθρωποι στερούνται μια ισχυρή αίσθηση φόβου, το Κ.Κ.Κ. σκοτώνει περισσότερους για να αυξήσει την αίσθηση τρόμου, ενώ όταν οι άνθρωποι είναι ήδη έντρομοι, η δολοφονία μερικών θα μπορούσε να διατηρήσει αυτή την αίσθηση του τρόμου. Όταν οι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να φοβούνται το Κ.Κ.Κ., η δήλωση της πρόθεσης να σκοτώσει, χωρίς να χρειάζεται απαραίτητα να την πραγματοποιήσει, είναι αρκετή ώστε να διατηρήσει τον τρόμο. Έχοντας δοκιμάσει αμέτρητες πολιτικές και δολοφονικές κινήσεις, οι άνθρωποι έχουν αποκτήσει μια ανταντακλαστική αντίδραση στον τρόμο του ΚΚΚ. Επομένως, το Κ.Κ.Κ. δεν χρειάζεται καν να αναφέρει τη δολοφονία, ακόμη και το ύφος του μηχανισμού προπαγάνδας της μαζικής κριτικής είναι αρκετό για να επαναφέρει στη μνήμη των ανθρώπων τον τρόμο.

Το Κ.Κ.Κ. ρυθμίζει την ένταση της πρόθεσής του για δολοφονίες κάθε φορά που αλλάζει η αίσθηση του κόσμου απέναντι στον τρόμο. Το μέγεθος της δολοφονίας δεν είναι ο στόχος. Το κλειδί είναι η συνέπειά του στη δολοφονία χάριν της διατήρησης της εξουσίας. Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει γίνει πιο επιεικές. Ούτε έχει αφήσει το χασαπομάχαιρό του. Αντιθέτως, οι άνθρωποι έχουν γίνει πιο υπάκουοι. Μόλις τολμήσουν να ζητήσουν κάτι που υπερβαίνει την ανοχή του Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. δεν θα διστάσει να σκοτώσει.

Δολοφονικές ενέργειες χωρίς σαφή στόχο, δίνουν το μέγιστο αποτέλεσμα στην διατήρηση του τρόμου. Στις μεγάλης κλίμακας δολοφονίες που πραγματοποιήθηκαν έως τώρα, το ΚΚΚ

κράτησε σκοπίμως ασαφή τα κριτήρια βάσει των οποίων επέλεγε ανθρώπους για τιμωρία, όριζε τα «εγκλήματα» και καθόριζε τις ποινές. Για να αποφύγουν να συμπεριληφθούν ως στόχοι για τη δολοφονία, οι άνθρωποι περιορίζονται συχνά σε μια «ασφαλή ζώνη» κατά την κρίση τους. Μια τέτοια «ασφαλής ζώνη» ήταν πολλές φορές ακόμα στενότερη από αυτή που το Κ.Κ.Κ. σκόπευε να θέσει. Για αυτό σε κάθε κίνηση, οι άνθρωποι τείνουν να ενεργήσουν όπως «ένας αριστερός παρά ένας δεξιός». Κατά συνέπεια, μια κίνηση πολλές φορές «διευρύνεται» πέρα από την προοριζόμενη κλίμακά της, επειδή οι άνθρωποι σε διαφορετικά επίπεδα επιβάλλουν εθελοντικά αυτοπεριορισμούς για να εξασφαλίσουν την ασφάλειά τους. Όσο χαμηλότερο το επίπεδο, τόσο σκληρότερη η κίνηση. Μια τέτοια κοινωνική εθελοντική ενδυνάμωση του τρόμου προέρχεται από τις τυχαίες δολοφονίες του ΚΚΚ.

Στη μακροχρόνια ιστορία των εγκλημάτων του, το Κ.Κ.Κ. έχει μεταμορφωθεί σε έναν διαφθαρμένο κατά συρροήν δολοφόνο. Μέσω της δολοφονίας, ικανοποιεί τη διεστραμμένη αίσθησή του πως είναι η υπέρτατη δύναμη που αποφασίζει για τη ζωή και το θάνατο των ανθρώπων. Μέσω της δολοφονίας, καθησυχάζει τον εσώτατο φόβο του. Μέσω των δολοφονιών, καταστέλλει την κοινωνική ανησυχία και τη δυσαρέσκεια που έχουν προκληθεί από τις προηγούμενες δολοφονίες του. Σήμερα, τα υπέρογκα αιματηρά χρέη του Κ.Κ.Κ. έχουν καταστήσει μια γενναιόδωρη προς τον λαό λύση, αδύνατη. Μπορεί να στηριχθεί μόνο στην έντονη πίεση και την ολοκληρωτική εξουσία του για να διατηρηθεί μέχρι την ύστατη στιγμή. Παρά το ότι περιστασιακά έχει μεταμφιεστεί μέσω της αποκατάστασης των θυμάτων του, η αιμοδιψής φύση του Κ.Κ.Κ. δεν έχει αλλάξει. Είναι ακόμα πιο απίθανο να αλλάξει στο μέλλον.

(Τελευταία Ενημέρωση 4 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα

The Epoch Times - 26 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 8°:

ΠΩΣ ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ¹

Εισαγωγή

Η κατάρρευση του σοσιαλιστικού μπλοκ υπό την καθοδήγηση της Σοβιετικής Ένωσης στις αρχές της δεκαετίας του '90 χαρακτήρισε την αποτυχία του κομμουνισμού ύστερα από σχεδόν έναν αιώνα. Εντούτοις, το Κ.Κ.Κ. επέζησε απροσδόκητα και ελέγχει ακόμα την Κίνα, ένα έθνος με το 1/5 του παγκόσμιου πληθυσμού. Προκύπτει ένα αναπόφευκτο ερώτημα: Είναι το Κ.Κ.Κ. σήμερα ακόμα αληθινά κομμουνιστικό;

(Getty Images)

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν ένα χρονικό διάστημα στο οποίο «ο ήλιος είναι πιο κόκκινος» ενώ «ο κόσμος είναι σκοτεινότερος». Καθένας έπρεπε να μελετήσει τα έργα του Μάο

Κανένας στη σημερινή Κίνα, συμπεριλαμβανομένων των μελών του Κόμματος, δεν πιστεύει στον κομμουνισμό. Ύστερα από πενήντα χρόνια σοσιαλισμού, το Κ.Κ.Κ. έχει υιοθετήσει πλέον την ατομική ιδιοκτησία και έχει ακόμη και χρηματιστήριο. Επιζητά ξένες επενδύσεις για να ιδρύσει νέες επιχειρήσεις, ενώ εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους και τους αγρότες όσο μπορεί. Αυτό είναι εντελώς αντίθετο με τα ιδανικά του κομμουνισμού. Παρά το συμβιβασμό με την κεφαλαιοκρατία, το Κ.Κ.Κ. διατηρεί τον αυταρχικό έλεγχο πάνω στο λαό της Κίνας. Το σύνταγμα, όπως αναθεωρήθηκε το 2004, δηλώνει άκαμπτα: «Κινέζοι διάφορων εθνικοτήτων θα συνεχίσουν να προσχωρούν στη λαϊκή δημοκρατική δικτατορία και στο σοσιαλιστικό μονοπάτι υπό την ηγεσία του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος και την καθοδήγηση του μαρξισμού-λενινισμού, της ιδεολογίας του Μάο, της θεωρίας του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ και της σημαντικής σκέψης του έργου *τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις...*»

«Η λεοπάρδαλη έχει πεθάνει, αλλά το δέρμα της παραμένει»². Το μόνο που απέμεινε στο

¹ CULT (στο αγγλικό κείμενο): λατρεία, θρησκευτική λατρεία, αίρεση (θρησκευτική).

² «Η λεοπάρδαλη έχει πεθάνει, αλλά το δέρμα της παραμένει»: από το αρχαίο κινεζικό προφητικό βιβλίο, *Plum Blossom Poem* του Σάο Γιονγκ (1011-1077). Η λεοπάρδαλη εδώ αναφέρεται στη γεωγραφική επικράτεια της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, η οποία πράγματι μοιάζει στο σχήμα με λεοπάρδαλη που τρέχει. Με την κατάρρευση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, η ουσία του κομμουνιστικού συστήματος έχει αποσυντεθεί, αφήνοντας μόνο το «δέρμα» (τη μορφή), το οποίο

σημερινό Κ.Κ.Κ. είναι «το δέρμα του». Το Κ.Κ.Κ. κληρονόμησε αυτό το δέρμα και το χρησιμοποιεί για να διατηρήσει την εξουσία του πάνω στην Κίνα.

Ποια είναι η φύση του δέρματος που κληρονομήθηκε από το Κ.Κ.Κ., δηλαδή η ίδια η οργάνωση του Κ.Κ.Κ.;

I. Τα λατρευτικά γνωρίσματα του Κ.Κ.Κ.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ουσιαστικά μια κακή λατρεία που βλάπτει την ανθρωπότητα.

Αν και το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν έχει αποκληθεί ποτέ θρησκεία, ταιριάζει με κάθε χαρακτηριστικό μιας θρησκείας. Στην αρχή της καθιέρωσής του, θεώρησε το μαρξισμό ως την απόλυτη αλήθεια στον κόσμο και αρνήθηκε οποιαδήποτε ύπαρξη πέρα από αυτόν τον κόσμο. Λάτρευε πιστά τον Μαρξ ως Θεό του, και προέτρεψε τους ανθρώπους να συμμετέχουν σε μια ισόβια πάλη για το στόχο της κτίσης ενός «κομμουνιστικού παραδείσου στη Γη».

Πίνακας 1. Θρησκευτικά γνωρίσματα του ΚΚΚ.

Οι βασικές μορφές μιας θρησκείας		Οι αντίστοιχες μορφές του Κ.Κ.Κ.
1	Εκκλησία ή πλατφόρμα (εξέδρα)	Όλα τα επίπεδα της επιτροπής του Κόμματος. Η ύπαρξη πλατφόρμας εκτείνεται από τις συνεδριάσεις του Κόμματος μέχρι και όλα τα μέσα που ελέγχονται από το Κ.Κ.Κ.
2	Δόγματα	Ο μαρξισμός-λενινισμός, η ιδεολογία του Μάο, η θεωρία του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ, «οι τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» του Τζιανγκ Τζε-Μιν και το σύνταγμα του Κόμματος
3	Μυητικές τελετές	Ιεροτελεστίες όπου τα μέλη δίνουν όρκους ότι θα είναι πιστά στο Κ.Κ.Κ. για πάντα
4	Δέσμευση σε μια θρησκεία	Τα μέλη μπορούν να πιστεύουν μόνο στο κομμουνιστικό Κόμμα
5	Ιερείς	Οι γραμματείς και τα στελέχη του Κόμματος που επιφορτίζονται με τις υποθέσεις του Κόμματος σε όλα τα επίπεδα
6	Λατρεύοντας το Θεό	Δυσφημίζοντας το Θεό, και καθιερώνοντας έπειτα τον ίδιο τον εαυτό του ως έναν χωρίς όνομα «Θεό»
7	Ο θάνατος καλείται «ανεβαίνοντας στον ουρανό ή κατεβαίνοντας στην κόλαση»	Ο θάνατος καλείται «πηγαίνοντας να συναντήσεις τον Μαρξ»
8	Γραφές	Η θεωρία και τα γραπτά των ηγετών του Κομμουνιστικού Κόμματος
9	Κήρυγμα	Όλων των ειδών οι συνεδριάσεις, ομιλίες των ηγετών

κληρονόμησε το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα.

10	Ψαλμωδίες· μελέτη ή εξέταση κατ' αντιπαραβολή των κειμένων	Πολιτικές μελέτες· στερεότυπες συνεδριάσεις της ομάδας ή δραστηριότητες για τα μέλη του Κόμματος
11	Ύμνοι (θρησκευτικά τραγούδια)	Τραγούδια που εκθειάζουν το Κόμμα
12	Δωρεές	Υποχρεωτικά δίδακτρα μέλους· υποχρεωτική συνεισφορά στον κυβερνητικό προϋπολογισμό, που είναι χρήματα από τον ιδρώτα και το αίμα των ανθρώπων, προς χρήση του Κόμματος
13	Πειθαρχικές τιμωρίες	Οι τιμωρίες του Κόμματος κυμαίνονται από τη «σύλληψη και την κατ' οίκον έρευνα» και την «αποβολή από το Κόμμα» μέχρι θανάσιμα βασανιστήρια ακόμη και τιμωρία συγγενών και φίλων

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι παράλληλα διαφορετικό από οποιαδήποτε θρησκεία. Όλες οι ορθόδοξες θρησκείες πιστεύουν στο Θεό και στην καλοκαγαθία, και έχουν ως σκοπό τους να καθοδηγήσουν την ανθρωπότητα στο ζήτημα της ηθικής και της σωτηρίας της ψυχής. Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν πιστεύει στο Θεό και αντιτάσσεται στην παραδοσιακή ηθική.

Όσα έχει κάνει το Κομμουνιστικό Κόμμα αποδεικνύουν ότι είναι μια κακή λατρεία. Τα δόγματα του Κομμουνιστικού Κόμματος βασίζονται στην πάλη των τάξεων, στη βίαιη επανάσταση και στη δικτατορία του προλεταριάτου και έχουν οδηγήσει στο αποκαλούμενο σύνολο «κομμουνιστικών επαναστάσεων» του αίματος και της βίας. Ο κόκκινος τρόμος κάτω από τον κομμουνισμό έχει διαρκέσει έναν αιώνα, φέρνοντας καταστροφές σε δεκάδες χώρες στον κόσμο και κοστίζοντας δεκάδες εκατομμύρια ζωές. Η κομμουνιστική πεποιθήση, αυτή που δημιούργησε μια κόλαση στη Γη, δεν είναι παρά η πιο ποταπή λατρεία στον κόσμο.

Τα γνωρίσματα του κομμουνιστικού κόμματος μπορούν να συνοψιστούν σε έξι σημεία:

1. Παρασκευή δογμάτων και εξολόθρευση των αποστατών

Το κομμουνιστικό κόμμα θεωρεί τον μαρξισμό ως θρησκευτικό του δόγμα και τον επιδεικνύει ως «την άρρηκτη αλήθεια». Τα δόγματα του κομμουνιστικού κόμματος στερούνται καλοσύνης και ανεκτικότητας. Αντ' αυτού, είναι γεμάτα υπεροψία. Ο μαρξισμός ήταν προϊόν της αρχικής περιόδου του καπιταλισμού, όταν η παραγωγικότητα ήταν χαμηλή και η επιστήμη υπανάπτυκτη. Δεν είχε ολοκληρωτικά σωστή κατανόηση των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων και της κοινωνίας ή των ανθρώπων και της φύσης. Δυστυχώς, αυτή η αιρετική ιδεολογία αναπτύχθηκε στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, και έβλαψε τον κόσμο για πάνω από έναν αιώνα προτού οι άνθρωποι την απορρίψουν, βρίσκοντάς την απολύτως λανθασμένη στην πράξη.

Οι αρχηγοί κόμματος από τον Λένιν έχουν τροποποιήσει τα δόγματα της λατρείας. Από τη θεωρία του Λένιν περί βίαιης επανάστασης στη θεωρία του Μάο περί συνεχούς επανάστασης υπό τη δικτατορία του προλεταριάτου, στις «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» του Τζιανγκ Τζε-Μιν η ιστορία του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι γεμάτη από τέτοιες αιρετικές θεωρίες και πλάνες. Αν και αυτές οι θεωρίες στην πράξη έχουν προκαλέσει αλλεπάλληλες καταστροφές και είναι αυτοαντιφατικές, το Κομμουνιστικό Κόμμα πιστοποιεί ακόμα ότι είναι παγκοσμίως σωστό και εξαναγκάζει τους ανθρώπους να μελετούν τα δόγματά του.

Η εξολόθρευση των αποστατών είναι ο αποτελεσματικότερος τρόπος ώστε να διαδώσει ο κομμουνισμός το δόγμα του. Επειδή το δόγμα και η συμπεριφορά αυτής της κακής λατρείας είναι πραγματικά καταγέλαστα, το κομμουνιστικό κόμμα εξαναγκάζει το λαό να τα αποδέχεται, στηριζόμενο στη βία για να εξολοθρεύσει τους αποστάτες. Αφότου το κινεζικό κομμουνιστικό κόμμα πήρε στα χέρια του τα ηνία της εξουσίας στην Κίνα, άρχισε την «εδαφική μεταρρύθμιση» για να εξαλείψει την τάξη των γαιοκτημόνων, τη «σοσιαλιστική μεταρρύθμιση» στη βιομηχανία και στο εμπόριο για να εξαλείψει τους κεφαλαιοκράτες, την «κίνηση κάθαρσης από τους αντεπαναστάτες» για να αποβάλει τις λαϊκές θρησκείες και τους ανώτερους υπαλλήλους που υπήρχαν προτού πάρουν οι κομμουνιστές την εξουσία, την «Αντι-δεξιά κίνηση» για να φιμώσουν τους διανοούμενους, και τη «μεγάλη πολιτιστική επανάσταση» για να ξεριζώσουν τον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό. Το Κ.Κ.Κ. κατάφερε να ενοποιήσει την Κίνα κάτω από την κομμουνιστική κακή λατρεία και να επιτύχει μια κατάσταση όπου καθένας διάβαζε το *Κόκκινο Βιβλίο*, εκτελούσε το «χορό της πίστης» και «ζητούσε τις οδηγίες του Κόμματος το πρωί και υπέβαλε σε αυτό έκθεση πεπραγμένων το βράδυ». Στην περίοδο μετά τον Μάο και τον Ντενγκ, το Κ.Κ.Κ. ισχυρίστηκε ότι το Φάλουν Γκονγκ, μια παραδοσιακή πρακτική καλλιέργειας που πιστεύει στην αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα, θα ανταγωνιζόταν με αυτό για τις μάζες και έτσι στόχος του έγινε να ξεριζώσει το Φάλουν Γκονγκ. Έτσι άρχισε η δίωξη γενοκτονίας του Falun Gong, η οποία συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

2. Προώθηση της λατρείας των ηγετών και των ρατσιστικών απόψεων

Από τον Μαρξ στον Τζιανγκ Τζε-Μιν, τα πορτρέτα των κομμουνιστών αρχηγών του κόμματος επιδεικνύονται κυρίως για λατρευτικούς σκοπούς. Η απόλυτη αυθεντία των αρχηγών του κομμουνιστικού κόμματος απαγορεύει οποιαδήποτε απαίτηση. Ο Μάο καθιερώθηκε ως «κόκκινος ήλιος» και «μεγάλος απελευθερωτής». Το Κόμμα μίλησε εξωφρενικά για το γράψιμό του, λέγοντας ότι «μια πρότασή του ισοδυναμεί με 10.000 συνηθισμένες προτάσεις». Σαν «απλό μέλος του Κόμματος», ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ κυριάρχησε κάποια στιγμή στην κινεζική πολιτική σαν ένας απόλυτος ηγεμόνας. Η θεωρία των «τριών αντιπροσωπευτικών προτάσεων» του Τζιανγκ Τζε-Μιν περιλαμβάνει μόνο λίγο παραπάνω από 40 χαρακτήρες, συμπεριλαμβανομένης της στίξης, αλλά η 4^η Ολομέλεια του Κ.Κ.Κ. την προώθησε ως «κάτι που δίνει μια δημιουργική απάντηση σε ερωτήσεις όπως τι είναι ο σοσιαλισμός, πώς κατασκευάζεται ο σοσιαλισμός, τι είδους κόμμα χτίζουμε και πώς να χτίσουμε το Κόμμα». Το Κόμμα μίλησε επίσης εξωφρενικά για τη σκέψη των «Τριών Αντιπροσωπειών», αν και σε αυτή την περίπτωση στην πραγματικότητα χλευάζοντάς την όταν είπε ότι αποτελεί συνέχεια και εξέλιξη του Μαρξισμού-Λενινισμού, της σκέψης του Μάο και της θεωρίας του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ.

Η αναίτια σφαγή αθώων ανθρώπων από τον Στάλιν, η καταστροφική Μεγάλη Πολιτιστική Επανάσταση που προωθήθηκε από τον Μάο, η διαταγή του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ για τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν και η συνεχιζόμενη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ από τον Τζιανγκ Τζε-Μιν είναι τα φρικτά αποτελέσματα της αιρετικής δικτατορίας του κομμουνιστικού κόμματος.

Από τη μια μεριά, το Κ.Κ.Κ. ορίζει στο σύνταγμά του: «Όλη η εξουσία στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ανήκει στο λαό. Τα όργανα μέσω των οποίων ο λαός ασκεί την κρατική εξουσία είναι το Εθνικό Λαϊκό Συνέδριο και τα συνέδρια των τοπικών κοινοτήτων σε διαφορετικά επίπεδα». «Καμιά οργάνωση ή μεμονωμένο άτομο δεν μπορεί να απολαμβάνει

το προνόμιο του να είναι πάνω από το σύνταγμα και το νόμο»³. Από την άλλη μεριά, το καταστατικό του Κ.Κ.Κ. ορίζει ότι το Κ.Κ.Κ. είναι ο πυρήνας της ηγεσίας για το σοσιαλιστικό αγώνα με κινεζικά χαρακτηριστικά, που υπερισχύει και της χώρας και του λαού. Ο πρόεδρος της Μόνιμης Επιτροπής του Εθνικού Λαϊκού Συμβουλίου έκανε «σημαντικές ομιλίες» σε ολόκληρη τη χώρα, υποστηρίζοντας ότι το Εθνικό Λαϊκό Συμβούλιο, το υψηλότερο όργανο της κρατικής εξουσίας, πρέπει να προσχωρήσει στην ηγεσία του ΚΚΚ. Σύμφωνα με την αρχή του Κ.Κ.Κ. του «δημοκρατικού συγκεντρωτισμού», ολόκληρο το Κόμμα πρέπει να υπακούει στην Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος. Αφαιρώντας τον πυρήνα του, αυτό στο οποίο το Εθνικό Λαϊκό Συμβούλιο πραγματικά επιμένει, είναι η δικτατορία του Γενικού Γραμματέα, η οποία με τη σειρά της προστατεύεται από τη νομοθεσία.

3. Βίαη πλήση εγκεφάλου, έλεγχος του νου, σφιχτοδεμένη οργάνωση και αδυναμία οικειοθελούς αποχώρησης

Η οργάνωση του Κ.Κ.Κ. είναι εξαιρετικά σφιχτή: για να γίνει αποδεκτό ένα νέο μέλος χρειάζεται τις αναφορές δύο μελών του Κόμματος. Μετά την αποδοχή του, πρέπει να ορκιστεί ότι θα είναι για πάντα πιστό στο Κόμμα. Τα μέλη του Κόμματος πρέπει να πληρώνουν τέλη ιδιότητας μέλους, να παρευρίσκονται στις οργανωτικές δραστηριότητες και να συμμετέχουν στην ομαδική πολιτική μελέτη. Οι οργανώσεις του Κόμματος διαπερνούν όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης. Υπάρχουν βασικές οργανώσεις του Κ.Κ.Κ. σε κάθε χωριό, πόλη και γειτονιά. Το Κ.Κ.Κ. ελέγχει όχι μόνο τα μέλη και τις υποθέσεις του Κόμματος, αλλά και τα μη μέλη, επειδή ολόκληρο το καθεστώς πρέπει «να είναι πιστό στην ηγεσία του Κόμματος». Την περίοδο που πραγματοποιούνταν οι εκστρατείες την πάλης των τάξεων, οι «ιερείς» της θρησκείας του Κ.Κ.Κ., δηλαδή, οι γραμματείς του Κόμματος σε όλα τα επίπεδα, τις περισσότερες φορές δεν ήξεραν ακριβώς τι έκαναν εκτός από το να τιμωρούν το λαό.

Η «κριτική και η αυτοκριτική» στις συνεδριάσεις του Κόμματος χρησιμεύουν ως ένας συνηθισμένος, διαρκής τρόπος ελέγχου του νου των μελών του κόμματος. Σε όλη τη διάρκεια της ύπαρξής του, το Κ.Κ.Κ. έχει προωθήσει πλήθος πολιτικών κινήσεων για την «κάθαρση των μελών του Κόμματος», την «αποκατάσταση της ατμόσφαιρας του Κόμματος», τη «σύλληψη των προδοτών», την «εκκαθάριση του Αντι-μπολσεβικικού Σώματος⁴» και την «πειθαρχία στο Κόμμα», εξετάζοντας περιοδικά την «αντίληψη της φύσης του Κόμματος» – δηλαδή, χρησιμοποιώντας τη βία και τον τρόπο για να ελεγχθεί η αφοσίωση των μελών του Κόμματος στο Κόμμα, βεβαιώνοντας ότι συμβαδίζουν για πάντα με αυτό.

Η ένταξη στο Κ.Κ.Κ. είναι σαν την υπογραφή μιας αμετάκλητης σύμβασης για την πώληση του σώματος και της ψυχής κάποιου. Με τους κανόνες του Κόμματος που είναι πάντα επάνω από τους νόμους του έθνους, το Κόμμα μπορεί να απομακρύνει οποιοδήποτε μέλος, ενώ το μέλος δεν μπορεί να εγκαταλείψει το Κ.Κ.Κ. χωρίς να υποστεί αυστηρή τιμωρία. Η εγκατάλειψη του Κόμματος θεωρείται απιστία και επιφέρει τρομερές συνέπειες. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης όταν το Κ.Κ.Κ. είχε απόλυτη εξουσία, ήταν γνωστό ότι εάν το Κόμμα ήθελε κάποιον νεκρό, εκείνος δεν υπήρχε περίπτωση να ζήσει, ενώ εάν ήθελε κάποιον ζωντανό, δεν υπήρχε περίπτωση να πεθάνει. Εάν κάποιος αυτοκτονούσε, θεωρούταν ότι «φοβόταν την τιμωρία των ανθρώπων για το έγκλημά του» και τα μέλη της οικογένειάς του ενοχοποιούνταν επίσης και τιμωρούνταν.

³ Σύνταγμα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (επίσημη μετάφραση, 1999).

⁴ Πρόκειται για την επιχείρηση του «Αντι-μπολσεβικικού Σώματος» το 1930, όταν ο Μάο διέταξε τη δολοφονία χιλιάδων μελών του Κόμματος, στρατιωτών του Κόκκινου Στρατού και αθώων πολιτών στην επαρχία Τζιανγκσί σε μία προσπάθεια να ενισχυθεί η δύναμή του στις ελεγχόμενες από το Κ.Κ.Κ. περιοχές.

Η διαδικασία λήψης αποφάσεων μέσα στο Κόμμα λειτουργεί όπως ένα μαύρο κουτί, δεδομένου ότι η εσωκομματική πάλη πρέπει να κρατηθεί σε απόλυτη μυστικότητα. Τα έγγραφα του Κόμματος είναι όλα εμπιστευτικά. Φοβούμενο την έκθεση των εγκληματικών πράξεών του, το Κ.Κ.Κ. αντιμετωπίζει συχνά τους αποστάτες με την κατηγορία της «αποκάλυψης κρατικών μυστικών».

4. Προώθηση της βίας, της σφαγής και της θυσίας για το Κόμμα

Ο Μάο έλεγε: «Μια επανάσταση δεν είναι πάρτι για φαγητό, γράψιμο δοκιμίου, ζωγραφική, ή κέντημα. Δεν μπορεί να είναι τόσο εξευγενισμένη, τόσο ήρεμη και ευγενής, τόσο μετρημένη, καλή, ευγενική, συγκρατημένη και μεγαλόψυχη. Μια επανάσταση είναι μια εξέγερση, μια πράξη βίας στην οποία μια τάξη νικά μια άλλη»⁵.

Ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ σύστησε: «Σκοτώστε 200.000 ανθρώπους σε αντάλλαγμα 20 χρόνων σταθερότητας».

Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν διέταξε: «Καταστρέψτε τους (ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ) σε φυσικό επίπεδο, δυσφημήστε τους και οδηγήστε τους σε πτώχευση».

Το Κ.Κ.Κ. προωθεί τη βία, και έχει σκοτώσει αμέτρητους ανθρώπους σε όλες τις μέχρι τώρα πολιτικές του κινήσεις. Εκπαιδεύει το λαό να αντιμετωπίζει τον εχθρό «τόσο ψυχρά όσο ο βαρύς χειμώνας». Γίνεται κατανοητό ότι η κόκκινη σημαία είναι κόκκινη επειδή «βάφτηκε κόκκινη με το αίμα των μαρτύρων». Το Κόμμα λατρεύει το κόκκινο λόγω του εθισμού του στο αίμα και στη σφαγή.

Το Κ.Κ.Κ. κάνει μια έκθεση «ηρωικών» παραδειγμάτων για να ενθαρρύνει το λαό να θυσιάσει για το Κόμμα. Όταν ο Τζιανγκ Σι-Ντε πέθανε εργαζόμενος σε έναν κλίβανο παραγωγής οπίου, ο Μάο εγκωμίασε το θάνατό του χαρακτηρίζοντάς τον τόσο «βαρύ όσο το όρος Τάι⁶». Σε εκείνα τα χαλεπά χρόνια, «γενναίες λέξεις» όπως «μη φοβάστε ούτε τις δυσκολίες ούτε το θάνατο» και «η πικρή θυσία ενισχύει τολμηρές λύσεις· τολμάμε να κάνουμε τον ήλιο και το φεγγάρι να λάμπουν σε νέους ουρανούς» έδωσαν ουσία σε φιλοδοξίες στη μέση μιας φοβερής έλλειψης υλικών εφοδίων.

Στο τέλος της δεκαετίας του '70, οι Βιετκόνγκ έστειλαν στρατεύματα και νίκησαν το καθεστώς των Κόκκινων Χμερ, το οποίο ενθαρρύνθηκε από το Κ.Κ.Κ. και διέπραξε απερίγραπτα εγκλήματα. Αν και το Κ.Κ.Κ. ήταν εξαγριωμένο, δεν μπορούσε να αποστείλει στρατεύματα για να υποστηρίξει τους Κόκκινους Χμερ, δεδομένου ότι η Κίνα και η Καμπότζη δεν είχαν κοινά σύνορα. Αντ' αυτού, το Κ.Κ.Κ. προώθησε πόλεμο ενάντια στο Βιετνάμ κατά μήκος των συνόρων Κίνας-Βιετνάμ για να τιμωρήσει τους Βιετκόνγκ στο όνομα «της αυτοάμυνας». Έτσι δεκάδες χιλιάδες Κινέζοι στρατιώτες θυσίασαν το αίμα και τη ζωή τους σε αυτόν τον πόλεμο μεταξύ των Κομμουνιστικών Κομμάτων. Ο θάνατός τους στην πραγματικότητα, δεν είχε καμία σχέση με εδάφη ή κυριαρχία. Εντούτοις, αρκετά χρόνια αργότερα, το Κ.Κ.Κ. αισχρά μνημόνευσε την ανόητη θυσία τόσο πολλών απλοϊκών και φωτεινών νέων ψυχών ως «επαναστατικό ηρωικό πνεύμα», ασεβώς δανειζόμενο το τραγούδι «Η ευγενική συμπεριφορά βάφτηκε με αίμα». Εκατόν πενήντα τέσσερις Κινέζοι μάρτυρες πέθαναν το 1981 μετά την εκ νέου κατάληψη του όρους Φάκα στην επαρχία Γκουανγκσί,

⁵ Από το «Αναφορά για μια έρευνα σχετικά με το αγροτικό κίνημα στη Χουνάν», του Μάο (1927).

⁶ Το όρος Τάι (Τάι-Σαν) είναι το πρώτο από τα πέντε διάσημα βουνά στην επαρχία Σάντονγκ, στην Κίνα. Είναι ένα παγκόσμιο μνημείο υπό την προστασία των Η.Ε. από το 1987.

αλλά το Κ.Κ.Κ. το επέστρεψε στο Βιετνάμ αφότου η Κίνα και το Βιετνάμ προσδιόρισαν τα σύνορα.

Όταν η αχαλίνωτη εξάπλωση του *SARS* απείλησε τις ζωές των ανθρώπων στις αρχές του 2003, το Κ.Κ.Κ. προσέλαβε αμέσως πολλές νέες νοσοκόμες, οι οποίες έπειτα γρήγορα τέθηκαν υπό περιορισμό στα νοσοκομεία για να φροντίζουν τα θύματα του *SARS*. Το Κ.Κ.Κ. ωθεί τους νέους στην πιο επικίνδυνη πρώτη γραμμή, προκειμένου να καταδείξει τη «λαμπρή εικόνα του» ότι «δεν φοβάται ούτε τις δυσκολίες ούτε το θάνατο». Εντούτοις, το Κ.Κ.Κ. δεν έχει καμία εξήγηση για το πού ήταν τα υπόλοιπα από τα 65 εκατομμύρια μέλη του Κόμματος και ποια εικόνα προσέδιδαν στο Κόμμα.

5. Άρνηση της πίστης στο Θεό και κατάπνιξη της ανθρώπινης φύσης

Το Κ.Κ.Κ. προωθεί τον αθεϊσμό και υποστηρίζει ότι η θρησκεία είναι «πνευματικό όπιο» που μπορεί να μεθύσει το λαό. Χρησιμοποίησε τη δύναμή του για να καταστείλει όλες τις θρησκείες στην Κίνα, και έπειτα θεοποίησε τον εαυτό του, δίνοντας την απόλυτη εξουσία της χώρας στη λατρεία του ΚΚΚ.

Την ίδια στιγμή που το Κ.Κ.Κ. υπονόμευε τη θρησκεία, κατέστρεψε και τον παραδοσιακό πολιτισμό. Υποστήριξε ότι η παράδοση και η ηθική ήταν φεουδαλιστικές, προληπτικές και αντεπαναστατικές, ξεριζώνοντάς τις στο όνομα της επανάστασης. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πολιτιστικής Επανάστασης, ευρέως διαδεδομένα και άσχημα φαινόμενα παραβίαζαν τις κινεζικές παραδόσεις, καθώς παντρεμένα ζευγάρια κατηγορούσαν το ένα το άλλο, σπουδαστές χτυπούσαν τους δασκάλους τους, πατέρες και γιοι στρέφονταν ο ένας ενάντια στον άλλον, οι Ερυθροφρουροί σκότωναν απρόκλητα αθώους και οι επαναστάτες χτυπούσαν, έσπαγαν και λεηλατούσαν. Αυτές ήταν οι φυσικές συνέπειες της κατάπνιξης της ανθρώπινης φύσης από το ΚΚΚ.

Αφότου το Κ.Κ.Κ. καθιέρωσε το καθεστώς του, εξανάγκασε τις εθνικές μειονότητες να δηλώσουν υποταγή στην κομμουνιστική ηγεσία, απεμπολώντας τον πλούσιο και πολύχρωμο εθνικό πολιτισμό που είχαν δημιουργήσει.

Στις 4 Ιουνίου 1989, ο αποκαλούμενος «Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός» κατάσφαξε πολλούς φοιτητές στο Πεκίνο. Αυτό ανάγκασε τους Κινέζους να χάσουν κάθε ελπίδα για ένα καλύτερο πολιτικό μέλλον της Κίνας. Έκτοτε, ολόκληρος ο λαός εστιάστηκε στην απόκτηση χρημάτων. Από το 1999 μέχρι και σήμερα, το Κ.Κ.Κ. έχει διώξει άγρια το Φάλουν Γκονγκ, στρεφόμενο ενάντια «στην αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα», προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο μια επιταχυνόμενη πτώση των ηθικών προτύπων.

Από την αρχή αυτού του νέου αιώνα, ένας νέος κύκλος παράνομης «περίφραξης γης»⁷ και κατάσχεσης νομισματικών και υλικών πόρων από τους διεφθαρμένους ανώτερους υπαλλήλους του Κ.Κ.Κ. σε συνεργασία με κερδοσκόπους έχει οδηγήσει πολύ κόσμο να καταλήξουν πάμπτωχοι και άστεγοι. Ο αριθμός αυτών που διαμαρτύρονται στην κυβέρνηση

⁷ Το «κίνημα περίφραξης γης» αφορά μια σκοτεινή πλευρά των οικονομικών μεταρρυθμίσεων στην Κίνα. Παρόμοια με τη βιομηχανική επανάσταση στην Αγγλία (1760-1850), οι γεωργικές εκτάσεις στη σημερινή Κίνα έχουν οροθετηθεί για να χτιστούν διάφορες οικονομικές ζώνες σε όλα τα επίπεδα (νομοί, πόλεις, επαρχίες και κράτος). Ως αποτέλεσμα, οι Κινέζοι αγρότες έχουν χάσει τη γη τους. Στις πόλεις, οι κάτοικοι σε πολλές περιπτώσεις αναγκάστηκαν να μετακομίσουν ώστε να μείνει ελεύθερος χώρος για εμπορική ανάπτυξη έναντι ελάχιστης αποζημίωσης. Περισσότερες πληροφορίες: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

σε μία προσπάθεια να αποκατασταθεί η αδικία έχει αυξηθεί αισθητά, και οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν ενταθεί. Οι μεγάλης κλίμακας διαμαρτυρίες είναι συχνές, τις οποίες η αστυνομία και οι ένοπλες δυνάμεις καταστέλλουν βίαια. Η φασιστική φύση της «Δημοκρατίας» είναι καταφανής, και η κοινωνία έχει χάσει την ηθική της συνείδηση.

Στο παρελθόν, ένας κακοποιός δεν έβλαπτε ποτέ τους γείτονές του, ή, όπως λέει και η παροιμία, η αλεπού κατέτρωγε μακριά από το σπίτι. Σήμερα, όταν οι άνθρωποι θέλουν να ξεγελάσουν κάποιον, στοχεύουν μάλλον στους συγγενείς και στους φίλους τους, και αυτό το αποκαλούν «σκοτώνοντας τους οικείους».

Στο παρελθόν, οι Κινέζοι νοιάζονταν για την αγνότητα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, ενώ σήμερα οι άνθρωποι γελοιοποιούν τους φτωχούς, αλλά όχι τις πόρνες. Η ιστορία της καταστροφής της ανθρώπινης φύσης και του ήθους στην Κίνα παρουσιάζεται ζωντανά στην παρακάτω μπαλάντα:

«Στη δεκαετία του '50 οι άνθρωποι βοηθούσαν ο ένας τον άλλο,
στη δεκαετία του '60 οι άνθρωποι αντιμάχονταν ο ένας τον άλλο,
στη δεκαετία του '70 οι άνθρωποι εξαπατούσαν ο ένας τον άλλο,
στη δεκαετία του '80 οι άνθρωποι νοιάζονταν μόνο για τον εαυτό τους,
στη δεκαετία του '90 οι άνθρωποι εκμεταλλεύονταν όποιον συναντούσαν».

6. Στρατιωτική ανάληψη της εξουσίας, μονοπώληση της οικονομίας και άγριες πολιτικές και οικονομικές φιλοδοξίες

Ο μόνος σκοπός του Κ.Κ.Κ. ήταν να παρθεί δια της βίας η εξουσία και έπειτα να δημιουργηθεί ένα σύστημα κρατικής ιδιοκτησίας στο οποίο το κράτος κρατά το μονοπώλιο σε μια προσχεδιασμένη οικονομία. Η άγρια φιλοδοξία του Κ.Κ.Κ. ξεπερνά κατά πολύ αυτή των συνηθισμένων κακών λατρειών που συσσωρεύουν απλώς χρήματα.

Σε μια χώρα σοσιαλιστικής δημόσιας ιδιοκτησίας που κυβερνιέται από το Κομμουνιστικό Κόμμα, οι οργανώσεις του Κόμματος έχουν μεγάλη δύναμη, δηλαδή οι επιτροπές του Κόμματος και τα παρακλάδια του σε διάφορα επίπεδα, επιβάλλονται ή κατέχουν την κρατική υποδομή. Οι οργανώσεις του Κόμματος ελέγχουν την κρατική μηχανή και τραβούν κεφάλαια άμεσα από τους προϋπολογισμούς των τοπικών κυβερνήσεων στα διαφορετικά επίπεδα. Όπως ένα βαμπίρ, το Κ.Κ.Κ. έχει απορροφήσει τεράστιο πλούτο από το έθνος.

II. Η ζημία που η λατρεία του Κ.Κ.Κ. έχει προκαλέσει

Όταν αναφέρονται συμβάντα όπως του *Αούμ Σινρί Κυό* (Υπέρτατη Αλήθεια) όπου δολοφόνησε ανθρώπους με το παραλυτικό αέριο σαρίν, η άνοδος στον ουρανό μελών του *Ναού του Ήλιου* μέσω αυτοκτονίας, ή η μαζική αυτοκτονία πάνω από 900 οπαδών του Τζιμ Τζόουνς της οργάνωσης *Ναός των Ανθρώπων*, ο καθένας τρέμει από φόβο και σοκάρεται. Το Κ.Κ.Κ. είναι, εντούτοις, μια κακή λατρεία που διαπράττει εγκλήματα χίλιες φορές χειρότερα, βλέποντας αμέτρητες ζωές. Αυτό συμβαίνει επειδή το Κ.Κ.Κ. έχει τα ακόλουθα μοναδικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα που οι συνηθισμένες λατρείες στερούνται.

Η κακή λατρεία έγινε κρατική θρησκεία

Στις περισσότερες χώρες, ακόμη κι εάν δεν ακολουθεί κάποιος μια θρησκεία, μπορεί να απολαμβάνει μια ευτυχισμένη ζωή χωρίς την ανάγνωση των κειμένων ή την υπακοή στις αρχές εκείνης της θρησκείας. Στην ηπειρωτική Κίνα, εντούτοις, είναι αδύνατον κάποιος να ζήσει χωρίς τη συνεχή έκθεσή του στα δόγματα και την προπαγάνδα της λατρείας του Κ.Κ.Κ., δεδομένου ότι το Κ.Κ.Κ. έχει μετατρέψει αυτή την κακή λατρεία σε κρατική θρησκεία από τη στιγμή που άδραξε την εξουσία.

Το Κ.Κ.Κ. αρχίζει να ενσταλάζει το πολιτικό κήρυγμά του ήδη από τους παιδικούς σταθμούς και τα δημοτικά σχολεία. Κανείς δεν μπορεί να ακολουθήσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση ή να προωθηθεί σε κάποιο γραφείο αν δεν περάσει από Πολιτική Εξέταση. Καμία από τις ερωτήσεις στην Πολιτική Εξέταση δεν επιτρέπει ανεξάρτητη σκέψη. Εκείνοι που δίνουν εξετάσεις πρέπει να απομνημονεύσουν τις προκατασκευασμένες απαντήσεις που δίνονται από το Κ.Κ.Κ. προκειμένου να περάσουν. Οι ανεπιτυχείς Κινέζοι αναγκάζονται να επαναλάβουν το κήρυγμα του Κ.Κ.Κ. ακόμα και όταν είναι νέοι, υφιστάμενοι επανειλημμένα πλύση εγκεφάλου. Όταν ένα στέλεχος προάγεται σε μια υψηλότερη θέση στην κυβέρνηση, είτε είναι μέλος του Κ.Κ.Κ. είτε όχι, πρέπει να παρακολουθήσει τη Σχολή του Κόμματος. Δεν θα προαχθεί έως ότου καλύψει τις απαιτήσεις για αποφοίτηση από τη Σχολή του Κόμματος.

Στην Κίνα, όπου το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι η κρατική θρησκεία, δεν επιτρέπεται να υπάρχουν ομάδες με διαφορετικές απόψεις. Ακόμη και τα «δημοκρατικά κόμματα», που ιδρύονται μόνο από το Κ.Κ.Κ. ως πολιτική βιτρίνα, και η μεταρρυθμισμένη «Τριμερής Εκκλησία» (δηλ., αυτοδιοίκηση, αυτοσυντήρηση και αυτοδιάδοση) πρέπει τυπικά να αναγνωρίσουν την ηγεσία του ΚΚΚ. Η πίστη στο Κ.Κ.Κ. είναι η πρώτη προτεραιότητα σε σχέση με οποιοδήποτε άλλες πεποιθήσεις, σύμφωνα με τη λογική του ΚΚΚ.

Οι κοινωνικοί έλεγχοι φτάνουν στα άκρα

Αυτή η κακή λατρεία μπόρεσε να γίνει κρατική θρησκεία, επειδή το Κ.Κ.Κ. είχε τον πλήρη κοινωνικό έλεγχο και στέρησε από τα άτομα την ελευθερία. Αυτό το είδος ελέγχου είναι πρωτοφανές, εφόσον το Κ.Κ.Κ. στέρησε από το λαό την ατομική ιδιοκτησία, η οποία είναι βάση της ελευθερίας. Πριν από τη δεκαετία του '80, οι άνθρωποι στις αστικές περιοχές μπορούσαν να κερδίσουν τα προς το ζην δουλεύοντας στις ελεγχόμενες από το Κόμμα επιχειρήσεις. Οι αγρότες στις αγροτικές περιοχές έπρεπε να ζουν σε αγροτική γη που ανήκε στις κοινότητες του Κόμματος. Κανένας δεν μπορούσε να ξεφύγει από τον έλεγχο του ΚΚΚ. Σε μια σοσιαλιστική χώρα όπως η Κίνα, οι οργανώσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι ευρέως διαδεδομένες –από την κεντρική κυβέρνηση μέχρι σχεδόν το κάθε επίπεδο της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των χωριών και των γειτονιών. Μέσω των επιτροπών και των κλάδων του Κόμματος σε όλα τα επίπεδα, το Κ.Κ.Κ. διατηρεί τον απόλυτο έλεγχο της κοινωνίας. Τέτοιος αυστηρός έλεγχος καταστέλλει εντελώς την ατομική ελευθερία – την ελευθερία της μετακίνησης (σύστημα εγγραφής κατοικιών), την ελευθερία του λόγου (500.000 δεξιόι διώχτηκαν από το Κ.Κ.Κ. επειδή άσκησαν την ελευθερία του λόγου), την ελευθερία της σκέψης (η Λιν Τζάο και η Τζανγκ Τζι-Σιν⁸ εκτελέστηκαν επειδή είχαν

⁸ Η Λιν Τζάο, φοιτήτρια δημοσιογραφίας στο Πεκίνο, χαρακτηρίστηκε δεξιά το 1957 για την ανεξάρτητη σκέψη της και επειδή άσκησε ειλικρινή κριτική στο κομμουνιστικό κίνημα. Κατηγορήθηκε για συνωμοσία ανατροπής της δημοκρατικής λαϊκής δικτατορίας και συνελήφθη το 1960. Το 1962 καταδικάστηκε σε 20 χρόνια φυλάκιση. Σκοτώθηκε από το Κ.Κ.Κ. στις 29 Απριλίου 1968 ως αντεπαναστάτρια.

αμφιβολίες για το Κ.Κ.Κ.) και την ελευθερία της πληροφόρησης (είναι παράνομο να διαβάζει κάποιος απαγορευμένα βιβλία ή να ακούει ραδιοσταθμούς των εχθρών, ενώ ακόμα και το σερφάρισμα στο Διαδίκτυο ελέγχεται).

Μπορεί κάποιος να πει ότι η ατομική ιδιοκτησία επιτρέπεται τώρα από το Κ.Κ.Κ., αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτή η πολιτική της μεταρρύθμισης και του ανοίγματος ήρθε μόνο όταν ο σοσιαλισμός έφθασε σε σημείο όπου ο λαός δεν είχε να φάει και η εθνική οικονομία ήταν στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Το Κ.Κ.Κ. έπρεπε να κάνει πίσω, προκειμένου να σωθεί από την καταστροφή. Εντούτοις, ακόμα και μετά τη μεταρρύθμιση και το άνοιγμα, το Κ.Κ.Κ. δεν χαλάρωσε σε καμιά στιγμή τον έλεγχο του πάνω στο λαό. Η τρέχουσα βάνανυση δίωξη των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ θα μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί μόνο σε μια χώρα που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του Κομμουνιστικού Κόμματος. Εάν το Κ.Κ.Κ. γινόταν οικονομικός γίγαντας –όπως το επιθυμεί– είναι σίγουρο ότι θα ενέτεινε τον έλεγχο του στον κινεζικό λαό.

Υποστήριξη της βίας και περιφρόνηση της ζωής

Σχεδόν όλες οι κακές λατρείες ελέγχουν τους οπαδούς τους ή αντιστέκονται στην εξωτερική πίεση μέσω της βίας. Εντούτοις, λίγοι έχουν καταφύγει –στην έκταση που το έχει κάνει το Κ.Κ.Κ.– σε βίαια μέσα χωρίς καμιά τύψη. Ακόμη και ο συνολικός αριθμός θανάτων που έχουν προκληθεί από όλες τις άλλες κακές λατρείες σε όλο τον κόσμο δεν μπορεί να συγκριθεί με τον αριθμό όσων έχουν σκοτωθεί από το ΚΚΚ. Η λατρεία του Κ.Κ.Κ. βλέπει την ανθρωπότητα απλώς ως ένα μέσον για να πραγματοποιήσει το στόχο της: η δολοφονία είναι απλώς ένας ακόμα τρόπος. Κατά συνέπεια, το Κ.Κ.Κ. δεν έχει καμιά επιφύλαξη ή ενδοιασμό στη δίωξη των ανθρώπων. Καθένας, συμπεριλαμβανομένων των υποστηρικτών, των μελών και των ηγετών του Κ.Κ.Κ., μπορεί να γίνει στόχος της δίωξής του.

Το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε το καμποτζιανό κόμμα των Κόκκινων Χμερ, μια χαρακτηριστική περίπτωση της βιαιότητας του Κομμουνιστικού Κόμματος και της ασέβειας προς τη ζωή. Εμπνευσμένο και καθοδηγημένο από τη διδασκαλία του Μάο, κατά τη διάρκεια της –τριών ετών και οκτώ μηνών– εξουσίας του, το καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα υπό την καθοδήγηση του Πολ Ποτ, θανάτωσε δύο εκατομμύρια ανθρώπους –περίπου το ένα τέταρτο του συνολικού πληθυσμού της μικρής αυτής χώρας– για «να εξαλειφθεί το σύστημα της ατομικής ιδιοκτησίας». Από το συνολικό αριθμό νεκρών, περισσότεροι από 200.000 ήταν κινεζικής εθνικότητας.

Στη μνήμη των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από το Κομμουνιστικό Κόμμα και για να τιμήσει τη μνήμη των θυμάτων, η Καμπότζη ίδρυσε ένα μουσείο για την έκθεση των αγριστήτων των Κόκκινων Χμερ. Το μουσείο στεγάζεται σε μια πρώην φυλακή των Κόκκινων Χμερ. Αρχικά γυμνάσιο, το κτήριο μετασηματίστηκε από τον Πολ Ποτ στη φυλακή S-21, η οποία χρησιμοποιήθηκε συγκεκριμένα για την εξέταση των αντιρρησιών συνείδησης. Πολλοί διανοούμενοι τέθηκαν υπό κράτηση εκεί και βασανίστηκαν μέχρι θανάτου. Μαζί με τα κτήρια φυλακών και τα διάφορα όργανα για τα βασανιστήρια υπάρχουν και ασπρόμαυρες φωτογραφίες των θυμάτων πριν από το θάνατό τους. Υπάρχουν πολλά

Η Τζανγκ Τζι-Σιν ήταν διανοούμενη που βασανίστηκε μέχρι θανάτου από το Κ.Κ.Κ. κατά την Πολιτιστική Επανάσταση επειδή άσκησε κριτική για την αποτυχία του Μάο στο Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός και για την ειλικρίνειά της. Οι φρουροί την έγδυναν πολλές φορές, έδεναν τα χέρια της με χειροπέδες πίσω και την έριχναν στα κελιά των ανδρών αφήνοντας μια συμμορία φυλακισμένων να τη βιάζει έως ότου τρελάθηκε. Οι φύλακες από φόβο μήπως και φώναζε συνθήματα διαμαρτυρίας κατά την εκτέλεσή της, της έκοψαν το λαιμό πριν από την εκτέλεση.

φρικτά βασανιστήρια που τεκμηριώνονται: αποκεφαλισμοί, διάτρηση κρανίου με τρυπάνι, νήπια που ρίχτηκαν στο έδαφος και δολοφονήθηκαν κ.ά. Όλες αυτές οι μέθοδοι βασανιστηρίων διδάχθηκαν σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες από τους «εμπειρογνώμονες και επαγγελματίες» που το Κ.Κ.Κ. είχε στείλει υπέρ των Κόκκινων Χμερ. Το Κ.Κ.Κ. εκπαίδευσε ακόμη και τους φωτογράφους, που ειδικεύτηκαν στη λήψη φωτογραφιών, –είτε για τεκμηρίωση είτε για ψυχαγωγία– των φυλακισμένων πριν από την εκτέλεσή τους.

Σε αυτήν ακριβώς τη φυλακή, την S-21, επινοήθηκε μια μηχανή για την εξαγωγή των ανθρώπινων εγκεφάλων μετά τη διάτρηση του κρανίου τους, ώστε να γίνονται θρεπτικά γεύματα για τους ηγέτες του καμποτζιανού Κομμουνιστικού Κόμματος. Οι αντιρρησίες συνείδησης δένονταν σε μια καρέκλα μπροστά από τη μηχανή αυτή. Το θύμα τρομοκρατούταν εξαιρετικά, καθώς ένα γρήγορα περιστρεφόμενο τρυπάνι τρυπούσε το κεφάλι από πίσω και γρήγορα και αποτελεσματικά εξήγε τον εγκέφαλο προτού το θύμα πεθάνει.

III. Η φύση της λατρείας του Κομμουνιστικού Κόμματος

Τι είναι αυτό που κάνει το Κομμουνιστικό Κόμμα τόσο τυραννικό και τόσο κακό; Όταν αυτό το φάσμα του Κομμουνιστικού Κόμματος ήρθε στον κόσμο, ήρθε με μια ανατριχιαστική αποστολή. Στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* υπάρχει ένα πολύ γνωστό απόσπασμα προς το τέλος:

«Οι κομμουνιστές δεν κρύβουν τις απόψεις και τους στόχους τους. Ανοιχτά δηλώνουν ότι οι σκοποί τους μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσω της βίαιης συντριβής κάθε υφιστάμενης κοινωνικής συνθήκης. Αφήστε τις άρχουσες τάξεις να τρέμουν σε μια κομμουνιστική επανάσταση. Οι προλετάριοι δεν έχουν τίποτα να χάσουν παρά μόνο τις αλυσίδες τους. Έχουν έναν κόσμο να κερδίσουν».

Η αποστολή αυτού του φάσματος ήταν να χρησιμοποιήσει τη βία για να προκαλέσει ανοιχτά την ανθρώπινη κοινωνία, να διαλύσει τον παλαιό κόσμο, «να εξαλείψει την ατομική ιδιοκτησία», «να εξαλείψει το χαρακτήρα, την ανεξαρτησία και την ελευθερία της αστικής τάξης», να αποβάλει την εκμετάλλευση, να εξολοθρεύσει τις οικογένειες και να επιτρέψει στους προλετάριους να κυβερνήσουν τον κόσμο.

Αυτό το πολιτικό κόμμα, που ανήγγειλε ανοιχτά την επιθυμία «να χτυπήσει, να συνθλίψει και να ληστέψει», όχι μόνο αρνείται την άποψή του ότι είναι κακό, αλλά και δηλώνει υποκριτικά στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο*: «Η κομμουνιστική επανάσταση είναι η πιο ριζική ρήξη με τις παραδοσιακές σχέσεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ανάπτυξή της περιέλαβε την πιο ριζική ρήξη με τις παραδοσιακές ιδέες».

Από πού προέρχονται οι παραδοσιακές σκέψεις; Σύμφωνα με το νόμο της φύσης των αθεϊστών, οι παραδοσιακές σκέψεις προέρχονται φυσιολογικά από τους νόμους της φύσης και την κοινωνία. Είναι τα αποτελέσματα των συστηματικών κινήσεων του σύμπαντος. Ωστόσο, σύμφωνα με αυτούς που πιστεύουν στον Θεό, οι ανθρώπινες παραδόσεις και ηθικές αξίες δίνονται από τον Θεό. Ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, η πιο θεμελιώδης ανθρώπινη ηθική, οι κανόνες συμπεριφοράς και τα πρότυπα της κρίσης του καλού και του κακού είναι σχετικά σταθερά. Αποτελούν τη βάση για την ανθρώπινη συμπεριφορά και την κοινωνική τάξη για χιλιάδες χρόνια. Εάν η ανθρωπότητα έχανε τους ηθικούς κανόνες και τα πρότυπα για

την κρίση του καλού και του κακού, οι άνθρωποι δεν θα εκφυλίζονταν σε ζώα; Όταν το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* δηλώνει ότι «θα έρθει σε πλήρη ρήξη με τις παραδοσιακές ιδέες», απειλεί τα θεμέλια της φυσιολογικής ύπαρξης της ανθρώπινης κοινωνίας. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν αναγκασμένο να γίνει μια κακή λατρεία που θα έφερνε καταστροφή στην ανθρωπότητα.

Ολόκληρο το κείμενο του *Κομμουνιστικού Μανιφέστου*, που εκθέτει τις κατευθυντήριες αρχές για το κομμουνιστικό Κόμμα, διαπερνάται από ακραίες δηλώσεις χωρίς ίχνος ευγένειας και ανοχής. Οι Μαρξ και ο Ένγκελς πίστευαν ότι είχαν βρει το νόμο της κοινωνικής ανάπτυξης μέσω του διαλεκτικού υλισμού. Ως εκ τούτου, μέσω αυτής της «αλήθειας», εξέτασαν τα πάντα και αρνήθηκαν τα πάντα. Επέβαλαν επίμονα τις αυταπάτες του κομμουνισμού στο λαό και δεν έκαναν πίσω στην υποστήριξη της χρήσης βίας για να καταστρέψουν τις υπάρχουσες κοινωνικές δομές και τα πολιτιστικά θεμέλια. Αυτό που παρουσιάστηκε μαζί με το *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* στο νεογέννητο Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν ένα κακόηθες φάσμα που αντιτάσσεται στους νόμους του ουρανού, εξολοθρεύει την ανθρώπινη φύση και εμφανίζεται αλαζονικό, εξαιρετικά εγωιστικό και εντελώς ασυγκράτητο.

IV. Η θεωρία του Κομμουνιστικού Κόμματος για την Ημέρα της Κρίσεως – ο φόβος για το τέλος του Κόμματος

Ο Μαρξ και ο Ένγκελς ενστάλαξαν ένα κακό πνεύμα στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Ο Λένιν καθιέρωσε το Κομμουνιστικό Κόμμα στη Ρωσία και, μέσω της βίας των αχρείων, νίκησε τη μεταβατική κυβέρνηση που σχηματίστηκε μετά την επανάσταση του Φεβρουαρίου⁹, ανέτρεψε την επανάσταση των αστών στη Ρωσία, ανέλαβε την κυβέρνηση και απέκτησε μια βάση για την κομμουνιστική λατρεία. Εντούτοις, η επιτυχία του Λένιν δεν έκανε τους προλετάριους να κερδίσουν τον κόσμο. Ακριβώς το αντίθετο, όπως η πρώτη παράγραφος στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* λέει: «Όλες οι δυνάμεις της παλαιάς Ευρώπης έχουν προσχωρήσει σε μια ιερή συμμαχία για να εξορκίσουν αυτό το φάσμα...» Από τη γέννησή του το Κομμουνιστικό Κόμμα αντιμετώπισε αμέσως κρίση επιβίωσης και φόβο εξάλειψής του ανά πάσα στιγμή.

Μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση¹⁰, οι Ρώσοι κομμουνιστές, ή Μπολσεβίκοι, δεν έφεραν ειρήνη ή ψωμί στους ανθρώπους, αλλά μόνο αναίτιες δολοφονίες. Η πρώτη γραμμή έχανε τον πόλεμο και η επανάσταση επιδείνωσε την οικονομία στην κοινωνία. Ως εκ τούτου, ο λαός άρχισε να επαναστατεί. Ο εμφύλιος πόλεμος εξαπλώθηκε γρήγορα σε ολόκληρο το έθνος και οι αγρότες αρνήθηκαν να προμηθεύσουν με τρόφιμα τις πόλεις. Μια τρομακτικού μεγέθους ταραχή δημιουργήθηκε μεταξύ των Κοζάκων κοντά στον ποταμό Ντον. Η μάχη τους με τον Κόκκινο Στρατό έφερε άγρια αιματοχυσία. Η βάρβαρη και βάνανυση φύση της σφαγής που πραγματοποιήθηκε σε αυτή τη μάχη μπορεί να ιδωθεί μέσα από τη λογοτεχνία, όπως στα έργα του Σόλοχοφ *Tikhii Don* και τις άλλες συλλογές ιστοριών για τον ποταμό Ντον. Τα στρατεύματα, οδηγούμενα από τον προηγούμενο ναύαρχο του Λευκού Στρατού Αλεξάντρ Βασίλγιεβιτς Κολτσάκ και το Στρατηγό Αντόν Ντενίκιν, νίκησαν σχεδόν το ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα σε ένα σημείο. Ακόμη και ως νεογέννητη πολιτική δύναμη, το

⁹ Η «επανάσταση Φεβρουαρίου» αναφέρεται στη Ρωσική αστική επανάσταση το Φεβρουάριο του 1917, η οποία πήρε το θρόνο του Τσάρου.

¹⁰ Η «Οκτωβριανή επανάσταση», γνωστή επίσης και σαν Μπολσεβικική Επανάσταση, καθοδηγήθηκε από τον Λένιν και πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 1917. Η επανάσταση δολοφόνησε τους επαναστάτες της κεφαλαιοκρατικής τάξης που είχαν νικήσει τον Τσάρο, στραγγαλίζοντας κατά συνέπεια την Αστική Επανάσταση της Ρωσίας.

κομμουνιστικό Κόμμα καταπολεμήθηκε από σχεδόν ολόκληρο το έθνος, ίσως επειδή η κομμουνιστική λατρεία ήταν πάρα πολύ κακή για να κερδίσει τις καρδιές των ανθρώπων.

Η εμπειρία του κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος ήταν παρόμοια με της Ρωσίας. Από το «Επεισόδιο στο Μαρού» και τη «Σφαγή της 12ης Απριλίου»¹¹ μέχρι την πέντε φορές καταστολή σε περιοχές ελεγχόμενες από τους Κινέζους κομμουνιστές, και τελικά τον εξαναγκασμό της ανάληψης της 25.000 χιλιομέτρων «Μακράς Πορείας» – το Κ.Κ.Κ. διαρκώς αντιμετώπιζε κρίση εξάλειψης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα γεννήθηκε με την αποφασιστικότητα να καταστρέψει τον παλαιό κόσμο με κάθε μέσον. Βρέθηκε έπειτα να πρέπει να αντιμετωπίσει ένα πραγματικό πρόβλημα: πώς να επιζήσει χωρίς να εξολοθρευτεί. Το Κομμουνιστικό Κόμμα συμβίωσε με έναν σταθερό φόβο, αυτόν της κατάρρευσής του. Η επιβίωσή του έχει γίνει η κορυφαία του ανησυχία. Με τη διεθνή κομμουνιστική συμμαχία σε αταξία, η κρίση επιβίωσης του Κ.Κ.Κ. έχει επιδεινωθεί. Από το 1989, ο φόβος για την ημέρα της Κρίσεώς του έχει γίνει πιο πραγματικός από ποτέ καθώς η κατάρρευσή του πλησιάζει.

V. Το πολύτιμο όπλο για την επιβίωση της κομμουνιστικής λατρείας – Βάρβαρη πάλη

Το Κομμουνιστικό Κόμμα έδινε συνεχώς έμφαση στη σιδερένια πειθαρχία, στην απόλυτη πίστη και στις οργανωτικές αρχές. Όσοι γίνονται μέλη του Κ.Κ.Κ. πρέπει να δώσουν τον εξής όρκο:

«Επιθυμώ να γίνω μέλος του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος, να υποστηρίζω το σύνταγμα του Κόμματος, να ακολουθώ τους κανονισμούς του Κόμματος, να εκπληρώνω τις υποχρεώσεις του μέλους, να εκτελώ τις αποφάσεις του Κόμματος, να ακολουθώ αυστηρά τις αρχές του Κόμματος, να κρατώ τα μυστικά του Κόμματος, να είμαι πιστός στο Κόμμα, να εργάζομαι επιμελώς, αφιερώνοντας ολόκληρη τη ζωή μου στον κομμουνισμό, να είμαι σε ετοιμότητα να θυσιάσω τα πάντα για το Κόμμα και το λαό και ποτέ να μην προδώσω το Κόμμα». (Δείτε το σύνταγμα του Κ.Κ.Κ., κεφ. 1, άρθρο 6)

Το Κ.Κ.Κ. αυτό το πνεύμα αφοσίωσης στο Κόμμα, το αποκαλεί «αντίληψη της φύσης του Κόμματος». Ζητά από κάθε μέλος του να είναι σε ετοιμότητα να εγκαταλείψει οποτεδήποτε όλες τις προσωπικές του πεποιθήσεις και αρχές και να υπακούει απολύτως στη θέληση του Κόμματος και του ηγέτη. Εάν το Κόμμα σάς θέλει καλούς, πρέπει να είστε καλοί. Εάν το Κόμμα σάς θέλει κακούς, πρέπει να κάνετε κακό. Διαφορετικά, μην έχοντας επιδείξει ισχυρή «αντίληψη της φύσης του Κόμματος», δεν πληροί κάποιος τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να είναι μέλος του Κόμματος.

Ο Μάο έλεγε: «Η μαρξιστική φιλοσοφία είναι μια φιλοσοφία της πάλης». Για να ενθαρρύνει και για να διατηρήσει την «αντίληψη της φύσης Κόμματος», το Κ.Κ.Κ. στηρίζεται στο μηχανισμό περιοδικών αγώνων μέσα στο Κόμμα. Μέσω συνεχούς κινητοποίησης βάνουσων αγώνων μέσα και έξω από το Κόμμα, το Κ.Κ.Κ. έχει εξολοθρεύσει τους αποστάτες και έχει

¹¹ Και το «Επεισόδιο στο Μαρού» και η «σφαγή της 12ης Απριλίου» αναφέρονται στις επιθέσεις του Κουομιντάνγκ εναντίον του ΚΚΚ. Το πρώτο συνέβη στις 21 Μαΐου 1927, στην πόλη Τσάνγκσα στην επαρχία Χουνάν. Το δεύτερο έλαβε χώρα στις 12 Απριλίου 1927 στη Σαγκάη. Και στις δύο περιπτώσεις, μερικά μέλη του Κ.Κ.Κ. και ενεργά στελέχη υπέρ του Κ.Κ.Κ. επιτέθηκαν, έκαναν συλλήψεις ή σκότωσαν.

σπείρει τον κόκκινο τρόμο. Συγχρόνως, κάνει συνεχώς εκκαθαρίσεις των μελών του, καθιστά τους κανόνες του ακριβέστερους και ενθαρρύνει την ικανότητα των μελών προς τη «φύση του Κόμματος» για να ενισχύσει την ικανότητα πάλης του. Αυτό είναι ένα πολύτιμο όπλο που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να παρατείνει την επιβίωσή του.

Μεταξύ των ηγετών του Κ.Κ.Κ., ο Μάο ήταν ο πιο έμπειρος στον χειρισμό αυτού του «πολύτιμου» όπλου, της βίαιης πάλης μέσα στο Κόμμα. Η βιαιότητα μιας τέτοιας πάλης και η μοχθηρία των μεθόδων της άρχισαν από τη δεκαετία του '30 στις περιοχές που ελέγχονταν από τους Κινέζους κομμουνιστές – την, όπως την αποκαλούσαν, «σοβιετική περιοχή».

Το 1930, ο Μάο ξεκίνησε έναν τεραστίου μεγέθους επαναστατικό τρόπο στη σοβιετική περιοχή της επαρχίας Τζιανγκσί, γνωστό ως εκκαθάριση του αντι-μπολσεβικικού σώματος. Χιλιάδες στρατιώτες του Κόκκινου Στρατού, μέλη του Κόμματος και της νεολαίας του καθώς και πολίτες δολοφονήθηκαν άγρια στις κομμουνιστικές βάσεις. Το επεισόδιο προκλήθηκε από το δεσποτικό έλεγχο του Μάο. Αφότου ο Μάο καθιέρωσε τη σοβιετική περιοχή στην επαρχία Τζιανγκσί, σύντομα δέχτηκε πρόκληση από τον τοπικό Κόκκινο Στρατό και τις οργανώσεις του Κόμματος στη νοτιοδυτική Τζιανγκσί υπό την ηγεσία του Λι Γουέν-Λιν. Ο Μάο δεν μπορούσε να ανεχτεί καμιά οργανωμένη δύναμη αντίστασης κάτω από τη μύτη του και χρησιμοποίησε τις πιο ακραίες μεθόδους για να καταστείλει τα μέλη του Κόμματος που υποψιαζόταν ότι ήταν αποστάτες. Για να δημιουργήσει μια αυστηρή ατμόσφαιρα για την εκκαθάριση, ο Μάο δεν δίστασε να αρχίσει από τα στρατεύματα που ήταν υπό τον άμεσο έλεγχό του. Από τα τέλη Νοεμβρίου μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου, η Εμπροσθοφυλακή του Κόκκινου Στρατού υπέστη μια «γρήγορη στρατιωτική διόρθωση». Οι οργανώσεις για την εκκαθάριση των αντεπαναστατών ιδρύθηκαν σε κάθε επίπεδο στο στρατό, σε κάθε μεραρχία, σύνταγμα, τάγμα, λόχο και διμοιρία, συλλαμβάνοντας και δολοφονώντας τα μέλη του Κόμματος που κατάγονταν από οικογένειες γαιοκτημόνων ή πλούσιων αγροτών και εκείνων που είχαν παράπονα. Σε λιγότερο από ένα μήνα, ανάμεσα σε περισσότερους από 40.000 στρατιώτες του Κόκκινου Στρατού, 4.400 χαρακτηρίστηκαν Αντι-μπολσεβικικά στοιχεία, περιλαμβάνοντας περισσότερους από 10 ανώτερους αξιωματικούς (του Αντι-μπολσεβικικού Σώματος). Εκτελέστηκαν όλοι τους.

Στην επόμενη περίοδο, ο Μάο άρχισε να τιμωρεί τους διαφωνούντες στη σοβιετική περιοχή. Το Δεκέμβριο του 1930, διέταξε τον Λι Σάο-Τζιου, Γενικό Γραμματέα του Γενικού Πολιτικού Τμήματος της Εμπροσθοφυλακής του Κόκκινου Στρατού και Πρόεδρο της Επιτροπής Εκκαθαρίσεων, να αντιπροσωπεύσει τη Γενική Συνοριακή Επιτροπή και να πάει στην πόλη Φουτιάν στην επαρχία Τζιανγκσί όπου βρισκόταν η κομμουνιστική κυβέρνηση. Ο Λι Σάο-Τζιου συνέλαβε μέλη της Επαρχιακής Επιτροπής Δράσης και οκτώ αρχιστράτηγους της 20^{ης} Κόκκινης Στρατιάς, συμπεριλαμβανομένων των Ντουάν Λιανγκ-Μπι και Λι Μπάι-Φανγκ. Χρησιμοποίησε πολλές σκληρές μεθόδους βασανιστηρίων όπως ξυλοδαρμό και κάψιμο του σώματος – άνθρωποι που βασανίστηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο είχαν τραύματα σε όλο το σώμα τους, σπασμένα δάχτυλα, εγκαύματα παντού, και δεν μπορούσαν να κινηθούν. Σύμφωνα με μαρτυρίες από εκείνη την περίοδο, οι κραυγές των θυμάτων ήταν τόσο δυνατές, ώστε έσχιζαν τον ουρανό. Οι σκληρές μέθοδοι βασανιστηρίων ήταν εξαιρετικά απάνθρωπες.

Στις 8 Δεκεμβρίου, οι σύζυγοι των Λι Μπάι-Φανγκ, Μα Μινγκ και Τζόου Μιαν πήγαν να επισκεφτούν τους συζύγους τους που ήταν υπό κράτηση, αλλά συνελήφθησαν κι αυτές ως μέλη του αντι-μπολσεβικικού σώματος και βασανίστηκαν απάνθρωπα. Χτυπήθηκαν σοβαρά, τα σώματα και τα αιδοία τους κάρκινος και τα στήθη τους κόπηκαν με μαχαίρι. Κάτω από τα σκληρά βασανιστήρια, ο Ντουάν Λιανγκ-Μπι ομολόγησε ότι οι Ντι Γουέν-Λιν, Τζιν Γουάν-

Μπανγκ, Λίου Λι, Τζόου Μιαν, Μα Μινγκ και άλλοι ήταν αρχηγοί του Αντι-μπολσεβικικού Σώματος και ότι υπήρχαν πολλά μέλη του αντι-μπολσεβικικού σώματος στις σχολές του Κόκκινου Στρατού.

Από τις 7 Δεκεμβρίου μέχρι το βράδυ της 12ης Δεκεμβρίου, σε πέντε μόνο ημέρες, ο Λι Σάο-Τζιου και άλλοι συνέλαβαν περισσότερα από 120 υποτιθέμενα μέλη του αντι-μπολσεβικικού σώματος και δεκάδες αντεπαναστάτες κατά την αυστηρή εκκαθάριση του αντι-μπολσεβικικού σώματος στην πόλη Φουτιάν. Περισσότεροι από 40 άνθρωποι εκτελέστηκαν. Οι σκληρές πράξεις του Λι Σάο-Τζιου προκάλεσαν τελικά το «Επεισόδιο στην πόλη Φουτιάν»¹² στις 12 Δεκεμβρίου 1930 που τόσο κατέπληξε τη σοβιετική περιοχή.

Από τη Σοβιετική Περιοχή ως τη Γιανάν, ο Μάο στηρίχθηκε στη θεωρία και την πρακτική της πάλης, επιδίωξε και βαθμιαία καθιέρωσε την απόλυτη ηγεσία του στο Κόμμα. Αφότου το Κ.Κ.Κ. ήρθε στην εξουσία το 1949, ο Μάο συνέχισε να εφαρμόζει αυτό το είδος πάλης στο Κόμμα. Για παράδειγμα, στην όγδοη Ολομέλεια στη συνεδρίαση της Όγδοης Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. που πραγματοποιήθηκε στο Λουσάν το 1959, ο Μάο προώθησε μια ξαφνική επίθεση στον Πενγκ Ντε-Χουάι και τον απομάκρυνε από τη θέση του¹³. Όλοι οι κεντρικοί ηγέτες που παρευρέθηκαν στη διάσκεψη κλήθηκαν να πάρουν θέση. Οι λίγοι που τόλμησαν να εκφράσουν διαφορετικές απόψεις όλοι χαρακτηρίστηκαν ως αντικομματική ομάδα του Πενγκ Ντε-Χουάι. Κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, βετεράνοι της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Κ. τιμωρήθηκαν ο ένας μετά τον άλλον, αλλά όλοι τους ενέδωσαν αμαχητί. Ποιος θα τολμούσε να πει κουβέντα ενάντια στον Μάο; Το Κ.Κ.Κ. πάντα έδινε έμφαση στη σιδερένια πειθαρχία, την πίστη στο Κόμμα και τις οργανωτικές αρχές, που απαιτούν απόλυτη υπακοή στον ηγέτη της ιεραρχίας. Αυτό το είδος φύσης του Κόμματος ήταν παρόν στους συνεχείς πολιτικούς αγώνες.

Κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, ο Λι Λι-Σαν, κάποτε ηγέτης του Κ.Κ.Κ., οδηγήθηκε στα όρια της αντοχής του. Σε ηλικία 68 ετών, τον ανέκριναν κατά μέσο όρο επτά φορές το μήνα. Η σύζυγός του Λι Σα αντιμετώπιστηκε ως «σοβιετικός ρεβιζιονιστής» κατάσκοπος, και είχε ήδη σταλεί φυλακή –τα ίχνη της χάθηκαν. Χωρίς άλλη επιλογή και σε ακραία απελπισία, ο Λι αυτοκτόνησε καταπίνοντας μεγάλη ποσότητα ηρεμιστικών. Πριν από το θάνατό του, έγραψε μια επιστολή στον Μάο, απεικονίζοντας αληθινά την «αντίληψη της φύσης του Κόμματος» σύμφωνα με την οποία ένα μέλος του Κ.Κ.Κ. δεν τολμά να παραιτηθεί, ακόμη και στο κατώφλι του θανάτου:

¹² Λίου Ντι, πολιτικός ανώτερος υπάλληλος της 20^{ης} Κόκκινης Στρατιάς που κατηγορήθηκε ότι ήταν μέλος «του Αντι-μπολσεβικικού Σώματος» ηγήθηκε μιας εξέγερσης στο Φουτιάν κατηγορώντας τον Λι Σάο-Τζιου ως αντεπαναστάτη. Ανέλαβαν τον έλεγχο της πόλης Φουτιάν και απελευθέρωσαν περισσότερους από 100 συλληφθέντες για το «Αντι-μπολσεβικικό Σώμα», και φώναξαν το σύνθημα «Στον αγύριστο ο Μάο Τσε-Ντουνγκ». Για πληροφορίες σχετικά με το Αντι-μπολσεβικικό Σώμα, δείτε το βιβλίο του Γκάο Χουά, «Investigation of Mao Zedong's Purge of the 'AB Corps' in the Soviet Area, Jiangxi Province».

¹³ Πενγκ Ντε-Χουάι (1898-1974): Κινέζος κομμουνιστής στρατηγός και πολιτικός ηγέτης. Ο Πενγκ ήταν ο προϊστάμενος διοικητής στον κορεατικό πόλεμο, αντιπρόεδρος του κρατικού συμβουλίου, μέλος του Πολιτικού Γραφείου και υπουργός Άμυνας (1954-1959). Απομακρύνθηκε από τις επίσημες θέσεις του μετά τη διαφωνία του με τις αριστερές προσεγγίσεις του Μάο στην Ολομέλεια του Λουσάν του Κ.Κ.Κ. το 1959.

Πρόεδρε,

περπατώ τώρα στο μονοπάτι της προδοσίας του Κόμματος διαπράττοντας αυτοκτονία, και δεν έχω κανένα μέσο να υπερασπίσω το έγκλημά μου. Μόνο ένα πράγμα, ολόκληρη η οικογένειά μου και εγώ δεν έχουμε συνεργαστεί ποτέ με εχθρικά κράτη. Μόνο σε αυτό το ζήτημα, ζητώ από την κεντρική κυβέρνηση να ερευνήσει και να εξετάσει τα γεγονότα και να εξαγάγει συμπεράσματα βασισμένα στην αλήθεια...

Λι Λι-Σαν, 22 Ιουνίου 1967¹⁴.

Ενώ η φιλοσοφία του Μάο για συνεχή πάλη έσυρε τελικά την Κίνα σε μια πρωτοφανή καταστροφή, αυτό το είδος πολιτικής εκστρατείας και εσωκομματικού αγώνα, που πραγματοποιείται μία φορά «κάθε επτά ή οκτώ χρόνια», έχει εξασφαλίσει την επιβίωση του ΚΚΚ. Κάθε φορά που γινόταν μια εκστρατεία, θα διώκονταν μια μειονότητα της τάξης του 5%, και το υπόλοιπο 95% παρουσιαζόταν να υπακούει πιστά στη βασική γραμμή του Κόμματος, ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο τη συνεκτική δύναμη της οργάνωσής του, και την καταστρεπτική του ικανότητα. Αυτοί οι αγώνες εξολόθρευαν επίσης τα «διστακτικά» μέλη που δεν ήταν πρόθυμα να εγκαταλείψουν τη συνείδησή τους, και χτυπούσαν οποιαδήποτε δύναμη τολμούσε να αντισταθεί. Μέσω αυτού του μηχανισμού πάλης, εκείνα τα μέλη του Κ.Κ.Κ. που επιθυμούν διακαώς την πάλη και είναι καλύτερα στη χρήση των μεθόδων των κακοποιών κερδίζουν τον έλεγχο. Οι ηγέτες της λατρείας του Κ.Κ.Κ. είναι όλοι άφοβοι άνθρωποι με πλούσια πείρα στην πάλη και εμποτισμένοι με το πνεύμα του Κόμματος. Τέτοια βίαιη πάλη δίνει επίσης σε εκείνους που την έχουν βιώσει ένα «αιματηρό μάθημα» και μια βίαιη πλύση εγκεφάλου. Την ίδια στιγμή, δίνει συνεχώς ενέργεια στο Κ.Κ.Κ., ενισχύοντας περαιτέρω την επιθυμία του για πάλη, εξασφαλίζοντας την επιβίωσή του και αποτρέποντάς το από το να γίνει μια μετριοπαθής ομάδα που εγκαταλείπει την πάλη.

Αυτό το είδος της «φύσης του Κόμματος» που απαιτείται από το Κ.Κ.Κ. έχει προέλθει ακριβώς από το γεγονός ότι το Κ.Κ.Κ. είναι μια λατρεία. Προκειμένου να πραγματοποιηθεί ο στόχος του, το Κ.Κ.Κ. είναι αποφασισμένο να σπάσει τους δεσμούς με όλες τις παραδοσιακές αρχές, και να χρησιμοποιήσει κάθε μέσον για να παλέψει αδίστακτα με οποιαδήποτε δύναμη το εμποδίζει. Επομένως, πρέπει να εκπαιδεύσει και να υποδουλώσει όλα τα μέλη του ώστε να γίνουν το άκαρδο, άδικο και χωρίς πίστη εργαλείο του Κόμματος. Αυτή η φύση του Κ.Κ.Κ. προέρχεται από την έχθρα του προς την ανθρώπινη κοινωνία και τις παραδόσεις, την απατηλή αυτοαξιολόγησή του και τον ακραίο εγωισμό και την περιφρόνησή του προς τη ζωή των άλλων ανθρώπων. Προκειμένου να επιτευχθεί το υποτιθέμενο ιδανικό του, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε, με κάθε τίμημα, τη βία, για να συνθλίψει τον κόσμο και να εξολοθρεύσει όλους τους αποστάτες. Μια τέτοια κακή λατρεία ήταν βέβαιο ότι θα ερχόταν σε αντίθεση με τους ενσυνείδητους ανθρώπους, έτσι έπρεπε να εξαλείψει τη συνείδηση και τις καλοκάγαθες σκέψεις των ανθρώπων για να τους κάνει να πιστέψουν στο κακό δόγμα του. Επομένως, για να εξασφαλίσει την επιβίωσή του, το Κ.Κ.Κ. πρέπει καταρχήν να καταστρέψει τη συνείδηση των ανθρώπων, τις καλοκάγαθες σκέψεις και τα ηθικά τους πρότυπα, μετατρέποντάς τους σε ταπεινούς σκλάβους και εργαλεία. Σύμφωνα με τη λογική του Κ.Κ.Κ., η ζωή και το συμφέρον του Κόμματος είναι πάνω από οτιδήποτε άλλο, ακόμη και από το συμφέρον όλων των μελών του Κόμματος. Κατά συνέπεια, κάθε μεμονωμένο μέλος του Κόμματος πρέπει να είναι προετοιμασμένο να θυσιάσει για το Κόμμα.

Εξετάζοντας την ιστορία του Κ.Κ.Κ., άτομα που διατήρησαν τη νοοτροπία των παραδοσιακών διανοούμενων όπως ο Τσεν Ντου-Σιου και ο Τσου Τσιου-Μπάι, ή που

¹⁴ Από «Li Lisan: The Person for whom four Memorial Services Have Been Held».

ενδιαφέρονταν ακόμα για το συμφέρον του λαού όπως ο Χου Γιαο-Μπανγκ και ο Τζάο Τζι-Γιανγκ, ή που είναι αποφασισμένοι να είναι καθαροί και να προσφέρουν πραγματική υπηρεσία στο λαό όπως ο Τζου Ρονγκ-Τζι –ασχέτως με το πόσο συνέβαλαν στο Κόμμα και με το πόσο ήταν απαλλαγμένοι από τις δικές τους φιλοδοξίες, υπέστησαν αναπόφευκτα εκκαθάριση, παραγκωνίστηκαν ή περιορίστηκαν λόγω των συμφερόντων και του συστήματος πειθαρχίας του Κόμματος.

Η αίσθηση της φύσης του Κόμματος ή η κλίση προς το Κόμμα που καλλιεργήθηκε μέσα τους στα τόσα χρόνια πάλης συχνά τους έκανε να συμβιβαστούν και να παραδοθούν σε κρίσιμες στιγμές, επειδή στο υποσυνείδητό τους η επιβίωση του Κόμματος είναι το υψηλότερο μέλημα. Θα προτιμούσαν να θυσιάζονταν και να κοίταζαν την κακή δύναμη μέσα στο Κόμμα να διαπράττει δολοφονίες, παρά να προκαλέσουν κίνδυνο για την επιβίωση του Κόμματος με τις ευσυνείδητες και συμπονετικές σκέψεις τους. Αυτό είναι ακριβώς το αποτέλεσμα του μηχανισμού πάλης του Κ.Κ.Κ.: μετατρέπει τους καλούς ανθρώπους σε εργαλεία που τα χρησιμοποιεί, και χρησιμοποιεί τη φύση του Κόμματος για να περιορίσει, ακόμη και να εξαλείψει, την ανθρώπινη συνείδηση όσο το δυνατόν περισσότερο. Δεκάδες «αγώνες γραμμής» του Κ.Κ.Κ. έριξαν περισσότερους από 10 κορυφαίους αρχηγούς του Κόμματος ή υπέδειξαν διαδόχους. Κανένας από τους κορυφαίους αρχηγούς του κόμματος δεν είχε καλό τέλος. Αν και ο Μάο ήταν αρχηγός επί 43 χρόνια, αμέσως μόλις πέθανε, η σύζυγος και ο ανιψιός του μπήκαν στη φυλακή, γεγονός που χαιρετίστηκε από ολόκληρο το Κόμμα ως μεγάλη νίκη του μαοϊσμού. Τι είναι αυτό; Κωμωδία ή φάρσα;

Αφότου το Κ.Κ.Κ. πήρε δια της βίας την πολιτική εξουσία, υπήρξαν ακατάπαυστες πολιτικές εκστρατείες, και εσωκομματικές και έξω από το Κόμμα. Αυτό συνέβαινε την εποχή του Μάο, και συμβαίνει ακόμα, κατά τη μετα-μαοϊκή εποχή «της μεταρρύθμισης και της ειλικρίνειας». Στη δεκαετία του '80, όταν ο λαός άρχισε να έχει μια ελάχιστη ελευθερία σκέψης, το Κ.Κ.Κ. προώθησε την εκστρατεία της «Αντίθεσης στην Αστική Φιλελευθεροποίηση» και πρότεινε τις «Τέσσερις Θεμελιώδεις Αρχές»¹⁵ προκειμένου να διατηρήσει την απόλυτη εξουσία του. Το 1989, οι φοιτητές που έκαναν ειρηνικά αιτήματα για δημοκρατία υπέστησαν αιματηρή καταστολή επειδή το Κ.Κ.Κ. δεν επιτρέπει δημοκρατικές φιλοδοξίες. Στη δεκαετία του '90 σημειώθηκε μια αλματώδης αύξηση των ασκουμένων του Φάλουν Γκονγκ που πιστεύουν στην αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα, αλλά ήρθαν αντιμέτωποι με δίωξη γενοκτονίας στις αρχές του 1999, επειδή το Κ.Κ.Κ. δεν μπορεί να ανεχτεί την ανθρώπινη φύση και τις γενναιόδωρες σκέψεις. Πρέπει να χρησιμοποιήσει τη βία για να καταστρέψει τη συνείδηση των ανθρώπων και να εξασφαλίσει την εξουσία του. Μετά την είσοδο στον 21ο αιώνα, το Διαδίκτυο έχει ενώσει τον κόσμο, αλλά το Κ.Κ.Κ. έχει ξοδέψει μεγάλα χρηματικά ποσά στην οργάνωση του αποκλεισμού του Διαδικτύου για να παγιδέψει αυτούς που το επισκέπτονται, επειδή φοβάται εξαιρετικά τους ανθρώπους που λαμβάνουν ελεύθερα πληροφορίες.

VI. Ο εκφυλισμός της κακής λατρείας του Κ.Κ.Κ.

Η κακή λατρεία του Κ.Κ.Κ. κυβερνά ουσιαστικά σε αντίθεση με την ανθρώπινη φύση και τις αρχές του ουρανού. Το Κ.Κ.Κ. είναι γνωστό για την υπεροψία, την έπαρση, τον εγωισμό και τις βάνανυες, ασυγκράτητες πράξεις του. Φέρνει διαρκώς καταστροφές στη χώρα και το λαό, όμως δεν αναγνωρίζει ποτέ τα λάθη του, και δεν θα αποκάλυπτε ποτέ την αληθινή του φύση στους ανθρώπους. Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει διστάσει ποτέ να αλλάξει τα συνθήματά του, τα οποία

¹⁵ Οι τέσσερις αρχές είναι: 1- σοσιαλιστικό μονοπάτι, 2- δικτατορία του προλεταριάτου, 3- ηγεσία του Κ.Κ.Κ., και 4- Μαρξισμός-Λενινισμός και σκέψη του Μάο Τσε-Ντουνγκ.

θεωρεί ως μέσα να διατηρήσει τον έλεγχό του. Θα κάνει τα πάντα για να κρατηθεί στην εξουσία, αδιαφορώντας πλήρως για την ηθική, τη δικαιοσύνη και την ανθρώπινη ζωή.

Η θεσμοποίηση και η κοινωνικοποίηση αυτής της κακής λατρείας είναι αναγκασμένες να την οδηγήσουν στην κατάρρευσή της. Ως αποτέλεσμα της συγκέντρωσης της εξουσίας, η κοινή γνώμη έχει φιωθεί και όλοι οι πιθανοί μηχανισμοί ελέγχου έχουν καταστραφεί, μην αφήνοντας καμία δύναμη να σταματήσει το Κ.Κ.Κ. από την ολίσθηση στη διαφθορά και στην αποσύνθεση.

Το σημερινό Κ.Κ.Κ. έχει γίνει το μεγαλύτερο κυβερνών κόμμα «κατάχρησης και διαφθοράς» στον κόσμο. Σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές στην Κίνα, μεταξύ των 20 εκατομμυρίων ανώτερων υπαλλήλων, υπαλλήλων και στελεχών στο Κόμμα ή στην κυβέρνηση κατά τα προηγούμενα 20 χρόνια, οκτώ εκατομμύρια έχουν βρεθεί ένοχα για διαφθορά και έχουν τιμωρηθεί με βάση τους κανονισμούς του Κόμματος ή της κυβέρνησης. Εάν ληφθούν υπόψη και οι μη αναγνωρισμένοι διεφθαρμένοι ανώτεροι υπάλληλοι, οι διεφθαρμένοι υπάλληλοι του Κόμματος και της κυβέρνησης υπολογίζεται ότι είναι πάνω από τα δύο τρίτα, από τους οποίους μόνο μια μικρή μερίδα έχει ερευνηθεί και έχει ξεσκεπαστεί.

Η εξασφάλιση των υλικών προνομίων μέσα από τη δωροδοκία και τον εκβιασμό έχει γίνει η ισχυρότερη δύναμη για την ενότητα του σημερινού ΚΚΚ. Οι διεφθαρμένοι ανώτεροι υπάλληλοι ξέρουν ότι χωρίς το Κ.Κ.Κ., δεν θα είχαν καμία ευκαιρία να συμπράξουν για προσωπικό κέρδος, και εάν το Κ.Κ.Κ. πέσει, όχι μόνο θα έχαναν την εξουσία και τη θέση τους, αλλά και θα λογοδοτούσαν για τις δραστηριότητές τους. Στην «*Οργή του Ουρανού*», ένα μυθιστόρημα που εξιστορεί τις παρασκηνιακές συναλλαγές των ανώτερων υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ., ο συγγραφέας Τσεν Φανγκ εκθέτει λεπτομερώς το κορυφαίο μυστικό του Κ.Κ.Κ. δια στόματος Χάο Σιανγκ-Σόου, αναπληρωτή διευθυντή ενός δημοτικού γραφείου του Κ.Κ.Κ., «η δωροδοκία έχει σταθεροποιήσει την πολιτική μας εξουσία».

Ο κινεζικός λαός το εκφράζει ξεκάθαρα: «Εάν καταπολεμήσουμε τη διαφθορά, το Κόμμα θα πέσει. Εάν δεν καταπολεμήσουμε τη διαφθορά, το έθνος θα χαθεί». Το Κ.Κ.Κ., εντούτοις, δεν πρόκειται να διακινδυνεύσει τη μοίρα του για να καταπολεμήσει τη διαφθορά. Αυτό που θα κάνει είναι να σκοτώσει μερικά διεφθαρμένα άτομα ως συμβολική θυσία για χάρη της εικόνας του. Αυτό μπορεί να παρατείνει τη ζωή του μερικά χρόνια ακόμα, εις βάρος ενός μικρού αριθμού διεφθαρμένων στοιχείων. Σήμερα, οι μόνοι στόχοι της κακής λατρείας του Κ.Κ.Κ. είναι να διατηρήσει την εξουσία του και να αποφύγει την κατάρρευσή του.

Στη σημερινή Κίνα, η ηθική έχει εκφυλιστεί σε έσχατο βαθμό. Κακής ποιότητας προϊόντα, πορνεία, ναρκωτικά, συνωμοσίες μεταξύ ανώτερων υπαλλήλων και συμμοριών, οργανωμένα συνδικάτα εγκλήματος, τυχερά παιχνίδια, δωροδοκίες – επικρατεί πάσης φύσεως διαφθορά. Το Κ.Κ.Κ. έχει αγνοήσει κατά πολύ μια τέτοια ηθική αποσύνθεση, ενώ πολλοί ανώτεροι υπάλληλοι είναι αφεντικά στα πίσω δωμάτια και αποσπών αμοιβές για προστασία από ανθρώπους που είναι φοβισμένοι. Ο Τσάι Σάο-Τσινγκ, ειδικός μελετητής πάνω στη μαφία και στις εγκληματικές οργανώσεις, στο Πανεπιστήμιο Ναντζίνγκ, υπολογίζει ότι ο αριθμός των μελών του οργανωμένου εγκλήματος στην Κίνα φτάνει σε σύνολο τουλάχιστον το ένα εκατομμύριο. Κάθε συλληφθέν μέλος συνδικάτου πάντα ξεσκεπάζει μερικούς διεφθαρμένους κομμουνιστές που βρίσκονται στο παρασκήνιο και οι οποίοι είναι κυβερνητικοί ανώτεροι υπάλληλοι, δικαστές ή αστυνομικοί.

Το Κ.Κ.Κ. φοβάται ότι ο κινεζικός λαός μπορεί να αποκτήσει μια αίσθηση συνείδησης και ηθικής, έτσι δεν τολμά να επιτρέψει στο λαό να έχει πίστη στη θρησκεία ή ελευθερία σκέψης.

Χρησιμοποιεί όλους τους πόρους του για να διώξει τους καλούς ανθρώπους που έχουν πίστη, όπως τους κρυφούς χριστιανούς που πιστεύουν στον Ιησού και στο Θεό και τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ που επιδιώκουν να είναι ειλικρινείς, καλοί και ανεκτικοί. Το Κ.Κ.Κ. φοβάται ότι η δημοκρατία θα έπαυε τη μονοκομματική εξουσία του, έτσι δεν τολμά να δώσει στο λαό πολιτική ελευθερία. Ενεργεί άμεσα φυλακίζοντας τους ανεξάρτητους φιλελευθέρους και τους ακτιβιστές για τα πολιτικά δικαιώματα. Ωστόσο, δίνει στο λαό μια αποκλίνουσα ελευθερία. Από τη στιγμή που δεν ασχολείστε με την πολιτική και δεν αντιτάσσετε στην ηγεσία του Κ.Κ.Κ., μπορείτε να έχετε οποιαδήποτε επιθυμία, ακόμα κι αν σημαίνει ότι κάνετε άσχημα, ανήθικα πράγματα. Σαν αποτέλεσμα, το Κ.Κ.Κ. εκφυλίζεται δραματικά, και η κοινωνική ηθική στην Κίνα δοκιμάζει μια ανησυχητικά απότομη πτώση.

Η φράση «εμποδίζοντας το δρόμο προς τον ουρανό και ανοίγοντας την πύλη της κόλασης» περιγράφει πώς η κακή λατρεία του Κ.Κ.Κ. έχει καταστρέψει την κινεζική κοινωνία σήμερα.

VII. Σκέψεις πάνω στην κακή εξουσία του Κ.Κ.Κ.

Ποιο είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα;

Αυτή η φαινομενικά απλή ερώτηση δεν έχει απλή απάντηση. Κάτω από την πρόφαση ότι υπάρχει «για το λαό» και με το πρόσχημα ενός πολιτικού κόμματος, το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει εξαπατήσει πράγματι εκατομμύρια ανθρώπους. Και όμως δεν είναι πολιτικό κόμμα υπό τη συνηθισμένη έννοια, αλλά μια επιβλαβής και κακή λατρεία που κατέχεται από ένα κακό φάσμα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα έμβιο ον που κάνει την εμφάνισή του σε αυτόν τον κόσμο μέσω των οργανώσεων του Κόμματος. Αυτό που ελέγχει αληθινά το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι το κακό φάσμα που πρώτο το εισήγαγε, και είναι αυτό το κακό φάσμα που καθορίζει και την κακή φύση του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Οι ηγέτες του Κομμουνιστικού Κόμματος, ενεργώντας ως γκουρού της λατρείας, χρησιμεύουν μόνο ως φερέφωνα του κακού φάσματος και του Κόμματος. Όταν το θέλω τους και ο σκοπός τους συμφωνούν με το Κόμμα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν από αυτό, επιλέγονται ως ηγέτες. Αλλά όταν δεν μπορούν πλέον να ικανοποιήσουν τις ανάγκες του Κόμματος, θα ανατραπούν άσπλαχνα. Ο μηχανισμός πάλης του Κόμματος διασφαλίζει ότι μόνο οι χειρότεροι, οι πιο κακοί και οι πιο σκληροί θα κρατήσουν σταθερά τη θέση του γκουρού του Κομμουνιστικού Κόμματος. Δώδεκα περίπου από αυτούς έχουν χάσει αυτή την εύνοια, γεγονός που αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Στην πραγματικότητα, οι κορυφαίοι ηγέτες του Κόμματος περπατούν σε ένα τεντωμένο σχοινί. Μπορούν είτε να αποκλίνουν από τη γραμμή του Κόμματος και να αφήσουν ένα καλό όνομα στην ιστορία, όπως έκανε ο Γκορμπατσόφ, είτε να πέσουν θύματα του Κόμματος όπως πολλοί γενικοί γραμματείς μέχρι τώρα.

Οι άνθρωποι είναι ο στόχος της υποδούλωσης και της κατοχής του Κόμματος. Κάτω από την κυριαρχία του, οι άνθρωποι δεν έχουν κανένα δικαίωμα να απορρίψουν το Κόμμα. Αντ' αυτού, αναγκάζονται να αποδεχθούν την εξουσία του και να εκπληρώσουν την υποχρέωση να στηρίζουν το Κόμμα. Υποβάλλονται επίσης σε κανονική πλύση εγκεφάλου υπό την απειλή εξαναγκασμού από το Κόμμα. Το Κ.Κ.Κ. αναγκάζει ολόκληρο το έθνος να πιστέψει και να στηρίξει αυτή την κακή λατρεία. Αυτό σπάνια φανερώνεται στον κόσμο σήμερα, και πρέπει να αναγνωρίσουμε την απaráμιλλη ικανότητα του Κ.Κ.Κ. σε τέτοια καταδυνάστευση.

Τα μέλη του Κόμματος είναι μια φυσική μάζα που έχει χρησιμοποιηθεί για να γεμίσει το

σώμα του Κόμματος. Πολλοί μεταξύ τους είναι τίμιοι και καλοί, και μπορεί να είναι ακόμη και πολύ άξιοι στη δημόσια ζωή τους. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που το Κ.Κ.Κ. επιθυμεί να στρατολογή, δεδομένου ότι η φήμη και η ικανότητά τους μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να εξυπηρετήσουν το Κόμμα. Πολλοί άλλοι, από την επιθυμία τους να γίνουν υπάλληλοι και να απολαύσουν μια υψηλότερη κοινωνική θέση, δουλεύουν σκληρά για να γίνουν μέλη του Κόμματος και να βοηθήσουν την κακή οντότητα. Υπάρχουν και εκείνοι που επέλεξαν να προσχωρήσουν στο Κόμμα επειδή θέλουν να πετύχουν κάτι στη ζωή τους και συνειδητοποίησαν ότι υπό την κομμουνιστική εξουσία δεν θα μπορούσαν να το πετύχουν αν δεν προσχωρήσουν στο Κόμμα. Μερικοί προσχώρησαν στο Κόμμα επειδή θέλησαν ένα διαμέρισμα ή θέλησαν απλά να κάνουν καλύτερη εντύπωση. Κατά συνέπεια, μεταξύ των δεκάδων εκατομμυρίων μελών του Κόμματος, υπάρχουν και καλοί και κακοί άνθρωποι. Ανεξάρτητα από τα κίνητρα, μόλις ορκιστείτε υποταγή μπροστά από τη σημαία του Κόμματος, πρόθυμα ή με άλλον τρόπο, αυτό σημαίνει πως έχετε εθελοντικά αφιερωθεί στο Κόμμα. Θα περάσετε κατόπιν από τη διαδικασία πλύσης εγκεφάλου με τη συμμετοχή στις εβδομαδιαίες πολιτικές μελέτες. Ένας σημαντικός αριθμός μελών του Κόμματος διατηρεί ελάχιστες –για να μην πούμε καμιά– από τις προηγούμενες σκέψεις του και ελέγχονται πλέον εύκολα από το κακό φάσμα του ξένου σώματος του Κ.Κ.Κ. ως αποτέλεσμα της πολιτικής κατήχησης από το Κόμμα. Αυτοί οι άνθρωποι θα λειτουργούν μέσα στο Κόμμα όπως τα κύτταρα ενός ανθρώπινου σώματος, και εργάζονται ακατάπαυστα για την ύπαρξη του Κόμματος, ακόμα κι αν οι ίδιοι είναι επίσης μέρος του υποδουλωμένου από το Κόμμα πληθυσμού. Ακόμη πιο λυπηρό, είναι πως αφότου σας επιβληθεί η δουλειά της «φύσης του Κόμματος», γίνεται πολύ δύσκολο κατόπιν να αποχωρήσετε. Μόλις εμφανίσετε την ανθρώπινη πλευρά σας, θα υποστείτε εκκαθάριση ή δίωξη. Δεν μπορείτε να αποσυρθείτε κατά βούληση από το Κόμμα επειδή το Κόμμα, με την πολιτική του «ναι στην είσοδο, όχι στην έξοδο», θα σας θεωρήσει προδότη. Για αυτό οι άνθρωποι συχνά αποκαλύπτουν μια διπλή φύση: στην πολιτική ζωή τους τη φύση του Κομμουνιστικού Κόμματος, και στην καθημερινή τους ζωή την ανθρώπινη φύση.

Τα στελέχη του Κόμματος είναι μια ομάδα που διατηρεί την εξουσία μεταξύ των μελών του Κόμματος. Μολονότι έχουν επιλογή μεταξύ του καλού και του κακού και παίρνουν τις δικές τους αποφάσεις σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, σε συγκεκριμένο χρόνο και για συγκεκριμένα γεγονότα, συνολικά πρέπει να ακολουθούν τη θέληση του Κόμματος. Η εντολή υπαγορεύει ότι «ολόκληρο το Κόμμα υπακούει στην Κεντρική Επιτροπή». Τα στελέχη του Κόμματος είναι οι ηγέτες σε διαφορετικά επίπεδα, είναι η σπονδυλική στήλη του Κόμματος. Την ίδια στιγμή όμως δεν είναι τίποτα άλλο παρά απλώς εργαλεία για το Κόμμα. Μπορεί ακόμα να έχουν εξαπατηθεί, να έχουν χρησιμοποιηθεί και να έχουν υπάρξει θύματα κατά τις προηγούμενες πολιτικές κινήσεις. Το υποβόσκον κριτήριο του Κ.Κ.Κ. είναι να εξετάσει εάν ακολουθείτε το σωστό γκουρού και αν είστε ειλικρινείς στην αφοσίωσή σας.

Γιατί οι άνθρωποι παραμένουν απληροφόρητοι;

Το Κ.Κ.Κ. έχει ενεργήσει ακόλαστα και απαίσια στην πάνω από 50 χρόνια εξουσία του στην Κίνα. Γιατί όμως οι Κινέζοι στερούνται μιας ρεαλιστικής κατανόησης της κακής φύσης του Κ.Κ.Κ.; Είναι επειδή οι Κινέζοι είναι κουτοί; Όχι. Οι Κινέζοι αποτελούν ένα από τα σοφότερα έθνη στον κόσμο και έχουν έναν πλούσιο παραδοσιακό πολιτισμό και μια κληρονομιά 5.000 χρόνων. Οι Κινέζοι ζουν ακόμα κάτω από την εξουσία του Κ.Κ.Κ., απολύτως φοβισμένοι να εκφράσουν τη δυσαρέσκειά τους. Το κλειδί βρίσκεται στον έλεγχο του νου που ασκείται από το ΚΚΚ.

Εάν ο κινεζικός λαός απολάμβανε ελευθερία έκφρασης και μπορούσε να συζητά ανοιχτά τις

αξίες και τα μειονεκτήματα του Κ.Κ.Κ., θα μπορούσαμε να φανταστούμε ότι οι Κινέζοι θα είχαν δει πολύ καιρό πριν την κακή φύση του Κ.Κ.Κ. και θα είχαν ελευθερωθεί από την επιρροή αυτής της κακής λατρείας. Δυστυχώς, ο κινεζικός λαός έχασε την ελευθερία έκφρασης και σκέψης μισό αιώνα πριν και παραπάνω με την εμφάνιση της εξουσίας του ΚΚΚ. Ο σκοπός πίσω από τη δίωξη των δεξιών μεταξύ των διανοούμενων το 1957 ήταν ο περιορισμός της ελεύθερης έκφρασης και ο έλεγχος του νου των ανθρώπων. Σε μια κοινωνία που στερείται θεμελιωδών ελευθεριών, το μεγαλύτερο μέρος της νεολαίας που είχε μελετήσει ολόψυχα τις εργασίες του Μαρξ και του Ένγκελς κατά την Πολιτιστική Επανάσταση έχει ειρωνικά χαρακτηριστεί «αντι-κομματική ομάδα» και συνεπώς διώκεται. Μια συζήτηση για τα καλά και τα κακά του Κ.Κ.Κ. ήταν απλώς αδύνατη.

Λίγοι Κινέζοι θα τολμούσαν ακόμη και να σκεφτούν να αποκαλέσουν το Κ.Κ.Κ. κακή λατρεία. Ωστόσο, αν γινόταν αυτή η συζήτηση, εκείνοι που έχουν ζήσει στην Κίνα δεν θα ήταν δύσκολο να βρουν ισχυρές αποδείξεις για αυτόν τον ισχυρισμό, και από την εμπειρία τους και από εκείνες της οικογένειάς τους και των φίλων τους.

Ο κινεζικός λαός όχι μόνο έχει στερηθεί την ελευθερία σκέψης, έχει κατηχηθεί επίσης με τις διδασκαλίες και τον πολιτισμό του Κόμματος. Κατά συνέπεια, όλοι αυτοί οι άνθρωποι μπορούσαν να ακούν μόνο τους επαίνους του Κόμματος, και ο νους τους έχει στερηθεί οποιαδήποτε άλλη σκέψη εκτός από τις ιδέες που ενισχύουν το ΚΚΚ. Πάρτε τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν για παράδειγμα. Όταν έπεσαν πυροβολισμοί στις 4 Ιουνίου του 1989, πολλοί άνθρωποι έτρεξαν ενστικτωδώς να κρυφτούν στους θάμνους. Στιγμές αργότερα, παρά τον κίνδυνο, βγήκαν θαρραλέα από τις κρυψώνες τους και τραγούδησαν από κοινού «τη Διεθνή». Αυτοί οι Κινέζοι ήταν πράγματι θαρραλέοι, αθώοι και αξιοσέβαστοι, όμως γιατί τραγούδησαν «τη Διεθνή», τον κομμουνιστικό ύμνο, όταν οι ίδιοι ήρθαν αντιμέτωποι με την κομμουνιστική δολοφονία; Ο λόγος είναι απλός. Γαλουχημένοι με τον πολιτισμό του Κόμματος, το μόνο που οι αξιοθρήνητοι Κινέζοι ξέρουν είναι ο κομμουνισμός. Εκείνοι στην πλατεία Τιενανμέν δεν ήξεραν άλλο τραγούδι από τη «Διεθνή» και μερικά άλλα που εγκωμιάζουν το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Ποια είναι η έξοδος;

Το Κ.Κ.Κ. βαδίζει προς την ολοκληρωτική εξάλειψή του. Δυστυχώς, προσπαθεί ακόμα να δέσει τη μοίρα του με το κινεζικό έθνος πριν από τον αφανισμό του.

Το Κ.Κ.Κ. που φθίνει προφανώς αποδυναμώνεται και χαλαρώνει τον έλεγχό του στο νου των ανθρώπων. Με την πρόοδο των τηλεπικοινωνιών και του Διαδικτύου, είναι δύσκολο για το Κ.Κ.Κ. να ελέγχει τις πληροφορίες και να καταστέλλει την έκφραση. Καθώς οι διεφθαρμένοι ανώτεροι υπάλληλοι λεηλατούν όλο και περισσότερο και καταπιέζουν το λαό, ο λαός αρχίζει να ξυπνά από τις ψευδαισθήσεις του για το Κ.Κ.Κ., και πολλοί έχουν αρχίσει να ασκούν πολιτική ανυπακοή. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο έχει αποτύχει στο στόχο του περί αυξανόμενου ιδεολογικού ελέγχου στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, αλλά και έχει περαιτέρω αποδυναμωθεί αποκαλύπτοντας την απόλυτη ασπλαχνία του. Αυτή η συγκεκριμένη στιγμή έχει κάνει το λαό να επανεξετάσει το Κ.Κ.Κ., προετοιμάζοντας το έδαφος για την απελευθέρωση του κινεζικού έθνους από την ιδεολογική δουλεία και την ολοκληρωτική απαλλαγή από τον έλεγχο του κομμουνιστικού κακού φάσματος.

Ζώντας κάτω από την κακή εξουσία του Κ.Κ.Κ. για πάνω από 50 χρόνια, ο κινεζικός λαός δεν χρειάζεται μια βίαιη επανάσταση. Αυτό που χρειάζεται πάνω από όλα είναι η εξαγορά της ψυχής του. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αυτοβοήθειας, και το πρώτο βήμα προς

αυτόν το στόχο είναι να αποκτήσει επίγνωση της κακής φύσης του ΚΚΚ.

Θα έρθει η μέρα που ο λαός θα παραγκωνίσει τις οργανώσεις του Κόμματος που είναι προσκολλημένες στον κρατικό μηχανισμό, επιτρέποντας στα κοινωνικά συστήματα να λειτουργούν ανεξάρτητα, συγκρατούμενα από τις δυνάμεις της κοινωνίας. Μετά το πέρας μιας δικτατορικής κομματικής οργάνωσης, η αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης θα βελτιωθεί και θα ενισχυθεί. Και αυτή η μέρα είναι πολύ κοντά. Στην πραγματικότητα, από τη δεκαετία του '80, οι μεταρρυθμιστές μέσα στο Κόμμα υποστήριξαν την ιδέα «του χωρισμού του Κόμματος από την κυβέρνηση», σε μία προσπάθεια να αποκλείσουν το Κόμμα από την κυβέρνηση. Οι προσπάθειες μεταρρύθμισης εντός του Κ.Κ.Κ. έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς και ανεπιτυχείς, επειδή η ιδεολογία «της απόλυτης ηγεσίας του Κόμματος» δεν έχει απορριφθεί συνολικά.

Ο πολιτισμός του Κόμματος είναι το απαραίτητο περιβάλλον για την επιβίωση της κομμουνιστικής κακής λατρείας. Η αφαίρεση της κατοχής του Κ.Κ.Κ., από το νου των ανθρώπων, μπορεί να αποδειχτεί δυσκολότερη από την κάθαρση της κατοχής του Κ.Κ.Κ. από τις κρατικές υπηρεσίες, αλλά μια τέτοια αφαίρεση είναι ο μόνος τρόπος να ξεριζωθεί αληθινά το κακό του κομμουνισμού. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω των προσπαθειών του ίδιου του κινεζικού λαού. Με την εξυγίανση του νου και την επαναφορά της ανθρώπινης φύσης στην αρχική της κατάσταση, το κοινό θα επανακτήσει την ηθική του και θα πετύχει μια μετάβαση σε μια κόσμια μη κομμουνιστική κοινωνία. Η θεραπεία για αυτή την κακή κατοχή βρίσκεται πρώτα στην αναγνώριση της φύσης και της βλαπτικότητας αυτού του κακού φάσματος, και κατόπιν στο ξερίζωμά της από το νου των ανθρώπων, έτσι ώστε να μην έχει καμία θέση να κρυφτεί. Το Κομμουνιστικό Κόμμα τονίζει τον ιδεολογικό έλεγχο, δεδομένου ότι δεν είναι παρά μια ιδεολογία. Η ιδεολογία αυτή θα σωπάσει όταν όλοι οι Κινέζοι απορρίψουν την κομμουνιστική αναλήθεια, σβήσουν τον πολιτισμό του Κόμματος από το νου τους και απαλλάξουν τη σκέψη και τη ζωή τους από τις επιρροές της κομμουνιστικής κακής λατρείας. Όταν οι άνθρωποι σωθούν, το Κ.Κ.Κ. θα αποσυντεθεί.

Τα έθνη που κυβερνούνται από Κομμουνιστές είναι συνυφασμένα με την ένδεια, τον ολοκληρωτισμό, και τη δίωξη. Υπάρχουν πολύ λίγα πλέον τέτοια έθνη. Μαζί με την Κίνα, η Βόρεια Κορέα, το Βιετνάμ και η Κούβα. Οι ημέρες τους είναι μετρημένες.

Με τη σοφία του κινεζικού λαού, προερχόμενη από την ιστορική δόξα του κινεζικού έθνους, μια Κίνα ελεύθερη από την κακή κατοχή του κομμουνισμού θα είναι ένα πολλά υποσχόμενο έθνος.

Συμπέρασμα

Το Κ.Κ.Κ. δεν πιστεύει πλέον στον κομμουνισμό. Η ψυχή του έχει πεθάνει, αλλά η σκιά του παραμένει. Έχει κληρονομήσει μόνο το «δέρμα» του κομμουνισμού, αλλά ακόμα φανερώνει τη φύση μιας κακής λατρείας: υπεροψία, αλαζονεία, εγωισμό, και ανοχή στην αναίτια καταστροφή. Το Κ.Κ.Κ. έχει κληρονομήσει την κομμουνιστική άρνηση του νόμου του ουρανού, ενώ και η απόρριψή του για την ανθρώπινη φύση έχει παραμείνει αμετάβλητη.

Σήμερα, το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει να κυβερνά την Κίνα με τις μεθόδους πάλης που αποκτήθηκαν στο χρόνο, χρησιμοποιώντας το στενό οργανωτικό του σύστημα που συνδέεται με το εξουσιαστικό σχήμα της «κατοχής του Κόμματος», καθώς και με την κακή προπαγάνδα που λειτουργεί ως κράτος-θρησκεία. Τα έξι χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Κομμουνιστικού

Κόμματος περιέγραψαν προηγουμένως με σαφήνεια τη θέση του σημερινού Κ.Κ.Κ. ορίζοντάς το σαν μια «κακή λατρεία». Το Κ.Κ.Κ. δεν κάνει κανένα καλό, μόνο κακό.

Καθώς πλησιάζει προς την κατάρρευση, αυτή η κομμουνιστική κακή λατρεία επιταχύνει το ρυθμό της δωροδοκίας και του εκφυλισμού της. Το πιο άσχημο είναι ότι κάνει επίμονα ό,τι μπορεί για να οδηγήσει το κινεζικό έθνος σε μια άβυσσο διαφθοράς και εκφυλισμού.

Οι Κινέζοι πρέπει να βοηθήσουν τον εαυτό τους: πρέπει να σκεφτούν σοβαρά και να αποτινάξουν από πάνω τους το ΚΚΚ.

(Τελευταία Ενημέρωση 6 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 30 Δεκεμβρίου 2004

Σχόλιο 9^ο:

Η ΑΔΙΣΤΑΚΤΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή

Το κομμουνιστικό κίνημα, που έχει κάνει μια μεγάλη θεατρική επίδειξη για πάνω από έναν αιώνα, έχει φέρει στην ανθρωπότητα μόνο πόλεμο, ένδεια, βιαιότητα και δικτατορία. Με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και των ανατολικοευρωπαϊκών κομμουνιστικών κομμάτων, αυτό το καταστρεπτικό και προσβλητικό δράμα εισήλθε τελικά στην τελευταία του πράξη με το τέλος του 20ού αιώνα. Κανένας, από τους απλούς πολίτες μέχρι το Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος, δεν πιστεύει πια στο μύθο του κομμουνισμού.

(AFP/Getty Images)

Αστυνομία συλλαμβάνει ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ που διαδηλώνουν ειρηνικά στην πλατεία Τιενανμέν στις 11 Μαΐου 2000.

Το κομμουνιστικό καθεστώς δεν δημιουργήθηκε ούτε μέσω «θείας εντολής»¹ ούτε μέσω δημοκρατικής εκλογής. Σήμερα, με την ιδεολογία του κατεστραμμένη, η νομιμότητα της κυριαρχίας του αντιμετωπίζει μια πρωτοφανή πρόκληση.

Το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα είναι απρόθυμο να αφήσει το ιστορικό σκηνικό ακολουθώντας τον ρου της ιστορίας. Αντ' αυτού, χρησιμοποιεί τις άσπλαχνες μεθόδους που ανέπτυξε στη διάρκεια των δεκαετιών των πολιτικών του εκστρατειών για να ανανεώσει τον τρελό του αγώνα για νομιμότητα και να αναβιώσει τη νεκρή του εξουσιοδότηση.

¹ Σύμφωνα με την παραδοσιακή κομφουκιανική σκέψη, οι αυτοκράτορες ή οι βασιλιάδες κυβερνούν μετά από εντολή που λαμβάνουν από τον ουρανό, και για να τους δοθεί τέτοια εξουσία, τα ηθικά επιτεύγματά τους πρέπει να ταιριάζουν με αυτή την υπέρτατη ευθύνη. Στο [βιβλίο] «Mencius», μπορεί να βρεθεί μια παρόμοια σκέψη. Στο εδάφιο «Ποιός χορηγεί τη μοναρχική δύναμη;» όταν ρωτήθηκε ποιος χορήγησε τη γη και την κυβερνητική εξουσία στον αυτοκράτορα Σουν, ο Μένσιος είπε: «Ήταν από τον Ουρανό». Η ιδέα της θείας προέλευσης της εξουσίας μπορεί επίσης να βρεθεί στη δυτική χριστιανική παράδοση. Στη Βίβλο, για παράδειγμα, αναφέρεται: «Κάθε ψυχή ας υπάγεται στις ανώτερες δυνάμεις. Γιατί δεν υπάρχει άλλη εξουσία παρά μόνο του Θεού: οι εξουσίες που υπάρχουν τέθηκαν από τον Θεό».

Οι πολιτικές του Κ.Κ.Κ., της μεταρρύθμισης και του ανοίγματος κρύβουν πίσω τους μια απελπισμένη πρόθεση να διατηρηθεί το συμφέρον της ηγετικής ομάδας και η ολοκληρωτική εξουσία της. Παρά τους στενούς περιορισμούς, τα οικονομικά επιτεύγματα που προήλθαν από τη σκληρή εργασία του κινεζικού λαού στα προηγούμενα 20 χρόνια δεν έπεισαν το Κ.Κ.Κ. πως πρέπει να μειώσει τη σκληρότητά του. Αντ' αυτού, το Κ.Κ.Κ. οικειοποιήθηκε αυτά τα επιτεύγματα και τα χρησιμοποίησε για να επικυρώσει την εξουσία του, κάνοντας τη σταθερά ανήθικη συμπεριφορά του πιο απατηλή και παραπλανητική. Το πιο ανησυχητικό είναι ότι το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει να καταστρέφει το ηθικό υπόβαθρο ολόκληρου του έθνους, προσπαθώντας να μετατρέψει κάθε Κινέζο πολίτη σε ραδιούργο προκειμένου να δημιουργηθεί ένα περιβάλλον ευνοϊκό για το Κ.Κ.Κ. ώστε αυτό να «προαχθεί συν τω χρόνω».

Σήμερα είναι ιδιαίτερα σημαντικό να καταλάβουμε ξεκάθαρα γιατί το Κ.Κ.Κ. ενεργεί σαν μια ομάδα παλιανθρώπων και να εκθέσουμε την αχρεία του φύση, ώστε να μπορέσει το κινεζικό έθνος να επιτύχει μόνιμη σταθερότητα και ειρήνη, να μπει σε μια εποχή χωρίς το Κ.Κ.Κ. το συντομότερο δυνατόν και να χτίσει ένα μέλλον ανανεωμένου εθνικού μεγαλείου.

I. Η αδιάστακτη φύση του Κ.Κ.Κ. ποτέ δεν άλλαξε

Για ποιους είναι η μεταμόρφωση του Κ.Κ.Κ.;

Καθόλη τη διάρκεια της ιστορίας, όποτε το Κ.Κ.Κ. αντιμετώπισε κρίση, επιδείκνυε μερικά ίχνη βελτίωσης, δελεάζοντας το λαό, ώστε να τρέφει αυταπάτες για το ΚΚΚ. Χωρίς καμιά εξαίρεση, οι αυταπάτες γκρεμίζονταν η μια μετά την άλλη. Σήμερα, έχει επιδιώξει βραχυπρόθεσμα οφέλη και με αυτόν τον τρόπο έχει δημιουργήσει μια επίφαση οικονομικής ευημερίας που κάποτε έπεισε το λαό να πιστέψει σε φαντασίες για το ΚΚΚ. Εντούτοις, οι θεμελιώδεις συγκρούσεις μεταξύ των συμφερόντων του Κ.Κ.Κ. και αυτών του έθνους και του λαού πείθουν ότι αυτή η ψεύτικη ευημερία δεν θα διαρκέσει. Η «μεταρρύθμιση» που το Κ.Κ.Κ. έχει υποσχεθεί έχει έναν σκοπό –να διατηρήσει το ίδιο την εξουσία του. Είναι μια σαθρή μεταρρύθμιση, μια επιφανειακή αλλαγή κι όχι ουσιαστική. Κάτω από την ανισόρροπη ανάπτυξη βρίσκεται μια μεγάλη κοινωνική κρίση. Μόλις ξεσπάσει η κρίση, το έθνος και ο λαός θα υποφέρουν ακόμη μια φορά.

Με την αλλαγή της ηγεσίας, η νέα γενεά ηγετών του Κ.Κ.Κ. δεν έπαιξε κανένα ρόλο στην κομμουνιστική επανάσταση, κι έτσι έχει ολοένα και λιγότερο κύρος και αξιοπιστία στη διακυβέρνηση του έθνους. Εν μέσω της κρίσης της νομιμότητας του Κ.Κ.Κ., η προστασία των συμφερόντων του Κόμματος έχει γίνει όλο και περισσότερο η βασική εγγύηση για τη διατήρηση των συμφερόντων των ατόμων μέσα στο ΚΚΚ. Η φύση του Κ.Κ.Κ. είναι εγωιστική. Δεν γνωρίζει κανέναν περιορισμό. Το να ελπίζει κανείς ότι ένα τέτοιο Κόμμα θα αφιερωθεί στην ανάπτυξη της χώρας ειρηνικά είναι ευσεβής πόθος.

Σκεφτείτε τι είπε η *People's Daily*, το φερέφωνο του Κ.Κ.Κ., σε πρωτοσέλιδο στις 12 Ιουλίου 2004: «Η ιστορική διαλεκτική έχει διδάξει στα μέλη του Κ.Κ.Κ. τα εξής: Αυτά που πρέπει να αλλάξουν πρέπει να αλλάξουν, διαφορετικά τα πράγματα θα επιδεινωθούν. Αυτά που δεν πρέπει να αλλάξουν πρέπει να παραμείνουν αμετάβλητα, το αντίθετο θα οδηγήσει στην αυτοκαταστροφή».

Τι είναι αυτό που θα έπρεπε να παραμείνει αμετάβλητο; Η *People's Daily* εξηγεί: «Η βασική

γραμμή του Κόμματος, αυτή του “ένα κέντρο, δύο βασικά σημεία” πρέπει να διαρκέσει εκατό χρόνια χωρίς καμιά ταλάντευση»².

Οι πολίτες δεν καταλαβαίνουν απαραιτήτως τι συμβολίζουν το «κέντρο» και τα «βασικά σημεία», αλλά καθένας ξέρει ότι η αποφασιστικότητα του κομμουνιστικού φάσματος να διατηρήσει το συλλογικό του συμφέρον και τη δικτατορία του δεν αλλάζει ποτέ. Ο κομμουνισμός έχει ηττηθεί κατά κράτος, και είναι καταδικασμένος να καταρρεύσει. Εντούτοις, όσο πιο πολύ αλλοιώνεται κάτι, τόσο πιο καταστρεπτικό γίνεται κατά τον επιθανάτιο αγώνα του. Το να συζητάει κάποιος για δημοκρατικές βελτιώσεις με το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι σαν να ζητάει από μια τίγρη να αλλάξει το δέρμα της.

Τι θα έκανε η Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα;

Τώρα που το Κ.Κ.Κ. βρίσκεται στη δύση του, ο λαός άρχισε ξαφνικά να ανακαλύπτει ότι επί δεκαετίες το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ., με τα συνεχώς μεταβαλλόμενα αχρεία μέσα του, έχει ενσταλάξει τα χυδαία στοιχεία του σε κάθε πτυχή της ζωής των απλών ανθρώπων.

Μετά το θάνατο του Μάο, πάρα πολλοί Κινέζοι έκλαιγαν πικρά μπροστά από το πορτραίτο του, αναρωτώμενοι «πώς μπορεί η Κίνα να συνεχίσει χωρίς τον πρόεδρο Μάο». Η ειρωνεία είναι ότι 20 χρόνια αργότερα, όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει χάσει πια τη νομιμότητά του να κυβερνάει τη χώρα, το Κ.Κ.Κ. εξαπέλυσε ένα νέο κύκλο προπαγάνδας, που κάνει το λαό να αναρωτιέται πάλι με αγωνία «τι θα έκανε η Κίνα χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα».

Στην πραγματικότητα, ο διαβρωτικός πολιτικός έλεγχος του Κ.Κ.Κ. έχει επηρεάσει τόσο βαθιά τον σημερινό κινεζικό πολιτισμό και τη νοοτροπία του λαού, που ακόμη και τα κριτήρια με τα οποία ο κινεζικός λαός κρίνει το Κ.Κ.Κ. έχουν το σημάδι του Κ.Κ.Κ. ή έχουν προέλθει ακόμη και από το ίδιο το ΚΚΚ. Εάν στο παρελθόν το Κ.Κ.Κ. έλεγχε το λαό ενσταλάζοντας τα στοιχεία του στο λαό, τώρα ήρθε η ώρα να θερίσει ό,τι έσπειρε, δεδομένου ότι έχει ενσταλαχθεί στο νου του λαού, έχει αφομοιωθεί και έχει απορροφηθεί από τα ίδια του τα κύτταρα. Οι πολίτες σκέφτονται σύμφωνα με τη λογική του Κ.Κ.Κ. και κρίνουν το σωστό και το λάθος με βάση τα κριτήρια του ΚΚΚ. Όσον αφορά τη δολοφονία των διαδηλωτών φοιτητών στις 4 Ιουνίου 1989, μερικοί είπαν: «Εάν ήμουν ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ, κι εγώ θα κατέστella τη διαμαρτυρία με τανκς». Για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, μερικοί λένε: «Εάν ήμουν ο Τζιανγκ Τζε-Μιν, κι εγώ θα δίωκα το Φάλουν Γκονγκ». Για την απαγόρευση της ελευθερίας του λόγου, μερικοί λένε: «Εάν ήμουν το Κ.Κ.Κ., θα έκανα το ίδιο». Η αλήθεια και η συνείδηση έχουν εξαφανιστεί, αφήνοντας μόνο τη λογική του ΚΚΚ. Αυτή είναι μια από τις πιο αχρείες και πιο άσπλαχνες μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από το Κ.Κ.Κ. λόγω της αδίστακτης φύσης του. Όσο παραμένουν οι ηθικές τοξίνες που ενσταλάζονται από το Κ.Κ.Κ. στο νου του λαού, το Κ.Κ.Κ. μπορεί να συνεχίσει να κερδίζει ενέργεια για να στηρίζει την κακοήθη ζωή του.

«Τι θα έκανε Κίνα χωρίς το Κ.Κ.Κ.»». Αυτός ο τρόπος σκέψης ταιριάζει ακριβώς στο στόχο του Κ.Κ.Κ. να κρατά τη λογική των πολιτών δέσμια της δικής του λογικής.

Η Κίνα διένυσε μια ιστορία 5.000 χρόνων πολιτισμού χωρίς το ΚΚΚ. Πράγματι, καμία χώρα στον κόσμο δεν θα σταματούσε την κοινωνική της πρόοδο, λόγω της πτώσης ενός

² Το ένα κέντρο αναφέρεται στην οικονομική ανάπτυξη, ενώ τα δύο βασικά σημεία είναι: Διατηρήστε τις τέσσερις βασικές αρχές (σοσιαλιστικό μονοπάτι, δικτατορία του προλεταριάτου, ηγεσία του Κ.Κ.Κ., μαρξισμό-λενινισμό και σκέψη του Μάο) και συνεχίστε με τις πολιτικές της μεταρρύθμισης και της ειλικρίνειας.

συγκεκριμένου καθεστώτος. Κι όμως ύστερα από τόσες δεκαετίες εξουσίας του Κ.Κ.Κ., οι Κινέζοι πολίτες δεν αναγνωρίζουν πλέον αυτό το γεγονός. Η παρατεταμένη προπαγάνδα του Κ.Κ.Κ. έχει εκπαιδεύσει το λαό να σκέφτεται το Κόμμα σαν μητέρα του. Η πανταχού παρούσα πολιτική του Κ.Κ.Κ. έχει καταστήσει το λαό ανίκανο να συλλάβει πώς είναι να ζει χωρίς το ΚΚΚ.

Χωρίς τον Μάο η Κίνα δεν έπεσε. Θα καταρρεύσει χωρίς το Κ.Κ.Κ.;

Ποια είναι η πραγματική πηγή αναταραχής;

Πολλοί γνωρίζουν και αντιπαθούν τη μακιαβελική συμπεριφορά του Κ.Κ.Κ., και απεχθάνονται τους αγώνες και τις απάτες του. Αλλά, συγχρόνως, φοβούνται τις πολιτικές κινήσεις του Κ.Κ.Κ. και την προκύπτουσα αναταραχή, και φοβούνται ότι το χάος θα επισκεφτεί πάλι την Κίνα. Κατά συνέπεια, μόλις το Κ.Κ.Κ. απειλήσει το λαό με «αναταραχή», αυτός προβαίνει σε σιωπηλή αποδοχή της εξουσίας του Κ.Κ.Κ. και αισθάνεται ανίσχυρος μπροστά στη δεσποτική δύναμή του.

Στην πραγματικότητα, με τα αρκετά εκατομμύρια στρατεύματα και την οπλισμένη αστυνομία του, το Κ.Κ.Κ. είναι η πραγματική πηγή αναταραχής. Οι απλοί πολίτες δεν έχουν ούτε το λόγο ούτε την ικανότητα να αρχίσουν την αναταραχή. Μόνο το οπισθοδρομικό Κ.Κ.Κ. θα ήταν τόσο απερισκεπτό ώστε να φέρει τη χώρα σε αναταραχή σε οποιοδήποτε υποψία αλλαγής. «Η σταθερότητα υπερισχύει όλων των άλλων» και «κόψτε το βλαστάρι κάθε ασταθούς στοιχείου» – αυτά τα συνθήματα έχουν γίνει η θεωρητική βάση για το Κ.Κ.Κ. ώστε να καταστέλλει το λαό. Ποια είναι η μεγαλύτερη αιτία αστάθειας στην Κίνα; Δεν είναι το Κ.Κ.Κ., το οποίο ειδικεύεται στην τυραννία; Το Κ.Κ.Κ. υποκινεί την αναταραχή, και στη συνέχεια χρησιμοποιεί το χάος που δημιούργησε για να πειθαναγκάσει το λαό. Αυτό είναι μια συνήθης τακτική όλων των κακοποιών.

II. Το Κ.Κ.Κ. θυσιάζει την οικονομική ανάπτυξη

Πίστωση για τα επιτεύγματα της σκληρής εργασίας του λαού

Η αξίωση του Κ.Κ.Κ. στη νομιμότητα στηρίζεται στην οικονομική ανάπτυξη κατά τα προηγούμενα 20 περίπου χρόνια. Στην πραγματικότητα, όμως, αυτή η ανάπτυξη επιτεύχθηκε βαθμιαία από τον κινεζικό λαό από τη στιγμή που χαλάρωσαν ελαφρώς τα δεσμά του Κ.Κ.Κ., και, επομένως, δεν έχει καμία σχέση με το ίδιο. Το Κ.Κ.Κ., ωστόσο, παρουσιάζει αυτή την οικονομική ανάπτυξη ως επίτευγμά του, ζητώντας από το λαό να είναι ευγνώμων για αυτό, λες και καμιά από τις εξελίξεις αυτές δεν θα είχε πραγματοποιηθεί χωρίς αυτό. Όλοι ξέρουμε, στην πραγματικότητα, ότι πολλές μη κομμουνιστικές χώρες επέτυχαν γρηγορότερη οικονομική ανάπτυξη χρόνια πριν.

Οι νικητές των ολυμπιακών χρυσών μεταλλίων πρέπει να ευχαριστούν το Κόμμα. Το Κόμμα δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει τη φτιαχτή εικόνα ενός «μεγάλου έθνους στον αθλητισμό». Η Κίνα υπέφερε πολύ στην επιδημία του *SARS*, αλλά η *People's Daily* ανέφερε ότι η Κίνα νίκησε τον ιό «στηριζόμενη στη βασική θεωρία του Κόμματος, στη βασική γραμμή, τη βασική αρχή και τη βασική πείρα». Η εκτόξευση του κινεζικού διαστημοπλοίου *Shenzhou-V* ολοκληρώθηκε από τους επιστήμονες της αστροναυτικής επιστήμης και τεχνολογίας, αλλά το Κ.Κ.Κ. το χρησιμοποίησε για να αποδείξει ότι μόνο αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει τον κινεζικό λαό να μπει στην τάξη των ισχυρών χωρών στον κόσμο. Όσο για την ανάληψη των

ολυμπιακών αγώνων του 2008 από την Κίνα, που ήταν στην πραγματικότητα ένας «κλάδος ελιάς» που δόθηκε από τις Δυτικές χώρες για να ενθαρρύνουν την Κίνα να βελτιώσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, το Κ.Κ.Κ. την χρησιμοποιεί για να ενισχύσει τις αξιώσεις του στη νομιμότητα και για να έχει μια πρόφαση για την καταστολή του κινεζικού λαού. Το «μεγάλο αγοραστικό δυναμικό» της Κίνας, που επιζητούν ξένοι επενδυτές, προέρχεται από τη δυνατότητα του κινεζικού πληθυσμού του 1,3 δισεκατομμυρίου για κατανάλωση. Το Κ.Κ.Κ. σφετερίζεται την πίστωση για αυτή τη δυνατότητα και τη μετατρέπει σε ισχυρό όπλο για να εξαναγκάσει τη δυτική κοινωνία να συνεργαστεί με την εξουσία του.

Το Κ.Κ.Κ. αποδίδει κάθε κακό στις αντεπαναστατικές δυνάμεις και στα υστερόβουλα κίνητρα των ατόμων, πιστώνοντας όλα καλά στην ηγεσία του Κόμματος. Το Κ.Κ.Κ. θα χρησιμοποιήσει και το παραμικρό επίτευγμα για να καταστήσει ελκυστικότερη την αξίωσή του στη νομιμότητα. Ακόμη και οι παρανομίες που διαπράττει μπορούν να μετατραπούν σε κάτι «καλό» για να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς του. Για παράδειγμα, όταν δεν μπορούσε πλέον να καλυφθεί η αλήθεια για την ανεξέλεγκτη διάδοση του AIDS, το Κ.Κ.Κ. άλλαξε ξαφνικά πρόσωπο. Κινητοποίησε προσεκτικά τη μηχανή προπαγάνδας του, χρησιμοποιώντας τον καθένα, από γνωστούς ηθοποιούς μέχρι το γενικό γραμματέα του Κόμματος, προκειμένου το Κ.Κ.Κ., ο πρωταρχικός ένοχος, να παρουσιαστεί, σαν ευλογία για τους ασθενείς, ένας πολέμιος του AIDS. Στην αντιμετώπιση ενός τέτοιου ζητήματος ζωής και θανάτου, όλοι θα μπορούσαν να σκεφτούν ότι μέλημα του Κ.Κ.Κ. ήταν πώς να το χρησιμοποιήσει για να δοξαστεί το ίδιο. Μόνο ένας τόσο κακοήθης ραδιούργος όπως το Κ.Κ.Κ. είναι ικανός για τέτοια άσπλαχνη συμπεριφορά εισπράττοντας «καταξίωση» και παράλληλα μη λαμβάνοντας καθόλου υπόψη την ανθρώπινη ζωή.

Οικονομική ζημία προκαλούμενη από «μυωπική» συμπεριφορά

Αντιμετωπίζοντας μια σοβαρή «κρίση νομιμότητας», το Κ.Κ.Κ. πραγματοποίησε τις πολιτικές μεταρρύθμισης και του ανοίγματος στη δεκαετία του '80, προκειμένου να διατηρήσει την εξουσία. Η προθυμία του για γρήγορη επιτυχία έχει βάλει την Κίνα σε μειονεκτική θέση, που αποκαλείται από τους οικονομολόγους «κατάρα του αργοπορημένου».

Η έννοια της «κατάρας του αργοπορημένου», ή το «όφελος του αργοπορημένου» όπως το αποκαλούν ορισμένοι άλλοι μελετητές, αναφέρεται στο γεγονός ότι οι υπανάπτυκτες χώρες, που ξεκινούν αργά προς την ανάπτυξη, μπορούν να μιμηθούν τις αναπτυγμένες χώρες σε πολλά πράγματα. Η μίμηση μπορεί να πάρει δύο μορφές: μίμηση του κοινωνικού συστήματος ή μίμηση των τεχνολογικών και βιομηχανικών μοντέλων. Η μίμηση ενός κοινωνικού συστήματος είναι συνήθως δύσκολη, δεδομένου ότι η μεταρρύθμιση ενός συστήματος θα έθετε σε κίνδυνο τα κεκτημένα δικαιώματα μερικών κοινωνικών ή πολιτικών ομάδων. Κατά συνέπεια, οι υπανάπτυκτες χώρες τείνουν να μιμούνται τις τεχνολογίες των αναπτυγμένων χωρών. Αν και η τεχνολογική μίμηση μπορεί να παράξει βραχυπρόθεσμη οικονομική ανάπτυξη, παράλληλα μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα, μακροπρόθεσμα, πολλούς λανθάνοντες κινδύνους, ακόμα και αποτυχία.

Αυτή είναι ακριβώς η «κατάρα του αργοπορημένου», ένα μονοπάτι προς την αποτυχία, που έχει ακολουθήσει το ΚΚΚ. Κατά τις προηγούμενες δύο δεκαετίες, η «τεχνολογική μίμηση» εκ μέρους της Κίνας έχει οδηγήσει σε ορισμένα επιτεύγματα τα οποία το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε προς όφελός του, προκειμένου να αποδείξει τη νομιμότητά του και να συνεχίσει να αντιστέκεται στην πολιτική μεταρρύθμιση που θα υπονόμει τα συμφέροντά του. Κατ' αυτό τον τρόπο όμως, έχουν θυσιαστεί τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του έθνους.

Ένα επώδυνο κόστος για την οικονομική ανάπτυξη του Κ.Κ.Κ.

Ενώ το Κ.Κ.Κ. καυχάται συνεχώς για την οικονομική πρόοδό του, στην πραγματικότητα η οικονομία της Κίνας βρίσκεται σήμερα σε χαμηλότερη θέση παγκοσμίως σε σύγκριση με παλαιότερες εποχές. Κατά τη διάρκεια της εξουσίας του Τσιαν-Λονγκ (1711-1799) στη δυναστεία Τσινγκ, το Α.Ε.Π. της Κίνας αποτελούσε το 51% του παγκόσμιου συνόλου. Όταν ο Δρ Σουν Γιατ-Σεν ίδρυσε τη Δημοκρατία της Κίνας (Κουομιντάνγκ ή περίοδος του ΚΜΤ) το 1911, το Α.Ε.Π. της Κίνας αποτελούσε το 27% του παγκόσμιου συνόλου. Μέχρι το 1923, το ποσοστό μειώθηκε, αλλά ακόμα ήταν υψηλό, στο 12%. Το 1949, όταν πήρε την εξουσία το Κ.Κ.Κ., το ποσοστό ήταν 5.7%, αλλά το 2003 το Α.Ε.Π. της Κίνας ήταν λιγότερο από 4% του παγκόσμιου συνόλου. Σε αντίθεση με την οικονομική πτώση κατά την περίοδο του ΚΜΤ που προκλήθηκε από τις αρκετές δεκαετίες πολέμου, η συνεχόμενη οικονομική πτώση κατά τη διάρκεια της κυριαρχίας του Κ.Κ.Κ. προκλήθηκε σε περίοδο ειρήνης.

Σήμερα, προκειμένου να νομιμοποιήσει την εξουσία του, το Κ.Κ.Κ. είναι πρόθυμο να προβεί σε γρήγορες επιτυχίες και στιγμιαία οφέλη. Η ακρωτηριασμένη οικονομική μεταρρύθμιση που προώθησε για να προστατεύσει τα συμφέροντά του έχει κοστίσει στη χώρα ακριβά. Η γρήγορη οικονομική ανάπτυξη των προηγούμενων 20 χρόνων, σε μεγάλο βαθμό, στηρίζεται στην υπερβολική χρήση ή ακόμα και στην απώλεια πόρων, και έχει επιτευχθεί με κόστος την περιβαλλοντική καταστροφή. Σημαντικό μέρος του Α.Ε.Π. της Κίνας επιτυγχάνεται εις βάρος των ευκαιριών των μελλοντικών γενεών. Το 2003, η Κίνα συνέβαλε λιγότερο από 4% στην παγκόσμια οικονομία, αλλά η κατανάλωση του χάλυβα, τσιμέντου και άλλων υλικών ανήλθε στο 1/3 της συνολικής κατανάλωσης³.

Από τη δεκαετία του '80 μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '90, η «ερημοποίηση» στην Κίνα αυξήθηκε από λίγο πάνω από 1.000 σε 2.460 τ.χμ. Το κατά κεφαλήν καλλιεργήσιμο έδαφος μειώθηκε επίσης από 2 περίπου *μου* το 1980 σε 1,43 *μου* το 2003⁴. Η εκτεταμένη άνοδος της εδαφικής περιφραξης για ανάπτυξη έχει οδηγήσει την Κίνα να χάσει 100 εκατομμύρια *mu* καλλιεργήσιμοι εδάφους μέσα σε λίγα μόλις χρόνια. Εντούτοις, μόνο 43% του δημευμένου εδάφους χρησιμοποιείται πραγματικά. Αυτή την περίοδο, το συνολικό ποσοστό απόβλητων υδάτων είναι 43,95 δισεκατομμύρια τόνοι, που υπερβαίνουν την περιβαλλοντική ικανότητα αφομοίωσης κατά 82%. Στα επτά κύρια συστήματα ποταμών, 40,9% των υδάτων δεν είναι κατάλληλο για πόση ούτε από ανθρώπους ούτε από ζώα. Εβδομήντα πέντε τοις εκατό των λιμνών είναι μολυσμένες, ώστε παράγονται διάφοροι βαθμοί ευτροφισμού⁵. Η σύγκρουση μεταξύ ανθρώπου και φύσης στην Κίνα δεν ήταν ποτέ τόσο έντονη όσο σήμερα. Ούτε η Κίνα ούτε ο κόσμος μπορεί να αντισταθεί σε μια τέτοια ανθυγιεινή αύξηση. Εξαπατημένοι από την επιφανειακή μεγαλοπρέπεια των πολυώροφων κτηρίων και των μεγάρων, οι πολίτες δεν είναι ενημερωμένοι για την επικείμενη οικολογική κρίση. Μόλις όμως έρθει η ώρα να απαιτήσει η φύση το φόρο της από τα ανθρώπινα όντα, αυτό θα έχει καταστρεπτικές συνέπειες για το κινεζικό έθνος.

Συγκριτικά, μετά την πτώση του κομμουνισμού, η Ρωσία πραγματοποίησε ταυτόχρονα και πολιτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις. Ύστερα από μια μικρή χρονική περίοδο αγωνίας, έχει αρχίσει μια γρήγορη ανάπτυξη. Από το 1999 ως το 2003, το Α.Ε.Π. της Ρωσίας αυξήθηκε συνολικά σε 29.9%. Το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων έχει βελτιωθεί σημαντικά. Οι δυτικοί επιχειρησιακοί κύκλοι έχουν αρχίσει όχι μόνο να συζητούν για το «ρωσικό οικονομικό

³ Στοιχεία από μια έκθεση του *Xinhua News Agency* στις 4 Μαρτίου 2004.

⁴ Το *μου* είναι κινεζική μονάδα μέτρησης εδάφους. Ένα *μου* είναι 0,165 στρέμματα.

⁵ Στοιχεία από μια έκθεση του *Xinhua News Agency* στις 29 Φεβρουαρίου 2004.

φαινόμενο», αλλά έχουν αρχίσει επίσης να επενδύουν στη Ρωσία, τη νέα δυναμική ζώνη, σε μεγάλη κλίμακα. Η θέση της Ρωσίας μεταξύ των ελκυστικότερων εθνών για επενδύσεις έχει ανεβεί από τη 17η θέση το 2002 στην 8η το 2003, ώστε αποτελεί ένα από τα κορυφαία δέκα δημοφιλέστερα έθνη για επενδύσεις παγκοσμίως για πρώτη φορά.

Ακόμη και η Ινδία, μια χώρα που είναι πάμφτωχη και με πολλές εθνικές συγκρούσεις, έχει πετύχει μια σημαντικά ταχεία ανάπτυξη και μια οικονομική ανάπτυξη της τάξης του 7% έως 8% ετησίως, από την οικονομική της μεταρρύθμιση το 1991. Η Ινδία έχει ένα σχετικά ολοκληρωμένο θεσμικό σύστημα στο εμπόριο, ένα υγιές οικονομικό σύστημα, ένα καλά ανεπτυγμένο δημοκρατικό σύστημα και μια σταθερή δημόσια νοοτροπία. Η διεθνής κοινότητα έχει αναγνωρίσει την Ινδία ως χώρα με μεγάλες δυνατότητες για ανάπτυξη.

Από την άλλη, το Κ.Κ.Κ. προβαίνει σε οικονομική μεταρρύθμιση χωρίς πολιτική μεταρρύθμιση. Η ψεύτικη εμφάνιση μιας οικονομίας που ακμάζει βραχυπρόθεσμα έχει εμποδίσει τη φυσική «εξέλιξη των κοινωνικών συστημάτων». Αυτή η ελλιπής μεταρρύθμιση έχει προκαλέσει μια αυξανόμενη ανισορροπία στην κινεζική κοινωνία και όξυνε τις κοινωνικές συγκρούσεις. Τα οικονομικά κέρδη που επιτυγχάνονται από το λαό δεν προστατεύονται από σταθερά κοινωνικά συστήματα. Επιπλέον, στο στάδιο της ιδιωτικοποίησης των κρατικών ιδιοκτησιών, οι κρατούντες την εξουσία –δηλ. το Κ.Κ.Κ.– έχουν χρησιμοποιήσει τις θέσεις τους για να γεμίσουν τις τσέπες τους.

Το Κ.Κ.Κ. εξαπατά τους αγρότες ακόμη μια φορά

Το Κ.Κ.Κ. στηρίχθηκε στους αγρότες για να κερδίσει την εξουσία. Οι αγρότες που κατοικούσαν στις ελεγχόμενες από το Κόμμα περιοχές αρχικά αφιέρωσαν ό,τι είχαν στο ΚΚΚ. Αλλά μετά την απόκτηση της εξουσίας από το Κ.Κ.Κ., οι αγρότες έχουν υποστεί άνιση μεταχείριση σε τεράστιο βαθμό.

Αφότου το Κ.Κ.Κ. έγινε κυβέρνηση, οργάνωσε ένα πολύ άδικο σύστημα – το σύστημα οικιστικής εγγραφής. Σύμφωνα με αυτό, οι πολίτες ταξινομούνται βίαια σε αγροτικούς και μη αγροτικούς πληθυσμούς, τακτική που δημιουργεί αδικαιολόγητο διαχωρισμό και αντίθεση μέσα στη χώρα. Οι αγρότες δεν έχουν ιατρική ασφάλεια, ταμείο ανεργίας, σύνταξη και δεν μπορούν να πάρουν τραπεζικό δάνειο. Οι αγρότες είναι η πιο φτωχή τάξη στην Κίνα, αλλά και αυτή που φέρει τη βαρύτερη φορολογική επιβάρυνση. Οι αγρότες πρέπει να προπληρώνουν ένα υποχρεωτικό κεφάλαιο, κεφάλαιο δημόσιας ευημερίας, κεφάλαιο διοικητικής διαχείρισης, πρόσθετα δίδακτρα εκπαίδευσης, δίδακτρα ελέγχου γέννησης, δίδακτρα οργάνωσης πολιτοφυλακών και κατάρτισης, δίδακτρα οδικής κατασκευής και δίδακτρα αποζημίωσης στρατιωτικής θητείας. Επιπλέον, πρέπει υποχρεωτικά να πωλούν μέρος των σιτηρών που παράγουν σε χαμηλή τιμή στο κράτος, και να πληρώνουν φόρο γεωργίας, φόρο γης, ειδικό τοπικό φόρο προϊόντων και φόρο κρεοπωλείων αλλά και πολυάριθμες άλλες εισφορές. Αντίθετα, ο μη αγροτικός πληθυσμός δεν καταβάλλει αυτές τις εισφορές και φόρους.

Στην αρχή του 2004, ο πρωθυπουργός της Κίνας, Γουέν Τζια-Μπιάο, εξέδωσε το «έγγραφο υπ' αριθ. 1», δηλώνοντας ότι η αγροτική Κίνα αντιμετωπίζει τη δυσκολότερη περίοδο από την αρχή της οικονομικής μεταρρύθμισης το 1978. Το εισόδημα των περισσότερων αγροτών έμεινε στάσιμο ή και μειώθηκε. Έγιναν φτωχότεροι, και το εισοδηματικό χάσμα μεταξύ των αστικών και αγροτικών κατοίκων συνέχισε να διευρύνεται.

Σε μια δενδροφυτεία στα ανατολικά της επαρχίας Σιτσουάν, οι αρχές διένειμαν 500.000

γιουάν (περίπου 60.500 δολάρια) για ένα πρόγραμμα αναδάσωσης. Οι υπεύθυνοι του προγράμματος έβαλαν αρχικά 200.000 γιουάν στις τσέπες τους, και κατόπιν διέθεσαν τα υπόλοιπα 300.000 γιουάν. Αλλά καθώς κι αυτά τα χρήματα υπεξαιρέθηκαν στα διάφορα επίπεδα της κυβέρνησης, στο τέλος έμειναν ελάχιστα για τους αγρότες που έκαναν την δενδροφύτευση. Η κυβέρνηση δεν χρειαζόταν να ανησυχεί μήπως οι αγρότες αρνούταν να εργαστούν στο πρόγραμμα λόγω της ανεπαρκούς χρηματοδότησης. Οι αγρότες ήταν τόσο φτωχοί, που θα δούλευαν για ελάχιστα χρήματα. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που τα προϊόντα που κατασκευάζονται στην Κίνα είναι τόσο φτηνά.

Χρησιμοποίηση των οικονομικών συμφερόντων για να πειστούν οι Δυτικές χώρες

Πολλοί θεωρούν ότι το εμπόριο με την Κίνα θα προωθήσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ελευθερία του λόγου και τη δημοκρατική μεταρρύθμιση στην Κίνα. Μετά από περισσότερο από μια δεκαετία, είναι σαφές ότι αυτό δεν είναι παρά ευσεβής πόθος. Μια σύγκριση μεταξύ των αρχών που διέπουν τις επιχειρήσεις στην Κίνα και στη Δύση αποτελεί κλασικό παράδειγμα. Η δικαιοσύνη και η διαφάνεια των δυτικών κοινωνιών αντικαθίστανται από το νεποτισμό, τη δωροδοκία και την κατάχρηση στην Κίνα. Πολλές δυτικές εταιρείες συνετέλεσαν σημαντικά στην περαιτέρω επιδείνωση της διαφθοράς στην Κίνα. Μερικές επιχειρήσεις βοηθούν το Κ.Κ.Κ. να αποκρύπτει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη δίωξη των πολιτών.

Το Κ.Κ.Κ. συμπεριφέρεται όπως η μαφία παίζοντας το οικονομικό χαρτί του στην ξένη διπλωματία. Το αν η σύμβαση κατασκευής αεροσκαφών της Κίνας θα δοθεί στη Γαλλία ή στις Ηνωμένες Πολιτείες εξαρτάται από το ποια χώρα θα κρατήσει σιγήν ιχθύος σχετικά με το ζήτημα της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το ΚΚΚ. Πολλοί Δυτικοί επιχειρηματίες και πολιτικοί καθοδηγούνται και ελέγχονται από τα οικονομικά κέρδη που προέρχονται από την Κίνα. Μερικές επιχειρήσεις πληροφορικής από τη Βόρεια Αμερική έχουν παράσχει ειδικά εργαλεία στο Κ.Κ.Κ. για το φράξιμο του Διαδικτύου. Προκειμένου να καταφέρουν την είσοδό τους στην κινεζική αγορά, μερικοί ιστοχώροι έχουν συμφωνήσει να λογοκρίνονται και να «φιλτράρουν» τις πληροφορίες που δεν είναι αρεστές στο ΚΚΚ.

Σύμφωνα με στοιχεία του υπουργείου Εμπορίου της Κίνας, μέχρι το τέλος Απριλίου του 2004, η Κίνα έχει δεχθεί συνολικά 990 δισεκατομμύρια δολάρια από ξένες επενδύσεις με διάφορες συμβάσεις. Η τεράστια «μετάγχιση αίματος» στην οικονομία του Κ.Κ.Κ. από ξένα κεφάλαια είναι προφανής. Αλλά στη διαδικασία επένδυσης, τα ξένα κεφάλαια δεν έφεραν την έννοια της δημοκρατίας, της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως θεμελιώδεις αρχές στον κινεζικό λαό. Το Κ.Κ.Κ. κεφαλαιοποιεί στην προπαγάνδα του την απεριόριστη συνεργασία με ξένους επενδυτές και ξένες κυβερνήσεις και την κολακεία μερικών χωρών. Με το πρόσχημα της επιφανειακής οικονομικής ευημερίας της Κίνας, οι ανώτεροι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. έχουν γίνει εξαιρετικά έμπειροι στη συμπαιγνία με τις επιχειρήσεις, ώστε να παίρνουν από τον κρατικό πλούτο και να εμποδίζουν τις πολιτικές μεταρρυθμίσεις.

III. Οι τεχνικές πλύσης εγκεφάλου του Κ.Κ.Κ. από απροκάλυπτες γίνονται «εξευγενισμένες»

Οι πολίτες συχνά λένε: «Ξέρω ότι το Κ.Κ.Κ. είπε πολλές φορές ψέματα στο παρελθόν, αλλά αυτή τη φορά λέει την αλήθεια». Ειρωνικά, κάνοντας μια αναδρομή, θα διαπιστώσουμε ότι αυτό έλεγαν κάθε φορά που το Κ.Κ.Κ. έκανε ένα σοβαρό λάθος στο παρελθόν. Αυτό καταδεικνύει την ικανότητα που έχει αποκτήσει το Κ.Κ.Κ. όλες αυτές τις δεκαετίες στο να

λέει ψέματα για να κοροϊδεύει το λαό.

Οι άνθρωποι έχουν αναπτύξει κάποια αντίσταση στις απίθανες ιστορίες του ΚΚΚ. Ως αντίδραση, τα ψέματα και η προπαγάνδα του Κ.Κ.Κ. έχουν γίνει πιο επιδέξια και πιο «επαγγελματικά». Εξελιγμένα από τη συνθηματική προπαγάνδα του παρελθόντος, τα ψέματα του Κ.Κ.Κ. έχουν γίνει πιο «εξευγενισμένα» και δυσδιάκριτα. Ιδιαίτερα υπό το καθεστώς του αποκλεισμού πληροφοριών που το Κ.Κ.Κ. έχει στήσει σε όλη την Κίνα, επινοεί ιστορίες που βασίζονται σε μονομερή γεγονότα για να παραπλανήσει το κοινό, γεγονός που είναι ακόμα πιο καταστρεπτικό και παραπλανητικό από τις απίθανες ιστορίες.

Το *Chinascop*, ένα αγγλικό περιοδικό, περιείχε τον Οκτώβριο του 2004 ένα αναλυτικό άρθρο για διάφορες περιπτώσεις σχετικά με το πώς το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί λεπτότερα μέσα επινόησης ψεμάτων, προκειμένου να αποκρύψει την αλήθεια. Όταν το 2003 ξέσπασε η επιδημία *SARS* στην ηπειρωτική Κίνα, ο κόσμος υποψιάστηκε ότι η Κίνα είχε αποκρύψει πληροφορίες για αυτήν, και όμως το Κ.Κ.Κ. αρνήθηκε επανειλημμένα να το παραδεχτεί. Για να ανακαλύψει εάν το Κ.Κ.Κ. ήταν ειλικρινές στην υποβολή έκθεσής του σχετικά με την επιδημία, ο συντάκτης του άρθρου διάβασε όλες τις 400 επιπλέον σχετικές εκθέσεις που δημοσιεύτηκαν στον ιστοχώρο *Xinhua* από την αρχή μέχρι τον Απρίλιο του 2003.

Σύμφωνα με αυτές τις εκθέσεις: Μόλις εμφανίστηκε ο *SARS*, οι κυβερνήσεις σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο κινητοποίησαν εμπειρογνώμονες για να δώσουν εγκαίρως θεραπεία στους ασθενείς που αργότερα διώχθηκαν από τα νοσοκομεία πάνω στην ανάρρωση. Σαν απάντηση στους ταραχοποιούς που υποκινούσαν το λαό να συσσωρεύει αγαθά, προκειμένου να μη βγαίνει έξω ενόσω η επιδημία ήταν σε έξαρση, η κυβέρνηση δεν έχασε χρόνο καταφέροντας να σταματήσει τις φήμες και να πάρει μέτρα για να αποτραπεί η διάδοσή τους, και να διασφαλιστεί αποτελεσματικά η τάξη στην κοινωνία. Αν και ένας πολύ μικρός αριθμός δυνάμεων δεν υποψιάστηκε ότι υπήρξε κάλυψη του θέματος από την κινεζική κυβέρνηση, οι περισσότερες χώρες και λαοί δεν πίστεψαν αυτές τις φήμες. Η επερχόμενη εμπορική έκθεση Γκουανγκτζόου είχε τη μεγαλύτερη συμμετοχή από ποτέ επιχειρήσεων από όλο τον κόσμο. Τουρίστες από το εξωτερικό επιβεβαίωσαν ότι το ταξίδι στην Κίνα ήταν ασφαλές. Ειδικότερα, εμπειρογνώμονες από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας [την οποία είχε εξαπατήσει το Κ.Κ.Κ.], δήλωσαν δημοσίως ότι η κινεζική κυβέρνηση ήταν διαθέσιμη για συνεργασία και λήψη κατάλληλων μέτρων όσον αφορά την επιδημία, ώστε να μην υπάρξει κανένα πρόβλημα. Και οι ειδικοί έδωσαν την άδεια [ύστερα από καθυστέρηση 20 ημερών] στην επαρχία Γκουανγκντόνγκ για την επιθεώρηση της περιοχής.

Αυτά τα 400 πρόσθετα άρθρα έδωσαν στο συντάκτη την εντύπωση πως το Κ.Κ.Κ. ήταν καθαρό αυτούς τους τέσσερις μήνες, είχε ενεργήσει υπεύθυνα για να προστατεύσει την υγεία του λαού και είχε πείσει το λαό ότι το Κ.Κ.Κ. δεν είχε αποκρύψει τίποτα. Εντούτοις, στις 20 Απριλίου 2003, το Γραφείο Πληροφοριών του Κρατικού Συμβουλίου ανήγγειλε σε συνέντευξη Τύπου ότι ο *SARS* είχε ξεσπάσει πράγματι στην Κίνα και έτσι έμμεσα αναγνώρισε ότι η κυβέρνηση απέκρυπτε το θέμα. Μόνο τότε μπόρεσε αυτός ο συντάκτης να δει την αλήθεια και να καταλάβει τις παραπλανητικές, αχρείες μεθόδους που υιοθέτησε το Κ.Κ.Κ., οι οποίες «είχαν βελτιωθεί με το χρόνο».

Στις εθνικές εκλογές στην Ταϊβάν, το Κ.Κ.Κ., χρησιμοποιώντας την ίδια λεπτή και επιδέξια προσέγγιση, προέβαλε το επιχείρημα ότι μια προεδρική εκλογή θα οδηγούσε σε καταστροφή –αυτοκτονίες, κατάρρευση του χρηματιστηρίου, αύξηση των «παράξενων ασθενειών», διανοητικές διαταραχές, μετανάστευση των κατοίκων των νησιών, οικογενειακές βεντέτες, άσπλαχνη στάση ζωής, πεσμένη αγορά, άνευ διακρίσεως πυροβολισμούς στους δρόμους,

διαμαρτυρίες και διαδηλώσεις, πολιορκία στο προεδρικό μέγαρο, κοινωνική ανησυχία, πολιτική φάρσα κτλ. Το Κ.Κ.Κ. γέμιζε τα κεφάλια των πολιτών στην ηπειρωτική χώρα με αυτές τις ιδέες σε καθημερινή βάση σε μία προσπάθεια να οδηγηθούν να πιστέψουν ότι όλες αυτές οι συμφορές είναι τα καταστρεπτικά αποτελέσματα μιας εκλογικής αναμέτρησης και ότι η Κίνα δεν πρέπει ποτέ να πραγματοποιήσει δημοκρατικές εκλογές.

Στο ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ, το Κ.Κ.Κ. έχει παρουσιάσει ένα ακόμα υψηλότερο επίπεδο ικανότητας με εξαπατήσεις που σχεδιάστηκαν για να ενοχοποιήσουν το Φάλουν Γκονγκ. Το Κ.Κ.Κ. συνέχισε τις στημένες επιδείξεις του την μια μετά την άλλη, ώστε δεν είναι να απορεί κανείς που τόσοι Κινέζοι έχουν παραπλανηθεί. Η αχρεία προπαγάνδα του Κ.Κ.Κ. είναι τόσο παραπλανητική, που τα θύματα πιστεύουν πρόθυμα στα ψέματα και σκέφτονται ότι τους ειπώθηκε η αλήθεια.

Η προπαγάνδα πλύσης εγκεφάλου που το Κ.Κ.Κ. πραγματοποιούσε τις προηγούμενες δεκαετίες έχει γίνει τώρα πιο επιδέξια και δυσδιάκριτη στην εξαπάτηση, γεγονός που είναι μια φυσική εξέλιξη της αδίστακτης φύσης του.

IV. Η Υποκρισία του Κ.Κ.Κ. όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα

Από την οικειοποίηση της Δημοκρατίας για την υφαρπαγή εξουσίας στην προσποίηση της Δημοκρατίας για διατήρηση της δεσποτικής κυριαρχίας

«Σε ένα δημοκρατικό έθνος, η κυριαρχία πρέπει να βρίσκεται στα χέρια των ανθρώπων, γεγονός που συμφωνεί με τις αρχές του ουρανού και της γης. Εάν ένα έθνος υποστηρίζει ότι είναι δημοκρατικό και όμως η κυριαρχία δεν εναποτίθεται στο λαό του, αυτό δεν είναι σίγουρα στο σωστό δρόμο και μπορεί μόνο να θεωρηθεί ως απόκλιση, και αυτό το έθνος δεν είναι δημοκρατικό έθνος... πώς θα μπορούσε δημοκρατία να είναι δυνατή χωρίς να λάβει τέλος η εξουσία του Κόμματος και χωρίς δημοκρατικές εκλογές; Επιστροφή των δικαιωμάτων του λαού στο λαό!»

Μήπως αυτό το απόσπασμα είναι από κάποιο άρθρο γραμμένο από «υπερπόντιους εχθρούς» που στοχεύουν να πατάξουν το Κ.Κ.Κ.; Όχι. Η δήλωση αυτή προέρχεται από ένα άρθρο στην *Xinhua Daily*, την επίσημη εφημερίδα του Κ.Κ.Κ., στις 27 Σεπτεμβρίου 1945.

Το Κ.Κ.Κ., που «χαιρέτιζε» τις «λαϊκές εκλογές» και απαιτούσε «την επιστροφή των δικαιωμάτων του λαού στο λαό», από τότε που απέκτησε την εξουσία, έχει μεταχειριστεί τη «λαϊκή ψήφο» ως ταμπού. Οι πολίτες που υποτίθεται ότι είναι «οι κύριοι και οι ιδιοκτήτες του κράτους» δεν έχουν κανένα δικαίωμα να πάρουν δικές τους αποφάσεις. Οι λέξεις είναι ανεπαρκείς να περιγράψουν την αδίστακτη φύση του Κ.Κ.Κ.

Εάν φαντάζεστε πως ότι έγινε έγινε και ότι η κακή λατρεία του Κ.Κ.Κ. που έχει ευδοκιμήσει χάρη στις δολοφονίες και έχει κυβερνήσει το έθνος με ψέματα, μεταμορφώθηκε, έγινε φιλόνηθη και είναι πλέον πρόθυμη «να επιστρέψει τα δικαιώματα του λαού στο λαό», κάνετε λάθος. Ακούστε τι έγραψε η εφημερίδα *People's Daily*, το φερέφωνο του Κ.Κ.Κ., στις 23 Νοεμβρίου 2004, 60 χρόνια μετά τη δημόσια δήλωση που αναφέρθηκε παραπάνω: «Ο αταλάντευτος έλεγχος της ιδεολογίας είναι η ουσιαστική ιδεολογική και πολιτική βάση για την παγίωση της εξουσίας του Κόμματος».

Πρόσφατα, το Κ.Κ.Κ. πρότεινε μια αποκαλούμενη νέα «Αρχή των Τριών Όχι»⁶, η πρώτη από τις οποίες είναι «ανάπτυξη χωρίς συζητήσεις». «Η ανάπτυξη» είναι κάλπικη, ενώ το «καμία συζήτηση» είναι ο πραγματικός σκοπός του ΚΚΚ.

Όταν ο Τζιανγκ Τζε-Μιν ρωτήθηκε από το διάσημο ανταποκριτή του CBS Μάικ Γουάλλας το 2000 γιατί η Κίνα δεν έχει προχωρήσει σε δημοκρατικές εκλογές, εκείνος απάντησε: «Ο κινεζικός λαός έχει πάρα πολύ χαμηλό μορφωτικό επίπεδο».

Ωστόσο, από τις 25 Φεβρουαρίου 1939, το Κ.Κ.Κ. διαλαλούσε στην *Xinhua Daily*: «Αυτοί (το ΚΜΤ) θεωρούν ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί δημοκρατική πολιτική στην Κίνα σήμερα, αλλά σε μερικά χρόνια. Ελπίζουν ότι η δημοκρατική πολιτική θα περιμένει έως ότου το μορφωτικό επίπεδο του κινεζικού λαού φτάσει εκείνο των δημοκρατικών αστικών χωρών της Ευρώπης και της Αμερικής... αλλά μόνο στο πλαίσιο του δημοκρατικού συστήματος θα καταστεί ευκολότερο να μορφωθεί ο λαός».

Η υποκριτική διαφορά μεταξύ αυτών που γράφτηκαν στην *Xinhua* το 1939 και αυτού που είπε ο Τζιανγκ Τζε-Μιν το 2000 απεικονίζει την αληθινή εικόνα της κακοήθους φύσης του ΚΚΚ.

Μετά τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989, το Κ.Κ.Κ. επανήλθε στο παγκόσμιο σκηνικό με ακόμα μια άθλια «καταγραφή» όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η ιστορία έδωσε στο Κ.Κ.Κ. μια επιλογή. Είτε θα σεβόταν το λαό και θα βελτιώνε αληθινά τα ανθρώπινα δικαιώματα είτε θα συνέχιζε τη διάπραξη των καταχρήσεων μέσα στην Κίνα ενώ προσποιούταν στον υπόλοιπο κόσμο ότι σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα προκειμένου να αποφύγει με επιδεξιότητα τη διεθνή επίκριση.

Δυστυχώς, σύμφωνα με τη δεσποτική του φύση, το Κ.Κ.Κ. επέλεξε αδίστακτα το δεύτερο μονοπάτι. Συγκέντρωσε ένα μεγάλο αριθμό ταλαντούχων αλλά αδίστακτων ανθρώπων στο επιστημονικό και θρησκευτικό πεδίο και τους κατηύθυνε συγκεκριμένα να δημοσιεύσουν παραπλανητική προπαγάνδα στο εξωτερικό, προκειμένου να διαφημιστεί η υποκριτική πρόοδος του Κ.Κ.Κ. στα ανθρώπινα δικαιώματα. Επινόησε μια σειρά ψευδών δικαιωμάτων όπως «το δικαίωμα επιβίωσης», ή δικαιώματα στέγασης και φαγητού. Το επιχείρημα ήταν το εξής: Όταν οι άνθρωποι πεινούν, δεν έχουν το δικαίωμα να μιλάνε; Ακόμα κι αν ο πεινασμένος δεν μπορεί να μιλήσει, θα επιτρεπόταν στους χορτάτους να μιλήσουν για τον πεινασμένο; Το Κ.Κ.Κ. προσπάθησε ακόμη και να εξαπατήσει τον κινεζικό λαό και τις δυτικές Δημοκρατίες παίζοντας με τα ανθρώπινα δικαιώματα, ακόμη και κατά τρόπο οφθαλμοφανή, υποστηρίζοντας ότι «το παρόν είναι η καλύτερη περίοδος για τα ανθρώπινα δικαιώματα της Κίνας».

Το άρθρο 35 του Συντάγματος της Κίνας ορίζει ότι οι πολίτες της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας έχουν ελευθερία έκφρασης, δημοσίευσης, συνάθροισης, σύναψης εταιρικών σχέσεων, διαμαρτυρίας και διαδήλωσης. Το Κ.Κ.Κ. απλώς παίζει παιχνίδια με τις λέξεις. Υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ., αμέτρητοι πολίτες έχουν στερηθεί το δικαίωμά τους στην πίστη, το λόγο, τη δημοσίευση, τη συνάθροιση και στη νόμιμη υπεράσπιση. Το Κ.Κ.Κ. ανακοίνωσε ακόμη

⁶ Η «Αρχή των Τριών Όχι» έχει εμφανιστεί και στο παρελθόν. Το 1979, ο Ντενγκ Σιαο-Πινγκ πρότεινε μια «Αρχή των Τριών Όχι» για να ενθαρρύνει το λαό να εκφράσει τις απόψεις του: Κανένας χαρακτηρισμός, καμία επίθεση και καμία τιμωρία για λάθη. Αυτή η τακτική θυμίζει στο λαό την ενθάρρυνση των διανοουμένων εκ μέρους του Μάο τη δεκαετία του '50, την οποία ακολούθησε η βάνουση δίωξη όσων μίλησαν. Τώρα, η προσφάτως προτεινόμενη «Αρχή των Τριών Όχι» αναφέρεται στην «Ανάπτυξη χωρίς συζητήσεις, στην πρόοδο χωρίς πάλη και στην πρόοδο χωρίς καθυστέρηση».

ότι η διαδήλωση ορισμένων ομάδων θεωρείται παράνομη. Σε περισσότερες από μια περιπτώσεις το 2004, κάποιες πολιτικές ομάδες ζήτησαν να διαδηλώσουν στο Πεκίνο. Αντί να πάρουν έγκριση, η κυβέρνηση συνέλαβε τους αιτούντες. Η πολιτική του Χονγκ Κονγκ «μια χώρα, δύο συστήματα» που επιβεβαιώνεται από το σύνταγμα του Κ.Κ.Κ. είναι επίσης ένα τρικ. Το Κ.Κ.Κ. μιλά για μη αλλαγή στο Χονγκ Κονγκ για 50 χρόνια, ενώ έχει προσπαθήσει να αλλάξει τα δύο συστήματα σε ένα, προσπαθώντας να θέσει σε ισχύ την τυραννική νομοθεσία, *Βασικός Νόμος, άρθρο 23*, μέσα σε ακριβώς πέντε χρόνια μετά την επιστροφή του Χονγκ Κονγκ στην Κίνα⁷.

Το απαίσιο νέο τέχνασμα του Κ.Κ.Κ. είναι η χρήση πλαστής «χαλάρωσης στο λόγο», για να καλύψει την έκταση της παρακολούθησης και του υπερβολικού ελέγχου που ασκεί. Οι Κινέζοι εμφανίζονται τώρα να εκφράζονται πιο ελεύθερα και, εκτός αυτού, το Διαδίκτυο έχει επιτρέψει στις ειδήσεις να «ταξιδεύουν» γρηγορότερα. Έτσι το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι τώρα επιτρέπει ελευθερία του λόγου, κι έτσι αρκετοί άνθρωποι έχουν πέσει θύματα αυτής της τακτικής. Αυτό είναι ψέμα. Δεν είναι ότι το Κ.Κ.Κ. έχει γίνει γενναιόδωρο, απλά δεν μπορεί να σταματήσει την κοινωνική ανάπτυξη και την τεχνολογική πρόοδο. Εξετάστε το ρόλο που διαδραματίζει το Κ.Κ.Κ. σχετικά με το Διαδίκτυο: Μπλοκάρει τους ιστοχώρους, φιλτράρει τις πληροφορίες, παρακολουθεί τις διαδικτυακές συζητήσεις, ελέγχει το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και ενοχοποιεί τους χρήστες. Όλα όσα κάνει είναι οπισθοδρομικά. Σήμερα, με τη βοήθεια μερικών κεφαλαιοκρατών που αδιαφορούν για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη συνείδηση, η αστυνομία του Κ.Κ.Κ. έχει εξοπλιστεί με συσκευές υψηλής τεχνολογίας με τις οποίες είναι σε θέση να ελέγχει, μέσα από ένα περιπολικό, κάθε κίνηση των χρηστών. Κάθε φορά που εξετάζουμε και διαπιστώνουμε τον εκφυλισμό του Κ.Κ.Κ. –τη διάπραξη ανάρμοστων πράξεων στο φως της ημέρας– στο ευρύτερο πλαίσιο της παγκόσμιας κίνησης προς τη δημοκρατική ελευθερία, πώς μπορούμε να περιμένουμε από αυτό οποιαδήποτε πρόοδο στα ανθρώπινα δικαιώματα; Το ίδιο το Κ.Κ.Κ. είπε άλλωστε: «Χαλαρώνει εξωτερικά αλλά σφίγγει εσωτερικά». Η αδίστακτη φύση του Κ.Κ.Κ. ποτέ δεν άλλαξε.

Για να κάνει καλή εντύπωση στην Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, το 2004 το Κ.Κ.Κ. οργάνωσε μια σειρά γεγονότων για να τιμωρήσει αυστηρά εκείνους που καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τα γεγονότα, ωστόσο, ήταν μόνο για τα μάτια των ξένων και δεν είχαν καμία ουσία. Κι αυτό γιατί στην Κίνα ο μεγαλύτερος καταχραστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι το ίδιο το Κ.Κ.Κ., καθώς επίσης και ο προηγούμενος γενικός γραμματέας του Τζιανγκ Τζε-Μιν, ο προηγούμενος γραμματέας της Πολιτικής και Δικαστικής Επιτροπής Λούο Γκαν, ο υπουργός Τζόου Γιον-Κανγκ και ο αναπληρωτής υπουργός Λίου Τζινγκ, του υπουργείου Δημοσίας Ασφαλείας. Η επιχείρηση τιμωρίας των καταχραστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι σαν να φωνάζει ένας κλέφτης: «Πιάστε τον κλέφτη!»

Μια αναλογία μπορεί να γίνει με έναν κατά συρροή βιαστή που, ενόσω ήταν κρυμμένος από τη δημόσια θέα, επιτίθετο σε δέκα κορίτσια σε μια ημέρα. Κατόπιν, επειδή υπάρχουν τόσοι άνθρωποι γύρω, επιτίθεται μόνο σε ένα κορίτσι μπροστά στο πλήθος. Μπορεί να ειπωθεί ότι ο βιαστής έχει αλλάξει προς το καλύτερο; Ο δημόσιος βιασμός αντί του παρασκηνιακού αποδεικνύει ότι ο βιαστής είναι ακόμη πιο χαμερπής και αναίσχυντος από πριν. Η φύση του κατά συρροή βιαστή δεν έχει αλλάξει καθόλου. Αυτό που έχει αλλάξει είναι ότι δεν είναι

⁷ Ο *βασικός νόμος, άρθρο 23* του Χονγκ Κονγκ προτάθηκε το 2002 από την κυβέρνηση του Χονγκ Κονγκ υπό την πίεση του Πεκίνου. Το άρθρο αντιπροσώπευσε μια σοβαρή διάβρωση της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Χονγκ Κονγκ, υπονομεύοντας την πολιτική «μια χώρα, δύο συστήματα» που υποσχέθηκε το ΚΚΚ. Το άρθρο 23 δέχτηκε συνολική αντίδραση, και αποσύρθηκε τελικά το 2003.

πλέον τόσο εύκολο για αυτόν να διαπράξει το έγκλημα.

Το Κ.Κ.Κ. είναι ακριβώς σαν αυτόν τον κατά συρροή βιαστή. Η δικτατορική του φύση και ο ενστικτώδης φόβος του ότι θα χάσει την εξουσία καθορίζουν ότι δεν πρόκειται ποτέ να σεβαστεί τα δικαιώματα των πολιτών. Το ανθρώπινο, υλικό και οικονομικό δυναμικό που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να καλύψει την καταπάτησή του των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπερβαίνει κατά πολύ τις προσπάθειές του για αληθινή βελτίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η τάση του Κ.Κ.Κ. για απρόκλητο μακελειό ή διώξεις σε όλη την Κίνα είναι η μεγαλύτερη κακοτυχία του κινεζικού λαού.

Μεταμφίεση του Κ.Κ.Κ. για τη διάπραξη ανόσιων πράξεων ενώ κρύβεται πίσω από το «νόμο»

Για να προστατέψει τα κέρδη ομάδων ειδικού ενδιαφέροντος, το Κ.Κ.Κ., αφενός, έχει αποβάλει την παλιά του όψη εγκαταλείποντας πλήρως τους εργαζομένους, τους αγρότες και το λαό, αφετέρου, έχει προωθήσει τα παραπλανητικά και αχρεία του μέσα, καθώς όλο και περισσότερες καταπατήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκ μέρους του ξεσκεπάζονται στη διεθνή κοινότητα. Το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει λεξιλόγιο όπως «κράτος δικαίου», «αγορά», «για το λαό» και «μεταρρύθμιση» για να συγχύσει το λαό. Το Κ.Κ.Κ. δεν μπορεί να αλλάξει την κακή του φύση, ακόμα κι αν φορά «κοστούμι δυτικού ύφους». Μια τέτοια εικόνα είναι ακριβώς πιο παραπλανητική από το Κ.Κ.Κ. «στο κοστούμι του Μάο». Στο βιβλίο του Τζωρτζ Όργουελ *Η Φάρμα των Ζώων* (που δημοσιεύτηκε το 1945), οι χοίροι έμαθαν να στέκονται και να περπατούν σε δύο πόδια. Η νέα αυτή ικανότητα έδωσε στους χοίρους μια νέα εικόνα, αλλά δεν άλλαξε τη φύση τους.

i. Θέσπιση νόμων και κανονισμών κατά παράβαση του κινεζικού συντάγματος

Όταν θεσπίζονται νόμοι και κανονισμοί κατά του συντάγματος μεταβιβάζονται στο προσωπικό επιβολής νόμων, σε διάφορα επίπεδα, σαν τη «νομική βάση» ώστε να εμποδιστούν οι προσπάθειες των ανθρώπων να σταματήσουν τη δίωξη, να κερδίσουν ελευθερία και να υποστηρίξουν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

ii. Τα μη πολιτικά προβλήματα αντιμετωπίζονται με πολιτικά μέσα

Ένα συνηθισμένο κοινωνικό πρόβλημα θεωρούνταν ως «ανταγωνισμός με το Κόμμα για τις μάξες», «δημιουργούσε σοβαρό πρόβλημα στο Κόμμα και τη χώρα», «αναταραχή» και «υποκινούμενο από εχθρικές δυνάμεις». Ένα μη πολιτικό ζήτημα πολιτικοποιούταν σκόπιμα, ώστε να μπορεί το Κ.Κ.Κ. να χρησιμοποιεί τις πολιτικές κινήσεις ως εργαλείο προπαγάνδας για να υποκινεί την έχθρα του λαού.

iii. Τα πολιτικά ζητήματα ρυθμίζονται με διπρόσωπα μέσα

Το πιο πρόσφατο τέχνασμα του Κ.Κ.Κ. για να επιτεθεί στους πολίτες που ήταν υπέρ της δημοκρατίας και στους διανοούμενους που ήταν υπέρ της ανεξάρτητης σκέψης, ήταν να στήνει παγίδες, με σκοπό τη φυλάκισή τους. Τέτοιες παγίδες περιλαμβάνουν ψεύτικες κατηγορίες για αστικές παραβάσεις, όπως πορνεία και φορολογική διαφυγή. Οι επικριτές διατηρούν χαμηλό προφίλ για να αποφύγουν την καταδίκη από άσχετες ομάδες. Αυτά τα εγκλήματα, που είναι αρκετά για να καταστρέψουν τη φήμη των κατηγορούμενων, χρησιμοποιούνται επίσης για να ταπεινώσουν τα θύματα δημοσίως.

Η μόνη αλλαγή στην αδίστακτη φύση του Κ.Κ.Κ., ενδεχομένως, είναι ότι έχει γίνει ακόμα πιο ατιμωτικό και απάνθρωπο.

Το Κ.Κ.Κ. κρατά σε ομηρία πάνω από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους στη διεστραμμένη λογική του

Φανταστείτε ότι ένας ακόλαστος εγκληματίας εισβάλλει σε ένα σπίτι και βιάζει ένα κορίτσι. Στη δίκη ο εν λόγω εγκληματίας υπερασπίζεται τον εαυτό του υποστηρίζοντας ότι δεν σκότωσε το θύμα, απλώς το βίασε. Επειδή η δολοφονία είναι χειρότερη από το βιασμό, υποστηρίζει ότι είναι αθώος και πρέπει να αφεθεί αμέσως ελεύθερος. Λέει επίσης ότι πρέπει να τον επαινέσουν επειδή μόνο βίασε και δεν σκότωσε.

Αυτή η λογική ηχεί γελοία. Κι όμως, η λογική του Κ.Κ.Κ. στην υπεράσπιση του μακελειού στην πλατεία Τιενανμέν στις 4 Ιουνίου 1989 ήταν ακριβώς ίδια με αυτήν του εγκληματία. Το Κ.Κ.Κ. υποστήριξε ότι η «καταστολή των φοιτητών» απέτρεψε μια πιθανή «εσωτερική αναταραχή» στην Κίνα. Προκειμένου να αποτραπεί αυτή η «εσωτερική αναταραχή», δικαιολογήθηκε η καταστολή των φοιτητών.

«Βιασμός ή φόνος, τι είναι καλύτερο;» Το να απευθύνει ένας εγκληματίας ένα τέτοιο ερώτημα σε έναν δικαστή δείχνει πόσο αναισχυντος είναι ο εγκληματίας. Ομοίως, στο ζήτημα της σφαγής στην πλατεία Τιενανμέν, το Κ.Κ.Κ. και οι ομάδες του δεν τοποθετήθηκαν στο εάν ήταν ένοχοι για τη δολοφονία. Αντ' αυτού, ρώτησαν την κοινωνία τι είναι καλύτερο – «Καταστολή των φοιτητών ή εσωτερική αναταραχή που μπορεί να οδηγήσει σε εμφύλιο πόλεμο;»

Το Κ.Κ.Κ. ελέγχει ολόκληρη την κρατική μηχανή και όλα τα μέσα προπαγάνδας. Με άλλα λόγια, 1.3 δισεκατομμύριο Κινέζοι κρατούνται όμηροι από το Κ.Κ.Κ. Με τους 1.3 δισεκατομμύριο ομήρους στη διάθεσή του, το Κ.Κ.Κ. μπορεί να υποστηρίξει τη «θεωρία ομήρων», ότι εάν δεν καταστείλει μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, ολόκληρο το έθνος θα υποστεί αναταραχή ή καταστροφή. Χρησιμοποιώντας αυτή τη δικαιολογία, το Κ.Κ.Κ. μπορεί να καταστείλει κατά βούληση οποιοδήποτε άτομο ή ομάδα, και η καταστολή αυτή είναι πάντα δικαιολογημένη. Λαμβάνοντας υπόψη τέτοια παραπλανητικά επιχειρήματα και εσφαλμένους συλλογισμούς, αναρωτιέται κανείς: υπάρχει εγκληματίας πιο αναισχυντος στον κόσμο από το Κ.Κ.Κ.;

Το καρότο και το μαστίγιο – Από την παραχώρηση «ελευθερίας» στην κλιμάκωση της καταστολής

Πολλοί Κινέζοι θεωρούν ότι απολαμβάνουν τώρα περισσότερη «ελευθερία» από ό,τι πριν, έτσι διατηρούν την ελπίδα για μια προοπτική βελτίωσης του ΚΚΚ. Στην πραγματικότητα, ο βαθμός ελευθερίας «που παραχωρείται» στο λαό εξαρτάται από την αίσθηση κρίσης που υπάρχει κάθε φορά στους κόλπους του ΚΚΚ. Το Κ.Κ.Κ. θα έκανε τα πάντα για να διαφυλάξει το συμφέρον του Κόμματος, συμπεριλαμβανομένης της παραχώρησης της αποκαλούμενης δημοκρατίας, ελευθερίας ή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο λαό.

Ωστόσο, υπό την ηγεσία του Κ.Κ.Κ., η αποκαλούμενη «ελευθερία» που παραχωρήθηκε από το Κ.Κ.Κ. δεν προστατεύθηκε από τη νομοθεσία. Μια τέτοια «ελευθερία» είναι καθαρά ένα εργαλείο για την εξαπάτηση και τον έλεγχο του λαού εν μέσω της διεθνούς τάσης προς τη δημοκρατία. Στην ουσία, αυτή η «ελευθερία» είναι σε οξεία σύγκρουση με τη δικτατορία του ΚΚΚ. Μόλις μια τέτοια σύγκρουση ξεπεράσει το όριο ανοχής του Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. θα

μπορούσε να πάρει πίσω αμέσως όλη την «ελευθερία». Στην ιστορία του Κ.Κ.Κ. υπήρξαν αρκετές περιόδους όπου υπήρχε μια σχετική ελευθερία λόγου, την οποία ακολουθούσε μια περίοδος αυστηρού ελέγχου. Μια τέτοια κυκλική τακτική σε όλη την ιστορία του Κ.Κ.Κ. καταδεικνύει την κακοήθη φύση του.

Σήμερα, στην εποχή του Διαδικτύου, εάν επισκεφτείτε τον επίσημο ιστοχώρο της *Xinhua* ή της *People's Daily*, θα διαπιστώσετε ότι πράγματι αρκετά άρθρα περιέχουν αρνητικές πληροφορίες για την Κίνα. Κατά πρώτο, αυτό συμβαίνει επειδή κυκλοφορούν γρήγορα πάρα πολύ κακές ειδήσεις στην Κίνα αυτόν τον καιρό, και το πρακτορείο ειδήσεων πρέπει να τις παρουσιάσει, προκειμένου να μείνει αξιόπιστο. Δεύτερον, η προσωπική άποψη τέτοιων άρθρων προσαρμόζεται στο συμφέρον του Κ.Κ.Κ., δηλαδή «λίγη κριτική προσφέρει μεγάλη βοήθεια». Οι εκθέσεις απέδιδαν πάντα την αιτία των κακών ειδήσεων σε συγκεκριμένα άτομα που δεν έχουν καμία σχέση με το Κόμμα, πιστώνοντας την ηγεσία του Κ.Κ.Κ. για οποιαδήποτε θετική λύση. Το Κ.Κ.Κ. ελέγχει επιδέξια τι θα παρουσιαστεί, τι δεν θα παρουσιαστεί, και πόσο θα παρουσιαστεί, είτε μια είδηση έχει αναφερθεί από τα κινεζικά μέσα είτε από τα υπερπόντια ελεγχόμενα από το Κ.Κ.Κ. μέσα.

Το Κ.Κ.Κ. είναι ικανό στον επιδέξιο χειρισμό των κακών ειδήσεων, ώστε να επιτύχει το επιθυμητό αποτέλεσμα, δηλαδή να κερδίσει την εύνοια των πολιτών. Πολλοί νέοι στην ηπειρωτική χώρα θεωρούν ότι το Κ.Κ.Κ. προσφέρει τώρα σημαντικό βαθμό ελευθερίας λόγου, έχουν έτσι ελπίδα και είναι ευγνώμονες στο ΚΚΚ. Είναι θύματα των επιδέξιων στρατηγικών των κακοήθων μέσων που ελέγχονται από το κράτος. Επιπλέον, δημιουργώντας μια χαοτική κατάσταση στην κινεζική κοινωνία και με την κατοπινή παρουσίασή της στα μέσα ενημέρωσης, το Κ.Κ.Κ. μπορεί να πείσει το λαό ότι μόνο αυτό μπορεί να ελέγξει μια τέτοια χαοτική κοινωνία. Έτσι μπορεί να χειριστεί επιδέξια τους πολίτες ώστε να εγκρίνουν την εξουσία του ΚΚΚ.

Επομένως, δεν πρέπει να σκεφτούμε εσφαλμένα ότι το Κ.Κ.Κ. έχει αλλάξει, ακόμα κι αν βλέπουμε μερικά σημάδια βελτίωσης στα ανθρώπινα δικαιώματα. Στην ιστορία, όταν το Κ.Κ.Κ. αγωνίστηκε να νικήσει την κυβέρνηση του ΚΜΤ, προσποιήθηκε ότι αγωνιζόταν για τη δημοκρατία, για το έθνος. Η αχρεία φύση του είναι τέτοια, που καμιά υπόσχεσή του δεν είναι αξιόπιστη.

V. Πτυχές της αδίστακτης φύσης του Κ.Κ.Κ.

Ξεπουλώντας το έδαφος του έθνους από ματαιοδοξία και προδίδοντας τη χώρα υπό το ένδυμα της «εθνικής ενότητας»

«Ελευθερώστε την Ταϊβάν» και «ενοποιήστε την Ταϊβάν» ήταν τα συνθήματα προπαγάνδας του Κ.Κ.Κ. τις προηγούμενες δεκαετίες. Με αυτή την προπαγάνδα, το Κ.Κ.Κ. ενήργησε σαν πατριώτης. Όμως πραγματικά, το Κ.Κ.Κ. φροντίζει για την ακεραιότητα του εθνικού εδάφους; Καθόλου. Η Ταϊβάν είναι μοναχά ένα ιστορικό πρόβλημα που προκλήθηκε από τη διαμάχη μεταξύ του Κ.Κ.Κ. και του ΚΜΤ, και είναι το μέσον που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να χτυπήσει στους αντιπάλους του και να κερδίσει την υποστήριξη του λαού.

Τον πρώτο καιρό που το Κ.Κ.Κ. ίδρυσε το «Κινεζικό Σοβιέτ» κατά τη διάρκεια της εξουσίας του ΚΜΤ, σύμφωνα με το άρθρο 14 του συντάγματός του «μπορούν να ζητήσουν ανεξαρτησία οποιοσδήποτε εθνικές ομάδες ή επαρχίες μέσα στην Κίνα». Προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τη Σοβιετική Ένωση, το σύνθημα του Κ.Κ.Κ. ήταν τότε «Προστατέψτε το

Σοβιέτ». Κατά τον Σινο-ιαπωνικό πόλεμο, ο αρχικός στόχος του Κ.Κ.Κ. ήταν να αδράξει την ευκαιρία να ωφεληθεί το ίδιο κυρίως, παρά να αγωνιστεί ενάντια στους Ιάπωνες εισβολείς. Το 1945 ο σοβιετικός Κόκκινος Στρατός μπήκε στη βορειοανατολική Κίνα και διέπραξε ληστείες, δολοφονίες και βιασμούς, αλλά το Κ.Κ.Κ. δεν είπε ούτε μια λέξη αποδοκιμασίας. Ομοίως, όταν η Σοβιετική Ένωση υποστήριξε την ανεξαρτησία της (Εξωτερικής) Μογγολίας από την Κίνα, το Κ.Κ.Κ. παρέμεινε ακόμη μια φορά σιωπηλό.

Στα τέλη του 1999, το Κ.Κ.Κ. και η Ρωσία υπέγραψαν τη Συμφωνία Χαρτογράφησης των Συνόρων Κίνας-Ρωσίας, στην οποία το Κ.Κ.Κ. αποδέχθηκε όλες τις άνισες συμφωνίες μεταξύ της δυναστείας Τσινγκ και της Ρωσίας που έγιναν περισσότερο από 100 χρόνια πριν, και ξεπούλησε πάνω από ένα εκατομμύριο τ.χμ. εδάφους στη Ρωσία, μια περιοχή τόσο μεγάλη όσο δεκάδες φορές η έκταση της Ταϊβάν. Το 2004, το Κ.Κ.Κ. και η Ρωσία υπέγραψαν τη Συμπληρωματική Συμφωνία Ανατολικών Συνόρων Κίνας-Ρωσίας και σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες έχασαν την κυριαρχία του μισού νησιού Χείσιατζι στην επαρχία Χείλονγκτζιάνγκ.

Όσον αφορά άλλα ζητήματα που αφορούν τα σύνορα, όπως τα νησιά Νανσά και το νησί Ντιάογιου, το Κ.Κ.Κ. δεν ενδιαφέρεται καθόλου, από τη στιγμή που αυτά τα ζητήματα δεν επηρεάζουν τον έλεγχο άσκησης της εξουσίας του. Το Κ.Κ.Κ. θεατρικά προβάλλει το σύνθημα «Ενοποίηση της Ταϊβάν», που ήταν απλώς στάχτη στα μάτια και ένα ύπουλο μέσον για να διεγείρει τον τυφλό πατριωτισμό και να κρατήσει τη δημόσια προσοχή μακριά από τις εσωτερικές συγκρούσεις.

Πολιτικοί κακοποιοί χωρίς κανέναν ηθικό ενδιασμό

Μια κυβέρνηση πρέπει πάντα να ελέγχεται. Στις δημοκρατικές χώρες, ο διαχωρισμός των εξουσιών συν την ελευθερία του λόγου και του Τύπου είναι καλοί μηχανισμοί επιτήρησης. Επίσης, τα θρησκευτικά δόγματα παρέχουν πρόσθετο ηθικό αυτοπεριορισμό.

Το Κ.Κ.Κ. προωθεί τον αθεϊσμό, και ως εκ τούτου δεν υπάρχει καμία θεία φύση για να σταματήσει ηθικά τη συμπεριφορά του. Το Κ.Κ.Κ. είναι μια δικτατορία, και ως εκ τούτου δεν υπάρχει κανένας νόμος για να το σταματήσει πολιτικά. Έτσι, το Κ.Κ.Κ. είναι παντελώς απερίσκεπτο και ασυγκράτητο όταν ενεργεί μέσω της τυραννικής και αχρείας φύσης του. Ποιος ελέγχει το Κ.Κ.Κ.; Σύμφωνα με το ίδιο, «το Κ.Κ.Κ. αυτοελέγχεται». Αυτό είναι το σύνθημα που χρησιμοποιεί για να εξαπατά το λαό εδώ και δεκαετίες. Τα προηγούμενα χρόνια ονομαζόταν «αυτοκριτική», έπειτα «αυτοεπιτήρηση» και «αυτοτελειοποίηση της ηγεσίας του Κόμματος», και πρόσφατα «αυτοενίσχυση της κυβερνητικής ικανότητας του Κόμματος». Το Κ.Κ.Κ. δίνει έμφαση στην υπερδύναμη που έχει για την αποκαλούμενη «αυτοβελτίωση». Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο το λέει, αλλά πραγματικά λαμβάνει μέτρα, όπως την καθιέρωση «της Κεντρικής Πειθαρχικής Επιτροπής Επιθεώρησης» και «του Γραφείου Διαμαρτυριών» κτλ. Αυτές οι οργανώσεις δεν έχουν καμιά χρησιμότητα, απλώς σαστίζουν και παραπλανούν το λαό.

Χωρίς ηθικό και νομικό περιορισμό, η «αυτοβελτίωση» του Κ.Κ.Κ. ισοδυναμεί με το παραδοσιακό κινεζικό ρητό σύμφωνα με το οποίο «οι δαίμονες κάποιου προέρχονται από την ίδια του την καρδιά». Η «αυτοβελτίωση» είναι απλά και μόνο η δικαιολογία που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να αποφύγει την εξωτερική επιτήρηση και την άρση της απαγόρευσης στον ελεύθερο Τύπο και στα ελεύθερα πολιτικά κόμματα. Πολιτικά ανδρείκελα χρησιμοποιούν αυτό το τέχνασμα για να εξαπατήσουν το λαό και να προστατέψουν την εξουσία του και τα συμφέροντα της κυβερνώσας ομάδας.

Το Κ.Κ.Κ. είναι δεξιότεχνης στις πολιτικές συνωμοσίες. «Η δημοκρατική δικτατορία του λαού», «δημοκρατικός συγκεντρωτισμός», «πολιτικές διαβουλεύσεις» κτλ. είναι όλα απατηλά παιχνίδια. Εκτός από τη λέξη *δικτατορία*, όλα τα υπόλοιπα είναι ψέματα.

Κόλλα εξαπάτησης –από την ψεύτικη αντίσταση κατά την ιαπωνική εισβολή στην απατηλή αντιτρομοκρατία

Το Κ.Κ.Κ. ανέκαθεν υποστήριζε ότι έχει οδηγήσει τον κινεζικό λαό σε νίκη εναντίον των Ιαπώνων εισβολέων. Εντούτοις, άφθονα ιστορικά αρχεία αποδεικνύουν ότι το Κ.Κ.Κ. απέφυγε σκόπιμα τις μάχες στο Σινο-ιαπωνικό πόλεμο. Το Κ.Κ.Κ. απλώς παρακώλυσε την αντι-ιαπωνική προσπάθεια με το να εκμεταλλευθεί την ευκαιρία της συμμετοχής του ΚΜΤ στον πόλεμο για να αυξήσει την εξουσία του.

Οι μόνες σημαντικές μάχες που έδωσε το Κ.Κ.Κ. ήταν η μάχη στο πέρασμα του Πίνγκσινγκ και η μάχη του Εκατοστού Συντάγματος. Στην πρώτη, το Κ.Κ.Κ. δεν ήταν καθόλου ο ηγέτης ή η κυρίαρχη δύναμη που συμμετείχε και διέταξε τη μάχη. Αντ' αυτού, τα στρατεύματα του Κ.Κ.Κ. απλώς ενέδρευαν τις ιαπωνικές μονάδες ανεφοδιασμού. Όσο για τη δεύτερη μάχη, υπήρχε η πεποίθηση μέσα στο Κ.Κ.Κ. ότι η συμμετοχή σε αυτήν παραβίαζε τις στρατηγικές πολιτικές του Κεντρικού Κόμματος. Μετά τις δύο αυτές μάχες, ο Μάο και τα στρατεύματα του Κ.Κ.Κ. δεν συμμετείχαν σε καμιά άλλη σοβαρή μάχη, ούτε ανέδειξαν κάποιον «Σινο-ιαπωνικό» ήρωα πολέμου, όπως ο Ντονγκ Τσουν-Ρουί στον πόλεμο του 1948 με το ΚΜΤ και ο Χουάνγκ Τζι-Γκούαν στον Κορεατικό πόλεμο. Μόνο ένας μικρός αριθμός υψηλόβαθμων στρατιωτικών διοικητών του Κ.Κ.Κ. πέθανε στο αντι-ιαπωνικό πεδίο μάχης. Μέχρι σήμερα, το Κ.Κ.Κ. δεν μπορεί να δημοσιεύσει ούτε καν μια λίστα των θυμάτων του στο Σινο-ιαπωνικό πόλεμο, ούτε μπορεί κανείς να βρει πολλά μνημεία στην απέραντη εδαφική έκταση της Κίνας για τους ήρωες του Κ.Κ.Κ. στον Σινο-ιαπωνικό πόλεμο.

Κάποια στιγμή, το Κ.Κ.Κ. καθιέρωσε μια Κυβέρνηση Παραμεθόριων Περιοχών στις επαρχίες Σαανσί, Γκανσού και Νινγκσιά μακριά από το πολεμικό μέτωπο. Χρησιμοποιώντας τη σημερινή ονοματολογία, το Κ.Κ.Κ. διεύθυνε «μια χώρα, δύο συστήματα» ή «δύο Κίνες» μέσα στην Κίνα. Αν και οι διοικητές του Κ.Κ.Κ. δεν στερούνταν πάθους στην αντίσταση κατά των Ιαπώνων, οι υψηλόβαθμοι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. δεν ήταν ειλικρινείς στη διεξαγωγή του Σινο-ιαπωνικού πολέμου. Αυτό που έκαναν ήταν να πάρουν μέτρα για να προστατέψουν τους οικονομικούς τους πόρους και χρησιμοποίησαν τον πόλεμο ως ευκαιρία για να βγουν ενισχυμένοι οι ίδιοι. Όταν η Κίνα και η Ιαπωνία ξανάρχισαν τις διπλωματικές τους σχέσεις το 1972, ο Μάο άφησε να περάσει απαρατήρητη η αλήθεια στον Ιάπωνα πρωθυπουργό Κακουέι Τανάκα ότι το Κ.Κ.Κ. έπρεπε να ευχαριστήσει την Ιαπωνία, δεδομένου ότι χωρίς το Σινο-ιαπωνικό πόλεμο το Κ.Κ.Κ. δεν θα είχε κερδίσει την εξουσία στην Κίνα.

Τα παραπάνω είναι η αλήθεια σχετικά με τον παραπλανητικό ισχυρισμό του Κ.Κ.Κ. ότι έχει οδηγήσει τον κινεζικό λαό να εμμείνει στον οκτάχρονο πόλεμο ενάντια στους Ιάπωνες και τελικά να κερδίσει.

Περισσότερο από μισό αιώνα αργότερα, με τις τρομοκρατικές επιθέσεις τις 11^{ης} Σεπτεμβρίου σε αμερικανικό έδαφος, η αντιτρομοκρατική προσπάθεια αποτελεί παγκόσμιο σημείο σύγκλισης. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε και πάλι παραπλανητικές στρατηγικές παρόμοιες με αυτές που ανέπτυξε κατά το Σινο-ιαπωνικό πόλεμο. Χρησιμοποιώντας την αντιτρομοκρατία ως πρόφαση, το Κ.Κ.Κ. έχει χαρακτηρίσει πολλούς θρησκευόμενους, διαφωνούντες, και ομάδες που συμμετέχουν σε εθνικές ή εδαφικές αντιθέσεις, τρομοκράτες. Υπό την πρόφαση του διεθνούς αντιτρομοκρατικού αγώνα, το Κ.Κ.Κ. διενεργεί βίαιες καταστολές.

Στις 27 Σεπτεμβρίου 2004, το *Xinhua News Agency* ανέφερε ότι η εφημερίδα *Xinjing* έγραψε ότι το Πεκίνο μπορεί να εγκαταστήσει το πρώτο αντιτρομοκρατικό γραφείο μεταξύ όλων των επαρχιών και των πόλεων στην Κίνα. Μερικά μέσα ενημέρωσης που είναι υπέρ του Κ.Κ.Κ. στο εξωτερικό το είχαν ακόμη και πρωτοσέλιδο ότι το «Γραφείο 610 ένωσε τις αντιτρομοκρατικές προσπάθειες», υποστηρίζοντας ότι το αντιτρομοκρατικό γραφείο θα εστίαζε στην επίθεση κατά των «τρομοκρατικών οργανώσεων», συμπεριλαμβανομένου του Φάλουν Γκονγκ. Το Γραφείο 610, είναι ένα εξωσυνταγματικό γραφείο, δημιουργημένο από τον πρώην ανώτατο αρχηγό της Κίνας, τον Τζιανγκ Τζε-Μιν, με σκοπό να ξεριζώσει το Φάλουν Γκονγκ.

Το Κ.Κ.Κ. προσάπτει το χαρακτηρισμό «τρομοκράτες» σε ανθρώπους που δεν κρατούν όπλα στα χέρια τους, δεν αντεπιτίθενται όταν τους χτυπούν ή τους συκοφαντούν, και διαμαρτύρονται ειρηνικά για τα δικαιώματά τους. Εκμεταλλευμένο το κλίμα της αντιτρομοκρατίας, το Κ.Κ.Κ. έχει κινητοποιήσει την «ειδική αντιτρομοκρατική δύναμή του», που είναι πάνοπλη, για να διεξαγάγει άμεση καταστολή αυτής της ανυπεράσπιστης ομάδας ειρηνικών ανθρώπων. Επιπλέον, το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει τη δικαιολογία της αντιτρομοκρατίας για να αποφύγει τη διεθνή προσοχή και την κατακραυγή για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ. Τα είδη εξαπάτησης που χρησιμοποιούνται σήμερα δεν είναι διαφορετικά από εκείνα που είχαν χρησιμοποιηθεί από το Κ.Κ.Κ. στο Σινο-ιαπωνικό πόλεμο, και είναι ένας επαίσχυντος τρόπος το να αντιμετωπίζεται ένα τόσο σοβαρό θέμα σαν διεθνής προσπάθεια αντιτρομοκρατίας.

Προσποιητή ειλικρίνεια

Το Κ.Κ.Κ. δεν πιστεύει στα δόγματά του, αλλά εξαναγκάζει τους άλλους να πιστεύουν σε αυτά. Αυτή είναι μια από τις πιο δόλιες μεθόδους που χρησιμοποιεί. Το Κ.Κ.Κ. ξέρει ότι τα δόγματά του είναι ψεύτικα και ότι η ιδέα του σοσιαλισμού είναι αναληθής. Το ίδιο δεν πιστεύει σε αυτά, αλλά εξαναγκάζει το λαό να τα πιστεύει. Μάλιστα, διώκει όσους δεν πιστεύουν σε αυτά. Το Κ.Κ.Κ. έχει συμπεριλάβει αναισχυντα μια τέτοια παραπλανητική ιδεολογία στο σύνταγμα σαν θεμέλιο του κινεζικού κράτους.

Στην πραγματική ζωή, υπάρχει ένα ενδιαφέρον φαινόμενο. Πολλοί ανώτεροι υπάλληλοι χάνουν τις θέσεις τους σε πολιτικές διαμάχες στο πολιτικό σκηνικό της Κίνας εξαιτίας της δωροδοκίας. Αυτοί από την άλλη είναι οι ίδιοι άνθρωποι που προωθούν την τιμιότητα και την ανιδιοτέλεια στις δημόσιες συνεδριάσεις, ενώ συμμετέχουν σε δοσοληψίες και σε άλλες παρακμιακές δραστηριότητες στο παρασκήνιο. Πολλοί από αυτούς που αποκαλούνται «υπηρέτες του λαού» έχουν χάσει τη θέση τους κατά αυτόν τον τρόπο, συμπεριλαμβανομένου του Λι Τζια-Τινγκ, πρώην κυβερνήτη της επαρχίας Γιουνάν, του Λίου Φανγκ-Ρεν, γραμματέα του Κόμματος της επαρχίας Γκουιζόου, του Τσενγκ Γουέι-Γκάο, γραμματέα του Κόμματος της επαρχίας Χεμπέι, του Τιεν Φενγκ-Σαν, υπουργού Εθνικών Πόρων και του Γουάνγκ Χουάι-Τζονγκ, υποδιοικητή της επαρχίας Ανχουί. Παρόλα αυτά, εάν εξετάσετε τις ομιλίες τους, θα διαπιστώσετε ότι, χωρίς καμιά εξαίρεση, έχουν υποστηρίξει εκστρατείες κατά της διαφθοράς και έχουν ωθήσει επανειλημμένα τους υφισταμένους τους να συμπεριφερθούν τίμια, μολονότι οι ίδιοι καταχράζονταν χρήματα και δωροδοκούνταν.

Αν και το Κ.Κ.Κ. έχει προωθήσει πολλά υποδειγματικά στελέχη και συχνά κατάφερε να προσελκύσει κάποιους ιδεαλιστές και εργατικούς ανθρώπους να προσχωρήσουν στο Κόμμα προκειμένου να ενισχυθεί η εικόνα του Κόμματος, είναι ολοφάνερο το σε τι δύσκολη θέση έχει περιέλθει η Κίνα με την ολοένα συνεχιζόμενη κατάπτωση των ηθικών προτύπων. Γιατί η

προπαγάνδα περί «πνευματικού πολιτισμού» του Κ.Κ.Κ. δεν κατάφερε να το διορθώσει αυτό;

Στην πραγματικότητα, οι αρχηγοί του Κομμουνιστικού Κόμματος μετέφεραν κούφια λόγια όταν διέδιδαν την «κομμουνιστική ηθική ποιότητα» ή το σύνθημα «Υπηρετήστε το λαό». Η ασυνέπεια μεταξύ των πράξεων των κομμουνιστών ηγετών και των λόγων τους μπορεί να βρεθεί μέχρι τον ιδρυτή τους Καρλ Μαρξ. Ο Μαρξ είχε ένα νόθο γιο. Ο Λένιν προσβλήθηκε από σύφιλη από πόρνες. Ο Στάλιν μηνύθηκε για εξαναγκασμό σεξουαλικής σχέσης σε μια τραγουδίστρια. Ο Μάο Τσε-Ντουνγκ παραδόθηκε στη λαγνεία. Ο Τζιανγκ Τζε-Μιν είναι ασύδοτος. Ο Ρουμάνος κομμουνιστής ηγέτης Τσαουσέσκου έκανε ολόκληρη την οικογένειά του υπερβολικά πλούσια. Ο Κουβανός κομμουνιστής ηγέτης Κάστρο συσσωρεύει εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια σε τράπεζες του εξωτερικού. Ο δολοφονικός ηγέτης της Βόρειας Κορέας Κιμ Ιλ Σονγκ και τα παιδιά του διάγουν μια παρακμιακή και σπάταλη ζωή.

Στην καθημερινή ζωή, οι απλοί άνθρωποι στην Κίνα απεχθάνονται τις κενές πολιτικές συνεδριάσεις. Όλο και περισσότερο αοριστολογούν πάνω στα πολιτικά ζητήματα, εφόσον ο καθένας ξέρει ότι είναι παραπλανητικά παιχνίδια. Αλλά κανένας, ούτε οι ομιλητές ούτε οι ακροατές σε αυτές τις πολιτικές συνεδριάσεις, δεν μιλά ανοιχτά για αυτήν την εξαπάτηση. Αυτό είναι κοινό μυστικό. Ο λαός αποκαλεί αυτό το φαινόμενο «ειλικρινή προσποίηση». Οι ηχηρές έννοιες του Κ.Κ.Κ., είτε οι «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» αρκετά χρόνια πριν, είτε «βελτίωση της ικανότητας διακυβέρνησης» πιο πρόσφατα, είτε «τρεις καρδιές» σήμερα – ζεσταίνοντας, σταθεροποιώντας και κερδίζοντας τις καρδιές των ανθρώπων – είναι όλα ανοησίες. Ποιο κυβερνών κόμμα δεν θα αντιπροσώπευε το συμφέρον του λαού; Ποιο κυβερνών κόμμα δεν θα νοιαζόταν για την ικανότητά του διακυβέρνησης; Ποιο κυβερνών κόμμα δεν θα επιδίωκε να κερδίσει τις καρδιές των ανθρώπων; Όποιο κόμμα δεν ασχολούταν με αυτά τα ζητήματα σύντομα θα απομακρυνόταν από το πολιτικό σκηνικό. Αλλά το Κ.Κ.Κ. μεταχειρίζεται τέτοια υπερβολικά συνθήματα ως περίπλοκες, βαθιές θεωρίες και απαιτεί να τα μελετά ολόκληρη η χώρα.

Όταν η προσποίηση έχει φτάσει να διαμορφώσει βαθμιαία τη σκέψη και τις συνήθειες περισσότερων του ενός δισεκατομμυρίου ανθρώπων, και έχει γίνει ο πολιτισμός του Κόμματος, η ίδια η κοινωνία γίνεται ψεύτικη, επιτηδευμένη και κενή. Στερημένη από τιμότητα και εμπιστοσύνη, η κοινωνία βρίσκεται σε κρίση. Γιατί το Κ.Κ.Κ. έχει δημιουργήσει αυτές τις συνθήκες; Στο παρελθόν, ήταν για την ιδεολογία του, τώρα είναι για τα οφέλη του. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. ξέρουν ότι προσποιούνται, αλλά συνεχίζουν να το κάνουν. Εάν το Κ.Κ.Κ. δεν προωθούσε τέτοια συνθήματα και δηλώσεις, δεν θα μπορούσε να φοβηρίσει το λαό. Δεν θα μπορούσε να τον κάνει να το ακολουθήσει και να το φοβάται.

Εγκατάλειψη της συνείδησης και υποταγή της δικαιοσύνης στα συμφέροντα του Κόμματος

Στο βιβλίο *On the Communist Party's Moral Development – Πάνω στην ηθική εξέλιξη του Κομμουνιστικού Κόμματος*, ο Λίου Σάο-Τσι⁸ μίλησε ειδικά για την ανάγκη «τα μέλη του Κόμματος να εντάξουν τα ατομικά τους συμφέροντα υπό το συμφέρον του Κόμματος». Μεταξύ των μελών του Κ.Κ.Κ. ποτέ δεν υπήρξε έλλειψη δίκαιων ανθρώπων που ενδιαφέρονταν για τη χώρα και το λαό, ούτε υπήρξε έλλειψη τίμιων και δίκαιων ανώτερων υπαλλήλων που υπηρέτησαν αληθινά το λαό. Αλλά στον ιδιοτελή μηχανισμό του Κ.Κ.Κ. αυτοί οι ανώτεροι υπάλληλοι δεν μπορούν να επιβιώσουν. Υπό τη σταθερή πίεση να

⁸ Ο Λίου Σάο-Τσι, πρόεδρος της Κίνας μεταξύ 1959 και 1968, θεωρήθηκε διάδοχος του Μάο. Κατά την Πολιτιστική Επανάσταση (1966-1976), διώχτηκε ως προδότης, κατάσκοπος και αποστάτης. Πέθανε το 1969 ύστερα από σοβαρή κακομεταχείριση υπό καθεστώς φυλάκισης από το ΚΚΚ.

«υποβληθεί η ανθρωπότητα στη φύση του Κόμματος» το βρίσκουν συχνά αδύνατον να συνεχίσουν, διακινδυνεύουν να χάσουν τη θέση τους ή, ακόμη χειρότερα, διαφθείρονται και οι ίδιοι.

Ο κινεζικός λαός έχει βιώσει στο πετσί του το βάνουσο καθεστώς του Κ.Κ.Κ. και έχει αναπτύξει ένα βαθύ φόβο για τη βία του ΚΚΚ. Επομένως, δεν τολμά να υποστηρίξει τη δικαιοσύνη και να πιστέψει στους θεϊκούς νόμους. Αφού υποτάσσεται στην εξουσία του Κ.Κ.Κ., βαθμιαία γίνεται αναισθητός και απαθής για θέματα που δεν τον αφορούν άμεσα. Ακόμη και η λογική του έχει καλουπωθεί συνειδητά ώστε να ενδώσει στο ΚΚΚ. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της μαφιόζικης φύσης του ΚΚΚ.

Το Κ.Κ.Κ. χειρίζεται τα πατριωτικά συναισθήματα για να υποκινήσει το λαό

Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί συνθήματα «πατριωτισμού» και «εθνικισμού» για να υποκινήσει το λαό και δεν είναι μόνο τα βασικά του συνθήματα συσπείρωσης, αλλά και οι πολυχρησιμοποιημένες του εντολές και οι δοκιμασμένες στο χρόνο στρατηγικές του. Διαβάζοντας την εθνικιστική προπαγάνδα στην έκδοση του εξωτερικού της *People's Daily*, ορισμένοι Κινέζοι του εξωτερικού, που επί δεκαετίες δεν έχουν τολμήσει να επιστρέψουν για να ζήσουν στην Κίνα, μπορεί να γίνουν πιο εθνικιστές κι από αυτούς που ζουν μέσα στην Κίνα. Χειραγωγημένος από το Κ.Κ.Κ., ο κινεζικός λαός, που δεν τολμά να πει «όχι» σε οποιαδήποτε πολιτική του Κ.Κ.Κ., έγινε τόσο θρασύς, ώστε να επιτίθεται στην αμερικανική πρεσβεία και το προξενείο στην Κίνα, πετώντας αυγά και πέτρες και καίγοντας αυτοκίνητα και την αμερικανική σημαία, κι όλα κάτω από το σύνθημα του «πατριωτισμού».

Κάθε φορά που το Κομμουνιστικό Κόμμα αντιμετωπίζει ένα σημαντικό ζήτημα που απαιτεί υπακοή από το λαό, χρησιμοποιεί τον «πατριωτισμό» και τον «εθνικισμό» για να κινητοποιήσει το λαό σε σύντομο χρονικό διάστημα. Σε κάθε περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων των ζητημάτων των σχετικών με την Ταϊβάν, το Χονγκ Κονγκ, το Φάλουν Γκονγκ, τη σύγκρουση μεταξύ ενός κατασκοπευτικού αμερικανικού αεροπλάνου και ενός κινεζικού μαχητικού αεριωθούμενου αεροπλάνου, το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει τη συνδυασμένη μέθοδο υψηλού τρόμου και συλλογικής πλύσης εγκεφάλου, φέρνοντας κατά συνέπεια το λαό σε σύγχυση. Αυτή η μέθοδος είναι παρόμοια με εκείνη που χρησιμοποιούσαν οι Γερμανοί φασίστες.

Με την παρακώλυση της πληροφόρησης, η πλύση εγκεφάλου από το Κ.Κ.Κ. είναι απίστευτα επιτυχής. Ακόμα κι αν ο κινεζικός λαός δεν συμπαθεί το Κ.Κ.Κ., σκέφτεται με το διαστρεβλωμένο τρόπο που το Κ.Κ.Κ. του έχει ενσταλάξει. Κατά τον πόλεμο στο Ιράκ, για παράδειγμα, πολλοί ξεσηκώθηκαν παρακολουθώντας την καθημερινή ανάλυση στο κανάλι *CCTV*⁹. Αισθάνονταν ένα ισχυρό αίσθημα έχθρας, εκδίκησης και επιθυμίας για μάχη, ενώ την ίδια στιγμή αναθεμάτιζαν έναν ακόμα πόλεμο.

Αδιαντροπιά – Βάζοντας το Κόμμα πάνω από τη χώρα

Μια από τις φράσεις που το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί συχνά για να εκφοβίσει το λαό είναι: «Η εξάλειψη του Κόμματος και της χώρας» τοποθετώντας έτσι το Κόμμα μπροστά από τη χώρα. Η βασική αρχή της Κίνας είναι: «Δεν θα υπήρχε η νέα Κίνα χωρίς το ΚΚΚ». Από την παιδική τους ηλικία, οι πολίτες έχουν εκπαιδευτεί στο «να υπακούν στο Κόμμα» και «να συμπεριφέρονται ως τα καλά παιδιά του Κόμματος». Τραγουδούσαν τα τραγούδια του

⁹ Το *CCTV* (κεντρική τηλεόραση της Κίνας) ανήκει και χρησιμοποιείται άμεσα από την κεντρική κυβέρνηση. Είναι το βασικό ραδιοφωνικό και τηλεοπτικό δίκτυο στην ηπειρωτική Κίνα.

Κόμματος: «Θεωρώ το Κόμμα ως μητέρα μου», «Ω, Κόμμα, αγαπητή μου μητέρα», «Η επιείκεια του Κόμματος είναι βαθύτερη από τον ωκεανό», «Η αγάπη για τον πατέρα και τη μητέρα μου δεν μπορεί να ξεπεράσει την αγάπη για το Κόμμα»¹⁰. «Θα πήγαιναν και θα πολεμούσαν οπουδήποτε τους υποδείκνυε το Κόμμα». Όταν η κυβέρνηση πρόσφερε επίδομα βοήθειας για τις διάφορες καταστροφές που υφίσταντο, οι πολίτες «ευχαριστούσαν το Κόμμα και την κυβέρνηση» – πρώτα το Κόμμα και έπειτα την κυβέρνηση. Σύμφωνα με ένα στρατιωτικό σύνθημα: «Το Κόμμα απαιτεί το όπλο». Ακόμα και όταν οι Κινέζοι εμπειρογνώμονες προσπάθησαν να σχεδιάσουν τη στολή των δικαστών, έβαλαν τέσσερα χρυσά κουμπιά στο περιλαίμιο του πουκάμισου. Εκείνα τα κουμπιά παρατάσσονται από πάνω έως κάτω συμβολίζοντας το Κόμμα, το λαό, το νόμο και τη χώρα. Αυτό υποδηλώνει ότι ακόμα κι αν είστε δικαστής, το Κόμμα είναι πάντα πάνω από το νόμο, τη χώρα και το λαό.

Το Κόμμα έχει γίνει η υπέρτατη αρχή στην Κίνα, και η χώρα αντίθετα έχει γίνει υποδεέστερη του Κόμματος. Η χώρα υπάρχει για το Κόμμα, και το Κόμμα λέγεται ότι είναι η προσωποποίηση των πολιτών και το σύμβολο της χώρας. Η αγάπη για το Κόμμα, τους αρχηγούς του Κόμματος και τη χώρα έχουν αναμιχθεί, γεγονός που αποτελεί το θεμελιώδη λόγο για τον οποίο ο πατριωτισμός στην Κίνα έχει διαστρεβλωθεί.

Κάτω από τη λεπτή αλλά επίμονη επιρροή της εκπαίδευσης και της προπαγάνδας του, πολλοί, μέλη του Κόμματος ή μη, άρχισαν να συγγέουν το Κόμμα με τη χώρα, είτε είναι ενήμεροι περί τίνος πρόκειται είτε όχι. Έχουν φτάσει να αποδέχονται ότι «το συμφέρον του Κόμματος» είναι ανώτερο από τα πάντα, και να συμφωνήσουν ότι «το συμφέρον του Κόμματος είναι το ίδιο με το συμφέρον των πολιτών και της χώρας». Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής κατήχησης του Κ.Κ.Κ., και έχει δημιουργήσει τις συνθήκες εκείνες ώστε το Κόμμα να προδώσει τα εθνικά συμφέροντα.

Παίζοντας το παιχνίδι της «επανόρθωσης» και αποκαλώντας τις εγκληματικές πράξεις «μεγάλα επιτεύγματα»

Το Κ.Κ.Κ. έχει διαπράξει πολλά σφάλματα στην ιστορία. Αλλά, κάθε φορά ρίχνει το φταίξιμο σε συγκεκριμένα άτομα ή ομάδες μέσω «της επανόρθωσης και της αποκατάστασης». Αυτό όχι μόνο έχει κάνει τα θύματα να ευγνωμονούν βαθιά το Κ.Κ.Κ., αλλά και έχει επιτρέψει στο Κ.Κ.Κ. να αποφεύγει με επιδεξιότητα οποιαδήποτε ευθύνη για τις εγκληματικές του πράξεις. Το Κ.Κ.Κ. λέγεται ότι «όχι μόνο δεν φοβάται να κάνει λάθη, αλλά και μπορεί να τα διορθώνει»¹¹, και αυτό έχει γίνει το μαγικό φίλτρο του Κ.Κ.Κ. με το οποίο δραπετεύει επανειλημμένα από την ενοχή. Κατά συνέπεια, το Κ.Κ.Κ. παραμένει πάντα «μεγάλο, λαμπρό, και σωστό».

Ίσως μια ημέρα το Κ.Κ.Κ. αποφασίσει να αποζημιώσει για τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν και να αποκαταστήσει τη φήμη του Φάλουν Γκονγκ. Αλλά αυτή είναι απλώς η μακιαβελική τακτική που το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί σε μια απελπισμένη προσπάθεια να παραταθεί η διάρκεια ζωής του. Το Κ.Κ.Κ. δεν θα έχει ποτέ το θάρρος να αναλογιστεί, να εκθέσει και να παραδεχτεί τα εγκλήματά του ή να πληρώσει για τις αμαρτίες του.

¹⁰ Αυτές οι αποσπασματικές φράσεις είναι τίτλοι τραγουδιών που γράφτηκαν και τραγουδιόνταν την εποχή του Μάο, τη δεκαετία του '60 και στις αρχές της δεκαετίας του '70.

¹¹ Ο Μάο είπε κάποτε ότι φοβόμαστε τα λάθη, αλλά ενδιαφερόμαστε για τη διόρθωσή τους.

VI. Το Κ.Κ.Κ. φανερώνει την αχρεία φύση του όταν χρησιμοποιεί τον κρατικό τρόπο στην προσπάθειά του να εξαλείψει «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα»

Η ψεύτικη «αυτοθυσία στην πλατεία Τιενανμέν» που οργανώθηκε από το Κ.Κ.Κ. μπορεί να θεωρηθεί σαν το ψέμα του αιώνα. Προκειμένου να κατασταλεί το Φάλουν Γκονγκ, η κυβέρνηση ήταν τόσο παράλογη, ώστε παραπλάνησε πέντε ανθρώπους να προσποιηθούν ότι είναι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ και να σκηνοθετήσουν την ψεύτικη αυτοθυσία τους στην πλατεία Τιενανμέν. Συνεργώντας σε αυτή την αθλιότητα, οι πέντε συμμετέχοντες υπέγραψαν άθελά τους το ένταλμα θανάτου τους και είτε χτυπήθηκαν μέχρι θανάτου είτε σκοτώθηκαν κατόπιν. Το βίντεο της αυτοθυσίας που δημοσιεύτηκε από το *CCTV* καταφανώς δείχνει ότι η Λίου Τσουν-Λινγκ, μία από τους πέντε συμμετέχοντες, πέθανε αφότου χτυπήθηκε δυνατά επί τόπου από έναν αστυνομικό. Άλλες αδυναμίες στο φιλμ περιλαμβάνουν τη στάση του Γουάνγκ Τζιν-Ντονγκ, το πλαστικό μπουκάλι (γεμάτο κατά τους ισχυρισμούς με βενζίνη) που παρέμεινε άθικτο ανάμεσα στα γόνατά του αφότου έσβησε η πυρκαγιά, τη συνομιλία μεταξύ ενός γιατρού και του νεότερου θύματος, του Λίου Σι-Γινγκ, και τη παρουσία κάμεραμαν που περίμενε να μαγνητοσκοπήσει τη σκηνή. Αυτά τα γεγονότα και άλλα είναι επαρκή στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το παραπάνω περιστατικό ήταν μια άθλια εξαπάτηση που σκηνοθετήθηκε κακόβουλα από το κακόηθες καθεστώς του Τζιανγκ Τζε-Μιν για να ενοχοποιήσει το Φάλουν Γκονγκ¹².

Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε αξιοκαταφρόνητες και σκληρές μεθόδους στη δεδηλωμένη εκστρατεία του για να εξαλείψει το Φάλουν Γκονγκ. Ιδιοποιήθηκε τους οικονομικούς πόρους του έθνους που συσσωρεύτηκαν τα προηγούμενα 20 χρόνια μεταρρύθμισης και ανοίγματος. Κινητοποίησε το Κόμμα, την κυβέρνηση, το στρατό, την αστυνομία, τους κατασκόπους, τους ξένους διπλωμάτες και διάφορες άλλες κυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Χειρίστηκε το σύστημα της σφαιρικής κάλυψης των μέσων, εφαρμόζοντας έναν αυστηρό αποκλεισμό πληροφοριών μέσω ατομικού ελέγχου και μέσω ελέγχου υψηλής τεχνολογίας. Όλα αυτά τα έκανε για να διώξει μια ειρηνική ομάδα ανθρώπων, οπαδών του Φάλουν Γκονγκ, μιας παραδοσιακής κινεζικής πρακτικής Τσιγκόνγκ για τη βελτίωση του σώματος, του νου και του ηθικού χαρακτήρα σύμφωνα με τις αρχές της αλήθειας, καλοσύνης και ανεκτικότητας. Μια τέτοια βάνουση δίωξη αθώων ανθρώπων για τις πεποιθήσεις τους αποκαλύπτει την εκφυλισμένη φύση του ΚΚΚ.

Κανένας εγκληματίας στην ιστορία δεν έχει πει ψέματα τόσο ύπουλα όπως ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το ΚΚΚ. Χρησιμοποιούν διάφορα ψέματα, καθένα σχεδιασμένο με στόχο τον επιδέξιο χειρισμό των διάφορων εννοιών και ιδεών που ασπάζονται οι πολίτες, ώστε οι τελευταίοι να μπορούν εύκολα να πιστεύουν τα ψέματα, και το Κόμμα να μπορεί να υποκινήσει την έχθρα προς το Φάλουν Γκονγκ. Πιστεύετε στην επιστήμη; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ είναι προληπτικό. Βρίσκετε την πολιτική δυσάρεστη; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ συμμετέχει στην πολιτική. Φθονείτε τους ανθρώπους που πλουτίζουν είτε στην Κίνα είτε στο εξωτερικό; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ συλλέγει πλούτο. Αντιτίθεστε στις οργανώσεις; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ έχει μια διοικητική οργάνωση. Σας έχει κουράσει η προσωπολατρία που διάρκεσε στην Κίνα αρκετές δεκαετίες; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ ασκεί διανοητικό έλεγχο. Είστε φανατικοί πατριώτες; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ είναι κατά της Κίνας. Φοβάστε την αναταραχή; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ διαταράσσει τη σταθερότητα. Αναρωτιέστε εάν το Φάλουν Γκονγκ

¹² Για τη λεπτομερή ανάλυση του βίντεο, παρακαλώ επισκεφτείτε την ακόλουθη σελίδα: <http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html>.

υποστηρίζει πραγματικά «την αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα»; Το Κ.Κ.Κ. λέει ότι το Φάλουν Γκονγκ δεν είναι ούτε ειλικρινές, ούτε συμπονετικό, ούτε ανεκτικό. Διέστρεψε ακόμη και τη λογική, υποστηρίζοντας ότι η συμπόνια μπορεί να παραγάγει την επιθυμία για φόνο.

Πιστεύετε ότι η κυβέρνηση δεν θα επινοούσε τέτοια ψέματα; Το Κ.Κ.Κ. κατασκευάζει τα μεγαλύτερα και συγκλονιστικότερα ψέματα, από αυτοκτονίες μέχρι αυτοθυσίες, από δολοφονίες συγγενών προσώπων μέχρι φόνους κατά συρροή –τόσο πολλά ψέματα που είναι δύσκολο να μην τα πιστέψει κανείς. Συμμερίζεστε το Φάλουν Γκονγκ; Το Κ.Κ.Κ. συνδέει την πολιτική αξιολόγησή σας με τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, και σας υποβιβάζει, σας απολύει ή αφαιρεί το επίδομά σας εάν ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ από την περιοχή ευθύνης σας διαδηλώνουν στο Πεκίνο. Κατά συνέπεια, αναγκάζεστε να στραφέιτε κατά του Φάλουν Γκονγκ.

Το Κ.Κ.Κ. έχει απαγάγει αμέτρητους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ και τους έχει υποβάλει σε συνεδρίες πλύσης εγκεφάλου σε μια προσπάθεια να τους εξαναγκάσει να απαρνηθούν τις ενάρετες πεποιθήσεις τους, να αποκηρύξουν το Φάλουν Γκονγκ και να υποσχεθούν να σταματήσουν την πρακτική τους. Το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει διάφορους σατανικούς τρόπους για να τους πείσει, όπως το να χρησιμοποιεί τους συγγενείς τους, οικείους από το χώρο της εργασίας τους, και της εκπαίδευσής τους για να τους πείσει, επιβάλλοντάς τους διάφορα απάνθρωπα βασανιστήρια, ακόμη και τιμωρία μελών των οικογενειών τους και των συναδέλφων τους. Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ στους οποίους πέτυχε η πλύση εγκεφάλου χρησιμοποιούνται στη συνέχεια για να βασανίσουν και να κάνουν πλύση εγκεφάλου σε άλλους. Το κακόηθες Κ.Κ.Κ. επιμένει στην μεταστροφή των καλών ανθρώπων σε δαίμονες και στον εξαναγκασμό τους να περπατούν σε ένα σκοτεινό μονοπάτι μέχρι το τέλος της ζωής τους.

VII. Κακόηθης σοσιαλισμός με «κινεζικά χαρακτηριστικά»

Ο όρος «κινεζικά χαρακτηριστικά» χρησιμοποιείται για να καλύψει τα εγκλήματα του ΚΚΚ. Το Κ.Κ.Κ. ισχυρίζεται διαρκώς ότι οφείλει την επιτυχία του στην επανάσταση της Κίνας «στην ενσωμάτωση του μαρξισμού-λενινισμού στη συγκεκριμένη πραγματικότητα της κινεζικής επανάστασης». Το Κ.Κ.Κ. έχει κάνει συχνά κακή χρήση του όρου «χαρακτηριστικό» ως ιδεολογική υποστήριξη των ευμετάβλητων και αχρείων πολιτικών του.

Ευμετάβλητα και παραπλανητικά μέσα

Κάτω από την παραπλανητική πρόσοψη του όρου «κινεζικά χαρακτηριστικά» αυτό που το Κ.Κ.Κ. έχει πετύχει δεν είναι παρά μια ανοησία.

Ο στόχος της επανάστασης του Κ.Κ.Κ. ήταν να πραγματοποιηθεί η δημόσια ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, και έχει εξαπατήσει πολλούς νέους στο να προσχωρήσουν στην οργάνωση του Κόμματος για τα ιδανικά του κομμουνισμού και της ενότητας. Πολλοί από αυτούς πρόδωσαν ακόμη και τις έχουσες προσωπική ιδιοκτησία οικογένειές τους. Αλλά, 83 χρόνια μετά το ξεκίνημα του Κ.Κ.Κ., η κεφαλαιοκρατία έχει επιστρέψει, μόνο που τώρα είναι μέρος του ίδιου του Κ.Κ.Κ., το οποίο αρχικά υποστήριζε την απόλυτη ισότητα.

Σήμερα, μεταξύ των παιδιών και των συγγενών των ηγετών του Κ.Κ.Κ., πολλοί είναι νέοι κεφαλαιοκράτες με περιουσίες, και πολλά μέλη του Κόμματος έχουν προσπαθήσει να

εισχωρήσουν σε αυτή τη νεόπλουτη ομάδα. Το Κ.Κ.Κ. εξάλειψε τους γαιοκτήμονες και τους κεφαλαιοκράτες στο όνομα της επανάστασης και έκλεψε την ιδιοκτησία τους. Τώρα, η νέα «προνομιούχος τάξη» του Κ.Κ.Κ. έχει γίνει ακόμα πιο πλούσια από τους κεφαλαιοκράτες μέσω της κατάχρησης και της διαφθοράς. Εκείνοι που ακολούθησαν το Κόμμα στις πρώιμες επαναστάσεις αναστενάζουν τώρα: «Εάν ήξερα την κατάσταση σήμερα, δεν θα είχα ακολουθήσει». Έπειτα από αρκετές δεκαετίες ιδρώτα και αγώνα, βρίσκονται να έχουν αφιερώσει απλά τις περιουσίες των αδελφών και των πατέρων τους καθώς και τη ζωή τους στη λατρεία του ΚΚΚ.

Το Κ.Κ.Κ. μιλά για την οικονομική βάση που καθορίζει το κοινωνικό οικοδόμημα. Στην πραγματικότητα, είναι η γραφειοκρατική οικονομική βάση των διεφθαρμένων ανώτερων υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ. που αποφασίζει για το «υψηλό κοινωνικό οικοδόμημα» – ένα κοινωνικό οικοδόμημα που υπόκειται σε τεράστιες πιέσεις για να διατηρηθεί. Η καταστολή των πολιτών, επομένως, έχει γίνει η βασική πολιτική του ΚΚΚ.

Ένα άλλο κακόηθες χαρακτηριστικό του Κ.Κ.Κ. γίνεται ολοφάνερο από την αλλαγή του ορισμού των πολιτιστικών εννοιών και τη μετέπειτα χρησιμοποίησή τους για να επικρίνει και να ελέγξει το λαό. Η έννοια «του κόμματος» είναι ένα τέτοιο παράδειγμα. Από πολύ παλιά, τα κόμματα είναι καθιερωμένοι θεσμοί και στην Κίνα και στο εξωτερικό. Μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα όμως ασκεί εξουσία πέρα από την «επικράτεια» μιας κομματικής ομάδας. Πιο συγκεκριμένα, εάν προσχωρήσετε στο Κόμμα, αυτό θα ελέγχει κάθε πτυχή της ζωής σας, συμπεριλαμβανομένης της συνείδησης, της επιβίωσης και της ιδιωτικής ζωής σας. Με τον ίδιο τρόπο, όταν καταφέρει να κερδίσει την πολιτική εξουσία, το Κόμμα ελέγχει την κοινωνία, την κυβέρνηση και τον κρατικό μηχανισμό. Δίνει διαταγές για τα πάντα, από το πιο σημαντικό θέμα, όπως ποιος θα είναι ο πρόεδρος της χώρας ή ο υπουργός Άμυνας, ή το ποιοι κανονισμοί και κανόνες θα ισχύουν, μέχρι τα πιο ασήμαντα, όπως το που πρέπει να ζήσει κάποιος, με ποιον μπορεί να παντρευτεί και πόσα παιδιά μπορεί να έχει. Έτσι το Κ.Κ.Κ. έχει συγκεντρώσει όποια μέθοδο ελέγχου μπορεί κανείς να φανταστεί.

Στο όνομα της διαλεκτικής, το Κ.Κ.Κ. έχει καταστρέψει εντελώς την ολιστική σκέψη, την κριτική ικανότητα και το ερευνητικό πνεύμα της φιλοσοφίας. Ενώ το Κ.Κ.Κ. μιλά για «διανομή σύμφωνα με τη συμβολή», η διαδικασία του «επιτρέπουμε σε ορισμένους ανθρώπους να αποκτήσουν πρώτοι πλούτο» έχει συμπληρωθεί με το «διανομή σύμφωνα με την εξουσία». Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί την πρόφασή του να «υπηρετεί ολόψυχα το λαό» για να εξαπατηθούν εκείνοι που διαθέτουν αυτά τα ιδανικά, κατόπιν να τους κάνει πλήρη πλύση εγκεφάλου και να τους ελέγχει, μεταβάλλοντάς τους βαθμιαία σε υπάκουα εργαλεία που «υπηρετούν ολόψυχα το Κόμμα» και δεν τολμούν να εκφράσουν ελεύθερα τη γνώμη τους.

Ένα μακιαβελικό κόμμα με «κινεζικά χαρακτηριστικά»

Χρησιμοποιώντας μια αρχή που αξιολογεί τα συμφέροντα του Κόμματος πέρα από κάθε άλλο ενδιαφέρον, το Κ.Κ.Κ. έχει παραμορφώσει την κινεζική κοινωνία με τις μεθόδους μιας κακής λατρείας, δημιουργώντας μια πραγματικά αλλόκοτη οντότητα σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αυτή η οντότητα είναι διαφορετική από οποιαδήποτε άλλη κατάσταση, κυβέρνηση ή οργάνωση. Η αρχή του είναι να μην έχει καμία αρχή: δεν υπάρχει καμία ειλικρίνεια πίσω από τα χαμόγελά του. Εντούτοις, οι καλοσυνάτοι άνθρωποι δεν μπορούν να καταλάβουν το ΚΚΚ. Βασιζόμενοι σε καθολικά ηθικά πρότυπα, δεν μπορούν να φανταστούν ότι μια τέτοια κακή οντότητα θα αντιπροσώπευε μια χώρα. Με τη δικαιολογία των «κινεζικών χαρακτηριστικών», το Κ.Κ.Κ. καθιερώθηκε μεταξύ των εθνών του κόσμου. Τα «κινεζικά χαρακτηριστικά» έχουν γίνει ευφημισμός για τα «αχρεία χαρακτηριστικά του ΚΚΚ».

Με τον όρο «κινεζικά χαρακτηριστικά» η «ανάπηρη» κεφαλαιοκρατία της Κίνας μετασηματίστηκε σε «σοσιαλισμό», η «ανεργία» έγινε «περιμένοντας για απασχόληση», η «διακοπή» από την εργασία έγινε «εκτός υπηρεσίας», η «ένδεια» έγινε το «αρχικό στάδιο του σοσιαλισμού» και τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ελευθερία του λόγου και της πεποίθησης υποβιβάστηκαν απλώς στο δικαίωμα επιβίωσης.

Το κινεζικό έθνος αντιμετωπίζει μια πρωτοφανή ηθική κρίση

Στην αρχή της δεκαετίας του '90, υπήρχε ένα δημοφιλές ρητό στην Κίνα: «Είμαι κακοποιός και δεν φοβάμαι κανέναν». Αυτή είναι η θλιβερή συνέπεια αρκετών δεκαετιών της κακοήθους εξουσίας του Κ.Κ.Κ., της επιβαλλόμενης διαφθοράς της στο έθνος. Συνοδευτική της πλασματικά ανθούσας οικονομίας της Κίνας είναι η ταχέως ξεπεσμένη ηθική σε όλους τους τομείς της κοινωνίας.

Οι αντιπρόσωποι του Κογκρέσου της Κίνας συχνά μιλούν στο Συνέδριο του Κινεζικού Λαού για το ζήτημα «της τιμότητας και της εμπιστοσύνης». Στους διαγωνισμούς εισόδου στα κολέγια, οι φοιτητές πρέπει να γράψουν για την τιμότητα και την εμπιστοσύνη. Αυτό σημαίνει ότι η έλλειψη τιμότητας και εμπιστοσύνης και η κατάρπωση της ηθικής έχουν γίνει μια αόρατη αλλά πανταχού παρούσα κρίση στην κινεζική κοινωνία. Η δωροδοκία, η κατάχρηση, τα πλαστά προϊόντα, η εξαπάτηση, η κακοβουλία και οι εκφυλισμένοι κοινωνικοί κανόνες είναι συνηθισμένα φαινόμενα. Δεν υπάρχει πλέον καμιά εμπιστοσύνη μεταξύ των ανθρώπων.

Η αρχική ανησυχία εκείνων που υποστηρίζουν ότι είναι ικανοποιημένοι με το βελτιωμένο βιοτικό επίπεδο, δεν είναι η σταθερότητα στη ζωή τους; Ποιος είναι ο σημαντικότερος παράγοντας στην κοινωνική σταθερότητα; Είναι η ηθική. Μια κοινωνία όμως με ξεπεσμένη ηθική μάλλον δεν μπορεί να παρέχει ασφάλεια.

Μέχρι σήμερα, το Κ.Κ.Κ. έχει πάρει μέτρα εναντίον όλων σχεδόν των παραδοσιακών θρησκειών και έχει αποσυνθέσει το παραδοσιακό σύστημα αξιών. Ο αδίστακτος τρόπος με τον οποίο το Κ.Κ.Κ. καταλαμβάνει τον πλούτο και εξαπατά το λαό είχε επίδραση σε ολόκληρη την κοινωνία, αλλοιώνοντάς την και οδηγώντας το λαό στην αχρειότητα. Το Κ.Κ.Κ., που κυβερνά με παραπλανητικά μέσα, ουσιαστικά χρειάζεται μια διεφθαρμένη κοινωνία ως περιβάλλον στο οποίο θα επιζήσει. Για αυτό και κάνει ό,τι μπορεί για να παρασύρει τους ανθρώπους στο επίπεδό του, προσπαθώντας να μετατρέψει τον κινεζικό λαό σε ραδιούργους. Έτσι η παραπλανητική φύση του Κ.Κ.Κ. ξεριζώνει τις ηθικές βάσεις που στήριζαν ανέκαθεν τον κινεζικό λαό.

Συμπέρασμα

«Είναι ευκολότερο να αλλάξουν οι ποταμοί και τα βουνά παρά να αλλάξει η φύση κάποιου»¹³. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι κάθε φορά που το Κ.Κ.Κ. χαλαρώνει τα δεσμά του, το κάνει χωρίς να σκοπεύει να τα εγκαταλείψει εντελώς. Μετά τη Μεγάλη Πείνα των αρχών της δεκαετίας του '60, το Κ.Κ.Κ. υιοθέτησε το πρόγραμμα «Τρεις Ελευθερίες και Ένα Συμβόλαιο» (San Zi Yi Bao)¹⁴, που στόχευσε στην αποκατάσταση της γεωργικής παραγωγής,

¹³ Κινεζική παροιμία που επιβεβαιώνει τη μονιμότητα της φύσης κάποιου. Η παροιμία έχει μεταφραστεί και ως «Η αλεπού μπορεί να αλλάξει το δέρμα της, αλλά όχι τις συνήθειές της».

¹⁴ Η πολιτική της οικονομικής μεταρρύθμισης, γνωστή ως το πρόγραμμα «Τρεις-ελευθερίες και ένα

αλλά χωρίς την πρόθεση να αλλάξει την κατάσταση «σκλαβιάς» των Κινέζων αγροτών. Η «οικονομική μεταρρύθμιση» και «η φιλελευθεροποίηση» στη δεκαετία του '80 δεν έβαλαν φρένο στην δολοφονική τακτική του Κ.Κ.Κ. προς το λαό το 1989. Στο μέλλον, το Κ.Κ.Κ. θα συνεχίσει να αλλάζει τα προσώπια του, αλλά δεν θα αλλάξει την κακοήθη φύση του.

Ορισμένοι μπορεί να σκεφτούν ότι το παρελθόν είναι παρελθόν, η κατάσταση έχει αλλάξει και το Κ.Κ.Κ. δεν είναι τώρα το παλιό ΚΚΚ. Ορισμένοι μπορεί να ικανοποιούνται με τις ψεύτικες εμφανίσεις και εσφαλμένα να θεωρούν ότι το Κ.Κ.Κ. έχει βελτιωθεί, ότι είναι στο στάδιο της μεταρρύθμισης ή ότι σκοπεύει να κάνει τροποποιήσεις. Μπορεί συνεχώς να κάνουν στην άκρη τις ενοχλητικές μνήμες του παρελθόντος. Το μόνο που μπορούν όλα αυτά να κάνουν, είναι να δώσουν στην ομάδα των κακοποιών του Κ.Κ.Κ. την ευκαιρία να συνεχίσουν να επιβιώνουν και να απειλούν την ανθρωπότητα.

Όλες οι προσπάθειες του Κ.Κ.Κ. έχουν σκοπό να κάνουν το λαό να ξεχάσει το παρελθόν. Όλοι οι αγώνες του λαού είναι μια υπενθύμιση των αδικιών που έχει υποφέρει στα χέρια του ΚΚΚ.

Στην πραγματικότητα, η ιστορία του Κ.Κ.Κ. έχει αποκόψει τις μνήμες των ανθρώπων, είναι μια ιστορία στην οποία τα παιδιά δεν ξέρουν την αληθινή εμπειρία των γονέων τους, μια ιστορία στην οποία εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι υπομένουν την τεράστια σύγκρουση μεταξύ της περιφρόνησης του αιματηρού παρελθόντος και της ελπίδας για το μέλλον του ΚΚΚ.

Όταν το κακό φάσμα του κομμουνισμού έπεσε επάνω στην ανθρωπότητα, το Κομμουνιστικό Κόμμα εξαπέλυσε τα απόβλητα της κοινωνίας και χρησιμοποίησε την εξέγερση των κακοποιών για να πάρει δια της βίας την πολιτική εξουσία. Αυτό που κατάφερε, μέσω της σφαγής και της τυραννίας, είναι να καθιερώσει και να διατηρήσει το δεσποτισμό υπό τη μορφή της «κατοχής του Κόμματος». Με τη χρησιμοποίηση της αποκαλούμενης ιδεολογίας της «πάλης» που αντισταθεί στη φύση, στους νόμους του ουρανού, στην ανθρώπινη φύση και στον κόσμο, καταστρέφει την ανθρώπινη συνείδηση και την καλοσύνη και καταστρέφει περαιτέρω τον παραδοσιακό πολιτισμό και την ηθική. Έχει χρησιμοποιήσει αιματηρές σφαγές και πλύση εγκεφάλου για να εγκαθιδρύσει μια κακή κομμουνιστική λατρεία, που δημιουργεί ένα έθνος διεστραμμένων μυαλών προκειμένου να κυβερνήσει τη χώρα.

Σε όλη την ιστορία του Κ.Κ.Κ., έχουν υπάρξει βίαιες περιόδους όταν ο κόκκινος τρόμος έφθασε στο αποκορύφωμά του, και σκαιές περιόδους όταν παρά τρίχα γλίτωνε το Κ.Κ.Κ. από κατάρρευση. Κάθε φορά το Κ.Κ.Κ. προσέφυγε σε πλήρη χρήση των πανούργων μέσων του για να ξεπεράσει την κρίση, αλλά μόνο για να κατευθυνθεί στον επόμενο κύκλο βίας, συνεχίζοντας να εξαπατά τον κινεζικό λαό. Όταν οι άνθρωποι αναγνωρίσουν την αχρεία φύση του Κ.Κ.Κ. και αντισταθούν στην απάτη που προβάλλουν οι ψεύτικες εικόνες του, θα φθάσει το τέλος για το Κ.Κ.Κ. και την αδίστακτη φύση του.

Σε σύγκριση με την ιστορία 5.000 χρόνων της Κίνας, τα 55 χρόνια εξουσίας του Κ.Κ.Κ. είναι κάτι αμελητέο. Πριν από το Κ.Κ.Κ., η Κίνα είχε δημιουργήσει τον πιο θαυμάσιο πολιτισμό στην ιστορία της ανθρωπότητας. Το Κ.Κ.Κ. επωφελήθηκε από την ξένη εισβολή στην Κίνα, από τα εσωτερικά προβλήματα, για να καταστρέψει το κινεζικό έθνος. Έχει αφαιρέσει

Συμβόλαιο» (San Zi Yi Bao) προτάθηκε από τον Λίου Σάο-Τσι, μέτεπειτα πρόεδρο της Κίνας. Το πρόγραμμα περιείχε όρους για οικοπέδα για ιδιωτική χρήση, ελεύθερη αγορά, επιχειρήσεις που έχουν οι ίδιες ευθύνη για τα κέρδη και τις ζημιές τους, και τον καθορισμό των ποσοστών παραγωγής σε οικιακή βάση.

δεκάδες εκατομμύρια ψυχές, έχει καταστρέψει αμέτρητες οικογένειες και έχει εξαλείψει φυσικούς πόρους από τους οποίους εξαρτάται η επιβίωση της Κίνας. Το πιο ολέθριο όμως είναι η σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή του ηθικού υπόβαθρου της Κίνας και των πλούσιων πολιτιστικών της παραδόσεων.

Ποιό θα είναι το μέλλον της Κίνας; Ποιά κατεύθυνση θα πάρει η χώρα; Τέτοια σοβαρά ερωτήματα είναι πολύ περίπλοκα για να απαντηθούν σε λίγες λέξεις. Εντούτοις, ένα είναι βέβαιο – αν δεν υπάρξει ανανέωση της ηθικής του έθνους, αποκατάσταση μιας αρμονικής σχέσης μεταξύ των ανθρώπων και της φύσης, και μεταξύ των ανθρώπων, του ουρανού και της γης, αν δεν υπάρξει πίστη ή πολιτισμός για μια ειρηνική συνύπαρξη των ανθρώπων, θα είναι αδύνατον να έχει το κινεζικό έθνος ένα φωτεινό μέλλον.

Ύστερα από αρκετές δεκαετίες πλύσης εγκεφάλου και καταστολής, το Κ.Κ.Κ. έχει ενσταλάξει τον τρόπο σκέψης και τα πρότυπά του για το καλό και το κακό στο νου του κινεζικού λαού. Αυτό έχει οδηγήσει τους ανθρώπους να αποδεχθούν και να εκλογικέψουν τη διαστροφή και τη δολιότητα του Κ.Κ.Κ., να γίνουν μέρος της αναλήθειας του, παρέχοντας έτσι την ιδεολογική βάση για την ύπαρξη του ΚΚΚ.

Το να αποβάλουν τα κακοήθη δόγματα που ενσταλάχθηκαν από το Κ.Κ.Κ., να διακρίνουν ξεκάθαρα την αδίστακτη φύση του Κ.Κ.Κ. και να αποκαταστήσουν την ανθρώπινη φύση και συνείδηση –είναι το πρώτο και ουσιαστικό βήμα για μια ομαλή μετάβαση σε μια κοινωνία απαλλαγμένη από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Εάν αυτό το μονοπάτι μπορεί να περπατηθεί σταθερά και ειρηνικά, θα εξαρτηθεί από τις αλλαγές που γίνονται στην καρδιά κάθε Κινέζου πολίτη. Ακόμα κι αν το Κ.Κ.Κ. εμφανίζεται να κατέχει όλους τους πόρους και βίαιους μηχανισμούς στη χώρα, εάν κάθε πολίτης πιστεύει στη δύναμη της αλήθειας και προστατεύσει την ηθική, το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ. θα χάσει τα θεμέλια της ύπαρξής του. Όλοι οι πόροι μπορούν αμέσως να επιστρέψουν στα χέρια των δικαίων. Και τότε θα πραγματοποιηθεί η αναγέννηση της Κίνας.

Μόνο χωρίς το Κ.Κ.Κ. θα υπάρξει νέα Κίνα.

Μόνο χωρίς το Κ.Κ.Κ. η Κίνα έχει ελπίδα.

Χωρίς το Κ.Κ.Κ., οι έντιμοι και καλοκάγαθοι Κινέζοι θα ανοικοδομήσουν το ιστορικό μεγαλείο της Κίνας.

(Τελευταία Ενημέρωση 10 Ιανουαρίου 2005)
Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times